

FED RØD: Kommentarer og spørgsmål er indsat med fed rød skrift

Kursiv blå: Ord, formuleringer eller afsnit, der foreslås udeladt er angivet med blå kursiv skrift. (nogle steder med fed, blå kursiv)

Rød kursiv: Alternative formuleringer og tilføjelser er indsat med rød kursiv skrift.

DANVA havde meget gerne set et lovforslag som gav forudsigelighed og retssikkerhed for vandselskaberne.

Lovforslaget indeholder imidlertid adskillige beføjelser til at ændre forslaget rækkevidde og den konsekvens reguleringen får for vandselskaberne. Det er selvfølgelig problematisk som vandselskab at skulle foretage langsigtede dispositioner med henblik på at sikre forsyningssikkerhed og at opfylde politiske mål når dette sker på et grundlag som indenfor kort tid kan være ændret. Forudsigelighed og retssikkerhed er to almindelige retsprincipper og DANVA finder det beklageligt hvis man finder at lovforslaget i dets nuværende form honorerer disse.

DANVA finder at store dele af lovforslaget er baseret på et ufuldstændigt og ugennemarbejdet grundlag. I forhold til den økonomiske regulering er det særligt problematisk at fastsættelsen af de faktiske omkostninger ikke er beskrevet fyldestgørende, herunder at man forbeholder sig ret til at ændre værdier fastsat i selskabernes åbningsbalance uden konsekvenserne heraf er beskrevet og forelagt politisk behandling. Tilsvarende lægges der op til potentielt store ændringer i finansieringen af vandselskaberne uden fremlæggelse af analyser til grundlag for beskrivelse af konsekvenser og den politiske drøftelse. På mere detaljeret niveau er tilsvarende en lang række tiltag, der er uklart beskrevet eller mangler en forudgående tilpasning til praktik og processer i et vandselskab. Samtidig indeholder lovforslaget gennemgribende ændringer af tilsynet med vandsektoren. Ændring af tilsynet er således omdrejningspunktet for 27 af 50 ændringerne i lovforslaget. DANVA mener ikke, at der bør gennemføres ændringer af

UDKAST

tilsynet på nuværende tidspunkt. Hertil er både grundlaget for og indholdet af lovforslaget for problematisk. DANVA har dog alligevel valgt at gennemføre en detailkommentering af disse dele. I forbindelse med detailkommenteringen angiver blå kursiv det forhold, at indholdet burde udelades af loven, og blå, kursiv fed markerer ord, formuleringer eller afsnit der forslås udeladt i detailkommenteringen.

I det følgende har DANVA samlet kommentarer, problemstillinger og input til høringsudkastet af 29. juni 2022. Dokumentet er sendt til Energistyrelsen som bidrag til deres videre arbejde med loven. Dokumentet er således en del af DANVAs hørings svar. Ud over indsendelse til Energistyrelsen, er dokumentet offentliggjort på DANVAs hjemmeside.

Forslag til

Lov om ændring af vandsektorloven, lov om vandforsyning m.v., lov om betalingsregler for spildevandsforsynings selskaber m.v. og lov om kommuners afståelse af vandselskaber

(Justeret økonomisk regulering af vandsektoren, styrkelse af takstkontrol m.v.)

§ 1

I vandsektorloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1693 af 16. august 2021, som ændret ved § 1 i lov nr. 132 af 16. februar 2016, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Forsyningssekretariatet« til: »Vandsektortilsynet«, og »Forsyningssekretariatets« ændres til: »Vandsektortilsynets«.

2. I § 2, stk. 4, indsættes efter »for«: »kommuner, jf. §§ 15, 16, 34 og 35 for«, og efter »§ 19, stk. 2« indsættes: » og 3, og for vandselskabers koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med et vandselskab, jf. § 19, stk. 8, og § 22 a, stk. 2«.

3. I § 2, stk. 5, indsættes efter »§ 4, stk.«: »3 og«, efter »12 a-12 f« indsættes: », 16«, og efter »kapitel« indsættes: »7 a og«.

UDKAST

4. I § 3 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 6 a om regnskabsmæssige kontrolrammer« til: »kapitel 3 om indtægtsrammer m.v.«

5. I § 4, stk. 1, ændres », jf. § 2, stk. 1, med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 m³« til: »omfattet af § 2, stk. 1, som ikke er undtaget efter § 3 eller § 3 a«.

6. § 4, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

7. I § 4, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., ændres »om, hvilke oplysninger vandselskaberne skal registrere og indberette efter stk. 1 og 3, og« til: »kan ministeren fastsætte regler«.

8. § 4, stk. 4, 2. pkt., der bliver stk. 3, 2. pkt., ophæves.

9. I § 5, stk. 1, ændres », jf. § 2, stk. 1« til: »omfattet af § 2, stk. 1, som ikke er undtaget efter § 3«.

10. I § 5, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Performancebenchmarkingen omfatter forhold vedrørende miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed.«

11. § 5, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

12. § 5, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., udgår », hvilke oplysninger vandselskaberne skal indberette efter stk. 2 og 3, og om« og »samt om indberetningens form, herunder at indberetning skal ske elektronisk, og om frister for indberetning«.

13. § 6, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»*Vandsektor*tilsynet skal for vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, som ikke er undtaget efter § 3 eller § 3 a, *med henblik på dækning af nødvendige og effektive omkostninger* fastsætte én indtægtsramme for vandforsyningsaktiviteter og én indtægtsramme for spildevandsforsyningsaktiviteter.«

14. § 6, stk. 2-4, affattes således:

»Stk. 2. En indtægtsramme, jf. stk. 1, fastsættes på baggrund af en omkostningsramme og en forrentningsramme. Omkostningsrammen fastsættes for en reguleringsperiode på baggrund af vandselskabets faktiske afholdte

UDKAST

omkostninger, **prisfremskrevet til genberegningsåret**, i de år, der går forud for året, hvor omkostningsrammen fastsættes. Forrentningsrammen fastsættes for en reguleringsperiode på baggrund af vandselskabets faktiske investeringer foretaget fra og med den 1. januar 2022. Finansieringsomkostninger til investeringer, som omfattes af forrentningsrammen, indgår ikke i omkostningsrammen.

Stk. 3. Indtægtsrammen korrigeres **årligt først** med et **årligt eventuelt individuelt** effektiviseringskrav, **jf. stk. 5, og dernæst med** der fastsættes som **summen** af et generelt effektiviseringskrav, jf. stk. 4, og et eventuelt individuelt effektiviseringskrav, jf. stk. 5. Indtægtsrammen korrigeres endvidere årligt på baggrund af prisudviklingen.

Stk. 4. Det generelle effektiviseringskrav fastsættes på grundlag af produktivitetsudviklingen i andre sektorer. *Er produktivitetsudviklingen negativ, fastsættes det generelle effektiviseringskrav til nul.*«

15. *I § 6, stk. 5, ændres »korrigeres indtægtsrammen endvidere med et individuelt effektiviseringskrav, der årligt kan udgøre op til 2 pct. af indtægtsrammen« til: »fastsættes et individuelt effektiviseringskrav«.*

16. *I § 6, stk. 6, ændres », jf. §§ 7 og 8« til: »eller fradrag«.*

17. § 6, stk. 7 og 8, § 6 a og § 7 ophæves.

18. § 8 affattes således:

»§ 8. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om *Vandsektortilsynets* fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer, jf. § 6, herunder om følgende:

1) Fastsættelse og justering af indtægtsrammer, herunder:

- a) Fastsættelse og justering af omkostningsrammer, herunder reguleringsperioder, genberegning ved overgang til en ny reguleringsperiode, og hvilke omkostninger der medtages ved fastsættelse og genberegning.
- b) Fastsættelse og justering af forrentningsrammer, herunder reguleringsperioder, forrentningsgrundlag og forrentningssats.

2) Fastsættelse af generelt og individuelt effektiviseringskrav og korrektion af indtægtsrammer på baggrund af effektiviseringskrav og prisudvikling.

3) Tillæg til *og fradrag* i indtægtsrammen og betingelser herfor, herunder om samfundsøkonomisk hensigtsmæssighed.

4) Hvilke indtægter der omfattes af en indtægtsramme og betingelser for, at visse indtægter ikke omfattes.

UDKAST

5) Kontrol med overholdelse af indtægtsrammer, herunder opgørelse og afvikling af differencer mellem en indtægtsramme og vandselskabets indtægter, som omfattes af indtægtsrammen.«

19. § 9, stk. 1, affattes således:

»Vandsektortilsynet varetager de opgaver, som er henlagt til tilsynet i medfør af denne lov, regler udstedt i medfør af denne lov og lovgivningen i øvrigt.«

20. § 9, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

21. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Vandsektortilsynet skal overvåge og analysere forhold inden for vandsektorlovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Stk. 2. Vandsektortilsynet orienterer løbende og inden for rimelig tid klima-, energi- og forsyningsministeren om forhold efter stk. 1 og forhold, som i øvrigt vurderes at have ministerens interesse, eller som har væsentlig betydning for Vandsektortilsynets opgavevaretagelse.

Stk. 3. Vandsektortilsynet fastlægger prioriteringen og omfanget af opgaverne efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan anmode Vandsektortilsynet om oplysninger og analyser om de forhold, der er nævnt i stk. 1, herunder om forslag til brug for udvikling af reguleringen, medmindre det er uforeneligt med § 9, stk. 2, eller Vandsektortilsynets prioritering efter stk. 3.«

22. I § 10, stk. 1, 2. pkt., ændres »opdeles ved opkrævning hos vandselskaberne i en grundafgift og en differentieret afgift, jf. stk. 2-5« til: »opkræves hos vandselskaberne afhængigt af størrelsen på vandselskabernes årligt debiterede vandmængder i det seneste hele kalenderår«.

23. § 10, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

24. I § 10, stk. 2, ændres », jf. § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde over 800.000 m³« til: »omfattet af § 2, stk. 1, som ikke er undtaget efter § 3 eller § 3 a,«, og »grundafgift og differentieret afgift, jf. stk. 4 og 5« ændres til: »afgift, jf. stk. 1«.

25. § 10, stk. 3-5, ophæves.

Stk. 6-10 bliver herefter stk. 3-7.

UDKAST

26. I § 10, stk. 6, der bliver stk. 3, og stk. 7, der bliver stk. 4, udgår »og 3«.

27. I § 10, stk. 7, der bliver stk. 4, ændres »stk. 6« til: »stk. 3«.

28. I § 10, stk. 8, der bliver stk. 5, ændres »stk. 6 og 7« til: »stk. 3 og 4«.

29. I § 11 indsættes før stk. 1 som nye stykker:

»*Vandsektor*tilsynet udarbejder årligt en arbejdsplan, som redegør for *Vandsektor*tilsynets planlagte og forventede aktiviteter.

Stk. 2. *Vandsektor*tilsynet offentliggør arbejdsplanen, jf. stk. 1, på *Vandsektor*tilsynets hjemmeside.«

Stk. 1-3 bliver herefter stk. 3-5.

30. § 11, stk. 2 og 3, der bliver stk. 4 og 5, ophæves.

31. § 11, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om rammerne for arbejdsplanen, jf. stk. 1, herunder om planens indhold og om frister for offentliggørelse.«

32. Efter § 11 indsættes i *kapitel 4*:

»§ 11 a. *Vandsektor*tilsynet offentliggør resultaterne af benchmarkingen efter § 4, stk. 1.

Stk. 2. *Vandsektor*tilsynet offentliggør afgørelser om fastsættelse af indtægtsrammer, jf. § 6.

Stk. 3. *Vandsektor*tilsynet kan offentliggøre andre afgørelser m.v., der ikke er omfattet af stk. 2.

Stk. 4. *Vandsektor*tilsynet kan offentliggøre oplysninger og data vedrørende vandselskaber og disses forhold. *Vandsektor*tilsynet kan offentliggøre navne på vandselskaber, der har overtrådt loven eller regler eller afgørelser udstedt i medfør af loven, med oplysning om, hvad overtrædelsen består i.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse i henhold til stk. 1-4, herunder om, at *Vandsektor*tilsynet skal offentliggøre andre af *Vandsektor*tilsynets afgørelser m.v. end dem, der er nævnt i stk. 2, eller skal offentliggøre bestemte oplysninger og data.

§ 11 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at *Vandsektor*tilsynet skal orientere kommunalbestyrelsen i den eller de relevante kommuner om visse af *Vandsektor*tilsynets afgørelser m.v. og i den forbindelse give bestemte oplysninger.«

33. I § 13 udgår », eller den regnskabsmæssige kontrolramme, jf. § 6 a,«.

34. I § 18 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Vandsektortilsynet fører tilsyn med vandselskabernes overholdelse af regler om tilknyttet virksomhed og påbud efter stk. 4.

Stk. 4. Vandsektortilsynet kan påbyde et vandselskab at afstå eller afvikle deltagelse i virksomhed, der er i strid med stk. 1 og regler udstedt i medfør af stk. 5.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 5.

35. § 18, stk. 3, 3. pkt., der bliver stk. 5, 3. pkt., affattes således:

»Ministeren kan herudover fastsætte regler om Vandsektortilsynets tilsyn efter stk. 3 og om påbud efter stk. 4.«

36. I § 19, stk. 5, 2. pkt., ændres »på begæring fra Forsyningssekretariatet forelægge« til: »være i besiddelse af«.

37. I § 19 indsættes efter stk. 5 som nye stykker:

»Stk. 6. Vandsektortilsynet fører tilsyn med vandselskabernes overholdelse af reglerne i stk. 1-5, med overholdelse af afgørelser efter stk. 7, 1. pkt., og med påbud efter stk. 8.

Stk. 7. Vandsektortilsynet kan fastsætte den markedsmæssige pris i tilfælde, hvor Vandsektortilsynet finder, at en aftale ikke er indgået på markedsvilkår, jf. stk. 4. Vandsektortilsynet lægger den fastsatte markedsmæssige pris til grund for afgørelser om indtægtsrammer m.v., jf. kapitel 3.

Stk. 8. Vandsektortilsynet kan påbyde vandselskabers koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, at tilbageføre betalinger fra vandselskabet, der overstiger den fastsatte markedsmæssige pris, jf. stk. 7, eller foretage efterbetaling i tilfælde, hvor der er betalt mindre end den markedsmæssige pris til vandselskabet. Påbud efter 1. pkt. kan omfatte en periode på op til 5 år før påbudstidspunktet. Tilbageføring og efterbetaling skal tillægges en årlig rente af beløbet svarende til den rente, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter og andre forhold ved forsinket betaling. Påbud efter 1. pkt. forældes 5 år efter meddelelsen, medmindre forældelsen er afbrudt efter reglerne i forældelsesloven, eller Vandsektortilsynet har indgivet politianmeldelse for manglende efterlevelse af påbuddet.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 9.

38. I § 19 indsættes som stk. 10:

UDKAST

»Stk. 10. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om følgende:

1) Hvilke aftaler der anses for væsentlige, jf. stk. 5.

2) Krav til dokumentation, jf. stk. 5.

3) *Vandsektortilsynets tilsyn efter stk. 6.*

4) *Vandsektortilsynets afgørelser efter stk. 7.*

5) *Vandsektortilsynets afgørelser efter stk. 8, herunder hvilke selskaber og andre parter der er omfattet af stk. 8.«*

39. I § 20, stk. 1, 1. pkt., ophæves.

40. I § 20, stk. 1, 2. pkt., der bliver 1. pkt., ændres »Herudover kan ministeren« til: »Klima-, energi- og forsyningsministeren kan«.

41. Efter kapitel 7 indsættes:

»Kapitel 7 a

Oplysnings- og indberetningspligt og digital kommunikation

§ 22. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indberetning af oplysninger og data til brug for *Vandsektor*tilsynets og miljøministerens opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven, herunder om indhold, form og frister for indberetning.

§ 22 a. *Vandsektor*tilsynet kan påbyde vandselskaber og foreninger omfattet af § 21 at indsende yderligere oplysninger og data, som ikke skal indsendes i medfør af regler fastsat i medfør af § 22, men som er nødvendige for *Vandsektor*tilsynets varetagelse af opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. *Vandsektor*tilsynet kan påbyde vandselskabers koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, at indsende oplysninger og data, som ikke skal indsendes i medfør af regler fastsat i medfør af § 22, men som er nødvendige for *Vandsektor*tilsynets varetagelse af opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 3. Et påbud efter stk. 1 eller 2 kan omfatte tilvejebringelse af nye, nødvendige oplysninger og data.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke selskaber og andre parter og hvilke typer af oplysninger og data der kan omfattes af et påbud efter stk. 2.

§ 22 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvordan *Vandsektor*tilsynet skal træffe afgørelse efter loven og regler udstedt i medfør af loven i tilfælde, hvor *Vandsektor*tilsynet ikke har modtaget

UDKAST

oplysninger og data i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 22 eller et påbud efter § 22 a, eller ikke har modtaget disse inden den fastsatte frist. *Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet kan afvise en ansøgning eller i øvrigt træffe bebyrdende afgørelse.*

§ 22 c. Klima- energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler fastsat i henhold til loven, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af særlige digitale formater og om fritagelse for anvendelse for visse personer og virksomheder.

Stk. 2. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

42. § 30, stk. 1, nr. 3 og 4, ophæves.

Nr. 5 bliver herefter nr. 3.

43. I § 30, stk. 1, nr. 5, der bliver nr. 3, udgår »den af Forsyningssekretariatet« og »jf. § 6, eller regnskabsmæssige kontrolramme, jf. § 6 a,«.

44. I § 30, stk. 1, indsættes efter nr. 5, der bliver nr. 3, som nyt nummer:

»4) undlader at efterkomme Vandsektortilsynets påbud, jf. § 18, stk. 4,«
Nr. 6-10 bliver herefter nr. 5-9.

45. I § 30, stk. 1, nr. 8, der bliver nr. 7, indsættes efter »§ 19,«: »stk. 1 og 3,«.

46. I § 30, stk. 1, nr. 10, der bliver nr. 9, ændres »forelægge« til: »være i besiddelse af«, og »eller« udgår.

47. I § 30, stk. 1, indsættes efter nr. 10, der bliver nr. 9, som nyt nummer:

»10) undlader at efterkomme Vandsektortilsynets påbud, jf. § 19, stk. 8,«.

48. I § 30, stk. 1, nr. 11, ændres »eller 6.« til: »eller 6, eller«.

49. I § 30, stk. 1, indsættes som nr. 12:

»12) undlader at efterkomme et påbud efter § 22 a, stk. 1 eller 2.«

50. I § 30 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Et medlem af et vandselskabs ledelse, jf. årsregnskabslovens bilag 1, A, nr. 6, som er eller burde være vidende om, at et vandselskab ikke overholder strafbelagte regler i loven eller strafbelagte regler udstedt i

UDKAST

medfør af loven, og som undlader at træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre, at overtrædelsen bringes til ophør, straffes med bøde, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning.«

§ 2

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 602 af 10. maj 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 46, stk. 3, ændres »miljøministeren« til: »klima-, energi- og forsyningsministeren«.

2. I § 52 a, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »Udgifterne omfatter«: »nødvendige omkostninger til«, og i § 52 a, stk. 1, nr. 1, udgår »nødvendige omkostninger til«.

3. I § 52 a, stk. 1, nr. 4, ændres »Forsyningssekretariatet,« til: »Vandsektor-tilsynet,«.

4. I § 52 a, stk. 4, udgår », herunder regler om forrentning af indskudskapital«.

5. § 53, stk. 1, affattes således:

»En almen vandforsyning skal fastsætte anlægs- og driftsbidrag. Anlægs- og driftsbidrag kan i særlige tilfælde fastsættes forskelligt for geografiske områder. De fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal godkendes eller anmeldes i overensstemmelse med § 54 og regler fastsat i medfør heraf. De godkendte eller anmeldte anlægs- og driftsbidrag skal være tilgængelige på den almene vandforsynings hjemmeside.«

6. I § 53, stk. 7, indsættes som 2. pkt.:

»Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, hvor ofte den almene vandforsyning som minimum skal fastsætte anlægs- og driftsbidrag, herunder at fastsættelsen skal ske for kalenderår.«

7. Efter § 53 a indsættes:

»§ 54. De i medfør af § 53, stk. 1, fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. Kommunalbestyrelsens godkendelse skal ske i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af stk. 2 og regler fastsat i medfør af § 55

b. Anlægs- og driftsbidrag skal dog ikke godkendes, såfremt fastsættelsen anmeldes til kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges, i henhold til regler fastsat i medfør af stk. 3 og regler fastsat i medfør af § 55 b. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne i de pågældende kommuner aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender eller modtager anmeldelse af bidragene for de øvrige kommuner.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 1, herunder om formålet med godkendelsen og om krav til kommunalbestyrelsens godkendelse. Ministeren fastsætter desuden regler om afgrænsning af kommunalbestyrelsens adgang til at inddrage tidligere afholdte udgifter i forbindelse med afgørelser efter stk. 1, 1. pkt., og om afgrænsning af kommunalbestyrelsens adgang til at genoptage tidligere afgørelser, der er truffet i henhold til stk. 1, 1. pkt. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal orientere andre myndigheder om afgørelser truffet i henhold til stk. 1, 1. pkt., og om tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen kommer i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at en almen vandforsyning omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, ulovligt har afholdt udgifter, som ikke kan indregnes i prisen i henhold til § 52 a.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kravet om godkendelse, jf. stk. 1, ikke gælder i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med godkendelsen, og hvor ministeren i stedet fastsætter krav om en almen vandforsynings anmeldelse af anlægs- og driftsbidrag. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldte anlægs- og driftsbidrag, herunder om frister for gennemførelse af dette tilsyn.«

8. § 55, *stk. 1-4*, ophæves.

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 1-3.

9. Efter § 55 indsættes i *kapitel 9*:

»§ 55 a. En almene vandforsyning skal udarbejde et regulativ. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter efter forhandling med miljøministeren regler om krav til almene vandforsyningers regulativer.

Stk. 2. Et nyt regulativ og en ændring af et regulativ skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. Kommunalbestyrelsens godkendelse skal ske i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af stk. 5, og regler fastsat i medfør af § 55 b. En ændring af et regulativ skal dog ikke godkendes, såfremt ændringen anmeldes til kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges, i

henhold til regler fastsat i medfør af stk. 6, og regler fastsat i medfør af § 55 b. Regulativet for anlæg, der ejes af et andelsselskab eller interessentskab, kan indeholde bestemmelser om forbrugernes medlemskab. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne i de pågældende kommuner aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender eller modtager anmeldelse af nye regulativer eller ændringer for de øvrige kommuner. Det godkendte eller anmeldte regulativ skal være tilgængeligt på den almene vandforsynings hjemmeside.

Stk. 3. For almene vandforsyninger, der forestås af staten, udfærdiges regulativet af vedkommende minister.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om en almen vandforsynings mulighed for at opkræve renter og gebyrer.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter efter forhandling med miljøministeren nærmere regler om kommunalbestyrelsens i stk. 2, nævnte afgørelse, herunder om formålet med godkendelsen og om krav til kommunalbestyrelsens godkendelse.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler om, at kravet om godkendelse af en ændring af et regulativ, jf. stk. 2, ikke gælder i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med godkendelsen, og hvor ministeren i stedet fastsætter krav om almene vandforsyningers anmeldelse af en ændring af et tidligere anmeldt eller godkendt regulativ. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere efter forhandling med miljøministeren fastsætte regler om kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldte ændringer af regulativer, herunder regler om frister for gennemførelsen af dette tilsyn.

§ 55 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om en almen vandforsynings pligt til at indsende anlægs- og driftsbidrag, regulativer til kommunalbestyrelsen, samt oplysninger, der er nødvendige til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af anlægs- og driftsbidrag og regulativer, jf. § 54, stk. 1, § 55 a, stk. 2, og regler fastsat i medfør af § 54, stk. 2, og § 55 a, stk. 5, herunder om fastsættelse af frister og differentierede pligter for indsendelse af oplysninger.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om en almen vandforsynings mulighed for at indsende anlægs- og driftsbidrag og regulativer til kommunalbestyrelsen, samt pligt til at indsende oplysninger, der er nødvendige til brug for kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldte anlægs- og driftsbidrag og regulativer til kommunalbestyrelsen, jf. § 54, stk. 3, og § 55 a, stk. 6, herunder om fastsættelse af frister.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens meddelelse af påbud til en almen vandforsyning eller en almen vandforsynings koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med den almene vandforsyning, om at indsende oplysninger, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse af anlægs- og driftsbidrag, jf. § 54, stk. 1, og regler fastsat i medfør af § 54, stk. 2.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens meddelelse af påbud til en almen vandforsyning om at indsende oplysninger, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse af regulativer, jf. § 55 a, stk. 2, og regler fastsat i medfør af § 55 a, stk. 5.

§ 55 c. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om vandbranchens organisationers indsendelse af standardiserede vejledninger, der vedrører almene vandforsyningers fastsættelse af takster, bidrag og regulativer, til myndigheder på ministeriets område. Ministeren kan desuden efter forhandling med vedkommende minister fastsætte regler om indsendelse til andre statslige myndigheder.

§ 55 d. Klima- energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af dette kapitel eller regler fastsat i henhold til dette kapitel, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af bestemte formater eller særlige digitale formater og om fritagelse for anvendelse for visse personer og selskaber.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte og udforme bestemte formater eller særlige digitale formater, som anlægs- og driftsbidrag, regulativer og oplysninger, jf. § 55 b, skal fremsendes i, herunder om fritagelse i særlige tilfælde fra pligterne om fremsendelse i bestemt form eller i særlige digitale formater for visse personer og selskaber.«

10. I *overskriften* til kapitel 13 indsættes efter »Klage«: » til Miljø- og Fødevarerklagenævnet«.

11. Efter § 74 c i *kapitel 13* indsættes:

»§ 74 d. Reglerne i kapitel 13 gælder for afgørelser efter loven, der kan påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.«

12. I § 75, *stk. 1*, indsættes efter », jf. dog stk. 2«: » og § 80 b, stk. 1«.

13. § 76, nr. 4, affattes således:

»4) Kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 52, stk. 2.«

14. I § 76 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Klima, energi- og forsyningsministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler fastsat i medfør af § 55 b, stk. 4, ikke kan indbringes for nævnet.«

15. Efter § 80 indsættes:

»Kapitel 13 a

Klage til Energiklagenævnet

§ 80 a. Reglerne i kapitel 13 a gælder for afgørelser efter loven, der kan påklages til Energiklagenævnet.

§ 80 b. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 53, stk. 2 og 4, § 54, stk. 1, og kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler fastsat i medfør af § 53, stk. 5, og § 55 b, stk. 3, kan af en almen vandforsyning påklages til Energiklagenævnet.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet. Afgørelserne kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

Stk. 3. Klage skal være indgivet skriftligt inden fire uger efter, at afgørelsen er meddelt.

Stk. 4. Energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler fastsat i medfør af loven.

§ 80 c. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser om bidrag efter § 53, stk. 2 og 4, og kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler fastsat i medfør af § 53, stk. 5, samt regler udstedt i henhold til § 55 b, stk. 4, ikke kan indbringes for Energiklagenævnet.

Kapitel 13 b

Søgsmål«

16. I § 84, stk. 1, nr. 1, indsættes efter, »§ 51, stk. 1,«: »§ 55 a, stk. 1, 1. pkt.,«.

17. I § 84 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Et medlem af et vandselskabs ledelse, jf. årsregnskabslovens bilag 1, A, nr. 6, som er eller burde være vidende om, at en almen vandforsyning ikke overholder strafbelagte regler i § 55 a, stk. 1, 1. pkt. eller strafbelagte regler udstedt i medfør af § 53, stk. 7, eller § 55 b, og som undlader at træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre, at overtrædelsen bringes til ophør, straffes med bøde, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning.«

§ 3

I lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1775 af 2. september 2021, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 9, affattes således:

»Tilslutningsbidraget, jf. stk. 2 og 3, reguleres årligt. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilket indeks et spildevandsforsyningsselskab skal regulere tilslutningsbidragene i stk. 2 og 3 efter.«

2. I § 2 a, stk. 4, 1. pkt., og § 2 a, stk. 7, 4. pkt., ændres »§ 3, stk. 1.« til: »§ 3, stk. 1 og 2.«

3. § 2 a, stk. 8, affattes således:

»Den maksimale grænse på 500 kr. inklusiv moms pr. år for den faste del af vandafledningsbidraget, jf. stk. 7, reguleres årligt. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilket indeks et spildevandsforsyningsselskab skal regulere det faste vandafledningsbidrag efter.«

4. § 3, stk. 1 og 2, affattes således:

»Et spildevandsforsyningsselskab skal fastsætte differentierede degressive kubikmetertakster, der varierer afhængigt af vandforbruget, i overensstemmelse med regler, der er udstedt i medfør af stk. 4-8. Vælger spildevandsforsyningsselskabet at indføre et fast bidrag efter § 2 a, stk. 7, skal spildevandsforsyningsselskabet fastsætte bidraget i overensstemmelse med

UDKAST

§ 2 a, stk. 7 og 8, samt regler udstedt i medfør af stk. 8. Spildevandsforsyningsselskabet kan i særlige tilfælde fastsætte kubikmetertaksterne og faste bidrag forskelligt for forskellige geografiske områder.

Stk. 2. De fastsatte størrelser på kubikmetertakster og faste bidrag, jf. stk. 1, skal godkendes eller anmeldes i overensstemmelse med reglerne i § 3 a, og regler fastsat i medfør heraf. De godkendte og anmeldte kubikmetertakster og faste bidrag skal være tilgængelige på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside.«

5. I § 3, *stk. 8*, indsættes som *2. pkt.*:

»Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, hvor ofte et spildevandsforsyningsselskab skal fastsætte kubikmetertakster for det variable vandafledningsbidrag og størrelsen af det faste vandafledningsbidrag, herunder at fastsættelsen skal ske for kalenderår, samt regler om form og indhold af spildevandsforsyningsselskabers takstblade.«

6. Efter § 3 indsættes:

»§ 3 a. De i medfør af § 3, stk. 1, fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra et spildevandsforsyningsselskab modtager spildevand. Kommunalbestyrelsens godkendelse skal ske i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af stk. 2, og regler fastsat i medfør af § 3 c. Kubikmetertakster og faste bidrag skal dog ikke godkendes, såfremt fastsættelsen anmeldes til kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra et spildevandsforsyningsselskab modtager spildevand, i henhold til regler fastsat i medfør af stk. 3, og regler fastsat i medfør af § 3 c. For spildevandsforsyningsselskaber, som modtager spildevand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at den ene kommunalbestyrelse godkender takster og faste bidrag eller modtager anmeldelse for de øvrige kommuner.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 1, herunder om formålet med godkendelse og om krav til kommunalbestyrelsens kontrol. Ministeren fastsætter desuden regler om afgræsning af kommunalbestyrelsens adgang til at inddrage tidligere afholdte udgifter i forbindelse med afgørelser efter stk. 1, 1. pkt., og om afgræsning af kommunalbestyrelsens adgang til at genoptage tidligere afgørelser, der er truffet i henhold til stk. 1, 1. pkt. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal orientere andre myndigheder om afgørelser truffet i henhold til stk. 1, og om tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen kommer i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at et spildevandsforsyningsselskab omfattes af vandsektorlovens § 2, stk. 1,

ulovligt har afholdt udgifter, som ikke kan dækkes af bidrag og takster i henhold til loven.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kravet om godkendelse, jf. stk. 1, fraviges i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med godkendelsen, og om et spildevandsforsyningsselskabs anmeldelse af fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag.

§ 3 b. Et spildevandsforsyningsselskab skal udarbejde en betalingsvedtægt. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter efter forhandling med miljøministeren regler om krav til spildevandsforsyningsselskabers betalingsvedtægter.

Stk. 2. En ny betalingsvedtægt og en ændring af en betalingsvedtægt skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand. Kommunalbestyrelsens godkendelse skal ske i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af stk. 4, og regler fastsat i medfør af § 3 c. En ændring af en betalingsvedtægt skal dog ikke godkendes, såfremt ændringen af betalingsvedtægten anmeldes til kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand, i henhold til regler fastsat i medfør af stk. 5, og regler fastsat i medfør af § 3 c. For spildevandsforsyningsselskaber, som modtager spildevand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne i de pågældende kommuner aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender eller modtager anmeldelse af nye betalingsvedtægter eller ændringer for de øvrige kommuner. Den godkendte eller anmeldte betalingsvedtægt skal være tilgængelig på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om et spildevandsforsyningsselskabs mulighed for at opkræve renter og gebyrer.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter efter forhandling med miljøministeren nærmere regler om kommunalbestyrelsens i stk. 2, nævnte afgørelse, herunder om formålet med godkendelse og om krav til kommunalbestyrelsens kontrol.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler om, at kravet om godkendelse, jf. stk. 2, fraviges i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med kontrollen, og hvor ministeren i stedet fastsætter krav om et spildevandsforsyningsselskabs anmeldelse af en ændring af en tidligere anmeldt eller godkendt betalingsvedtægt.

§ 3 c. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om et spildevandsforsyningsselskabs pligt til at indsende takster, bidrag og betalingsvedtægter til kommunalbestyrelsen, samt oplysninger, der er nødvendige til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af takster, bidrag og betalingsvedtægter, jf. § 3 a, stk. 1, § 3 b, stk. 2, og regler fastsat i medfør af § 3 a, stk. 2, og § 3 b, stk. 4, herunder om fastsættelse af frister og differentierede pligter for indsendelse af oplysninger.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om spildevandsforsyningsselskabets mulighed for at indsende takster, bidrag og betalingsvedtægter til kommunalbestyrelsen, samt pligt til at indsende oplysninger, der er nødvendige til brug for kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldte takster, bidrag og betalingsvedtægter, jf. § 3 a, stk. 3, og § 3 b, stk. 5, herunder om fastsættelse af frister.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens meddelelse af påbud til et spildevandsforsyningsselskab eller et spildevandsforsyningsselskabs koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med spildevandsforsyningsselskabet, om at indsende oplysninger, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse af takster og bidrag, jf. § 3 a, stk. 1, og regler fastsat i medfør af § 3 a, stk. 2.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens meddelelse af påbud til et spildevandsforsyningsselskab om at indsende oplysninger, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse af betalingsvedtægter, jf. § 3 b, stk. 2, og regler fastsat i medfør af § 3 b, stk. 4.

§ 3 d. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om vandbranchens organisationers indsendelse af standardiserede vejledninger, der vedrører et spildevandsforsyningsselskabs fastsættelse af takster, bidrag og betalingsvedtægter, til myndigheder på ministeriets område. Ministeren kan desuden efter forhandling med vedkommende minister fastsætte regler om indsendelse til andre statslige myndigheder.

§ 3 e. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler fastsat i henhold til denne lov, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af bestemte formater eller særlige digitale formater og om fritagelse for anvendelse for visse personer og selskaber.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte og udforme bestemte formater eller

særlige digitale formater, som takster, bidrag, betalingsvedtægter og oplysninger, jf. § 3 c, skal fremsendes i, herunder om fritagelse i særlige tilfælde fra pligterne om fremsendelse i bestemt form eller i særlige digitale formater for visse personer og selskaber.«

7. § 8 affattes således:

»§ 8. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 3 a, stk. 1, og § 3 b, stk. 2, og kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler udstedt i medfør af § 3 c, stk. 3 og 4, kan af spildevandsforsyningsselskaber påklages til Energiklagenævnet.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet. Afgørelserne kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

Stk. 3. Klage skal være indgivet skriftligt inden fire uger efter, at afgørelsen er meddelt.

Stk. 4. Energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler fastsat i medfør af loven.

Stk. 5. Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter loven skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen.«

8. Efter § 8 indsættes:

»§ 8 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser truffet efter regler fastsat i medfør af § 3 c, stk. 3, ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 3 b, stk. 2, og afgørelser truffet efter regler fastsat i medfør af § 3 c, stk. 4, ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet.«

9. Efter § 9 a indsættes før overskriften før § 11:

»§ 10. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens tilsyn, herunder regler om frister for gennemførelsen af tilsyn, med spildevandsforsyningsselskabers overholdelse af § 3, stk. 1 og 2, og overholdelse af regler fastsat i medfør af § 3, stk. 2, § 3, stk. 8, § 3 a, stk. 3, § 3 b, stk. 3, § 3 b, stk. 5 eller § 3 c.

UDKAST

§ 10 a. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder § 3 b, stk. 1, 1. pkt.

Stk. 2. I regler, der udstedes af klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 4. *Et medlem af et vandselskabs ledelse, jf. årsregnskabslovens bilag 1, A, nr. 6, som er eller burde være vidende om, at et spildevandsforsynings-selskab ikke overholder strafbelagte regler i § 3 b, stk. 1, eller strafbelagte regler udstedt i medfør af loven, og som undlader at træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre, at overtrædelsen bringes til ophør, straffes med bøde, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning.«*

§ 4

I lov om kommuners afståelse af vandselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 862 af 23. august 2019, som ændret ved § 5 i lov nr. 132 af 16. februar 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, udgår »virksomheder og«.

2. § 4, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

»Indberetning af registreringer eller erklæring, jf. 1. og 2. pkt., skal ske til Vandsektortilsynet.«

3. I § 4, stk. 2, 4. pkt., § 5, 1. og 2. pkt., og § 6, 1. pkt., ændres »Indberetningsmyndigheden« til: »Vandsektortilsynet«, og i § 5, 2. pkt., ændres »myndigheden« til: »Vandsektortilsynet«.

4. § 7, 3. pkt., ophæves.

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. februar 2023.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 5, 13-17, 33 og 43, finder ikke anvendelse på fastsættelse af indtægtsrammer for spildevandsforsyningsaktiviteter for 2023 og for fastsættelse af indtægtsrammer for vandforsyningsaktiviteter for 2023 og 2024. De hidtil gældende regler i vandsektorloven finder anvendelse for fastsættelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer for

UDKAST

spildevandsforsyningsaktiviteter for 2023 og for fastsættelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer for vandforsyningsaktiviteter for 2023 og 2024.

Stk. 3. Lovens §§ 2 og 3 finder anvendelse fra den 1. januar 2024. De hidtil gældende regler i §§ 53 og 55 i lov om vandforsyning m.v. og § 3 i lov om betalingsregler for spildevandsforsyningselskaber m.v. om vandselskabers fastsættelse af regulativer, betalingsvedtægter, anlægs- og driftsbidrag samt kubikmetertakster for variabelt vandafledningsbidrag og fast vandafledningsbidrag, og om kommunalbestyrelsens godkendelse af regulativer, betalingsvedtægter, anlægs- og driftsbidrag samt kubikmetertakster for variabelt vandafledningsbidrag og fast vandafledningsbidrag finder fortsat anvendelse på vandselskabers fastsatte bidrag og takster samt regulativer, betalingsvedtægter og ændringer heraf der er indsendt til kommunalbestyrelsen inden den 1. januar 2024.

Stk. 4. Regler fastsat i medfør af de hidtil gældende regler i vandsektorloven forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler fastsat i medfør af vandsektorloven som affattet ved denne lov. Regler om straf for overtrædelser af regler, der er fastsat i de pågældende bekendtgørelser, forbliver i kraft, indtil bekendtgørelsen ophæves eller afløses af regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 5. Regler og normalregulativer, der er fastsat i medfør af § 55, stk. 4-7, i lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 602 af 10. maj 2022, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 55, stk. 1-3, i lov om vandforsyning m.v., som ændret ved denne lovs § 2, nr. 8.

Stk. 6. Regulativer og betalingsvedtægter samt ændringer heraf, der er godkendt inden den 1. februar 2023 eller godkendes i henhold til stk. 3 efter den 1. februar 2023, opretholdes indtil de ændres af det udstedende vandselskab i medfør af § 55 a i lov om vandforsyning m.v. eller i medfør af § 3 b i lov om betalingsregler for spildevandsforsyningselskaber m.v.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Justering af vandsektorlovens økonomiske regulering
 - 3.1.1. Ensretning af reguleringen for store og mindre vandselskaber
 - 3.1.1.1. Gældende ret
 - 3.1.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.1.1.3. Den foreslåede ordning
 - 3.1.2. Fleksible omkostningsrammer og opkrævning af tillægsberettigede omkostninger
 - 3.1.2.1. Gældende ret
 - 3.1.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.1.2.3. Den foreslåede ordning
 - 3.1.3. Dækning af finansieringsomkostninger
 - 3.1.3.1. Gældende ret
 - 3.1.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.1.3.3. Den foreslåede ordning
 - 3.1.4. Effektiviseringskrav
 - 3.1.4.1. Gældende ret
 - 3.1.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.1.4.3. Den foreslåede ordning
 - 3.1.5. Kontrol med overholdelse af indtægtsrammerne
 - 3.1.5.1. Gældende ret
 - 3.1.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.1.5.3. Den foreslåede ordning
 - 3.2. Styrkelse af Vandsektortilsynets økonomiske tilsyn med vandsektoren
 - 3.2.1. Analyse- og overvågningsvirksomhed
 - 3.2.1.1. Gældende ret
 - 3.2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 3.2.2. Tilsyn med vandselskabernes deltagelse i tilknyttet virksomhed
 - 3.2.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.2.2.3. Den foreslåede ordning
 - 3.2.3. Tilsyn med indgåelse af aftaler på markedsvilkår
 - 3.2.3.1. Gældende ret

UDKAST

- 3.2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
- 3.2.3.3. Den foreslåede ordning
- 3.2.4. Oplysnings- og indberetningspligt
 - 3.2.4.1. Gældende ret
 - 3.2.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.2.4.3. Den foreslåede ordning
- 3.2.5. Håndhævelse og sanktioner
 - 3.2.5.1. Gældende ret
 - 3.2.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.2.5.3. Den foreslåede ordning
- 3.3.6. Arbejdsplan
 - 3.2.6.1. Gældende ret
 - 3.2.6.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.2.6.3. Den foreslåede ordning
- 3.3. Styrkelse af kommunalbestyrelsernes kontrol med bidrag, takster, regulativer og betalingsvedtægter
 - 3.3.1. Formål og indhold i den kommunale kontrol
 - 3.3.1.1. Gældende ret
 - 3.3.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.3.1.3. Den foreslåede ordning
 - 3.3.2. Vandselskabernes oplysningspligter
 - 3.3.2.1. Gældende ret
 - 3.3.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.3.2.3. Den foreslåede ordning
 - 3.3.3. Vandselskabers klageadgang
 - 3.3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.3.3.3. Den foreslåede ordning
 - 3.3.4. Vandbranchens standardiserede vejledninger om bidrag, takster, regulativer og betalingsvedtægter
 - 3.3.4.1. Gældende ret
 - 3.3.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.3.4.3. Den foreslåede ordning
 - 3.3.5. Vandselskabers opkrævning af renter og gebyr
 - 3.3.5.1. Gældende ret
 - 3.3.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.3.5.3. Den foreslåede ordning
 - 3.3.6. Øvrige mindre ændringer
 - 3.3.6.1. Gældende ret
 - 3.3.6.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.3.6.3. Den foreslåede ordning

UDKAST

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Konsekvenser for opfyldelse af FN's verdensmål
8. Klimamæssige konsekvenser
9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Danmark har i dag en vandsektor i international topklasse, der er kendetegnet ved stabil levering og høj kvalitet. Samtidig kan dansk vandteknologi bidrage til at løse globale miljø- og klimaudfordringer. Lovforslaget skal bidrage til, at vandsektoren kan videreudvikles og indfri sine ambitiøse målsætninger for miljø og klima, mens fokus på en økonomisk effektiv sektor fastholdes. Det vil samtidig via vandselskabernes efterspørgsel på omkostnings- og energieffektive løsninger kunne bidrage til, at danske virksomheder bliver førende på vandteknologiudvikling.

Det er ikke blot vandsektoren som har ambitiøse målsætninger. Det er det politisk fastsatte mål, at vandsektoren skal videreudvikles, så den bliver førende på teknologiudvikling og har ambitiøse målsætninger for miljø og klima jf. den politiske aftale fra 2018 om justeret økonomisk regulering af vandsektoren (2018-aftalen).

Vandsektoren står også over for andre nye udfordringer og opgaver, der skal løses. Det skyldes blandt andet, at de danske byer som følge af klimaforandringer kan forvente flere oversvømmelser på grund af flere skybrud, hvilket øger behovet for, at der investeres i klimatilpasning. Det skyldes også, at ambitionen om en energi- og klimaneutral vandsektor gør det endnu vigtigere, at vandsektoren agerer energi- og omkostningseffektivt, så målsætningerne opnås til den lavest mulige pris for samfundet, og at de ressourcer, som opstår ved behandlingen af vand, udnyttes hensigtsmæssigt.

Lovforslaget indeholder ikke de rette incitamentter til at opnå målsætningerne. Som eksempler kan nævnes den manglende omkostningsdækning af klimainvesteringer og de manglende økonomiske incitamentter ved ressourceudnyttelse. For uddybning skal vi henviser til bilag 3 til DANVAs høringsvar og de udførlige kommentarer senere i lovbetragtningerne.

Lovforslaget indfører mere fleksible indtægtsrammer, som i modsætning til i dag løbende tilpasses udviklingen i selskabernes faktiske omkostninger til håndtering af deres opgaver. Med lovforslaget indføres også forrentningsrammer for selskaberne til opkrævning af finansieringsomkostninger hos forbrugerne. Forrentningsrammen skal give selskaberne bedre mulighed for at finansiere deres *kapitalbehov til fremtidige investeringer fremover* og *sende* et retvisende prissignal om omkostningen ved at anvende kapital til investeringer. Den justerede regulering skal samlet set give selskaberne

bedre incitamenter og muligheder for at investere hensigtsmæssigt og sikre høj kvalitet i levering, høj miljøopfyldelse og lave priser til forbrugerne.

Da vandselskaberne er naturlige monopoler, og vandforbrugerne dermed er bundet til deres forsyningselskab, er det samtidig vigtigt, at reguleringen fastholder et effektiviseringspres, så vandselskaberne ansføres til at løse deres opgave effektivt. Med indførelsen af fleksible rammer vil et vandselskabs omkostningsramme både kunne stige og falde afhængigt af, hvordan vandselskabets omkostninger udvikler sig. For at begrænse unødige omkostningsstigninger og dermed mindske risikoen for, at forbrugerne betaler unødigt høje priser, lægges i lovforslaget op til, at der ved den periodevise tilpasning af rammerne til selskabets faktiske omkostninger skal indføres visse begrænsninger over for væsentligt ineffektive selskaber, som *ellers ville stå til en væsentlig forhøjelse af rammen. samtidig har haft væsentlige omkostningsstigninger i løbet af de foregående fire år.*

Samtidig indføres en ny metode til at opgøre det generelle effektiviseringskrav, så det bliver mindre konjunkturfølsomt, mere stabilt og baseret på mere troværdige produktionsdata.

Den foreslåede opgørelsesmetode for det generelle effektiviseringskrav indeholder nogle fine elementer. Desværre finder DANVA det valgte industriindeks stærkt uegnet som sammenligningsgrundlag med vandsektoren. Foreningen har da også kritiseret Forsyningssekretariatets forslag om, at vandsektorens krav skal følge produktivitetsudviklingen i industrien. En stor del af produktivitetsudviklingen i industrien kommer fra udflagning af produktion til udlandet. Danmarks Statistik har i et notat, udarbejdet for DANVA og Dansk Energi eftervist, at produktivitetsudviklingen i industrien er kraftigt påvirket af udflagning. Men Vandsektoren har ikke mulighed for at flytte rensning af spildevand til eksempelvis Polen eller Kina og kan derfor ikke sammenlignes med industrien.

Der er ellers politisk enighed om, at effektiviseringskravene til sektoren skal være så retvisende som muligt jf. den politiske aftale om spildevandsselskabers klimatilpasning. Af samme aftale følger, at de overordnede principper for fastsættelse af generelle effektiviseringskrav skal forelægges forligskredsen inden fremsættelsen af lovforslaget. Det er således ikke blot opgørelsesmetoden men selve principperne for det generelle effektiviseringskrav, hvor der er forudsat politisk forhandling.

UDKAST

Med lovforslaget er det også hensigten, at selskaberne får mulighed for at opkræve takstmidler hos forbrugerne for tillægsberettigede omkostninger allerede i det år, aktiviteten starter, hvilket vil bidrage til at understøtte likviditeten i selskaberne. Dertil ensrettes reguleringen for alle vandselskaber, der er omfattet af den økonomiske regulering, så både store og mindre selskaber bliver omfattet af indtægtsrammer og stilles over for både generelle og individuelle effektiviseringskrav.

Med lovforslaget styrkes det økonomiske tilsyn, således at principper fra aftalen om et stærkt Forsyningstilsyn af 4. oktober 2017 udbredes til vandområdet. Dette gøres med henblik på at sikre, at der er redskaber til at føre en effektiv administration og et effektivt tilsyn med den økonomiske regulering af vandsektoren, samt til at analysere og monitorere sektoren og til at bidrage til udviklingen af reguleringen af sektoren. Lovforslaget styrker endvidere tilsynet med og håndhævelse af regler om tilknyttet virksomhed og om markedsmæssighed i aftaler. Samtidig ændres navnet på det økonomiske tilsyn, Forsyningssekretariatet, til »Vandsektortilsynet«. I lovforslaget anvendes betegnelsen »Forsyningssekretariatet« om nuværende regulering og tidligere analyser, og betegnelsen »Vandsektortilsynet« om de foreslåede ændringer.

DANVA finder den måde man implementerer den politiske aftale stærkt kritisabel.

Forsyningssekretariatet er aldrig evalueret på trods af det nu har eksisteret i 13 år, og det faktum at der hvert år er klager til Konkurrenceankenævnet over Forsyningssekretariatets afgørelser, samt at Forsyningssekretariatet har tabt sager hos såvel Konkurrenceankenævnet som Højesteret omkring dets fortolkning og ageren. Evaluering af et tilsyn inden markante lovændringer, der tilfører tilsynet flere opgaver, beføjelser mv. ville være udtryk for rettidig omhu. Hvis ikke der evalueres på tilsyn i forbindelse med lovændringer bliver evaluering af de stærke uafhængige tilsyn en opgave for Rigsrevisionen. Samtidig sker implementeringen på et tidspunkt, hvor den politiske aftalte evaluering af Forsyningstilsynet, igangsat men ikke afsluttet. Implementeringen af aftalen om vandsektoren har foreløbigt ventet 4 år. Så en mindre yderligere forsinkelse, med henblik på at få erfaringerne med er ikke et problem.

Aftalen om et stærkt Forsyningstilsyn af 4. oktober 2017 blev implementeret ved lov om Forsyningstilsynet (lov 690 af 8 juni 2018).

Ligesom aftalen omhandler loven tilsynets opgaver omkring analyser, vurderinger og bistand til regeludvikling, mens de sektorspecifikke opgaver som eksempelvis udstedelse af indtægtsrammer ikke er ændret hermed. Lovforslaget vælger således en hel anden metode til implementering af principperne, hvor der sker indarbejdning i vandsektorloven. Dette er problematisk allerede af den grund, at enhver mindre ændring i tilsynet kræver en ændring af vandsektorloven og dermed åbner for drøftelse af mange forskellige elementer (benchmarking, indtægtsrammer, tilknyttet virksomhed osv...). Til sammenligning har lov om Forsyningstilsynet 14 paragraffer

Samtidig har Lov om Forsyningstilsynet sin egen formålsbestemmelse, hvorefter tilsynet navnlig skal sikre forbrugernes interesse. Forbrugernes interesse er defineret som "høj effektivitet, lavest mulige forbrugerpriser på kort og lang sigt, en sikker og stabil forsyning samt en omkostningseffektiv teknologiudvikling og en omkostningseffektiv grøn omstilling". Formålsbestemmelsen definerer således, at forbrugerinteresse ikke kun er lavere priser på kort sigt, men er flere indbyrdes ligestillede interesser, hvoraf nogle ikke kan forfordes i tilsynets opgavevaretagelse.

Lovforslaget udskiller en del af vandsektorlovens formål, herunder Forsyningssikkerhed, sundhed og klimaet fra tilsynets opgaver med analyser, vurderinger og regelunderstøttelse og prioriterer lave forbrugerpriser (på kort sigt). Lov om Forsyningstilsynet stiller herudover krav til tilsynet, herunder om at det varetager sin administrationen og tilsyn effektivitet, at det bidrager til at fremme de målsætninger som er fastlagt i sektorlovgivningen giver og stabile rammebetingelser for forsyningerne. Endelig sikrer loven, i modsætning til den i nærværende lovforslag foreslåede løsning, at der ikke kan overføres midler fra finansiering af tilsynets opgaver efter sektorlovgivningen til opgaver efter lov om forsyningstilsynet. Det bliver dermed mere gennemslagskraftigt, hvorledes tilsynets midler, der opkræves hos forbrugerne over taksterne, anvendes. DANVA mener også af denne grund, at implementering af principperne i vandsektoren bør ske ved en selvstændig lov, så man kan sikre hele vandsektorens formål uanset ressortfordelingen mv.

DANVA mener, at forslaget om at skærpe tilsyn og dets beføjelser samtidig med implementeringen af principperne fra Forsyningstilsynet savner grundlag. Det ligger således ikke i den politiske aftale, ligesom der ingen evidens er for behovet. I forhold til vandselskabernes aftaler er

der først igangsat en analyse efter lovforslagets udarbejdelse. Selskabernes tilknyttede virksomhed skulle have været evalueret i henhold til både 2018-aftalen og den politiske aftale fra 2015 om en ny og forbedret regulering af den danske vandsektor (2015-aftalen). Men der er ikke gennemført eller igangsat evalueringer efter nogen af de to aftaler.

Endelig mener DANVA at det er problematisk uden videre at holde fast i en systematik med to stærke uafhængige tilsyn, hvor vand og spildevandsforsyningen er i isoleret hos ét tilsyn. Mens alle øvrige tilsyn er samlet hos et andet tilsyn, der i øvrigt som en væsentlig opgave har at overvåge og analysere på tværs af sektorerne. Teknologiudvikling og grøn omstilling er tværgående og kræver harmonisering - også hos regulator.

Endelig præciseres og styrkes reglerne om kommunernes kontrol af, at vandselskabers opkrævning af takster og bidrag samt fastsættelse af regulativer og vedtægter sker i overensstemmelse med gældende lovgivning. Ændringerne skal sikre mere klarhed om rammerne for og indholdet i de kommunale godkendelser, og hvilke oplysninger der skal indgå heri. På den måde sikres en mere ensartet kontrol af takster og bidrag, regulativer og vedtægter på tværs af kommuner og over tid. Desuden foreslås en systematisk forenkling ved at indføre muligheden for anmeldelse af takster mv. frem for at sende til godkendelse. Der foreslås også en udvidelse af vandselskabers klageadgang så de fremadrettet kan klage over kommunalbestyrelsens afgørelser vedrørende ovennævnte til Energiklagenævnet.

2. Lovforslagets baggrund

Den 22. november 2018 indgik Socialdemokratiet, Enhedslisten, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti en aftale med den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti om justeret økonomisk regulering af vandsektoren (herefter 2018-aftalen). Lovforslaget gennemfører en del af denne aftale.

Lovforslaget gennemfører desuden en del af punkt 4 i aftale om spildevands-selskabers klimatilpasning, der blev indgået den 15. maj 2020, mellem regeringen (Socialdemokratiet) og Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Dansk Folkeparti, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance (herefter 2020-aftalen). Den del, der gennemføres ved dette lovforslag, vedrører ændring af metode til fastsættelse af det generelle effektiviseringskrav, så det fremover bliver mere stabilt og retvisende.

Af den politiske aftale om spildevandsselskabers klimatilpasning fremgår, at de overordnede principper for fastsættelse af generelle effektiviseringskrav skal forelægges forligskredsen inden fremsættelsen af lovforslaget. Det er således ikke blot opgørelsesmetoden, men selve principperne for det generelle effektiviseringskrav, der skal politisk behandles. Principperne omfatter eksempelvis om der i forhold til det generelle effektiviseringskrav skal korrigeres for sunk cost (omkostninger som er afholdt, hvorfor der først kan effektiviseres næste gang omkostningen skal afholdes).

Hensigten med 2018-aftalen er at give sektoren fleksible indtægtsrammer, som både kan stige og falde og dermed styrke incitament og muligheder for at investere hensigtsmæssigt og understøtte høj kvalitet i levering, høj miljøopfyldelse og lave priser til forbrugerne. Samtidig er partierne enige om, at vandselskaberne i højere grad skal have incitament til at lånefinansiere investeringer, så det undgås, at sektoren opbygger unødvendig stor egenkapital med henblik på at kontantfinansiere investeringer.

2018-aftalen beskriver, at opbygning af en unødigt stor egenkapital med henblik på kontantfinansiering skal undgås. Hertil skal DANVA bemærke, at Vandsektorens egenkapital siden den første vandsektorlov har været faldende og ikke stigende.

Lovforslaget, der går ind og afvikler vandselskabernes egenkapital, er derfor ikke funderet i den politiske aftale og et sådant indgreb mod vandselskaberne bør ikke gennemføres uden udtrykkeligt politisk mandat.

DANVA skal ligeledes påpege, at den politiske aftale (2018-aftalen) omhandler opbygning af unødigt stor egenkapital med henblik på kontantfinansiering af investeringer. Dette fordrer en identifikation af den optimale fordeling mellem fremmedfinansiering og egenkapitalfinansiering i vandsektoren, fordi denne er afgørende for, hvornår der er tale om en unødigt stor egenkapital. Professor Ken Bechmann fra CBS har set på kapitalstrukturen og kapitalomkostningen i vandsektoren (fordele og ulemper ved øget gældsfinansiering) for DANVA. Hans konklusion er, at for det typiske selskab i vandsektoren synes det alt andet lige at være hensigtsmæssigt med en relativ høj grad af egenkapitalfinansiering. Han konkluderer også, at der typisk vil være så mange selskabsspecifikke forhold, at det ikke giver mening at fastlægge en bestemt minimums (gældsandel) som værende hensigtsmæssig. Klima-, Energi og

Forsyningsministeriet har ikke analyseret på det fremlagte, men vil lave efterfølgende analyser af lovforslaget.

DANVA mener ikke, at lovforslagets gennemførelse af en øget tvungen lånefinansiering, der alt andet lige vil gøre det dyrere for forbrugerne, bør gennemføres på det nuværende grundlag og slet ikke uden der har været en politisk drøftelse/beslutning af, at dette er hensigten.

2018-aftalen indeholder syv punkter: 1. Fleksible indtægtsrammer, 2. Dækning af finansieringsomkostninger, 3. Loft over forbrugernes betaling til skatteomkostninger, 4. Fleksibel reguleringsmodel for mindre, forbrugerejede selskaber, 5. Høj forsynings sikkerhed og forbrugertilfredshed, 6. Stærkt økonomisk tilsyn med sektoren og 7. Tilpasning af modregningsreglerne.

Den del af 2018-aftalen, der vedrører mindre, forbrugerejede vandselskabers mulighed for at udtræde af den økonomiske regulering (første del af punkt 4 i aftalen) blev implementeret med lov nr. 1567 af 27. december 2019 om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, selskabsskatteloven, lov om elforsyning og lov om varmforsyning (Herefter 2019-loven). Det samme gælder den del af aftalen, som vedrører de midler, som vandselskaberne fik tilbage som følge af to domme afsagt af Højesteret den 8. november 2018 i sagerne 27/2018 og 28/2018 vedrørende fastsættelse af vandselskabers skattemæssige indgangsværdier ved overgangen til skattepligt (sidste del af punkt 3 i aftalen). Sag 27/2018 er optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2019, side 574.

Nærværende lovforslag er anden del af implementeringen af 2018-aftalen. Lovforslaget gennemfører aftalens punkt 1 om fleksible indtægtsrammer, punkt 2 om dækning af finansieringsomkostninger, første del af punkt 3 om loft over forbrugernes betaling til skatteomkostninger, sidste del af punkt 4 om ensretning af reguleringen for alle de selskaber, der er omfattet af den økonomiske regulering, og punkt 6 om stærkt økonomisk tilsyn med sektoren, bortset fra punkt 6.4 om Forsyningssekretariatets udformning og implementering af de tekniske regler på området.

Det er stærkt problematisk, at punkt 3 i 2018-aftalen kun implementeres delvist. Periodisering af tilslutningsbidrag er en stor udfordring for de skattepligtige selskaber. Den politiske aftale er, at det som en del af (samtidig med) ændringen af skat fra ikke påvirkelig til påvirkelig omkostnings skal ske en undersøgelse af de skattemæssige udfordringer forbundet med tilslutningsbidraget.

Generelt giver det ikke mening at lade skat være en ikke-påvirkelig omkostning. Skat opstår alene på grund af den forskel der er i skatteregler og forsyningsregler. Havde Skattestyrelsen anerkendt fradrag for over/underdækninger samt givet adgang til periodisering af tilslutningsbidrag ville der som hovedregel ikke opstå skat. Men flere vandselskaber er tvunget til at genere et skattemæssigt overskud på grund af reglerne. De store tilslutningsbidrag opstår fx ved tilslutning til et nyt sommerhusområde, men opstår også når der i den grønne omstillings navn udrulles fjernvarme til områder med fx gas, og når der etableres bæredygtig fjernkøling. Konsekvensen af, at udfordringerne ikke analyseres og i sidste ende implementeres i skattelovgivningen er, at der opstår betalbare skatter til trods for at der opereres med en hvile-i-sig-selv-økonomi. Vandselskabernes (særligt den del som ikke har opnået POLKA-værdier, men også de som allerede har brugt værdierne i en sambeskatning) skattebetalinger kan, med den regulering som der lægges op til alene finansieres ved at nedbringe investeringer eller driftsomkostninger, fordi der ikke gives tillæg e.l. i rammen til skattebetalinger.

Grundlaget for at fjerne skats status som ikke påvirkelig omkostning mangler således når ikke den anden del af aftalens punkt 3 gennemføres. Skat bør ikke implementeres som IPO uden der er skabt mulighed for, at tilslutningsbidrag periodiseres og udfordringen med fradrag for over/underdækninger er løst - hvis Skat som IPO overhovedet skal indføres.

Baggrunden for lovforslaget er endvidere, at en kortlægning af kommunernes praksis viser, at der er behov for at tydeliggøre og styrke kommunalbestyrelsens nuværende årlige kontrolopgave vedrørende vandselskabers fastsættelse af bidrag og kubikmetertakster samt den løbende kontrol vedrørende regulativer og vedtægter. Denne tydeliggørelse og styrkelse af den kommunale kontrol foreslås gennemført ved en række præciseringer og mindre ændringer i den gældende regulering.

I dag godkender *kommunalbestyrelsen kommunalbestyrelserne* hvert år størrelsen på bidrag og takster for ca. 2.300 vandselskaber. Som led i denne årlige godkendelse skal kommunalbestyrelsen for hvert selskab kontrollere, at selskabet overholder det såkaldte hvile i sig selv-princip, jf. afsnit 3.3.1.1.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har i 2020 gennemført en omfattende kortlægning af praksis vedrørende den nuværende kommunale godkendelse af vandselskabers bidrag, takster samt regulativer og vedtægter. Kortlægningen blev tilrettelagt med inddragelse af Danske Vandværker, DANVA, KL, Miljøministeriet samt Forsyningssekretariatet.

Kortlægningen har peget på, at den nuværende regulering i lov om vandforsyning m.v. (herefter vandforsyningsloven) og lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. (herefter spildevandsbetalingsloven) vedrørende kommunalbestyrelsens kontrol og godkendelse af vandselskabers takster, bidrag samt regulativer og vedtægter kan forbedres. Kortlægningen har blandt andet peget på, at den nuværende regulering, der er forholdsvis overordnet, kan medføre mere fortolkning hos selskaber og kommuner end tilsigtet.

De foreslåede præciseringer og mindre ændringer skal derfor sikre mere tydelige regler, hvilket skal understøtte, at lovgivningen fortolkes ens og er nemmere at overholde, når der fastsættes regulativer for almene vandforsyninger, vedtægter for spildevandsforsyningsselskaber, samt takster og bidrag. De foreslåede ændringer i lovforslaget kan på denne måde øge forbrugerbeskyttelsen, herunder sikre en effektiv kontrol af takster og bidrags lovlighed, øge lige konkurrencevilkår for tilsluttede erhvervsvirksomheder samt sikre forbrugernes interesse i gennemsigtighed. Forslagene kan desuden medføre en række harmoniseringer med reguleringen på el- og varmforsyningsområderne, og kan på den måde også bidrage til forenklinger for vandselskaberne, når de f.eks. vil indgå i konkrete samarbejder med andre forsyningsselskaber.

DANVA finder det ærgerligt, at der ikke i langt højere grad sker en standardisering og harmonisering på det økonomiske område, fx ift. kontrol med overholdelse af indtægtsrammen, fastsættelse af effektiviseringskrav, forbrugerbeskyttelsesmekanismen og forrentningsrammen. Ligesom den fremadrettede udvikling af en mere harmoniseret regulering åbenlyst ville blive fremmet af at have en frem for to tilsyn på forsyningsområdet. Det er problematisk at disse muligheder ikke udnyttes langt bedre til glæde for såvel effektivitet som grøn omstilling.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Justering af vandsektorlovens økonomiske regulering

3.1.1. Ensretning af reguleringen for store og mindre vandselskaber

3.1.1.1. Gældende ret

Vandsektorloven, herunder dennes regler om økonomisk regulering, omfatter de vandselskaber, som er nævnt i lovens § 2, stk. 1. Det drejer sig om vandselskaber, der forsyner eller har til formål at forsyne mindst ti ejendomme, og som falder ind under en af tre kategorier. Den første kategori, jf.

UDKAST

§ 2, stk. 1, nr. 1, omfatter vandselskaber, som helt eller delvis, direkte eller indirekte er eller efter den 1. januar 2010 har været ejet af en kommune. Den anden kategori omfatter vandselskaber, som ikke er omfattet af nr. 1, og som i 2 på hinanden følgende år har haft en årlig debiteret vandmængde på mindst 800.000 m³, jf. § 2, stk. 1, nr. 2. Den tredje kategori omfatter vandselskaber, som ikke er omfattet af nr. 1 eller 2, og som i 2 på hinanden følgende år har haft en årlig debiteret vandmængde på mindst 200.000 m³, jf. § 2, stk. 1, nr. 3.

Hvis et vandselskab ikke længere opfylder de kriterier, der fremgår af § 2, stk. 1, nr. 1-3, kan det undtages fra bestemmelser i vandsektorloven, som vedrører den økonomiske regulering efter de nærmere regler, der fremgår af § 3. Også forbrugerejede vandselskaber, der er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 3, kan under visse betingelser blive undtaget fra bestemmelser om den økonomiske regulering, jf. nærmere § 3 a.

For de vandselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens økonomiske regulering, gælder der på en del punkter forskellige regler afhængig af, om selskabet har en årlig debiteret vandmængde på over 800.000 m³ eller på højst 800.000 m³.

For eksempel er den totaløkonomiske benchmarking, jf. vandsektorlovens § 4, kun obligatorisk for vandselskaber med en årlig debiteret vandmængde på over 800.000 m³. Andre vandselskaber kan deltage frivilligt.

Der er også forskel på reguleringen af de store og de mindre selskaber i forhold til de økonomiske rammer, hvor vandselskaber med en årlig debiteret vandmængde på over 800.000 m³ er omfattet af regler om indtægtsrammer i vandsektorlovens § 6, og vandselskaber med en årlig debiteret vandmængde på højst 800.000 m³ er omfattet af regler om regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. lovens § 6 a. Forskellen er bl.a., at det generelle effektiviseringskrav opgøres forskelligt, jf. nærmere afsnit 3.1.3.1, og at der ikke fastsættes individuelle effektiviseringskrav for de mindre vandselskaber. Desuden er der i bekendtgørelse nr. 2291 af 30. december 2020 om økonomiske rammer for vandselskaber (herefter ØR-bekendtgørelsen) bl.a. fastsat forskellige regler om reguleringsperioder for de to grupper af selskaber.

Den afgift, som vandselskaberne betaler til Forsyningssekretariatet, jf. vandsektorlovens § 10, opgøres også forskelligt for de to grupper af selskaber. Alle vandselskaber, som er omfattet af den økonomiske regulering i vandsektorloven, skal betale en differentieret afgift, som udgør samlet 70

pct. af afgiftsbeløbet og opkræves afhængigt af størrelsen på vandselskabernes årligt debiterede vandmængder i det seneste hele kalenderår. For vandselskaber med en årlig debiteret vandmængde på over 800.000 m³ og vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking, jf. § 4, stk. 3, opkræves desuden en grundafgift, som udgør samlet 30 pct. af afgiftsbeløbet og opkræves ligeligt mellem disse vandselskaber.

3.1.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det fremgår af 2018-aftalen, at den økonomiske regulering i vandsektorloven fremover skal ensrettes for de omfattede vandselskaber.

Med 2019-loven, som gennemførte første del af 2018-aftalen, blev det slået fast, at 2018-aftalen skal forstås sådan, at der fremover skal være samme regler om økonomiske rammer m.v., herunder vedrørende fleksible indtægtsrammer, dækning af finansieringsomkostninger samt benchmarking og individuelt effektiviseringskrav for alle vandselskaber, som er omfattet af den økonomiske regulering. Dvs., at der skal gælde samme regler for alle kommunalt ejede selskaber og for alle private selskaber, der har en debiteret årlig vandmængde på mindst 200.000 m³ med undtagelse af de mindre, forbrugerejede selskaber, der har benyttet sig af muligheden for at udtræde af den økonomiske regulering, jf. lovens § 3 a.

Det bør præciseres, at der med alle 'de mindre, forbrugerejede selskaber, menes alle forbrugerejede selskaber under 800.000 m³, som har mulighed for at træde ud af reguleringen.

Den væsentligste ændring for de mindre vandselskaber vil være, at de bliver omfattet af benchmarking og individuelt effektiviseringskrav, og at det generelle effektiviseringskrav fremover fastsættes på samme måde for disse selskaber som for de store.

Det vurderes, at det er hensigtsmæssigt, at alle vandselskaber, som er underlagt vandsektorlovens økonomiske rammeregulering, får fastsat individuelle effektiviseringskrav, som afspejler deres effektiviseringspotentiale. Dette er særlig vigtigt i lyset af indførelsen af de fleksible omkostningsrammer, jf. afsnit 3.1.2, da disse i princippet vil muliggøre, at rammerne kan blive forhøjet, alene fordi selskabernes omkostninger er steget, uanset hvad dette skyldes, og dermed også, hvis omkostningsstigningen helt eller delvis skyldes ineffektivitet.

Det bør præciseres i teksten, at rammerne også kan stige, selvom omkostningerne ikke reduceres i samme takt, som det ønskes fra centralt hold.

Reglerne for de store og de mindre vandselskaber skal derfor ensrettes, så alle de vandselskaber, der er omfattet af den økonomiske regulering i vandsektorloven, er underlagt de samme regler.

Muligheden for at mindre, forbrugerejede selskaber kan udtræde af den økonomiske regulering, bør dog fortsat kun gælde, hvis de har en årlig debiteret vandmængde på under 800.000 m³, idet dette fremgår af 2018-aftalen.

Med hensyn til afgiften, der finansierer Vandsektortilsynets arbejde, vurderes det, at afgiften fremover udelukkende bør fordeles ud fra den debiterede vandmængde. Herved fordeles afgiften ligeligt på forbrugerne, herunder virksomheder, der forbruger vand.

3.1.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre reglerne vedrørende den økonomiske regulering i vandsektorloven, hvor der skelnes mellem store og mindre vandselskaber, så reguleringen af store og mindre vandselskaber ensrettes. Det foreslås således at ændre vandsektorlovens § 4, så den obligatoriske totaløkonomiske benchmarking omfatter alle de vandselskaber, som er omfattet af vandsektorlovens økonomiske regulering. Det foreslås desuden, at alle de vandselskaber, som er omfattet af vandsektorlovens økonomiske regulering, omfattes af reglerne i § 6 om indtægtsrammer, effektiviseringskrav m.v., og at § 6 a om regnskabsmæssige kontrolrammer for de mindre selskaber ophæves. Det er hensigten, at de bekendtgørelsesregler, der udstedes om den økonomiske regulering som opfølgning på lovforslaget, ligeledes skal være ens for de omfattede selskaber uanset størrelse.

Det foreslås desuden, at vandsektorlovens § 10 om afgift til Vandsektortilsynet ændres, således at afgiften fremover for alle selskaber beregnes udelukkende efter den debiterede vandmængde.

Der foreslås ikke ændring af muligheden for udtræden af den økonomiske regulering, som mindre, forbrugerejede vandselskaber i medfør af vandsektorlovens § 3 a. Denne mulighed vil således fortsat kun foreligge for de mindre, forbrugerejede selskaber med en årlig debiteret vandmængde under 200.000 m³.

3.1.2. Fleksible omkostningsrammer, indregning af selskabsskat og opkrævning af tillægsberettigede omkostninger

3.1.2.1. Gældende ret

Kapitel 3 i vandsektorloven regulerer vandselskabernes indtægtsrammer m.v. Reglerne gælder for de vandselskaber, som er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, medmindre selskaberne er undtaget fra den økonomiske regulering, jf. lovens §§ 3 og 3 a.

Ifølge vandsektorlovens § 6, stk. 1, og § 6 a, stk. 1, fastsættes for vandselskaberne enten indtægtsrammer eller regnskabsmæssige kontrolrammer, afhængig af om den årlige debiterede vandmængde er over 800.000 m³ eller højst 800.000 m³. For selskaber med både vandforsynings- og spildevandsforsyningsaktiviteter, fastsættes én ramme for hver forsyningsart.

Den enkelte ramme omfatter de samlede omkostninger til drift og anlæg og er en samlet beløbsmæssig grænse for vandselskabets indtægter. Rammen omfatter også finansielle omkostninger i form af renteudgifter m.v. til lån.

Ifølge vandsektorlovens § 6, stk. 2, og § 6 a, stk. 2, fastsættes rammerne med udgangspunkt i tidligere fastsatte rammer og årsregnskaber.

Ifølge vandsektorlovens § 6, stk. 6, og § 6 a, stk. 4, kan rammerne korrigeres med et tillæg, jf. lovens §§ 7 og 8.

I vandsektorlovens § 7, stk. 1, er det fastsat, at Forsyningssekretariatet kan dispensere fra indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme, og i § 7, stk. 2, findes en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger der skal indgå i ansøgningen om dispensation, og om behandling af ansøgninger, herunder hvilke forhold der kan begrunde en dispensation.

Vandsektorlovens § 8 bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, herunder er bl.a. nævnt beregningsmetode, reguleringsperioder, indfasningsperioder, kontrolperioder, hvilke økonomiske og andre oplysninger der skal indgå i fastsættelsen, samt tillæg til rammerne og betingelser for tillæg, herunder om samfundsøkonomisk hensigtsmæssighed.

UDKAST

Disse bemyndigelser er udmøntet i ØR-bekendtgørelsen. Der er i ØR-bekendtgørelsen bl.a. fastsat nærmere regler om fastsættelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer (under ét betegnet økonomiske rammer), herunder for vandselskaber, der ikke tidligere har været omfattet af den økonomiske regulering. ØR-bekendtgørelsen fastsætter endvidere regler om tillæg til og fradrag i rammerne og om, hvilke indtægter rammerne skal dække. Heraf fremgår, at indtægterne omfatter både indtægter, der hidrører fra takster og bidrag m.v., som betales for levering af drikkevands- og spildevandsydelse, og andre indtægter fra hovedvirksomheden, finansielle indtægter og overskud fra tilknyttet virksomhed.

Det er lidt upræcist. For en række indtægter eksempelvis den for samfundet vigtige opgave med COVID-monitorering, er der særlige regler.

Rammerne fastsættes for hvert år og udmeldes samlet for en reguleringsperiode, som er på 2-4 år, jf. ØR-bekendtgørelsens §§ 4 og 5.

Inden for reguleringsperioden sker der årligt en ændring af rammerne ved et generelt og et eventuelt individuelt effektiviseringskrav, jf. ØR-bekendtgørelsens § 9, samt justering som følge af prisudviklingen. Procentsatserne herfor genberegnes forud for en ny reguleringsperiode. Der er visse omkostninger, som selskaberne kan få dækket én til én ud over deres indtægtsramme og uden, at de pålægges effektiviseringskrav. Disse kaldes normalt ikke-påvirkelige omkostninger (herefter IPO) og fremgår af ØR-bekendtgørelsens § 9, stk. 4. Indtægtsrammerne justeres årligt ved ændringer af IPO, jf. ØR-bekendtgørelsens § 9, stk. 6, jf. stk. 4, og efter reglerne om tillæg m.v. i ØR-bekendtgørelsens §§ 11-16, jf. nedenfor.

Ved overgangen til en ny reguleringsperiode justeres de økonomiske rammer i forhold til, om selskabet har overholdt rammerne. Dette beskrives nærmere i afsnit 3.1.5.1. Derudover foretager Forsyningssekretariatet ikke nogen yderligere ændring af rammerne ved overgangen til en ny reguleringsperiode.

Efter lov nr. 132 af 16. februar 2016 om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, lov om vandforsynings m.v., lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. og andre forhold (Opfølgning på politisk forlig om en ny og forbedret regulering af den danske vandsektor) (herefter 2016-loven) blev de første rammer efter den nu gældende regulering fastsat på baggrund af faktiske driftsomkostninger i 2013-15 suppleret med oplysninger fra de tidligere fastsatte prislofter eller

UDKAST

rammer, og med indregning af historiske investeringstillæg og tillæg for gennemførte investeringer i 2010-2015, jf. vandsektorlovens §§ 6 og 6 a og ØR-bekendtgørelsens §§ 10 og 21 (oprindelig §§ 17 og 18).

Vandselskaberne kan ansøge Forsyningssekretariatet om tillæg til deres økonomiske ramme til en række omkostninger. De fleste typer af tillæg gives ikke til ordinær drift eller til geninvesteringer i ordinær infrastruktur, som allerede er omfattet af grundlaget for rammen, men derimod til omkostninger til nye opgaver m.v., som det fremgår af ØR-bekendtgørelsens regler om tillæg, særlig § 11.

Der er også i ØR-bekendtgørelsen regler om reduktion af den økonomiske ramme i visse tilfælde, f.eks. hvis aktiviteter eller omkostninger reduceres væsentligt, jf. § 15, eller hvis vandselskabet har overskredet sin indtægtsramme samlet over en reguleringsperiode eller kontrolperiode, jf. § 18, stk. 9. Det gælder også i visse tilfælde, hvor et selskab afholder omkostninger i strid med reglerne i bekendtgørelse nr. 2275 af 30. december 2020 om spildevandsforsyningsselskabers omkostninger til klimatilpasning i forhold til tag- og overfladevand og omkostninger til projekter uden for selskabernes egne spildevandsanlæg og med andre parter i øvrigt (herefter omkostningsbekendtgørelsen).

Omkostninger til tillægsberettigede aktiviteter indregnes først i indtægtsrammen fra året efter Forsyningssekretariatets behandling af ansøgningen om tillæg. Tillæggene gives i udgangspunktet på baggrund af faktiske afholdte omkostninger til et givent projekt, som indberettes til Forsyningssekretariatet året efter, at de er afholdt, hvorefter Forsyningssekretariatet behandler ansøgningen og indregner tillægget i rammen for det følgende år. Der bliver således en forskydning på to år mellem afholdelse af omkostninger og indregningen af tillæg til indtægtsrammen.

Ud over de almindelige tillæg kan Forsyningssekretariatet dispensere fra den økonomiske ramme i tilfælde af uforudsete hændelser af en vis størrelse, jf. vandsektorlovens § 7 og ØR-bekendtgørelsen § 16. I så fald indregnes der et tillæg i rammen allerede i det år, hvor vandselskabet søger om dispensation.

Tillæg, som ikke er en IPO, pålægges – ligesom den øvrige ramme – effektiviseringskrav og pristalskorrigeres, jf. nærmere afsnit 3.1.3.1.

Bør justeres jf. de anførte problemer med omkostningsdækning.

Vandselskaber, der er omfattet af den økonomiske regulering i vandsektorloven, skal fastsætte deres takster på en sådan måde, at indtægtsrammerne overholdes inden for en reguleringsperiode, og skal derudover ved takstfastsættelsen overholde hvile i sig selv-princippet og de regler, der i øvrigt er fastsat i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven om takstfastsættelsen, jf. nærmere afsnit 3.3.1.1.

3.1.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det fremgår af 2018-aftalen, at der skal indføres mere fleksible og hensigtsmæssige indtægtsrammer. Dette skal efter aftalen ske ved, at rammerne ved hver overgang til en ny 4-årig reguleringsperiode automatisk tilpasses gennemsnittet af de faktiske omkostninger, som vandselskaberne har afholdt i den foregående periode, således at indtægtsrammerne både kan stige og falde.

Der skal således indføres regler om automatisk tilpasning af indtægtsrammerne forud for hver ny reguleringsperiode. Da finansielle omkostninger for de fremadrettede investeringer efter 2018-aftalen skal dækkes af en forrentningsramme, vil indtægtsrammen fremover skulle fastsættes på baggrund af en omkostningsramme og en forrentningsramme. Den automatiske tilpasning på baggrund af de faktiske omkostninger vedrører alene omkostningsrammen, idet forrentningsrammen efter 2018-aftalen skal fastsættes efter andre principper, jf. afsnit 3.1.3.

Tilpasningen vil skulle ske på baggrund af gennemsnittet af de faktiske omkostninger, som vandselskaberne har afholdt i *den de fire foregående periode år, forud for beregningsåret idet tillæg givet i beregningsperioden dog holdes ude*. Tilpasningen af omkostningsrammen vil således skulle ske i det sidste år af en reguleringsperiode med virkning for den næste reguleringsperiode. Da omkostningerne i det sidste år af den igangværende reguleringsperiode ikke kendes på dette tidspunkt, vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at tilpasningen bør ske på baggrund af de første 3 år af den igangværende reguleringsperiode samt det sidste år af den foregående reguleringsperiode (herefter beregningsperiode).

Der vil være en række omkostninger, som ikke skal medregnes ved tilpasningen. Omkostninger, som indregnes på anden måde i indtægtsrammen, f.eks. IPO og finansielle omkostninger, skal således ikke medregnes. Det samme gælder tillæg, som ikke har været indregnet i hele den seneste be-

regningsperiode. Medmindre der er tale om engangstillæg, som skal bortfalde, bør de videreføres som tillæg i den næste reguleringsperiode, da der ikke har været afholdt omkostninger hertil i hele beregningsperioden, og de derfor ikke vil indgå retvisende, hvis man indregner dem på baggrund af et gennemsnit for årene i beregningsperioden. Ved den følgende *regulering genberegning* vil der være afholdt omkostninger til de tillægsgivende aktiviteter i hele beregningsperioden, og de kan derfor indgå retvisende i tilpasningen af omkostningsrammen på dette tidspunkt. Omkostninger, som ikke burde være afholdt af selskabet, herunder omkostninger, som i henhold til vandsektorloven, vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven eller regler udstedt i medfør heraf ikke må takstfinansieres, omkostninger til aftaler, der overstiger den markedsmæssige pris, og f.eks. bøder, som selskabet pålægges, bør heller ikke medregnes ved tilpasningen af omkostningsrammen.

Indførelsen af fleksible rammer vil medføre, at omkostningsrammerne kan stige, også selv om der ikke er tale om nye tillægsberettigede aktiviteter eller ændringer af IPO, hvilket kan være hensigtsmæssigt f.eks. som følge af øgede omkostninger til nødvendige reinvesteringer. Der vurderes dog at være en risiko for, at omkostningsrammerne også kan stige unødigt. Det skyldes, at genberegningen af omkostningsrammen baseret på den foregående beregningsperiode ikke tager højde for, om en stigning i omkostningsniveauet skyldes en stigning i de eksisterende opgaver (f.eks. øgede reinvesteringer), eller om selskabets omkostninger stiger på grund af en ineffektiv opgavevaretagelse. Det betyder, at der er en risiko for, at nogle selskaber kan øge priserne for vandforbrugerne unødigt.

Den foreslåede metode til genberegning af omkostningsrammen jf. 'Notat om recalibrering og forbrugerbeskyttelsesmekanismen i lovforslag om justeret økonomisk regulering af vandsektoren' (17-06-2022), tager heller ikke højde for, at selskabet kan få beregnet en stigning i omkostningsrammen som følge af inflation. Selskaber, der over en reguleringsperiode i faste priser har konstante omkostninger, vil alt andet lige få beregnet en stigning i omkostningerne i nominelle termer, hvis der har været inflation i perioden. Det er ikke ensbetydende med at disse selskaber hæver priserne unødigt, fordi den reale værdi af omkostningsrammen vil være lavere end de faktiske omkostninger på grund af inflation. Genberegningen af omkostningsrammen bør derfor ske i faste priser (med udgangspunkt i det gældende prisniveau i beregningsåret), så det undgås at løbende inflation påvirker niveauet for de faktiske om-

kostninger, som omkostningsrammen baseres på. Fortsætter den aktuelle inflation, vil ovenstående udhule selskabernes økonomi, da indtægtsrammerne vil blive 10-20% for lave i forhold til omkostningerne. Bemærk at denne effekt også gælder for fuldt effektive selskaber og for selskaber, der følger effektiviseringskravene. I en tid med meget stor usikkerhed omkring inflationen de næste 5-10 år er dette desværre et helt reelt risikoscenarie, som vil kunne ramme selskabernes økonomi meget hårdt. Når man foreslår at afvige fra fremgangsmåden i elnetreguleringen og aktivt pålægger selskaberne denne risiko, er det vigtigt, at den i det mindste bliver beskrevet og fremlagt, herunder hvad motivationen er for, at selskaberne skal bære denne risiko, altså hvorfor man i tilfælde af høj inflation ønsker markante nedskæringer i vandsektoren, der kan underminere økonomien i en sektor med store langsigtede lån. Bemærk, at der allerede har været meget høj inflation i 2021 og første del af 2022 og at selskaberne dermed bliver ramt af den mangelfulde korrektion allerede i første omkostningsramme.

Dette imødegås i et vist omfang af, at selskaberne pålægges individuelle effektiviseringskrav (benchmarkingen). Benchmarkingmodellen understøtter, at et selskab ikke presser sine omkostninger op med henblik på at opnå en højere indtægtsramme i den efterfølgende reguleringsperiode. Det skyldes, at selskabet så må forventes at fremstå ineffektivt i forhold til de andre selskaber i benchmarkingen og hermed kan forvente et højere individuelt effektiviseringskrav. Det er dog med den nuværende benchmarkingmodel stadig muligt, at et selskab kan øge sine omkostninger unødigt, uden at det afspejler sig i benchmarkingen.

Det er uklart og bør præciseres, hvad der menes med 'unødige omkostningsstigninger'.

Når der fra lovgivers side stilles spørgsmålstejn ved den nuværende benchmarkingmodel undrer det DANVA, at man samtidig antager at vandselskabers eventuelle manglende honorering af de individuelle krav (som stilles på baggrund af benchmarkningen) alene skyldes vandselskaberne og ikke benchmarkingmodellen, hvorfor det skal kunne give anledning til forhøjelse af det fastsatte loft over det individuelle effektiviseringskrav jf. Lovbemærkningernes afsnit 3.1.4.3.

Dertil vil det påtænkte kontrolsystem i forhold til selskabernes overholdelse af indtægtsrammerne, som omtales nærmere i afsnit 3.1.5, medføre, at selskaberne primært vil skulle finansiere højere *udgifter omkostninger* med

egenkapital eller lån, idet selskaberne ikke samlet set kan overskride deres indtægtsramme i en hel reguleringsperiode, uden at det medfører fradrag i rammen i de følgende år. Dog giver kontrolsystemet også selskaberne fleksibilitet til i enkelte år at opkræve mere end rammen. Da flere selskaber f.eks. samtidig har henlæggelser, vil det dog ikke forhindre, at der er en risiko for, at der i nogle selskaber kan ske unødige omkostningsstigninger.

Det er kun på anlægssiden, at udgifter kan finansieres med lån, idet vandselskaberne ikke må låne til finansiering af løbende driftsunderskud. Det bør præciseres, hvad der menes med henlæggelser. Vandsektoren har netto set langt mere gæld end omsætningsaktiver. De såkaldte 'henlæggelser' som Forsyningssekretariatet har defineret, er udelukkende den arbejdskapital, der kræves for at drive vandselskaber. Det kan også med fordel præciseres, at eventuelle unødige omkostningsstigninger i udgangspunktet vil være midlertidige, da det individuelle effektiviseringskrav vil stige og give kontinuerlige underskud, der ikke er langsigtet finansiering til.

Det er uklart hvorledes følgende formulering skal forstås "*idet selskaberne ikke samlet set kan overskride deres indtægtsramme i en hel reguleringsperiode, uden at det medfører fradrag i rammen i de følgende år.*" DANVA skal gøre opmærksom på, at formuleringen kan opfattes som tilsyneladende strider mod, at indtægtsrammer skal kunne gå både op og ned såvel som kamoblerende med det hvile- i- sig- selvprincip som vandselskaberne er omfattet af ved siden af indtægtsrammereguleringen.

Det vurderes på baggrund af ovenstående, at der er behov for, at der under visse kriterier indføres begrænsninger i den automatiske justering af omkostningsrammen. Herved får selskaber, der har omkostninger i en beregningsperiode, som er væsentligt højere end omkostningsrammen i samme periode, ikke automatisk opjusteret deres ramme fuldt ud, hvis de samtidig i benchmarkingen ikke har en tilstrækkeligt høj efficiensscore i henhold til nærmere fastsatte kriterier. Det vurderes således, at selskaber ikke automatisk bør få en fuld opjustering af omkostningsrammen, hvis de i de foregående år har haft væsentligt højere omkostninger end forudsat i omkostningsrammen (*idet tillæg givet i beregningsperioden holdes ude*), og samtidig har et væsentligt uindfriet effektiviseringspotentiale målt i benchmarkingen. Selskabet bør dog kunne søge om at få en større eller den fulde opjustering. Her vil selskabet skulle godtgøre, at omkostningsstigningen er nødvendig, og ikke en følge af manglende indsats for at effektivisere. Da mekanismen

først kommer i brug, hvis et selskab både står til en væsentlig stigning i omkostningsrammen og har et væsentligt uindfriet potentiale målt i benchmarkingen, forventes mekanismen kun at skulle anvendes for en mindre del af selskaberne, *defineret som maksimalt xx % af selskaberne, selv om de har væsentlige omkostningsstigninger ud over indtægtsrammen.* .

Som beskrevet i DANVAs bilag til høringssvaret vil mere end 25% af vandselskaberne ikke kunne få en automatisk tilpasning til de jævnfør Copenhagen Economics i rapport for KEFM forventede stigende omkostninger frem mod 2050. Hvis ikke det er intentionen, at en mindre del er 25%, vil det være hensigtsmæssigt at sætte et loft. Også af hensyn til at sikre, Forsyningssekretariatet har ressourcer til at behandle ansøgningerne.

Det fremstår uklart, hvorledes et selskab skal godtgøre at omkostningsstigningen er nødvendig og ikke en følge af manglende indsats for at effektivisere. Hvis ikke muligheden ønskes gjort illusorisk for vandselskaberne bør der i lovbemærkninger fremgå retningslinjer for, hvilket krav der kan stilles til en sådan godtgørelse.

Det er således vurderingen, at mekanismen kun bør omfatte selskaber, som er væsentligt ineffektive i benchmarkingen og derfor har unødigt høje omkostninger, så disse som udgangspunkt ikke skal kunne hæve priserne ubegrænset som følge af den foreslåede regulering med fleksible omkostningsrammer. Det er ikke formålet med mekanismen at begrænse selskaber i at foretage nødvendige og effektive investeringer. Formålet er derimod, at beskytte forbrugere i forsyningsområder, hvor taksterne i forvejen er højere end nødvendigt som følge af ineffektivitet mod yderligere takststigninger, der skyldes unødige og ineffektive omkostningsstigninger hos selskabet.

Hvad menes der med unødige omkostningsstigninger, hvorledes fastlægges det hvornår en omkostningsstigning er unødig?

Med henblik på at sikre, at mekanismen ikke finder anvendelse for selskaber, der ikke er væsentligt ineffektive, og at mekanismen ikke begrænser nødvendige og effektive investeringer, bør der fastsættes regler om, at et selskab, som ifølge nærmere fastsatte kriterier umiddelbart vurderes væsentligt ineffektivt og at have en væsentlig stigning i sine omkostninger, alligevel vil kunne få en fuld stigning i omkostningsrammen. Det er vurderingen, at selskaber bør kunne ansøge Vandsektortilsynet om dette. Der bør derfor fastsættes regler, som sikrer, at størstedelen af selskaberne ikke vil blive

UDKAST

vurderet som ineffektive og dermed ikke vil blive omfattet af mekanismen, selvom de har væsentlige omkostningsstigninger ud over indtægtsrammen.

Også selskaber, hvor mekanismen finder anvendelse bør kunne få tillæg til nye opgaver efter de samme regler som andre selskaber.

Modellen er i tråd med reguleringen for elnetvirksomheder, men tilpasset vandsektorens forhold.

En model for forbrugerbeskyttelse bør, efter vores opfattelse, kun omfatte meget få selskaber, så det undgås at den foreslåede justering af reguleringen ender med en decideret tilsynsmodel. Det fremlagte forslag for forbrugerbeskyttelsesmekanismen kan risikere at ramme mere end ¼ af alle de selskaber, der i dag er omfattet den økonomiske regulering og Forsyningssekretariatets benchmarking. Modellen baseres endvidere på beregnede stigninger i omkostningsrammen og ikke nødvendigvis på stigninger i de faktiske afholdte omkostninger. Sådant en model er ikke hensigtsmæssig, fordi modellen ikke sætter ind overfor selskaber, der har haft reelle omkostningsstigninger, men derimod overfor selskaber, der ikke sænker omkostningerne i samme tempo, som centraladministrationen ønsker det.

Det vil i tillæg hertil være relevant at redegøre for, hvad det er for nogle forhold i vandsektoren, som gør det relevant at afvige fra den model, der anvendes i reguleringen af elnetvirksomheder.

Det har siden 2019 været planen, at drikkevandsselskabernes sidste reguleringsperiode under den gældende regulering skulle udløbe i 2022, og at de skulle have de første rammer efter de nye regler med virkning fra 2023. Dette lovforslag har imidlertid ikke kunnet fremsættes tids nok til, at der kan træffes afgørelse efter de kommende regler allerede i 2022, og ØR-bekendtgørelsen er derfor blevet ændret, således at drikkevandsselskaberne får en ekstra to-årig reguleringsperiode efter de gældende regler, som dækker 2023 og 2024. Spildevandsforsyningsselskabernes igangværende reguleringsperiode udløber i 2023. De nye regler bør derfor have virkning på rammerne fra 2024 for spildevandsselskaberne og 2025 for drikkevandsselskaberne.

For at omkostningsrammerne fastsættes på et så retvisende og aktuelt grundlag som muligt, bør det økonomiske grundlag opdateres ved fastsættelsen af de første omkostningsrammer i henholdsvis 2023 for spildevandsselskaberne og 2024 for drikkevandsselskaberne på grundlag af en opdatering af

de faktiske afholdte omkostninger i de foregående år. *Vandselskabernes "dåbsgave" ved fastsættelsen af de første regulatoriske åbningsbalancer fjernes ikke. De historiske afskrivninger og afskrivninger på investeringer siden 2010 videreføres.*

Det bør defineres, hvad der menes med faktisk afholdte omkostninger, herunder særligt hvordan afskrivninger skal opgøres. Det har stor betydning for den samlede ramme, hvordan de faktiske omkostninger opgøres og det bør derfor være defineret, hvordan dette skal gøres eller i det mindste sætte nogle klare rammer og principper. Alternativt har lovgiver ikke indsigt i, hvilken virkning loven vil få. Eksempelvis har Forsyningssekretariatet tidligere fremført, at afskrivningerne til historiske aktiver forventeligt vil blive reduceret med 15% ved en omgørelse af værdien fra vandselskabernes åbningsbalancer. Dette illustrer, at dette er et meget centralt element i loven og ikke en detalje, der kan overlades til bekendtgørelsesarbejdet. Opgørelsen af faktiske omkostninger bør sikre kontinuitet og omkostningsdækning og være baseret på en videreførelse af de historiske afskrivninger plus afskrivning fra gennemførte investeringer siden 2010.

På baggrund af selskabernes nuværende indberetninger og det eksisterende pris- og levetidskatalog vurderes en opdatering af indtægtsrammerne ikke i sig selv at ville medføre et væsentligt niveauskift for de samlede indtægtsrammer på landsplan. Der kan imidlertid være tale om væsentlige udsving for de enkelte selskaber. Det vil i så fald skyldes et henholdsvis lavere eller højere niveau for de faktiske omkostninger, som indtægtsrammen dermed tilpasses.

Tillæg indregnes i dag på en sådan måde, at der bliver en forskydning på to år mellem afholdelse af omkostninger (år 0), indberetning af oplysninger (år 1) og indregningen af tillæg til indtægtsrammen (år 2), dvs. at selskaberne isoleret set skal bære et midlertidigt underskud i to år, jf. afsnit 3.1.2.1. Hvis opgaven bortfalder, gælder tilsvarende, at selskaberne får tillæg i to år, efter at aktiviteten er ophørt. Et eksempel kunne være, hvis et selskab har fået tillæg til indtægtsrammen på grund af øget håndteret vandmængde, fordi en stor vandforbrugende virksomhed er åbnet i forsyningsområdet, og denne så nogle år senere lukker.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det vil medføre et mere retvisende tidspunkt for tildeling af tillæg, hvis tillæg indregnes allerede fra det år, hvor omkostningen til en tillægsberettiget aktivitet afholdes

eller afholdes for første gang (år 0), selv om afgørelsen træffes året efter (år 1). Tilsvarende, hvis aktiviteten ophører, bør tillægget indregnes sidste gang for det år, hvor omkostningen afholdes for sidste gang, så omkostninger og muligheden for at opkræve indtægter i højere grad følges ad. Det vil desuden i højere grad modsvare praksis for tillæg på øvrige forsyningsområder. Tildeling af tillæg allerede i år 0 vurderes isoleret set at forbedre likviditeten for selskaberne ved nye tillægsgivende opgaver som f.eks. klimatilpasning.

Det fremgår af 2018-aftalen, at selskabsskat fremover skal behandles som en påvirkelig omkostning og lægges ind under indtægtsrammen. Dermed lægges der et loft over forbrugernes betaling til skatteomkostninger. Efter 2018-aftalen var det også hensigten, at dette vil tilskynde selskaberne til at finansiere investeringer ved en mere hensigtsmæssig kombination af låne- og egenkapitalfinansiering, som understøtter, at selskaberne undgår at betale skat i nævneværdigt omfang.

Der er kun delvis implementering af det pågældende punkt (punkt 3) i den politiske aftale). Den politiske aftale er, at det som en del af (samtidig med) ændringen af skat fra ikke påvirkelig til påvirkelig omkostnings skal ske en undersøgelse af de skattemæssige udfordringer forbundet med tilslutningsbidraget. Den delvise implementering er yderst problematisk som beskrevet under lovforslagets baggrund.

Som opfølgning herpå bør den eksisterende bekendtgørelsesregel om IPO ændres, således at selskabsskat ikke længere er en omkostning, der dækkes én til én og er undtaget fra effektiviseringskrav.

Der lægges med andre ord op til, at selskabsskat ikke medfører opjustering af indtægtsrammerne fremover, og at det således behandles anderledes end andre skatter og afgifter. Det skyldes, at vandselskaberne kun skal betale selskabsskat, hvis de har et skattemæssigt overskud – dvs. når indtægterne overstiger deres omkostninger.

Skat opstår alene på grund af den forskel der er i skatteregler og forsyningsregler. Havde Skattestyrelsen anerkendt fradrag for over/underdækninger samt givet adgang til periodisering af tilslutningsbidrag ville der som hovedregel ikke opstå skat. Men flere vandselskaber er tvunget til at genere et skattemæssigt overskud på grund af reglerne. De store tilslutningsbidrag opstår fx ved tilslutning til et nyt sommerhusområde, men opstår også når der i den grønne omstillings navn udrulles fjernvarme til områder med fx gas, og når der etableres bæredygtig fjernkøling. Konsekvensen af, at udfordringerne ikke analyseres og i sidste ende implementeres i skattelovgivningen er, at der opstår betalbare

skatter til trods for at der opereres med en hvile-i-sig-selv-økonomi. Vandselskabernes (særligt den del som ikke har opnået POLKA-værdier, men også de som allerede har brugt værdierne i en sambeskatning) skattebetalinger kan, med den regulering som der lægges op til alene finansieres ved at nedbringe investeringer eller driftsomkostninger, fordi der ikke gives tillæg e.l. i rammen til skattebetalinger.

Fortsættes kompensationen for selskabsskat med en øget indtægtsramme, vil det betyde, at et selskab først kan opkræve for meget fra forbrugerne og derved generere et overskud for derefter at få ret til at opkræve endnu mere fra forbrugerne fremadrettet, så de har midler til at betale selskabsskat af overskuddet.

DANVA kan ikke følge tankegangen om spiralen med opbygning af overskud og opkrævning til hos forbrugerne af skat af overskud osv. Hvile i sig selv princippet betyder, at vandselskaberne ikke har mulighed for at opbygge (og dermed opkræve) til overskud. Til gengæld kan vandselskaberne qua anden regulering få tvunget skattemæssigt overskud. Vi skal henvise til ovenstående beskrivelser.

Der lægges derfor op til, at selskabsskat hverken vil kunne indregnes én til én som en IPO, eller vil indgå i grundlaget for den automatiske justering af omkostningsrammerne ved overgangen til hver ny reguleringsperiode.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at det som følge af de to højesteretsdomme, som blev afsagt i november 2018, jf. afsnit 2, forventes, at vandselskaberne under alle omstændigheder i de næste mange år vil kunne undgå at betale selskabsskat også uden at lånefinansiere i højere grad og dermed få forøgede rentefradrag. Det skyldes, at vandselskabernes nu væsentligt højere skattemæssige afskrivningsgrundlag giver væsentligt øgede skattemæssige afskrivningsmuligheder. Ændringen forventes derfor ikke at få væsentlig betydning, heller ikke – i hvert fald i de næste mange år – som incitament til en mere hensigtsmæssig kombination af låne- og egenkapitalfinansiering.

Da selskaberne således bør kunne undgå at betale selskabsskat, vurderes en eventuel omkostning til selskabsskat heller ikke at burde medtages ved den genberegning af rammerne, der sker ved overgangen til hver ny reguleringsperiode.

Som tidligere beskrevet kan en del af vandsektoren ikke undgå at betale selskabsskat. Der henvises til bemærkningerne under lovforslagets baggrund

3.1.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre reglerne om fastsættelse af indtægtsrammer i vandsektorlovens § 6, således at indtægtsrammerne fastsættes på baggrund af en omkostningsramme og en forrentningsramme. Det foreslås, at omkostningsrammen fastsættes for en reguleringsperiode på baggrund af vandselskabets faktiske afholdte omkostninger i de år, der går forud for året, hvor omkostningsrammen fastsættes. Det foreslås, at finansieringsomkostninger til investeringer, som omfattes af forrentningsrammen, ikke indgår i omkostningsrammen, se nærmere om forrentningsrammen afsnit 3.1.3.3.

Det foreslås at nyaffatte den gældende bemyndigelse i vandsektorlovens § 8 vedrørende fastsættelse af de nærmere regler for indtægtsrammerne, således at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om Vandsektortilsynets fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer, herunder bl.a. fastsættelse og justering af omkostningsrammer, herunder reguleringsperioder, regelmæssig genberegning, og hvilke omkostninger der medtages ved fastsættelse og justering, samt om tillæg og fradrag i rammen.

Det foreslås herudover at ophæve de gældende regler i vandsektorlovens § 6 a om regnskabsmæssige kontrolrammer for mindre vandselskaber med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 m³, således at reglerne ensrettes for alle vandselskaber, der er omfattet af den økonomiske regulering i vandsektorloven, jf. nærmere afsnit 3.1.1.

Det er hensigten, at reguleringsperioden for omkostningsrammen som udgangspunkt fastsættes til 4 år, men det kan være relevant at kunne justere dette, hvis det senere viser sig hensigtsmæssigt. Hvis erfaringer med ordningen f.eks. viser, at effektiviseringskravene ikke slår tilstrækkeligt igennem, eller at selskaberne har for store muligheder for at øge omkostningerne u hensigtsmæssigt, vil man kunne forøge reguleringsperioden. Hvis erfaringerne omvendt viser, at selskaberne skal bære forøgede omkostninger for længe, før rammen justeres, vil reguleringsperioden kunne forkortes.

Vi må desværre bemærke at vi ikke forstår 2. og 3 punktum i ovenstående afsnit.

Under alle omstændigheder vil der være tilfælde, hvor der for konkrete selskaber bør fastsættes en kortere eller længere reguleringsperiode, f.eks. hvis et vandselskab, der ikke før har været omfattet af den økonomiske regule-

UDKAST

ring, bliver omfattet. Den første omkostningsramme, som selskabet får fastsat, bør kunne fastsættes således, at den slutter samtidig med de øvrige vand-selskaber af samme forsyningsart (drikke- eller spildevandsforsyning).

Med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse i vandsektorlovens § 8 vil ministeren desuden kunne udstede regler om, hvilke omkostninger der skal medregnes ved den regelmæssige genberegning ved overgangen til en ny reguleringsperiode, og hvordan genberegningen nærmere skal foretages.

Det er bl.a. hensigten at fastsætte, at omkostninger, som ikke lovligt kan takstfinansieres, omkostninger til aftaler, der overstiger den markedsmæssige pris, og bøder, som selskabet måtte have betalt, ikke skal medregnes.

Det er endvidere hensigten at fastsætte regler, der skal begrænse unødige omkostnings- og takststigninger. Det er foreløbig hensigten at fastsætte, at omkostningsrammen ikke automatisk opjusteres med den fulde beregnede stigning i omkostningsrammen fra det sidste år i den indeværende reguleringsperiode til det første år i den kommende reguleringsperiode, hvis omkostningerne i en beregningsperiode er væsentligt højere end omkostningsrammen i samme periode, og selskabet samtidig har et væsentligt, uindfriet effektiviseringspotentiale målt i benchmarkingen, som overstiger en vis størrelse. I så fald er det hensigten at fastsætte, hvordan stigningen i omkostningsrammen beregnes, hvor selskabets effektiviseringspotentiale tages i betragtning. Det er også hensigten at fastsætte, at selskabet vil kunne ansøge om at få hævet omkostningsrammen med en større del af eller hele den gennemsnitlige omkostningsstigning, i det omfang selskabet kan godtgøre, at omkostningsstigningen ikke er en følge af manglende indsats for at effektivisere.

Det er ikke hensigten med fastsættelsen af regler om at begrænse unødige omkostnings- og takststigninger, at selskaber skal begrænses i at foretage nødvendige og effektive effektiviseringer. Det er ej heller hensigten at fravige automatisk justering af indtægtsrammen som absolut hovedregel, hvorfor hensigten med begrænsningsreglerne alene er at ramme en mindre del af selskaberne, hvis der er absolut behov herfor.

Det er ikke hensigten at fastsætte regler, der begrænser selskaber i at foretage nødvendige og effektive investeringer.

Der vil også i medfør af den foreslåede bemyndigelse i vandsektorlovens § 8 kunne fastsættes regler om, hvordan tillæg og fradrag indregnes i omkostningsrammen, jf. nærmere bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 18.

Det er bl.a. hensigten at fastsætte, at selskaberne fremover kan opkræve midler til forventede nye tillæg i det år, omkostningerne afholdes. På den baggrund foreslås det at ophæve vandsektorlovens § 7 om dispensation fra indtægtsrammen, idet der ikke vil være behov for et særligt dispensationssystem for uforudsete udgifter. Hvis vandselskabet ønsker sikkerhed for, at der er tale om en tillægsberettiget omkostning, før det afholder den, vil selskabet som i dag kunne søge om forhåndsgodkendelse, ligesom for andre typer tillæg.

Det er desuden bl.a. hensigten, at der i medfør af den foreslåede bemyndigelse i vandsektorlovens § 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, fastsættes, at selskabsskat ikke fremover skal indregnes i indtægtsrammen som en IPO og være undtaget fra effektiviseringskrav, og at omkostninger til selskabsskat heller ikke skal medregnes i forbindelse med genberegning af omkostningsrammen ved overgang til ny reguleringsperiode.

3.1.3. Dækning af finansieringsomkostninger

3.1.3.1. Gældende ret

Kapitel 3 i vandsektorloven regulerer vandselskabernes indtægtsrammer m.v.

Ifølge vandsektorlovens § 6, stk. 1, og § 6 a, stk. 1, fastsættes for vandselskaberne enten indtægtsrammer eller regnskabsmæssige kontrolrammer, afhængig af om vandselskabets årlige debiterede vandmængde er over 800.000 m³ eller højst 800.000 m³. For selskaber, der har både vandforsynings- og spildevandsforsyningsaktiviteter, fastsættes én ramme for hver forsyningsart.

Den enkelte ramme omfatter de samlede omkostninger til drift og anlæg og er en samlet beløbsmæssig grænse for vandselskabets indtægter. Rammen omfatter også finansieringsomkostninger.

Ifølge vandsektorlovens § 6, stk. 2, og § 6 a, stk. 2, fastsættes rammerne med udgangspunkt i tidligere fastsatte rammer og årsregnskaber. Rammen er således i dag fastsat på samme måde for både finansieringsomkostninger og andre omkostninger, og begge dele er indregnet på baggrund af historiske omkostninger.

Vandsektorlovens § 8 bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, herunder er bl.a. nævnt beregningsmetode.

Denne bemyndigelse er udmøntet i ØR-bekendtgørelsen. Der er i ØR-bekendtgørelsen bl.a. fastsat regler om fastsættelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer (under ét betegnet økonomiske rammer).

For så vidt angår finansieringsomkostninger, fremgår det af ØR-bekendtgørelsens § 20, stk. 1, og § 21, stk. 1, at finansieringsomkostninger skulle indregnes i rammerne for 2017 ud fra historiske investeringstillæg og tillæg for gennemførte investeringer i perioden 2010-2015. I de følgende år er rammerne ikke justeret ud fra de faktiske finansieringsomkostninger, medmindre disse har knyttet sig til tillægsgivende investeringer.

I vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven er det fastsat, at der gælder et hvile i sig selv-princip for vandselskaberne, og herunder er der fastsat regler om, hvilke omkostninger der lovligt kan indregnes i taksterne, jf. nærmere afsnit 3.3.1.1. Bl.a. er det fastsat i vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1, nr. 6, at forrentning af fremmedkapital kan indregnes i taksterne. Der er ikke i øvrigt hjemmel til at indregne forrentning i taksterne. I vandforsyningslovens § 52 a, stk. 4, findes en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om forrentning af indskudskapital, men denne er ikke udnyttet. Der er ikke i spildevandsbetalingsloven særlige regler om indregning af forrentning i bidragene, men det fremgår af bemærkningerne til den ændring af spildevandsbetalingsloven, som blev foretaget som konsekvens af vandsektorloven i 2009, at der i betalingen for spildevandsaktivitet alene kan indregnes nødvendig forrentning af fremmedkapital, se L 151, bemærkningerne til § 1, nr. 5, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, side 4698.

3.1.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det fremgår af 2018-aftalen, at selskaberne skal have en økonomisk ramme, så de har mulighed for at opkræve deres finansieringsomkostninger hos forbrugerne. Rammen fastsættes som udgangspunkt på baggrund af en gennemsnitlig risikojusteret finansieringsomkostning (WACC) for vand- og spildevandsselskabernes faktiske fremadrettede investeringer. Det vil fortsat være selskaberne selv, der fastlægger og beslutter de fremtidige investeringer. Tiltaget skal give selskaberne bedre mulighed for at finansiere deres *kapitalbehov til investeringer fremadrettet fremadrettede investeringer* og

give et retvisende prissignal om omkostningen ved at anvende kapital til investeringer. Det vil understøtte en mere optimal afvejning af investeringer over for eksempelvis levetidsforlængelser af eksisterende aktiver.

Vandselskaberne har overordnet set to muligheder for at finansiere investeringer. For det første kan finansieringen ske gennem gæld, hvor selskabet optager et lån hos f.eks. en bank eller KommuneKredit. For det andet kan finansieringen ske via selskabets egenkapital (dvs. ved anvendelse af f.eks. opsparing og indeværende års indtægter).

DANVA finder anledning til at bemærke at vandselskabernes egenkapital ikke er suspekt selv om lovbemærkningerne kunne give det indtryk.

Størstedelen af vandselskabernes egenkapital består af aktiekapitalen. Idet vandselskaberne (for langt størsteparten) er etableret som aktieselskaber ved, at de kommunale forsyningsaktiviteter er indgået som apportindskud i selskabet, hvorefter kommunerne er blevet ejer af aktierne efter vandsektorlovens § 15 stk. 1. I forbindelse med vandsektorloven blev muligheden for andet vederlag i form gældsbreve (stiftertilgodehavender) i øvrigt fjernet og tidligere stiftede sådanne blev krævet afviklet indenfor en periode på 10 år. Samtidig skete der en korrektion for over- eller underdækning akkumuleret frem til 2009 i prislofterne. Størstedelen af vandselskabernes egenkapital afspejler således den medfødte aktivmasse som kommunen har indskudt, og som selskaberne anvender til opretholdelse af forsynings sikkerheden. En aktivmasse som vandselskabernes har til opgave at opretholde/vedligeholde og om nødvendigt udbygge. Kommunen har sammen med ejerskabet retten til at disponere over denne egenkapital til fællesskabets bedste.

Vandselskabernes mulighed for at have en difference mellem indtægter og omkostninger under de økonomiske rammer og anvendelsen af denne til en lang række formål var en del af vandsektorlov I. Bek 143 af 09.02.2010 indeholdt nedenstående bestemmelse om selskabernes henlæggelse af ekstraordinære effektiviseringsgevinster til en række formål, hvoraf nedsættelse af forbrugerpriserne var ét blandt mange.

§ 26. Det beløb, hvormed et vandselskabs samlede indtægter i et kalenderår overstiger vandselskabets samlede omkostninger i samme kalenderår, anses for en ekstraordinær effektiviseringsgevinst.

Stk. 2. Ekstraordinære effektiviseringsgevinster kan alene anvendes til investering i selskabets aktiviteter forbundet med vand- og spildevandsforsyning, herunder teknologiudvikling, konsolidering i form af forbedringer af infrastruktur, miljøforbedringer eller nedsættelse af selskabets forbrugerpriser.

Dette blev fastholdt ved ændringen af vandsektorloven i 2016, efter den politisk aftale, med nedenstående bestemmelser i Bek. 161 af 26/02/2016.

§ 14. Et vandselskab kan henlægge differencen mellem vandselskabets indtægter, jf.

§ 23, stk. 1, nr. 1-3, og vandselskabets faktiske omkostninger i et kalenderår, jf. dog kapitel 9. Henlæggelser kan anvendes inden for vandselskabet, herunder til nedsættelse af takster, som egenkapital, til drift eller anlæg, herunder til teknologiudvikling i vandselskabet og i overensstemmelse med vandsektorlovens § 18 og bekendtgørelsen om vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed.

Stk. 2. Et vandselskab kan henlægge resterende ekstraordinære effektiviseringsgevinster omfattet af § 26 i bekendtgørelsen nr. 122 af 8. februar 2013 om prisloftsregulering m.v. af vandsektoren efter reglen i stk. 1.

Bestemmelsen er uændret frem til d.d., med undtagelse af justering af §§-numre.

Ud over de aktiviteter, som direkte er indskrevet i disse to bestemmelser, er der henvist til anvendelse af den henlæggelse (ekstraordinære effektiviseringsgevinster) i forhold til en række andre forhold/aktiviteter i vandsektoren. Dette gælder eksempelvis vandsektorens foreninger til fremme af vandsektorens effektivitet og kvalitet (tidligere var det vandselskabernes indbetalinger til VTU-fonden og frivillige fonde), dækning af underskud fra tidligere år, restskat og økonomisk buffer, der skal sikre at vandselskaberne har det fornødne økonomiske råderum.

Selskabernes henlæggelse har i øvrigt ikke været ubegrænset. Med ændringen af vandsektorloven i 2016 blev vandselskabernes indtægtsrammer tilpasset til de faktiske driftsomkostninger i selskaberne, hvilket nedbragte muligheden for optjening af ekstraordinære effektiviseringsgevinster (den såkaldte luftkorrektio). Dette blev bl.a. gjort for at hindre uhensigtsmæssigt høje opsparring i vandselskaberne iht. den politiske aftale. Efterfølgende er der udmeldt effektiviseringskrav til indtægtsrammen, hvilket har nedbragt optjeningsmulighederne yderligere. Dette er gjort ved, at Forsyningssekretariatet har anvendt en metode ved benchmarkingen og udmeldelsen af individuelle effektiviseringskrav til selskaberne, hvorefter der er givet effektiviseringskrav, når indtægtsrammen er større end de effektive omkostninger (for de effektive selskaber i benchmarkingen, er der løbende nedbragt til de faktiske afholdte omkostninger).

Vandselskaberne er ud over de økonomiske rammer underlagt hvile-i-sig-selv-princippet. Princippet indebærer såvel regulering af hvilke omkostninger, der kan opkræves takster til, som krav om at omkostninger og indtægter skal være overensstemmende over en årrække. Dermed kan der alene være henlagt/egenkapital tilsvarende aktiviteter det er forudsat, at vandsektoren udøver, ligesom der ikke kan være en ophobning af midler uden formål på ubestemt tid.

Vandselskaberne skal således have en økonomisk ramme, der for det første giver bedre mulighed for at dække finansieringsomkostninger til investeringer fremadrettet og for det andet giver et retvisende prissignal om omkostningen ved at anvende kapital til investeringer (henholdsvis egen- og fremmedkapital).

Indtægtsrammen skal derfor inkludere en forrentningsramme til dækning af finansieringsomkostninger. Forrentningsrammen skal endvidere styrke incitamentet til, at vandselskaberne i højere grad vælger den billigste finansieringsform, hvad enten det er egenkapital, fremmedkapital eller en kombination af de to, til gavn for forbrugerne. Det bemærkes i den sammenhæng, at vandsektoren har en relativt lav belåningsgrad, opgjort på baggrund af data fra Danmarks Statistik for vandselskabernes langfristede gæld i forhold deres samlede anlægsaktiver. Det styrkede incitament til at vælge den billigste finansieringsform forventes på kort sigt at tilskynde til øget lånefinansiering. Det skal på længere sigt kunne understøtte, at sektoren ikke opbygger unødigt stor opsparing med henblik på at kontantfinansiere investeringer.

Vandsektoren har siden 2010 optaget store mængder gæld. Det vil være relevant at få præciseret, hvornår 'opsparingen' i et vandselskab er 'unødigt stor', da der som oftest blot vil være tale om arbejdskapital.

Forrentningsgrundlaget baseres på de fremadrettede investeringer (både re-investeringer til at løse eksisterende opgaver og investeringer til at løse nye opgaver), hvilket følger af 2018-aftalen. Forrentningsgrundlaget bør derfor omfatte investeringer foretaget i 2022 og frem. Forrentningsrammen vil udvikle sig i takt med, at selskaberne foretager investeringer fremadrettet. Det fremadrettede element betyder, at indførelsen af forrentningsrammen sker gradvist og uden pludselige prishop for forbrugerne.

Vandsektoren adskiller sig fra øvrige forsyningssektorer (f.eks. elsektoren) på nogle væsentlige punkter. En væsentlig forskel mellem de forskellige forsyningssektorer er, at vandselskaberne er underlagt et hvile i sig selv-

princip, og at der ikke i vandsektoren er mulighed for udlodning til selskabets ejere eller for opkrævning af takstmidler til forrentning af indskudskapital eller egenkapital i øvrigt. Det er ikke en del af 2018-aftalen, at dette skal ændres.

DANVA finder ovenstående afsnit vildledende. Anvendelsen af hvile i sig selv princippet er ikke begrænset til vandsektoren jf. eksempelvis varmforsyningslovens § 20. Der kan foretages uddelinger og udbetales midler fra vandselskaberne. Men det er forsøgt imødegået ved modregningen af bloktilskud som indført med stoploven. Denne lov (stoploven) var en del af implementeringen af den første politiske aftale om vandsektoren fra 2008 (den aftale som vandsektorloven ligeledes udspringer af). Endelig indeholder vandforsyningsloven en (dog uudnyttet) hjemmel for ministeren til at fastsætte regler om forrentning af indskudskapital. Bestemmelsen blev indsat i forbindelse med lovfæstelsen af hvile i sig selv princippet i 1998. Der blev i forbindelse med vandsektorlov I i øvrigt specifikt taget stilling til bestemmelsen, idet det blev vurderet relevant at videreføre denne jf. Lovbemærkningerne til følgeloven (2008/1 LFS 151)

Fraværet af mulighed for udlodning til selskabets ejere indebærer, at en forrentningsramme til at dække omkostninger til finansiering med både fremmed- og egenkapital, kan medføre unødigt høje vandpriser og akkumuleret egenkapital i vandselskaberne. Det skyldes, at selskaberne derved vil få indtægtsramme til dækning af omkostningen ved den anvendte egenkapital hos forbrugerne. Det er imidlertid reelt set forbrugerne, der bærer omkostningerne ved egenkapitalfinansiering, fordi forbrugerne i stedet for at have indbetalt til vandselskabet til henlæggelser til fremtidige investeringer kunne have anvendt midlerne til forbrug, egen opsparing eller investeringer. Under en forrentningsmodel som på el-området ville vandforbrugerne derfor i praksis komme til at betale egenkapitalomkostningerne to gange, hvilket ikke var hensigten med 2018-aftalen.

Der kan godt ske udlodning til ejerne af et vandselskab. Udlodningen er dog omfattet af stoploven, som bl.a. indebærer at udbetalingen vil betyde et fradrag på enten 40 eller 60% i bloktilskuddet, hvis der trækkes midler ud fra et vandselskab.

Forbrugerne indbetaler ikke til henlæggelser som redegjort for i bilag til DANVAs høringssvar. Det er en misvisende beskrivelse. Forbrugerne betaler for levering af vand og aftagning af spildevand og betaler

der igennem en delmængde af årets investeringer (der har været nettogældsoptag i vandsektoren hvert eneste år under den økonomiske regulering, så hvad baseres ”indbetaling til henlæggelse” på faktisk, i gældende ret såvel som i forhold til økonomiske opgørelser? Der er en mindre henlæggelse til primært arbejdskapital i vandselskaberne, men at sige at den løbende indbetaling fra forbrugerne sker til henlæggelse er en grov fordrejning, når man ser på henlæggelsernes størrelse og udvikling, sammenholdt med at sektoren har et kontinuert stigende nettogældsoptag.). Såfremt ministeriet arbejder med en anden definition af henlæggelse end alle andre, er det nødvendigt at definere, hvad en henlæggelse her dækker. Det er dog meget uhensigtsmæssigt, hvis ministeriet ikke bruger normale fagtermer.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer derfor, at forrentningsrammen i vandsektoren bør fastsættes, så selskabet får en økonomisk ramme til at opkræve et beløb svarende til forrentningen af de samlede investeringer fratrukket en forrentning af den investerede egenkapital. Fradraget for forrentning af den investerede egenkapital kan betragtes som forrentning til forbrugerne af den egenkapital, som de har stillet til rådighed for selskabet i form af takstmidler til henlæggelser, og kan sidestilles med, at selskabet betaler renter til långiver, når selskabet finansierer med fremmedkapital.

Hvorfor antydes det, at forbrugerne stiller takstmidler til henlæggelser til rådighed for selskabet? Argumentationen svarer til, at Novo Nordisk som i øvrigt i høj grad egenkapitalfinansierer jf. Ken Benchmark (vi skal henvise til vores bemærkninger under 2. lovforslagets baggrund) skulle betale en forretning til kunderne fordi de har stillet midler til rådighed for Novo ved deres køb af insulin.

På den måde stilles selskabet over for en direkte pris på finansiering med både fremmed- og egenkapital, og selskabet vil derfor have et selskabsøkonomisk incitament til at vælge den billigste finansieringsform, hvad enten det er egenkapital, fremmedkapital eller en kombination af de to.

Beskrivelsen er misvisende. Vandselskabet gives incitament til at låne minimum den targetgearing, der fastsættes i bekendtgørelsen. Dette er ikke nødvendigvis den billigste finansieringsform for det enkelte selskab. Reelt fratages selskaberne den mulighed, selskaber har i en normal WACC-regulering for frit at vælge den for selskabet optimale finansieringsform. I en normal WACC regulering er der måske sat en

targetgearing, men hvis selskabet finder, at en anden gearing er billigere, vil det tjene på at opsøge denne. I den her foreslåede model låser man strafrenten på egenkapitalfinansiering til en given egenkapitalforrentning uafhængig af gælds niveauet. Et selskab kan ikke vedvarende forventes at aflønne egenkapital til en rente tilhørende en gældsprocent på fx 50%, hvis selskabet optimalt set ikke har gæld og dermed markedsmessigt burde stå overfor en langt lavere egenkapitalrente. Derfor er det misvisende, at man skriver, at selskabet får incitament til at opsøge den billigste finansiering (inklusive, hvis det er med finansiering med egenkapital). Selskabet får retteligt incitament til minimum at opsøge en gæld, der er lig eller højere end targetgearingen. Antagelsen fra lovgiver er muligvis her, at de har sat targetgearingen, hvor den er billigst, men i modsætning til en normal targetgearing i en normal WACC-regulering, vil det her kunne give langt større tab, hvis regulator sætter en central targetgearing forkert i forhold til den optimale gearing i hvert enkelt selskab vel at mærke. Da optimal finansiering er meget individuelt, jævnfør fx det tidligere til KEFM fremsendt notat af Professor Ken Bechmann, er det her nævnte behov for en præcisering ikke en ligegyldig detalje. Valg af hvad der er optimal og billigste finansiering centraliseres med bestemmelsen, hvilket bør fremgå. Man bør ikke fingere, at selskabet frit kan opsøge billigste finansiering som det i langt højere grad er tilfældet under gældende regulering.

Da indtægten i udgangspunktet er givet ved indtægtsrammen, får selskaberne et incitament til at opsøge mere gæld via investeringsintensive strategier, hvis de ligger under targetgearingen som uddybet i bilag til DANVAs høringssvar. Dette er givetvis uønsket, men bør fremgå af beskrivelsen, så man får et bedre overblik over incitamenterne ved den foreslåede strafrente på egenkapitalfinansiering.

Det antages det, at fremmedfinansiering er billigere end egenkapitalfinansiering. Denne antagelse tager dog ikke højde for at vandsektoren generelt ikke kan drage fordel af et skatteskjold, som det kendes fra profitmaksimerende selskaber.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet og Forsyningssekretariatet har derfor udarbejdet en model for en forrentningsramme, som består af et forrentningsgrundlag ganget med en sektorspecifik forrentningssats samt et selskabsspecifikt fradrag for den del af investeringen, der er finansieret med egenkapital.

Det fremgår af 2018-aftalen, at forrentningsrammen skal fastsættes på baggrund af en WACC. Dette står for weighted average cost of capital eller på dansk: *vægtede gennemsnitlige kapitalomkostninger gennemsnitlig vægtet kapitalomkostning*. Her vægtes omkostningerne ved finansiering via fremmedkapital og egenkapital. Der fastsættes derfor en fremmedkapitalomkostningssats og en egenkapitalomkostningssats. En WACC benyttes også til fastsættelse af forrentningsrammer på andre forsyningsområder.

Derfor kan det også undre, at man ikke har skelnet til disse i overvejelserne omkring WACC for Vandsektoren. I Elsektoren har man således taget højde for sektorens investeringshorisont, forrentningen i sammenlignelige lande og konsekvenserne af for lave risikofri renter jf. Nedenstående bemærkninger til L 662 af 8 juni 2017.

Energi-, forsynings- og klimaministeren vil ved første udmøntning fastsætte regler om, at beregningen af WACC'en vil ske med udgangspunkt i anbefalingerne fra WACC-ekspertgruppen, dog således at den 10-årige statsobligation anvendes i stedet for den 5-årige statsobligation ved beregningen af den risikofri rente, som indgår i WACC-beregningen. Dette skyldes først og fremmest, at det understøtter en langsigtet investeringshorisont for sektoren, da renten på 10-årige statsobligationer i højere grad svarer til netvirksomhedernes faktiske kapitalomkostninger end 5-årige statsobligationer. WACC-ekspertgruppens anbefalinger ville føre til en markant lavere forrentning end i andre sammenlignelige lande, hvilket ville kunne føre til underinvesteringer i sektoren. Der henvises endvidere til mindretalsudtalelsen til ekspertgruppens anbefalinger der angiver, at der i fastlæggelsen af markedsrisikopræmien og dermed i beregningen af egenkapitalomkostningen ikke er taget tilstrækkeligt hensyn til konsekvenserne af de lave risikofri renter.

Forrentningssatsen bør fastsættes på en måde, der tager højde for vandsektorens særlige forhold. Metoden for fastsættelse af forrentningssatsen kan derfor afvige fra, hvordan den fastsættes på øvrige forsyningsområder. Forrentningssatsen bør beregnes af Vandsektortilsynet på baggrund af de overordnede regler, der fastsættes herom.

Hvad er det for nogle særlige forhold i vandsektoren, udover sektorens monopolstatus, der skal tages højde for i fastsættelsen af WACC'en?

Kan DANVA tillade sig at gå ud fra, at der hermed menes den markant længere investeringshorisont som kendetegner vandsektoren sammenlignet med eksempelvis el-sektoren?

Lovbemærkningerne bør beskrive rammerne for WACC fastsættelsen på samme vis som det kendes fra andre forsyningsområder.

Ved fradraget for egenkapital bør egenkapitalomkostningssatsen, som indgår i den fastsatte forrentningssats, anvendes. Da denne typisk vil være højere end forrentningssatsen (som beregnet på baggrund af både egenkapitalomkostningssatsen og fremmedkapitalomkostningssatsen), vil forrentningsrammen ved en høj grad af egenkapitalfinansiering kunne blive negativ.

Som udgangspunkt vurderes det, at forrentningssatsen løbende bør genberegnes hvert fjerde år ved hver overgang til en ny reguleringsperiode for omkostningsrammen, så selskaberne på forhånd kender forrentningssatsen for hele reguleringsperioden. Genberegningen foretages for at sikre, at forrentningssatsen afspejler de aktuelle renteniveauer i samfundet. Det forventes, at forrentningssatsen fastsættes efter samme regler for vand- og spildevandsforsyningsselskaber. Da reguleringsperioderne for vand- og spildevandsforsyningsselskaber er forskudt med et år, vil forrentningssatsen for de to forsyningsarter dog ikke nødvendigvis være ens. Forrentningssatsen vil dog være ens for selskaberne inden for hver af de to forsyningsarter.

WACC bør selvfølgelig ikke fastsættes således, at vandselskabernes investeringer baseres på kortfristede lån. WACC'en bør afspejle Vandsektorens investeringshorisont som i øvrigt er betydeligt længere end elsektorens.

Parallelt med at forrentningsrammen til finansieringsomkostninger for fremadrettede investeringer udvikler sig, vil de nuværende finansieringsomkostninger til historiske investeringer, som indregnes i omkostningsrammen, skulle afvikles på en sådan måde, så selskaberne kompenseres retvisende for deres finansieringsomkostninger knyttet til tidligere investeringer.

Hvorledes skal retvisende forstås?

Som udgangspunkt vurderes det, at forrentningsgrundlaget bør opdateres årligt, så selskaberne ikke skal vente flere år på at få indregnet deres nye finansieringsomkostninger i indtægtsrammen. Tilsvarende vurderes det, at nedjusteringen af omkostningsrammen som følge af afvikling af de historiske investeringsomkostninger også bør ske årligt.

De samlede finansieringsomkostninger bør i udgangspunktet indgå i benchmarkingmodellen, ligesom selskabernes øvrige påvirkelige omkostninger –

f.eks. driftsomkostninger. Det vil også bidrage til, at den justerede regulering tilskynder til en hensigtsmæssig finansieringsstruktur.

Der mangler en beskrivelse af, at inkludering af WACC på fremadrettede investeringer i benchmarkingmodellen giver incitament til at optimere forholdet mellem investeringer og levetidsforlængelser og drift, som efterspurgt i 2018-aftalen. Dette er i kontrast til fradrag ved egenkapitalfinansiering, der for hovedparten af selskaberne giver incitament til at opsøge lån og dermed kapitalintensive strategier. Inkludering af WACC på fremadrettede investeringer i benchmarkingmodellen giver alt andet lige også selskaberne incitament til at opsøge den billigste finansiering om end denne effekt rimeligvis også bliver forstyrret af fradraget på egenkapitalfinansiering.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet finder, at den bemyndigelse til at fastsætte regler om forrentning af indskudskapital, som findes i vandforsyningsloven, bør ophæves. Bemyndigelsen har aldrig været udnyttet, og en udnyttelse ville stride mod de principper, som de nuværende regler i den økonomiske regulering af vandsektoren bygger på, såvel som den foreslåede justering. En eventuel fremtidig beslutning om at indføre mulighed for, at drikkevandsforsyningsselskaber kan opkræve takstmidler til forrentning af andet end fremmedkapital, vil være en principiel ændring af reguleringen af vandselskaberne og bør på den baggrund træffes af Folketinget og ikke af ministeren. Der findes desuden ikke i de gældende regler en tilsvarende bemyndigelse i spildevandsbetalingsloven, hvorfor indførelse af mulighed for en sådan forrentning for spildevandsforsyningsselskaberne under alle omstændigheder ville kræve en lovændring.

DANVA er ikke enig i, at bemyndigelsen er stridende mod de nuværende principper i den økonomiske regulering. Vi skal gøre opmærksom på, at bestemmelsen bevidst blev opretholdt ved vandsektorloven indførelse jf. Lovbemærkningerne til følgeloven (2008/1 LFS 151).

Endvidere finder DANVA anledning til at spørge, hvorledes fjernelsen harmonerer med den tilpasning af modregningsreglerne og den økonomiske regulering som skal finde sted på et senere tidspunkt for at implementere 2018-aftalens punkt 7 (der ikke er medtaget i nærværende lovforslag). Ifølge 2018-aftalen punkt 7 skal tilpasningen give mulighed for at anvende fri kapital fra andre forsyningsområder i vandselska-

berne med henblik på, at vandselskaberne kan optimere kapitalstrukturen i forhold til et fluktuerende investeringsbehov og lånebehov samt skat.

3.1.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at nyaffatte vandsektorlovens § 6, stk. 2, således at en forrentningsramme skal indgå i indtægtsrammen, og at forrentningsrammen fastsættes for en reguleringsperiode på baggrund af vandselskabets faktiske investeringer foretaget fra og med den 1. januar 2022.

Det foreslås herudover at ophæve de gældende regler i vandsektorlovens § 6 a om regnskabsmæssige kontrolrammer for mindre vandselskaber med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 m³, således at reglerne ensrettes for alle vandselskaber, der er omfattet af den økonomiske regulering i vandsektorloven, jf. nærmere afsnit 3.1.1. Også de mindre vandselskaber vil derfor blive omfattet af de foreslåede regler om forrentningsrammen.

Det foreslås også ved nyaffattelse af vandsektorlovens § 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til fremover at kunne fastsætte de nærmere regler om bl.a. Vandsektortilsynets fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer, herunder forrentningsrammen, herunder reguleringsperioder, fastsættelse af forrentningsgrundlag og forrentningssats, jf. den foreslåede § 8, nr. 1, litra b, og om tillæg til og fradrag i rammerne, jf. det foreslået § 8, nr. 3.

Det er foreløbig hensigten, at reguleringsperioden for forrentningsrammen fastsættes til 1 år, så der hvert år isoleret set sker op- eller nedjustering af forrentningsrammen for det følgende år på baggrund af indregning af de investeringer, der er foretaget året før. Tilsvarende vil investeringer udgå af forrentningsrammen, når de er færdigafskrevet regulatorisk.

Det er foreløbig hensigten at fastsætte, at forrentningssatsen skal genberegnes hvert 4. år for henholdsvis vand- og spildevandsforsyningsselskaberne, forud for hver ny reguleringsperiode for omkostningsrammen.

Det er endvidere hensigten at fastsætte regler om, hvordan forrentningsgrundlaget fastlægges, at forrentningssatsen skal fastsættes som en WACC, samt overordnede regler om, hvordan denne skal beregnes. Det er hensigten at fastsætte, at Vandsektortilsynet inden for disse rammer beslutter den nærmere metode for beregningen og foretager beregning af forrentningssatsen.

Desuden er det hensigten at fastsætte regler om fradrag i forrentningsrammen i det omfang finansieringen af investeringerne er sket med egenkapital.

Herudover er det hensigten, at der med hjemmel i den foreslåede § 8, nr. 1, litra a, i vandsektorloven om omkostningsrammer fastsættes regler om, at de historiske finansieringsomkostninger, som er indregnet i rammen, årligt nedjusteres, så denne del af omkostningsrammen afvikles over en længere årrække. Dette medfører, at selskaberne kompenseres retvisende for deres finansieringsomkostninger knyttet til tidligere investeringer, som ikke omfattes af forrentningsrammen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 8 i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 18.

Endelig foreslås det at ændre vandforsyningslovens § 52 a, stk. 4, som indeholder en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler om prisfastsættelsen for drikkevand, således at bemyndigelse til at fastsætte regler om forrentning af indskudskapital udgår af bestemmelsen.

3.1.4. Effektiviseringskrav

3.1.4.1. Gældende ret

Ifølge vandsektorlovens § 6, stk. 3, korrigeres indtægtsrammen for vandselskaber med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 m³ med et årligt effektiviseringskrav, der fastsættes som summen af et eventuelt individuelt effektiviseringskrav, jf. stk. 5, og for det første en af ministeren fastsat procentdel af de driftsomkostninger, der indgår i den økonomiske ramme for 2017, og for det andet en procentdel af de anlægsomkostninger, som indgår i grundlaget for den økonomiske ramme for 2017, og som fastsættes af Forsyningssekretariatet på grundlag af produktivitetsudviklingen i andre sektorer, hvis denne er positiv.

Hvis indtægtsrammen fastsættes første gang for et senere år end 2017, følger det af vandsektorlovens § 6, stk. 4, at den årlige korrektion, jf. stk. 3, foretages med udgangspunkt i denne indtægtsramme.

Ifølge vandsektorlovens § 4, stk. 1, skal Forsyningssekretariatet foretage totaløkonomisk benchmarking af vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 m³. Totaløkonomisk benchmarking er

UDKAST

en metode til vurdering af de enkelte selskabers selskabsøkonomiske effektivitet, der baserer sig på en sammenligning af selskabernes totalomkostninger.

Ifølge vandsektorlovens § 6, stk. 5, korrigeres indtægtsrammen for vandselskaber, der vurderes som ineffektive på grundlag af den totaløkonomiske benchmarking, jf. § 4, med et individuelt effektiviseringskrav, der årligt kan udgøre op til 2 pct. af indtægtsrammen.

Ifølge vandsektorlovens § 6 a, stk. 3, korrigeres den regnskabsmæssige kontrolramme for vandselskaber med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 m³ årligt med en af ministeren fastsat procentdel af vandselskabets regnskabsmæssige kontrolramme for 2017. Fastsættes den regnskabsmæssige kontrolramme første gang for et senere år end 2017, foretages den årlige korrektion med udgangspunkt i denne kontrolramme.

Vandsektorlovens § 8 bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, herunder er bl.a. nævnt beregningsmetode og effektiviseringskrav.

Denne bemyndigelse er udmøntet i ØR-bekendtgørelsen. Der er i ØR-bekendtgørelsen bl.a. fastsat regler om benchmarking og effektiviseringskrav.

Om benchmarking er det bl.a. i ØR-bekendtgørelsens § 7, stk. 1, fastsat, at Forsyningssekretariatet udarbejder grundlaget og metoden for den totaløkonomiske benchmarking og kan ændre metoden. Forsyningssekretariatet inddrager vandforsynings- og spildevandsforsyningssektoren samt andre relevante aktører forud for ændring af metoden for den totaløkonomiske benchmarking. I stk. 2 er det bestemt, at Forsyningssekretariatet hvert år inden udsendelse af udkast til indtægtsrammer offentliggør metoden for den totaløkonomiske benchmarking. Forsyningssekretariatet offentliggør endvidere, hvordan vandselskabers effektivitet vil blive vurderet på grundlag af metoden. Af stk. 3 fremgår det, at Forsyningssekretariatet senest den 15. september i det år, hvor benchmarkingen gennemføres, jf. § 6, stk. 2, offentliggør grænsen for, hvornår et vandselskab betragtes som effektivt.

I forhold til effektiviseringskravene for de store vandselskaber er det fastsat i ØR-bekendtgørelsens § 9, stk. 1, at Forsyningssekretariatet korrigerer indtægtsrammerne med et individuelt effektiviseringskrav, jf. lovens § 6, stk.

UDKAST

5, for de vandselskaber, som i benchmarkingen ikke har opnået en effektivitet, som er højere end den i henhold til § 7, stk. 3, offentliggjorte effektiviseringsgrænse. Indtægtsrammerne korrigeres herefter med et generelt effektiviseringskrav, jf. lovens § 6, stk. 3.

Individuelle effektiviseringskrav til indtægtsrammen og til stort set alle selskaber. Selv selskaber, der er fuldt effektive i benchmarkingen (selskaber der har en effektivitetsscore på 1, hvorfor deres faktiske omkostninger er fuldt effektive), får et krav ved at deres indtægtsramme løbende reduceres til de faktiske omkostninger.

DANVA mener på baggrund heraf, at der er grundlag for der gennem vandsektorloven og dens bemærkninger sættes en tydeligere ramme for benchmarkingen af vandselskaberne og udmeldelse af individuelle effektiviseringskrav på baggrund heraf.

Efter ØR-bekendtgørelsens § 10, stk. 2, beregner Forsyningssekretariatet årligt produktivitetudviklingen, jf. vandsektorlovens § 6, stk. 3, nr. 2, som et vægtet gennemsnit i timeproduktivitetudviklingen i bygge- og anlægssektoren, som indgår med 70 pct., og timeproduktivitetudviklingen i den markedsmessige økonomi, som indgår med 30 pct. Det vægtede gennemsnit beregnes ud fra oplysninger om det rullende fem års gennemsnit i timeproduktivitetudviklingen, som er tilgængelige på tidspunktet for den årlige offentliggørelse, jf. stk. 4.

Om effektiviseringskrav for de mindre vandselskaber er det i ØR-bekendtgørelsens § 9, stk. 3, fastsat, at Forsyningssekretariatet korrigerer de regnskabsmæssige kontrolrammer efter vandsektorlovens § 6 a, stk. 3, med et generelt effektiviseringskrav, som udgør 1,7 pct. af drifts- og anlægsomkostningerne, der indgår i det enkelte vandselskabs kontrolramme for 2017.

Bekendtgørelsens § 9, stk. 4, indeholder en liste over omkostninger, som er undtaget fra effektiviseringskrav (IPO).

Ifølge ØR-bekendtgørelsens § 10, stk. 1, pristalsregulerer Forsyningssekretariatet årligt indtægtsrammerne, jf. lovens § 6, og de regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. lovens § 6 a, med et indeks, der er sammenvejet af en række omkostningsindekser inden for bygge- og anlægsbranchen fra Danmarks Statistik.

Ifølge ØR-bekendtgørelsens § 10, stk. 3, foretages beregningerne efter stk. 1 og 2 på baggrund af oplysninger offentliggjort af Danmarks Statistik. Forsyningssekretariatet kan anvende tilsvarende kategorier eller oplysninger i beregningsgrundlaget efter stk. 1 og 2, hvis Danmarks Statistik foretager ændringer.

3.1.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det fremgår af 2018-aftalen, at reguleringen skal ensrettes for alle vandselskaber omfattet af den økonomiske regulering, og der skal således stilles løbende ens generelle effektiviseringskrav til alle selskabers indtægtsrammer, jf. også afsnit 3.1.1.

Det fremgår af 2020-aftalen, at tillæg til selskaberne til alle typer klimatilpasningsprojekter skal omfattes af effektiviseringskrav, *da selskaberne får bedre mulighed for at påvirke omkostningerne til deres projekter*. Effektiviseringskravene skal sikre, at forbrugerne ikke betaler unødigt meget for klimatilpasningen. Aftalen er for størstedelens vedkommende gennemført ved lov nr. 2210 af 29. december 2020 om ændring af lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v., lov om miljøbeskyttelse, vandsektorloven, lov om vandløb og lov om vandforsyning m.v. Det fremgår desuden af aftalen, at partierne er enige om, at effektiviseringskravene til sektoren skal være så retvisende som muligt, og at det frem mod implementeringen af den nye økonomiske regulering skal overvejes, om der er behov for at ændre i fastsættelsen af sektorens effektiviseringskrav.

Bemærkning: Det vil være relevant at redegøre for, hvorfor selskaberne får bedre muligheder for løbende at påvirke omkostningerne til klimatilpasning. Hovedparten af omkostningerne er typisk investeringer, der afholdes på ét tidspunkt, mens effektiviseringskravene stilles løbende. Omkostningerne kan dermed kun påvirkes inden projekterne igangsættes og ved eventuel geninvestering i gennemsnit for vandsektorens anlæg over 60 år senere. Hvis der ikke kan redegøres for, hvorfor selskaberne får bedre mulighed for løbende at påvirke omkostningerne, bør passagen udelades fra teksten.

DANVA skal samtidig bemærke, at den sidste del af aftaleteksten tilsyneladende er glemt. Det overfor angivne efterfølges af følgende sætning: “Resultatet af overvejelserne præsenteres for forligskredsen, der forud for fremsættelse af lovforslaget i 2021 om implementering af en ny økonomisk regulering af sektoren godkender de overordnede principper for fastsættelse af det generelle effektiviseringskrav”

Forsyningssekretariatet foretager også årligt en pristalskorrektion af selskabernes økonomiske rammer på baggrund af prisudviklingen for forbrug af varer og tjenester, som selskaberne køber udefra.

Normalt indebærer det generelle effektiviseringskrav isoleret set et fald i indtægtsrammerne over tid. Isoleret set vil pristalskorrektionen normalt indebære en stigning i indtægtsrammerne over tid.

Løbende effektiviseringskrav og pristalskorrektion bidrager begge til, at selskaberne hverken opkræver for meget eller for lidt. Effektiviseringskrav og pristalskorrektion pålægges i dag vandselskabernes samlede økonomiske rammer, hvilket modsvarer praksis på bl.a. elsektoren. Det er således op til vandselskaberne selv, om det bedst kan betale sig at effektivisere på drifts- eller anlægsomkostninger eller begge dele. Dette princip bør videreføres.

Bemærkning: Man skal være opmærksom på, at det er betydeligt sværere for selskaberne at effektivisere anlægsomkostningerne, fordi det typisk drejer sig om omkostninger (afskrivninger), der ikke kan påvirkes på kort sigt. Dette kunne man med fordel korrigere for i udmøntningen af det generelle effektiviseringskrav, så det kun er den del af omkostningerne, der kan påvirkes på kort sigt, der er omfattet af effektiviseringskrav. Ligesom det er tilfældet i reguleringen af elnetselskaber.

I nogle tilfælde kan der være elementer, som det kan være rimeligt at undtage fra såvel effektiviseringskrav som pristalskorrektion. *Det er dog vigtigt, at effektiviseringskrav og pristalskorrektion behandles ensartet, således at konkrete elementer enten pålægges eller undtages fra både effektiviseringskrav og pristalskorrektion.*

Der vil være mange tilfælde, hvor det er retvisende at pålægge pristalskorrektion, men ikke effektiviseringskrav. Det er derfor vigtigt, at ovenstående passus undlades fra lovbemærkningerne, da den forhindrer løsninger, der er mere retvisende end lovforslaget ligger op til i dag. Eksempelvis forhindrer beskrivelsen en model, hvor der i en indfasningsperiode ikke pålægges generelt krav på afskrivninger fra til lægsinvesteringer, da disse er sunk cost. Afskrivningerne skal i givet fald fortsat kunne pristalskorrigeres og pålægges individuelt effektiviseringskrav. Ovenstående beskrivelse risikerer dermed at blokere for

løsninger på nogle af de udfordringer, der er med den fremlagte regulering. Tilsvarende vil pasussen kunne forhindre fremtidige løsninger på andre problemer.

Teoretisk er betragtningen også forkert af en anden årsag, idet udbudte aktiviteter rettelig bør betragtes som en slags cost pass through i forhold til det generelle effektiviseringskrav, da udbudte aktiviteter automatisk følger produktivitsudviklingen i samfundet. Udbudte aktiviteter vil dog stadig skulle underlægges individuelt effektiviseringskrav for at fremme effektivitet og undgå goldplating, ligesom omkostningerne naturligvis følger inflationen og skal pristalskorrigeres.

Det vurderes således, at der fortsat bør fastsættes regler om, at IPO undtages fra effektiviseringskrav og pristalskorrektio

Desuden vurderes det, at forrentningsrammen – *i hvert fald i første omgang* – bør undtages fra effektiviseringskrav og pristalskorrektio

Hvis forrentningsrammen pålægges effektiviseringskrav, vil det svare til at man beder selskaberne om at effektivisere på renteomkostninger. Dette kan ikke lade sig gøre i praksis, da det i så fald vil kræve, at selskaberne beder KommuneKredit eller andre långivere om at sætte renterne ned på de lån, som selskaberne har. Forrentningsrammen bør derfor ikke omfattes af effektiviseringskrav.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet og Forsyningssekretariatet har identificeret en række uhensigtsmæssigheder ved den nuværende fastsættelse af det generelle effektiviseringskrav i vandsektoren, hvorfor der bør foretages ændringer, der håndterer dette.

I 2020 udgav Forsyningssekretariatet en række anbefalinger til, hvordan metoden til beregning af det generelle effektiviseringskrav og metoden til fastsættelse af pristalskorrektioner bør justeres. Der lægges i første omgang op til at foretage justeringer af metoden til opgørelse af effektiviseringskravet og pristalskorrektio

tiviseringskravet bliver mere retvisende i forhold til produktivitetsmål, datakvalitet og grad af konkurrence. Desuden vurderes ændringerne at gøre effektiviseringskravet mere stabilt. For pristalskorrektionen indebærer det ændrede indeksbrancher, ændrede prisindeks samt en ændret branchevægtning. Det vurderes, at ændringerne leder til mere retvisende pristalskorrektioner.

DANVA skal i forhold til ovenstående henviser til høringssvarets bilag 1.

Ligesom efter de gældende regler, vurderes det ikke, at der bør kunne fastsættes negative effektiviseringskrav. Det skyldes, at det generelle effektiviseringskrav er et mål for teknologisk fremskridt. Hvis produktivitetsudviklingen er negativ, vurderes det generelle effektiviseringskrav derfor at burde fastsættes til nul. Dette svarer også til, hvad der er fastsat i reguleringen af elnetvirksomheder.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det er mest hensigtsmæssigt, at de nærmere regler om beregning af det generelle og individuelle effektiviseringskrav og pristalskorrektioner fastsættes ved bekendtgørelse, og at de kan ændres, hvis det senere viser sig, at en anden metode er mere retvisende, eller ud fra et hensyn om øget stabilitet.

3.1.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre reglerne i vandsektorlovens § 6, stk. 3-6, om effektiviseringskrav og § 4 om benchmarking.

Det foreslås, at indtægtsrammen korrigeres med et årligt effektiviseringskrav, der fastsættes som summen af et generelt effektiviseringskrav og et eventuelt individuelt effektiviseringskrav, og at indtægtsrammen endvidere korrigeres på baggrund af prisudviklingen.

Det foreslås, at det generelle effektiviseringskrav fastsættes på grundlag af produktivitetsudviklingen i andre sektorer, *hvis denne er positiv, og at det generelle effektiviseringskrav fastsættes til nul, hvis produktivitetsudviklingen er negativ.*

DANVA skal i forhold til ovenstående henviser til høringssvarets bilag 1.

UDKAST

Det foreslås herudover at ophæve de gældende regler i vandsektorlovens § 6 a om regnskabsmæssige kontrolrammer for mindre vandselskaber med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 m³, således at reglerne ensrettes for alle vandselskaber, der er omfattet af den økonomiske regulering i vandsektorloven, jf. nærmere afsnit 3.1.1. Også de mindre vandselskaber omfattes således efter forslaget af reglerne om individuelt effektiviseringskrav på baggrund af benchmarking.

Det foreslås ved nyaffattelse af vandsektorlovens § 8, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler om Vandsektortilsynets fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer, herunder bl.a. fastsættelse af generelt og individuelt effektiviseringskrav og korrektion af indtægtsrammer på baggrund af prisudviklingen.

Det er ved den første udmøntning hensigten at fastsætte, at effektiviseringskravene og pristalskorrektionen kun beregnes af omkostningsrammen, ikke af forrentningsrammen. *Hvis det senere viser sig hensigtsmæssigt, vil der dog også kunne fastsættes regler om effektiviseringskrav og pristalskorrektion for forrentningsrammen.* Det er endvidere hensigten at fastsætte regler om, at IPO ikke pålægges effektiviseringskrav eller pristalskorrigeres. Det er således hensigten, at de samme elementer af indtægtsrammen omfattes af effektiviseringskrav og pristalskorrektion.

Der er tale om en formulering som kan betyde en fuldstændig anden regulering af vandsektoren, hvorfor forholdet bør lovreguleres og ikke henlagt til administrationen. DANVA stiller spørgsmålstejn ved, om ikke dette er over grænsen for, hvor vidtgående en bemyndigelse til administrationen kan være.

Samtidig skal vi gøre opmærksom på, at i det omfang, der gives bemyndigelser til administrationen, så bør selve bemyndigelsesbestemmelsen være formuleret så præcist som muligt, ligesom lovforslaget skal indeholde fyldestgørende bemærkninger herom. Det er vigtigt, i de tilfælde hvor en relativt bred affærdigelse af selve bemyndigelsesbestemmelsen er nødvendig, at den nødvendige afgrænsning og præcisering af bemyndigelsen i stedet angives i bemærkningerne. Samt at der i forhold til bemyndigelser bør redegøres så udførligt som muligt for den påtænkte anvendelse af bemyndigelsen, herunder for de hensyn som der i den forbindelse skal ligges vægt på jf. Justitsministeries vejledning om lov-kvalitet s 104.

DANVA mener ikke, at en angivelse af “*hvis det senere viser sig hensigtsmæssig...*” lever op hertil

Det er hensigten at fastsætte, at der som hidtil skal fastsættes et loft over det individuelle effektiviseringskrav, som ved den første udmøntning vil blive fastsat til 2 pct., men dette kan senere ændres *i både op og nedgående retning*, f.eks. hvis det viser sig, at ineffektive selskaber som følge af de fleksible rammer ikke indhenter deres effektiviseringspotentiale i et tilfredsstillende tempo, eller hvis det viser sig, de mest ineffektive selskaber i praksis ikke er i stand til opfylde de årlige individuelle effektiviseringskrav, uden at det går ud over deres forsyningspligt.

Hvis et selskab af den ene eller den anden grund har problemer med at indfri sit effektiviseringspotentiale, er det svært at se, hvordan det skulle hjælpe at grænsen for det individuelle effektiviseringskrav hæves. Selskaber, der i dag får et individuelt krav på 2 pct. af indtægtsrammen, er ofte selskaber, der allerede er sat under et betydeligt pres fra reguleringen. Derfor er det svært at forestille sig, det skulle hjælpe disse selskaber til at imødekomme de stillede krav, hvis 'pisken' bare svinges endnu hårdere. I stedet bør det give anledning til vurdering af den anvendte benchmarkingmodel og udmeldelsen af individuelle effektiviseringskrav på baggrund heraf. DANVA skal i øvrigt henvise til hvorledes det af lovbemærkningerne under punkt 3.1.2.2 fremgår, hvorledes benchmarkmodellen ikke altid er fyldestgørende. Hvis de mest ineffektive selskaber i praksis ikke er i stand til at opfylde det individuelle effektiviseringskrav, uden at det går ud over selskabernes forsyningspligt, kan det være relevant at sænke grænsen for det individuelle effektiviseringskrav for denne gruppe af selskaber. DANVA går ud fra at dette er hensigten med beskrivelsen og skal opfordre til at dette tydeliggøres i bemærkningerne.

Det er nødvendigt at definere, hvad der menes med et tilfredsstillende tempo, hvis dette skal kunne give anledning til en forhøjelse af loftet.

Hvis den nuværende beskrivelse fastholdes, bør det uddybes, hvordan højere krav hjælper et selskab, der ikke kan leve op til kravene. Ved at fremskynde en konkurs og/eller overdragelse af selskabet til 3. part? Hvis dette er hensigten, bør det fremgå.

Det er hensigten ved den første udmøntning at fastsætte, at det generelle effektiviseringskrav skal fastsættes på baggrund af totalfaktorproduktiviteten for industrien og ikke som hidtil timeproduktivet for bygge- og anlægssektoren og den markedsmæssige økonomi. Det er endvidere hensigten at fastsætte, at kravet skal baseres på et ti-års gennemsnit af endelige tal og ikke som hidtil et fem-års gennemsnit af både foreløbige og endelige tal.

Det er hensigten, at reglerne vil blive justeret, hvis det senere viser sig, at en anden metode er mere retvisende eller ud fra et hensyn om større stabilitet.

Vi mener ikke, at det generelle effektiviseringskrav til vandselskabernes indtægtsrammer fastsættes retvisende, hvis kravet baseres på udviklingen i industriens totalfaktorproduktivitet. Hertil afviger brancheforholdene i industrien og vandsektoren ganske enkelt for meget. Herunder at vandsektoren er væsentlig mere kapitalintensiv end industrien, at industriens produktivitet i høj grad påvirkes af produktion i udlandet – en mulighed vandselskaberne ikke kan udnytte mv. Vi mener i stedet at det generelle effektiviseringskrav bør baseres på udviklingen i totalfaktorproduktiviteten for den markedsmæssige økonomi, da det giver et mere retvisende effektiviseringskrav, baseret på den generelle produktivitetsudvikling i samfundet.

Forligskredsen *vil blive inddraget i skal godkende* eventuelle ændringer i det individuelle eller generelle effektiviseringskrav.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at pristalskorrektionen udgør en procentdel, som fastsættes på grundlag af prisudviklingen på relevante input til vandsektoren i forhold til forbrug af varer og tjenester, som selskaberne køber udefra, samt deres eget ressourceforbrug (arbejdskraft). Det er foreløbig hensigten i forhold til de gældende regler at ændre indeksbrancher, prisindeks samt branchevægtning. Det er hensigten, at reglerne vil blive justeret, hvis det senere viser sig, at en anden metode er mere retvisende eller ud fra et hensyn om større stabilitet.

Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 8 i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, og bemærkningerne hertil.

3.1.5. Kontrol med overholdelse af indtægtsrammerne

3.1.5.1. Gældende ret

UDKAST

Det fremgår af vandsektorlovens § 13, at opkrævning af betaling i strid med den fastsatte indtægtsramme, jf. § 6, eller den regnskabsmæssige kontrolramme, jf. § 6 a, ikke er tilladt.

Vandsektorlovens § 8 bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til bl.a. at fastsætte regler om kontrol af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer.

Vandsektorlovens § 20 indeholder desuden en bemyndigelse for ministeren til bl.a. at fastsætte regler om indlevering af data fra vandselskaber til Forsyningssekretariatet til brug for administration af og kontrol med loven og regler udstedt i medfør af loven, herunder til brug for benchmarking og fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer. Bestemmelsen indeholder ligeledes bemyndigelse til at udstede regler om regnskabsmæssige forhold, revisorerklæringer m.v.

Disse bemyndigelser er udmøntet i ØR-bekendtgørelsen, hvor der i kapitel 9 er fastsat regler om kontrollen af, om de økonomiske rammer er overholdt inden for de fastsatte regulerings- og kontrolperioder, og i kapitel 15 er der fastsat regler om årsregnskab, regnskabsaflæggelse og indberetning til Forsyningssekretariatet.

Vandselskaberne skal overholde deres indtægtsrammer inden for en reguleringsperiode på op til fire år. Nogle selskabstyper har allerede fireårige reguleringsperioder, mens andre selskabstyper er i en overgangsordning fra 2016-loven og derfor stadig har kortere reguleringsperioder. Forsyningssekretariatet kontrollerer årligt, om indtægtsrammerne er overholdt, jf. ØR-bekendtgørelsens § 18, stk. 3, og giver vandselskaberne meddelelse herom i en statusmeddelelse (i de år, hvor vandselskabet ikke får nye økonomiske rammer), så vandselskaberne løbende har overblik over deres rammer.

For at se om vandselskaberne har overholdt deres økonomiske rammer, sammenlignes vandselskabernes samlede indtægter med den økonomiske ramme i det pågældende år. Ved overgangen til en ny reguleringsperiode opgøres overholdelsen med de økonomiske rammer til brug for de økonomiske rammer for den kommende reguleringsperiode. Opgørelsen sker på baggrund af kontrolperioden, jf. ØR-bekendtgørelsens § 18, stk. 7. Kontrolperioden løber fra året før reguleringsperiodens start til året før reguleringsperiodens slutning, jf. ØR-bekendtgørelsens § 3, stk. 1, nr. 3. Såfremt vandselskaberne har opkrævet flere indtægter end de økonomiske rammer tillod i kontrolperioden, får de indregnet et fradrag i den nye reguleringsperiode.

UDKAST

Fradraget fordeles ligeligt på årene i reguleringsperioden, jf. ØR-bekendtgørelsens § 18, stk. 9. Året efter, som er det første år i den nye reguleringsperiode, kontrollerer Forsyningssekretariatet, om de økonomiske rammer for reguleringsperioden er overholdt, og et eventuelt indregnet fradrag justeres. Har vandselskaberne opkrævet færre indtægter end indtægtsrammerne tillod, kan differencen opkræves i et senere kalenderår inden for kontrolperioden eller det sidste år i reguleringsperioden. Herudover kan en sådan difference ikke overføres til en ny reguleringsperiode, jf. ØR-bekendtgørelsens § 18, stk. 8.

Opkrævning af betaling fra forbrugerne i strid med den af Forsyningssekretariatet fastsatte indtægtsramme, jf. § 6, eller regnskabsmæssige kontrolramme, jf. § 6 a, jf. § 13, kan straffes med bøde i henhold til vandsektorlovens § 30, stk. 1, nr. 5.

Forsyningssekretariatet har ikke herudover nogen håndhævelsesmuligheder i forhold til selskaber, som overskrider deres økonomiske rammer.

Kommunalbestyrelsen skal som led i deres godkendelse af vandselskabernes takster påse, at vandselskabets budgetterede indtægt må forventes at overholde den indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat i medfør af vandsektorloven, jf. nærmere afsnit 3.3.1.1.

Der er ikke i dag nærmere regler om, hvordan kommunalbestyrelsen skal vurdere om taksterne kan godkendes, eller pligt for kommunen til at informere Forsyningssekretariatet, hvis kommunen ikke kan godkende taksterne. Der er heller ikke fastsat regler om, at Forsyningssekretariatet har pligt til at informere kommunen om resultatet af Forsyningssekretariatets efterfølgende kontrol med vandselskabernes overholdelse af indtægtsrammerne.

3.1.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det nuværende kontrolsystem for overholdelse af vandselskabernes økonomiske rammer er administrativt tungt og har indholdsmæssige uhensigtsmæssigheder, og at det derfor bør ændres.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt at indføre et kontrolsystem, hvor selskabernes differencer mellem de faktiske indtægter og indtægtsrammerne opgøres årligt, og hvor disse differencer tillægges en differencesaldo, som følger selskabet år for år. Selska-

bet vil have en positiv difference, når det har haft færre indtægter, end indtægtsrammen tillader, og en negativ difference, når det har haft flere indtægter, end indtægtsrammen tillader.

Differencesaldoen bør være uafhængig af de fireårige reguleringsperioder, men vil indebære, at selskaberne fortsat har fleksibilitet, så indtægterne i en kortere årrække kan afvige fra indtægtsrammen. Der vil dog være behov for, at der lægges nogle begrænsninger på differencesaldoen. Disse skal være med til sikre, at selskaberne ikke opkræver flere indtægter end rammen tillader over en længere årrække. De skal også være med til at sikre, at selskaberne ikke opbygger for stor positiv difference eller udskyder at opkræve en positiv difference langt ud i fremtiden. En positiv difference bør således ikke kunne overstige en vis størrelse, *og bør efter en årrække bortfalde, da en stor eller vedvarende positiv difference vil være udtryk for, at vandselskabet ikke har behov for indtægterne. mens en En negativ difference efter en årrække bør ligeledes efter en årrække bør* betales tilbage til forbrugerne gennem et fradrag i indtægtsrammen.

Det ændrede kontrolsystem svarer i hovedtræk til reguleringen af elnetvirksomheder, dog med enkelte afvigelser bl.a. for at tilpasse kontrolsystemet til vandsektorens forhold.

Positive differencesaldoer bortfalder ikke for elnetvirksomheder efter 3 år med en positiv difference. Det vil være relevant at redegøre for, hvilke forhold i vandsektoren, der befordrer at positive differencesaldoer skal bortfalde efter tre år for vandselskaberne.

De nævnte begrænsninger vil i sig selv indebære mere effektive håndhævelsesmuligheder for Vandsektortilsynet. Der bør dog også indføres yderligere håndhævelsesmidler, som kan tages i anvendelse, hvis et selskab systematisk overskrider sine indtægtsrammer, ligesom ved overtrædelse af andre regler i vandsektorloven, jf. nærmere afsnit 3.2.5.2.

Samspelet til kommunernes takstkontrol bør også justeres. Det nuværende system vurderes at være svært at administrere for kommunerne og at give anledning til dobbeltkontrol mellem Forsyningssekretariatet og kommunerne, jf. nærmere afsnit 3.3.1.2. Vandselskaberne vil efter det påtænkte nye kontrolsystem, som beskrevet ovenfor, fortsat have mulighed for at opkræve færre eller flere indtægter i et givent år, end indtægtsrammen tillader, for derefter at gøre det modsatte i et eller flere af de efterfølgende år. Det vil derfor ligesom i dag kunne være svært for kommunerne i forbindelse med

deres godkendelse af vandselskabernes takster for det følgende år at vurdere, om vandselskaberne må forventes at overholde de økonomiske rammer. Det vil kræve, at kommunerne har et ganske indgående kendskab til reguleringen. Det vurderes derfor, at der bør indføres et mere enkelt system, hvor kommunerne kun skal forholde sig til den forventede overholdelse af et selskabs indtægtsramme, når selskabet har haft en negativ difference i længere tid end tilladt, og dermed allerede har overskredet den fleksibilitet, som ligger i det påtænkte nye kontrolsystem, og Vandsektortilsynet derfor har foretaget fradrag i indtægtsrammen for det følgende år. Vandsektortilsynet *bør skal* have pligt til at meddele kommunen, når dette er tilfældet, hvorefter kommunen bør have pligt til ikke at godkende vandselskabets takster, medmindre selskabet har redegjort for, at det med de fastsatte takster må forventes at overholde indtægtsrammen for det følgende år, når der tages højde for forventede nye tillæg og forventede ændringer af IPO. Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.1.

3.1.5.3. Den foreslåede ordning

I lovforslagets § 1, nr. 18, foreslås det at nyaffatte vandsektorlovens § 8, som bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler om Vandsektortilsynets fastsættelse og kontrol af bl.a. indtægtsrammer, jf. § 6. Herunder foreslås det, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om opgørelse og afvikling af differencer mellem en indtægtsramme og vandselskabets indtægter, som omfattes af indtægtsrammen, jf. den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 8, nr. 5.

Bemyndigelsen vil give mulighed for at fastsætte regler om et nyt kontrolsystem, som er uafhængigt af reguleringsperioderne, men baseret på en differencesaldo, der videreføres fra år til år. Bemyndigelsen vil ligeledes give mulighed for at fastsætte regler om, hvilke begrænsninger differencesaldoen underlægges, og at *negative* differencer *af en vis varighed eller* over en vis størrelse *bortfalder eller* konverteres til fradrag i indtægtsrammen.

I øvrigt henvises til bemærkningerne til lovforslaget § 1, nr. 18, vedrørende udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse.

Der foreslås også nye håndhævelsesmidler, som bl.a. kan bruges i forhold til vandselskaber, som overskrider den fleksibilitet, som er indbygget i kontrolsystemet, og vedvarende opkræver højere takster end tilladt, jf. nærmere afsnit 3.2.5.3.

Der foreslås desuden en bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet skal orientere kommunalbestyrelsen i den eller de relevante kommuner om visse af Vandsektortilsynets afgørelser m.v. og i den forbindelse give bestemte oplysninger.

Det vil i medfør af denne bestemmelse bl.a. kunne fastsættes, at Vandsektortilsynet skal orientere kommunalbestyrelsen om afgørelser, hvor Vandsektortilsynet har foretaget fradrag i indtægtsrammen for det følgende år, fordi vandselskabet har haft en negativ difference i længere tid end tilladt, og dermed allerede har overskredet den fleksibilitet, som ligger i det nye kontrolsystem, som forventes indført som opfølgning på dette lovforslag. Vandsektortilsynets meddelelse til kommunen forventes bl.a. at skulle indeholde oplysning om størrelse af indtægtsrammen for det følgende kalenderår. Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 11 c i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 32, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås desuden i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven at ophæve pligten for kommunerne til i forbindelse med godkendelse af bidrag og takster for selskaber omfattet af vandsektorloven hvert år at kontrollere, at de nævnte bidrag og takster kan overholde selskabets økonomiske ramme efter vandsektorloven. Det foreslås, at der i stedet indsættes en bemyndigelse i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, i hvilke tilfælde kommunen i forbindelse med den årlige takstkontrol skal påse, om de nævnte bidrag og takster kan overholde den indtægtsramme, der er fastsat i medfør af § 6 i vandsektorloven. Denne bemyndigelse vil f.eks. kunne anvendes til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal kontrollere overholdelse af indtægtsrammereguleringen, såfremt kommunen har modtaget konkret meddelelse fra Vandsektortilsynet, jf. ovenfor. Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.1.

3.2. Styrkelse af Vandsektortilsynets økonomiske tilsyn med vandsektoren

3.2.1. Analyse- og overvågningsvirksomhed

3.2.1.1. Gældende ret

Kapitel 4 i vandsektorloven omhandler Forsyningssekretariatet. Det fremgår af lovens § 9, stk. 1, at Forsyningssekretariatet gennemfører benchmarking, fastsætter indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer samt orienterer offentligheden om benchmarkingens resultater efter reglerne i

samme lovs kapitel 2 og 3. Af bestemmelsens stk. 3, fremgår det, at Forsyningssekretariatet er uafhængigt af instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse. Endvidere fremgår det af § 9, stk. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om Forsyningssekretariatets virksomhed. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 158 af 26. februar 2016 om Forsyningssekretariatets virksomhed. Ifølge bekendtgørelsens § 4 kan Forsyningssekretariatet foretage analyser m.v. til understøttelse og opfyldelse af lovens formål. Forsyningssekretariatet har således med bemyndigelse heri kunnet foretage en *begrænset* række *nærmere definerede* analyser, herunder som forberedelse til gennemførelsen af 2018-aftalen og 2020-aftalen.

Det følger af den gældende vandsektorlovs § 20, stk. 1, 1. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indlevering af data til Forsyningssekretariatet, herunder regler om indberetning af data til brug for Forsyningssekretariatets generelle analyser. Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen skal bemyndigelsen i den gældende § 20, stk. 1, 1. pkt., alene anvendes i forhold til de igangværende analyser i Forsyningssekretariatet, som er fastsat i ØR-bekendtgørelsen, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 50 som fremsat, side 24.

Forsyningssekretariatet er efter de gældende regler ikke forpligtet til at fremsende oplysninger eller analyser til brug for regeludviklingen eller ministerens arbejde i øvrigt til klima-, energi- og forsyningsministeren på dennes anmodning eller af egen drift.

3.2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det fremgår af 2018-aftalen, at principperne fra aftalen om et stærkt forsyningsstilsyn (V, LA, K, RV, S, SF) af 4. oktober 2017 (herefter 2017-aftalen), udbredes til Vandsektortilsynet, som ikke er omfattet af 2017-aftalen. Det er således hensigten, at Vandsektortilsynet fremadrettet skal have en mere udviklingsorienteret rolle og i højere grad bidrage til regeludviklingen. Det indebærer bl.a., at Vandsektortilsynet skal analysere og monitorere vandsektoren med henblik på at skabe gennemsigtighed i og grundlag for løbende regeloptimering. Vandsektortilsynets kompetencer og viden på baggrund af erfaringer og analyser ønskes således inddraget til gavn for administration og udvikling af reguleringen.

DANVA finder den måde man implementerer den politiske aftale stærkt kritisabel.

Implementering på et tidspunkt, hvor Forsyningstilsynet, og dermed de principper der skal implementeres, er under evaluering, er u hensigtsmæssig. Evalueringen er en del af den politiske aftale omkring Forsyningstilsynet, idet aftalen var “first of its kind”. Implementeringen har foreløbigt ventet 4 år, så en mindre yderligere forsinkelse med henblik på at afvente evalueringen af Forsyningstilsynet og principperne burde ikke være et problem, når dette vil give et bedre grundlag for fastsættelsen af rammerne for tilsynet med vandsektoren.

Forsyningssekretariatet herunder hvordan, det udfylder sin rolle er aldrig blevet evalueret. Dette er et faktum til trods for, at der hvert år er klager til Konkurrenceankenævnet over Forsyningssekretariatets afgørelser, samt at Forsyningssekretariatet har tabt sager hos såvel Konkurrenceankenævnet som Højesteret omkring dets fortolkning og ageren. Evaluering af et tilsyn inden markante lovændringer, der tilfører tilsynet flere opgaver, beføjelser mv. synes at ville være udtryk for rettidig omhu. Hvis ikke der evalueres på tilsynene i forbindelse med lovændringer bliver evaluering af de stærke uafhængige tilsyn en opgave for Rigsrevisionen.

Aftalen om et stærkt Forsyningstilsyn af 4. oktober 2017 blev implementeret ved lov om Forsyningstilsynet (lov 690 af 8 juni 2018).

Ligesom aftalen omhandler loven tilsynets opgaver omkring analyser, vurderinger og bistand til regeludvikling, mens de sektorspecifikke opgaver som eksempelvis udstedelse af indtægtsrammer ikke er ændret hermed. Lovforslaget vælger således en hel anden metode til implementering af principperne, hvor der sker indarbejdning i vandsektorloven. Dette er problematisk allerede af den grund, at enhver mindre ændring i tilsynet kræver en ændring af vandsektorloven og dermed åbner for drøftelse af mange forskellige elementer (benchmarking, indtægtsrammer, tilknyttet virksomhed osv...). Til sammenligning har lov om Forsyningstilsynet 14 paragraffer

Samtidig har Lov om Forsyningstilsynet sin egen formålsbestemmelse, hvorefter tilsynet navnlig skal sikre forbrugernes interesse. Forbrugernes interesse er defineret som “høj effektivitet, lavest mulige forbrugerpriser på kort og lang sigt, en sikker og stabil forsyning samt en omkostningseffektiv teknologiudvikling og en omkostningseffektiv grøn omstilling”. Formålsbestemmelsen definerer således, at forbrugerinteresse ikke kun er lavere priser på kort sigt, men er flere indbyrdes lige

stillede interesser, hvoraf nogle ikke kan forfordes i tilsynets opgavevaretagelse. Dette afspejler den politiske aftale om et stærkt forsynings-tilsyn jf. Lovbemærkningerne til L 690 af 8. juni 2018 om Forsynings-tilsynet.

Lovforslaget udskiller en del af vandsektorlovens formål, herunder forsyningsikkerhed, sundhed miljø og natur fra tilsynets opgaver med analyser, vurderinger og regelunderstøttelse og forfordeler lave forbrugerpriser (på kort sigt). Lov om Forsyningstilsynet stiller herudover krav til tilsynet, herunder om at det varetager sin administration og tilsyn effektivitet, at det bidrager til at fremme de målsætninger som er fastlagt i sektorlovgivningen og stabile rammebetingelser for forsyningerne. Endelig sikrer loven, i modsætning til den i nærværende lovforslag foreslåede løsning, at der ikke kan overføres midler fra finansiering af tilsynets opgaver efter sektorlovgivningen til opgaver efter lov om Forsyningstilsynet. Det bliver dermed mere gennemsigtigt hvorledes tilsynets midler, der opkræves hos forbrugerne over taksterne anvendes. DANVA mener også af denne grund at implementeringen af principperne i vandsektoren bør ske ved en selvstændig lov, så man kan sikre hele vandsektorens formål uanset ressortfordelingen mv.

DANVA mener, at forslaget om at skærpe tilsynet og dets beføjelser samtidig med implementeringen principperne fra Forsyningstilsynet, savner grundlag. Det ligger således ikke i den politiske aftale, ligesom der ingen evidens er for behovet. I forhold til vandselskabernes aftaler, er der først igangsat en analyse efter lovforslagets udarbejdelse. Selskabernes tilknyttede virksomhed skulle have været evalueret i henhold til både 2018-aftalen og 2015-aftalen Men der er hverken gennemført eller igangsat evalueringer.

Endelig mener DANVA at det er problematisk uden videre at holde fast i en systematik med to stærke uafhængige tilsyn, hvor alle vand og spildevandsforsyningen er i isoleret hos et tilsyn. Mens alle øvrige tilsyn er samlet hos en andet tilsyn, der som væsentlig opgave har at overvåge og analysere på tværs af sektorerne. Udvikling og grøn omstilling er tværgående og kræver harmonisering også hos regulator.

For at opfylde den politiske aftale vurderes det, at Vandsektortilsynet skal følge med i reguleringens effektivitet, herunder om den bidrager til at fremme forbrugernes interesser. Det vil medføre, at Vandsektortilsynet vil skulle foretage analyser og overvågning inden for vandsektorlovens formål

i vandsektorlovens § 1, stk. 1, 1. pkt. Det følger af lovens § 1, stk. 1, 1. pkt., at loven har til formål at medvirke til, at vand- og spildevandsforsyningen drives på en effektiv måde, der er gennemsigtig for forbrugerne, giver lavest mulige, stabile priser for forbrugerne og samtidig understøtter innovativ udvikling og demonstration og eksport af vandteknologiløsninger.

Der bør gennemføres en uvildig evaluering af Forsyningssekretariatet før arbejdet med et styrket økonomisk tilsyn med vandsektoren påbegyndes. I den henseende bør det også vurderes om de analyser og opgaver, der gennemføres af Forsyningssekretariatet, er værdiskabende for samfundet og forbrugerne.

Vandsektorloven skal i henhold til lovens § 1, stk. 1, 2. pkt., endvidere medvirke til at sikre og udvikle en vand- og spildevandsforsyning af høj sundheds- og miljømæssig kvalitet, som tager hensyn til forsyningssikkerheden, klimaet og naturen. Det vurderes, at det kan være relevant for Vandsektortilsynet at udarbejde analyser om den økonomiske regulering med inddragelse af konsekvenser for forsyningens sundheds- og miljømæssige kvalitet, forsyningssikkerhed, klima og natur. Det bør dog ikke være Vandsektortilsynets opgave at foretage analyser og overvågning, som udelukkende eller fortrinsvist vedrører disse områder, da de henhører under Miljøministeriet, henholdsvis Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet.

DANVA mener, at den valgte metode for implementering betyder, at ressortfordelingen bliver en udfordring for opfyldelsen af det samlede formål i vandsektorloven. Et formål som direkte fastsat i 2015-aftalen (som er videreført men udbygget med 2018 aftalen). DANVA mener videre, at dette kunne være undgået, hvis der var valgt implementering ved en selvstændig lov, som det er sket i lov om Forsyningstilsynet.

Med henblik på at skabe mere klare rammer for udveksling af relevant fagligt input til beslutningsprocesserne, vurderes det, at der bør indsættes regler om Vandsektortilsynets løbende orientering af ministeren og om ministerens adgang til at anmode Vandsektortilsynet om oplysninger og analyser, herunder om forslag til brug for udvikling af reguleringen.

Det er DANVAs opfattelse, at dette foregår i stort omfang allerede i dag, hvilket giver anledning til at spørge om hvorfor der er behov herfor?

3.2.1.3. Den foreslåede ordning

UDKAST

Det foreslås, at der indsættes en ny § 9 a i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 21, hvorefter Vandsektortilsynet vil skulle overvåge og analysere forhold inden for vandsektorlovens § 1, stk. 1, 1. pkt. Det følger af lovens § 1, stk. 1, 1. pkt., at vandsektorloven har til formål at medvirke til, at vand- og spildevandsforsyningen drives på en effektiv måde, der er gennemsigtig for forbrugerne, giver lavest mulige, stabile priser for forbrugerne og samtidig understøtter innovativ udvikling og demonstration og eksport af vandteknologiløsninger.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at Vandsektortilsynet kan foretage overvågning og analyser, der er dækkende og tilstrækkelige til at efterse, at vandsektoren udvikler sig i overensstemmelse med og inden for rammerne af de formål, der fremgår af vandsektorlovens § 1, stk. 1, 1. pkt. Herunder giver bestemmelsen mulighed for at efterse, at vand- og spildevandsforsyningen drives på en effektiv måde, der er gennemsigtig for forbrugerne, giver lavest mulige, stabile priser for forbrugerne og samtidig understøtter innovativ udvikling og demonstration og eksport af vandteknologiløsninger. 9

Der henvises til de af DANVA under afsnit 3.2.1.3 og til § 9a anførte bemærkninger. Endvidere henvises til DANVAs beskrivelser af forskellene i det foreslåede for vandsektoren og det fra Forsyningstilsynet kendte, eksempelvis under punkt 3.2.1.2.

DANVA har lavet en detaljerede kommentering på trods af, at DANVA mener hele denne del af lovforslaget bør udgå.

I nedenstående er sletning derfor markeret med blå, kursiv, fed

Det er forventningen, at de endelige resultater af analyserne som hovedregel vil blive offentliggjort, primært på Vandsektortilsynets hjemmeside, ligesom Forsyningssekretariatets hidtidige analyser.

Det foreslås desuden, at Vandsektortilsynet løbende og inden for en rimelig tid orienterer klima-, energi- og forsyningsministeren om forhold efter den foreslåede § 9 a, stk. 1, og forhold, som i øvrigt vurderes at have ministerens interesse, eller som har væsentlig betydning for Vandsektortilsynets opgavevaretagelse. Det kan dreje sig om forhold i forbindelse med varetagelse og løsning af Vandsektortilsynets opgaver, og forhold, som i særlig grad vurderes at have ministerens interesse, f.eks. forhold som strider mod for-

målet med vandsektorloven. Det kan også være forhold, som Vandsektortilsynet vurderer, bør inddrages i ministerens arbejde og ministeriets arbejde med udviklingen af reguleringen.

Det foreslås også, at Vandsektortilsynet løbende skal orientere ministeren om forhold, som Vandsektortilsynet i øvrigt finder relevante, herunder orientere ministeren på et tidligere tidspunkt end ved afrapportering af analyser og overvågning om de forhold, som Vandsektortilsynet overvåger og analyserer.

Det foreslås, at Vandsektortilsynet selv fastsætter prioriteringen og omfanget af opgaverne med overvågning og analyser. Det har til formål at sikre, at analyserne eller overvågningerne ikke risikerer at foregribe eller på anden måde påvirke, at Vandsektortilsynet er uafhængigt af instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse.

Når Vandsektortilsynet foretager overvågninger og analyser, vil tilsynet i hvert tilfælde skulle vurdere behovet herfor, og bør således foretage en vurdering af, om omkostningerne til den enkelte analyse og overvågning, som de foretager, står mål med det forventede udbytte.

Meget vigtigt, da det er vandselskaberne og dermed i sidste ende forbrugerne, der finansierer Vandsektortilsynets opgaver.

Det foreslås endvidere i lovforslagets § 1, nr. 21, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan anmode Vandsektortilsynet om oplysninger og analyser om de forhold, der er nævnt i den foreslåede § 9 a, stk. 1, herunder at ministeren skal kunne indhente forslag til brug for udvikling af reguleringen.

*Herudover foreslås det, at Vandsektortilsynet kan afvise en anmodning, hvis det er uforeneligt med Vandsektortilsynets uafhængighed af instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse, **eller Vandsektortilsynets prioritering**. En sådan ordning findes ikke i dag. Bestemmelsen indsættes for at sikre en tæt inddragelse af Vandsektortilsynet i det regeludviklende arbejde, herunder med konkrete bidrag til brug for det lov- og regelforberedende arbejde samt til ministeriets arbejde med at betjene ministeren og Folketinget. Det foreslås ikke med dette lovforslag, at kompetencen til at fastsætte regler ved bekendtgørelse bliver ændret.*

Den beskrevne mulighed for afvisning af anmodning er teoretisk. Der er ikke med lovforslaget en opdeling af de opgaver som tilsynet varetager efter sektorlovgivningen (meddelelse af rammer, kontrol mv.) og tilsynets monitorering, analyser og regelunderstøttende virksomhed, hvilket er i modstrid med fremgangsmåden fastsat i lov om Forsynings-tilsynet. Der er dermed ingen gennemsigtighed med omkostningsforbrug og omkostningsfordeling på opgaver. Alle omkostninger betales af vandselskaberne og dermed af forbrugerne og den variable afgift til Forsyningssekretariatet kan blot hæves med henblik på at løse “opgaven”. Betalingen for centraladministration flyttes blot fra skattefinansiering til takstfinansiering.

Det forudsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren i anmodningen vil skulle angive det nærmere emne og rammer for de oplysninger og analyser, som det ønskes, at Vandsektortilsynet bidrager med. Det ligger i den foreslåede bestemmelse om ministerens anmodning om oplysninger, at ministeren skal kunne anmode Vandsektortilsynet om at udarbejde forslag til brug for klima-, energi- og forsyningsministerens løbende opgaver med at administrere og udvikle reguleringen på vandområdet. Det indebærer bl.a., at Vandsektortilsynet skal bidrage med oplysninger og analyser samt forslag til regelændringer, der efter Vandsektortilsynets vurdering vil understøtte en mere omkostningseffektiv vandsektor eller mindre administrativt byrdefuld regulering.

Det foreslås, at Vandsektortilsynet får beføjelser til at indhente de oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af opgaverne, hovedsagelig hos de vandselskaber, som Vandsektortilsynet fører tilsyn med. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 41, og bemærkningerne hertil.

3.2.2. Tilsyn med vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed

3.2.2.1. Gældende ret

Vandselskaber kan i henhold til vandsektorlovens § 18, stk. 1, kun deltage i anden virksomhed, når denne har nær tilknytning til forsyningsvirksomheden, og når den udøves på kommercielle vilkår i et selvstændigt selskab med begrænset ansvar. Den tilknyttede virksomhed kan have andre ejerskabsforhold end vandselskabet. Kravet om udskillelse i et selvstændigt selskab med begrænset ansvar gælder dog ikke for tilknyttet virksomhed, hvis samlede omsætning udgør mindre end 2 mio. kr. årligt. Beløbsgrænsen reguleres årligt i medfør af § 18, stk. 2, så omsætningsgrænsen i 2021 udgør 2.528.700 kr. Den tilknyttede virksomhed, der ikke er udskilt i et selvstændigt selskab,

UDKAST

skal regnskabsmæssigt holdes adskilt fra aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning, jf. vandsektorlovens § 18, stk. 1, 3. pkt.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter vandsektorlovens § 18, stk. 3, fastsætte nærmere regler om tilknyttet virksomhed, bl.a. om regnskabs- og forretningsmæssige forhold og om, at der skal indhentes erklæringer fra vandselskabets revisor eller en statsautoriseret revisor.

Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1227 af 3. oktober 2016 om vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed (Udmøntning af vandsektorforliget) (herefter bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed). Ifølge bekendtgørelsens § 7 skal vandselskaberne hvert år indsende erklæringer indhentet hos vandselskabets revisor om en række forhold vedrørende overholdelsen af reglerne om tilknyttet virksomhed til Forsyningssekretariatet. Revisoren skal bl.a. påse, at reglerne om aktiviteter, omsætningsgrænser og regnskabs- samt selskabsmæssig adskillelse er overholdt.

Forsyningssekretariatet skal videresende eventuelle erklæringer, hvor revisor har påført anmærkninger, til Energistyrelsen.

Det fremgår af lov nr. 862 af 23. august 2009 om kommuners afståelse af vandselskaber (herefter stoploven) § 7, 3. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren kan træffe afgørelse om, at kommunalt ejede forsyningsvirksomheder skal afstå eller afvikle deltagelsen i tilknyttet virksomhed, der ikke har nær tilknytning til forsyningsvirksomheden, og meddele en frist herfor. Denne kompetence gælder alene for kommunalt ejede vandselskaber. Der findes ikke en tilsvarende bestemmelse for vandselskaber, der ikke er kommunalt ejede. Derudover er der ikke i vandsektorloven eller bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed fastsat yderligere regler om, at klima-, energi- og forsyningsministeren eller en anden myndighed kan træffe afgørelse vedrørende overtrædelse af reglerne om vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed.

3.2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det fremgår af 2018-aftalen, at principperne fra aftalen om et stærkt forsyningstilsyn (V, LA, K, RV, S, SF) af 4. oktober 2017, udbredes til Vandsektortilsynet, som ikke er omfattet af 2017-aftalen. Det indebærer bl.a., at Vandsektortilsynet skal kunne administrere reguleringen og føre økonomisk tilsyn med vandsektoren i overensstemmelse med lovgivningen på området.

DANVA mener at forslaget om at skærpe tilsyn og dets beføjelser samtidig med implementeringen principperne fra forsyningstilsynet savner grundlag. Det ligger således ikke i den politiske aftale ligesom der ingen evidens er for behovet. I forhold til vandselskabernes aftaler er der først igangsat en analyse efter lovforslagets udarbejdelse. Selskabernes tilknyttede virksomhed skulle have været evalueret i henhold til 2018-aftalen som 2015-aftalen. Men der er hverken gennemført eller igangsat evalueringer.

Der føres i dag ikke et aktivt tilsyn med vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed. Tilsynet med vandselskabernes værdioverførsler, pengestrømme og deltagelse i tilknyttet virksomhed er delt mellem Forsyningssekretariatet og Energistyrelsen. Den delte myndighedskompetence gør det vanskeligt at udføre et effektivt tilsyn med, at reglerne overholdes, da der ikke er et samlet overblik over de enkelte vandselskabers selskabskonstruktioner, aktiviteter, regnskabsadskillelse, omkostninger og pengestrømme.

Det vurderes, at der fremadrettet skal føres et mere aktivt tilsyn med, hvorvidt reglerne om tilknyttet virksomhed overholdes, for at beskytte forbrugerne mod unødige risici for tab ved fejlinvesteringer m.v. og for at understøtte, at vandselskaberne agerer på markedsmæssige vilkår, for så vidt angår konkurrenceudsatte ydelser, så konkurrencen ikke forvrides. Dette er både til fordel for virksomheder på de konkurrenceudsatte markeder og for forbrugerne.

DANVA skal spørge til, hvad vurderingen er baseret på, idet der foreningen bekendt hverken er udført analyser det nuværende tilsyn med vandselskabernes tilknyttede virksomhed eller de politisk bestilte analyser i både den politiske aftale fra 2015 og 2018-aftalen. Som det fremgår af afsnit 3.

Det vurderes desuden, at Vandsektortilsynet bør have beføjelse til at påbyde et vandselskab at afstå eller afvikle deltagelse i virksomhed, der er i strid med reglerne om tilknyttet virksomhed, uanset om vandselskabet er kommunalt ejet eller ikke, og at stoplovens § 7, 3. pkt., derfor bør ophæves.

3.2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at det i vandsektorloven fastsættes, at det er Vandsektortilsynet, som fører tilsyn med vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed, jf. den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 18, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 34.

Det foreslås også at indsætte en ny § 18, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 34, hvorefter Vandsektortilsynet kan påbyde et vandselskab at afstå eller afvikle deltagelse i tilknyttet virksomhed, hvis det er i strid med lovens § 18, stk. 1, og regler fastsat i medfør af § 18, stk. 5. Vandsektortilsynet vil i et påbud kunne fastsætte en frist for afståelse eller afvikling af deltagelse. Den foreslåede bestemmelse svarer til, hvad der gælder for kommunalt ejede vandselskaber efter stoplovens § 7, 3. pkt.

Vandsektortilsynet vil som udgangspunkt selv skulle fastlægge niveauet for tilsynet, herunder vil det f.eks. kunne tilrettelægges som et risiko-, stikprøve- eller analysebaseret tilsyn, et tilsyn på baggrund af begrundet mistanke eller en kombination heraf. Vandsektortilsynet vil således ikke være begrænset til kun at føre tilsyn i tilfælde, hvor revisor har anmærkninger.

Revisor er samfundets tillidsrepræsentant (i modsætning til en advokat der kun varetager klientens interesser). Derfor undrer det DANVA meget, at lovforslaget negligerer revisors rolle.

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om Vandsektortilsynets tilsyn efter den foreslåede § 18, stk. 3, og om påbud efter den foreslåede § 18, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 35.

3.2.3. Tilsyn med indgåelse af aftaler på markedsvilkår

3.2.3.1. Gældende ret

Det følger af vandsektorlovens § 19, stk. 1, at aktiviteter forbundet med vand- og spildevandsforsyning skal være regnskabsmæssigt adskilt. Endvidere skal aktiviteter forbundet med vand- og spildevandsaktiviteter være regnskabsmæssigt adskilt fra aktiviteter forbundet med affaldshåndtering efter lov om miljøbeskyttelse samt fra aktiviteter omfattet af lov om elforsyning, lov om varmforsyning og lov om gasforsyning. Ifølge bemærkningerne, jf. Folketingstidende 2015-16, A, L 91 som fremsat, side 54, er der ikke altid sammenfald mellem forsyningsområderne eller kundegrundlaget for disse forskellige forsyningsarter, og bestemmelsen sikrer derfor, at der ikke sker overførsel af værdier (krydssubsidiering) mellem forsyningsarter, idet dette vil stride mod prisreguleringen på området.

Ifølge vandsektorlovens § 19, stk. 2, er vandsektorlovens § 19, stk. 1, og § 3 i lov om kommunal fjernkøling er ikke til hinder for, at servicefunktioner varetages i et selvstændigt selskab, som også varetager servicefunktioner i

forhold til opgaver forbundet med affaldshåndtering efter lov om miljøbeskyttelse samt opgaver omfattet af lov om elforsyning, lov om varmforsyning og lov om naturgasforsyning. Vandselskaber kan således lade deres servicefunktioner, herunder opgaver og støttefunktioner, der er nødvendige for, at vandselskabet kan levere de ydelser, som er vandselskabets hovedydelse, udføre af et serviceselskab, også selv om serviceselskabet tillige har opgaver i forhold til andre forsyningsarter.

Det fremgår af vandsektorlovens § 19, stk. 3, at det servicerende selskab skal holde de enkelte vandselskaber og aktiviteter forbundet med vand- og spildevandsforsyning i det enkelte vandselskab regnskabsmæssigt adskilt. Dette er for at sikre korrekt prisfastsættelse over for det enkelte selskabs kundegruppe.

Herudover følger det af vandsektorlovens § 19, stk. 4, at aftaler, der indgås af vandselskaber, skal indgås på markedsvilkår.

Endvidere fremgår det også af vandsektorlovens § 19, stk. 5, at de aftaler, der er omfattet af stk. 4, skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Vandselskabet skal på begæring fra Forsyningssekretariatet forelægge tilstrækkelig dokumentation for, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat. Det vil sige, at samtlige af vandselskabets aftaler skal indgås på markedsvilkår og foreligge i skriftlig form, og at Forsyningssekretariatet kan bede om relevant dokumentation for, hvordan priser og vilkår i væsentlige aftaler er fastsat, så det kan kontrolleres, om disse er indgået på markedsvilkår.

3.2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det fremgår af 2018-aftalen, at det økonomiske tilsyn med vandsektoren skal styrkes. Dette indebærer bl.a. en styrkelse af tilsynet med vandselskabernes aftaler for at understøtte overholdelse af de gældende regler om, at alle aftaler skal indgås på markedsmæssige vilkår. For at være med til at understøtte lavest mulige priser for forbrugerne og styrke det økonomiske tilsyn er det hensigtsmæssigt, at der føres tilsyn med selskabernes aftaler, så det understøttes, at disse indgås på markedsvilkår. Det skyldes, at det enkelte vandselskab kan opkræve omkostningerne til de aftaler, det indgår, hos forbrugerne, som er tilknyttet vandselskabet.

DANVA mener at forslaget om at skærpe tilsyn og dets beføjelser samtidig med implementeringen principperne fra forsyningstilsynet savner grundlag. Det ligger således ikke i den politiske aftaleligesom der ingen

evidens er for behovet. I forhold til vandselskabernes aftaler er der først igangsat en analyse efter lovforslagets udarbejdelse. Selskabernes tilknyttede virksomhed skulle have været evalueret i henhold til såvel den politiske aftale fra 2018 om justeret økonomisk regulering af vandsektoren som den politiske aftale fra 2015 om en ny og forbedret regulering af den danske vandsektor. Men der er hverken gennemført eller igangsat evalueringer. DANVA skal spørge til, hvad vurderingen er baseret på?

I de senere år er der etableret flere multiforsyningsselskaber og komplicerede koncernkonstruktioner i øvrigt. Dette kan have fordele både for selskaberne og forbrugerne, men når der gennemføres koncerninterne handler, er der en risiko for, at der sker en krydssubsidiering mellem de enkelte selskaber i koncernen, hvis de priser, der ligger til grund for den koncerninterne handel ikke er korrekt fastsat, dvs. fastsat på markedsvilkår eller, hvis der er tale om en kommunalt ejet koncern, til kostpris. Dette kan føre til højere priser for forbrugerne. På den baggrund vurderes det hensigtsmæssigt at styrke tilsynet med overholdelse af reglerne om, at aftaler skal indgås på markedsvilkår. Herunder vurderes det, at der er behov for, at Vandsektortilsynet kan fastsætte den markedsmæssige pris i tilfælde, hvor en aftale ikke overholder kravene, og at dette skal kunne håndhæves gennem den økonomiske regulering i vandsektorlovens kapitel 3. Det vurderes desuden, at der er behov for, at Vandsektortilsynet får mulighed for at pålægge aftalparter, som er koncernforbundet eller i øvrigt interesseforbundet med vandselskabet, at tilbageføre betalinger eller foretage efterbetaling, hvis vandselskabet har betalt for meget eller modtaget for lidt i henhold til en aftale. Dette er bl.a. for at sikre, at forbrugerne ikke kommer til at betale unødigt høje takster til vandselskaberne.

3.2.3.3. Den foreslåede ordning

Kravet om, at aftaler indgået af vandselskaberne skal indgås på markedsvilkår, jf. vandsektorlovens § 19, stk. 4, foreslås ikke ændret med lovforslaget. Det foreslås dog, at § 19, stk. 5, 2. pkt., ændres, således at vandselskaber skal være i besiddelse af tilstrækkelig dokumentation for, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat, jf. lovforslagets § 1, nr. 36. Bestemmelsen vil fortsat være afgrænset til at regulere væsentlige aftaler. Det er hensigten at fastsætte med hjemmel i den foreslåede § 22, jf. lovforslagets § 1, nr. 41, at vandselskaberne på anmodning fra Vandsektortilsynet skal indsende nøgletal eller aftaler, og for væsentlige aftaler også den dokumentation, de skal være i be-

siddelse af efter den foreslåede § 19, stk. 5. I øvrigt vil Vandsektortilsynet kunne give påbud om at indsende oplysning m.v. i medfør af den foreslåede § 22 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 41.

Det foreslås, at Vandsektortilsynet får til opgave at føre tilsyn med vandselskabernes overholdelse af reglerne i vandsektorlovens § 19, stk. 1-5. Dette er for dels at sikre, at aktiviteter bliver holdt regnskabsmæssigt adskilt, i det omfang der er krav herom, dels at sikre, at vandselskabets aftaler bliver indgået på markedsvilkår.

Vandsektortilsynet vil som udgangspunkt selv skulle fastlægge niveauet for tilsynet, herunder vil det f.eks. kunne tilrettelægges som et risiko-, stikprøve- eller analysebaseret tilsyn, et tilsyn på baggrund af begrundet mistanke eller en kombination heraf.

For at forbedre mulighederne for at håndhæve kravet om aftalers markedsmæssighed foreslås det, at der i vandsektorlovens § 19, stk. 7, indsættes hjemmel til, at Vandsektortilsynet kan fastsætte den markedsmæssige pris i tilfælde, hvor Vandsektortilsynet finder, at en aftale ikke er indgået på markedsvilkår, jf. § 19, stk. 4. Vandsektortilsynet vil skulle lægge den fastsatte markedspris til grund for afgørelser om indtægtsrammer m.v., jf. lovens kapitel 3. Efter bestemmelsen og regler udstedt i medfør af den foreslåede § 8 i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, vil Vandsektortilsynet som håndhævelsesmiddel kunne foretage fradrag i indtægtsrammen ved overtrædelse af reglerne. Desuden vil der skulle tages højde for den fastsatte markedsmæssige pris ved genberegning af indtægtsrammen forud for hver ny reguleringsperiode, således at afholdte omkostninger, der overstiger den fastsatte markedsmæssige pris, ikke medregnes.

Der er tale om en meget bred bemyndigelse til tilsynet. Det bør af lov-bemærkningerne fremgå både hvad tilsynets vurdering af at en aftale ikke er fastsat på markedsvilkår skal baseres på og hvad tilsynet skal fastsætte en markedsmæssig pris på baggrund af? I fald man lader tilbageholde det være fuldstændigt åbent og henlagt til tilsynets diskretionære skøn mangler såvel forudsigelighed og retssikkerhed. DANVA henviser i øvrigt til sine uddybende kommentarer mv i bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Afgørelsen om fastsættelse af den markedsmæssige pris vil kun gælde for vandselskabet, og har derfor kun en indirekte påvirkning på aftaleparten. Derfor foreslås det i vandsektorlovens § 19, stk. 8, at Vandsektortilsynet vil

kunne meddele påbud til vandselskabers koncernforbundne selskaber og andre juridiske parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, om at tilbageføre betalinger fra vandselskabet, der overstiger den fastsatte markedsmæssige pris, eller foretage efterbetaling i tilfælde, hvor der er betalt mindre end den markedsmæssige pris til vandselskabet. Det foreslås, at Vandsektortilsynet i en sådan afgørelse kan gå 5 år tilbage fra påbudstidspunktet. Vandsektortilsynets påbud vil skulle overholde proportionalitetsprincippet, herunder om den ønskede foranstaltning vil kunne opnås ved en mindre indgribende foranstaltning. Hvis modtageren har været i god tro, dvs. ikke vidste eller burde vide, at aftalen ikke opfyldte kravet om markedsmæssighed efter vandsektorlovens § 19, stk. 4, kan der ikke gives påbud efter den foreslåede § 19, stk. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 37.

En fravigelse af forældelsesloven bør selvfølgelig begrundes nærmere. DANVA savner begrundelsen for nødvendigheden og betimeligheden.

Det foreslås i vandsektorlovens § 19, stk. 8, 3, pkt., at tilbageføring og efterbetaling skal tillægges en årlig rente af beløbet svarende til den rente, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter og andre forhold ved forsinket betaling.

Afgørelsen om tilbageføring eller efterbetaling vil have direkte virkning for det koncernforbundne selskab eller parten, der er interesseforbundet med vandselskabet. Det foreslås, at vandsektortilsynet skal føre tilsyn med, at påbuddet efter den foreslåede § 19, stk. 8, 1. pkt., bliver efterlevet. Et påbud efter den foreslåede § 19, stk. 8, 1. pkt., vil blive forældet 5 år efter meddelelsen, medmindre forældelsen er afbrudt efter reglerne i forældelsesloven, eller Vandsektortilsynet har indgået politianmeldelse for manglende efterlevelse af påbuddet. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 37, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås desuden, at der i vandsektorlovens § 19, stk. 10, indsættes bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om følgende: hvilke aftaler der anses for væsentlige og om krav til dokumentation, jf. § 19, stk. 5, om Vandsektortilsynets tilsyn efter § 19, stk. 6, om Vandsektortilsynets afgørelser efter § 19, stk. 7, og om Vandsektortilsynets afgørelser efter § 19, stk. 8, herunder hvilke selskaber og andre parter, der er omfattet af § 19, stk. 8. Det forventes, at ministeren bl.a. vil fastsætte regler om en definition af koncern- og interesseforbundne parter. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 38.

3.2.4. Oplysnings- og indberetningspligt

3.2.4.1. Gældende ret

De gældende regler om vandselskabers indberetning af oplysninger til brug for Forsyningssekretariatets arbejde med benchmarking og indtægtsrammer findes i vandsektorlovens § 4, stk. 4, § 6, stk. 7 og 8, § 6 a, § 7, § 8, § 19, stk. 5 og § 20, stk. 1, 1. pkt.

Det følger af § 4, stk. 4, 1. pkt., i vandsektorloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger vandselskaberne skal indberette til Forsyningssekretariatet til brug for benchmarking. Endvidere følger det af § 4, stk. 4, 2. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om indberetning af registrerede oplysninger til Forsyningssekretariatet om indberetningens form, herunder at indberetning skal ske elektronisk, og om frister for indberetning. Bemyndigelsen er udmøntet ved ØR-bekendtgørelsen.

Ifølge vandsektorlovens § 6, stk. 7, og § 6 a, stk. 4, skal et vandselskab årligt indberette årsregnskab til Forsyningssekretariatet til brug for Forsyningssekretariatets fastsættelse af og kontrol med overholdelse af indtægtsrammen og den regnskabsmæssige kontrolramme. Efter vandsektorlovens § 6, stk. 8, kan Forsyningssekretariatet skønsmæssigt fastsætte et vandselskabs indtægtsrammer, hvis vandselskabet ikke opfylder oplysningsforpligtelsen efter § 6, stk. 7.

Det følger af vandsektorlovens § 7, stk. 1, at Forsyningssekretariatet efter ansøgning fra et vandselskab kan meddele dispensation fra indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme. Dispensationen skal angive den ændrede indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme og varigheden af denne. Efter bestemmelsens stk. 2 kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om, hvilke oplysninger der skal indgå i ansøgningen, og om behandling af ansøgninger, herunder hvilke forhold der kan begrunde meddelelse af dispensation. Bemyndigelsen er udmøntet ved ØR-bekendtgørelsen.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan ifølge vandsektorlovens § 8, stk. 1, 1. pkt., bl.a. fastsætte regler om vandselskabernes indberetning af oplysninger til Forsyningssekretariatet til brug for fastsættelse af vandselskabernes indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan derudover fastsætte regler om, at indberetning skal ske elektronisk, samt frister for indberetningen.

UDKAST

Det fremgår af vandsektorlovens § 19, stk. 4, at aftaler, der indgås af vandselskaber, skal indgås på markedsvilkår. Disse aftaler skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet, og vandselskabet skal på begæring fra Forsyningssekretariatet forelægge tilstrækkelig dokumentation for, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat, jf. vandsektorlovens § 19, stk. 5.

Det fremgår af vandsektorlovens § 20, stk. 1, 1. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indlevering af data for vandselskaber til Forsyningssekretariatet til brug for administration af og kontrol med loven og regler udstedt i medfør af loven, samt data til brug for Forsyningssekretariatets generelle analyser m.v. og vandselskabernes klimatilpasning. Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, side 4669, at bemyndigelsen gør det muligt at fastsætte nærmere regler om regnskabsførelsen med henblik på at sikre den nødvendige gennemsigtighed og ensartethed vedrørende vandselskabernes virke, herunder tilvejebringelse af oplysninger til brug for fastlæggelsen af prislofter (nu indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer). Endvidere følger det af senere bemærkninger til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 50 som fremsat, side 24, at bemyndigelsen alene forudsættes anvendt i forhold til visse specifikt angivne analyser, som efterfølgende er fastsat i ØR-bekendtgørelsen.

Bemyndigelserne om indsendelse af oplysninger m.v. er således udmøntet i ØR-bekendtgørelsen, herunder særligt kapitel 15 om årsregnskab, regnskabsaflæggelse og indberetning samt kapitel 16 om oplysninger til brug for Forsyningssekretariatets analyser og overvågning af klimatilpasning i forhold til tag- og overfladevand. Af ØR-bekendtgørelsens § 27, stk. 1, fremgår det, at vandselskabernes anmeldelser, indberetninger og redegørelser til Forsyningssekretariatet skal ske elektronisk. Forsyningssekretariatet fastsætter formatet for disse og offentliggør disse på deres hjemmeside. Indberetninger og anmeldelser, herunder f.eks. tillægsansøgninger, foregår i dag i et særligt digitalt format (VandData).

3.2.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det fremgår af 2018-aftalen, at principperne fra aftalen om et stærkt forsyningstilsyn (V, LA, K, RV, S, SF) af 4. oktober 2017 udbredes til Vandsektortilsynet, som ikke er omfattet af 2017-aftalen. Det indebærer bl.a., at Vandsektortilsynet skal kunne administrere reguleringen og føre økonomisk tilsyn med vandsektoren i overensstemmelse med lovgivningen på området.

UDKAST

Vandsektortilsynet har til brug herfor behov for, at vandselskaberne indberetter en række oplysninger, samt at Vandsektortilsynet yderligere kan indhente nødvendige oplysninger. Derudover har Vandsektortilsynet brug for, at vandselskaberne indberetter en række data til brug for deres arbejde efter vandsektorloven, og regler udstedt i medfør heraf.

De gældende regler om vandselskabers pligter i forbindelse med indberetning af oplysninger og data er i dag hjemlet under forskellige bestemmelser. Der er derfor ikke et klart overblik over, hvilke oplysninger og data vandselskaberne skal indberette årligt, og hvilke oplysninger vandselskaberne f.eks. alene skal indberette til Vandsektortilsynet på baggrund af en anmodning fra tilsynet.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer derfor, at det vil være hensigtsmæssigt, at vandsektorlovens bestemmelser vedrørende vandselskabers oplysnings- og indberetningspligt samles under ét kapitel i vandsektorloven for at skabe et bedre overblik over, hvilke pligter vandselskaberne har i forbindelse med vandsektorlovens regler. Desuden vurderes det, at der bør indføres en generel bemyndigelse til at fastsætte regler om indberetning af oplysninger og data til Vandsektortilsynet og miljøministeren til brug for disses opgaver i medfør af loven.

Det vurderes også, at der er behov for i kapitlet at fastsætte hjemmel til, at Vandsektortilsynet kan meddele påbud til et vandselskab og dets koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, om at indsende yderligere oplysninger og data. Det er hensigten, at påbudsadgangen skal kunne anvendes i situationer, hvor det vurderes nødvendigt, at vandselskabet eller dets koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, tilvejebringer de yderligere oplysninger og data. Adgangen til påbud forventes at være et effektivt element for Vandsektortilsynets varetagelse af opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer også, at i tilfælde hvor tilsynet ikke har modtaget oplysninger og data efter regler udstedt i medfør af loven eller et påbud, eller hvis tilsynet ikke har modtaget disse inden for en fastsat frist, bør der kunne fastsættes regler om, hvordan Vandsektortilsynet skal kunne træffe afgørelse efter loven og regler udstedt i medfør af loven. Det vurderes også, at der bør kunne fastsættes regler om, at Vandsektortilsynet skal kunne afvise en ansøgning eller i øvrigt træffe bebyrdende

afgørelse i tilfælde, hvor oplysninger og data ikke modtages. Desuden bør overtrædelse straffelægges.

3.2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ophæve de nugældende regler i vandsektorloven om vandselskabers indberetning af oplysninger og data til Forsyningssekretariatet. Det foreslås også at ophæve de nugældende regler i loven om, hvordan Forsyningssekretariatet skal træffe afgørelse i tilfælde, hvor de ikke modtager de påkrævede oplysninger.

Det foreslås at indsætte et nyt kapitel 7 a, hvor regler om oplysnings- og indberetningspligt for vandselskaberne samles, herunder også regler om, hvordan Vandsektortilsynet skal træffe afgørelse i tilfælde af, at de ikke modtager de påkrævede oplysninger.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 22 i det nye kapitel 7 a, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler for indberetninger af oplysninger og data til brug for Vandsektortilsynets og miljøministerens opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven. Det foreslås, at alle regler om vandselskabers indberetning af oplysninger fremadrettet skal fastsættes i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Reglerne vil skulle afspejle de behov for oplysninger, som Vandsektortilsynet og miljøministeren har i forhold til deres opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven. Reglerne vil dermed bl.a. skulle differentieres i forhold til, om der er tale om vandselskaber, der er omfattet af den økonomiske regulering i vandsektorlovens kapitel 3 eller ej. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 41, og bemærkningerne hertil.

Med den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a, stk. 1, vil Vandsektortilsynet kunne påbyde vandselskaber og foreninger omfattet af lovens § 21 at indsende yderligere oplysninger og data, som ikke skal indsendes i medfør af regler fastsat i medfør af den foreslåede § 22, men som er nødvendige for Vandsektortilsynets varetagelse af opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven. Endvidere vil Vandsektortilsynet efter § 22 a, stk. 2, kunne påbyde vandselskabers koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, at indsende oplysninger og data, som de ikke er forpligtede til at indsende i medfør af regler om indberetning fastsat i medfør af den foreslåede § 22, men som er nødvendige for tilsynets varetagelse af opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven. Et påbud efter stk. 1 og 2 vil kunne omfatte tilvejebringelse af nye,

nødvendige oplysninger og data. Vandsektortilsynet vil i et påbud kunne fastsætte en frist for indsendelse af oplysninger og data. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 41, og bemærkningerne hertil.

Betyder ovenstående passage, at tilsynet med vandsektoren fx får hjemmel til at blande sig i reguleringen af andre forsyningsområder? Bestemmelsen ovenfor kan give anledning til dobbeltregulering, hvilket er meget bekymrende, da en del af hensigten med i de politiske aftaler om at lette de administrative byrder for vandselskaberne. Samtidig undrer det DANVA at foreninger omfattet af vandsektorlovens § 21 nævnes i denne forbindelse?

Det foreslås endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren får myndighed til at kunne fastsætte nærmere regler om, hvilke selskaber og andre parter samt hvilke typer af oplysninger og data, der vil være omfattet af bestemmelsen i det foreslåede § 22 a, stk. 2. Det forventes, at ministeren bl.a. vil fastsætte regler om definitionen af koncern- og interesseforbundne parter, som svarer til den definition, der vil blive fastsat i forhold til den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 8, jf. afsnit 3.2.3.3. Det forventes, at den foreslåede bestemmelse i § 22 a, stk. 2, særlig vil være relevant i forhold til tilsyn med aftalers markedsmæssighed. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 41, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a vil således skulle være med til at sikre, at Vandsektortilsynet har de rette muligheder for at kunne indhente de nødvendige oplysninger for at kunne føre et effektivt økonomisk tilsyn med vandselskaberne.

Medfører unødvendigt bureaukrati.

Bestemmelsen forudsætter, at Vandsektortilsynet skal vurdere, om oplysninger og data er nødvendige for tilsynets varetagelse af opgaver efter loven og regler fastsat i medfør af loven, og om et påbud efter bestemmelsen er proportionalt.

Vandsektortilsynet vil således ikke kunne meddele påbud om fremsendelse af oplysninger, som tilsynet ikke har behov for til at løse sine opgaver. Det vil bl.a. betyde, at de mindre, forbrugerejede vandselskaber, som er udtrådt af den økonomiske regulering i vandsektorlovens kapitel 3, kun vil kunne afkræves oplysninger, som er relevante for administration og tilsyn i forhold

til de regler, som disse selskaber er omfattet af, herunder reglerne om tilknyttet virksomhed og markedsmæssighed af aftaler, jf. vandsektorlovens §§ 18 og 19, eller for Vandsektortilsynets overvågning og analyser m.v. efter den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 9 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Vandsektortilsynet vil heller ikke kunne meddele påbud om fremsendelse af oplysninger og data, som Vandsektortilsynet allerede er i besiddelse af, eller som Vandsektortilsynet indhenter i medfør af de almindelige indberetninger til brug for fastsættelse og kontrol af de økonomiske rammer.

Forslaget til ny § 22 b i vandsektorloven medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, hvordan Vandsektortilsynet skal træffe afgørelse efter loven og regler fastsat i medfør af loven i tilfælde, hvor Vandsektortilsynet ikke har modtaget oplysninger og data i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 22 eller et påbud efter § 22 a, eller ikke har modtaget disse inden den fastsatte frist. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet kan afvise en ansøgning eller i øvrigt træffe bebyrdende afgørelse.

Det er hensigten, at bemyndigelsen og regler udstedt i medfør heraf bl.a. skal erstatte den eksisterende regel i vandsektorlovens § 6, stk. 8, hvorefter Forsyningssekretariatet skønsmæssigt kan fastsætte vandselskabets indtægtsramme, hvis vandselskabet ikke opfylder oplysningspligten i § 6, stk. 7. Begge bestemmelser foreslås ophævet, og regler om indsendelse af oplysninger og konsekvenserne af manglende indsendelse vil efter forslaget blive fastsat i medfør af de foreslåede §§ 22 og 22 b.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 41, og bemærkningerne hertil.

Med lovforslaget foreslås endvidere en ny § 22 c i vandsektorloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren får en generel bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af vandsektorloven eller regler fastsat i henhold til loven, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af særlige digitale formater. Det betyder, at der ved bekendtgørelse kan fastsættes regler om, at vandselskaber vil skulle kommunikere digitalt med den ansvarlige myndighed, herunder via bestemte digitale systemer som f.eks. ved selvbetjeningsløsninger m.v., ved anmeldelser, indberetning m.v., og at svaret fra myndigheden sendes digitalt.

Den foreslåede bestemmelse vil erstatte de eksisterende hjemler til at fastsætte, at indberetninger m.v. skal ske elektronisk, som foreslås ophævet.

Det er foreløbig hensigten at fastsætte regler om, at indberetninger, ansøgninger, anmeldelser m.v., som vandselskaberne skal indsende til Vandsektortilsynet, skal indsendes via særlige digitale formater. Herudover forventes det ikke, at der ved den første udmøntning vil blive fastsat regler om digital kommunikation.

3.2.5. Håndhævelse og sanktioner

3.2.5.1. Gældende ret

Det følger af den gældende § 11, stk. 2, i vandsektorloven, at Forsyningssekretariatet opretter et offentligt tilgængeligt register over resultaterne af benchmarkingen efter vandsektorlovens § 4, stk. 1. Det følger af bemærkningerne, jf. Folketingstidende 2015-16, A, L 91 som fremsat, side 48, at bestemmelsen har til formål at sikre, at resultaterne af den totaløkonomiske benchmarking efter lovens § 4, er offentligt tilgængeligt. Dette sker ved, at Forsyningssekretariatet offentliggør oplysninger om vandselskabernes effektivitet, som måles i den totaløkonomiske benchmarking.

Der kan efter gældende vandsektorlovs § 30, stk. 1, pålægges bødestraf for at undlade at indgive anmeldelse til Forsyningssekretariatet om, at et vandselskab opfylder betingelserne for at være omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, for at undlade at indberette oplysninger og data til brug for Forsyningssekretariatets beregning af vandselskabernes effektivitet, for at undlade straks at indgive anmeldelse til Forsyningssekretariatet, hvis vandselskabet ikke længere opfylder betingelserne for at være forbrugerejet på grund af ændringer i ejerforholdene, og for at undlade at indberette årsregnskaber til Forsyningssekretariatet. Der kan endvidere pålægges bødestraf for at opkræve betaling fra forbrugerne i strid med den fastsatte økonomiske ramme, og for at udøve vand- eller spildevandsaktiviteter i strid med vandsektorlovens § 15, hvorefter kommuner kun kan deltage i aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning omfattet af vandsektorloven, hvis aktiviteterne udøves i et eller flere selskaber, som drives i aktie- eller anpartsselskabsform. Der kan også pålægges bødestraf for at overtræde reglerne om vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed og krav om regnskabsmæssig adskillelse, jf. vandsektorlovens §§ 18 og 19. Derudover kan der pålægges bødestraf for at undlade at efterkomme Forsyningssekretariatets påbud, jf. vandsektorlovens § 21, stk. 5 og 6.

UDKAST

Det fremgår af vandsektorlovens § 30, stk. 2, at der i regler, som udstedes i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for den, der overtræder bestemmelserne i reglerne.

Efter vandsektorlovens § 30, stk. 3, kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det fremgår af den gældende vandforsyningslovs § 84, stk. 2, at der i regler, der udfærdiges af miljøministeren eller af klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsættes bødestraf for overtrædelser af reglerne. Denne bemyndigelse er ikke udmøntet i dag i forhold til regler om almene vandforsynings indsendelse af fastsatte bidrag og regulativer til kommunal kontrol.

Det fremgår af den gældende spildevandsbetalingslov, at der i dag ikke er fastsat regler om straf i forhold til spildevandsforsyningsselskabers indsendelse af fastsatte takster, bidrag og vedtægter til kommunal kontrol.

Selskabsloven omfatter kapitalselskaber, dvs. aktieselskaber og anpartsselskaber. Selskabsloven indeholder i kapitel 7 bestemmelser om selskabsledelsens overordnede pligter. Efter selskabslovens § 367 kan overtrædelse af en række bestemmelser i selskabsloven, bl.a. bestemmelser om ledelsens pligter, straffes med bøde. Efter selskabslovens § 361 vil medlemmer af et kapitalselskabs ledelse, som under udøvelse af deres hverv forsætligt eller uagtsomt har tilføjet selskabet eller tredjemand skade, have en erstatningspligt for det forvoldte tab.

Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder omfatter enkeltmandsvirksomheder, interessentskaber, kommanditselskaber, andelsselskaber (andelsforeninger) samt andre selskaber og foreninger med begrænset ansvar, som ikke er omfattet af selskabsloven. Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder indeholder i § 18 en bestemmelse om ledelsens pligter over for revisor. Efter lovens § 23 kan overtrædelse af en række bestemmelser i loven (dog ikke § 18) straffes med bøde.

Årsregnskabsloven indeholder regler om aflæggelse af årsrapport. Dette er ledelsens ansvar, jf. lovens kapitel 2. Overtrædelse af en række regler i loven, herunder om ledelsens ansvar, er strafbelagt, jf. lovens § 164, stk. 1. Loven indeholder i § 164, stk. 2, en særskilt bestemmelse om strafansvar for medlemmer af det ansvarlige ledelsesorgan, for manglende revisorpåtegning af årsregnskabet m.v.

3.2.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

De eksisterende håndhævelsesmidler og sanktionsmuligheder er ikke i alle tilfælde hensigtsmæssige eller effektive, hvis et vandselskab ikke følger den økonomiske regulering. De fleste vandselskaber indberetter de oplysninger, de skal, og overholder deres økonomiske rammer og de øvrige regler i vandsektorloven, men i de tilfælde, hvor reglerne overtrædes, vurderes der at være et behov for mere effektive håndhævelses- og sanktionsmuligheder.

For så vidt angår manglende indberetning af oplysninger er der behov for klare regler om, hvordan Vandsektortilsynet skal træffe afgørelse, [herunder at tilsynet i visse tilfælde kan træffe bebyrdende afgørelse, hvis vandselskabet tilsidesætter sine oplysnings- og indberetningspligter, jf. afsnit 3.2.1.2.](#)

DANVA savner begrundelse for, at en hjemmel til at træffe bebyrdende afgørelser skulle være nødvendig. Lovforslaget indeholder også forslag om mulighed for at give påbud om oplysninger og at straffe manglende overholdelse heraf. Dertil kommer muligheden for at foretage bevis-skøn jf. den almindelige forvaltningsret og de hidtidige regler for vandselskaber, hvilket dog selvfølgelig indebærer, at skønnet skal være så virkelighedsnært som muligt.

For så vidt angår manglende overholdelse af indtægtsrammerne, vil der være indbyggede håndhævelsesmidler i den kontrolordning, som påtænkes. Håndhævelsesmidlerne vil primært være fradrag i rammen og information til kommunen, hvis et vandselskab overskrider den fleksibilitet, der ligger i kontrolsystemet, jf. afsnit 3.1.5.2. Tilsvarende påtænkes indført mulighed for at foretage justeringer af rammen og information til kommunen ved overtrædelse af reglerne om tilknyttet virksomhed og markedsmæssige aftaler, jf. afsnit 3.2.3.3 og 3.2.3.4.

Det vurderes, at Vandsektortilsynet mere systematisk bør anvende information direkte til vandselskabets ledelse om overtrædelser som et håndhævelsesværktøj. Dette kræver ikke lovhjemmel.

Det vurderes desuden, at der bør indføres en generel hjemmel til, at Vandsektortilsynet kan offentliggøre afgørelser m.v., herunder også resultater af tilsyn, og navne på vandselskaber, som har overtrådt regler i vandsektorloven eller regler udstedt i medfør af loven. Dette vil for det første give vandselskabets forbrugere mulighed for at få information, hvis deres vandselskab

overtræder reglerne, og for det andet vurderes det, at udsigten til at sådanne afgørelser m.v. offentliggøres vil have en præventiv effekt.

Det bør i denne sammenhæng selvfølgelig være et krav, at det i forbindelse med offentliggørelse af aftaler skal fremgå hvis disse er indbragt for Konkurrenceankenævnet eller der verserer en retssag på baggrund heraf.

Det vurderes imidlertid, at der er behov for yderligere sanktionsmuligheder, primært for at tage højde for tilfælde, hvor et vandselskab systematisk – på trods af forsøg på administrativ håndhævelse – overtræder reguleringen.

DANVA skal efterspørge eksemplet på, at et vandselskab systematisk har overtrådt reguleringen, idet vi ikke kender hertil.

En adgang til at nedlægge forbud mod forsyningsvirksomheden eller mod, at selskabet overhovedet opkræver betaling fra forbrugerne, vurderes ikke at være hensigtsmæssig, da vandselskaberne leverer uundværlige forsyningsydelser, som andre ikke umiddelbart kan levere til forbrugerne.

De eksisterende muligheder for at pålægge et vandselskab bødestraf ved overtrædelse af reglerne, herunder hvis selskabet opkræver takster i strid med deres indtægtsramme, anvendes reelt ikke. En af grundene hertil er, at en eventuel bøde kun kan finansieres af takstmidler, herunder henlæggelser, som stammer fra tidligere takstindtægter, og ellers skulle have været anvendt til gavn for forbrugerne. Da vandselskaberne ikke må udbetale overskud eller forrentning af indskudskapital, vil en bøde ikke kunne betales ved at mindske en sådan udbetaling. Da overtrædelserne af vandsektorloven primært vedrører regler, som skal beskytte forbrugerne, vurderes bødestraf til selskaberne for overtrædelse heraf, ikke at være en hensigtsmæssig sanktion. Det vurderes mere relevant, hvis medlemmer af selskabets ledelse i højere grad end efter de almindelige strafferetlige regler kunne ifalde et personligt strafansvar.

Den logiske konsekvens af forslaget er, at bestyrelshonorarer og aflønning af ledelsen hæves, for at kompensere for det øgede personlige strafansvar (risikoen for bøder, der ikke er omfattet af en bestyrelsesansvarsforsikring). Dermed vil forbrugerne komme til at betale upfront og for alle selskaber. DANVA kan hverken se fornuften eller rimeligheden i forslaget.

Ledelsesmedlemmer vil i visse tilfælde kunne ifalde strafansvar for (medvirken til) selskabets overtrædelse af reglerne i vandsektorloven, men det er inden for strafferetten klart undtagelsen, at der rejses straffesag mod en fysisk person, herunder medlemmer af ledelsen, hvis overtrædelsen er begået af et selskab eller en anden juridisk person. Ved lovovertrædelser begået af juridiske personer er udgangspunktet ved valg af ansvarssubjekt således, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Det gælder især, når den juridiske persons lovovertrædelse er motiveret af økonomiske grunde, men det vil også gælde, hvis den udviste uagtsomhed ikke er graverende, eller hvis forholdet er begået af underordnet personale.

Det vurderes ikke, at reglerne i selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og årsregnskabsloven indeholder tilstrækkelige sanktionsmuligheder over for medlemmer af vandselskabers ledelse for overtrædelse af vandsektorloven og vandforsyningslovens og spildevandsbetalingslovens regler om bidrag og takster. Strafbestemmelserne i selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og årsregnskabsloven retter sig mod overtrædelse af lovenes egne bestemmelser. Der kan muligvis være tilfælde, hvor ledelsens pligter efter selskabsloven eller årsregnskabsloven også vil være tilsidesat, hvis ledelsen ikke har sørget for, at reglerne om den økonomiske regulering af vandsektoren bliver overholdt, men det vurderes langt fra altid at være tilfældet.

Erstatningsansvar for medlemmer af ledelsen kan ikke bruges som håndhævelsesmiddel af Vandsektortilsynet eller kommunalbestyrelsen, selv i tilfælde, hvor vandselskabet eller dets forbrugere er blevet påført et tab.

Hvorfor er ledelsesmedlemmer og bestyrelser i vandselskaber antaget at være meget mere "kriminelle" end ledelses- og bestyrelsesmedlemmer i varmeselskaber, affaldsselskaber eller Novo Nordisk. DANVA finder vurderingen af at bestyrelses- og ledelsesmedlemmer i vandselskaber skal have et særligt ledelsesansvar i forhold til alle andre bestyrelsesmedlemmer, blot fordi der er tale om et vandselskab, for helt uacceptabelt. En logisk konsekvens vil være, at professionelle bestyrelseskræfter undlader at indgå i vandselskaberne for i stedet at bruge "kræfterne" i andre sektorer/selskaber.

Der vurderes derfor at være behov for at indføre en udvidet og mere præcis mulighed for, at et medlem af et vandselskabs ledelse – primært bestyrelse og direktion – kan ifalde personligt strafansvar, hvis denne er eller burde

være vidende om, at et vandselskab ikke overholder strafbelagte regler i lovene om økonomisk regulering af vandsektoren eller regler fastsat i medfør heraf, og undlader at træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre, at overtrædelsen bringes til ophør. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor Vandsektortilsynet eller kommunalbestyrelsen har oplyst de pågældende direkte om den manglende overholdelse, og de herefter ikke træffer de nødvendige foranstaltninger for at standse overtrædelsen. Det vurderes, at medlemmer af vandselskabets ledelse i et sådant tilfælde skal kunne straffes med bøde, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning, hvis den pågældende har handlet forsætligt eller groft uagtsomt.

Hvad er grundlaget for denne vurdering?

Den foreslåede sanktionsmulighed vurderes at ville have en betydelig præventiv effekt, og det forventes derfor ikke, at der vil blive behov for at rejse et større antal straffesager mod medlemmer af vandselskabers ledelser.

3.2.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at Vandsektortilsynet skal offentliggøre resultaterne af benchmarkingen efter vandsektorlovens § 4, stk. 1, jf. den foreslåede § 11 a, stk. 1. Bestemmelsen svarer i ændret form til den gældende § 11, stk. 2, der ophæves. Den foreslåede bestemmelse vil fortsat have til hensigt at sikre, at resultaterne efter § 4, er offentligt tilgængelige.

Herudover foreslås det, at Vandsektortilsynet skal offentliggøre afgørelser om fastsættelse af indtægtsrammer, jf. vandsektorlovens § 6. Bestemmelsen vil have til hensigt at sikre, at offentligheden får adgang til Vandsektortilsynets afgørelser om de enkelte vandselskabers indtægtsrammer. Forslaget vil medføre, at der skal ske offentliggørelse af alle afgørelser om vandselskabers indtægtsrammer. *Hvis afgørelser indbringes for Konkurrenceankenævnet eller domstole skal dette fremgå udtrykkeligt af det offentliggjorte.*

Det foreslås, at Vandsektortilsynet også vil have mulighed for at offentliggøre andre afgørelser m.v. end blot indtægtsrammeafgørelser. Afgørelser om indtægtsrammer vil under alle omstændigheder skulle offentliggøres. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 32, og bemærkningerne hertil. *Hvis afgørelser indbringes for Konkurrenceankenævnet eller domstole skal dette fremgå udtrykkeligt af det offentliggjorte. Offentliggørelse af andre afgørelser m.v. end afgørelser om indtægtsrammer kan ske ved såvel overtrædelse af bestemmelserne, men også ved afgørelser, der fastslår, at der ikke er sket en overtrædelse.* Det fremgår af Justitsministeriets betænkning

UDKAST

1516 fra 2010 om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv., at det er udvalgets opfattelse, at en forvaltningsmyndigheds beslutning om at offentliggøre en afgørelse eller et kontrolresultat på internettet eller på anden måde således, at der fremgår oplysninger om fysiske eller juridiske personers overtrædelse af lovgivningen, ikke vil være en afgørelse i forvaltningsretlig forstand.

Offentliggørelse af andre afgørelser m.v. vil kunne ske, når Vandsektortilsynet skønner, at der er behov for en orientering til vandselskabernes forbrugere.

Hvis der er oplysninger i afgørelsen, som det i almindelighed vil være ulovligt for Vandsektortilsynet at offentliggøre, skal disse oplysninger fjernes inden offentliggørelsen.

Endvidere foreslås det, at Vandsektortilsynet skal kunne offentliggøre data vedrørende vandselskaber og disses forhold.

Det foreslås også, at Vandsektortilsynet som et håndhævelsesmiddel skal kunne offentliggøre navne på vandselskaber, der har overtrådt loven eller regler eller afgørelser fastsat i medfør af loven. Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om offentliggørelsen. Forslaget vil medføre adgang til at offentliggøre navne på vandselskaber, når Vandsektortilsynet skønner, at der er behov for en orientering af vandselskabernes forbrugere. Adgangen til at offentliggøre navne på vandselskaber vil kun kunne ske i sager, hvor Vandsektortilsynet har konstateret, at loven eller regler eller afgørelser fastsat i medfør af loven er blevet overtrådt.

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om offentliggørelse i henhold til de foreslåede § 11 a, stk. 1-4, herunder om at Vandsektortilsynet skal offentliggøre andre af Vandsektortilsynets afgørelser m.v. end dem, der er nævnt i den foreslåede § 11 a, stk. 2 eller skal offentliggøre bestemte oplysninger, jf. den foreslåede § 11 a, stk. 4, 1. pkt. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 32, og bemærkningerne hertil.

Endvidere foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet skal orientere kommunalbestyrel-

sen i den eller de relevante kommuner om visse af Vandsektortilsynets afgørelser m.v., og i den forbindelse skal Vandsektortilsynet også give kommunalbestyrelsen visse bestemte oplysninger.

Det foreslås også, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, hvordan Vandsektortilsynet skal træffe afgørelse i tilfælde, hvor Vandsektortilsynet ikke har modtaget oplysninger og data, som vandselskaberne har pligt til at indsende. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet kan afvise en ansøgning eller i øvrigt træffe bebyrdende afgørelse.

Endelig foreslås det at indføre en udvidet mulighed for, at et medlem af et vandselskabs ledelse vil kunne ifalde personligt strafansvar og vil kunne straffes med bøde, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning, hvis den pågældende er eller burde være vidende om, at et vandselskab ikke overholder strafbelagte regler i loven eller regler fastsat i medfør af loven, og undlader at træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre, at overtrædelsen bringes til ophør.

DANVA skal henvises til sine bemærkninger til afsnit 3.2.5.3.

Et eksempel, hvor bestemmelsen vil kunne anvendes, kan være, hvis Vandsektortilsynet eller kommunalbestyrelsen har oplyst de pågældende direkte om den manglende overholdelse, og de herefter ikke træffer de nødvendige foranstaltninger for at standse overtrædelsen. Bestemmelsen skal forstås således, at et medlem af et vandselskabs ledelse kun kan ifalde ansvar, hvis der er handlet forsætligt eller groft uagtsomt.

En bøde til et medlem af et vandselskabs ledelse vil som udgangspunkt skulle udmåles i et interval fra 5.000 kr. og indtil en nettomånedsløn. Dog vil der i visse tilfælde skulle udmåles en skærpet bøde, eksempelvis hvis overtrædelsen er systematisk eller hvis den i øvrigt er særligt grov, f.eks. hvis overtrædelsen medfører betydelige ekstraomkostninger for forbrugerne eller væsentlig dårligere service fra selskabet.

Hvis der er tale om en særlig grov overtrædelse ville den vel blive straffet allerede efter eksisterende regler jf. det i afsnit 3.2.5.2 om ansvarssubjekter anførte?

3.2.6. Arbejdsplan

3.2.6.1. Gældende ret

Det fremgår af den gældende § 11 i vandsektorloven, at Forsyningssekretariatet årligt aflægger beretning for sin virksomhed til klima-, energi- og forsyningsministeren. Årsberetningen er bagudrettet og omfatter Forsyningssekretariatets virksomhed og varetagelsen af sekretariatets opgaver i det forløbne år. Bestemmelsen i § 11 angiver ingen krav til form, indhold eller offentliggørelse af årsberetningen.

3.2.6.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Vandsektortilsynet får med implementeringen af 2018-aftalen ansvaret for flere opgaver, og særligt medfører implementeringen, at Vandsektortilsynet får beføjelse til i videre omfang end i dag at føre økonomisk tilsyn med vandselskaberne. Det vurderes derfor, at der er behov for at stille krav til, at Vandsektortilsynet udarbejder en årlig arbejdsplan for tilsynets virksomhed for at styrke gennemsigtigheden og åbenheden om Vandsektortilsynets opgavevaretagelse overfor blandt andet interessenter. Det er hensigten, at en årlig arbejdsplan skal bidrage til at styrke gennemsigtighed og åbenhed om Vandsektortilsynets opgavevaretagelse.

3.2.6.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 29, som noget nyt, at Vandsektortilsynet årligt udarbejder en arbejdsplan, som overordnet redegør for de aktiviteter, Vandsektortilsynet forventer at fokusere særligt på i kommende år. Det påtænkte nye regelsæt vil have til hensigt at øge gennemsigtigheden og åbenheden omkring tilsynets opgavevaretagelse.

Arbejdsplanen vil bl.a. kunne indeholde oplysninger om, hvilke større analyser der forventes gennemført, og hvilke regler der forventes undersøgt nærmere.

Det foreslås, at Vandsektortilsynet vil skulle offentliggøre den årlige arbejdsplan på Vandsektortilsynets hjemmeside.

Klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges efter forslaget tillige til at fastsætte nærmere regler om arbejdsplanen, herunder planens indhold og frister for udarbejdelsen.

Arbejdsplanens indhold vil ved første udmøntning overordnet svare til de pligter og den praksis, der er udmøntet til Forsyningstilsynet i bekendtgørelse nr. 270 af 19. marts 2020 om Forsyningstilsynets arbejdsplan.

3.3. Styrkelse af kommunalbestyrelsernes kontrol med bidrag, takster, regulativer og betalingsvedtægter

3.3.1. Formål og indhold i den kommunale kontrol

3.3.1.1. Gældende ret

De gældende regler om den kommunale kontrol med vandselskabers bidrag, takster, regulativer og betalingsvedtægter fremgår på drikkevandsområdet af vandforsyningsloven og på spildevandsområdet af spildevandsbetalingsloven.

På drikkevandsområdet følger det af vandforsyningslovens § 53, stk. 1, at en almen vandforsyning skal fastsætte de anlægs- og driftsbidrag, som forsyningen vil opkræve over for de tilsluttede forbrugere. Det fremgår endvidere, at en almen vandforsyning skal fastsætte anlægs- og driftsbidrag en gang årligt, og at anlægs- og driftsbidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen.

På drikkevandsområdet følger det endvidere af vandforsyningslovens § 55, stk. 1 og 2, at en almen vandforsyning skal udarbejde et regulativ for forsyningen, og at regulativet skal godkendes af kommunalbestyrelsen. Et regulativ indeholder betingelser for den almen vandforsynings levering af vandforsyning over for de tilsluttede forbrugere.

På spildevandsområdet følger det af spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, at spildevandsforsyningsselskaber en gang årligt fastsætter variable, differentierede kubikmetertakster, som forsyningen vil opkræve over for de tilsluttede forbrugere. Det følger endvidere af § 3, stk. 1, at kommunalbestyrelsen en gang årligt godkender størrelsen på de fastsatte kubikmetertakster på det variable vandafledningsbidrag og størrelsen på det faste vandafledningsbidrag, hvis selskabet ønsker at benytte den i betalingslovens § 2 a, stk. 7, fastsatte mulighed for at fastsætte et fast årligt vandafledningsbidrag.

På spildevandsområdet følger det endvidere af spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, at spildevandsforsyningsselskaber skal udarbejde en betalingsvedtægt, og at betalingsvedtægten skal godkendes af kommunalbestyrelsen. En betalingsvedtægt indeholder betingelser for spildevandsselskabets levering af spildevandshåndtering over for de tilsluttede forbrugere.

De ovennævnte kommunale godkendelsesopgaver vedrørende bidrag og regulativer har på drikkevandsområdet været gældende for private almene vandforsyningsanlæg siden 1978. I forhold til kommunalt ejet drikkevands-

og spildevandforsyninger blev de ovennævnte kommunale godkendelsesopgaver indført i 2010. Før 2010 fastsatte kommunalbestyrelserne som ejere selv bidrag, takster, regulativer og betalingsvedtægter for de kommunalt ejet drikkevands- og spildevandforsyninger. Det bemærkes, at der i lovene anvendes begrebet regulativ på drikkevandsområdet og begrebet betalingsvedtægt på spildevandsområdet.

De ca. 2.300 vandselskaber skal, som nævnt ovenfor, en gang hvert år indhente kommunalbestyrelsens godkendelse af størrelsen på drifts- og anlægsbidrag samt af størrelsen på takster vedrørende variabelt og eventuelt fast vandafledningsbidrag. Der er imidlertid kun fastsat få eksplicitte regler om formålet med og indholdet i kommunalbestyrelsens godkendelse af vandselskabernes fastsatte bidrag og takster.

Bemærkning:

De 2.300 vandselskaber nævnes flere gange i lovbemærkningerne. DANVA mener, det er en uklar begrebsanvendelse, som skaber forvirring hos eventuelle læsere af lovbemærkningerne og derfor bør ændres. Af sammenhængen følger det, at de 2.300 vandselskaber omfatter vandforsyninger reguleret efter vandsektorloven, vandforsyninger, der ikke er omfattede af vandsektorloven, samt spildevandsselskaber.

Selv om begrebsanvendelsen måske ikke er formelt juridisk forkert fremmer den ikke forståelsen, da mange læsere ikke vil betegne vandforsyninger, der ikke er regulerede efter vandsektorloven som "vandselskaber".

Vi foreslår derfor at bruge det mere neutrale udtryk "forsyninger" (dækker både vand og spildevand) eller eventuelt skrive "vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskaber".

Den nuværende kommunale godkendelsesordning vedrørende fastsatte bidrag og takster indebærer en legalitetskontrol, dvs. en retlig kontrol af grundlaget for vandselskabernes fastsættelse af de bidrag og takster, der er omfattet af godkendelsesordningen. Kommunalbestyrelsen skal således inden godkendelse kontrollere, at vandselskaberne har fastsat størrelsen på bidrag og takster i overensstemmelse med gældende regler om fastsættelse af bidrag og takster.

Størrelsen på bidrag og takster skal fastsættes i overensstemmelse med blandt andet hvile i sig selv-princippet, der er fastlagt i vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1, og spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 4. Efter vandforsyningslovens og spildevandsbetalingslovens hvile i sig selv-princip kan

UDKAST

vandselskaberne hos de tilsluttede forbrugere kun opkræve bidrag og takster til dækning af de nødvendige udgifter, der er direkte relateret til det pågældende vandselskabs almindelige forsyningsaktiviteter. I vandsektorlovens § 2, stk. 7, er vandforsyningsaktivitet defineret som indvinding, behandling, transport eller levering af drikkevand mod betaling, og spildevandsforsyningsaktivitet er defineret som transport, behandling eller afledning af spildevand mod betaling.

Hvile i sig selv-princippet indeholder således et krav om, at vandselskaberne kun foretager nødvendige henlæggelser. Princippet indeholder endvidere et krav om, at selskabet i budgettet planlægger at opkræve bidrag eller takster, der sammen med andre indtægter og anvendelse af henlæggelser kan forventes at dække de budgetterede udgifter i opkrævningsperioden.

Efter andre bestemmelser i vandforsyningslovens og spildevandsbetalingslovens kan vandselskaberne hos de tilsluttede forbrugere desuden opkræve bidrag og takster, der ikke er nødvendige i forhold til det pågældende vandselskabs almindelige forsyningsaktiviteter, men hvor opkrævningen følger af særlige hjemler vedrørende vandselskabernes indregning af udgifter og indtægter i prisen (dvs. i taksten eller bidraget). Et eksempel på en sådan særlig hjemmel er spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 4, 3. pkt., og vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1, nr. 14, hvor der er særlig hjemmel til, at der i takster og bidrag kan indregnes vandselskabets udgifter til dækning af udgifter til opgaver, der falder ind under en forening oprettet i medfør af vandsektorlovens § 21, og som yder støtte til projekter vedrørende forbedring af vandsektoren effektivitet og kvalitet. Et andet eksempel er vandforsyningslovens § 52 b, hvorefter vandforsyninger kan etablere et samarbejde med henblik på samlet varetagelse af og fordeling af udgifterne til kortlægning, overvågning og beskyttelse af vandressourcerne m.v.

Det følger endvidere af vandsektorlovens regler om tilknyttet virksomhed og af vandforsyningsloven samt spildevandsbetalingsloven, at overskuddet fra tilknyttet virksomhed skal indregnes i fastsættelsen af bidrag og takster, mens vandselskabets udgifter til tilknyttet virksomhed ikke kan finansieres via opkrævning af bidrag og takster.

Hvile i sig selv-princippet indeholder desuden et krav til vandselskaberne om, at der over en årrække skal være balance mellem indtægter og udgifter. Kravet om balance omfatter indtægter og udgifter, der er relateret til det pågældende vandselskabs almindelige forsyningsaktivitet, samt indtægter og udgifter, der skal indregnes i henhold til de ovenfor nævnte særlige hjemler.

Hvile i sig selv-princippets krav om balance over en årrække omfatter ikke alle vandselskabets udgifter og indtægter. Vandforsyningsloven, spildevandsbetalingsloven og andre love indeholder specifikke hjemler til, at vandselskaberne afholder udgifter og har indtægter, der ikke er omfattet af hvile i sig selv-princippet i vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1 og spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 4, eller af særlige hjemler til indregning. Et eksempel på dette er udgifter og indtægter omfattet af spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 6, om kommunalt fastsatte tømningsordninger samt epidemilovens § 44 a, stk. 6. Udgifter og indtægter, der vedrører disse opgaver, hvortil der typisk er knyttet et selvstændigt hvile i sig selv-krav, må ikke indregnes i vandselskabernes fastsættelse af størrelsen på bidrag og takster.

I forhold til kommunalbestyrelsens godkendelse af bidrag og takster i medfør af vandforsyningslovens § 53, stk. 1, og spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, indgår det i kommunalbestyrelsens legalitetskontrol, at kommunalbestyrelsens inden godkendelse skal kontrollere, at vandselskaberne har fastsat størrelsen på bidrag og takster i overensstemmelse med gældende regler om fastsættelse af bidrag og takster, herunder hvile i sig selv-princippet, jf. vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1 og spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 4, samt særlige hjemler vedrørende indregning af andre indtægter og udgifter. Legalitetskontrollen omfatter endvidere overensstemmelse med vandselskabets fastsatte regulativ eller betalingsvedtægt. Kommunalbestyrelsens legalitetskontrol kan indirekte omfatte kontrol af for eksempel spildevandselskabers overholdelse af regler om vejbidrag og særbidrag. Kommunalbestyrelserne skal foretage denne legalitetskontrol en gang årligt i forhold til hvert af de ca. 2.300 vandselskaber. På el- og varmeområdet bygger kontrollen på en tilsynsordning. Der er således ikke krav om årlige godkendelser, men krav om årlige anmeldelser.

Godt at ovenstående er med i lovbemærkningerne, da det dermed implicit fremgår, at spildevandsselskaberne fastsætter vejbidrag, mens kommunen godkender/laver legalitetskontrol af vejbidrag.

For så vidt angår særbidrag skal DANVA bemærke, at kommunen kun kan foretage legalitetskontrol af et spildevandsselskabs særbidrag, hvis spildevandsselskabet har valgt at beskrive betingelser for opkrævning i betalingsvedtægten.

I de tilfælde, hvor spildevandsselskabet ikke har beskrevet betingelser for opkrævning af særbidrag i betalingsvedtægten, og hvor spildevandsselskabet blot opkræver efter gældende regler over for særbidragspligtige virksomheder, giver de gældende regler efter DANVAs

vurdering ikke adgang for kommunen til at foretage legalitetskontrol af spildevandsselskabets opkrævning af særbidrag.

I forhold til de ca. 250 vandselskaber, der er omfattet af vandsektorloven, blev det i 2010 specifikt reguleret i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 2. pkt., og i betalingslovens § 3, stk. 1, 4. pkt., at kommunalbestyrelsen i forbindelse med godkendelsen af størrelsen af det enkelte selskabs bidrag og takster også skal kontrollere, at vandselskabet har fastsat størrelsen på bidrag og takster således, at selskabet kan overholde den indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme, der er fastsat i medfør af §§ 6 eller 6 a i vandsektorloven.

Da kommunalbestyrelsen er myndighed for godkendelse af vandselskabernes fastsatte bidrag og takster jf. ovenfor, skal kommunalbestyrelsen også forholde sig til situationer, hvor den bliver opmærksom på, at et vandselskab i tidligere år har afholdt udgifter, der ikke lovligt kunne afholdes og dermed ikke lovligt kunne opkræves i henhold til enten vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven. Det påhviler således kommunalbestyrelsen at beslutte, jf. almindelige forvaltningsretlige regler, om kommunalbestyrelsens tidligere afgørelser vedrørende godkendelser fra de pågældende år skal genoptages. Hvis det f.eks. i forbindelse med genoptagelse af en tidligere afgørelse konkret konstateres, at et vandselskab tidligere har opkrævet midler, der ikke lovligt kunne opkræves, vil det skulle afgøres, hvordan om midlerne tilbageføres til selskabets forbrugere. Dette er ikke nærmere præciseret i reguleringen i dag.

De ca. 2.300 vandselskaber skal, som nævnt ovenfor, endvidere indsende vandforsyningsregulativer og spildevandsbetalingsvedtægter til kommunalbestyrelsens godkendelse. I regulativer og betalingsvedtægter er der fastsat nærmere betingelser og vilkår vedrørende forbrugernes forsyningsrettigheder og om forbrugernes pligter til f.eks. at gennemføre tæthedsprøver af vandforsyningsledninger på egen grund. Der kan desuden være fastsat vilkår om nærmere bidrags- og takststruktur i overensstemmelse med betalingsreglerne i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven. F.eks. kan et spildevandsforsyningselskab i en betalingsvedtægt fastsætte nærmere vilkår om særbidrag og om vejbidrag. Der kan endvidere være fastsat vilkår om renter og gebyr, som vandselskabet vil opkræve i henhold til regulativet, jf. vandforsyningslovens § 55, stk. 1, og i henhold til betalingsvedtægten, jf. spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, om fastsættelse af regulativer og betalingsvedtægter.

UDKAST

Der er kun få eksplicitte regler om formålet med og indholdet i kommunalbestyrelsens godkendelse af regulativer og betalingsvedtægter. I forhold til indholdet i den kommunale kontrol antages det, at kommunalbestyrelsen inden godkendelsen af regulativer og betalingsvedtægter skal kontrollere legaliteten, herunder navnlig i forhold til betalingsregler om fastsættelse af takster og bidrag og i forhold til relevante forsynings- og miljøbestemmelser. Det er i nuværende regulering ikke tydeligt reguleret, hvorvidt kommunalbestyrelsen kan eller skal kontrollere legaliteten i forhold til yderligere regler som f.eks. renteloven eller sikkerhedsforskrifter. I det omfang der i regulativer og betalingsvedtægter er fastsat vilkår om gebyr og renter med hjemmel i vandforsyningslovens § 55, stk. 1, og spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen kontrollere, at vilkår herom er lovlige. Kontrollen vedrørende regulativer og betalingsvedtægter skal ikke gennemføres årligt, men ved alle ændringer.

I forhold til tilsyn med vandselskaberne følger det af vandforsyningslovens § 65, at kommunalbestyrelsen har pligt til at føre tilsyn med, at de ca. 2.200 vandforsyningsselskaber, dvs. vandselskaber fratrukket kommunalt ejede spildevandselskaber, overholder vandforsyningsloven. Denne nuværende kommunale tilsynsopgave omfatter, at kommunalbestyrelserne løbende skal føre tilsyn med, at vandforsyningsselskaberne overholder pligten i lovens § 53, stk. 1, 4. pkt., til årligt at fremsende fastsatte bidrag til kommunalbestyrelsen med henblik på godkendelse og pligten i lovens § 55, stk. 2, 1. pkt., til at sende regulativer og ændring af regulativer til kommunalbestyrelsen med henblik på godkendelse.

På spildevandsområdet har kommunalbestyrelserne ikke samme lovfastede tilsynspligt over for de ca. 110 kommunalt ejede spildevandsforsyningsselskaber i forhold til spildevandsforsyningsselskabernes tilsvarende indsendelsespligter i betalingslovens § 3, stk. 1, 5. pkt., og § 3, stk. 2, 1. pkt.

Forsyningssekretariatet fører tilsyn med de ca. 140 vandforsynings- og de ca. 110 kommunalt ejede spildevandselskabers overholdelse af vandsektorlovgivningen, jf. nærmere afsnit 3.1.5.1, 3.2.2.1 og 3.2.3.1.

Som nævnt ovenfor, blev det i 2010 specifikt fastlagt i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 2. pkt. og spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 4. pkt., at kommunalbestyrelsen i forbindelse med den årlige godkendelse af bidrag og takster for alle selskaber omfattet af vandsektorloven også skal kontrol-

lere overholdelse af indtægtsrammen. Kommunalbestyrelsen har ikke kompetence til at føre tilsyn med andre dele af vandsektorlovgivningen, herunder f.eks. reglerne om tilknyttet virksomhed.

Tilsynet med vandselskabernes overholdelse af forsyningspligter samt miljø- og sundhedskrav reguleres generelt i miljølovgivningen. I vandforsyningsloven og miljøbeskyttelsesloven er der fastsat regler om de forsyningspligter samt miljø- og sundhedskrav, som vandselskaberne skal opfylde. De gældende regler i vandforsyningslovens § 65 og miljøbeskyttelseslovens § 65 om det generelle kommunale tilsyn fastlægger, at kommunalbestyrelserne i henhold til disse bestemmelser løbende skal føre tilsyn med, at alle vandselskaber overholder gældende regler om miljøbeskyttelse, om forsyningspligt, om opfyldelse af konkrete påbud i henhold til disse regler, om indsatsplaner m.v. I vandforsyningsloven og miljøbeskyttelsesloven er der endvidere fastsat krav om, at kommunalbestyrelsen hvert år skal gennemføre drøftelser med de ca. 2.300 vandselskaber om de forsyningsmæssige forhold. Drøftelserne skal omfatte udbygning og vedligeholdelse af forsyningsnettet. Der kan også indgå drøftelser vedrørende konsekvenser af udbygning og vedligeholdelse for bidrags- og takstbetalingen. Der kan desuden indgå dialog f.eks. om selskabets opfølgning på den kommunale tilsynsmyndigheds eventuelle afgørelser m.v. om overholdelse af selskabets forsyningspligt samt miljø- og sundhedsmæssige krav i henhold til vandforsyningsloven og miljøbeskyttelsesloven.

3.3.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har i 2020 gennemført en kortlægning af praksis vedrørende den nuværende kommunale godkendelse af vandselskabers bidrag, takster, regulativer og betalingsvedtægter. Denne praksiskortlægning blev tilrettelagt med inddragelse af Danske Vandværker (DVV), Dansk Vand- og Spildevandsforening (DANVA), Kommunernes Landsforening (KL), Miljø- og Fødevareministeriet samt Forsyningssekretariatet. Pluss Consulting har i august 2020 udarbejdet rapporten ”Kortlægning af praksis vedrørende kommunal godkendelse af vandselskabers takster og regulativer/betalingsvedtægter”.

Ifølge kortlægningen oplever kommunerne generelt klarhed om de nuværende regler om kontrol af indtægtsrammeregulering i forhold til de nuværende ca. 250 vandselskaber, der er omfattet af vandsektorloven. Men nogle kommuner og selskaber oplever kommunalbestyrelsens kontrol vedrørende indtægtsrammeregulering, som en dobbeltkontrol set i forhold til Forsyningssekretariatets tilsyn.

Derudover peger kortlægningen på, at kommunalbestyrelserne varetager godkendelsesopgaven, herunder legalitetskontrollen, forskelligt på en række punkter. Dette gælder både i forhold til kontrol af bidrag og takster, men også i forhold til kontrol af regulativer og betalingsvedtægter. Denne forskel i kontrolmyndighedernes varetagelse af kontrolopgaven skyldes bl.a., at der ikke er tilstrækkeligt klare regler om kommunalbestyrelsens legalitetskontrol samt at oplysningsgrundlaget for den kommunale kontrol i praksis er forskelligt. Oplysningsgrundlaget er nærmere omtalt i lovforslagets bemærkning i afsnit 3.3.2. Dette medfører risiko for, at det ikke er alle kommunalbestyrelser, der gennemfører en dækkende kontrol i forhold til lovligheden af størrelsen på de bidrag og takster, som selskaberne opkræver over for forbrugere. Heri indgår, at der kan være en risiko for, at nogle kommunalbestyrelser kontrollerer mere eller mindre end de skal, samt at selskaberne og dermed forbrugerne stilles uens på tværs af geografiske forsyningsområder.

Ovennævnte forhold peger samlet set på, at den nuværende regulering vedrørende den kommunale kontrol af lovligheden af vandselskabers fastsatte takster, bidrag, regulativer og betalingsvedtægter indebærer risiko for en unødvendig dobbeltkontrol i forhold til indtægtsrammeregulering, risiko for uens kontrol i sammenlignelige sager samt risiko for, at den kommunale kontrol ikke er tilstrækkelig effektiv i forhold til vandselskabernes overholdelse af hvile i sig selv-princippet og anden regulering af, hvad vandselskaberne lovligt kan indregne i bidrag og takster, der opkræves af forbrugerne.

Risici vedrørende uens kontrol og effektivitet kan efter Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering blandt andet skyldes mangel på eksplicitte regler i gældende regulering i forhold til formålet med den kommunale godkendelse og indholdet i den kommunale kompetence i forbindelse med godkendelsesopgaven. Disse forhold vedrørende mangel på eksplicitte regler vedrørende formål og indhold i forhold til den kommunale godkendelseskompetence kan svække forbrugerbeskyttelsen, herunder sikringen af lige konkurrencevilkår mellem de tilsluttede erhvervsvirksomheder.

Det reguleringsmæssige grundlag for en effektiv kommunal kontrol af lovligheden af bidrag, takster, gebyrer, renter, regulativer og betalingsvedtægter har et særligt væsentligt formål på vandområdet, fordi forbrugerne ikke har mulighed for at vælge et andet forsyningselskab.

I forhold til risiko for dobbeltkontrol, peger praksiskortlægningen fra 2020 på det siden 2010 gældende krav om, at kommunal kontrol af den indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme, der er fastsat i medfør af §§ 6 eller 6 a i vandsektorloven. Praksiskortlægningen peger på, at kravet om kommunal årlig kontrol i forhold til indtægtsrammerne ikke er relevant i alle godkendelsessager i forhold til formålet om forbrugerbeskyttelse. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis et selskab omfattet af vandsektorloven og dermed omfattet af Forsyningssekretariatets tilsyn ikke har opkrævet flere indtægter hos forbrugerne end tilladt i forhold til indtægtsrammen gennem en periode.

Praksiskortlægningen peger desuden på, at det gældende krav om, at kommunalbestyrelserne hvert år skal godkende de nævnte bidrag og takster for alle ca. 2.300 vandselskaber, og kravet om, at kommunalbestyrelserne skal godkende enhver ændring af regulativer og betalingsvedtægter, i nogle tilfælde kan forenkles administrativt. Et tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med kontrollen, kan f.eks. være en ændring af regulativer eller betalingsvedtægter, der alene vedrører vilkår, der ikke vedrører overensstemmelse med betalingsregler eller miljø- og forsyningsregler.

I forhold til den nuværende regulering vedrørende tilsyn med vandselskabernes indsendelse af takster m.v. til kommunal kontrol har kommunalbestyrelsen, som beskrevet ovenfor under afsnit 3.3.1., pligt til løbende at føre tilsyn med, at de ca. 2.200 vandforsyningsselskaber (vandselskaber fratrukket kommunalt ejede spildevandselskaber) overholder deres pligt til årligt at fremsende anlægs- og driftsbidrag og deres pligt til at sende regulativer til kommunalbestyrelserne med henblik på kommunal godkendelse. På spildevandsområdet har kommunalbestyrelserne ikke samme lovfastede tilsynspligt over for de ca. 110 kommunalt ejede spildevandsforsyningsselskaber, jf. beskrivelsen ovenfor under afsnit 3.3.1.1. Det fremgår af Praksiskortlægningen fra 2020, at kun meget få ud af de ca. 110 spildevandsforsyningsselskaber på tidspunktet for undersøgelsen ikke havde en takstgodkendelse for 2020, og tilsvarende var det kun få, der ikke havde godkendte betalingsvedtægter. Praksiskortlægningen tyder således på, at spildevandsforsyningsselskaberne, uanset at der ikke i dag er tilsyn hermed, i praksis følger det gældende krav om, at de årligt skal indsende takster og løbende skal indsende betalingsvedtægter. Uanset dette, vurderes det ud fra et hensyn til forbrugerbeskyttelse hensigtsmæssigt, at der indføres et kommunalt tilsyn med spildevandsforsyningsselskabernes pligt til at indsende takster til kommunal

kontrol og godkendelse. Dette vil desuden medføre en mere ensartet regulering på vandforsynings- og spildevandsområdet, der generelt vil gøre anvendelsen enklere for nogle af selskaberne og for alle kommunalbestyrelser.

3.3.1.3. Den foreslåede ordning

I forhold til den kommunale godkendelsesordning foreslås det, navnlig for at undgå unødvendig dobbeltkontrol, at ophæve de i 2010 indførte lovkrav, jf. vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 2. pkt., og spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 4. pkt., om at kommunalbestyrelserne i forbindelse med godkendelse af bidrag og takster for de ca. 250 vandselskaber omfattet af vandsektorloven hvert år skal kontrollere, at de nævnte bidrag og takster kan overholde den indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme, der er fastsat i medfør af §§ 6 eller 6 a i vandsektorloven.

Det foreslås, at der i stedet indsættes en bemyndigelse i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, i hvilke tilfælde kommunalbestyrelsen i forbindelse med den årlige bidrags- og takstkontrol skal påse, om de fastsatte bidrag og takster kan overholde den indtægtsramme, der er fastsat i medfør af § 6 i vandsektorloven. Denne bemyndigelse vil f.eks. kunne anvendes til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen alene skal kontrollere indtægtsrammereguleringen, såfremt kommunalbestyrelsen har modtaget konkret meddelelse fra Vandsektortilsynet, om at der i forhold til et konkret selskab er anledning til, at kommunalbestyrelsen foretager en kontrol i forbindelse med godkendelse af fastsatte takster eller bidrag. Hermed kan kommunalbestyrelsens kontrol forenkles ved en begrænsning til de konkrete selskaber, hvor Vandsektortilsynet f.eks. konkret har truffet afgørelse om fradrag i rammen for det eller de følgende år, fordi selskabet har overskredet den fleksibilitet mellem de enkelte år, der er indbygget i indtægtsrammereguleringen, jf. den påtænkte kontrolordning omhandlet i afsnit 3.1.5.3, eller fordi selskabet efter Vandsektortilsynets vurdering har afholdt omkostninger, som ikke må bidrags- eller takstfinansieres.

I forhold til den kommunale godkendelsesordning foreslås det endvidere, navnlig for at fremme ens kontrol i sammenlignelige sager og for at øge effektiviteten i den kommunale godkendelsesordning, at der i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven indsættes en bemyndigelse, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler vedrørende kommunalbestyrelsens godkendelse af bidrag og takster. I forhold til indholdet i godkendelsesopgaven vil der kunne fastsættes regler om, hvilke bestemmelser kommunalbestyrelsen skal kontrollere overholdelsen

af, inden kommunalbestyrelsen lovligt kan godkende de fastsatte bidrag eller takster. Dette forslag vil medføre, at der fremover vil være fastsat mere klare regler vedrørende formål og indhold i den kommunale godkendelsesopgave. En øget effektivitet i den kommunale kontrol kan øge vandselskabernes overholdelse af reglerne om fastsættelse af størrelsen på bidrag og takster, herunder overholdelse af hvile i sig selv-princippet.

Der vil med forslaget kunne fastsættes regler om, hvad kommunalbestyrelsens myndighedsopgave er, hvis den kommer i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at et vandselskab tidligere ulovligt har afholdt udgifter, der ikke kan takstfinansieres efter betalingsreglerne i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven. Her forventes der særligt fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen, for vandselskaber omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, afskæres fra at afslå at godkende bidrag og takster med den begrundelse, at der tidligere ulovligt har været afholdt udgifter, der ikke kunne afholdes efter vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven. Formålet med disse regler er at sikre, at et selskab ikke bliver pålagt at tilbagebetale de samme midler to gange, hvilket ellers kunne ske, da det foreslås, at Vandsektortilsynet for vandselskaber omfattet af vandsektorlovens kapitel 3 får kompetence til at føre midler tilbage til forbrugerne ved at nedsætte et selskabs indtægtsrammer via et fradrag fremadrettet *til den ulovlige udgift er tilbagebetalt*. En sådan nedsættelse af rammen vil betyde, at et selskab samlet set må have færre indtægter, herunder især via opkrævninger af penge hos forbrugerne, hvorved tidligere ulovligt – og dermed for meget – opkrævede takster udlignes samlet set. Hjemlen skal ikke anvendes til at afskære kommunalbestyrelsens kompetence til at træffe afgørelse om tidligere ulovligt afholdte midler for så vidt angår selskaber, der ikke er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3. Der består ikke samme risiko for, at et selskab bliver pålagt at tilbagebetale de samme midler to gange, idet Vandsektortilsynet ikke fastsætter indtægtsrammer for disse selskaber. For kommunalbestyrelsens myndighedsudøvelse vedrørende vandselskaber, der ikke er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, gælder derfor de almindelige forvaltningsretlige regler om genoptagelse af afgørelsessager. Hjemlen forventes derudover ikke brugt til at indføre konkrete regler om, hvordan et vandselskab skal tilbagebetale tidligere ulovligt opkrævede midler til de selskabets forbrugere, i tilfælde, hvor en kommunalbestyrelse har valgt at genoptage en tidligere afgørelse om godkendelse af takster og efterfølgende har truffet en ny afgørelse om godkendelse af en lavere takst. Der ændres ikke ved gældende ret for så vidt angår mulighederne for, hvordan for meget opkrævede midler kan tilbageføres til forbrugerne.

UDKAST

Endvidere foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsernes pligt til at orientere andre myndigheder om trufne afgørelser m.v. Dette forslag kan bidrage til at øge en relevant udveksling mellem kommunalbestyrelsen og Vandsektortilsynet i forhold til oplysninger fra kommunalbestyrelsernes kontrol, der kan være relevante for Vandsektortilsynet. Der vil også kunne stilles krav om, at kommunalbestyrelsen skal underrette Vandsektortilsynet i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen kommer i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at et selskab, der er omfattet af vandsektorloven, tidligere ulovligt har afholdt udgifter, som ikke kan indregnes i prisen i henhold til betalingsreglerne i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven.

Det foreslås endvidere, at der i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven indsættes en bemyndigelse, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med miljøministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende kommunalbestyrelsens godkendelse af regulativer og betalingsvedtægter. I medfør af bemyndigelsen kan det fastsættes, at kommunalbestyrelsen inden godkendelse af regulativer og betalingsvedtægter alene skal kontrollere overensstemmelse med regler om fastsættelse af bidrag og takster samt overensstemmelse med forsynings- og miljøregler.

Desuden foreslås det, at der i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven indsættes bemyndigelser, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kravet om forudgående godkendelse kan fraviges i tilfælde, hvor godkendelse ikke vurderes nødvendig, og om vandselskabers pligt til i de tilfælde i stedet at foretage anmeldelse af bidrag, takster og ændringer af regulativer og betalingsvedtægter. Forslaget indebærer, at der kan fastsættes regler om, at vandselskaber i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med kontrollen, kan anmelde en takst, et bidrag eller en ændring af et regulativ eller en betalingsvedtægt. Forslaget indebærer også, at der kan fastsættes regler om, at selskabet selv kan vælge, om der indsendes til godkendelse eller der foretages en anmeldelse inden for fastsatte betingelser herfor. Forslaget kan udmøntes således, at hvis betingelserne for anmeldelse er opfyldt, skal selskabet ikke afvente kommunalbestyrelsens godkendelse før f.eks. taksten kan opkræves. Der kan desuden fastsættes regler om kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldte takster, bidrag og ændringer af regulativer eller betalingsvedtægter. Det kan f.eks. fastsættes, at hvis betingelserne for anmeldelse ikke er opfyldt, skal kommunalbestyrelsen inden for en fastsat frist over for selskabet meddele, at selskabet skal indsende til godkendelse. Formålet med dette forslag er at indføre mulighed for en administrativt set enklere kontrolproces i

forhold til de sager, hvor spørgsmål vedrørende lovlighed enten ikke er relevant eller er begrænset. Disse sager forbliver under kommunal kontrol, men varetages i en proces, der vurderes administrativt enklere for såvel vandselskaber som for kommunalbestyrelser.

I forhold til en række bemyndigelser foreslås det, at fastsættelsen af regler sker efter forhandling med miljøministeren. Grunden hertil er, at de foreslåede hjemler kan anvendes til at fastsætte nærmere regler om kommunal kontrol af overholdelsen af miljø- og forsyningsregler, der hører under Miljøministeriet.

I forhold til tilsyn med spildevandforsyningssekskabers indsendelse af takster m.v. til kontrol foreslås det, at der indsættes en bemyndigelse i spildevandsbetalingsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren får mulighed for at fastsætte regler om tilsyn med de ca. 110 spildevandforsyningssekskabers overholdelse af de gældende pligter til årligt at indsende de nævnte bidrag og takster til kontrol og overholdelse af de gældende pligter til at indsende betalingsvedtægter til kommunalbestyrelsens godkendelse. På vandforsyningsområdet følger en sådan tilsynspligt af den gældende § 65 i vandforsyningsloven, jf. beskrivelsen heraf ovenfor under afsnit 3.3.1.1.

3.3.2. Vandselskabernes oplysningspligter

3.3.2.1. Gældende ret

Hverken vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven indeholder eksplicitte regler om, hvilke oplysninger der som minimum skal indsendes af selskaberne til kommunalbestyrelsen i forbindelse med kommunalbestyrelsens godkendelse af anlægs- og driftsbidrag, jf. vandforsyningslovens § 53, stk. 1, kubikmetertakster og faste bidrag, jf. spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, samt regulativer og betalingsvedtægter, jf. vandforsyningslovens § 55, stk. 2 og spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2.

For så vidt angår almene vandforsyninger, er der ingen eksplicitte krav i vandforsyningsloven om, hvilke oplysninger der skal fremsendes til kommunalbestyrelsens godkendelse af den almene vandforsynings anlægs- og driftsbidrag. Det følger dog implicit af kravet om godkendelse, at selskabet skal fremsende alle de nødvendige oplysninger for, at kommunalbestyrelsen kan udføre sin tilsynsopgave. Efter gældende ret skal den almene vandforsynings fastsatte anlægs- og driftsbidrag til kommunalbestyrelsens godkendelse ledsages af de oplysninger, der er nødvendige til brug for kommunalbestyrelsens vurdering af, om taksterne er fastsat inden for vandforsynings-

lovens rammer. Kommunalbestyrelsen benytter de oplysninger, som den almene vandforsyning har indsendt til at kontrollere lovligheden af størrelsen af anlægs- og driftsbidragene, herunder navnlig overholdelse af hvile i sig selv-princippet og overensstemmelse med vandforsyningens regulativ. Kravene til fremsendelse af nødvendige oplysninger fremgår ikke eksplicit af lovgivningen, men følger i stedet implicit af vandforsyningslovens § 53, stk. 1. Af vejledning nr. 9214 af 7. marts 2017 om fastsættelse af takster for vandforsyning fremgår en række eksempler på nødvendige oplysninger, men det fremgår ikke tydeligt for vandselskaberne, hvilke af disse oplysninger, som selskaberne er forpligtet til at indsende.

For så vidt angår spildevandsforsyningsselskaber, indeholder kravet om kommunal godkendelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, implicit en pligt for spildevandsforsyningsselskaberne til at indsende alle de oplysninger, der er nødvendige for, at kommunalbestyrelsen kan udføre sin tilsynsopgave. I modsætning til drikkevandsområdet skal kommunalbestyrelsen for spildevandsforsyningsselskaber ikke kontrollere størrelsen på tilslutningsbidrag, eftersom tilslutningsbidragets størrelse er fastsat i spildevandsbetalingslovens § 2, stk. 2. For så vidt angår størrelsen på driftsbidrag, er der i bekendtgørelse nr. 1327 af 10. december 2014 om differentieret betalingsstruktur fastsat regler om differentieringen. Denne nærmere regulering på spildevandsområdet indebærer alt andet lige, at kommunalbestyrelsens kontrolopgave på visse punkter er anderledes i forhold til drikkevandsområdet, hvilket kan have en betydning i forhold til, hvilke oplysninger der er nødvendige til kommunalbestyrelsens kontrol af takster og bidrag.

Det følger implicit af kravet om kommunalbestyrelsens kontrol af regulativer og betalingsvedtægters overensstemmelse med gældende ret, jf. vandforsyningslovens § 55, stk. 1, og spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, at vandselskaberne skal indsende de oplysninger, som er nødvendige for, at kommunalbestyrelsen kan udføre den lovpligtige godkendelsesopgave. Der er dog ingen eksplicite regler om, hvilke oplysninger der skal indsendes til kommunalbestyrelsernes kontrol af regulativer og betalingsvedtægter. Eksempler på sådanne oplysninger kan eksempelvis være oplysninger, som har været relevant for selskabets fastsættelse af vilkår i regulativet og betalingsvedtægten.

Gældende ret indeholder ikke bestemmelser vedrørende kommunalbestyrelsernes mulighed for at påbyde fremsendelse af oplysninger til brug for kommunalbestyrelsernes kontrol af anlægs- og driftsbidrag, kubikmetertakster

og faste bidrag, samt regulativer og betalingsvedtægter fra hverken vandselskaberne eller disses koncernforbundne selskaber. Kommunalbestyrelsen kan afslå at godkende selskabets fastsatte takster, såfremt kommunalbestyrelsen ikke har adgang til de nødvendige oplysninger eller som følge af kommunalbestyrelsens forvaltningsretlige forpligtelse til at sikre sagen er tilstrækkeligt oplyst, inden der træffes afgørelse.

3.3.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer på baggrund af blandt andet praksiskortlægningen fra 2020, der er nævnt under afsnit 3.3.1.2., at reglerne for, hvilke oplysninger selskaberne skal indsende til brug for kommunalbestyrelsernes godkendelse, i dag ikke er tilstrækkelig tydelige for hverken vandforsyninger eller spildevandsforsyningsselskaber. Dette skyldes blandt andet, at hverken vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven indeholder konkrete og eksplicite krav om, hvilke oplysninger selskaberne skal sende til kommunalbestyrelsen til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse og kontrol af takster, bidrag, regulativer og betalingsvedtægter.

På trods af gældende ret om pligt til indsendelse af nødvendigt materiale ved godkendelsen af takster, viser praksiskortlægningen fra 2020 en varierende praksis for indsendelse af materiale, hvilket betyder, at selskaberne ofte sender materiale, som er utilstrækkeligt til at efterse, om betalingsreglerne er overholdt. Der er også en risiko for, at selskaber sender oplysninger, som ikke benyttes ved kommunalbestyrelsernes godkendelse af takster, bidrag, regulativer og betalingsvedtægter. Der er desuden risiko for, at manglende relevante oplysninger i forbindelse med selskabets indsendelse vil forlænge sagsbehandlingstiden hos kommunalbestyrelsen, da kommunalbestyrelsen herefter skal bede om og afvente de nødvendige oplysninger.

Praksiskortlægningen viser, at kommunalbestyrelserne ofte ikke modtager alle de oplysninger, som er nødvendige til brug for deres kontrol af takster, bidrag, regulativer og betalingsvedtægter, herunder indsendelse af regnskab og budget. Kommunalbestyrelserne modtager i andre tilfælde uens eller uoverskueligt materiale af varierende detaljeringsgrad. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at en tydeliggørelse af gældende krav til indsendelse af oplysninger vil sikre, at kommunalbestyrelsen modtager mere relevant, ensartet og tilstrækkeligt materiale til brug for kommunernes kontrolopgave.

UDKAST

Såfremt kommunalbestyrelsen finder det nødvendigt at indhente yderligere oplysninger end de allerede gældende oplysningskrav for deres kontrol af de fastsatte takster, bidrag, regulativer og betalingsvedtægter, har kommunalbestyrelsen begrænset mulighed for at tilvejebringe disse. Kommunalbestyrelsen har en forvaltningsretlig forpligtelse til at sikre sagen er tilstrækkeligt oplyst, inden der træffes afgørelse, men der er ingen eksplicit regel, som giver kommunalbestyrelsen mulighed for at meddele påbud til vandselskaber om at fremsende yderligere oplysninger. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det vil bidrage til en bedre kommunal kontrol, såfremt kommunalbestyrelsen får mulighed for at indhente yderligere, konkrete oplysninger til brug for deres sagsbehandling igennem meddelelse af påbud til vandselskaberne om at fremsende yderligere oplysninger.

Den nuværende regulering vedrørende oplysningskrav indebærer en risiko for, at den kommunale kontrol med vandselskabers fastsatte takster, bidrag, regulativer og betalingsvedtægter ikke er tilstrækkelig virkningsfuld, særligt i forhold til overholdelsen af hvile i sig selv-princippet og øvrige regler, som kommunalbestyrelsen skal kontrollere overholdelsen af. Det kan medføre, at nogle selskaber opkræver højere eller lavere takster end tilladt, og at der sker utilsigtet forskelsbehandling af selskaberne og dermed forbrugerne. Dette kan undergrave lovligheden i takstopkrævningen, herunder svække forbrugerbeskyttelsen og sikringen af lige konkurrencevilkår.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at der er behov for større klarhed over, hvilke konkrete oplysninger vandselskaberne som minimum skal indsende til kommunalbestyrelsen. Dette vil medføre administrative lettelser for både vandselskaber og kommunalbestyrelsen, idet selskaberne opnår klarhed over, hvilke oplysninger der skal indsendes, mens kommunalbestyrelsen får bedre adgang til de konkrete oplysninger, som er nødvendige for kommunalbestyrelsens kontrol.

Vi mener ikke, at den potentielt større klarhed over krav til konkrete oplysninger er ensbetydende med administrative lettelser. Teksten bør derfor omformuleres.

Men selv om der snarere er tale om øget bureaukrati for kommuner og vandselskaber, kan dette være acceptabelt, hvis der samtidig opnås en mere ensartet og klar administration og øget forbrugersikkerhed. Vi henviser til DANVAs høringssvar med hensyn til styrkelse af kontrol med takster, regulativer og leveringsvilkår.

Der vil for så vidt angå reguleringen på drikkevandsområdet være tale om en videreførelse og tydeliggørelse af gældende ret om oplysningskrav, samt en tilnærmelse til reguleringen på varmeområdet for så vidt angår oplysningspligter.

3.3.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes bemyndigelser i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte krav til selskabernes fremsendelse af nødvendige oplysninger til brug for kommunernes kontrol af lovligheden af anlægs- og driftsbidrag, samt kubikmetertakster og faste bidrag i henhold til den nugældende vandforsyningslovens § 53, stk. 1, og spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1. Bemyndigelsen vil herunder omfatte muligheden for at fastsætte regler om indsendelse af oplysninger om bl.a. budget, regnskab og investeringsplan. Ministeren kan med den foreslåede bemyndigelse tydeliggøre gældende oplysningskrav, hvilket vil medføre større klarhed for både selskaber og kommunalbestyrelsen i forhold til, hvilke oplysninger der skal indsendes til brug for kommunalbestyrelsens kontrol af takster og bidrag.

Det foreslås endvidere, at der indsættes bemyndigelser i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte krav til selskabernes fremsendelse af konkrete oplysninger til brug for kommunernes kontrol og godkendelse i henhold til de nugældende vandforsyningslovens § 55, stk. 2, og spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, af lovligheden af regulativer og betalingsvedtægter i forhold til betalingsregler i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven. Det foreslås, at selskaberne ved indsendelsen af deres regulativer og betalingsvedtægter skal indsende de derudover nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens kontrol. Dette vil medføre administrative lettelser for kommunalbestyrelsen, da kommunalbestyrelsen får adgang til ensartede kategorier af oplysninger.

Det foreslås, at der indsættes bemyndigelser i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at en kommunalbestyrelse kan meddele påbud til et selskab om fremsendelse af yderligere konkrete og nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens kontrol af de fastsatte anlægs- og driftsbidrag, kubikmetertakster og faste bidrag, samt regulativer og betalingsvedtægter. Det foreslås ligeledes, at bemyndigelsen giver ministeren mulighed om at kunne fastsætte regler for at kommunalbestyrelsen kan indhente oplysninger fra selskabernes koncernforbundne selskaber og andre parter, der

er interesseforbundet med vandselskabet. Den foreslåede bemyndigelse vil medvirke til at sikre, at kommunalbestyrelsen har de rette muligheder for at indhente de nødvendige oplysninger for at udføre kontrolopgaven.

Det foreslås endvidere, at der indsættes bemyndigelser i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om bødestraf for vandselskabers manglende indsendelse af nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens kontrol eller manglende efterlevelse af udstedte påbud om fremsendelse af nødvendige oplysninger.

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren får hjemmel til at fastsætte krav om indsendelse og udformning af de fastsatte anlægs- og driftsbidrag, vandafledningsbidrag, samt regulativer og betalingsvedtægter i særlige digitale formater. Det foreslås endvidere, at ministeren få hjemmel til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte og udforme bestemte formater eller særlige digitale formater, som selskaberne skal indsende de fastsatte takster, bidrag, regulativer, betalingsvedtægter og oplysninger i. Særlige digitale formater til indsendelse af disse oplysninger vil kunne effektivisere kommunernes sagsbehandling, eftersom kommunerne vil modtage ensartede takster, bidrag, regulativer, betalingsvedtægter og oplysninger ved kommunalbestyrelsens kontrol af disse. Særlige digitale formater vil medføre en administrativ lettelse for både vandselskaber og kommunerne.

3.3.3. Vandselskabers klageadgang

3.3.3.1. Gældende ret

De gældende regler om vandselskabers klageadgang i forhold til kommunalbestyrelsens afslag på godkendelse af selskabernes fastsatte bidrag, takster, regulativer og betalingsvedtægter fremgår af vandforsyningslovens kapitel 13 og af spildevandsbetalingslovens § 8.

Det følger af vandforsyningslovens § 75, stk. 1, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter loven kan påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet. Det følger endvidere af lovens § 76, nr. 4, at kommunalbestyrelsens afgørelser om selskabets fastsatte bidrag og takster ikke kan indbringes for Miljø- og Fødevarerklagenævnet. Det følger endvidere af lovens § 76, nr. 4, at kommunalbestyrelsens afgørelser om regulativer kan påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet. Det vil sige, at de ca. 2.200 vandforsyningsselskaber

har klageadgang i forhold til kommunalbestyrelsens afgørelser om selskabernes regulativer, men ikke i forhold til kommunalbestyrelsens afgørelser om selskabernes takster og bidrag.

Det følger af § 8 i spildevandsbetalingsloven, at spildevandsforsyningsselskaber ikke kan indbringe kommunalbestyrelsens afgørelser og vedtagelser, om selskabets fastsatte takster, bidrag, betalingsvedtægt eller ændring af betalingsvedtægter for anden administrativ myndighed. De ca. 110 spildevandsforsyningsselskaber har således i dag ingen administrativ klageadgang i forhold til kommunalbestyrelsens afgørelser om selskabets betalingsvedtægter, takster og bidrag.

3.3.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

De gældende regler i elforsyningsloven og varmforsyningsloven indebærer, at forsyningsselskaberne kan indbringe Forsyningstilsynets afgørelser om selskabernes tariffer og leveringsbetingelser for en administrativ klagemyndighed (Energiklagenævnet).

Forsyningssekretariatets afgørelser vedrørende vandsektorlovgivningen kan af vandselskaberne indbringes for Konkurrenceankenævnet.

Indførelse af klageadgang for vandselskaber vedrørende kommunalbestyrelsens afgørelser om takster og bidrag på vandområdet, hvor dette i dag er afskåret, kan give mulighed for administrativ løsning af tvister mellem vandselskaber og kontrolmyndigheden (kommunalbestyrelserne) i stedet for en løsning ved domstolene. Dette indebærer en mulighed for en løsning af tvister, der er administrativt og økonomisk enklere for både kommunalbestyrelser og vandselskaber, herunder tilsluttede forbrugere.

3.3.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven ændres, så kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til vandforsyningslovens § 53, stk. 1, og spildevandsbetalingslovens nugældende § 3, stk. 1, om vandselskabernes fastsatte størrelser på bidrag og takster kan indbringes af vandselskaber for Energiklagenævnet.

Det foreslås endvidere, at spildevandsbetalingsloven ændres, så kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til den nugældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, om spildevandsforsyningsselskabers fastsatte betalingsvedtægter og ændring af betalingsvedtægter kan indbringes af spildevandsforsyningsselskaber for Energiklagenævnet. Den nuværende

UDKAST

klageadgang til Miljø- og Fødevarerklagenævnet i forhold til kommunalbestyrelsens afgørelser om regulativer, jf. vandforsyningslovens § 76, nr. 4, bevares. Der vil således i vandforsyningsloven blive indført et nyt kapitel om klageadgang til Energiklagenævnet.

Den foreslåede klageadgang til Energiklagenævnet er begrundet i, at afgørelser om takster og bidrag, herunder om overholdelse af krav om hvile i sig selv-princippet, i forvejen varetages af Energiklagenævnet i forhold til tilsvarende sager på varmforsyningsområdet.

Disse forslag vil forbedre vandselskabers og kommunalbestyrelses mulighed for en administrativ afklaring af uenigheder om fastsættelse af takster, bidrag samt spildevandsbetalingsvedtægter. Forslaget vil indføre en administrativ klageadgang for vandselskaber, der i vid udstrækning svarer til reglerne i el- og varmereguleringen om administrativ klageadgang for el- og varmforsyningselskaber til Energiklagenævnet.

Det forslås endvidere, at formanden for Energiklagenævnet efter nærmere aftale med nævnet kan træffe afgørelse på nævnets vegne i sager omfattet af loven. Denne mulighed gælder i dag i forhold til andre lovområder, herunder el- og varmeområdet.

I henhold til almindelige forvaltningsretlige regler er det i dag udgangspunktet, at en klage ikke tillægges opsættende virkning. Efter en konkret vurdering og efter anmodning fra en part kan Energiklagenævnet i dag dog træffe beslutning om at tillægge en klage opsættende virkning.

Desuden foreslås det, at klima-, energi og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at visse af kommunalbestyrelsens afgørelser ikke skal kunne påklages. Dette forslag omfatter bl.a. kommunalbestyrelsens påbud om indsendelse af oplysninger, der er nødvendige for sagsbehandlingen vedrørende godkendelse af bidrag og takster.

3.3.4. Vandbranchens standardiserede vejledninger om bidrag, takster, regulativer og betalingsvedtægter

3.3.4.1. Gældende ret

Der er i dag ingen regulering af vandbranchens standardiserede vejledninger, der vedrører vandselskabers fastsættelse af takster, bidrag, regulativer og betalingsvedtægter i henhold til vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven.

I dag fremgår det af vandforsyningslovens § 55, stk. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan udarbejde såkaldte normalregulativer. Energistyrelsen har senest i 2014 udstedt et normalregulativ for almene vandforsyninger.

3.3.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Vandbranchens organisationer har udarbejdet en standardiserede vejledning vedrørende vandselskabers fastsættelse af regulativer, som anvendes af op til ca. 2.300 vandselskaber.

Overensstemmelse mellem vandbranchens standardiserede vejledninger og gældende regler om fastsættelse af bidrag, takster, regulativer og betalingsvedtægter kan i praksis have væsentlig betydning for vandselskabernes opgavevaretagelse, forbrugerbeskyttelsen samt den kommunale godkendelsesopgave i forhold til vandselskaberne.

I forhold til andre forsyningsområder, kan det bemærkes, at det i elforsyningslovens § 73 b og varmforsyningslovens § 22 a er fastlagt, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med de relevante brancheorganisationers standardiserede vejledninger i forhold til overholdelse af sektorlovgivningen på området.

3.3.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i vandforsyningsloven og i spildevandsbetalingsloven indføres en bemyndigelse, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om branchens indsendelse af standardiserede vejledninger, der vedrører et vandselskabs fastsættelse af bidrag, takster, regulativer og betalingsvedtægter til nærmere fastlagte myndigheder. I denne forbindelse bemærkes det, at der er forskelle mellem forsyningsområderne. På vandområdet er der i dag ikke én enhed svarende til Forsyningstilsynet set i forhold til el- og varmebranchernes indsendelse af vejledende standarder om leveringsbetingelser. På vandområdet kan der således være anledning til at fastsætte regler om vandbranchens indsendelse til Energistyrelsen og Miljøstyrelsen. Der henvises til de specielle bemærkninger om forslaget.

3.3.5. Vandselskabers opkrævning af renter og gebyr

3.3.5.1. Gældende ret

I forhold til vandselskabers opkrævning af renter og gebyrer kan dette ske med hjemmel i renteloven, i det omfang fordringen og gebyret er omfattet af renteloven, eller med hjemmel i vandforsyningslovens § 55, stk. 1, og

spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, om regulativer henholdsvis betalingsvedtægter.

Vandselskaberne er endvidere omfattet af markedsføringsloven. Det fremgår af § 1, at markedsføringsloven finder anvendelse på privat erhvervsvirksomhed samt på offentlig virksomhed, i det omfang der udbydes produkter på markedet. § 1 omfatter vandselskaberne. Vandselskaberne er således omfattet af f.eks. markedsføringslovens § 16 om gebyrer. § 16 fastlægger, at størrelsen og opkrævningen af et gebyr, der ikke er reguleret ved lov, i et løbende kontraktforhold alene kan ændres til ugunst for forbrugere, hvis betingelserne herfor klart er fremhævet i kontrakten. Markedsføringslovens § 16 omfatter derimod ikke gebyrer, der er nærmere reguleret ved lov, f.eks. rentelovens regler om rykkergebyrer. Markedsføringslovens § 16 gælder i forhold til gebyrer, der opkræves med hjemmel i regulativer og betalingsvedtægter. Det bemærkes, at i det omfang der måtte være tale et gebyr, der ikke er omfattet af definitionen på gebyr i markedsføringslovens § 2, 13), og § 16 følgelig ikke finder anvendelse på omkostningen, gælder aftalelovens regler om forbrugeraftaler og de almindelige aftaleretlige principper for sådanne omkostninger.

3.3.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det vurderes hensigtsmæssigt af hensyn til forbrugerbeskyttelsen, at er mulighed for at fastsætte klare regler om vandselskabers mulighed for at opkræve renter og gebyr, der ikke er omfattet af renteloven, og om fastsættelse af størrelsen. Der vurderes ikke behov for, at sektorlovgivningen på vandområdet fraviger forbrugerbeskyttelsesreglerne i markedsføringslovens fakultative § 16, stk. 1, om ændringer i størrelsen og opkrævningen af et gebyr til ugunst for forbrugerne.

3.3.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om vandselskabers mulighed for at opkræve renter og gebyrer. Forslaget indebærer, at ministeren kan fastsætte regler om vandselskabers mulighed for at opkræve renter og gebyr, der ikke er omfattet af renteloven, og om fastsættelse af størrelsen på disse renter og gebyr. Forslag tilsigter ikke, at fastsætte regler, om forhold, der i dag er reguleret af markedsføringslovens § 16.

3.3.6. Øvrige mindre ændringer

3.3.6.1. Gældende ret

Det fremgår af vandforsyningslovens § 55, stk. 1 og 2, at almene vandforsyninger skal udarbejde et regulativ om bl.a. retten til forsyning samt andre

betingelser vedrørende forholdet mellem forsyningen og forbrugerne. Tilsvarende fremgår det af spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, at spildevandsforsyningsselskaber skal udarbejde en betalingsvedtægt. Spildevandsbetalingsloven indeholder i dag ikke regler om indholdet i et spildevandsforsyningsselskabs betalingsvedtægt.

Endvidere fremgår det af vandforsyningslovens § 46, stk. 3, at miljø- og fødevarerministeren træffer afgørelse, såfremt der opstår uenighed om leveringsprisen i forbindelse med levering af vand fra en almen vandforsyning til en anden almen vandforsyning, som begge er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, i vandsektorloven, dvs. almene vandforsyninger, som helt eller delvis, direkte eller indirekte er eller efter den 1. januar 2010 har været ejet af en kommune.

I forhold til straf af vandselskaber, der ikke følger de gældende regler vedrørende fastsættelse af bidrag, takster, regulativer og betalingsvedtægter, følger det af vandforsyningslovens § 84, stk. 1, at det ikke er strafbart for almene vandforsyninger at undlade at opfylde lovens § 55, stk. 1, 1 pkt., om udarbejdelse af et regulativ. Spildevandsbetalingsloven indeholder ingen straffebestemmelser, og derfor er det ikke strafbart for et spildevandsforsyningsselskab almene vandforsyninger at undlade at opfylde lovens § 3, stk. 2, om udarbejdelse af en betalingsvedtægt.

Desuden fremgår det af spildevandsbetalingslovens § 2, stk. 9, om tilslutningsbidrag og § 2 a, stk. 8, om fast årligt vandafledningsbidrag, at spildevandsforsyningsselskabet årligt skal regulere størrelsen på bidragene efter et af Danmarks Statistik udarbejdet reguleringstal baseret på bygge- og anlægsomkostninger.

3.3.6.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Vandselskabernes regulativer og betalingsvedtægter fastlægger de nærmere betingelser for forholdet mellem vandselskab og tilsluttede forbrugere.

Det vurderes hensigtsmæssigt af hensyn til forbrugerbeskyttelsen, at der er mulighed for at fastsætte nærmere regler om bl.a. krav til selskabernes regulativer og betalingsvedtægter, herunder vedrørende vandselskabers opkrævning af visse gebyrer og renter. Det kan styrke forbrugernes interesse i gennemsigtighed, hvis der kan fastsættes krav om, at alle typer af takster, bidrag, renter og gebyrer, som vandselskaberne skal og eventuelt vælger at opkræve inden for gældende betalingsregler på vandområdet og inden for

gældende lovgivning i øvrigt, skal fremgå af det enkelte vandselskabs regulativ eller betalingsvedtægt. Det er endvidere uhensigtsmæssigt, at der er uens regulering vedrørende krav til leveringsbetingelser (regulativer og betalingsvedtægter) i forhold til vandforsyning og spildevandsforsyning.

Vandforsyningslovens § 46, stk. 3, vedrører uenigheder mellem almene vandforsyninger omfattet af vandsektorloven om leveringspris og dermed vedrører § 46, stk. 3, spørgsmål om bidrag til vandforsyninger. Spørgsmål vedrørende sager om takster for bidrag til vandforsyningsanlæg fra de tilknyttede forbrugere hører under Klima-, energi- og forsyningsministeriet, jf. kongelig resolution af 28. juni 2015.

Der er regler om årlig regulering af størrelsen på bidrag og økonomiske rammer både i spildevandsbetalingsloven og i vandsektorlovgivningen. Der er behov for at sikre en bedre sammenhæng på tværs af lovområderne i forhold til hvilken pristalsregulering, der skal anvendes. Det er derfor uhensigtsmæssigt, at der i spildevandsbetalingslovens § 2, stk. 9, og § 2 a, stk. 8, er fastsat teknisk-økonomisk prægede regler om pristalsregulering. En fastsættelse heraf i en bekendtgørelse vil give bedre muligheder for løbende at tilpasse pristalsreguleringskravene.

Det er uhensigtsmæssigt, at der ikke er mulighed for at straffe vandselskaber, der ikke overholder gældende krav om fastsættelse af regulativer og betalingsvedtægter. Det fremgår af Praksisundersøgelsen fra 2020, at der er på tidspunktet for undersøgelsens gennemførelse, var både almene vandforsyninger og spildevandsforsyningsselskaber, der ikke opfyldt de gældende krav om, at vandselskaberne skal have et regulativ henholdsvis en betalingsvedtægt. Efter de gældende regler i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven er der ikke håndhævelsesmidler i forhold til sådanne overtrædelser.

3.3.6.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven indsættes bemyndigelser, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med miljøministeren skal fastsætte regler om krav til indholdet i regulativer og betalingsvedtægter. Forslaget indebærer, at der kan fastsættes regler om, at alle typer af takster, bidrag, renter og gebyrer, som vandselskaberne skal og eventuelt vælger at opkræve inden for gældende betalingsregler på vandområdet og inden for gældende lovgivning i øvrigt, skal fremgå af det enkelte vandselskabs regulativ eller betalingsvedtægt.

UDKAST

Dette forslag omfatter også renter og gebyr, der opkræves i medfør af f.eks. renteloven, i det omfang vandselskaber kan opkræve renter og gebyrer i henhold til denne lov. Dette kan bidrage til at sikre forbrugernes interesse i gennemsigtighed i forhold til vandselskabernes opkrævninger.

Endvidere foreslås en ændring i vandforsyningslovens § 46, stk. 3, således at det fastlægges, at kompetencen til at træffe afgørelse i de sager, der er omfattet af bestemmelsen om uenighed om leveringspris mellem almene vandforsyninger, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, nr. 1, tillægges klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det foreslås endvidere, at spildevandsbetalingslovens § 2, stk. 8, og § 2 a, stk. 9, om årlig pristalsregulering af tilslutningsbidrag og af årligt fast vandafledningsbidrag ændres. Det foreslås, at der indsættes en bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om spildevandsforsyningsselskabernes pristalsregulering af tilslutningsbidrag og af årligt fast vandafledningsbidrag.

Det foreslås desuden, at vandforsyningslovens § 84, stk. 1, nr. 1, ændres, således at en almen vandforsynings undladelse af at overholde pligten til at fastsætte et regulativ, jf. forslaget til § 55 a, stk. 1, 1. pkt. i vandforsyningsloven, kan straffes. Det foreslås endvidere, at der i spildevandsbetalingsloven indføres straffebestemmelser i forhold til spildevandsselskabers undladelse af at overholde pligten til at fastsætte en betalingsvedtægt, jf. forslaget til § 3 b, stk. 1, 1. pkt. i spildevandsbetalingsloven, kan straffes. Det foreslås også, at der i spildevandsbetalingsloven indføres en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til i regler, der udstedes i medfør af spildevandsbetalingsloven, at fastsætte straf af bøde for overtrædelse af reglerne. På vandforsyningsområdet findes en tilsvarende bemyndigelse i den gældende § 84, stk. 2.

Endelig foreslås det at indføre en udvidet mulighed for, at et medlem af et vandselskabs ledelse vil kunne ifalde personligt strafansvar og kunne straffes med bøde, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning, hvis den pågældende er eller burde være vidende om, at et vandselskab ikke overholder strafbelagte nærmere fastlagte regler i loven eller regler udstedt i medfør af loven, og undlader at træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre, at overtrædelsen bringes til ophør.

Et eksempel hvor bestemmelsen vil kunne anvendes kan være, hvis kommunalbestyrelsen har oplyst de pågældende direkte om den manglende

overholdelse, og de herefter ikke træffer de nødvendige foranstaltninger for at standse overtrædelsen. Bestemmelsen skal forstås således, at et medlem af et vandselskabs ledelse kun kan ifalde ansvar, hvis der er handlet forsættligt eller groft uagtsomt.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører varige øgede økonomiske udgifter for staten.

Og væsentligt øgede administrative omkostninger for vandselskaberne, fordi dokumentationskravene til selskaberne nok en gang skærpes. Dertil øgede administrative omkostninger til koncern- og interesseforbundne selskaber, der ikke tidligere har været underlagt Forsyningssekretariatets indberetningsregime.

Med de foreslåede lovændringer indføres administrativ klageadgang til Energiklagenævnet for vandselskaberne i forhold til kommunalbestyrelsens eventuelle afslag på godkendelse af vandselskabernes fastsatte bidrag og takster samt afslag på godkendelse af spildevandsvedtægter for så vidt angår takstspørgsmål. Den øgede statslige udgift som følge af dette forslag om administrativ klageadgang forventes at udgøre [x] mio. kr. Årligt.

Det foreslåede øgede skærpede tilsyn med vandselskabernes aftaler og tilknyttede aktivitet, herunder tilsynets mulighed for at fastsætte markedsmæssige priser, påbyde tilbagebetaling/efterbetaling osv., giver en øget mængde afgørelser der kan indbringes for Konkurrenceankenævnet. DANVA efterspørger vurderingen af de økonomiske konsekvenser.

Vandsektortilsynet vil med lovforslaget få nye varige opgaver i form af styrkelse af det statslige økonomiske tilsyn med vandselskabers tilknyttede virksomhed og med, at deres aftaler indgås på markedsmæssige vilkår. Endvidere vil lovforslaget også medføre en styrket oplysnings- og indberetningspligt fra vandselskaberne til Vandsektortilsynet, som vil have en økonomisk konsekvens for tilsynet.

Vandsektortilsynet vil som følge af lovforslaget også skulle gennemføre løbende analyser og monitorering af sektoren og årligt udarbejde en arbejdsplan. Endvidere vil lovforslaget medføre implementerings- og driftsudgifter

for Vandsektortilsynet ved indførelse af bl.a. fleksible rammer og forrentningsrammer, som medfører nye opgaver for Vandsektortilsynet.

Vandsektortilsynet vil endvidere med lovforslaget få implementeringsomkostninger til udvidelse af tilsynets digitale indberetningssystem i forbindelse med indberetning af data, herunder bl.a. data til kontrol af forrentningsrammer. Indberetningssystemet ændres desuden til at blive enklere og mere tidssvarende, bl.a. med fokus på reduktion af administrative byrder hos selskaberne og i tilsynet, reduktion af fejlindberetninger og bedre dataanvendelse. Det ændrede indberetningssystem overholder retningslinjer til tryk og sikker datahåndtering. Herudover lægges spor ud til automatisk sagsbehandling, hvor det er hensigtsmæssigt. Forslaget vurderes således at være i overensstemmelse med principperne om digitaliseringsklar lovgivning.

Vandsektortilsynets omkostninger stiger som følge af de foreslåede ændringer fra 2023. Omkostningerne forventes at stige med ca. 4,9 til 6,4 mio. kr. årligt til dækning af omkostninger ved foreslåede ændringer i forbindelse med justerede økonomiske rammer, som følger af aftalen om justeret økonomisk regulering af vandsektoren fra 2018.

Medmindre tilsynet regner med at gennemføre betydeligt flere analyser, end der allerede gennemføres i dag, er det vanskeligt at se, hvordan udarbejdelsen af årlige arbejdsplaner og løbende monitorering og analyse af sektoren skulle medføre flere udgifter ifm. Vandsektortilsynets virksomhed sammenlignet med i dag. Desuden må der vel forventes færre løbende driftsudgifter, da de nye indtægtsrammer kun skal genberegnes hvert fjerde år og ikke hvert andet år, som det er tilfældet i dag. Dertil er over 80 mindre vandselskaber udtrådt af den økonomiske regulering, hvilket svarer til ca. 25% Vandsektorlov omfattede selskaber. Den årlige justering af forrentningsrammen forventes ikke at give anledning til mærkbart flere arbejdsopgaver hos tilsynet, da samtlige selskaber allerede indberetter investeringsniveauet årligt. VandData blev i øvrigt opdateret allerede ved indberetningen af data til de økonomiske rammer for 2023-2024.

DANVA skal i øvrigt efterspørge en kvantificering af stigningens fordeling på opgaver med analyser, monitorering og regelunderstøttende arbejde og arbejde med vandselskabernes indtægtsrammer.

Vandsektortilsynets øgede udgifter vil blive finansieret af afgifter pålagt de vandselskaber, som Vandsektortilsynet fører tilsyn med, og det øgede ressourcebehov påvirker derfor ikke de samlede offentlige finanser.

Der er tale om en flytning af betaling af centraladministrationen fra skattebetaling til takstfinansiering. Den afgift som selskaberne betaler til Forsyningssekretariatet finansieres af forbrugerne. Når Vandsektortilsynet får øget sit budget, sendes regningen direkte videre til forbrugerne, og det påvirker dermed prisen på vand. Derfor må det være i både tilsynets og ministeriets interesse, at holde udgifterne på et absolut minimum, så forbrugerne ikke belastes unødigt meget, som følge af ændringer i Vandsektortilsynets udgifter. Vandsektortilsynet bør i realiteten kun have udgifter til de opgaver, som tilsynet er sat i verden for, nemlig at beskytte forbrugerne.

Med de foreslåede lovændringer indføres administrativ klageadgang til Energiklagenævnet for vandselskaberne i forhold til kommunalbestyrelsens eventuelle afslag på godkendelse af vandselskabernes fastsatte bidrag og takster samt afslag på godkendelse af spildevandsvedtægter for så vidt angår takstspørgsmål. Den øgede statslige udgift som følge af dette forslag om administrativ klageadgang forventes at udgøre [x] mio. kr. årligt.

Herudover foreslås det at strafbelægge en række nye regler og at indføre mulighed for at idømme medlemmer af et vandselskabs ledelse bødestraf, hvis de ikke træffer nødvendige foranstaltninger for at sikre, at et vandselskab overholder reglerne. Der forventes et meget begrænset antal straffesager efter de foreslåede regler, idet de primært forventes at få præventiv effekt. Der forventes derfor ikke konsekvenser af betydning for politiet eller domstolene.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for regionerne.

Lovforslaget og den forudsatte udmøntning vurderes samlet set ikke at medføre væsentlige økonomiske konsekvenser for kommunerne. I denne vurdering indgår det, at der er elementer, der vurderes at medføre administrative lettelser for kommunerne, og der er elementer, der vurderes at medføre administrative byrder for kommunerne. Således vurderes bl.a. ændringen af det nuværende krav om en årlig kommunal kontrol af overholdelse af indtægtsrammer for de nuværende ca. 250 selskaber, der er omfattet af vand-

sektorloven, at medføre en varig løbende lettelse, idet kontrollen skal gennemføres i langt færre tilfælde. Indførelsen af muligheden for at anmelde takster for alle vandselskaber frem for at indsende til godkendelse hvert år medfører ligeledes en klar lettelse for kommunerne. Desuden forventes øget klarhed om kommunernes opgaver med takstgodkendelse m.v. at medføre lettelser, herunder at kommunerne fremover vil modtage mere ensartede oplysninger fra selskaberne. Indførelse af kommunal oplysningspligt over for Vandsektortilsynet vurderes at kunne medføre nye løbende byrder for kommunerne. Ligeledes kan en udmøntning af de foreslåede hjemler vedrørende navnlig indførelse af kommunalt tilsyn med de ca. 110 spildevandsforsyningsselskaber medføre nye, mindre byrder. Samlet set vurderes lettelser og byrder for kommunerne at udligne hinanden, med mulighed for mindre lettelser løbende fremover.

De foreslåede lovændringer giver klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at fastsætte regler om, at vandselskaberne skal indsende bidrag, takster, betalingsvedtægter og regulativer samt oplysninger i bestemt form eller i særlige, digitale formater, når disse fremsendes til kommunalbestyrelsen. Der foreligger ikke på nuværende tidspunkt en konkret model for udmøntning af den foreslåede hjemmel. En senere udmøntning vil blive udformet, så den følger principperne for digitaliseringsparat lovgivning, ligesom der ved en udmøntning på statsligt og kommunalt plan senere vil skulle tages stilling til eventuelle økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Vandselskaber driver monopolvirksomhed, og lovforslaget har ikke direkte konsekvenser for det øvrige erhvervsliv. Lovforslaget omhandler ikke erhvervsrettet regulering, og lovforslaget vedrører ikke virksomheders anvendelse af teknologier eller forretningsmodeller. Principperne for agil erhvervsrettet regulering er således ikke fundet relevante for lovforslaget.

Lovforslaget vurderes dog at kunne have indirekte ikke-væsentlige konsekvenser for erhvervslivet i form af forslagernes potentielle påvirkning af vandtaksterne.

Den foreslåede regulering *vil forventes* samlet set *at* give vandselskaberne bedre incitamenter og muligheder for at investere hensigtsmæssigt, samtidig med at der fortsat er fokus på omkostningseffektivitet og styrkelse af det økonomiske tilsyn og takstkontrollen. Lovforslaget indeholder elementer,

der isoleret set kan medføre lavere takster, og elementer, der kan medføre øgede takster. Det er ikke muligt at kvantificere forslagernes samlede påvirkning på taksterne.

Man bør vente på resultatet af den uvildige eksterne konsulentanalyse, før det vurderes om lovforslaget giver selskaberne bedre incitamenter til og mulighed for at investere hensigtsmæssigt.

Forslagene vedrørende justering af den økonomiske regulering i vandsektorloven vil omfatte ca. 250 vandselskaber, herunder alle de kommunale vandselskaber og større forbrugerejede selskaber, og vil have økonomiske konsekvenser for de omfattede vandselskaber.

Forslaget om fleksible indtægtsrammer indebærer bl.a., at selskabernes indtægtsrammer både kan stige og falde over tid afhængigt af de faktiske omkostninger. Selskaber, der afholder højere, *nødvendige* omkostninger end deres indtægtsrammer i den foregående periode på fire år, vil få hævet deres ramme, hvilket kan medføre højere vandtakster, mens selskaber, hvor omkostningerne i foregående periode har været lavere end deres indtægtsramme, vil få sænket deres ramme, hvilket kan medføre lavere vandtakster.

Ved afholdelse af højere omkostninger forstår vi her, at der er tale om reelle omkostningsstigninger og ikke blot at de faktiske omkostninger overstiger det niveau, som Vandsektortilsynet forventer på baggrund af periodens effektiviseringskrav og pristalsfremskrivninger. Det bør specificeres, hvad der menes med '*nødvendige omkostninger*', hvilket med fordel kan afdækkes gennem den eksterne konsulentanalyse.

Forslaget om forrentningsrammen skal give selskaberne bedre mulighed for at lånefinansiere og sikre et retvisende prissignal for anvendelse af kapital, hvilket styrker incitamentet til *at finansiere investeringer på den mest hensigtsmæssige måde at lånefinansiere investeringer*. Dette kan på sigt medføre konsekvenser for vandtaksterne, både i form af stigninger og fald.

Forslaget om forrentningsrammen har til hensigt at straffe selskaberne for at finansiere investeringer med takstmidler. Hvis det viser sig, at takstfinansiering er det billigste for selskabet, får selskaberne en straf i form af tvungen udbetaling af forrentning til kunderne, der er fastsat for højt, fordi den fastsatte rente ikke tager højde for den lavere gæld i selskabet og dermed lavere risiko for egenkapitalejeren ved investeringen. At kapitalejeren ikke får forrentning, mens der betales straf, gør

dette til en dobbeltstraf, der ikke fremmer en hensigtsmæssig incitamentsstruktur.

Endvidere vil forslaget om, at alle vandselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens økonomiske regulering, skal stilles over for individuelle effektiviseringskrav baseret på benchmarking, understøtte, at de mindst effektive selskaber bliver mere effektive, hvilket vil understøtte lavere takster. Dette gælder også de mindre selskaber, som i dag ikke er omfattet af et individuelt effektiviseringskrav, men som med forslaget bliver omfattet af krav om benchmarking og individuelt effektiviseringskrav.

Samtidig styrkes det statslige økonomiske tilsyn, bl.a. tilsynet med reglerne om tilknyttet virksomhed og tilsynet med, om aftaler er indgået på markedsmæssige vilkår, til gavn for forbrugeres, herunder virksomheders, vandtakster.

Lovforslaget vurderes at have administrative konsekvenser for de vandselskaber, som lovforslagets forskellige dele vedrører. Dette kan indebære meromkostninger for selskaberne, som kan have betydning for vandtaksterne. Lovforslagets del om styrkelse af takstkontrol og den forudsatte udmøntning vurderes samlet set at medføre mindre administrative lettelser for alle de ca. 2.300 vandselskaber.

Vi mener ikke, at den potentielt større klarhed over krav til konkrete oplysninger er ensbetydende med administrative lettelser. Teksten bør derfor omformuleres.

Selv om der snarere er tale om øget bureaukrati for kommuner og vandselskaber, kan dette være acceptabelt, hvis der samtidig opnås en mere ensartet og klar administration og øget forbrugersikkerhed. Vi henviser til DANVAs høringsvar med hensyn til styrkelse af kontrol med takster, regulativer og leveringsvilkår.

Det forventes, at forslagene om øget klarhed vedrørende den kommunale kontrolopgave, ændring vedrørende det kommunale tilsyn og muligheden for at anmelde takster mv., forslagene vedrørende branchestandarder og mulighed for behandling af tvister ved et nævn frem for ved domstolene vil indebære lettelser. Forslagene om præcisering af selskabernes oplysningskrav vil for nogle selskaber kunne indebære administrative lettelser. Endvidere vil indberetning til benchmarking for de selskaber, som ikke tidligere har været omfattet af benchmarking, indebære øgede administrative byrder.

En stor del af de mindre forbrugerejede vandselskaber, vil være udtrådt af reguleringen, når dette lovforslag træder i kraft. Der kan være administrative lettelser for de selskaber, der vælger at udtræde af reguleringen. Omvendt er det vanskeligt at se, hvordan den administrative byrde lettes for de selskaber, der fortsat vil være omfattet af reguleringen.

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for det øvrige erhvervs-
liv.

De øgede opgaver i Vandsektortilsynet, som følger af lovforslaget, finansieres af vandselskaber omfattet af vandsektorlovens økonomiske regulering via en forhøjelse af den afgift, som selskaberne betaler i henhold til § 10 i vandsektorloven. Dette vil isoleret set føre til øgede omkostninger for selskaberne, der vil blive overvæltet på vandforbrugerne.

Den foreslåede ændring af afgiftsstrukturen, hvorefter hele afgiften for alle selskaber betales efter debiteret vandmængde, vil betyde, at nogle vandselskaber vil skulle betale en øget afgift, mens andre vil skulle betale en mindre afgift. Disse ændringer overvæltet direkte på forbrugerne. Opkrævningen skønnes at medføre en prisstigning for en gennemsnitlig husstand på ca. 1,8 kr. årligt i perioden 2023-2024 og 1,5 kr. årligt fra 2025 og frem. Opkrævningen skønnes desuden at medføre en øget meromkostning på ca. 17 kr. årligt for en gennemsnitlig virksomhed.

Er der taget udgangspunkt i det nuværende omkostningsniveau til fx. Forsyningssekretariatet eller det forhøjede omkostningsniveau?

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrativ konsekvenser for borgerne.

7. Konsekvenser for opfyldelse af FN's verdensmål

Forslaget vurderes at bidrage positivt til FN's Verdensmål 6.1 om »universel og lige adgang til sikkert drikkevand til en overkommelig pris for alle«, da lovforslaget understøtter fortsat høj leveringskvalitet samtidigt med, at fokus på effektiviseringer bevares, så forbrugerne ikke betaler for høje priser.

8. Klimamæssige konsekvenser

Indførelsen af fleksible indtægtsrammer i lovforslaget vil give vandselskaberne mulighed for at foretage de nødvendige reinvesterings i deres anlæg og drift, eksempelvis ved udskiftning af pumper til mere energirigtige alternativer. Derudover skal lovforslaget sikre en mere effektiv og fleksibel regulering, som kan understøtte sektorens teknologiudvikling og de ambitiøse målsætninger på miljø- og klimaområdet.

Fortsatte krav om effektiviseringer af allerede afholdte omkostninger presser vandselskabernes omkostningsdækning i bund og kan i yderste konsekvens betyde et investeringsstop. Også på klimaområdet.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vil sikre at vandselskaberne har de nødvendige økonomiske rammer til at imødekomme et stigende behov for reinvesterings og nye opgaver som f.eks. klimatilpasning. Dette skal bl.a. sikre en opretholdelse af den høje forsyningssikkerhed, som er til gavn for forbrugerne og miljøet, da der sikres en forsvarlig rensning af spildevand inden udledning, og en forebyggelse af uforudsete driftsstop.

Fortsatte krav om effektiviseringer af allerede afholdte omkostninger presser vandselskabernes omkostningsdækning i bund og kan i yderste konsekvens betyde et investeringsstop, med effekt for forsyningssikkerhed, klimatilpasningsaktivitet og miljø.

10. Forholdet til EU-retten

Forslaget vurderes ikke at have EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den [...] til den [...] været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

ADB (Association Dansk Biobrændsel), Advokatrådet - Advokatsamfundet, Affald Plus, Aluminium Danmark, Andel, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Ankenævnet på Energiområdet, Antenneforeningen Vejen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI (Affalds- og Ressourceindustrien), Better Energy, Billund Vand A/S, Biofos A/S, Biogas Danmark, Biologiforbundet, Blik- og Rørarbejderforbundet, Bopa Law, Bornholms Energi og Forsyning (BEOF), Brancheforeningen Dansk Luftfart, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Flaskegenbrug, Brancheforeningen for Små- og Mellemstore Vindmøller, Brintbran-

UDKAST

chen, Brunata, Bryggeriforeningen, By & Havn, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggeskadefonden, Bygningssagkyndige & Energikonsulenter, Bæredygtigt Landbrug, Børsmæglerforeningen, Center for Politiske Studier – CEPOS, "CEVEA", Clean Energy Invest ApS, CO-industri, Concito, COWI, Crossbridge Energy A/S, DAKOFA (Dansk Kompetencecenter for Affald), Dana Petroleum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), DANICA RESOURCES APS, Danmark Frie Autocampere, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Tekniske Universitet, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Akvakultur, Dansk Biotek, Dansk Brøndejerforening, Dansk Byggeri, Dansk Byplanlaboratorium, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendomsrådgiverforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gas Forening, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Idrætsforbund, Dansk Industri - DI, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Miljøteknologi, Dansk Offshore, Dansk Retursystem A/S, Dansk Skovforening, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Boligadvokater, Danske Commodities A/S, Danske Havne, Danske Kloakmestre, Danske Regioner, Danske Slagtermestre, Danske Tegl, Danske Udlejere, Danske Vandløb, Danske Vandværker, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Datatilsynet, DCA – Nationalt center for fødevarer og jordbrug, DCE - Nationalt Center for Miljø og Energi, DELTA Dansk Elektronik, Den Danske Vandklynge, DENFO, Danske Energiforbrugere, Det Nationale Netværk for Klimatilpasning - DNNK, DHI, DLA Piper Danmark, Dommerfuldmægtigforeningen, DTU – Myn-dighedsbetjening, DTU, Institut for Vand og Miljøteknologi, EjendomDanmark, Energi- og Bygningsrådgivning A/S (EBAS), Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energinet, Energitjenesten, Energy Cluster Denmark, EnviNa, Equinor, Erhvervslejerens Landsorganisation, EVA - Udvalget for Erfaringsudveksling i Vandmiljøteknikken, Evida, Fagligt Fælles Forbund (3F), FDO - Danske Olie beredskabslagre, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, FinansDanmark, Finansforbundet, Fonden Kraka, Forbrugerrådet, Forening Danske Revisorer, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af Råd-givende Ingeniører (FRI), Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen for Platformsøkonomi i Danmark (FPD), Foreningen for Slutbrugere af Energi, Fors A/S, Forsikring og Pension, Forsikringsmæglerforeningen,

UDKAST

Forsyningstilsynet, Fredericia Spildevand A/S, Frederiksberg Forsyning, Frederiksberg Kommune, Frie Funktionærer, Fritidshusejernes Landsforening, FSE - Forskningsrådet for Samfund og Erhverv, FSR Danske revisorer, Grakom, Greenpeace, GreenTech Advisor, GreenWays, GTS (Godkendt Teknologisk service), Havarikommissionen, HK, HOFOR A/S, HOFOR Fjernkøling A/S, Huset Byggecentrum, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for Byggeri, By og Miljø (BUILD), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, IT-Branchen, Justitia, Kolonihaveforbundet, Kommunalteknisk Chefforening, Kommunekredit, Kommunernes Landsforening, Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark), KRAKA, Københavns Kommune - Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Kommune - Økonomiforvaltningen, Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsbyggefonden, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Landsforeningen af Landsbysamfund, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Praktisk Økologi, LCA Center, Ledernes Hovedorganisation, Lejernes Landsorganisation i Danmark, Mellempfolkeligt Samvirke, MOE Rådgivende ingeniører, Maabjerg Energy Center - MEC, Nationalbanken, Nature Energy, Niras, NOAH Klimaretfærdighed + Energi, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Norlys, Novafos A/S, Nærbutikkernes Landsforening, Nævnenes Hus, Parcelhusejernes Landsforening, Plan og Projekt, Plastindustrien, Rambøll, Restaurationsbranchen.dk, Rigsrevisionen, Rådet for Grøn Omstilling, SEGES, Serviceforbundet, Siemens Gamesa, SMVDanmark, Solar Elements A/S, Solar Lightning Consultants ApS, Spildevandsteknisk Forening, Spirit Energy, Spyker Energy ApS, SRF Skattefaglig Forening, Synergi, Tekniq Arbejdsgiverne, Teknologirådet, Teknologisk Institut, Total SE, TREFOR, Varmepumpefabrikantforeningen, Vedvarende Energi, Vejle Spildevand, VEKS, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, Visit Denmark, Wind Denmark, Wind Estate A/S, Wintershall Nordszee B.V., WWF Verdensnaturfonden, Ældre Sagen, Økologisk Landsforening, Ørsted, Aalborg Energikoncern, Aalborg Portland A/S, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet, Århus Vand.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
--	---	--

UDKAST

<p>Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner</p>	<p>Lovforslaget om styrkelse af takstkontrollen vurderes at medføre varige positive konsekvenser for de kommuner, som forslagene får konsekvenser for. Disse vurderes at være af mindre omfang.</p>	<p>Lovforslaget medfører varige øgede økonomiske udgifter for staten.</p> <p>Vandsektortilsynet vil have implementeringsudgifter på ca. 0,2 mio. kr., der dækkes af vandselskaberne, og dermed forbrugerne.</p> <p>Hvorledes harmonerer det angivne tal med den årlige stigning på 4,9 til 6,4 mio. kr. til tilsynet.</p> <p>Den øgede statslige udgift som følge af forslag om administrativ klageadgang forventes at udgøre [x] mio. kr. årligt.</p> <p>Den forventelige øgede sagsmængde hos Konkurrenceankenævnet mangler.</p> <p>Enkelte dele af lovforslaget om styrkelse af takstkontrollen vurderes at kunne indebære negative konsekvenser for de kommuner, som forslagene vedrører. Disse vurderes at være meget begrænsede.</p>
<p>Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner</p>	<p>Ingen</p>	<p>Vandsektortilsynet vil have implementeringsudgifter på ca. 0,2 mio. kr., der dækkes af vandselskaberne, og dermed forbrugerne.</p> <p>Hvorledes harmonerer det angivne tal med den årlige stigning på 4,9 til 6,4 mio. kr. til tilsynet</p>
<p>Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet</p>	<p>Lovforslaget kan understøtte lavere vandtakster for forbrugerne, herunder virksomheder.</p>	<p>Påvirkning af vandselskabernes omkostninger og økonomiske rammer kan have effekt på taksterne til forbrugerne, herunder erhvervslivet.</p>

UDKAST

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen. Der forventes markant øgede administrative byrder for vandselskaberne.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Lovforslaget kan indirekte understøtte sektorens teknologiudvikling og dermed de ambitiøse målsætninger på miljø- og klimaområdet.	Ingen DANVA er ikke eng jf. bemærkningen under punkt. 8
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Lovforslaget kan indirekte understøtte sektorens teknologiudvikling og dermed de ambitiøse målsætninger på miljø- og klimaområdet.	Ingen DANVA er ikke eng jf. bemærkningen under punkt. 9.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Størstedelen af vandsektorloven administreres af Forsyningssekretariatet.

Det foreslås, at »Forsyningssekretariatet« ændres til: »Vandsektortilsynet« og »Forsyningssekretariatets« ændres til: »Vandsektortilsynets« overalt i loven.

Begrundelsen for forslaget er, at Forsyningssekretariatet ikke er et dækkende navn, fordi Forsyningssekretariatet kun har opgaver vedrørende vandselskaber, og fordi opgaverne ikke er sekretariatsopgaver. Navnet giver desuden anledning til forveksling med Forsyningstilsynet, som varetager tilsynet med de øvrige forsyningsområder. Vandsektortilsynet vil være et mere dækkende navn.

Forslaget indebærer, at Forsyningssekretariatet ændrer navn til Vandsektortilsynet.

DANVA har principielt ikke nogen holdning til kaldenavnet på tilsynet med vandsektoren. Derfor har foreningen også undladt at markere "vandsektortilsynet" med blå kursiv hele vejen gennem nærværende dokument.

Men DANVA har en holdning til tilsynet. DANVA finder det kritisabelt at en cementering af to stærke uafhængige tilsyn hastes igennem med lovforslaget. Det er problematisk uden videre at holde fast i en systematik med to stærke uafhængige tilsyn, hvor vand og spildevandsforsyningen er isoleret hos et tilsyn, mens tilsynet med de øvrige forsyningssektorer er samlet hos et andet tilsyn, der som væsentlig opgave har at overvåge og analysere på tværs af sektorerne. Innovation og grøn omstilling kræver netop tværgående initiativer og harmonisering - også ift. tilsynet. Der mangler evalueringer ikke blot at tilsynene, men også af mulighederne for synergieffekt i både kompetence og ressourceudnyttelsen hos tilsynet.

Til nr. 2

Vandsektorlovens § 2, stk. 4, angiver lovens anvendelsesområde for andre end vandselskaber. De er i dag kun serviceselskaber, jf. lovens § 19, stk. 2, som er nævnt i bestemmelsen.

Det foreslås, at vandsektorlovens § 2, stk. 4, udvides til at omfatte kommuner, jf. §§ 15, 16, 34 og 35, og vandselskabers koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med et vandselskab, jf. § 19, stk.

8, og § 22 a, stk. 2. Desuden foreslås det, at der, for så vidt angår serviceselskaber, også henvises til vandsektorlovens § 19, stk. 3.

Forslaget er for så vidt angår vandselskabers koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med et vandselskab, en konsekvens af, at lovforslaget indeholder regler, som også skal gælde for vandselskabers koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med et vandselskab. Vedrørende afgræsningen heraf henvises til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i vandsektorlovens § 19, stk. 8 og stk. 10, nr. 5, og § 22 a, stk. 2 og 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 37, 38 og 41. Det drejer sig om regler om tilsyn med markedsmæssigheden af vandselskabernes aftaler, herunder regler om påbud til koncern- og interesseforbundne parter om at foretage tilbage- eller efterbetaling, hvis der er indgået en aftale, der ikke er på markedsvilkår, jf. vandsektorlovens § 19, stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 37. Det drejer sig endvidere om regler om påbud om at indsende oplysninger og data til Vandsektortilsynet, jf. vandsektorlovens §§ 22 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 41.

DANVA skal henvises til de under disse bestemmelser anførte bemærkninger.

For så vidt angår kommuner, har vandsektorlovens §§ 15, 16, 34 og 35 altid indeholdt regler, der gælder for kommunerne, uden at dette har været nævnt i § 2, stk. 4. Da andre ud over vandselskaber, som omfattes af bestemmelser i loven, i øvrigt nævnes i vandsektorlovens § 2, stk. 4, foreslås det for at være konsekvent, at også kommuner nævnes. Den foreslåede ændring medfører ingen ændring af gældende ret.

For så vidt angår serviceselskaber reguleres disse i vandsektorlovens § 19, stk. 2 og 3, men det er hidtil kun stk. 2, der har været nævnt i § 2, stk. 4. For klarhedens skyld vurderes det hensigtsmæssigt, at også bestemmelsen i vandsektorlovens § 19, stk. 3, nævnes i § 4, stk. 2. Den foreslåede ændring medfører ingen ændring af gældende ret.

Til nr. 3

Vandsektorlovens § 2, stk. 5, indeholder en angivelse af, hvilke bestemmelser i vandsektorloven der også gælder for vandselskaber, som ikke er omfattet af lovens § 2, stk. 1. Det drejer sig hovedsagelig om de små vandselskaber med en årlig debiteret vandmængde på under 200.000 m³, som ikke er kommunalt ejede.

UDKAST

Det foreslås i vandsektorlovens § 2, stk. 5, at indsætte en henvisning til § 4, stk. 3.

Der er tale om rettelse af en fejl i den oprindelige vandsektorlov.

Vandsektorlovens § 4, stk. 3, vedrører adgang for vandselskaber, som ikke er omfattet af obligatorisk benchmarking, til frivilligt at deltage i benchmarkingen. Derfor bør stk. 3, der bl.a. gælder vandselskaber, som ikke er omfattet af § 2, stk. 1, nævnes i § 2, stk. 5. § 4, stk. 4, som allerede er nævnt i § 2, stk. 5, indeholder en bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om den totaløkonomiske benchmarking, og disse regler kan både omfatte obligatorisk og frivillig benchmarking. Det fremgår af bemærkningerne til oprindelige vandsektorlov, jf. Folketingstidende 2008-09, Tillæg A, side 4653, at hensigten har været at henvise til både stk. 3 og 4 i § 4. Ved indsættelse af stk. 3 i § 2, stk. 5, bringes bestemmelsen i overensstemmelse hermed.

Det foreslås desuden i vandsektorlovens § 2, stk. 5, at indsætte en henvisning til vandsektorlovens § 16.

Vandsektorlovens § 16 vedrører adgangen for kommunerne til at meddele garanti for lån, der optages af et vandselskab til finansiering af vandselskabets investeringsudgifter i hovedvirksomheden og spildevandsforsynings-selskabers finansiering af omkostninger til etablering af spildevandsanlæg i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse i medfør af § 4, stk. 2, i spildevandsbetalingsloven. Ifølge § 16, stk. 3, skal kommunen opkræve et vederlag for meddelelse af lånegaranti, som skal fastsættes på markedsvilkår, og Vandselskaber kan på baggrund af garantistillelsen optage lån hos og indgå leasingaftaler med KommuneKredit.

Hidtil har § 16 kun været gældende for de vandselskaber, der i øvrigt er omfattet af loven, jf. dennes § 2, stk. 1.

Dette har givet anledning til tvivl om, hvorvidt kommunerne også kan meddele lånegaranti til vandselskaber, som ikke er omfattet af lovens § 2, stk. 1, og hvordan lånebekendtgørelsens regler skulle fortolkes i forbindelse med to konkrete bestemmelser.

I 2009 blev vandsektorloven vedtaget (lov nr. 469 af 12. juni 2009). I sammenhæng hermed blev den daværende kommunale lånebekendtgørelse (be-

UDKAST

kendtgørelse nr. 1097 om kommunernes låntagning og meddelelse af garantier m.v. af 19. november 2008) ændret, således at hjemlen til, at »investeringsudgiften ved indvinding og distribution af brugsvand« var inkluderet i den automatiske låneadgang, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 1, udgik.

I stedet blev den nuværende § 3, stk. 3, indsat, hvorefter den del af lån optaget af vandselskaber i henhold til lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold til investeringsudgiften ved indvinding og distribution af brugsvand og investeringsudgiften ved kloakering og rensningsanlæg, samt garanti herfor, ikke henregnes til kommunens låntagning.

Begrundelsen for ændringen af den kommunale lånebekendtgørelse var således at sikre, at de lån, som vandselskaberne fremover skulle optage i stedet for kommunen og eventuel garantistillelse i den forbindelse, ikke skulle henregnes til kommunens låntagning.

Med den afgrænsning af vandselskaber, der er i henhold vandsektorloven, betyder henvisningen i lånebekendtgørelsens § 3, stk. 3, at små ikke kommunalt ejede selskaber, der ikke er omfattet af vandsektorloven, ikke er omfattet af lånebekendtgørelsens bestemmelse.

Samme problemstilling gør sig gældende ift. den nuværende § 12, stk. 4, der er indarbejdet i lånebekendtgørelsen ved bekendtgørelse nr. 68 af 25. januar 2013, hvorefter »Garantier for lån optaget af et vandselskab til formål omfattet af § 16 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold kan uanset stk. 1 meddeles for lån med løbetid op til 40 år for investeringsudgifter fra og med regnskabsåret 2013. «

Dette har ligeledes den betydning, at de små ikke kommunalt ejede vandselskaber ikke er omfattet af bestemmelsen, da § 16 kun er gældende for de vandselskaber, der i øvrigt er omfattet af vandsektorloven, jf. dennes § 2, stk. 1.

Der er ikke noget i forarbejderne til vandsektorlovens § 16, som indikerer, at hensigten har været at ændre gældende ret i forhold til kommunernes adgang til at meddele lånegaranti til vandselskaber, som ikke er omfattet af vandsektorloven.

For at undgå tvivl om, hvorvidt kommunerne kan meddele lånegaranti også til disse selskaber, foreslås det at udvide anvendelsesområdet for § 16 til også at omfatte disse. Det betyder, at de betingelser for og retsvirkninger af

UDKAST

en kommunal lånegaranti, som følger af § 16, stk. 3, vil gælde i forhold til vandselskaber, der ikke er omfattet af lovens § 2, stk. 1. De nævnte henvisninger i lånebekendtgørelsens regler vil dermed også omfatte de pågældende vandselskaber.

Udvidelsen af anvendelsesområdet for § 16 vurderes ikke indholdsmæssigt at ændre gældende ret, da reglerne i § 16 svarer til det, der må antages at følge af kommunalfuldmagtsreglerne i forhold til lånegaranti til en forsyningsvirksomhed.

Til nr. 4

Ifølge den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 3 a, stk. 1, 1. pkt., undtager Forsyningssekretariatet efter ansøgning et forbrugerejet vandselskab omfattet af § 2, stk. 1, nr. 3, fra bestemmelserne i § 4 om benchmarking, § 6 a om regnskabsmæssige kontrolrammer og § 10 om betaling til Forsyningssekretariatet, hvis vandselskabets forbrugere har besluttet det, og det dokumenteres, at betingelserne herfor er opfyldt, jf. stk. 3.

Det foreslås i vandsektorlovens § 3 a, stk. 1, 1. pkt., at ændre »§ 6 a om regnskabsmæssige kontrolrammer« til: »kapitel 3 om indtægtsrammer m.v.«.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ophævelse af § 6 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 17, idet det foreslås, at alle vandselskaber, som omfattes af loven, som udgangspunkt skal være omfattet af de samme regler. Hvis et forbrugerejet vandselskabs forbrugere vælger, at det skal udtræde af den økonomiske regulering, vil det derfor efter lovforslaget være hele kapitel 3 om indtægtsrammer m.v., og ikke § 6 a, som vandselskabet skal undtages fra.

Til nr. 5

Ifølge den gældende bestemmelse i § 4, stk. 1, i vandsektorloven skal Forsyningssekretariatet foretage totaløkonomisk benchmarking af vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 m³.

Det foreslås, at vandsektorlovens § 4, stk. 1, ændres, således at », jf. § 2, stk. 1, med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 m³« ændres til: »omfattet af § 2, stk. 1, som ikke er undtaget efter § 3 eller § 3 a«.

Forslaget indebærer, at alle vandselskaber, som er omfattet af vandsektorloven, jf. dennes § 2, stk. 1, dvs. også vandselskaber med en årlig debiteret

UDKAST

vandmængde på 800.000 m³ og derunder, fremover vil være omfattet af krav om totaløkonomisk benchmarking.

4

Forslaget er en del af ensretningen af den økonomiske regulering for store og mindre vandselskaber, jf. afsnit 3.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Hvis et vandselskab er undtaget fra den økonomiske regulering i medfør af vandsektorlovens §§ 3 eller 3 a, vil det dog efter forslaget fortsat ikke være omfattet af krav om totaløkonomiske benchmarking.

Vandsektorlovens § 3 omhandler undtagelse af vandselskaber fra visse bestemmelser i loven, hvis de i de seneste 3 år har haft en debiteret vandmængde på mindre end 200.000 m³ årligt eller ikke længere er kommunalt ejet. Det fremgår af bestemmelsen, at undtagelsen bl.a. omfatter hele kapitel 2 om benchmarking.

Vandsektorlovens § 3 a omhandler undtagelse af forbrugerejede vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, nr. 3, fra den økonomiske regulering, herunder bestemmelserne i § 4 om benchmarking.

Vandselskaber, som er omfattet af undtagelser efter §§ 3 eller 3 a, vil fortsat kunne deltage frivilligt i den totaløkonomiske benchmarking, ligesom vandselskaber, der ikke er omfattet af vandsektorloven, jf. den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 4, stk. 3.

Til nr. 6

Vandsektorlovens § 4, stk. 2, fastsætter, at vandselskaber, som er omfattet af kravet om totaløkonomiske benchmarking i § 4, stk. 1, skal indberette oplysninger om vandselskabets økonomiske forhold til brug for Forsyningssekretariatets beregning af vandselskabernes effektivitet.

Det foreslås, at vandsektorlovens § 4, stk. 2, ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede samling af bestemmelser om indberetning og oplysningspligter i det foreslåede kapitel 7 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 41.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 41.

Til nr. 7

UDKAST

Ifølge den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 4, stk. 4, fastsætter klima-, energi- og forsyningsministeren regler om indhold og udformning af den totaløkonomiske benchmarking, herunder om, hvilke oplysninger vandselskaberne skal registrere og indberette efter stk. 1 og 3, og om opgørelses- og målemetoder.

Det foreslås i vandsektorlovens § 4, stk. 4, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., at ændre »om, hvilke oplysninger vandselskaberne skal registrere og indberette efter stk. 1 og 3, og« til: »kan ministeren fastsætte regler«.

Hermed ophæves den del af bemyndigelsen, der omhandler registrering og indberetning af oplysninger.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede samling af bestemmelser om indberetning og oplysningspligter i det foreslåede kapitel 7 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 41.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 41.

Ændringen medfører desuden, at ministeren ikke længere skal, men kan fastsætte regler om opgørelses- og målemetoder for benchmarkingen. Det betyder, at ministeren fortsat vil kunne fastsætte konkrete krav til den metode, Vandsektortilsynet anvender til at benchmarke vandselskaberne, herunder opgørelses- og målemetoder. Som hidtil vil ministeren også kunne fastsætte, at Vandsektortilsynet fastsætter metoden, og ministeren vil kunne fastsætte procedurekrav i den forbindelse. *Skulle ministeren beslutte, at Vandsektortilsynet fastsætter metoden, bør det fastsættes som procedurekrav, at benchmarkingmetoden skal bygge på fagligt anerkendte metoder. Desuden bør metoden i videst muligt omfang være neutral mellem drifts- og investeringsomkostninger, så de anvendte benchmarkingmetoder beskriver vandselskabernes omkostninger så godt som muligt.*

Det tilføjede er i overensstemmelse med bestemmelserne vedrørende Forsyningstilsynets benchmarking af elnetvirksomheder.

Det er foreløbig bl.a. hensigten i medfør af stk. 4 at fastsætte regler om, hvilke omkostninger der skal indgå i benchmarkingen, herunder at både omkostninger til drift og anlæg og finansielle omkostninger skal indgå. Det vil herunder kunne fastsættes, at visse typer omkostninger skal indgå i benchmarkingen, selv om de holdes uden for indtægtsrammen eller ikke underlægges effektiviseringskrav. Det vil f.eks. kunne fastsættes, at omkostninger

skal medtages i benchmarkingen, selv om de vedrører aktiviteter, som ikke indgår i genberegning af indtægtsrammen ved overgang til ny reguleringsperiode, eller omkostninger hvor der sker modregning, så indtægter fra den pågældende aktivitet kun medregnes ved kontrollen af, om selskabet har overholdt sin indtægtsramme, i det omfang de overstiger omkostningerne.

Hvis Vandsektortilsynet beslutter at omkostninger, der ikke pålægges generelle effektiviseringskrav eller ikke indgår i et selskabs indtægtsramme, skal omfattes af benchmarkingen, bør tilsynets beslutning træffes på baggrund af fagligt relevante vurderinger og analyser.

Til nr. 8

Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 4, stk. 4, 2. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om indberetning af registrerede oplysninger om den totaløkonomiske benchmarking til Forsyningssekretariatet om indberetningens form, herunder at indberetning skal ske elektronisk, og om frister for indberetning.

Det foreslås, at § 4, stk. 4, 2. pkt., der bliver stk. 3, 2. pkt., ophæves.

Dette foreslås som en konsekvens af, at det med lovforslagets § 1, nr. 41, foreslås at indsætte et nyt kapitel 7 a, som vedrører oplysningspligt og indberetning. Det er hensigten at samle bestemmelserne vedrørende vandselskabers oplysningspligt og indberetningspligt under et kapitel for at skabe et bedre overblik over reglerne.

Til nr. 9

Ifølge den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 5, stk. 1, foretager miljøministeren årligt performancebenchmarking af vandselskaber, jf. § 2, stk. 1.

Vandsektorlovens § 3 omhandler undtagelse af vandselskaber fra visse bestemmelser i loven, hvis de i de seneste 3 år har haft en debiteret vandmængde på mindre end 200.000 m³ årligt eller ikke længere er kommunalt ejet. Det fremgår af bestemmelsen, at undtagelsen bl.a. omfatter hele kapitel 2 om benchmarking, dvs. §§ 4 og 5.

Vandsektorlovens § 3 a omhandler undtagelse af forbrugerejede vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, nr. 3, fra den økonomiske regulering, men bestemmelsen omfatter ikke undtagelse fra § 5 om performancebenchmarking.

UDKAST

I visse af de bestemmelser, som en undtagelse efter §§ 3 eller 3 a vedrører, findes allerede en henvisning til undtagelsesbestemmelserne. Af hensyn til en konsekvent affattelse foreslås det som en præcisering, at der i § 5, *stk. 1*, indsættes en henvisning til undtagelse efter § 3, således at », jf. § 2, stk. 1« ændres til: »omfattet af § 2, stk. 1, som ikke er undtaget efter § 3«.

Ændringen medfører ingen ændringer i retstilstanden. Vandselskaber, som er omfattet af undtagelse efter § 3, vil således fortsat kunne deltage frivilligt i performancebenchmarkingen ligesom vandselskaber, der ikke er omfattet af vandsektorloven, jf. den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 5, stk. 3.

Til nr. 10

Ifølge vandsektorlovens § 5, stk. 1, foretager miljøministeren årligt performancebenchmarking af vandselskaber, jf. § 2, stk. 1.

Det foreslås i vandsektorlovens § 5, *stk. 1*, at indsætte, at performancebenchmarkingen omfatter forhold vedrørende miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed.

Forslaget er en præcisering af, hvad performancebenchmarkingen omfatter. Formuleringen svarer til det, vandselskaberne ifølge den gældende bestemmelse i § 5, stk. 2, skal give oplysninger om til brug for performancebenchmarkingen. Stk. 2 foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

Performancebenchmarkingen vil fortsat bestå i en sammenligning af udvalgte parametre, der ved hjælp af nøgletal beskriver vandselskabernes performance inden for miljø, sundhed, energi, klima og forsyningssikkerhed, og forslaget medfører således ikke nogen ændring af, hvad performancebenchmarkingen skal omfatte. Forslaget svarer således til gældende ret.

Til nr. 11

Ifølge vandsektorlovens § 5, stk. 2, skal vandselskaber indberette nødvendige oplysninger til brug for miljøministerens beregning af vandselskabernes performance inden for forhold vedrørende miljø, sundhed, energi og klima samt forsyningssikkerhed.

Det foreslås at vandsektorlovens § 5, *stk. 2*, ophæves.

UDKAST

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede samling af bestemmelser om indberetning og oplysningspligter i det foreslåede kapitel 7 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 41 og bemærkningerne hertil.

Til nr. 12

Vandsektorlovens § 5, stk. 4 indeholder en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om performancebenchmarking. Ifølge stk. 4, 1. pkt., kan ministeren fastsætte regler om indhold og udformning af performancebenchmarking, herunder om, hvilke oplysninger vandselskaberne skal indberette efter stk. 2 og 3.

Det foreslås at ændre vandsektorlovens § 5, *stk. 4, 1. pkt.*, der bliver stk. 3, 1. pkt., således at bemyndigelsen ikke længere omfatter regler om, hvilke oplysninger vandselskaberne skal indberette efter stk. 2 og 3, og regler om indberetningens form, herunder at indberetning skal ske elektronisk, og om frister for indberetning.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede samling af bestemmelser om indberetning og oplysningspligter i det foreslåede kapitel 7 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 41, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 13

Efter den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 6, stk. 1, fastsætter Forsyningssekretariatet for vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 m³ én indtægtsramme for vandforsyningsaktiviteter og én indtægtsramme for spildevandsforsyningsaktiviteter. Den enkelte indtægtsramme fastsættes for vandselskabets samlede omkostninger til drift og anlæg som en samlet beløbsmæssig grænse for vandselskabets indtægter.

Der gælder i dag bestemmelser for fastsættelse af regnskabsmæssig kontrolramme for de mindre vandselskaber, jf. vandsektorlovens § 6 a.

Både indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer fastsættes for vandselskabets samlede omkostninger til drift og anlæg som en samlet beløbsmæssig grænse for vandselskabets indtægter, jf. de gældende bestemmelser i vandsektorlovens § 6, stk. 1, 2. pkt., og § 6 a, stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås, at § 6, *stk. 1, 1. pkt.*, affattes således, at Vandsektortilsynet for vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, som ikke er undtaget efter § 3 eller § 3 a, *med henblik på dækning af nødvendige og effektive omkostninger* skal

fastsætte én indtægtsramme for vandforsyningsaktiviteter og én indtægtsramme for spildevandsforsyningsaktiviteter.

Den nuværende formulering bør fastholdes. Den ændrede formulering kan forstås således, at det centrale tilsyn med vandsektoren fremadrettet tillægges beføjelsen til at vurdere, hvilke omkostninger som vandselskaberne kan få dækket uanset ressortfordeling. Med bestemmelsen bliver det den centrale økonomiske regulator, der skal bedømme, hvornår der er tale om et nødvendigt lån til investeringer, en nødvendig henlæggelse eller en nødvendige beskyttelse af grundvandsressourcen.

Ændringen kan få betydelig og måske utilsigtede konsekvenser jf. erfaringerne fra andre forsyningssektorer. Forsyningstilsynet har eksempelvis vurderet at køb af grøn energi ikke er en nødvendig omkostning i fjernvarmeselskaberne jf. tilsynets vejledende udtalelse af 22. januar 2021 om indregning af omkostninger til køb af grøn energi mv. i fjernvarmepriserne. Dette er efterfølgende løst med regelændringer. Ligeledes har spørgsmålet om, hvorvidt en underdækning er en nødvendig omkostning, der kan opkræves, og dermed rækkevidden af hvile- i- sigselv- princippet været omstridt jf. Energiklagenævnets afgørelse af 19. december 2018. DANVA er bekymret for, at det ikke bliver forsynings- ekspertice og lokale beslutninger, men den centraliserede økonomiske regulators syn på nødvendighed, der bliver afgørende for forsynings- sikkerhed, klimainvesteringer osv. i fremtiden.

Samtidig rejser det spørgsmålet om alle enkeltudgifter skal være 100% effektive (den grænse tilsynet pt. har sat for, hvornår et selskab er effektivt, er ved 100% efficiens i benchmarkingmodellen) for, at selskabet har ret til at få dem dækket af indtægtsrammen.

Den foreslåede affattelse betyder, at størrelsesgrænsen på 800.000 m³ udgår, således at bestemmelsen om indtægtsrammer kommer til at omfatte alle de vandselskaber, som omfattes af den økonomiske regulering i vandsektorloven. De mindre selskaber med en årlig debiteret vandmængde på højst 800.000 m³ er i dag omfattet af vandsektorlovens § 6 a om regnskabsmæssige kontrolrammer. Denne bestemmelse foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 17. Forslaget er en del af ensretningen af den økonomiske regulering for store og mindre vandselskaber, jf. afsnit 3.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 6, stk. 1, 2. pkt., som ikke foreslås ændret, at en indtægtsramme er en samlet beløbsmæssig grænse for vandselskabets indtægter, og at den fastsættes for vandselskabets samlede omkostninger til drift og anlæg.

Den foreslåede nye affattelse af vandsektorlovens § 6, stk. 1, 1. pkt., præciserer, at indtægtsrammen fastsættes med henblik på dækning af selskabernes nødvendige *og effektive* omkostninger. Der findes lignende formuleringer i andre forsyningslove, og det vurderes hensigtsmæssigt, at det fremgår tydeligt, at indtægtsrammen kun skal tage sigte på dækning af nødvendige og effektive omkostninger.

Effektive skal slettes. Hvis ikke dette sker vil det være relevant at uddybe, hvad der menes med 'effektive omkostninger'. Hvis der menes de effektive omkostninger, som beregnes i den økonomiske benchmarking, vil der være mange selskaber, som konsekvent vil få fastsat en meget lav indtægtsramme.

DANVA skal i forhold til henvisningen til andre forsyningslove henvises til kommentarer umiddelbart ovenfor.

Nødvendige omkostninger skal forstås på samme måde som i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingslovens regler om, hvilke omkostninger et vandselskab lovligt kan takstfinansiere, jf. vandforsyningslovens § 52 a og spildevandsbetalingslovens § 1.

Dette omfatter også nødvendig forrentning af fremmedkapital, f.eks. betaling af renter og gebyrer m.v. på nødvendige lån til investeringer. *Reglerne i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven om, hvilke omkostninger vandselskaberne kan takstfinansiere, indeholder derimod ikke mulighed for at opkræve takstmidler til forrentning af indskudskapital eller andre typer af egenkapital. Til forskel fra andre forsyningsområder kan indtægtsrammen således ikke fastsættes med henblik på at dække forrentning af indskuds- eller egenkapital.* Der foreslås ikke ændring heraf. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i vandsektorlovens § 6, stk. 2, og § 8, nr. 1, litra b, og nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 14 og 18, vedrørende fastsættelse af en forrentningsramme for vandselskaberne og lovforslagets § 2, nr. 4, om ændring af vandforsyningslovens § 52 a, stk. 4.

DANVA finder ovenstående misvisende henset til Vandforsyningslovens § 52a stk. 4, der er gældende indtil den ændres med vandsektorloven. Ovenstående er således ikke udtryk for status quo. Vi skal i øvrigt henvise til vores bemærkninger under 3.1.3.2. om bl.a. indførelsen af 2018-aftalens punkt 7.

Bestemmelsen vil – som hidtil – skulle forstås sådan, at det kun er omkostninger til vandselskabets hovedaktivitet, ikke eventuel tilknyttet virksomhed, jf. vandsektorlovens § 18, som skal dækkes under indtægtsrammen, idet det kun er disse omkostninger som må takstfinansieres. Der er imidlertid også visse omkostninger til vandselskabers hovedvirksomhed, som enten skal eller kan finansieres ad anden vej end via takstindtægter. Det er hensigten, at det fastsættes ved bekendtgørelse i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i vandsektorlovens § 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, hvilke omkostninger der skal dækkes under indtægtsrammen, og tilsvarende, hvilke kategorier af indtægter der er omfattet af indtægtsrammen.

Der vil således i medfør af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 8 bl.a. kunne fastsættes regler om, at visse indtægter ikke skal indtægtsføres i forhold til kontrollen af, om indtægtsrammen er overholdt, og således ikke skal regnes som en regulatorisk indtægt.

Det er f.eks. fortsat hensigten at fastsætte, at omkostninger til visse typer af hovedaktivitet kan eller skal dækkes af indtægter fra samme aktivitet. Desuden er det fortsat hensigten, at visse typer af omkostninger skal kunne medføre tillæg til den fastsatte indtægtsramme. Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 8 i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, og bemærkningerne hertil.

Hvordan indtægtsrammerne nærmere vil skulle fastsættes, følger af de øvrige regler i vandsektorlovens kapitel 3 om indtægtsrammerne og af de regler, som vil blive udstedt i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i vandsektorlovens § 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, og bemærkningerne hertil.

Der vil efter forslaget, ligesom efter den gældende affattelse, skulle fastsættes én indtægtsramme for vandforsyningsaktiviteter og én indtægtsramme for spildevandsforsyningsaktiviteter, hvis det samme vandselskab udøver begge typer aktiviteter. Med formuleringen tages der højde for, at det er til-

UDKAST

ladt for vandselskaber at varetage både vandforsyningsaktiviteter og spildevandsforsyningsaktiviteter, men at disse skal holdes regnskabsmæssigt adskilt, jf. den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 1.

Den foreslåede nye affattelse af § 6, stk. 1, 1. pkt., præciserer desuden, at bestemmelsen ikke omfatter vandselskaber, som er undtaget efter lovens § 3 eller § 3 a.

I den nugældende affattelse af § 6, stk. 1, 1. pkt., er alene § 3 nævnt. § 3 omhandler undtagelse af vandselskaber fra visse bestemmelser i loven, hvis de i de seneste 3 år har haft en debiteret vandmængde på mindre end 200.000 m³ årligt eller ikke længere er kommunalt ejet. Det fremgår af bestemmelsen, at undtagelsen bl.a. omfatter hele kapitel 3 om indtægtsrammer m.v.

Med den foreslåede ændring tilføjes vandsektorlovens § 3 a, som omhandler undtagelse af mindre, forbrugerejede vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, nr. 3, fra den økonomiske regulering. Den foreslåede tilføjelse er en konsekvensændring som følge af at de mindre vandselskaber foreslås omfattet af § 6, og at undtagelse i medfør af § 3 a derfor forslås at skulle omfatte hele vandsektorlovens kapitel 3, herunder § 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 14

Efter den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 6, stk. 2, fastsættes en indtægtsramme, jf. stk. 1, med udgangspunkt i vandselskabets tidligere fastsatte indtægtsrammer og årsregnskaber. Er der ikke tidligere fastsat en indtægtsramme, fastsættes den første gang med udgangspunkt i vandselskabets faktiske driftsomkostninger i 2013-2015 samt investeringstillæg. Der gælder i dag tilsvarende regler for fastsættelse af regnskabsmæssig kontrolramme for de mindre vandselskaber, jf. vandsektorlovens § 6 a, stk. 2. Der er fastsat nærmere regler om fastsættelsen af indtægtsrammer i ØR-bekendtgørelsen.

Efter de gældende regler i vandsektorlovens §§ 6 og 6 a er finansieringsomkostninger i form af forrentning og gebyrer m.v. af fremmedkapital integreret i indtægtsrammerne, henholdsvis de regnskabsmæssige kontrolrammer, og de er ligesom de øvrige omkostninger – bortset fra tillæg og IPO - i princippet indregnet på baggrund af historiske omkostninger.

UDKAST

Ifølge de gældende bestemmelser i vandsektorlovens § 6, stk. 3 og 4, korrigeres indtægtsrammen for de store vandselskaber med et generelt årligt effektiviseringskrav, der fastsættes som summen af et eventuelt individuelt effektiviseringskrav, jf. stk. 5, og for det første en af ministeren fastsat procentdel af de driftsomkostninger, der indgår i den økonomiske ramme for 2017, og for det andet en procentdel af de anlægsomkostninger, som indgår i grundlaget for den økonomiske ramme for 2017, og som fastsættes af Forsyningssekretariatet på grundlag af produktivitetsudviklingen i andre sektorer, hvis denne er positiv. Fastsættes indtægtsrammen første gang for et senere år end 2017, foretages den årlige korrektion med udgangspunkt i denne indtægtsramme.

Ifølge den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 6 a, stk. 3, korrigeres den regnskabsmæssige kontrolramme årligt med en af ministeren fastsat procentdel af vandselskabets regnskabsmæssige kontrolramme for 2017. Fastsættes den regnskabsmæssige kontrolramme første gang for et senere år end 2017, foretages den årlige korrektion med udgangspunkt i denne kontrolramme.

Efter de gældende regler fastsættes der således kun individuelle effektiviseringskrav for de store vandselskaber og det generelle effektiviseringskrav fastsættes forskelligt for de store og de mindre vandselskaber.

Det foreslås at nyaffatte vandsektorlovens § 6, *stk. 2-4*.

Dette skyldes, at både indtægtsramme og det generelle effektiviseringskrav fremover foreslås fastsat på en anden måde end hidtil. Da vandsektorlovens § 6 fremover også vil omfatte de mindre vandselskaber, som er omfattet af den økonomiske regulering, vil de foreslåede regler i § 6, stk. 2-4, også komme til at gælde for alle de vandselskaber, som omfattes af den økonomiske regulering i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 13 og 17, om ændring af § 6, stk. 1, 1. pkt., og ophævelse af § 6 a.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at en indtægtsramme, jf. stk. 1, fremover skal fastsættes på baggrund af en omkostningsramme og en forrentningsramme.

Den enkelte indtægtsramme er den samlede beløbsmæssige grænse for vandselskabets indtægter til dækning af vandselskabets totaløkonomi, som er vandselskabets samlede omkostninger til drift og anlæg vedrørende den pågældende forsyningsart, jf. den gældende bestemmelse i § 6, stk. 1, 2. pkt., Denne bestemmelse foreslås ikke ændret.

UDKAST

Forslaget om, at indtægtsrammen fastsættes på baggrund af en omkostningsramme og en forrentningsramme, vil således ikke ændre på, at indtægtsrammen fastsættes samlet for driftsomkostninger og omkostninger til anlæg, herunder også finansieringsomkostninger, og at vandselskaberne får mulighed for at ændre på både driftsomkostninger og anlægsomkostninger inden for den fastsatte indtægtsramme. Opdelingen har alene betydning for, hvordan indtægtsrammen fastsættes og justeres. Vandsektortilsynet vil derfor ikke skulle påse, om vandselskaberne har overholdt henholdsvis omkostningsrammen og forrentningsrammen, men om vandselskabet har overholdt den fastsatte, samlede indtægtsramme. Kontrollen vil således fortsat skulle foretages på et aggregeret niveau, således at vandselskaberne skal overholde deres samlede indtægtsramme og dermed får mulighed for at opveje forøgede omkostninger i én kategori med besparelser i en anden kategori, herunder på tværs af omkostnings- og forrentningsrammen.

Det foreslås i stk. 2, 2. pkt., at omkostningsrammen fastsættes for en reguleringsperiode på baggrund af vandselskabets faktiske afholdte omkostninger i de år, der går forud for året, hvor omkostningsrammen fastsættes.

Forslaget indebærer, at omkostningsrammen vil komme til at omfatte hovedparten af vandselskabets omkostninger, idet den vil omfatte omkostninger til såvel drift som anlæg. Herunder vil omkostningsrammen i en periode også omfatte visse finansieringsomkostninger, idet det alene er finansieringsomkostninger til fremtidige investeringer, som ikke skal omfattes af omkostningsrammen, da disse vil blive omfattet af forrentningsrammen, jf. nærmere det foreslåede stk. 2, 3. og 4. pkt., og bemærkningerne hertil.

Forslaget indebærer også, at omkostningsrammen vil skulle genberegnes i forbindelse med overgangen til en ny reguleringsperiode.

Forslaget indebærer sammen med lovforslagets § 5, stk. 2, at omkostningsrammen vil blive fastsat første gang for 2024 og 2025 for henholdsvis spildevands- og vandforsyningsaktiviteter på baggrund af selskabets faktisk afholdte omkostninger i de foregående år. *Vandselskabernes "dåbsgave" ved fastsættelsen af de første regulatoriske åbningsbalancer fjernes ikke. De historiske afskrivninger og afskrivninger på investeringer siden 2010 videreføres* Disse rammer vil blive fastsat i henholdsvis 2023 og 2024. Regler herom vil blive udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 8, stk. 1, nr. 1, litra a, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, se nærmere bemærkningerne hertil.

DANVA skal henvide til sine bemærkninger under punkt 3.1.2.2.

Omkostningsrammen vil efter forslaget blive fastsat for en reguleringsperiode, hvorefter den genberegnes på baggrund af vandselskabets faktiske afholdte omkostninger i de år, der går forud for genberegningen. På baggrund heraf vil omkostningsrammen for en ny reguleringsperiode blive fastsat. Dette indebærer, at omkostningsrammen som udgangspunkt vil stige eller falde, hvis vandselskabets faktiske afholdte omkostninger, som er omfattet af omkostningsrammen, har været højere eller lavere end omkostningsrammen i den foregående periode.

Dette adskiller sig fra de nugældende regler, hvorefter indtægtsrammerne fastsættes med udgangspunkt i vandselskabets tidligere fastsatte indtægtsrammer og årsregnskaber og ikke systematisk justeres på baggrund af ændringer i vandselskabernes faktiske omkostninger.

Det er hensigten, at der fastsættes nærmere regler i bekendtgørelse om fastsættelsen og genberegningen og om reguleringsperiodens længde. Reglerne vil blive udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 8, stk.1, nr. 1, litra a, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, se nærmere bemærkningerne hertil. Det er foreløbig hensigten, at reguleringsperioden som udgangspunkt fastsættes til 4 år. Det er også foreløbig hensigten at fastsætte, at genberegningen som udgangspunkt skal ske på baggrund af de faktisk afholdte omkostninger i de 4 år, der ligger forud for genberegningen, dvs. det sidste år af den foregående reguleringsperiode og de første 3 år af den indeværende reguleringsperiode (beregningsperioden). Der vil dog derudover skulle medregnes visse omkostninger, som ikke har været afholdt i beregningsperioden, f.eks. visse periodiske omkostninger, som ikke er afholdt inden for den seneste beregningsperiode.

Det er også hensigten at fastsætte nærmere regler om, hvilke af vandselskabets faktisk afholdte omkostninger der ikke skal medregnes ved genberegningen af omkostningsrammen. Der vil også kunne fastsættes andre begrænsninger i forhold til, om omkostningsstigninger skal slå fuldt igennem ved genberegningen, jf. den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 8, stk.1, nr. 1, litra a, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, og bemærkningerne hertil.

Vi forventer naturligvis, at alle de nødvendige omkostninger for et vandselskab, som minimum, vil være omfattet af genberegningen. Hvilke faktiske omkostninger skal ikke medregnes? Der er behov for

en nærmere beskrivelse af, hvordan faktiske omkostninger tænkes opgjort.

Det foreslås i stk. 2, 3. pkt., at forrentningsrammen fastsættes for en reguleringsperiode på baggrund af vandselskabets faktiske investeringer foretaget fra og med den 1. januar 2022.

Forslaget indebærer, at forrentningsrammen vil blive genberegnet regelmæssigt, og at den over en lang årrække i udgangspunktet må forventes at stige i takt med, at selskaberne foretager ny- og reinvesteringer i deres anlæg.

Det er hensigten, at der fastsættes nærmere regler i bekendtgørelse om fastsættelsen og genberegningen, herunder om reguleringsperiodens længde.

Det er således hensigten at fastsætte regler om, hvordan forrentningsgrundlaget og forrentningssatsen fastlægges, *og om fradrag i forrentningsrammen i det omfang finansieringen af investeringerne er sket med egenkapital.*

Reguleringsperioden for omkostningsrammen og forrentningsrammen behøver ikke være af samme længde. Det er således hensigten ved den første udmøntning, at reguleringsperioden for forrentningsrammen fastsættes til 1 år, således at der foretages en årlig genberegning.

Det medfører, at der hvert år isoleret set sker justering af forrentningsrammen for det følgende år på baggrund af indregning af de investeringer, der er foretaget året før. Tilsvarende vil aktiver udgå af forrentningsrammen, når de er færdigafskrevet.

Reglerne vil blive udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 8, stk.1, nr. 1, litra b, og nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, se nærmere bemærkningerne hertil.

Det foreslås i stk. 2, 4. pkt., at finansieringsomkostninger til investeringer, som omfattes af forrentningsrammen, ikke indgår i omkostningsrammen.

Det er hensigten, at der fastsættes regler i bekendtgørelse om udfasning over en årrække af de hidtidige finansieringsomkostninger, som har været indregnet i indtægtsrammerne og de regnskabsmæssige kontrolrammer. Reg-

lerne vil blive udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 8, stk.1, nr. 1, litra a, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, se nærmere bemærkningerne hertil.

Der er behov for at angive de overordnede principper for udfasning af hidtidige finansieringsomkostninger, herunder en angivelse af, at det skal ske på en måde, så det enkelte selskab ikke stilles dårligere end under de gældende regler. Vandselskaberne har lavet investeringer og optaget langsigtede lån i tillid til den omkostningsdækning, der er i de gældende regler. For at sikre mod bagudrettet lovgivning og sikre stabilitet i det økonomiske grundlag, bør selskaberne værnes mod at blive stillet dårligere. Det vil desuden være en hensigtsmæssigt at skitsere den forventede metode.

Det foreslås i § 6, *stk. 3, 1. pkt.*, at indtægtsrammen for alle vandselskaber, der er omfattet af den økonomiske regulering, korrigeres med et årligt effektiviseringskrav, der fastsættes som summen af et generelt effektiviseringskrav, jf. stk. 4, og et eventuelt individuelt effektiviseringskrav, jf. stk. 5.

Det betyder, at indtægtsrammen pålægges effektiviseringskrav hvert år, herunder også det første år i en ny reguleringsperiode, hvor omkostningsrammen genberegnes på baggrund af vandselskabets faktiske afholdte omkostninger i de år, der går forud for genberegningen.

Forslaget betyder endvidere, at effektiviseringskravene efter forslaget fastsættes ens for de store og de mindre selskaber, og at også de mindre selskaber kan blive pålagt et individuelt effektiviseringskrav på baggrund af benchmarkingen, jf. stk. 5.

Fint at reglerne om effektiviseringskrav ensrettes for store og små selskaber.

At effektiviseringskravet foreslås fastsat som summen af det generelle og et eventuelt individuelt krav betyder, at et selskab pålægges et generelt krav, også i de tilfælde, hvor det pålægges et individuelt krav.

Det foreslås i § 6, *stk. 3, 2. pkt.*, at indtægtsrammen endvidere korrigeres årligt på baggrund af prisudviklingen.

Dette fremgår ikke udtrykkeligt af de gældende regler i vandsektorloven, men kun af regler i ØR-bekendtgørelsen, og det foreslås for fuldstændighedens skyld nævnt i selve loven, at indtægtsrammen skal pristalskorrigeres.

Forslaget betyder, at indtægtsrammen pristalskorrigeres hvert år, herunder også det første år i en ny reguleringsperiode, hvor omkostningsrammen genberegnes på baggrund af vandselskabets faktiske afholdte omkostninger i de år, der går forud for genberegningen.

De nærmere regler om effektiviseringskravene og pristalskorrektionen vil efter forslaget blive fastsat ved bekendtgørelse. Dette gælder bl.a. regler om fastsættelsen af det generelle og det individuelle krav efter de foreslåede bestemmelser i stk. 4 og 5 og fastsættelsen af pristalskorrektionen og om den måde, hvorpå de to effektiviseringskrav og pristalskorrektionen skal beregnes, samt om, hvilke omkostninger eller elementer af indtægtsrammen der undtages fra effektiviseringskrav og pristalskorrektion. Reglerne vil blive udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 8, *stk. 1*, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, se nærmere bemærkninger hertil.

Effektiviseringskravene bør udmøntes sekventielt, så selskabets omkostningsramme først korrigeres med det individuelle effektiviseringskrav, da man må formode at selskaberne skal indhente deres eget effektiviseringspotentiale, før de kan imødekomme den generelle produktivitetudvikling i samfundet. Derudover bør omkostningsbasen, som effektiviseringskravene stilles til korrigeres, så selskabet kun får stillet effektiviseringskrav til den del af omkostningsbasen, som selskabet har mulighed for at påvirke på kort sigt. Der findes en lignende model for effektiviseringskrav i reguleringen af elnetvirksomheder. Modellen vil være relevant at overveje for vandselskaber, fordi vandsektoren er væsentlig mere kapitaltung end elsektoren, og afskrivningerne udgør dermed en betydelig større del af omkostningsgrundlaget for et vandselskab, end det er tilfældet for en elnetvirksomhed.

Det foreslås i § 6, *stk. 4*, at det generelle effektiviseringskrav fastsættes på grundlag af produktivitetudviklingen i andre sektorer. Er produktivitetudviklingen negativ, foreslås det, at det generelle effektiviseringskrav fastsættes til nul.

Dette svarer til, hvad der i dag gælder for det generelle effektiviseringskrav for de store vandselskabers anlægsomkostninger, jf. den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 6, *stk. 3*, nr. 2. Det er dog hensigten at ændre

reglerne om den nærmere fastsættelse af kravet i forhold til de nuværende regler i ØR-bekendtgørelsen, bl.a. hvad angår, hvilke sektorer der skal indgå i kravet, produktivitetsmål og tidsperiode for gennemsnit i produktivitetstal.

Det generelle effektiviseringskrav er *bl.a.* et mål for teknologisk fremskridt. Det foreslås derfor, at hvis produktivitetssudviklingen er negativt, fastsættes det generelle effektiviseringskrav *som udgangspunkt* til nul. Der vil således efter forslaget *som udgangspunkt* ikke kunne fastsættes et negativt generelt effektiviseringskrav.

Som beskrevet i bilag til DANVAs høringsvar er totalfaktorproduktivitetsindeks ikke alene udtryk for teknologisk fremskridt. Præmissen og beskrivelsen her er altså ikke korrekt. Det er muligt man ønsker, at det generelle effektiviseringskrav kun skal udtrykke teknologiske fremskridt, men i så fald skal man finde et andet mål end et TFP-indeks eller også skal man generelt nedjustere indeks med en korrektionsfaktor, så øvrige forhold udelades. DANVA foreslår, at man tillader, at produktivitetssudviklingen kan sættes til en negativ værdi. For uddybning skal vi henvises til bilag 1 til DANVAs høringsvar .

Vedrørende de nærmere regler, der påtænkes fastsat om det generelle effektiviseringskrav, henvises i øvrigt til den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 8, stk.1, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 15

Den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 6, stk. 5 fastsætter, at for vandselskaber, der vurderes ineffektive på grundlag af den totaløkonomiske benchmarking, jf. § 4, korrigeres indtægtsrammen med et individuelt effektiviseringskrav, der årligt kan udgøre op til 2 pct. af indtægtsrammen.

Denne bestemmelse omfatter ligesom resten af § 6 i dag kun de store vandselskaber. Mindre vandselskaber, der er omfattet af § 6 a, er ikke efter de gældende regler omfattet af et individuelt effektiviseringskrav.

Da § 6 fremover også vil omfatte de mindre vandselskaber, som er omfattet af den økonomiske regulering, vil § 6, stk. 5, komme til at gælde for alle de vandselskaber, som omfattes af den økonomiske regulering i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, om ændring af vandsektorlovens § 6, stk.1, 1. pkt. Det betyder, at også de mindre selskaber vil kunne blive pålagt et individuelt effektiviseringskrav på baggrund af benchmarkingen.

Det foreslås, at § 6, stk. 5, ændres, således at »korrigeres indtægtsrammen endvidere med et individuelt effektiviseringskrav, der årligt kan udgøre op til 2 pct. af indtægtsrammen« til: »fastsættes et individuelt effektiviseringskrav«.

DANVA mener at så centralt et punkt bør være fastsat at lovgivningsmagten og ikke af administrationen.

Forslaget tilpasser ordlyden af stk. 5 til den forslåede ordlyd af stk. 3.

Forslaget medfører desuden, at loftet over det individuelle effektiviseringskrav på 2 pct. af indtægtsrammen udgår af bestemmelsen. Det er hensigten, at der fortsat skal være et loft over det individuelle effektiviseringskrav, men det vurderes mere hensigtsmæssigt, at dette fremover fastsættes ved bekendtgørelse. Dette skyldes for det første, at det foreslås, at den nærmere afgrænsning af, hvilke omkostninger eller elementer af indtægtsrammen der skal være omfattet af effektiviseringskrav, som hidtil fastsættes ved bekendtgørelse. Det vil derfor også være bekendtgørelsesreglerne der fastlægger, hvad et loft på en bestemt procentdel præcis skal beregnes af, og dermed også hvad loftet reelt bliver. For det andet er forslaget begrundet i, at der kan være behov for at justere på loftet f.eks. hvis det viser sig, at ineffektive selskaber som følge af de fleksible rammer ikke indhenter deres effektiviseringspotentialer i et tilfredsstillende tempo, eller hvis det viser sig, de mest ineffektive selskaber i praksis ikke er i stand til opfylde de årlige individuelle effektiviseringskrav, uden at det går ud over deres forsyningspligt.

Hvordan defineres et 'et tilfredsstillende tempo'? Det er svært for DANVA at se, hvordan det skulle hjælpe på indhentningen af effektiviseringspotentialer at hæve grænsen for det individuelle effektiviseringskrav, da de selskaber, som får de højeste effektiviseringskrav, ofte er dem der i forvejen presses af reguleringen. Derfor vil det ikke hjælpe at stille et endnu højere krav til disse selskaber og loftet bør ikke fastsættes højere end de nuværende 2 pct. Det vil dog kunne være relevant at sænke loftet, hvis det viser sig, at de mest ineffektive selskaber ikke kan imødekomme de årlige individuelle effektiviseringskrav uden at det har konsekvenser for selskabernes forsyningspligt og sikkerhed. DANVA skal i øvrigt henvise til sine bemærkninger under 3.1.4.3.

UDKAST

Vedrørende de nærmere regler, der påtænkes fastsat om det individuelle effektiviseringskrav henvises til den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 8, stk. 1, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 16

Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 6, stk. 6, at et vandselskab kan få korrigeret indtægtsrammen med et tillæg, jf. §§ 7 og 8.

Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse for den regnskabsmæssige kontrolramme efter vandsektorlovens § 6 a, jf. den gældende bestemmelse i § 6 a, stk. 4.

Det foreslås i vandsektorlovens § 6, stk. 6, at ændre », jf. §§ 7 og 8 « til: »eller fradrag«.

Da vandsektorlovens § 6 fremover også vil omfatte de mindre vandselskaber, som er omfattet af den økonomiske regulering, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, om ændring af § 6, stk. 1, 1. pkt., vil § 6, stk. 6, med de foreslåede ændringer komme til at gælde for alle de vandselskaber, som omfattes af den økonomiske regulering i vandsektorloven.

Der er tale om dels en konsekvensændring som følge af, at § 7 foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 17, dels en præcisering af, at der også kan foretages fradrag i rammen i visse tilfælde, hvilket også er tilfældet efter de gældende regler, idet der også i medfør af den gældende bemyndigelsesbestemmelse i § 8 er udstedt regler om fradrag i indtægtsrammen.

For god ordens skyld skal DANVA gøre opmærksom på at Vandsektorlovens § 6 stk. 6 og § 8 ikke indeholder ordet fradrag i dag. Lovbemærkningernes beskrivelse af ministerens beføjelser indeholder da heller ikke beskrivelser af fradrag i hverken lovbemærkningerne til L 132 af 16 juni 2016 (ændringsloven fra 2016) eller L 469 af 12. juni 2009 (vandsektlov I). DANVA skal derfor stille spørgsmålstegn ved udlægning af at om Ministeren tidligere har haft bemyndigelse til diskretionært at fastsætte regler om fradrag i prislofter/indtægtsramme og DANVA er stærkt bekymret for, hvad indførelse af en sådan kan og påtænkes anvendt til.

I denne sammenhæng skal vi også gøre opmærksom på, at i det omfang, der gives bemyndigelser til administrationen, så bør selve bemyndigelsesbestemmelsen være formuleret så præcist som muligt, ligesom lovforslaget skal indeholde fyldestgørende bemærkninger herom. At det er vigtigt, i de tilfælde hvor en relativt bred affærdigelse af selve bemyndigelsesbestemmelsen er nødvendig, at den nødvendige afgrænsning og præcisering af bemyndigelsen i stedet angives i bemærkningerne. Samt at der i forhold til bemyndigelser bør redegøres så udførligt som muligt for den påtænkte anvendelse af bemyndigelsen, herunder for de hensyn som der i den forbindelse skal ligges vægt på jf. Justitsministeries vejledning om lov kvalitet s 104.

I forhold til de nuværende regler om fradrag i indtægtsrammerne medgiver DANVA, at bekendtgørelsen om økonomiske rammer for vandselskaber allerede i dag indeholder bestemmelser om fradrag i indtægtsrammen. Bekendtgørelsens § 12 omhandler således fradrag, hvis baggrunden for tillæg givet efter bekendtgørelsens tillægsbestemmelser bortfalder. § 14 omhandler fradrag for ulovlige omkostninger efter omkostningsbekendtgørelsen (bestemmelsen er indført med Lov 2210 af 29. december 2020 om ændrede regler om klimatilpasning mv). § 18 omhandler tilbagebetaling af skat (indsat for at implementere 2018-aftalen punkt 3 om konsekvenser af skattesagen) og manglende overholdelse af indtægtsrammen. Endelig indeholder § 15 en generalklausul til at justere rammen, hvis et vandselskabs aktiviteter eller omkostninger ændres væsentligt. Bestemmelsen er ment i både op og nedadgående retning, eksempelvis nye periodiske omkostninger.

Vedrørende de nærmere regler, der påtænkes fastsat om tillæg og fradrag henvises til den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 8, stk. 1, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 17.

Ifølge den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 6, stk. 7, skal et vandselskab indberette årsregnskabet til Forsyningssekretariatet. Årsregnskabet skal indeholde de nødvendige oplysninger til brug for Forsyningssekretariatets fastsættelse af og kontrol med overholdelse af indtægtsrammen, herunder om vandselskabet overholder betingelserne for tillæg, jf. stk. 6. Oplysningerne gives som note til årsregnskabet, som revisorpåtegnet erklæring eller på en anden af Forsyningssekretariatet godkendt måde.

UDKAST

Ifølge den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 6, stk. 8, kan Forsyningssekretariatet skønsmæssigt fastsætte vandselskabets indtægtsramme, hvis vandselskabet ikke opfylder oplysningsforpligtelsen efter stk. 7.

I den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 6 a findes regler om fastsættelse af regnskabsmæssige kontrolrammer for vandselskaber omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 m³.

I henhold til den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 7 kan Forsyningssekretariatet efter ansøgning fra et vandselskab meddele dispensation fra indtægtsrammen eller den regnskabsmæssige kontrolramme. Dispensationen skal angive den ændrede indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme og varigheden af denne. Stk. 2 indeholder en bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætter regler om, hvilke oplysninger der skal indgå i ansøgningen, og om behandling af ansøgninger, herunder hvilke forhold der kan begrunde meddelelse af dispensation. Bemyndigelsen er udmøntet i ØR-bekendtgørelsen.

Det foreslås, at § 6, stk. 7 og 8, § 6 a og § 7 ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede samling af bestemmelser om indberetning og oplysningspligter i det foreslåede kapitel 7 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 41. Det vurderes således mere hensigtsmæssigt, at der kan fastsættes sammenhængende bekendtgørelsesregler om vandselskabernes indberetningspligter og om konsekvenserne af, at et vandselskab ikke opfylder sine indberetningspligter, i stedet for at der – som nu – findes regler herom både i lov og bekendtgørelser.

Det er hensigten at fastsætte regler om vandselskabernes regnskabsføring i medfør af den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 20, og at fastsætte regler om indberetning af bl.a. årsregnskab med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22, jf. lovforslagets § 1, nr. 41, og bemærkningerne hertil. Det foreslås endvidere, at Vandsektortilsynet får hjemmel til at påbyde vandselskaberne at indsende yderligere nødvendige oplysninger og data, jf. den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 41.

Det er hensigten, at der med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 41, og bemærkningerne hertil,

bl.a. fastsættes regler om, hvordan Vandsektortilsynet skal fastsætte vandselskabernes indtægtsrammer, hvis vandselskabet ikke opfylder deres oplysningspligter.

Vi skal henvide til vores bemærkninger til disse bestemmelser

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 41.

Det foreslås, at vandsektorlovens § 6 a og § 7 ophæves.

Forslaget om at ophæve vandsektorlovens § 6 a indebærer, at der fremover ikke vil være særlige regler om regnskabsmæssige kontrolrammer for de mindre vandselskaber. Sammen med den foreslåede ændring af vandsektorlovens § 6, stk. 1, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 13, betyder det, at alle vandselskaber, som omfattes af den økonomiske regulering i vandsektorloven, som udgangspunkt vil være omfattet af de samme regler om indtægtsrammer, som er fastsat i vandsektorlovens § 6.

Forslaget er en del af ensretningen af den økonomiske regulering for store og mindre vandselskaber, jf. afsnit 3.1.1 i de almindelige bemærkninger.

Forslaget om at ophæve vandsektorlovens § 7 betyder, at der ikke fremover vil være hjemmel til at dispensere fra et vandselskabs indtægtsramme. Det er således ikke hensigten, at der fastsættes bekendtgørelsesregler om, at Vandsektortilsynet kan dispensere fra indtægtsrammen.

Ophævelsen af dispensationsadgangen skyldes, at det vurderes, at der med de påtænkte ændringer i den måde, tillæg til indtægtsrammen behandles på, ikke vil være behov for at dispensere fra indtægtsrammen.

DANVA mener, man bør være varsom med at fjerne muligheden for at dispensere samtidig med indførelse af ændringer i reguleringen, hvorefter effekten og robusthed af reguleringen er ukendt. Det svarer til at fjerne usikkerhedshensyn.

Det er bl.a. hensigten med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 8, nr. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, og bemærkningerne hertil, at fastsætte, at nye tillæg i forbindelse med kontrollen med overholdelse af indtægtsrammerne fremover tillægges indtægtsrammen for det år, hvor de er blevet afholdt, så selskaberne vil kunne opkræve takstmidler til tillægsberettigede omkostninger i det år, de afholdes. Kontrollen med overholdelse

af indtægtsrammerne sker det efterfølgende år, jf. nærmere bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 18. Det vurderes herefter ikke, at der vil være behov for et særligt dispensationssystem for uforudsete udgifter, da behovet vil kunne dækkes af regler om tillæg hertil. Hvis vandselskabet derudover vil have sikkerhed for, at der er tale om en tillægsberettiget omkostning, før det afholder den, vil selskabet som i dag kunne søge om forhåndsgodkendelse.

Der er i dag fastsat en grænse på én måned for Forsyningssekretariatets behandling af dispensationsansøgninger. Derimod har selskaberne ingen garantier og kan komme til at vente urimeligt længe på Forsyningssekretariatets behandling af ansøgninger om forhåndsgodkendelse. Der bør fastsættes tidsfrister for Forsyningssekretariatets behandling af forhåndsgodkendelse, hvilket aktualiseres med den øgede opgavetildeling til tilsynet og forslaget om at afskaffe dispensationsmuligheden.

Det bemærkes, at der heller ikke på ulovbestemt grundlag vil være mulighed for at dispensere fra indtægtsrammen eller i øvrigt fravige de regler, der er fastsat i medfør af vandsektorloven om Vandsektortilsynets afgørelser, herunder bl.a. om indtægtsrammer. Det er således ikke hensigten, at klimaenergi- og forsyningsministeren eller Energistyrelsen skal kunne dispensere konkret fra de bekendtgørelsesregler, de fastsætter i medfør af bemyndigelserne i loven. Det skyldes, at det ville gribe ind i den administrationsordning, der er fastsat i loven, hvorefter det er Vandsektortilsynet, der træffer de konkrete afgørelser. En mulighed for, at ministeren eller Energistyrelsen konkret kunne dispensere fra de fastsatte bekendtgørelsesregler ville endvidere risikere at anfægte den uafhængighed ved afgørelsen af de konkrete sager, som Vandsektortilsynet har i medfør af vandsektorlovens § 9, stk. 3, der bliver stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

At der ikke er dispensationsmulighed, ændrer ikke på, at Klimaenergi- og forsyningsministeren kan ændre bekendtgørelsen og at der kan være behov herfor. Ligesom det ikke ændrer på, at det vil være ressortministeriet, som er den naturlige adressat for vejledende udtalelser om de regler de har udformet. Dette kan med fordel fremgå.

Til nr. 18

Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 8, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer, jf. § 6, og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. § 6 a, herunder om beregningsmetode, effektiviseringskrav, reguleringsperio-

UDKAST

der, indfasningsperioder, kontrolperioder, hvilke økonomiske og andre oplysninger der skal indgå i fastsættelsen, samt om vandselskabernes indberetning af oplysninger til Forsyningssekretariatet, indberetningens form, herunder at indberetning skal ske elektronisk, og frister for indberetningen. Ministeren fastsætter endvidere regler om tillæg til indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer og om betingelser for tillæg, herunder om samfundsøkonomisk hensigtsmæssighed.

For god ordens skyld skal det påpeges at ministerens beføjelser omkring samfundsøkonomisk hensigtsmæssighed er indsat i forbindelse med gennemførelsen af Lov 2210 af 29. december 2020 om ændrede regler m klimatilpasning mv., hvorefter der er krav om samfundsmæssighed til klimatilpasningsprojekter. Det er en del af den politiske aftale, at reglerne der er vedtaget med ændringsloven der trådte i kraft 1. januar 2021 skal evalueres efter 3 år.

Det er DANVAs indtryk at reglerne har været så administrativt byrdefulde, at de har medført en opbremsning af vandselskabernes klimatilpasningsprojekter. Denne opbremsning af klimatilpasningsprojekter er i sig selv næppe samfundsøkonomisk hensigtsmæssig. De foreløbige erfaringer med klimatilpasningsprojekter viser således, at det er afgørende, at eventuelle kommende regler om samfundsøkonomisk hensigtsmæssighed for andre projekter end klimatilpasning udformes, så de ikke bliver for administrativt tunge.

Bemyndigelsen er udmøntet i ØR-bekendtgørelsen.

Det foreslås at nyaffatte § 8, således at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om Vandsektortilsynets fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer, jf. § 6, herunder om en række specifikke emner, der opregnes i § 8, nr. 1-5. Opregningen er ikke udtømmende, og ministeren vil med bemyndigelsen således kunne udstede alle de regler, der er nødvendige for at udfylde de overordnede regler i § 6 i vandsektorloven med de foreslåede ændringer, jf. lovforslagets § 1, nr. 13-17.

I denne sammenhæng skal vi også gøre opmærksom på, at i det omfang, der gives bemyndigelser til administrationen, så bør selve bemyndigelsesbestemmelsen være formuleret så præcist som muligt, ligesom lovforslaget skal indeholde fyldestgørende bemærkninger herom. At det er vigtigt, i de tilfælde hvor en relativt bred affærdigelse af selve bemyndigelsesbestemmelsen er nødvendig, at den nødvendige afgrænsning og

præcisering af bemyndigelsen i stedet angives i bemærkningerne. Samt at der i forhold til bemyndigelser bør redegøres så udførligt som muligt for den påtænkte anvendelse af bemyndigelsen, herunder for de hensyn som der i den forbindelse skal ligges vægt på jf. Justitsministeries vejledning om lov kvalitet s 104.

Den foreslåede bestemmelse har overordnet samme emneområde som den gældende bestemmelse i § 8 med de ændringer, der er en konsekvens af de foreslåede ændringer i reglerne om indtægtsrammer og ophævelse af reglerne om regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. lovforslagets § 1, nr. 13-17.

Dog foreslås det, at bemyndigelsen til at udstede regler om vandselskabernes indberetning af oplysninger, indberetningens form, herunder at indberetning skal ske elektronisk, og frister for indberetningen udgår af bestemmelsen.

Dette er en konsekvensændring som følge af den foreslåede samling af bestemmelser om indberetning og oplysningspligter i det foreslåede kapitel 7 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 41, og bemærkningerne hertil.

Det foreslåede § 8, nr. 1, omhandler regler om fastsættelse og justering af indtægtsrammer, og bemyndiger således klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte de regler, der er nødvendige for at udfylde den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 2, i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 14. Ifølge det foreslåede § 6, stk. 2, 1. pkt. fastsættes en indtægtsramme på baggrund af en omkostningsramme og en forrentningsramme.

Det foreslåede § 8, nr. 1, *litra a*, omhandler fastsættelse og justering af omkostningsrammer, herunder reguleringsperioder, genberegning ved overgang til en ny reguleringsperiode, og hvilke omkostninger der medtages ved fastsættelse og genberegning.

Bemyndigelsen omfatter således udfyldende regler i forhold til den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 2, i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, hvorefter omkostningsrammen fastsættes for en reguleringsperiode på baggrund af vandselskabets faktiske afholdte omkostninger i de år, der går forud for året, hvor omkostningsrammen fastsættes.

Det er nyt, at der efter forslaget til ændret affattelse af vandsektorlovens § 6, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, skal fastsættes en omkostningsramme

som en del af indtægtsrammen, og at denne løbende skal genberegnes på baggrund af de faktiske afholdte omkostninger.

Med hensyn til reguleringsperioden for omkostningsrammerne er det hensigten ved den første udmøntning at fastsætte, at denne som udgangspunkt skal være 4 år. Ved senere udmøntninger vil reguleringsperioden kunne ændres, hvis erfaringerne med den regelmæssige genberegning viser, at en anden periode vil være mere hensigtsmæssig. Hvis erfaringer med ordningen f.eks. viser, at effektiviseringskravene ikke slår tilstrækkeligt igennem, *eller at selskaberne har for store muligheder for at øge omkostningerne uhen-sigtsmæssigt*, vil man kunne *forøge forlænge* reguleringsperioden. Hvis erfaringerne omvendt viser, at selskaberne skal bære forøgede omkostninger for længe, før rammen justeres, kan reguleringsperioden forkortes. Under alle omstændigheder vil der være tilfælde, hvor der vil skulle fastsættes en kortere eller længere reguleringsperiode, f.eks. hvis et vandselskab, der ikke før har været omfattet af den økonomiske regulering, bliver omfattet. Det er således hensigten at fastsætte, at den første omkostningsramme, som selskabet får fastsat, skal gælde for perioden indtil afslutningen af den igangværende reguleringsperiode for de øvrige vandselskaber af samme forsyningssart (drikke- eller spildevandsforsyning).

Vi ser ikke nogen grund til, at et vandselskab bevidst skulle hæve omkostningerne mere, end hvad der er nødvendigt for at opretholde driften af selskabet. I øvrigt bør risikoen for et dårligt benchmarkingresultat i sig selv være nok til at sikre, at et vandselskab ikke øger sine omkostninger mere end højst nødvendigt, relativt til de øvrige selskaber i sektoren.

Det forventes foreløbig, at det vil blive fastsat, at genberegningen foretages i det sidste år af en reguleringsperiode, for at den nye omkostningsramme kan anvendes fra det første år i den næste reguleringsperiode. Det er derfor hensigten, at genberegningen vil skulle ske på baggrund af de gennemsnitlige faktiske omkostninger over de fire år, som ligger forud for det år, hvor genberegningen finder sted, dvs. det sidste år af den forrige reguleringsperiode og de første tre år af den indeværende reguleringsperiode (beregningsperioden). Forskydningen i forhold til reguleringsperioden skyldes, at man ikke vil kende omkostningerne i det sidste år af reguleringsperioden på genberegningstidspunktet. Gennemsnittet af de faktiske omkostninger i beregningsperioden vil skulle danne grundlag for den nye omkostningsramme for den efterfølgende reguleringsperiode.

Efter bestemmelsen vil der også kunne fastsættes regler om, hvorvidt der ved genberegningen skal tages hensyn til de effektiviseringskrav og pristalskorrektion, som selskabets rammer er blevet korrigeret med over beregningsperioden. Det er ved den første udmøntning hensigten at fastsætte, at der ved genberegningen ikke skal tages hensyn hertil.

Hvis der tages højde for tidligere stillede effektiviseringskrav, når omkostningsrammen genberegnes, bliver rammen ikke tilpasset de gennemsnitlige faktiske afholdte omkostninger i beregningsperioden. Derfor skal omkostningsrammen genberegnes uden hensyntagen til tidligere stillede effektiviseringskrav. Hensynet til beregningsperiodens effektiviseringskrav og priskorrektioner er af ministeriet tidligere blevet benævnt som 'korrektionsfaktoren'. Korrektionsfaktoren er jf. ministeriets eget papir 'Notat om recalibrering og forbrugerbeskyttelsesmekanismen i lovforslag om justeret økonomisk regulering af vandsektoren' (17-06-2022), ikke indeholdt i den politiske aftale om justeret økonomisk regulering af vandsektoren. Hvis effektiviseringskrav og priskorrektioner skal videreføres mellem reguleringsperioder, vil det efter vores vurdering derfor kræve, at 2018-aftalen skal genforhandles.

Det er hensigtsmæssigt, at genberegningen af omkostningsrammerne tager udgangspunkt i gennemsnittet af de faktiske omkostninger, men det er meget problematisk, at gennemsnittet ikke korrigeres for pristalskorrektion som redegjort for i DANVAs høringsvar og bilag 1 hertil. Det er stærkt problematisk, at en sådan pristalskorrektion ikke er indskrevet som en obligatorisk del af metoden ovenfor og det er tilsvarende uheldigt, at det ikke direkte fremgår, at gennemsnittet kan korrigeres for pristalsudviklingen direkte i forbindelse med beregningen af de faktiske omkostninger over perioden.

Det er ikke hensigten, at genberegningen af omkostningsrammerne ved hver ny reguleringsperiode erstatter det nuværende tillægssystem, eftersom genberegningen af omkostningsrammer som udgangspunkt kun tager sigte på ændringer i omkostninger, der er indregnet i rammerne i forvejen, såsom reinvesteringer og almindelige driftsomkostninger. Investeringsomkostninger og øgede driftsudgifter til nye opgaver vil således fortsat blive håndteret med tillæg, hvis vandselskabet søger herom, og hvis der er tale om varige tillæg, integreres disse over tid i omkostningsrammen, idet de indgår i genberegningen, når de har været afholdt i en hel beregningsperiode. Vandsel-

skaberne skal derfor fortsat kunne få justeret omkostningsrammen årligt efter reglerne om tillæg, så der ikke går en hel reguleringsperiode, før omkostningerne er fuldt integreret i omkostningsrammen.

Genberegningen ved overgangen til en ny reguleringsperiode vil derfor skulle ske på en måde, der tager hensyn til, at justeringer foretaget inden for reguleringsperioden som følge af tillæg integreres i vandselskabets omkostningsramme, og at der ikke sker en dobbeltjustering.

Herudover er det hensigten, at indtægtsrammen, hvert år vil blive justeret for IPO, jf. nærmere bemærkningerne til § 8, nr. 3. IPO vil således heller ikke skulle medtages ved genberegningen af omkostningsrammen.

Desuden vil genberegningen ikke skulle medtage finansielle omkostninger. Disse dækkes enten af forrentningsrammen, jf. bemærkningerne til nr. 1, litra b, eller vil blive omfattet af regler, der forventes fastsat om udfasning af de eksisterende finansielle omkostninger, som efter de gældende regler er indregnet i rammerne.

Det er således hensigten, at der fastsættes regler om, hvordan den del af de hidtidige indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, som vedrører finansieringsomkostninger, skal afvikles. Reglerne vil skulle fastsættes med henblik på, at de nuværende finansieringsomkostninger i rammerne til historiske investeringer vil skulle afvikles over en årrække på en sådan måde, at selskaberne kompenseres retvisende for deres finansieringsomkostninger knyttet til tidligere investeringer, som ikke omfattes af forrentningsrammen.

Det bør uddybes, hvordan dette tænkes gennemført. Det bør fremgå, at metoden skal sikre omkostningsdækning i forhold til de finansieringsomkostninger vandselskaberne har i dag. Retvisende er åbent for fortolkning og giver ikke sikkerhed for omkostningsdækning. Mange vandselskaber har i dag fastforrentede inkonvertible lån. Det vil være meget uheldigt, hvis ikke selskaberne bliver fuldt kompenseret for omkostningerne til disse lån i hele lånets restløbetid, eksempelvis ved at man fastsætter et tillæg ud fra en kort rente. Derfor er det vigtigt, at det fremgår af teksten ovenfor, at vandselskaberne kompenseres således deres omkostninger i forbindelse med eksisterende lån dækkes.

Der vil også kunne fastsættes regler om, at genberegningen ikke skal omfatte omkostninger, der omfattes af modregning med indtægter, jf. bemærkningerne til § 8, nr. 4. Med modregning med indtægter menes tilfælde, hvor en indtægt ikke skal indtægtsføres, i det omfang den modsvarer af omkostninger hidrørende fra samme aktivitet el. lign. I sådanne tilfælde vil indtægterne således kunne dække relaterede omkostninger uden om indtægtsrammen. Omkostninger, der således modregnes i indtægter, bør derfor ikke medregnes ved genberegningen.

Det er herudover også hensigten at fastsætte, at visse omkostninger ikke medregnes ved genberegningen, fordi selskabet ikke burde have afholdt dem. Det vil f.eks. dreje sig om ulovlige omkostninger og bøder, som selskabet har betalt.

Ulovlige omkostninger vil dels omfatte omkostninger, som er ulovlige for vandselskabet at takstfinansiere efter regler i vandsektorloven eller regler udstedt i medfør af loven, herunder bl.a. reglerne om tilknyttet virksomhed og om aftalers markedsmæssighed, jf. vandsektorlovens §§ 18 og 19. Det vil også omfatte omkostninger, som i øvrigt ikke må takstfinansieres i henhold til vandforsyningslovens § 52 a eller spildevandsbetalingslovens § 1. *Det er således hensigten at fastsætte, at Vandsektortilsynet kan træffe afgørelse om at udelukke omkostninger fra genberegningen, hvis Vandsektortilsynet bliver opmærksom på en omkostning, som tilsynet vurderer, ikke lovligt kan takstfinansieres i henhold til vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven. Dette gælder både de omkostninger, hvor Vandsektortilsynet generelt er tillagt tilsynsrollen, som det efter gældende ret er tilfældet i forhold til omkostningsbekendtgørelsen, og omkostninger, hvor tilsynsforpligtelsen generelt ligger hos kommunalbestyrelsen som led i godkendelsen af vandselskabets takster. Det gælder også, selv om kommunalbestyrelsen har godkendt takster på baggrund af et budget, hvori de pågældende omkostninger indgår, eller i øvrigt har fundet, at de pågældende omkostninger kunne takstfinansieres. Hvis Vandsektortilsynet ikke havde kompetence til at træffe sin egen afgørelse om, hvorvidt der er tale om en omkostning, som skal afvises i forhold til indregning i indtægtsrammen efter vandsektorloven, fordi den er i strid med betalingsreglerne i vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven, ville man risikere, at Vandsektortilsynet var nødt til at træffe forskellige afgørelser over for vandselskaber i forskellige kommuner, som fortolker betalingsreglerne forskelligt – eller endda over for det samme selskab, hvis det leverer til flere kommuner. Det er hensigten at fastsætte, at Vandsektortilsynet også kan træffe sin egen afgørelse, selv om Energiklagenævnet i en klagesag i forhold til kommunalbestyrelsens afgørelse har taget*

stilling til lovligheden af at takstfinansiere en omkostning i henhold til vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven. Hvis Energiklagenævnet har taget stilling til lovligheden i henhold til reglerne i vandforsyningslovens eller spildevandsbetalingsloven, som Vandsektortilsynet ikke generelt er tilsynsmyndighed for, forventes det dog, at Vandsektortilsynet normalt vil lægge nævnets vurdering til grund, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, herunder f.eks. at der er oplysninger i sagen, som ikke har indgået i klagesagen for Energiklagenævnet.

DANVA finder det dybt kritisabelt at det centrale tilsyn med vandsektoren fremadrettet tillægges beføjelsen til at vurdere, hvilke omkostninger som vandselskaberne kan få dækket uanset ressortfordeling. Med bestemmelsen bliver det den centrale økonomiske regulator og ikke hverken selskabets ledelse eller ejere som træffer beslutningerne af betydning for selskabets aktivitet, drift og investeringer. Idet det er tilsynet, der skal bedømme, hvornår der er tale om et nødvendigt lån til investeringer, en nødvendig henlæggelse eller en nødvendige beskyttelse af grundvandsressourcen.

Ændringen kan få betydelig og måske utilsigtede konsekvenser jf. erfaringerne fra andre forsyningssektorer. Forsyningstilsynet har eksempelvis vurderet at køb af grøn energi ikke er en nødvendig omkostning i fjernvarmeselskaberne jf. tilsynets vejledende udtalelse af 22. januar 2021 om indregning af omkostninger til køb af grøn energi mv. i fjernvarmepriserne. Dette er der rettet op på med regelændringer. Ligeledes har spørgsmålet om, hvorvidt en underdækning er en nødvendig omkostning, der kan opkræves og dermed rækkevidden af hvile- i- sig- selv princippet været omstridt jf. Energiklagenævnets afgørelse af 19. december 2018.

DANVA er bekymret for, at det ikke bliver forsyningseksperter og lokale beslutninger, men den centraliserede økonomiske regulators syn på nødvendighed, der bliver afgørende for forsyningssikkerhed, klimasikring og innovation og grøn omstilling i fremtiden.

Forslaget om at tilsynet ikke skal respektere afgørelser fra administrative rekursmyndigheder finder DANVA ligeledes særdeles problematisk. En afgørelse fra Energiklagenævnet, som ikke er respekteret af tilsynet, kan herefter blive genstand for behandling hos endnu en rekursmyndighed, hvis tilsynets afgørelse indbringes for Konkurrenceankenævnet.

Det er hensigten med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 11 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 32, at fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet skal orientere kommunalbestyrelsen i den eller de relevante kommuner, hvis tilsynet finder, at et vandselskab har afholdt omkostninger, som ikke lovligt kan takstfinansieres. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 32.

Herudover er det hensigten at fastsætte visse begrænsninger i forhold til den automatiske genberegning i tilfælde, hvor vandselskabets omkostninger er steget væsentligt, og selskabet samtidig ifølge benchmarkingen ikke opnår en tilstrækkeligt høj efficiensscore i henhold til nærmere fastsatte kriterier. Formålet er at sikre, at omkostningsrammen ikke hæves unødigt og forbrugere dermed kommer til at betale unødigt høje takster. Formålet er derimod ikke at begrænse selskaber i at foretage nødvendige og effektive investeringer.

Hvorledes er unødig hævnning og unødigt høje takster defineret? Hvordan vurderes det eksempelvis, om en investering er 'nødvendig'? Der er tale om upræcise, uafgrænsede formuleringer, hvoraf den påtænkte anvendelse og konsekvens ikke kan udledes. Forudsigelighed om rækkevidden og dermed den mulige effekt, må være en forudsætning for bibeholdelse af sådanne formuleringer.

Det er hensigten, at stigningen i rammen i så fald nedsættes i større eller mindre grad, afhængigt af hvor ineffektivt selskabet er. Det er derudover hensigten, at vandselskabet, på trods af at det er væsentligt ineffektivt i benchmarkingen, vil kunne ansøge om at få en større del af eller hele stigningen, i det omfang selskabet kan godtgøre, at stigningen ikke skyldes manglende indsats for at effektivisere, og at selskabet således ikke inden for den seneste beregningsperiode har kunnet og heller ikke på kort sigt (inden for den næste reguleringsperiode) vil kunne dække stigningen ved at nedbringe andre omkostninger. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis stigningerne skyldes nye, nødvendige reinvesteringer, mens ineffektiviteten er relateret til ældre investeringer, og selskabet derfor ikke på kort sigt kan reducere omkostningerne.

Godtgørelse er ret upræcist, hvorfor der bør defineres kriterier i lovbeholdningerne med henblik på at sikre, at muligheden for få en større del af eller hele stigningen ikke bliver illusorisk.

UDKAST

Det er foreløbig hensigten, at der indføres en mekanisme, hvor selskaber med en efficiensscore under et nærmere fastsat niveau (væsentligt ineffektive) omfattes af mekanismen, hvis de samtidig har omkostninger i foregående beregningsperiode, der væsentligt overstiger omkostningsrammerne i samme periode. Selskaber med en efficiensscore over det fastsatte niveau vil ikke kunne omfattes af mekanismen, uanset hvor høje omkostninger de har haft i seneste beregningsperiode. Det er således hensigten, at niveauet for ineffektivitet fastsættes sådan, at kun en mindre del af selskaberne vil blive omfattet af mekanismen.

De nærmere grænser vil blive fastlagt ved udmøntningen af bemyndigelsen og vil kunne tilpasses ud fra sektorens udvikling og erfaringer med ordningen. Der vil f.eks. kunne fastsættes følgende kriterier for, at et vandselskab omfattes af mekanismen: Vandselskaber, der i den seneste benchmarking har en efficiensscore på under 0,8 og samtidig har haft stigende omkostninger i den seneste beregningsperiode, som har oversteget omkostningsrammerne med mere end 2 pct., omfattes.

Det er samtidig foreløbig hensigten at fastsætte, at vandselskaber med en efficiensscore over den fastsatte grænse, f.eks. 0,8, ikke bliver omfattet af mekanismen, uanset deres niveau af omkostninger i foregående beregningsperiode, da begge kriterier skal være opfyldt. Det samme vil således gælde selskaber med omkostninger i seneste beregningsperiode, der ikke overstiger omkostningsrammerne i samme periode med mere end f.eks. 2 pct., uanset hvilken efficiensscore de har i den seneste benchmarking.

- I vurderingen af, om et selskabs omkostninger har været væsentligt højere end omkostningsrammen i en beregningsperiode, ses på summen af selskabets omkostninger over alle år i beregningsperioden (*idet omkostninger til nye tillæg givet i beregningsperioden holdes ude*), og de sammenholdes med summen af omkostningsrammerne (*pålagt effektiviseringskrav og inkl. pristalskorrektioner*) i alle år i samme periode. Et selskab der netop følger de udmeldte effektiviseringskrav og priskorrektioner, vil få beregnet en omkostningsstigning på 0 pct.

Hvis summen af omkostningerne sammenlignes med summen af omkostningsrammerne (inkl. effektiviseringskrav), vil den tilladte stigning i selskabets omkostningsramme reelt set svare til et fald, fordi stigningen i omkostningerne vurderes op imod en ramme, der reduceres gradvist i det omfang, at effektiviseringskravene er højere end prisfremskrivningen af rammerne, hvilket generelt må forventes for

selskaber, der får det maksimale individuelle effektiviseringskrav, som den omfattede gruppe gør. Selv hvis et selskab har haft konstante omkostninger, vil det med den foreslåede mekanisme, se ud som om at selskabet i perioden har haft stigende omkostninger. Dette skyldes imidlertid ikke, at omkostningerne reelt set har været stigende, men derimod, at selskabet ikke har reduceret omkostningerne i samme takt som effektiviseringskravene. Sammenligningen af omkostninger ift. ramme bør derfor være før rammen pålægges effektiviseringskrav således mekanismen kun rammer selskaber med reelt stigende omkostninger. Selskaberne skal naturligvis forsøge at følge effektiviseringskravene, men dette tilskyndes af, at selskaberne får vedvarende underskud, hvis ikke de følger kravene. Det er således et klart incitament til at følge kravene. Forbrugerbeskyttelsesmekanismen bør være en sikkerhedsventil mod usædvanlige stigninger ikke en tilsynsmodel for om effektiviseringskravene bliver fulgt minutiøst. Tilsvarende vil det også se ud til at omkostningerne er steget, hvis den reelle inflation på de varer og tjenester, som vandselskaberne køber, er højere end den pristalsfremskrivning, der tilskrives til indtægtsrammerne (ganske som det er tilfældet i øjeblikket). Man bør desuden være opmærksom på, at vandselskaberne ikke selv kan påvirke, hvordan priserne på materialer eller arbejdskraft udvikler sig. Derfor kan selskaberne heller ikke selv 'vælge' at følge pristalskorrektionerne af omkostningsrammen, men må købe materialer og arbejdskraft til den pris, der gælder, fordi inflation er en eksogen parameter, der bestemmes af generelle mønstre i den overordnede samfundsøkonomi. Derfor bør omkostningerne pristalsfremskrives til det niveau, der gælder i året, hvor genberegningen finder sted, når omkostningsrammen skal genberegnes. Sådan gør man også i reguleringen af elnetvirksomheder.

Det er hensigten at fastsætte, at en eventuel stigning i rammerne kun kan nedsættes til grænsen for, hvad omkostningerne må stige, uden at selskabet bliver omfattet af mekanismen. Det vil sige, at stigningen i rammerne med det ovennævnte eksempel ikke på grund af mekanismen vil kunne sættes lavere end minimum f.eks. 2 pct. for vandselskaber med en efficiensscore på under f.eks. 0,8. Det betyder med andre ord, at det er hensigten at fastsætte, at stigninger på op til eksempelvis 2 pct. ikke kan begrænses som følge af mekanismen.

Der er hensigtsmæssigt at præcisere, at den tilladte stigning er 2 pct. af den gennemsnitlige omkostningsramme over perioden prisen fremskrevet til genberegningens år og før effektiviseringskrav.

Der vil herudover kunne fastsættes yderligere begrænsninger i forhold til automatisk genberegning på baggrund af de faktisk afholdte omkostninger, hvis det viser sig nødvendigt for at sikre, at omkostningsrammerne fastsættes retvisende eller for at beskytte vandselskabets forbrugere mod unødigt høje takster, i det omfang det vurderes nødvendigt.

Formuleringen underminerer forudsigeligheden og retssikkerheden. Hvis den bibeholdes, er det ikke muligt for selskaberne at forudse rækkevidden af lovforslaget og dermed hvorledes deres beslutninger i dag påvirker deres rammer langt ud i fremtiden. DANVA mener ikke, dette er i overensstemmelse med almindelig retsgrundsætninger. Hvis der er tale om en henvisning til hensigten om at udelukke ulovlige omkostninger ifølge vandsektorloven, så bør det dette fremgå udtrykkeligt.

Det er hensigten med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i § 22 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 41, at fastsætte regler om, at omkostninger som det klare udgangspunkt ikke medtages ved genberegningen, hvis et selskab ikke indberetter de relevante oplysninger inden den fastsatte frist, eller i øvrigt ikke rettidigt giver Vandsektortilsynet de oplysninger, som er nødvendige for, at Vandsektortilsynet kan foretage genberegningen, herunder nødvendig dokumentation i forhold til betingelser for, at omkostninger kan medregnes, jf. nærmere bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 41, om den foreslåede § 22 b.

Da vandselskabernes erfaring er, at indberetning er præget af korte frister for selskaberne og uklarhed omkring oplysningskravet “nødvendige oplysninger”, finder DANVA det problematisk at fravige det nuværende og i øvrigt normale forvaltningsretlige udgangspunkt om skønsmæssig fastsættelse og erstatte dette med et strafelement. DANVA skal videre bemærke, at der er tale om en blåstempling af Forsyningssekretariatets seneste praksis, som tilsynet således allerede mener at have hjemmel til, hvorefter indførelsen er overflødig. For god ordens skyld, skal der dog gøres opmærksom på, at tilsynets praksis er indbragt for Konkurrenceankenævnet grundet konsekvenserne for selskaberne.

Med hensyn til de første omkostningsrammer, der vil blive fastsat i 2023 og 2024 for henholdsvis spildevandsforsyningselskaber og drikkevandssel-

skaber, er det hensigten at fastsætte særlige regler om fastsættelsen med henblik på, at omkostningsrammerne fastsættes på et så retvisende og aktuelt grundlag som muligt. Det er således hensigten at fastsætte, at disse skal fastsættes på grundlag af de faktiske afholdte omkostninger i de foregående år.

Hvad er det for nogle særlige regler? Dette bør selvfølgelig fremgå. Vi forventer at omkostningsrammerne fastsættes med udgangspunkt i selskabernes faktiske afholdte omkostninger i årene 2019-2022 (spildevand) og 2020-2023 (drikkevand). De faktiske afholdte omkostninger burde efter vores overbevisning bl.a. omfatte afholdte driftsomkostninger i perioden (også periodevis), afskrivninger baseret på afskrivningerne i POLKA (fremskrevet til det gældende prisniveau i fastsættelsesåret) og afskrivninger på gennemførte investeringer siden 2010, samt finansieringsomkostninger til historiske investeringer og ikke-påvirkelige omkostninger.

Det foreslåede nr. 1, *litra b*, omhandler regler om fastsættelse og justering af forrentningsrammer, herunder reguleringsperioder, forrentningsgrundlag og forrentningssats.

Det er nyt, at der efter forslaget til ændret affattelse af vandsektorlovens § 6, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, skal fastsættes forrentningsrammer for vandselskaberne som en del af indtægtsrammerne. Forrentningsrammen skal efter forslaget til § 6, stk. 2, 3. pkt., fastsættes for en reguleringsperiode på baggrund af vandselskabets faktiske investeringer foretaget fra og med den 1. januar 2022.

Det er ikke hensigten, at reguleringsperioden for forrentningsrammerne behøver at svare til reguleringsperioden for omkostningsrammerne. Det forventes således, at reguleringsperioden for forrentningsrammen ved den første udmøntning af bestemmelsen fastsættes til 1 år, således at forrentningsrammerne – i hvert fald i en årrække – årligt opjusteres på baggrund af de foretagne ny- og reinvesteringer.

Det er hensigten at fastsætte, at Vandsektortilsynet skal fastsætte forrentningssatsen som en WACC. Dette står for weighted average cost of capital eller på dansk: vægtede gennemsnitlige kapitalomkostninger.

Vandselskaberne har som andre virksomheder overordnet set to muligheder for at finansiere deres investeringer: via gæld eller via selskabets egenkapi-

tal. Det er derfor hensigten, at forrentningssatsen i udgangspunktet vil indeholde et omkostningselement i forbindelse med gældsomkostningen og et i forbindelse med egenkapitalomkostningen. Egenkapitalomkostningen kan betragtes som afkastkravet fra ejerne, hvilket i vandsektorens tilfælde svarer til *kommunerne i de kommunalt ejede selskaber* og forbrugerne *i de forbrugerejede selskaber*, som stiller midler til rådighed for selskabernes fremadrettede investeringer via takstbetalinger til brug for egenkapitalfinansiering. Fremmedkapitalomkostningen (prisen på gæld) er renter og gebyrer.

Et vandselskab er ganske vist et naturligt monopol, men forbrugerne køber en ydelse på lige fod med de varer, de køber i fx et supermarked, mens egenkapitalen er ejet af selskabet bag ydelserne. Vandselskaberne finansierer investeringer delvist ved løbende at geninvestere deres egenkapital i relevante anlæg. Kapitalen er bundet i anlæg og investeret i henholdsvis vand- og spildevandsforsyning, hvorved kunderne sikres billige priser.

Implementeringen af et forrentningselement i vandselskabernes indtægtsrammer, herunder den konkrete fastsættelse af en WACC, har til formål at sikre det fornødne kapitalbehov til vandselskabernes investeringer. Såfremt der er en likviditetsklemme grundet forskellen mellem løbetiden på vandselskabernes mulige lån og opkrævningsretten til finansiering heraf via indtægtsrammen skal denne ligeledes udlignes.

Det er ikke hensigten, at en forrentning af selskabernes fremadrettede investeringer skal give anledning til hverken under- eller overinvestering. Det er heller ikke hensigten at ændre på ejerskabet til vandselskaberne og deres egenkapital.

Det er hensigten, at der fastsættes en forventet gennemsnitlig effektiv fremmedkapitalomkostning i vandsektoren, og at satsen fastsættes ud fra en specifik vurdering af sektorens konkrete forhold, herunder bl.a. lånemuligheder og forventede gennemsnitlige skattebetalinger.

Det er hensigten, at der fastsættes en egenkapitalomkostningssats. Egenkapitalomkostningssatsen forventes fastsat baseret på, hvad en ejer forventet set ville kræve af afkast for at have penge bundet i vandsektoren. I fastsættelsen vil der eksempelvis kunne indgå mål for alternativomkostningen og risikoen, det ville være forbundet med for ejerne.

Det er ligeledes hensigten, at Vandsektortilsynet fastsætter en target gearing. Target gearingen er det niveau af fremmedkapitalfinansiering, som i beregningen af forrentningssatsen benyttes til at vægte den fastsatte fremmedkapitalomkostningssats og den fastsatte egenkapitalomkostningssats.

Fastsættelsen af niveauet for en target gearing er derfor en afvejning mellem, hvor meget henholdsvis fremmedkapitalomkostningen og egenkapitalomkostningen skal vægte i beregningen af forrentningssatsen. Det er foreløbig hensigten, at target gearingen fastsættes med udgangspunkt i, hvad der vurderes, vil være et rimeligt niveau for gældsfinansiering i vandsektoren. Det kan eksempelvis være baseret på gældsfinansiering i andre, sammenlignelige sektorer.

Hvilket grundlag har tilsynet for at kunne fastsætte den korrekte targetgearing af vandsektorens investeringer. Professor Ken Bechmann fra CBS har set på kapitalstrukturen og kapitalomkostningerne i vandsektoren (fordele og ulemper ved øget gældsfinansiering) for DANVA. Hans konklusion er, at for det typiske selskab i vandsektoren synes det alt andet lige at være hensigtsmæssigt med en relativ høj grad af egenkapitalfinansiering. Han konkluderer også, at der typisk vil være så mange selskabsspecifikke forhold, at det ikke giver mening at fastlægge en bestemt minimums (gældsandel) som værende hensigtsmæssig. Klima-Energi og Forsyningsministeriet har ikke analyseret på det fremlagte, men vil lave efterfølgende analyser af lovforslaget.

Hvis man vil fastsætte targetgearingen med udgangspunkt i gældsfinansieringen i sammenlignelige sektorer, bør man være opmærksom på, om lånevilkårene i vandsektoren svarer til lånevilkårene i de sammenlignelige sektorer. Hvis der fx er stor forskel på aktivlevetider eller kapitalintensitet mellem vandsektoren og de sammenlignelige sektorer, bør det vurderes om target-gearingen i vandsektoren skal tilpasses nogle sektorspecifikke forhold, herunder også skatteforhold og historik.

DANVA mener ikke, at lovforslagets gennemførelse af en øget tvungen lånefinansiering, der alt andet lige vil gøre det dyrere for forbrugerne, bør gennemføres på det nuværende grundlag og slet ikke uden der har været en politisk drøftelse/beslutning af, at dette er hensigten.

Det er foreløbig hensigten at fastsætte, at forrentningssatsen skal genberegnes hvert 4. år for henholdsvis vand- og spildevandsforsyningsselskaberne, forud for hver ny reguleringsperiode for omkostningsrammen.

Det er hensigten med hjemmel i det foreslåede § 8, nr. 3, i vandsektorloven at fastsætte regler om fradrag i forrentningsrammen i det omfang finansieringen af investeringerne er sket med egenkapital, jf. bemærkningerne til nr. 3 nedenfor.

Den politiske aftale er, at opbygning af en unødigt stor egenkapital med henblik på kontantfinansiering skal undgås. Hertil skal DANVA bemærke, at vandsektorens egenkapital er faldende og ikke stigende. Lovforslaget, der de facto vil afvikler vandselskabernes egenkapital, er derfor ikke funderet i den politiske aftale og et sådant indgreb mod vandselskaberne bør ikke gennemføres uden udtrykkeligt politisk mandat.

DANVA skal ligeledes påpege, at den politiske aftale omhandler opbygning af unødigt stor egenkapital med henblik på kontantfinansiering af investeringer. I den forbindelse skal vi henvises til vores bemærkninger umiddelbart ovenfor og under lovforslagets baggrund om kapitalstruktur, lånemuligheder og target-gearing.

Det foreslåede § 8, nr. 2, omhandler fastsættelse af generelt og individuelt effektiviseringskrav og korrektion af indtægtsrammer på baggrund af effektiviseringskrav og prisudvikling.

Ifølge de gældende regler i vandsektorlovens § 6, stk. 3-5, og § 6 a, stk. 3, korrigeres indtægtsrammerne for de store selskaber med et generelt og et individuelt effektiviseringskrav og for de mindre vandselskaber med et generelt effektiviseringskrav. Det generelle krav for de store og de mindre selskaber fastsættes forskelligt. Det individuelle effektiviseringskrav fastsættes for store vandselskaber, der vurderes som ineffektive på grundlag af den totaløkonomiske benchmarking, jf. vandsektorlovens § 4, og kan årligt udgøre op til 2 pct. af indtægtsrammen.

Der er i ØR-bekendtgørelsen med hjemmel i den eksisterende bemyndigelse i vandsektorlovens § 8 bl.a. fastsat supplerende regler om fastsættelse af effektiviseringskravene. Bekendtgørelsen indeholder desuden en liste over IPO, som er undtaget fra effektiviseringskrav.

Endvidere indeholder ØR-bekendtgørelsen regler om pristalsregulering.

Det følger af de foreslåede ændringer af vandsektorlovens §§ 4 og § 6 og ophævelsen af § 6 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 13-15 og 17, at der fremover

for alle de vandselskaber, der er omfattet af den økonomiske regulering, vil skulle fastsættes både et generelt effektiviseringskrav, og hvis de vurderes som ineffektive på grundlag af den totaløkonomiske benchmarking, også et individuelt effektiviseringskrav. Det følger derudover, at det generelle effektiviseringskrav vil skulle fastsættes på grundlag af produktivitetsudviklingen i andre sektorer, og at hvis produktivitetsudviklingen er negativ, fastsættes det til nul. Det følger endvidere, at der skal foretages korrektion af indtægtsrammen på baggrund af prisudviklingen.

I medfør af den foreslåede bemyndigelse vil der kunne fastsættes nærmere regler om, hvordan det generelle og det individuelle effektiviseringskrav beregnes, og hvordan indtægtsrammen nærmere korrigeres på baggrund af effektiviseringskrav og prisudvikling.

Det er ved den første udmøntning hensigten at fastsætte, at effektiviseringskravene og pristalskorrektionen kun beregnes af omkostningsrammen, ikke af forrentningsrammen. *Hvis det senere viser sig hensigtsmæssigt, vil der dog også kunne fastsættes regler om effektiviseringskrav og pristalskorrektion for forrentningsrammen.*

Ovenstående bør slettes. Hvis der stilles effektiviseringskrav til forrentningsrammen, beder man i realiteten selskaberne om at effektivisere på deres renteomkostninger, hvilket ikke kan lade sig gøre i praksis.

Det er endvidere som hidtil hensigten at fastsætte regler om, at IPO ikke pålægges effektiviseringskrav eller pristalskorrigeres, jf. nærmere om IPO under bemærkningerne til det foreslåede § 8, nr. 3.

Det er således hensigten, at de samme elementer af indtægtsrammen omfattes af både effektiviseringskrav og pristalskorrektion.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet og Forsyningssekretariatet har identificeret en række u hensigtsmæssigheder ved den nuværende fastsættelse af generelle effektiviseringskrav i vandsektoren, hvorfor det er hensigten at ændre den måde det generelle effektiviseringskrav fastsættes på, både i forhold til det, der i dag gælder for de store og de mindre selskaber. Det samme gælder fastsættelsen af pristalskorrektionen.

I 2020 udgav Forsyningssekretariatet en række anbefalinger til, hvordan metoden til beregning af det generelle effektiviseringskrav og metoden til fast-

sættelse af pristalskorrektioner bør justeres. Det er ved den første udmøntning hensigten at justere metoden til opgørelse af effektiviseringskravet og pristalskorrektion med udgangspunkt i Forsyningssekretariatets anbefalinger. For effektiviseringskravet indebærer det ændrede indeksbrancher, ændret produktivitetsmål samt længere tidsperiode for gennemsnit i produktivitetstal.

Det er således foreløbig ved den første udmøntning hensigten at fastsætte, at det generelle effektiviseringskrav skal fastsættes på baggrund af totalfaktorproduktiviteten *for industrien hele den markeds-mæssige økonomi* og ikke som hidtil timeproduktivitet for bygge- og anlægssektoren og den markeds-mæssige økonomi. Det er endvidere foreløbig hensigten at fastsætte, at kravet skal baseres på et ti-års gennemsnit af endelige tal og ikke som hidtil et fem-års gennemsnit af både endelige og foreløbige tal.

Justeringerne vurderes samlet set at bidrage til, at effektiviseringskravet bliver mere retvisende i forhold til produktivitetsmål, *og datakvalitet. og grad af konkurrence.* Desuden vurderes ændringerne at gøre effektiviseringskravet mere stabilt.

Vi er enige i at der kan opnås et mere retvisende generelt effektiviseringskrav, hvis kravet beregnes på baggrund af udviklingen i totalfaktorproduktivitet og ikke arbejdsproduktivitet. Vi er også enige i, at det vil give et mere stabilt effektiviseringskrav, hvis der anvendes et 10-årigt gennemsnit af endelige tal fremfor et 5-års gennemsnit baseret på både endelige og foreløbige tal. Vi er imidlertid ikke enige i valget af industrien som indekssektor. Hertil afviger sektorforholdene i hhv. industrien og vandsektoren ganske enkelt for meget fra hinanden. Danmarks Statistik har tidligere pointeret i et notat udarbejdet for DANVA, at produktivitetsudviklingen i industrien påvirkes kraftigt af produktion i udlandet – en mulighed, som vandselskaberne ikke kan benytte sig af, da produktionen i et vand- eller spildevandsselskab er stedbunden. Vi mener i stedet at det generelle effektiviseringskrav bør baseret på udviklingen i totalfaktorproduktiviteten for hele den markeds-mæssige økonomi, da man dermed baserer det generelle effektiviseringskrav til vandselskabernes indtægtsrammer på produktivitetsudviklingen i hele den samlede økonomi og ikke én særskilt indekssektor, som har markant andre vilkår og muligheder end vandsektoren.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at pristalskorrektionen fastsættes på grundlag af prisudviklingen på relevante input til vandsektoren i forhold til

forbrug af varer og tjenester, som selskaberne køber udefra, samt deres eget ressourceforbrug (arbejdskraft). Det er ved den første udmøntning foreløbig hensigten at fastsætte ændrede indeksbrancher, ændrede prisindeks samt en ændret branchevægtning som anbefalet i Forsyningssekretariatets analyse fra 2020. Det vurderes, at ændringerne leder til mere retvisende pristalskorrektioner.

Det er hensigten, at reglerne om det generelle effektiviseringskrav og pristalskorrektion vil blive justeret, hvis det senere eksempelvis viser sig, at en anden metode er mere retvisende eller ud fra et hensyn om større stabilitet.

Det individuelle effektiviseringskrav skal som hidtil fastsættes for de selskaber, som er vurderet ineffektive i benchmarkingen, jf. vandsektorlovens § 6, stk. 5. Det er hensigten at fastsætte nærmere regler om, hvordan det individuelle krav fastsættes på baggrund af benchmarkingen, herunder er det foreløbig hensigten, at der skal fastsættes et individuelt krav for de selskaber, som ikke har opnået en effektivitet, der overstiger en grænse, som i forbindelse med hver benchmarking fastsættes af Vandsektortilsynet.

Der stilles i dag individuelle effektiviseringskrav til alle selskaber, hvor der kan måles en ineffektivitet. Grænsen for effektivitet er altså 100%. Dette er u hensigtsmæssigt, da store spring i benchmarkingmodellen i forbindelse med de jævnlige genberegninger af modellen afslører, at modellen ikke måler nøjagtigt. Der er eksempler, hvor den gennemsnitlige afvigelse i effektiviseringspotentialet fra den seneste benchmarking var større end det gennemsnitlige effektiviseringspotential. Altså meget store ændringer hos rigtig mange selskaber. Det vil øge troværdigheden af benchmarkingen, hvis man indrømmede, at modellen ikke regner nøjagtigt og satte grænsen lavere end 100%. Ikke fordi modellen er dårlig som sådan, men fordi benchmarking er forbundet med usikkerhed, hvilket bør afspejles i den valgte grænse. Det kan med fordel uddybes i lovbemærkningerne, at den valgte grænse skal afspejle de usikkerheder, der er forbundet med benchmarking, således at de individuelle effektiviseringskrav bliver mere sikkert funderet.

DANVA mener på baggrund heraf, at der er grundlag for der gennem vandsektorloven og dens bemærkninger sættes en tydeligere ramme for benchmarkingen af vandselskaberne og udmeldelse af individuelle effektiviseringskrav på baggrund heraf.

Det er endvidere hensigten, at der som hidtil skal være et loft over det individuelle effektiviseringskrav, som ved den første udmøntning vil blive fastsat til 2 pct. *Dette vil senere kunne ændres, f.eks. hvis det viser sig, at ineffektive selskaber som følge af de fleksible rammer ikke indhenter deres effektiviseringspotentiale i et tilfredsstillende tempo, eller hvis det viser sig, de mest ineffektive selskaber i praksis ikke er i stand til opfylde de årlige individuelle effektiviseringskrav, uden at det går ud over deres forsyningspligt.* Forligskredsen vil skulle godkende et ændret loft.

Hvordan defineres et 'et tilfredsstillende tempo'? Det er svært for DANVA at se, hvordan det skulle hjælpe på indhentningen af effektiviseringspotentialet at hæve grænsen for det individuelle effektiviseringskrav, da de selskaber, som får de højeste effektiviseringskrav, ofte er dem der i forvejen presses af reguleringen. Derfor vil det ikke hjælpe at stille et endnu højere krav til disse selskaber og loftet bør ikke fastsættes højere end de nuværende 2 pct. Det vil dog kunne være relevant at sænke loftet, hvis det viser sig at de mest ineffektive selskaber ikke kan imødekomme de årlige individuelle effektiviseringskrav uden at det har konsekvenser for selskabernes forsyningspligt og -sikkerhed. DANVA skal i øvrigt henvise til sine bemærkninger til § 1 nr. 15.

Det er hensigten med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i § 22 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 41, at fastsætte regler om, at det individuelle effektiviseringskrav kan fastsættes til maksimum, hvis et selskab ikke indberetter oplysninger til brug for benchmarkingen inden den fastsatte frist, eller hvis der er væsentlige mangler heri, så Vandsektortilsynet ikke kan foretage en retvisende benchmarking af selskabet, jf. nærmere bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 41, om den foreslåede § 22 b.

DANVA finder det problematisk at fravige det nuværende og i øvrigt normale forvaltningsretlige udgangspunkt om skønsmæssig fastsættelse og at erstatte det med et strafelement. Vi skal ligeledes bemærke at skønsmæssig fastsættelse også anvendes på andre forsyningsområder.

Hvis bestemmelsen ikke desto mindre fastholdes, vil vi gerne appellere til, at der suppleres med en bestemmelse om, at Vandsektortilsynet skal give selskaberne direkte besked umiddelbart inden fristen for indberetning udløber. Dette kunne fx være en uge eller 14 dage før. Desuden bør der ved manglende indberetning sendes en rykkerskrivelse til selskabets ledelse med mulighed for at bringe forholdet i orden.

DANVA skal videre bemærke, at der er tale om en blåstempling af Forsyningssekretariatets seneste praksis, som tilsynet således allerede mener at have hjemmel til, hvorefter indførelsen er overflødig. For god ordens skyld skal der dog gøres opmærksom på, at tilsynets praksis er indbragt for Konkurrenceankenævnet grundet konsekvenserne for selskaberne.

Den situation man ønsker at lovhjemle er eksempelvis følgende fra 2021 indberetningen: Et selskab der altid tidligere har indberettet, får i 2021 ikke indberettet på grund af personaleændring og hjemmearbejde pga. Covid-19. Tilsynet tager ikke kontakt til selskabet, men fastsætter i stedet et individuelt effektiviseringskrav til den maksimale procentsat. DANVA finder fremgangsmåde urimelig og uproportional og har selvfølgelig samme holdning til en lovfæstelse heraf. For god ordens skyld gøres opmærksom på, at Tilsynets afgørelse i øvrigt er indbragt for Konkurrenceankenævnet og endnu uafgjort.

Der vil kunne fastsættes regler om, hvorvidt korrektionen skal beregnes sekventielt eller samtidigt. Ved en sekventiel fastsættelse ganges korrektionerne (for effektiviseringskrav og pristalskorrektionen) på rammen sekventielt, dvs. at de enkelte korrektioner ikke nødvendigvis ganges på den samme ramme (base). Ved en samtidig fastsættelse ganges alle korrektioner på den samme ramme (base).

Korrektionen af omkostningsrammen bør ske sekventielt, startende med det individuelle effektiviseringskrav, fordi det må forventes, at det enkelte selskab skal reducere sit eget effektiviseringsefterslæb, før selskabet har mulighed for at følge med den overordnede produktivitetsudvikling i samfundet.

Det foreslåede § 8, nr. 3, omhandler tillæg til *og fradrag* i indtægtsrammen og betingelser herfor, herunder om samfundsøkonomisk hensigtsmæssighed.

Der er i medfør af den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 8 fastsat regler i ØR-bekendtgørelsens regler om tillæg, særlig §§ 11, 13 og 15. Der kan bl.a. gives tillæg til omkostninger til statsligt eller kommunalt fastsatte, pålagte eller godkendte mål, der overstiger en vis grænse, herunder klimatilpasningsprojekter, til ledningsflytninger, udvidelse af forsyningsområdet eller håndterede vandmængder, og tilbagebetaling af vejbidrag. Der er fastsat regler om mulighed for at give et supplerende investeringstillæg, hvis

vandselskabets likviditet ikke er tilstrækkelig til at kunne finansiere afdrag og renter på selskabets lånefinansierede investeringer m.v.

Herudover er der fastsat regler om IPO, jf. ØR-bekendtgørelsens § 9, stk. 6, jf. stk. 4, hvorefter indtægtsrammen årligt justeres, hvis der sker ændringer i størrelsen på de IPO, som selskabet har.

Der er tillige i ØR-bekendtgørelsen fastsat regler om reduktion af den økonomiske ramme i visse tilfælde, f.eks. hvis aktiviteter eller omkostninger reduceres væsentligt, jf. § 15, hvis vandselskabet har overskredet sin indtægtsramme samlet over en reguleringsperiode eller kontrolperiode, jf. § 18, stk. 9, eller i visse tilfælde, hvor et selskab afholder omkostninger i strid med reglerne i omkostningsbekendtgørelsen, jf. § 14.

For god ordens skyld skal DANVA gøre opmærksom på at Vandsektorlovens § 6 stk. 6 og § 8 ikke indeholder ordet fradrag i dag. Lovbemærkningernes beskrivelse af ministerens beføjelser indeholder da heller ikke beskrivelser af fradrag i hverken lovbemærkningerne til L 132 af 16 juni 2016 (ændringsloven fra 2016) eller L 469 af 12. juni 2009 (vandsektlov I).

I forhold til de nuværende regler om fradrag i indtægtsrammerne så skal vi ligeledes gøre opmærksom på, at § 14 om fradrag for ulovlige omkostninger efter omkostningsbekendtgørelsen er indført med Lov 2210 af 29. december 2020 om ændrede regler om klimatilpasning mv). At § 18 omhandler tilbagebetaling af skat (indsat for at implementere 2018-aftalens punkt 3 om konsekvenser af skattesagen) og manglende overholdelse af indtægtsrammen. § 15 er en generalklausul til at justere rammen, hvis et vandselskabs aktiviteter eller omkostninger ændres væsentligt. Bestemmelsen er ment i både op og nedadgående retning, hvilket fremgår Energi-, Forsynings-, og Klimaministeriet høringsnotatet af 17. februar 2016, hvor hvoraf det fremgår, at den eksempelvis er tiltænkt nye periodiske omkostninger.

DANVA er stærkt bekymret for, hvad indførelse af diskretionær bemyndigelse til at foretage fradrag i indtægtsrammerne kan og påtænkes anvendt til. Vi skal gøre opmærksom på, at i det omfang, der gives bemyndigelser, så bør selve bemyndigelsesbestemmelsen være formuleret så præcist som muligt, ligesom lovforslaget skal indeholde fyldestgørende bemærkninger herom. At det er vigtigt, i de tilfælde hvor en relativt bred affærdigelse af selve bemyndigelsesbestemmelsen er nød-

vendig, at den nødvendige afgrænsning og præcisering af bemyndigelsen i stedet angives i bemærkningerne. Samt at der der i forhold til bemyndigelser bør redegøres så udførligt som muligt for den påtænkte anvendelse af bemyndigelsen, herunder for de hensyn som der i den forbindelse skal ligges vægt på jf. Justitsministeries vejledning om lov-kvalitet s 104.

Den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 8, nr. 3, giver ligesom den gældende § 8 mulighed for at fastsætte regler om, hvilke typer af omkostninger der kan udløse et tillæg til indtægtsrammen, og hvilke betingelser vandselskaberne skal opfylde for at kunne få tillæg til de pågældende omkostninger. Der vil herunder kunne fastsættes betingelser vedrørende samfundsøkonomisk hensigtsmæssighed for de projekter, der søges om tillæg til, sådan som det f.eks. efter de gældende regler i ØR-bekendtgørelsen er fastsat i forhold til spildevandsforsyningsselskabernes klimatilpasning.

Ministerens beføjelser omkring samfundsøkonomisk hensigtsmæssighed er indsat i forbindelse med gennemførelsen af Lov 2210 af 29. december 2020 om ændrede regler om klimatilpasning mv., hvorefter der er opstillet særlige krav om samfundsmæssighed til klimatilpasningsprojekter. Det er en del af den politiske aftale, at reglerne, de er vedtaget med ændringsloven, der trådte i kraft 1. januar 2021, skal evalueres efter 3. år. Vi skal i øvrigt henvise til vores bemærkninger til § 1 nr. 18.

Det er som hidtil hensigten, at der som hovedregel ikke gives tillæg til ordinær drift eller til geninvesteringer i ordinær infrastruktur, som allerede er omfattet af grundlaget for rammen, men at tillæg derimod som hovedregel vedrører omkostninger til nye eller udvidede opgaver m.v. Det er dog hensigten, at der i visse tilfælde kan fastsættes regler om tillæg også til andet end nye opgaver m.v., f.eks. i tilfælde af utilstrækkelig likviditet til at betale renter og afdrag på lånefinansierede investeringer eller til dækning af omkostning til uforudsete hændelser, som f.eks. forurening m.v.

DANVA skal gøre opmærksom på, at de nuværende regler om tillæg i visse tilfælde giver vandselskaberne udfordringer. Det skyldes at, afgift på ledningsført vand indgår i den del af indtægtsrammen væsentlighedskravet baseres på ved tillægsgivende aktiviteter. Afgift på ledningsført vand bør derfor ikke indgå som en del af indtægtsrammen.

Det er også som hidtil hensigten at fastsætte, at der kan gives tillæg til dækning af IPO. I modsætning til andre tillæg er det hensigten, at sådanne tillæg

skal tilpasses årligt på baggrund af de faktiske afholdte omkostninger i det foregående år, medmindre omkostningen undtagelsesvis indregnes over en årrække (periodisering), og at de ikke integreres i omkostningsrammen og således ikke medtages ved de regelmæssige genberegninger heraf, ligesom de – som hidtil – undtages fra effektiviseringskrav.

Vandselskaberne efterspørger muligheden for at forhåndsgodkendelse bliver udbredt til IPO.

Det forventes, at afgrænsningen af IPO ved den første udmøntning ændres, således at selskabsskat ikke længere skal være en IPO eller udløse et tillæg til rammen. Selskabsskat vil herefter blive behandlet anderledes end andre skatter og afgifter, som ved den første udmøntning forventes fortsat at skulle være IPO. Der henvises til de afsnit 3.1.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Det er stærkt problematisk, kun at implementere punkt 3 i 2018-aftalen delvist. Periodisering af tilslutningsbidrag er en stor udfordring for de skattepligtige selskaber. Den politiske aftale er, at det som en del af (samtidig med) ændringen af skat fra ikke påvirkelig til påvirkelig omkostnings skal ske en undersøgelse af de skattemæssige udfordringer forbundet med tilslutningsbidraget.

Generelt giver det ikke mening at lade skat være en ikke-påvirkelig omkostning. Skat opstår alene på grund af den forskel der er i skatteregler og forsyningsregler. Havde Skattestyrelsen anerkendt fradrag for over/underdækninger samt givet adgang til periodisering af tilslutningsbidrag ville der som hovedregel ikke opstå skat. Men flere vandselskaber er tvunget til at genere et skattemæssigt overskud på grund af reglerne. De store tilslutningsbidrag opstår fx ved tilslutning til et nyt sommerhusområde, men opstår også når der i den grønne omstillings navn udrulles fjernvarme til områder med fx gas, og når der etableres bæredygtig fjernkøling. Konsekvensen af, at udfordringerne ikke analyseres og i sidste ende implementeres i skattelovgivningen er, at der opstår betalbare skatter til trods for at der opereres med en hvile-i-sig-selv-økonomi. Vandselskabernes (særligt den del som ikke har opnået POLKA-værdier, men også de som allerede har brugt værdierne i en sambeskatning) skattebetalinger kan, med den regulering som der lægges op til alene finansieres ved at nedbringe investeringer eller driftsomkostninger, fordi der ikke gives tillæg e.l. i rammen til skattebetalinger.

Grundlaget for at fjerne skats status som ikke påvirkelig omkostning mangler således når ikke den anden del af aftalens punkt 3 gennemføres. Skat bør ikke implementeres som IPO uden der er skabt mulighed for, at tilslutningsbidrag periodiseres og udfordringen med fradrag for

over/underdækninger er løst - hvis Skat som IPO overhovedet skal indføres.

Det forventes heller ikke, at omkostninger til force majeure fremover skal være IPO, da det er muligt at påvirke eller effektivisere på omkostninger, uanset at disse måtte være udløst af en force majeure-begivenhed. Det er hensigten, at der skal kunne gives et almindeligt tillæg i tilfælde af force majeure.

Ved den første udmøntning er det i øvrigt hensigten, at der *i det væsentlige* skal kunne gives tillæg (herunder som IPO) til de samme typer af omkostninger som efter de gældende regler. Herunder er det foreløbig hensigten at videreføre de gældende regler om tillæg til klimatilpasning, hvorefter det bl.a. er en forudsætning for at få tillæg, at reglerne i omkostningsbekendtgørelsen dokumenteres overholdt.

I forhold omkostningsbekendtgørelsens krav, skal DANVA for god ordens skyld gøre opmærksom på, at der er tale om omfattende krav, der giver behov for omfattende aftaler.

Der vil imidlertid kunne ændres i reglerne om tillæg, hvis udviklingen medfører, at der opstår behov for nye eller ændrede regler, eller hvis det konstateres, at tillægsreglerne giver u hensigtsmæssige incitamentter til vandselskaberne. Det samme gælder, hvis erfaringerne med de fleksible indtægtsrammer viser, at tillægsreglerne bør tilpasses for at passe til det nye system med regelmæssig genberegning af omkostningsrammerne.

DANVA skal opfordre til, at man i forhold til tillæg, indretter bekendtgørelsen således, at hver ny situation ikke medfører behov for ændring af bekendtgørelsen, men på rimelig vis kan håndteres indenfor denne.

Der vil ligeledes kunne fastsættes regler om, hvordan tillæg beregnes og indregnes i indtægtsrammen.

Det er som hidtil hensigten, at tillæg som hovedregel skal gives på baggrund af afholdte omkostninger, men at der fortsat skal være mulighed for at selskaberne kan søge om en forhåndsgodkendelse af tillæg, før de afholder omkostningerne. En forhåndsgodkendelse eller afslag herpå vil være en forvaltningsretlig afgørelse, som vil kunne påklages, jf. vandsektorlovens § 26, stk. 2. En forhåndsgodkendelse vil være bindende under forudsætning af, at pågældende tillægsregler ikke er ændret, når det endelige tillæg skal gives, og

under forudsætning af, at de forudsætninger, der i øvrigt er lagt til grund for forhåndsgodkendelsen, ikke er ændret på en måde, der påvirker vurderingen af, om betingelserne for at opnå tillæg er opfyldt.

DANVA ønsker at muligheden for få forhåndsgodkendelse også kommer til at omfatte IPO'erne.

Det er hensigten, at tillæg som hidtil som hovedregel beregnes på baggrund af afholdte omkostninger ud fra vandselskabets årlige driftsomkostninger samt den årlige lineære afskrivning på anlægsomkostningen.

I modsætning til efter de gældende regler, vil tillæggene dog ikke skulle omfatte finansielle omkostninger, da disse fremover vil skulle dækkes af forrentningsrammen. I modsætning til de gældende regler, vil tillæggene ikke være varige, idet det er hensigten at tillæggene integreres i omkostningsrammen og den regelmæssige genberegning heraf. Tillæg vil således bortfalde, når de pågældende omkostninger er blevet fuldt ud integreret i omkostningsrammen, dvs. når de har været afholdt i alle de år, der indgår i beregningsperioden for en genberegning.

Regler om, hvordan tillæg beregnes, vil dog kunne ændres, hvis det vurderes hensigtsmæssigt for at der foretages retvisende korrektion af rammen og gives hensigtsmæssige incitamentter til vandselskaberne, ligesom der vil kunne fastsættes forskellige regler for forskellige tillæg, afhængig af, hvad der vil være mest hensigtsmæssigt.

Hensigten og dermed den mulige rækkevidde af overstående afsnit er fuldstændig uigennemskueligt. Afsnittet bør derfor slettes af hensyn til at sikre forudsigelighed og retssikkerhed i lovforslaget. Afsnittet forekommer i øvrigt overflødig jf. tidligere afsnit.

Det er hensigten med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i § 22 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 41, at fastsætte regler om, at der som det klare udgangspunkt ikke kan gives tillæg for det pågældende år, hvis ansøgning med den krævede dokumentation ikke er modtaget inden den fastsatte frist, eller hvis der er mangler i den fremsendte dokumentation, jf. nærmere bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 41, om den foreslåede § 22 b.

Dette stiller krav til, at der er tydelighed omkring dokumentationskravene. Da vandselskaberne erfaring er, at indberetning er præget af

korte frister for selskaberne og uklarhed omkring oplysningskravet “nødvendige oplysninger”

Bestemmelsen i nr. 3 omhandler også regler om fradrag i rammen, og der vil i medfør heraf bl.a. kunne fastsættes regler dels om fradrag, som skyldes, at nogle af vandselskabets opgaver eller omkostninger er bortfaldet, *dels fradrag, som skyldes, at det konstateres, at vandselskabet tidligere har fået beregnet sin indtægtsramme for højt.*

En bemyndigelse til diskretionær at nedsætte vandselskabernes rammer er helt uacceptabelt. Bemyndigelsen kan efter ordlyden eksempelvis bruges til løbende at nedsætte vandselskabernes indtægtsrammer (luftkorrigere) eller at fjerne den politisk fastsatte åbningsværdi af selskaberne. Dette underminerer dels hensynene bag fleksible rammer og dels det grundlag og de forudsætninger et vandselskab foretager dispositioner ud fra og som rækker langt ud i fremtiden.

Der vil også kunne fastsættes regler om fradrag i tilfælde, hvor vandselskabet har afholdt ulovlige omkostninger, dvs. omkostninger, som ikke må takstfinansieres. Der vil også kunne fastsættes regler om fradrag i tilfælde, hvor overtrædelserne ikke har haft indflydelse på indtægtsrammens størrelse, herunder bl.a. i tilfælde, hvor vandselskabet ulovligt har haft for lave indtægter fra andre kilder end takster, f.eks. hvis der er indgået aftale om, at selskabet leverer en ydelse til en for lav pris, som er ikke-markedsmæssig, og dermed i strid med vandsektorlovens § 19, stk. 4. Der henvises i øvrigt vedrørende fradrag i forbindelse med ikke-markedsmæssige aftaler til bemærkningerne til det foreslåede § 19, stk. 7, 2. pkt. i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 37.

Det er hensigten at fastsætte regler om, at tilbageføring til forbrugerne af midler, som har været anvendt til formål, der ikke måtte takstfinansieres, for de vandselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, fremover skal ske via fradrag i selskabets indtægtsramme og ikke via en kommunal afgørelse i forbindelse med godkendelser af bidrag og takster efter vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven. Det er således hensigten i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 54, stk. 2, i vandforsyningsloven og § 3 a, stk. 2, i spildevandsbetalingsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 7, og § 3, nr. 6, for disse selskaber at afskære kommunerne fra at afslå at godkende bidrag og takster eller at genoptage tidligere afgørelser om godkendelse af bidrag og takster efter vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven

med den begrundelse, at der tidligere har været afholdt ulovlige omkostninger, jf. nærmere bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 7, og § 3, nr. 6. Det er derfor tillige hensigten i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 54, stk. 2, i vandforsyningsloven og § 3 a, stk. 2, i spildevandsbetalingsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 7, og § 3, nr. 6, at fastsætte, at kommunalbestyrelsen orientere Vandsektortilsynet, hvis kommunalbestyrelsen kommer i besiddelse af oplysninger, som tyder på, at et vandselskab ulovligt har afholdt omkostninger, der ikke kan indregnes i taksterne efter vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven.

Ulovlige omkostninger vil – ligesom i forhold til genberegningen af indtægtsrammerne forud for en ny reguleringsperiode, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 8, nr. 1, litra a – dels omfatte omkostninger, som er ulovlige for vandselskabet at takstfinansiere efter regler i vandsektorloven eller regler udstedt i medfør af loven, herunder bl.a. reglerne om tilknyttet virksomhed og om aftalers markedsmæssighed, jf. vandsektorlovens §§ 18 og 19. Det vil også omfatte omkostninger, som ikke i øvrigt må takstfinansieres i henhold til vandforsyningslovens § 52 a eller spildevandsbetalingslovens § 1. Det er således hensigten at fastsætte, at Vandsektortilsynet kan træffe afgørelse om at udelukke omkostninger fra genberegningen, hvis Vandsektortilsynet bliver opmærksom på en omkostning, som tilsynet vurderer, ikke lovligt kan takstfinansieres i henhold til vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven. Dette gælder *både* de omkostninger, hvor Vandsektortilsynet generelt er tillagt tilsynsrollen, som det efter gældende ret er tilfældet i forhold til omkostningsbekendtgørelsen, *og omkostninger, hvor tilsynsforpligtelsen generelt ligger hos kommunalbestyrelsen som led i godkendelsen af vandselskabets takster*. Det gælder også, selv om kommunalbestyrelsen har godkendt takster på baggrund af et budget, hvori de pågældende omkostninger indgår, eller i øvrigt har fundet, at de pågældende omkostninger kunne takstfinansieres. *Hvis Vandsektortilsynet ikke havde kompetence til at træffe sin egen afgørelse om, hvorvidt der er tale om en omkostning, som skal afvises i forhold til indregning i indtægtsrammen efter vandsektorloven, fordi den er i strid med betalingsreglerne, ville man risikere, at Vandsektortilsynet var nødt til at træffe forskellige afgørelser over for vandselskaber i forskellige kommuner, som fortolker betalingsreglerne forskelligt – eller endda over for det samme selskab, hvis det leverer til flere kommuner. Det er hensigten at fastsætte, at dette også gælder, selv om Energiklagenævnet i en klagesag i forhold til kommunalbestyrelsens afgørelse har taget stilling til lovligheden af at takstfinansiere en omkostning i henhold til vandforsyningsloven eller spildevandsbetalingsloven. Hvis Energiklagenævnet*

har taget stilling til lovligheden i henhold til reglerne i vandforsyningslovens eller spildevandsbetalingsloven, som Vandsektortilsynet ikke generelt er tilsynsmyndighed for, forventes det dog, at Vandsektortilsynet normalt vil lægge nævnets vurdering til grund, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, herunder f.eks. at der er oplysninger i sagen, som ikke har indgået i klagesagen for Energiklagenævnet.

DANVA finder det dybt kritisabel at det centrale tilsyn med vandsektoren fremadrettet tillægges beføjelsen til at vurdere, hvilke omkostninger som vandselskaberne kan få dækket uanset ressortfordeling. Med bestemmelsen bliver det den centrale økonomiske regulator og ikke hverken selskabets ledelse eller ejere som træffer beslutningerne af betydning for selskabets aktivitet, drift og investeringer. Idet det er tilsynet, der skal bedømme, hvornår der er tale om et nødvendigt lån til investeringer, en nødvendig henlæggelse osv.

Ændringen kan få betydelig og måske utilsigtede konsekvenser jf. erfaringerne fra andre forsyningssektorer. Forsyningstilsynet har eksempelvis vurderet at køb af grøn energi ikke er en nødvendig omkostning i fjernvarmeselskaberne jf. tilsynets vejledende udtalelse af 22. januar 2021 om indregning af omkostninger til køb af grøn energi mv. i fjernvarmepriserne. Dette er der rettet op på med regelændringer. Ligeledes har spørgsmålet om, hvorvidt en underdækning er en nødvendig omkostning, der kan opkræves og dermed rækkevidden af hvile- i- sig- selv princippet været omstridt jf. Energiklagenævnets afgørelse af 19. december 2018.

DANVA er bekymret for, at det ikke bliver forsyningsekspertice og lokale beslutninger, men den centraliserede økonomiske regulators syn på nødvendighed, der bliver afgørende for forsyningssikkerhed, klimasikring og innovation og grøn omstilling i fremtiden.

Forslaget om at tilsynet ikke skal respektere afgørelser fra administrative rekursmyndigheder finder DANVA ligeledes særdeles problematisk. En afgørelse fra Energiklagenævnet, som ikke er respekteret af tilsynet, kan herefter blive genstand for behandling hos endnu en rekursmyndighed, hvis tilsynets afgørelse indbringes for Konkurrenceankenævnet.

Det er hensigten med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 11 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 32, at fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet skal orientere kommunalbestyrelsen i den eller de relevante kommuner, hvis tilsynet finder, at et vandselskab har afholdt omkostninger, som ikke lovligt kan takstfinansieres, og herunder om tilfælde, hvor Vandsektortilsynet har foretaget fradrag i indtægtsrammen af denne grund. I så fald er det hensigten, at kommunalbestyrelsen får pligt til at inddrage indtægtsrammen i takstkontrollen for det følgende år. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 32, § 2, nr. 7 og § 3, nr. 6.

I forhold til forrentningsrammen er det hensigten at fastsætte regler om fradrag, i det omfang finansieringen af investeringerne er sket med egenkapital.

Fradrag i forrentningsrammen er en meget usædvanlig tilgang, der giver uheldige incitamenter til at vælge kapitalintensive strategier for hovedparten af selskaberne, ligesom det ikke er forbrugerne, der bærer omkostningen ved egenkapital, da denne tilhører ejerne af selskaberne.

DANVA skal henvise den udførlige kommentering andetsteds i lovforslaget i øvrigt, eksempelvis vores bemærkninger til §1 nr. 18.

Fradraget for forrentning af den investerede egenkapital kan betragtes som forrentning til forbrugerne af den egenkapital, som de har stillet til rådighed for selskabet i form af takstmidler til brug for egenkapitalfinansiering. På den måde vil selskabet blive stillet over for en direkte pris på finansiering med både fremmed- og egenkapital, og selskabet vil derfor have et selskabsøkonomisk incitament til at vælge den billigste finansieringsform, hvad end det er egenkapital, fremmedkapital eller en kombination af de to.

Den underliggende antagelse om, at fremmedfinansiering er den billigste finansieringsform er DANVA ikke enig i. Vi skal henvise til vores bemærkninger under 3.1.3.2.

Det er hensigten, at satsen for egenkapitalomkostningen, som indgår i den fastsatte forrentningssats anvendes ved fastsættelse af fradraget. Da denne typisk vil være højere end forrentningssatsen, vil forrentningsrammen ved en høj grad af egenkapitalfinansiering kunne blive negativ.

Man bør være opmærksom på, at bidraget fra forrentningsrammen vil være negativt indtil det punkt, hvor selskabets belåningsgrad overstiger target-gearingen.

Det er ved den første udmøntning hensigten, at fradraget beregnes for hvert vandselskab ved brug af en opgørelse af vandselskabets belåningsgrad. Belåningsgraden skal være et mål for, i hvor høj grad det enkelte selskabs fremadrettede investeringer er finansieret med fremmedkapital. Jo mere selskabet har finansieret med fremmedkapital, jo lavere vil fradraget for forrentning af den investerede egenkapital blive.

Til gengæld stiger selskabets omkostninger til betaling af renter så. I opgørelsen af selskabernes belåningsgrad, skal man desuden være opmærksom på, at løbetiden på de optagne lån er kortere end levetiden på de aktiver, som selskaberne låner til. Det vil reelt set få selskabets belåningsgrad til at falde hurtigere, fordi lånene tilbagebetales hurtigere, end der afskrives på aktiverne. Da indtægtsrammen baseres på afskrivningerne og ikke tilbagebetalingshorisonten, kan tilbagebetaling af lånene kun lade sig gøre ved at vandselskaberne bruger likviditet fra den del af indtægtsrammen der var til reinvesteringer, hvorfor belåningsgraden på reinvesteringer fremadrettet stiger yderligere, og sådan vil spiralen fortsætte.

Derudover vil der bl.a. kunne fastsættes regler om fradrag som følge af, at vandselskabet har haft højere indtægter end indtægtsrammen tillader, og som ligger ud over den fleksibilitet, der ligger i kontrolsystemet, som fastsættes efter det foreslåede nr. 5. Det er således ved den første udmøntning foreløbig hensigten at fastsætte, at hvis et selskab har haft en negativ differencesaldo i 3 år, konverteres den negative difference plus renter til et fradrag i indtægtsrammen for det eller de følgende år, jf. nærmere bemærkningerne til det foreslåede nr. 5.

Det foreslåede *nr. 4*, vedrører regler om, hvilke indtægter der omfattes af en indtægtsramme og betingelser for, at visse indtægter ikke omfattes.

De gældende regler om, hvilke indtægter der er omfattet af de økonomiske rammer og derfor skal indtægtsføres, er fastsat i ØR-bekendtgørelsens § 1, stk. 2 og 3, og § 26, stk. 1-6. Hovedreglen er, at indtægtsrammen og den regnskabsmæssige kontrolramme omfatter alle vandselskabets indtægter, som stammer fra hovedvirksomheden eller er overskud fra tilknyttet virksomhed, jf. nærmere ØR-bekendtgørelsens § 1, stk. 2, og § 26, stk. 1. Visse

UDKAST

typer af indtægter er dog ikke omfattet af rammerne og skal ikke indtægtsføres, jf. ØR-bekendtgørelsens § 1, stk. 3, og § 26, stk. 2-6. Det gælder f.eks. indtægter fra aktiviteter, som ifølge lovgivningen skal have selvstændigt regnskab, jf. § 26, stk. 2, og indtægter som følge af aftaler indgået i medfør af § 1, stk. 5, i spildevandsbetalingsloven, jf. § 26, stk. 3.

I den nuværende regulering vil et EU-tilskud til et projekt (eller et andet tilskud som ikke kommer fra en forening) blot nedbringe vandselskabernes ret til at opkræve penge til projektet over taksterne (medmindre de bliver undtaget efter en konkret vurdering). Der er derfor ingen incitament til at søge tilskud til projekter. DANVA foreslår, at uhensigtsmæssigheden ikke gentages i den kommende bekendtgørelse.

Bestemmelsen i det foreslåede nr. 4 giver mulighed for at fastsætte, hvilke typer af indtægter der omfattes af indtægtsrammen, og hvilke der ikke omfattes eller kan undtages fra at være omfattet, samt om eventuelle betingelser, som vandselskabet skal opfylde, for at indtægter ikke omfattes eller kan undtages.

Konsekvensen af, at en indtægt er omfattet af en indtægtsramme er, at indtægten skal medregnes, når Vandsektortilsynet kontrollerer, om vandselskabet har over- eller underdækning i forhold til indtægtsrammen i et givet år, jf. bemærkningerne til det foreslåede § 8, nr. 5.

Det er fortsat hensigten at fastsætte, at hovedreglen skal være, at indtægtsrammen omfatter alle vandselskabets indtægter, som stammer fra hovedvirksomheden, samt overskud fra tilknyttet virksomhed.

Det vil dog også kunne fastsættes, at visse typer af indtægter fra hovedvirksomheden ikke skal medregnes eller kun skal medregnes i det omfang de overstiger omkostningerne til samme eller en relateret aktivitet m.v. (modregning).

Det er således hensigten at fastsætte regler der sikrer, at indtægter fra aktiviteter, som ifølge lovgivningen skal have selvstændigt regnskab, eller i øvrigt skal dækkes af andre indtægter end de almindelige takstindtægter, ikke skal indregnes eller kun skal indregnes, i det omfang aktiviteten generer et overskud. Det gælder efter de nugældende regler bl.a. spildevandsforsyningsselskabernes bistand til Statens Serum Institut eller kommuner vedrørende smitteovervågning i spildevand, jf. epidemilovens § 44 a, stk. 3-6, håndtering af spildevand til et højere serviceniveau eller en dyrere løsning

end det selskabet er forpligtet til, og som aftales med og betales af andre parter, jf. spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 5, obligatoriske fælles tømningsordninger, jf. spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 6, og de aktiviteter, som omfattes af spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 7.

DANVA går ud fra, at der med “visse typer af indtægter” ikke alene menes de ovenstående indtægter fra aktiviteter med selvstændigt regnskab. Dette bør tydeliggøres ved en eksemplifikation. DANVA forestiller sig eksempelvis, at produktion af biogas og fosfor, samt andre grønne og politisk efterspurgte løsninger vil være omfattet.

I forhold til den foreslåede nettoficiering på projektniveau, skal DANVA i øvrigt bemærke, at der er tale om en meget begrænset løsning, hvis man ønsker, at nettoficiering skal understøtte ressourceudnyttelse og innovation. Selskabet kan med løsningen maksimalt opnå at få dækket sine omkostninger, hvilket skal holdes op mod den kalkulerede risiko ved investeringen i en øget produktion eller et nyt initiativ. Det vil sige, man kan tabe, men ikke tjene penge. Det er nødvendigt, at vandselskaberne kan opnå potentielle gevinster, der modsvarer de potentielle tab. Som konkret eksempel på nødvendigheden kan nævnes udvinding af fosfor. Prisen på fosfor har varieret meget de seneste år. Et vandselskab kan derfor have gevinst nogle år og underskud andre år som følge heraf. En sund investering, kan blive usund pga. ændringer i markedet – eller investeringen kan vise sig overraskende god. Vandselskaberne skal ikke lave risikable investeringer, men der vil være udsving i markedsprisen på snart sagt alle produkter og det vil naturligvis påvirke et renseanlæg, hvis det skal transformeres til et resourcegenindvindingsanlæg, der sælger de indvundne produkter.

Projekterne bør behandles som en pulje over flere år, hvor der anvendes nettoficiering, så det er muligt at vinde på enkelte projekter, eksempelvis øget biogasproduktion, og benytte dette overskud på de projekter, der ikke ”vindes” på. Det vil give styrket incitament ved at balancere vandselskabernes risiko ved projekter, der understøtter den grønne omstilling. Der bør i WACC-modellen indarbejdes en passende risikoafdækning. Vil man have grøn omstilling, er det nødvendigt at sunde projekter har en sund og fornuftig økonomi.

Der vil også kunne fastsættes regler om undtagelse af indtægter for at sikre, sammenhæng i forhold til grundlaget for fastsættelsen af indtægtsrammen. Det er f.eks. også hensigten at fastsætte, at i det omfang et vandselskab har

fået fradrag i indtægtsrammen, fordi det har indgået en ikke-markedsmæssig aftale, hvor det har fået en for lidt for sine ydelser, vil efterbetalinger, som vandselskabet modtager fra aftaleparten for at rette op på forholdet, ikke skulle indtægtsføres.

Der vil herudover kunne fastsættes regler om, at vandselskaberne har mulighed for at vælge at modregne indtægter og omkostninger i visse yderligere tilfælde. I de gældende regler er der således under visse betingelser mulighed for at modregne i forbindelse med køb og salg af fast ejendom eller større aktiver. Bemyndigelsen giver mulighed for at videreføre disse regler, *men de vil også kunne ændres eller ophæves, hvis det vurderes mere hensigtsmæssigt, herunder i forhold til samspillet med de nye fleksible indtægtsrammer.*

Lovforslagets formuleringen siger intet. Hvis man fra lovgivers side ønsker at fjerne muligheden for at geninvestere bør det fremgå udtrykkeligt. DANVA skal dog advare mod et sådant initiativ .

Muligheden for at geninvestere bør derimod bedres, idet den nuværende regulering i dens udformning og fortolkning medfører store udfordringer i forhold til vandselskabernes mulighed for at optimere deres anlægsstruktur, uagtet dette er et vigtigt element i effektiviseringen af sektoren. På nuværende tidspunkt kan et vandselskab eksempelvis ikke nedlægge en række decentrale rensningsanlæg, sælge grundene, og bruge de indkomne midler i forbindelse med etablering af et nyt større centralt rensesanlæg og dermed indhente effektiviseringer på drift og vedligehold. Vandselskabet bliver bremset af, at det centrale rensesanlæg skal accepteres som et tilsvarende aktiv selv om de enkelte dele ikke er ens, og især af at Forsyningssekretariatet ikke mener, at den nuværende bestemmelse (hvorefter midler fra salg ikke skal nedbringe den økonomiske ramme, hvis midlerne placeres i et tilsvarende aktiv) finder anvendelse, hvis der er tale om infrastrukturanlæg som eksempelvis vandværker eller ledningsnet. Samtidig er salget af faste ejendomme gjort til dårlige businesscases. Dette skyldes, at et vandselskab i forbindelse med salget alene kan fradrage ”direkte salgskomkostninger” (eksempelvis ejendomsmægleromkostninger) i den salgssum, der indtægtsføres, mens andre omkostninger forbundet med salget (eksempelvis omkostninger til fjernelse af det tidligere anlæg) ikke kan fratrækkes. Da selskabet heller ikke kompenseres for de med salget forbundne omkostninger på anden måde, kommer selskabet til at skulle hente oprydningsomkostningerne ved en besparelse et andet sted i selskabet.

Dette samtidig med, at indtægtsrammen reduceres med salgsprisen fremfor med det reelle salgsprouvenu (nettoindtægten ved salg). DANVA foreslår, at der ændres i reglerne, sådan at det er nettoprovenuet, der indregnes som indtægt ved et salg af fast ejendom og større aktiver i de tilfælde hvor provenuet ikke anvendes til anskaffelse af nye aktiver.

Regler om undtagelse af indtægter fra at blive indtægtsført vil skulle ses i sammenhæng med, hvilke omkostninger der kan gives tillæg til, og som skal medregnes ved genberegning af omkostningsrammen, så reglerne sikrer, at vandselskaberne ikke får mulighed for at dække omkostninger to gange.

Det foreslåede *nr. 5* omhandler kontrol med overholdelse af indtægtsrammer, herunder opgørelse og afvikling af differencer mellem en indtægtsramme og vandselskabets indtægter, som omfattes af indtægtsrammen.

Bestemmelsen giver mulighed for at fastsætte de nødvendige regler om kontrol med, at vandselskaberne overholder deres indtægtsrammer, og hvordan differencer mellem indtægter og indtægtsrammer opgøres og afvikles, så det sikres, at indtægtsrammesystemet rent faktisk styrer, hvor store indtægter vandselskaberne har, samtidig med, at de har en vis fleksibilitet til at have større indtægter end rammen i nogle år og mindre i andre år. En sådan fleksibilitet er nødvendig og hensigtsmæssig, dels for at undgå for store udsving i taksterne fra år til år, dels fordi det ikke er muligt for vandselskaberne præcist at forudsige størrelsen af deres indtægter.

Det er hensigten med bemyndigelsen at erstatte det nuværende kontrolsystem, som er fastsat i ØR-bekendtgørelsen og beskrevet i afsnit 3.1.6.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger, med et system baseret på en differencesaldo ligesom det kendes fra el-området.

Differencesaldoen vil være positiv, når vandselskabet har haft for få indtægter i forhold til indtægtsrammen og negativ, når vandselskabet har haft for mange indtægter i forhold til indtægtsrammen.

Det er således foreløbig hensigten at fastsætte regler om, at årets difference opgøres det følgende år, når vandselskaberne har foretaget indberetning, og Vandsektortilsynet har taget stilling til indberetningen, herunder de ansøgte tillæg og IPO. Differencen vil bestå af forskellen mellem et vandselskabs faktiske indtægter, som omfattes af indtægtsrammen, jf. nr. 4, og indtægtsrammen for det pågældende år tillagt nye tillæg og IPO, som er indberettet

for det pågældende år, men ikke indregnet i indtægtsrammen. Et vandselskab vil således kunne opkræve indtægter til dækning af øgede omkostninger, som berettiger til et nyt tillæg eller omfattet af reglerne om IPO, i det samme år hvor omkostningerne afholdes, uden at få en negativ difference. Herefter vil en differencesaldo kunne opgøres som de akkumulerede differencer for de foregående år tillagt årets difference.

Det er hensigten at fastsætte, at vandselskabet årligt oplyses om det foregåendes års difference samt den opdaterede differencesaldo.

Det er hensigten, at differencesaldoen skal være uafhængig af de fireårige reguleringsperioder, så vandselskaberne har den samme fleksibilitet i forhold til indtægtsrammen, uanset hvor i reguleringsperioden det befinder sig.

God idé med en differencesaldo, der ikke er bundet op på reguleringsperioderne. Det giver netop vandselskaberne den nødvendige fleksibilitet, så de, hvis differencesaldoen tillader det, altid kan hæve eller sænke indtægterne, hvis den selskabsøkonomiske situation fordrer det.

Det er dog hensigten, at der lægges nogle begrænsninger på differencesaldoen for at sikre, at vandselskabet ikke over en længere årrække opkræver flere indtægter end indtægtsrammerne tillader, og heller ikke udskyder at opkræve en positiv difference langt ud i fremtiden. Har vandselskaberne en positiv differencesaldo i enten mange på hinanden følgende år eller en positiv differencesaldo, der udgør en vis andel af indtægtsrammen, må det betyde, at vandselskaberne ikke har brug for at opkræve hele deres indtægtsramme, og omkostningerne må tilsvarende være lavere end indtægtsrammen.

For en positiv differencesaldo er det derfor ved den første udmøntning af bemyndigelsen hensigten at fastsætte, at et vandselskab maksimalt må have en positiv differencesaldo over en vis bagatelgrænse i tre på hinanden følgende år, hvorefter hele den positive differencesaldo, der overskrider bagatelgrænsen, bortfalder. Det er endvidere ved den første udmøntning hensigten at fastsætte, at den del af den positive differencesaldo, der overskrider en vis procentdel af årets indtægtsramme, f.eks. 25. pct., bortfalder.

Begge begrænsninger vil være med til at sikre stabile forbrugerpriser. Desuden vil systemet være enkelt at administrere, idet Vandsektortilsynet kun skal gribe ind i de tilfælde, hvor en eller flere af ovenstående begrænsninger ikke overholdes.

For elnetvirksomheder er grænsen for en positiv differencesaldo ligeledes 25%, men saldoen bortfalder ikke efter en bestemt årrække. En vedvarende positiv differencesaldo behøver ikke nødvendigvis at være et udtryk for at selskabet ikke har brug for hele indtægtsrammen, da der fx kan være periodevise omkostninger, der ikke falder i løbet af de tre år, hvilket kan gøre at differencesaldoen opbygges. I realiteten kan selskabet få brug for pengene allerede det første år efter saldoen er bortfaldet. En positiv differencesaldo som fx er svagt faldende, kan også være et udtryk for at vandselskabets bestyrelse netop ønsker en stabil takstudvikling og selskabet har i tilfælde af en positiv differencesaldo mulighed for at hæve takster gradvist, hvilket stemmer overens med ønsket om stabile forbrugerpriser. Hvis man vil undgå at vandselskaberne ikke hæver taksterne med hvad der svarer til hele den positive differencesaldo i det tredje år, bør saldoen derfor ikke bortfalde efter tre år, da det netop strider imod hensigten om en stabil takstudvikling. Vi foreslår derfor at den positive differencesaldo ikke bør bortfalde efter tre år.

Det bør overvejes, hvad der skal ske med en eventuel positiv differencesaldo for de selskaber, som allerede har en positiv differencesaldo når den nye kontrolordning træder i kraft. Derfor bør det overvejes, om der skal være en overgangsordning, der skal gælde de første tre år, efter det nye kontrolsystem er trådt i kraft. Dette for at undgå at selskaber, der i dag har en positiv difference i indtægtsrammen, ikke mister muligheden for at opkræve denne.

Indtægtsrammesystemet vil ikke have nogen effekt, hvis vandselskaberne over en årrække kan have højere indtægter end deres indtægtsrammer tillader. For en negativ differencesaldo er det derfor ved den første udmøntning hensigten at fastsætte, at hvis et vandselskab i tre på hinanden følgende år har en negativ differencesaldo over en vis bagatelgrænse, får vandselskabet et fradrag i indtægtsrammen svarende til den negative differencesaldo, *tillagt en forrentning*. Differencesaldoen vil herefter blive sat til 0 kr. Det er hensigten at fastsætte, at selskabet får mulighed for, at fradraget kan fordeles ligeligt ud på en årrække, f.eks. 3 år. Det er også hensigten at fastsætte, at Vandsektortilsynet i sin afgørelse skal tage højde for det, hvis selskabet sandsynliggør, at den negative differencesaldo vil være fjernet eller mindsket ved udgangen af det fjerde år, dvs. det år hvor det i kontrollen konstateres, at der har været negativ differencesaldo i tre på hinanden følgende år.

I så fald vil Vandsektortilsynet således skulle tage højde for det forventede resultat af det fjerde år, så der ikke gives fradrag eller kun et mindre fradrag.

Denne fremgangsmåde vil være enkel at administrere, idet Vandsektortilsynet kun skal gribe ind i de tilfælde, hvor begrænsningen ikke overholdes.

Der bør ikke betales strafrenter i tilfælde af negativ differencesaldo før differencen overskrider en mærkbar grænse. Da vandselskaberne ikke løbende har mulighed for at tilpasse taksterne, så indtægtsramme og indtægter følges nøje ad. Dertil bør der i fastsættelse af årrækkens længde tages højde for at vandselskaberne ikke har mulighed for løbende at ændre taksterne, som det eksempelvis er på andre forsyningsarter. At det er tre på hinanden år med negativ difference udløser fradrag, er derfor urealistisk. Hvis et vandselskab konstaterer negativ difference på to på hinanden år, kan de tidligst ændre taksten for år fire. DANVA mener derfor, at fradraget ved negativ difference bør ske ved 5 på hinanden år med negativ difference. Såfremt at vandselskaberne skal betale strafrenter ifm. negative differencesaldoer, bør det kortlægges hvad et rimeligt niveau for en sådan strafrente bør være. Niveautet bør ikke overstige det niveau, der fastsættes for egenkapitalforretningen ifm. fastsættelsen af forrentningsrammen.

Det er hensigten at fastsætte, at hvis vandselskabet fortsat opkræver for meget, vil differencesaldoen hvert år blive konverteret til et fradrag i rammen, således at vandselskabets først har mulighed for at bevare en negativ differencesaldo, når det i mindst 1 år har haft en positiv differencesaldo, eller differencesaldoen har været nul. Desuden vil Vandsektortilsynet have mulighed for at benytte andre håndhævelsesmidler såsom offentliggørelse af navne på vandselskaber, der ikke overholder deres indtægtsramme og derfor har fået fradrag i rammen, jf. den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 11 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 32, og bemærkningerne hertil, eller information til selskabets ledelse. Der henvises i den forbindelse til den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 13, hvorefter opkrævning af betaling i strid med den fastsatte indtægtsramme ikke er tilladt. Bestemmelsen er strafbelagt, jf. vandsektorlovens § 30 stk. 1, nr. 5, der bliver nr. 3. Der henvises også til den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 30, stk. 4, om straf til medlemmer af vandselskabets ledelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 50, og bemærkningerne hertil.

Det er desuden hensigten i medfør af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 11 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 32, at fastsætte, at Vandsektortilsynet vil skulle orientere kommunalbestyrelsen, når de har truffet afgørelse om fradrag i rammen som beskrevet, med den virkning, at kommunalbestyrelsen får pligt til at inddrage indtægtsrammen i takstkontrollen for det følgende år, jf. nærmere bemærkningerne til den foreslåede § 11 c og lovforslagets § 2, nr. 7, og § 3, nr. 6 og bemærkningerne hertil.

Til nr. 19

I den gældende vandsektorlovs § 9, stk. 1, er det fastsat, at Forsyningssekretariatet gennemfører benchmarking, fastsætter indtægtsramme, jf. § 6, og regnskabsmæssig kontrolramme, jf. § 6 a, og orienterer offentligheden om benchmarkingens resultater efter reglerne i kapitel 2 og 3.

Det foreslås at nyaffatte vandsektorlovens § 9, *stk. 1*, således, at Vandsektortilsynet varetager de opgaver, som er henlagt til tilsynet i medfør af vandsektorloven, regler udstedt i medfør af vandsektorloven eller lovgivningen i øvrigt.

Vandsektortilsynet vil med den foreslåede formulering skulle varetage de opgaver og beføjelser, der til enhver tid er fastsat dels i eller i medfør af vandsektorloven, dels i lovgivningen i øvrigt. Hvis Vandsektortilsynets opgaver ændres, vil det derfor ikke være nødvendigt at konsekvensændre § 9, stk. 1.

Ændringen medfører ikke i sig selv nogen ændringer af de opgaver, som Vandsektortilsynet skal varetage.

DANVA skal i forhold hertil henvise til sine kommentarer til § 1.

Til nr. 20

Efter den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 9, stk. 2, varetager Forsyningssekretariatet indberetningsmyndighedens opgaver efter lov om kommuners afståelse af vandselskaber.

Det foreslås at ophæve vandsektorlovens § 9, stk. 2.

Forslaget er en konsekvens af, at det foreslås at fastsætte direkte i lov om kommuners afståelse af vandselskaber, at Vandsektortilsynet varetager de pågældende opgaver, jf. lovforslagets § 4, nr. 2 og 3, og af den foreslåede nyaffattelse af vandsektorlovens § 9, stk. 1, således at der heri også nævnes

Vandsektortilsynets opgaver efter anden lovgivning end vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil.

DANVA mener de nuværende formuleringer er at foretrække. Det foreskammer uhensigtsmæssigt at stoploven eksempelvis skal ændres blot tilsynet med vandsektoren skifter navn.

Til nr. 21

Forsyningssekretariatet har efter gældende regler i vandsektorloven, navnlig bemyndigelsesreglen i den gældende § 9, stk. 4, i vandsektorloven, der er udmøntet ved § 4 i bekendtgørelse nr. 158 af 26. februar 2016 om Forsyningssekretariatets virksomhed, til opgave at foretage analyser m.v. til understøttelse og opfyldelse af vandsektorlovens formål.

Vandsektorlovens formål fremgår af vandsektorlovens § 1. Ifølge § 1, stk. 1, 1. pkt., skal loven medvirke til, at vand- og spildevandsforsyningen drives på en effektiv måde, der er gennemsigtig for forbrugerne, giver lavest mulige, stabile priser for forbrugerne og samtidig understøtter innovativ udvikling og demonstration og eksport af vandteknologiløsninger. Ifølge § 1, stk. 1, 2. pkt., skal loven endvidere medvirke til at sikre og udvikle en vand- og spildevandsforsyning af høj sundheds- og miljømæssig kvalitet, som tager hensyn til forsyningssikkerheden, klimaet og naturen.

DANVA mener, at implementeringen af principperne fra aftalen om Forsyningstilsynet bør ske ved en selvstændig lov. Trods vores kritik har vi valgt at kommentere på lovbemærkningerne (tilsvarende lovforslaget i øvrigt. I nedenstående er blå kursiv dog er erstattet af blå fed kursiv.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i vandsektorloven, § 9 a, om Vandsektortilsynets overvågning og analyseopgaver.

Det foreslås med § 9 a, stk. 1, at Vandsektortilsynet skal overvåge og analysere forhold inden for vandsektorlovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Bestemmelsen svarer i store træk til, hvad der gælder for Forsyningstilsynet, jf. § 4 i lov nr. 690 af 8. juni 2018 om Forsyningstilsynet. Dog er formålet med Vandsektortilsynets analyse- og overvågningsopgaver defineret på en anden måde, så det svarer til de formål, som Vandsektortilsynet varetager.

DANVA mener, der er markante forskelle på lovforslaget og det for Forsyningstilsynet gældende.

DANVA finder den måde man implementerer den politiske aftale på kritisabel.

Aftalen om et stærkt Forsyningstilsyn af 4. oktober 2017 blev implementeret ved lov om Forsyningstilsynet (lov 690 af 8 juni 2018).

Ligesom aftalen omhandler loven tilsynets opgaver omkring analyser, vurderinger og bistand til regeludvikling, mens de sektorspecifikke opgaver, som eksempelvis udstedelse af indtægtsrammer, ikke er ændret hermed. Lovforslaget vælger således en hel anden metode til implementering af principperne, hvor der sker indarbejdning i vandsektorloven. Dette er problematisk allerede af den grund, at enhver mindre ændring i tilsynet kræver en ændring af vandsektorloven og dermed åbner for drøftelse af mange forskellige elementer (benchmarking, indtægtsrammer, tilknyttet virksomhed osv...). Til sammenligning har lov om Forsyningstilsynet 14 paragraffer

Samtidig har Lov om Forsyningstilsynet sin egen formålsbestemmelse, hvorefter tilsynet navnlig skal sikre forbrugernes interesse. Forbrugernes interesse er defineret som "høj effektivitet, lavest mulige forbrugerpriser på kort og lang sigt, en sikker og stabil forsyning samt en omkostningseffektiv teknologiudvikling og en omkostningseffektiv grøn omstilling". Formålsbestemmelsen definerer således, at forbrugerinteresse ikke kun er lavere priser på kort sigt, men er flere indbyrdes ligestillede interesser, hvoraf nogle ikke kan forfordes i tilsynets opgavevaretagelse. Dette afspejler den politiske aftale om et stærkt forsynings-tilsyn jf. Lovbemærkningerne til L 690 af 8. juni 2018 om Forsynings-tilsynet.

Lovforslaget udskiller en del af vandsektorlovens formål, herunder forsyningsikkerhed, sundhed miljø og natur fra tilsynets opgaver med analyser, vurderinger og regelunderstøttelse og forfordeler lave forbrugerpriser (på kort sigt). Lov om Forsyningstilsynet stiller herudover krav til tilsynet, herunder om at det varetager sin administration og tilsyn effektivitet, at det bidrager til at fremme de målsætninger som er fastlagt i sektorlovgivningen og stabile rammebetingelser for forsyningerne. Endelig sikrer loven, i modsætning til den i nærværende lov-

forslag foreslåede løsning, at der ikke kan overføres midler fra finansiering af tilsynets opgaver efter sektorlovgivningen til opgaver efter lov om Forsyningstilsynet. Det bliver dermed mere gennemsigtigt, hvorledes tilsynets midler, der opkræves hos forbrugerne over taksterne, anvendes. DANVA mener også af denne grund, at implementeringen af principperne i vandsektoren bør ske ved en selvstændig lov, så man kan sikre hele vandsektorens formål uanset ressortfordelingen mv.

DANVA mener at forslaget om at skærpe tilsynet og dets beføjelser samtidig med implementeringen af principperne fra Forsyningstilsynet savner grundlag. Det ligger således ikke i den politiske aftale, ligesom der ingen evidens er for behovet. I forhold til vandselskabernes aftaler, er der først igangsat en analyse efter lovforslagets udarbejdelse. Selskabernes tilknyttede virksomhed skulle have været evalueret i henhold til såvel den politiske aftale fra 2018 om justeret økonomisk regulering af vandsektoren, som den politiske aftale fra 2015 om en ny og forbedret regulering af den danske vandsektor. Men der er hverken gennemført eller igangsat evalueringer.

Endelig mener DANVA, at det er problematisk uden videre at holde fast i en systematik med to stærke uafhængige tilsyn, hvor vand- og spildevandsforsyning er i isoleret hos et tilsyn. Mens alle øvrige tilsyn er samlet hos et andet tilsyn, der som væsentlig opgave har at overvåge og analysere på tværs af sektorerne. Udvikling og grøn omstilling er tværgående og kræver harmonisering også hos regulator.

Bestemmelsen vil indebære, at Vandsektortilsynet vil få til opgave at følge med i, om vandsektoren drives på en effektiv måde, der er gennemsigtig for forbrugerne, giver lavest mulige, stabile priser for forbrugerne og samtidig understøtter innovativ udvikling og demonstration og eksport af vandteknologiløsninger, jf. vandsektorlovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er hensigten med den foreslåede bestemmelse, at øget overvågning og analyser af vandsektoren vil kunne bidrage til at tilvejebringe et forbedret grundlag for en løbende vurdering og udvikling af reguleringen af sektoren. Hertil kan analyser og overvågning bidrage til at klarlægge emner, så Vandsektortilsynet vil kunne fokusere sine tilsynsopgaver, hvor tilsynet får størst mulig effekt.

Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for at foretage alle de analyser og overvågningsopgaver, som Vandsektortilsynet vurderer, er nødvendige

for at efterse, at sektoren udvikler sig i overensstemmelse med de målsætninger og inden for rammerne af de formål, som fremgår af vandsektorlovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Ved overvågning forstås indhentning af relevante data med henblik på offentliggørelse af nøgletal, som belyser udviklingen i sektoren, og som kan give Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, politikere, tilsynsmyndighed, selskaber og forbrugere indsigt i, om sektoren udvikler sig i overensstemmelse med de politiske målsætninger.

Hvorledes sikrer lovforslaget, at udviklingen af vandsektoren i overensstemmelsen med målsætninger og formålene i § 1 stk. 1, 1. pkt. ikke kommer til at ske på bekostning af vandsektorlovens formål efter § 1 stk. 1, 2. pkt. og politiske målsætninger fastsat andre steder, som eksempelvis i aftalen om en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi fra 2020?

Overvågningsopgaver vil bl.a. kunne indebære digital systematisering og offentliggørelse af data om f.eks. forbrugerpriser, omkostninger til varetagelse af f.eks. miljøkrav og øvrige samfundsmæssige hensyn, investeringsniveau samt underskud og overskud. Derudover vil Vandsektortilsynet kunne foretage analyser af overvågningsdata. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 11 a, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 32, hvorefter Vandsektortilsynet vil kunne offentliggøre data vedrørende vandselskaber og disses forhold.

Ved analyser forstås dybdegående analyser, der bl.a. kan danne grundlag for, at der indføres tiltag, der kan understøtte høj effektivitet, der er gennemsigtig for forbrugerne, lavest mulige, stabile forbrugerpriser på kort og lang sigt, og samtidig understøtter innovativ udvikling og demonstration og eksport af vandteknologiløsninger. Analyserne kan f.eks. vedrøre emner som investeringsniveau, underskud, overskud, samt analyser af samfundsmæssige hensyn i den økonomiske regulering. De kan også vedrøre emner som f.eks. incitament, risici for sammenblanding af f.eks. to monopolvirksomheder eller en monopolvirksomhed og en konkurrenceudsat virksomhed med fokus på selskabskonstruktioner, hvile i sig selv-princippet, lovlige omkostninger, markedsmæssighed og pengestrømme i forsyningskoncerner, analyser af benchmarkingmodellen eller af opgørelse af produktivitetstal for vandsektoren.

Det foreslås, at det skal være en forudsætning for Vandsektortilsynets iværksættelse af konkrete analyser og overvågning, at de ligger inden for formålet angivet i vandsektorlovens § 1, stk. 1, 1. pkt., dvs. at vand- og spildevandsforsyningen drives på en effektiv måde, der er gennemsigtig for forbrugerne, giver lavest mulige, stabile priser for forbrugerne og samtidig understøtter innovativ udvikling og demonstration og eksport af vandteknologiløsninger. Formålet med indskrænkningen er at afgrænse Vandsektortilsynets opgave i forhold til andre myndigheders ansvarsområder, særligt Miljøministeriets og Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets. Det vil således efter forslaget ikke være Vandsektortilsynets opgave at foretage analyser og overvågning, hvis hovedemne er vand- og spildevandsforsyningens sundheds- og miljømæssige kvalitet, forsynings sikkerheden, klimaet og naturen, da det henhører under Miljøministeriet, henholdsvis Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet. Det er imidlertid ikke hensigten med afgrænsningen, at Vandsektortilsynet ikke skal kunne medtage formålene angivet i vandsektorlovens § 1, stk. 1, 2. pkt., i deres analyser og overvågning, hvis blot hovedemnet ligger inden for formålet i § 1, stk. 1., 1. pkt. Det vil f.eks. være relevant for Vandsektortilsynet at udarbejde analyser om den økonomiske regulering med inddragelse af sundheds-, miljø- og forsynings sikkerhedsmæssige forhold.

DANVA mener, at vandsektorlovens formål skævvrides i den valgte måde at implementere principperne i aftalen om Forsyningstilsynet og at dette og udfordringer grundet ressortfordeling kunne være undgået, hvis der var valgt en måde tilsvarende reguleringen af Forsyningstilsynet.

Det er forventningen, at de endelige resultater af analyserne som hovedregel vil blive offentliggjort, primært på Vandsektortilsynets hjemmeside, ligesom Forsyningssekretariatets hidtidige analyser.

Offentliggørelsen vil skulle ske i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler og principper om tavshedspligt. Herunder vil offentliggørelsen skulle ske under hensynstagen til f.eks. andre parter forretningshemmeligheder.

Det er hensigten, at bekendtgørelse om Forsyningssekretariatets virksomhed konsekvensrettes som følge af lovforslaget, herunder bestemmelserne om analyse og overvågning.

Det foreslås med stk. 2, at Vandsektortilsynet løbende og inden for rimelig tid orienterer klima-, energi- og forsyningsministeren om forhold efter det foreslåede stk. 1, og forhold, som i øvrigt vurderes at have ministerens interesse, eller som har væsentlig betydning for Vandsektortilsynets opgavevaretagelse.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Bestemmelsen svarer til, hvad der er gældende for Forsyningstilsynet, jf. lov om Forsyningstilsynet § 4, stk. 2.

Bestemmelsen vil indebære, at Vandsektortilsynet løbende og inden for rimelig tid vil skulle orientere klima-, energi- og forsyningsministeren om forhold, som er nødvendige for at efterse, at vandsektoren udvikler sig i overensstemmelse med de målsætninger og inden for rammerne af de formål, som Vandsektortilsynet skal varetage. Desuden vil Vandsektortilsynet skulle orientere ministeren om forhold, som i øvrigt vurderes at have ministerens interesse. Det kan f.eks. dreje sig om forhold, som medierne interesserer sig for, eller forhold som er omtvistede, f.eks. fordi Vandsektortilsynet ændrer praksis vedrørende væsentlige forhold eller træffer en principiel afgørelse, eller forhold, der strider mod formålet med vandsektorloven. Vandsektortilsynet vil desuden skulle orientere ministeren om forhold, som har væsentlig betydning for Vandsektortilsynets varetagelse af sine opgaver.

DANVA skal til ovenstående afsnit bemærke, at den for Forsyningstilsynet valgte model betyder, at tilsynet både skal varetage formålet i lov om Forsyningstilsynet og formålene i de enkelte sektorlove, når de agerer/udfører opgaver i forhold til disse.

Det fremgår af 2018-aftalen, at Vandsektortilsynet skal bidrage til udviklingen af reguleringen af vandsektoren for at sikre en effektiv efterlevelse af de politiske målsætninger, stabile rammebetingelser for selskaberne og varetage forbrugernes interesser på kort og på lang sigt. Det vil bl.a. kunne medvirke til at sikre, at reguleringen kan tilpasses, hvis den ikke har den ønskede effekt. Forsyningssekretariatet foretager i dag analyser m.v. til understøttelse og opfyldelse af vandsektorlovens formål, jf. § 4 i bekendtgørelse om Forsyningssekretariatets virksomhed. Den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 9 a, stk. 2, indebærer således, at Vandsektortilsynet f.eks. vil skulle redegøre for forhold vedrørende reguleringen, som efter tilsynets opfattelse strider imod hensigten med lovgivningen, hvis de bliver

opmærksomme på sådanne forhold under varetagelsen af deres virksomhed, herunder analyse- og overvågningsopgaver.

Vandsektortilsynet vil således aktivt skulle bidrage til udviklingen af reguleringen, f.eks. ved at orientere ministeren, hvis tilsynet oplever, at reguleringen ikke fungerer efter hensigten og i overensstemmelse med formålet med reguleringen.

Det kunne bl.a. være tilfældet, hvis Vandsektortilsynets analyse- eller overvågningsopgave viser, at reguleringen fører til u hensigtsmæssige økonomiske konsekvenser for forbrugerne. Det kan derudover være tilfældet, hvis Vandsektortilsynet bruger ressourcer på at administrere regler, hvor ressourceforbruget efter Vandsektortilsynets vurdering ikke står i rimeligt forhold til effekten af reglerne, eller efter Vandsektortilsynets vurdering kunne være anvendt med bedre effekt på anden måde.

I følge 2018-aftalen skal tilsynet bidrage til udviklingen af reguleringen med henblik på at sikre “en effektiv efterlevelse af de politiske målsætninger, stabile rammebetingelser for selskaberne og varetage forbrugernes interesser på kort og på lang sigt.” Ovenstående formuleringer kan ikke stå alene som fyldestgørende i forhold til den politiske aftale. Forbrugernes interesse på kort og lang sigt er således ikke det samme som u hensigtsmæssige økonomiske konsekvenser for forbrugerne jf. Lov om Forsyningstilsynet og dennes definition af forbrugerinteresser. Når der sammenlignes med Forsyningstilsynet, så kan det oplyses, at det her eksempelvis også kan være forhold i reguleringen, som fører til unødige administrative byrder for forsyningsvirksomheder eller forbrugere jf. Karnovs note 24 til lov om Forsyningstilsynet.

I forhold til efterlevelse af de politiske målsætninger skal vi understrege, at sådanne ikke blot findes i vandsektorlovens § 1 stk. 1, 1. pkt. men også i § 1 stk. 1 2 pkt. Og i eksempelvis den politiske aftale fra 2020 om grøn affaldssektor og cirkulær økonomi. Endelig savner DANVA de stabile rammebetingelser, som på de andre forsyningsområder, er indskrevet i lov om Forsyningstilsynet § 1 stk. 2 nr. 3.

Der bør sættes en meget stor streg under, at Vandsektortilsynet stadig skal agere i overensstemmelse med Vandsektorloven, hvilket vil sige at tilsynet skal bidrage til at udvikle reguleringen indenfor lovens rammer og med afsæt i hvad der står i lovens formålsparagraf. Tilsynet kan således ikke lægge egne holdninger eller meninger til grund for tilsynets

bidrag til udviklingen af reguleringen, hvis disse er i strid med den samlede lov.

Endelig følger DANVA anledning til at spørge til erfaringerne fra Forsyningstilsynet med at lade den udførende myndighed bidrage til regeludviklingen?

Dette vil kunne bidrage til at sikre en velfungerende regulering og et velfungerende tilsyn med vandsektoren.

Bestemmelsen skal sikre, at klima-, energi- og forsyningsministeren inden for rimelig tid orienteres om de ovenfor nævnte forhold med henblik på, at ministeren til enhver tid har de bedst mulige forudsætninger for at vurdere forholdene i vandsektoren, herunder eventuelt at søge den pågældende del af reguleringen ændret. Dette vil medvirke til, at ministeren, med eventuel inddragelse af Folketinget, vil kunne tage stilling til utilsigtede forhold i reguleringen af vandsektoren.

Bestemmelsen vil ikke ændre på, at Vandsektortilsynet er uafhængigt af instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse, jf. den gældende vandsektorlov § 9, stk. 3, der bliver § 9, stk. 2.

Det foreslås med stk. 3, at Vandsektortilsynet fastlægger prioriteringen og omfanget af opgaverne efter de foreslåede bestemmelser i vandsektorlovens § 9 a, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Det også sikres, at der skal foretages en evaluering af Vandsektortilsynet og tilsynets virksomhed med jævne mellemrum (fx hvert fjerde år).

Bestemmelsen svarer til, hvad der er gældende for Forsyningstilsynet, jf. lov om Forsyningstilsynet § 4, stk. 4.

Bestemmelsen i stk. 3 indebærer, at Vandsektortilsynet selv fastsætter prioriteringen og omfanget af opgaverne med overvågning og analyser. Dette betyder, at det er Vandsektortilsynet, som selv afgør, hvordan arbejdet med overvågning og analyser udføres, herunder beslutter hvilke forhold Vandsektortilsynet overvåger og analyserer inden for vandsektorlovens § 1, stk. 1, 1. pkt. I Vandsektortilsynets tilrettelæggelse af opgaver vil Vandsektortil-

synet skulle tage hensyn til, at opgavevaretagelsen i forbindelse med analyse- og overvågningsopgaverne ikke medfører, at der ikke er ressourcer til Vandsektortilsynets varetagelse af deres lovbundne opgaver, f.eks. fastsættelse af indtægtsrammer m.v.

Bestemmelsen i stk. 3 har således til formål at sikre, at analyserne ikke risikerer at foregribe eller på anden måde påvirke Vandsektortilsynets behandling af enkelte sager og afgørelser.

DANVA skal gøre opmærksom på, at den foreslåede ordning ikke er tilsvarende Forsyningstilsynet. Den valgte fremgangsmåde for lovgivningen omkring Forsyningstilsynet gør, at opgaven med at bistå ministeren i regeludviklingen mv. finansieres særskilt fra opgaverne efter sektorlovgivningen. Det er kritisabelt, at der ikke er sikret samme adskillelse og gennemsigtighed på vandsektorens område. Der er heller ikke på vandsektorområdet stillet krav til tilsynet om, dets varetagelse af sine opgaver effektivt ligesom det er tilfældet for Forsyningstilsynet. DANVA skal i den forbindelse understrege, at det er vandselskabernes kunder, der skal betale regningen.

Vi finder det bekymrende, at Vandsektortilsynet selv skal prioritere sine opgaver. Man bør være opmærksom på, at det i sidste ende er forbrugerne, der finansierer Vandsektortilsynets virksomhed. Derfor bør det sikres, at de analyser og opgaver som Vandsektortilsynet udfører, skaber en reel værdi for forbrugerne og derudover bidrager til gennemsigtighed, stabile priser, samt er fremmende for innovation og grøn omstilling mv. Hvis dette ikke er tilfældet, bør opgaverne ikke gennemføres. Fra politisk hold, er der en intention om, at vandselskaber skal drives effektivt og samtidig skal selskabernes aktiviteter være samfundsøkonomisk hensigtsmæssige. Derfor mener vi ikke, at det er et urimeligt krav, hvis tilsynet med sektoren drives ud fra de samme principper, hvor fokus på effektivitet og samfundsøkonomisk hensigtsmæssighed er i højsædet.

Det foreslås med vandsektorlovens § 9 a, stk. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan anmode Vandsektortilsynet om oplysninger og analyser om de forhold, der er nævnt i det foreslåede § 9 a, stk. 1, herunder om forslag til brug for udvikling af reguleringen, medmindre det er uforeneligt med det foreslåede § 9, stk. 2, eller Vandsektortilsynets prioritering efter det foreslåede § 9 a, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Bestemmelsen svarer til, hvad der er gældende for Forsyningstilsynet, jf. lov om Forsyningstilsynet § 4, stk. 3.

Bestemmelsen er en udvidelse i forhold til forvaltningslovens § 31, idet ministeren kan anmode Vandsektortilsynet om at tilvejebringe oplysninger og udarbejde analyser om forhold, der er nævnt i det foreslåede § 9 a, stk. 1. Herudover kan ministeren også anmode om forslag til brug for udvikling af reguleringen.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 4 indebærer også, at ministeren vil kunne anmode om forslag til ny regulering på specifikke områder. En sådan bestemmelse om, at ministeren kan bestille analyser og oplysninger, findes ikke i den gældende lovgivning.

Det er DANVAs opfattelse, at dette er sket i vidt omfang uden en udtrykkelig hjemmel hertil, hvorfor vi stiller os undrende overfor nødvendigheden af at formalisere dette.

Men DANVA vil gerne stille forslag om, at når man i vandsektorloven udvider forvaltningslovens § 31, at man så med loven udvider adgangen til aktindsigt, idet omfang det ikke er muligt at få aktindsigt i det materiale, der udveksles mellem tilsynet og ministeriet efter de allerede gældende regler i Offentlighedsloven om aktindsigt.

Med den foreslåede bestemmelse i stk. 4, forudsættes det, at klima-, energi- og forsyningsministeren i sin anmodning vil skulle beskrive og afgrænse de nærmere forhold, der ønskes oplysninger om eller forslag til. Ministeren vil således, eventuelt i samarbejde med Vandsektortilsynet, skulle formulere præcise rammer for anmodningen, herunder vedrørende typen af de oplysninger m.v., som ønskes.

Det er ikke et krav i den foreslåede bestemmelse i stk. 4, at oplysningerne afgives skriftligt. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil også kunne indkalde Vandsektortilsynet til regelmæssige møder, hvor Vandsektortilsynets orientering til ministeren er på dagsordenen. Ydermere vil ministeren kunne indkalde Vandsektortilsynet til møder, hvis ministeren bliver opmærksom på et forhold inden for Vandsektortilsynets faglige område, som ministeren er særligt interesseret i, og som ministeren ønsker Vandsektortilsynets syn på, eller oplysninger om forhold, som Vandsektortilsynet må

antages at kunne tilvejebringe, ligge inde med eller kunne fremlægge i en samlet kontekst.

DANVA finder formalisering af sådanne ordninger via lovbemærkningerne stærkt bekymrende for offentlighedens adgang til indsigt.

Det er en betingelse for, at Vandsektortilsynet kan imødekomme klima-, energi- og forsyningsministerens eventuelle anmodninger, at anmodningerne ikke er uforenelige med vandsektorlovens § 9, stk. 2, eller Vandsektortilsynets prioriteringer efter den foreslåede § 9 a, stk. 3. Vandsektortilsynet vil kunne afvise en anmodning, hvor anmodningen vil kræve så omfattende ressourcer for Vandsektortilsynet, at en imødekommelse vil medføre, at det går ud over de opgaver, som Vandsektortilsynet skal udføre efter vandsektorloven, og regler udstedt i medfør heraf.

DANVA finder anledning til at bemærke, at det forekommer at være en ret teoretisk diskussion, idet lovforslaget ikke skaber gennemsigtighed omkring tilsynets opgaver, at adskillelse mellem finansieringen af tilsynets opgaver med regelunderstøttelse, monitorering og analyser og dets øvrige opgaver mangler og da det hele finansieres af vandselskaberne og dermed af vandforbrugerne.

Det er Vandsektortilsynet, der selvstændigt vil skulle vurdere, om en konkret anmodning vil kunne imødekommes inden for den givne økonomiske ramme, tilsynets faglige område, og uden at kompromittere Vandsektortilsynets uafhængighed i forhold til Vandsektortilsynets behandling og afgørelse af de enkelte sager, jf. den gældende vandsektorlov § 9, stk. 3, der med lovforslaget bliver § 9, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Finder Vandsektortilsynet, at dette ikke er tilfældet, vil Vandsektortilsynet have pligt til at afvise anmodningen. Dette er ikke til hinder for, at Vandsektortilsynet vil kunne samarbejde med ministeren om gennemførelse af en opgave. Vandsektortilsynet vil f.eks. også kunne medvirke til at tilpasse formuleringen af ministerens anmodning, så den vil kunne imødekommes.

Hvis tilsynet skal kunne afvise opgaver, bør det kun være muligt at afvise en anmodning fra ministeren, hvis det enten er i strid med lovgivningen eller hvis anmodningen fra ministeren forhindrer tilsynet i at varetage tilsynets kerneopgaver i medfør af Vandsektorloven.

UDKAST

Medmindre andet end ovenstående gør sig gældende, forventes det almindeligvis, at Vandsektortilsynet vil imødekomme en anmodning fra ministeren.

Til nr. 22

Det fremgår af vandsektorlovens § 10, stk. 1, at vandselskaberne betaler årligt en afgift til dækning af udgifter forbundet med Forsyningssekretariatets drift og opgavevaretagelse betaler. Det samlede afgiftsbeløb fastsættes årligt på finansloven med mulighed for regulering på tillægsbevillingsloven og opdeles ved opkrævning hos vandselskaberne i en grundafgift og en differentieret afgift, jf. stk. 2-5.

Det fremgår af vandsektorlovens § 10, stk. 2, at vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde over 800.000 m³ og vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking, jf. § 4, stk. 3, opkræves grundafgift og differentieret afgift, jf. stk. 4 og 5.

Det fremgår af § 10, stk. 3, at vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 m³ opkræves differentieret afgift, jf. stk. 5.

Grundafgiften udgør ifølge vandsektorlovens § 10, stk. 4, samlet 30 pct. af afgiftsbeløbet, jf. stk. 1, og opkræves ligeligt mellem vandselskaber, som er omfattet af stk. 2.

Den differentierede afgift udgør ifølge vandsektorlovens § 10, stk. 5, samlet 70 pct. af afgiftsbeløbet, jf. stk. 1, og opkræves hos de vandselskaber, som er omfattet af stk. 2 og 3, afhængigt af størrelsen på vandselskabernes årligt debiterede vandmængder i det seneste hele kalenderår.

Det foreslås, at § 10, stk. 1, 2. pkt., ændres således at »opdeles ved opkrævning hos vandselskaberne i en grundafgift og en differentieret afgift, jf. stk. 2-5« ændres til: »opkræves hos vandselskaberne afhængigt af størrelsen på vandselskabernes årligt debiterede vandmængder i det seneste hele kalenderår«.

Forslaget skyldes, at alle de vandselskaber, som omfattes af den økonomiske regulering i vandsektorloven efter lovforslaget fremover vil være omfattet af de samme regler, herunder krav om totaløkonomisk benchmarking, så der ikke sondres mellem store og mindre vandselskaber. Afgiften bør derfor

UDKAST

også beregnes efter de samme principper for alle de omfattede vandselskaber. Der henvises til afsnit 3.1.1 i de almindelige bemærkninger om den foreslåede ensretning af reguleringen for store og mindre vandselskaber.

Den foreslåede ændring betyder sammen med ændringerne foreslået under § 1, nr. 23-25, at afgiften for alle de omfattede vandselskaber, fremover vil blive beregnet ud fra den årligt debiterede vandmængde. Dette vil omfatte de vandselskaber, som enten er omfattet af den økonomiske regulering i vandsektorlovens kapitel 3, eller som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking. Herved fordeles afgiften mere ligeligt på forbrugerne, herunder virksomheder, der forbruger vand, end hvis afgiften for alle selskaber skulle indeholde en grundafgift.

Til nr. 23

Det fremgår af vandsektorlovens § 10, stk. 1, 3. pkt., at for 2017 udgør det samlede afgiftsbeløb, som vandselskaberne opkræves, 12,3 mio. kr. med mulighed for regulering på tillægsbevillingsloven.

Det foreslås, at § 10, stk. 1, 3. pkt., ophæves, da bestemmelsen udelukkende vedrører afgiften for 2017, og dermed ikke længere har betydning.

Til nr. 24

Det fremgår af vandsektorlovens § 10, stk. 2, at vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde over 800.000 m³ og vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking, jf. § 4, stk. 3, opkræves grundafgift og differentieret afgift, jf. stk. 4 og 5.

Det foreslås i § 10, stk. 2, at ændre », jf. § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde over 800.000 m³« til: »omfattet af § 2, stk. 1, som ikke er undtaget efter § 3 eller § 3 a,«, og at ændre »grundafgift og differentieret afgift, jf. stk. 4 og 5« til: »afgift, jf. stk. 1.«.

Efter forslaget vil stk. 2 afgrænse, hvilke vandselskaber der skal betale afgift efter stk. 1. Dette vil omfatte de vandselskaber, som er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, som ikke er undtaget efter lovens § 3 eller § 3 a. Det vil desuden som hidtil omfatte vandselskaber, som frivilligt deltager i den totaløkonomiske benchmarking, jf. vandsektorlovens § 4, stk. 3.

Forslaget skyldes, at alle de vandselskaber, som omfattes af den økonomiske regulering i vandsektorloven efter lovforslaget fremover vil være omfattet af de samme regler, herunder krav om totaløkonomisk benchmarking, så der

UDKAST

ikke sondres mellem store og mindre vandselskaber. Afgiften bør derfor også beregnes efter de samme principper for alle de omfattede vandselskaber. Der henvises til afsnit 3.1.1 i de almindelige bemærkninger om den foreslåede ensretning af reguleringen for store og mindre vandselskaber, og til lovforslagets § 1, nr. 22, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 25

Det fremgår af § 10, stk. 3, at vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 m³ opkræves differentieret afgift, jf. stk. 5.

Grundafgiften udgør ifølge vandsektorlovens § 10, stk. 4, samlet 30 pct. af afgiftsbeløbet, jf. stk. 1, og opkræves ligeligt mellem vandselskaber, som er omfattet af stk. 2.

Den differentierede afgift udgør ifølge vandsektorlovens § 10, stk. 5, samlet 70 pct. af afgiftsbeløbet, jf. stk. 1, og opkræves hos de vandselskaber, som er omfattet af stk. 2 og 3, afhængigt af størrelsen på vandselskabernes årligt debiterede vandmængder i det seneste hele kalenderår.

Det foreslås, at § 10, stk. 3-5, ophæves.

Efter den foreslåede ændring af § 10, stk. 1, 2. pkt., fremgår beregningsmåden for afgiften af § 10, stk. 1, 2. pkt., og denne vil være ens for alle de omfattede vandselskaber. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 22, og bemærkningerne hertil.

Reglerne om beregning af afgift for de mindre vandselskaber og om beregning af henholdsvis grundafgift og differentieret afgift i de nugældende bestemmelser i § 10, stk. 3-5, bliver derfor overflødige, og foreslås ophævet.

Til nr. 26

Det foreslås at i § 10, stk. 6, der bliver stk. 3, og stk. 7, der bliver stk. 4, udgår »og 3«.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ophævelse af vandsektorlovens § 10, stk. 3-5, jf. lovforslagets § 1 nr. 25.

Til nr. 27

Det foreslås, at i § 10, stk. 7, der bliver stk. 4, ændres »stk. 6« til: »stk. 3«.

UDKAST

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ophævelse af vandsektorlovens § 10, stk. 3-5, jf. lovforslagets § 1 nr. 25.

Til nr. 28

Det foreslås, at i § 10, stk. 8, der bliver stk. 5, ændres »stk. 6 og 7« til: »stk. 3 og 4«.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ophævelse af vandsektorlovens § 10, stk. 3-5, jf. lovforslagets § 1 nr. 25.

Til nr. 29

Den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 11 omhandler Forsyningssekretariatets årlige beretning til klima-, energi- og forsyningsministeren, register over resultaterne af benchmarkingen efter § 4, stk. 1, og offentliggørelse af afgørelser om fastsættelse af indtægtsrammer, jf. § 6, og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. § 6 a.

Det foreslås at indsætte to nye stykker før det gældende stk. 1 i § 11.

Med den foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 1, vil Vandsektortilsynet årligt skulle udarbejde en arbejdsplan for Vandsektortilsynets planlagte og forventede aktiviteter i forhold til Vandsektortilsynets opgaver, herunder tilsynsindsatsen, udviklingsmæssige opgaver og planlagte analyser.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Bestemmelsen svarer til, hvad der gælder for Forsyningstilsynet efter bekendtgørelse nr. 270 af 19. marts 2020 om Forsyningstilsynets arbejdsplan.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 indebærer, at Vandsektortilsynet årligt vil skulle udarbejde en arbejdsplan, der redegør for planlagte og forventede aktiviteter i forhold til Vandsektortilsynets opgaver. Arbejdsplanen vil eksempelvis kunne indeholde oplysninger om Vandsektortilsynets forventede væsentlige analyser og fokuspunkter for de kommende år. Arbejdsplanen vil skulle beskrive de aktiviteter, som Vandsektortilsynet forventer at fokusere på. Aktiviteterne vil kunne omfatte reguleringsmæssige opgaver, herunder tilsynsindsatser, udviklingsmæssige opgaver og planlagte analyser. Arbejdsplanens indhold vil overordnet svare til Forsyningstilsynets pligter og praksis i dag.

Det er uklart, hvad der menes med udviklingsmæssige opgaver, da begrebet i øvrigt ikke ses brugt i lovforslaget.

Formålet med arbejdsplanen er at skabe yderligere gennemsigtighed og åbenhed om tilsynets opgavevaretagelse igennem en udarbejdelse af en arbejdsplan for forventede fokusområder, samt skabe yderligere åbenhed om tilsynets opgavevaretagelse både for regeringen og Folketinget, og for branchen, forbrugerorganisationer og øvrige interessenter. Vandsektortilsynet vil derfor skulle offentliggøre arbejdsplanen på sin hjemmeside, jf. det foreslåede *stk. 2*.

Til nr. 30

Ifølge den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 11, stk. 2, skal Forsyningssekretariatet oprette et offentligt register over resultaterne af benchmarkingen efter § 4, stk. 1.

Det følger af § 11, stk. 3, at Forsyningssekretariatet skal offentliggøre afgørelser om fastsættelse af indtægtsrammer, jf. § 6, og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. § 6 a.

Det foreslås, at § 11, *stk. 2*, og *3*, der bliver *stk. 4* og *5*, ophæves.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 32. Herefter foreslås det at indsætte bestemmelser i § 11 a, *stk. 1* og *2*, om offentliggørelse af resultater af benchmarking, afgørelser m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 32. Forslaget om ændret placering af bestemmelser om offentliggørelse har til formål at tilføre bedre sammenhæng mellem bestemmelserne, der indsættes § 1, nr. 32.

Til nr. 31

Det følger af den nugældende vandsektorlovs § 11, stk. 2, at Forsyningssekretariatet skal oprette et offentligt tilgængeligt register over resultaterne af benchmarkingen efter § 4, stk. 1. Ifølge den nugældende § 11, stk. 3, skal Forsyningssekretariatet offentliggøre afgørelser om fastsættelse af de økonomiske rammer.

Det følger af bemyndigelsen i vandsektorlovens § 11, stk. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om registerets indhold og udformning samt offentliggørelse i henhold til *stk. 2* og *3*.

UDKAST

Det foreslås, at vandsektorlovens § 11, stk. 4, affattes således, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om rammerne for arbejdsplanen, jf. stk. 1, herunder om planens indhold og om frister for offentliggørelse.

Den foreslåede bestemmelse er ny. Den relaterer sig til det foreslåede nye stk. 1 i § 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 29.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler om udarbejdelsen af arbejdsplanen, herunder rammerne for planen og indholdet af planen. Det forventes foreløbig, at ministeren vil fastsætte regler om, at arbejdsplanen skal redegøre for Vandsektortilsynets planlagte aktiviteter for det følgende år samt redegøre for Vandsektortilsynets forventede aktiviteter de to efterfølgende år. Vandsektortilsynet vil ved redegørelsen nærmere kunne beskrive aktiviteternes forventede effekt på områder, der er omfattet af Vandsektortilsynets aktiviteter. Det forventes, at ministeren vil fastsætte nærmere regler om f.eks., hvilke typer af oplysninger der skal fremgå af planen.

Det forventes også, at ministeren vil fastsætte regler om, at arbejdsplanen nærmere skal beskrive de aktiviteter, som Vandsektortilsynet forventer at fokusere på, herunder aktiviteter, som ligger ud over de årligt gentagne opgaver, som Vandsektortilsynet varetager.

Endelig forventes det også, at ministeren vil fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet årligt offentliggør arbejdsplanen på Vandsektortilsynets hjemmeside.

Der bør være en frist for, hvornår arbejdsplanen senest skal offentliggøres.

Det er forventningen, at Vandsektortilsynet løbende vil inddrage branchen og andre relevante parter ved planlægningen af forventede aktiviteter, f.eks. i forbindelse med dialogmøder mellem interessenterne og Vandsektortilsynet og vejledningsmøder, som afholdes. *Branchen og andre relevante parter vil f.eks. kunne komme med forslag til Vandsektortilsynets videre aktiviteter, f.eks. om relevante analyser eller relevante tilsynsområder. Vandsektortilsynet vil desuden kunne inddrage branchen og andre relevante parter forud for Vandsektortilsynets færdiggørelse af arbejdsplanen. Eventuelle be-*

mærkninger vil kunne indgå som en del af grundlaget for Vandsektortilsynets arbejde med arbejdsplanen, men Vandsektortilsynet vil ikke være forpligtet til at indarbejde bemærkninger eller imødekomme forslag.

2015-aftalen ny og forbedret regulering af den danske vandsektor er forsat gældende. I aftalen er der krav om, at “ Den nuværende praksis for dialog med branchen og vejledning af vandselskaberne formaliseres i reguleringen.“. 2018-aftalen indeholder ikke nogen ændringer i forhold hertil. Aftalerne indeholder altså forudsætning brancheinddragelse. DANVA under sig derfor over, hvorledes ovenstående afsnit harmonerer med de politiske aftaler. Derudover skal vi påpege det formålsløse i at komme med eksempler på emner for drøftelser, hvis ikke drøftelserne tillægges nogen betydning.

Den eksisterende bemyndigelse i § 11, stk. 4, om at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om registerets indhold og udformning samt offentliggørelse i henhold til stk. 2 og 3, foreslås at udgå som konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 11, stk. 2 og 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 30. En bemyndigelse vedrørende offentliggørelse foreslås indsat som en del af § 11 a, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 32.

Til nr. 32

Det foreslås at indsætte to nye bestemmelser i vandsektorlovens §§ 11 a og 11 b.

Ifølge den gældende § 11, stk. 2, i vandsektorloven skal Forsyningssekretariatet oprette et offentligt tilgængeligt register over resultaterne af benchmarkingen efter § 4, stk. 1.

Det foreslås i § 11 a, *stk. 1*, at Vandsektortilsynet offentliggør resultaterne af benchmarkingen efter § 4, stk. 1.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 30, hvorefter den gældende bestemmelse i § 11, stk. 2, foreslås ophævet. Den foreslåede ændring er en videreførelse med ændringer af § 11, stk. 2, og er begrundet i en tilføjelse af en bedre sammenhæng mellem de bestemmelser, der foreslås indsat i vandsektorlovens § 11 a.

Bestemmelsen i det foreslåede § 11 a, stk. 1, har til formål at sikre, at resultaterne af den totaløkonomiske benchmarking efter § 4, stk. 1, er tilgængelige for offentligheden. Det vil ske ved, at oplysninger om

vandselskabernes effektivitet, som måles i den totaløkonomiske benchmarking, fortsat vil blive offentliggjort af Vandsektortilsynet. Det foreslås dog, at formuleringen i den gældende § 11, stk. 2, om oprettelse af et offentligt tilgængeligt register over resultaterne, udgår.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 11 a, stk. 5, § 1, nr. 32 kunne fastsætte regler om offentliggørelsen. Ministeren vil således f.eks. kunne regulere detaljeringsniveauet for de offentliggjorte oplysninger, eksempelvis om der blot offentliggøres vandselskabets samlede resultat, og formen for offentliggørelsen, jf. bemærkningerne til det foreslåede stk. 5.

Resultaterne af den totaløkonomiske benchmarking bør, for gennemsigthedens skyld, som minimum offentliggøres i samme detaljeringsgrad, som det er tilfældet i dag. Dette for at sikre, at branchen får indsigt i det datagrundlag, som det enkelte selskabs effektivitet måles på baggrund af. På denne måde opretholdes gennemsigtheden i benchmarkingmodellen, ligesom det vil være muligt for selskaberne og branchen generelt, at gennemse tidligere års resultater, fx med henblik på at optimere egen performance, at undgå eventuelle fejlindberetninger mv. Det nuværende detaljeringsniveau højner også muligheden for at identificere eventuelle fejl i benchmarkingmodellen, som skulle opstå hos Vandsektortilsynet.

Ifølge den gældende § 11, stk. 3, i vandsektorloven skal Forsyningssekretariatet offentliggøre afgørelser om fastsættelse af indtægtsrammer, jf. § 6, og regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. § 6 a.

Det foreslås i § 11 a, *stk.* 2, at Vandsektortilsynet offentliggør afgørelser om fastsættelse af indtægtsrammer, jf. § 6.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 30, hvorefter den gældende § 11, stk. 3, foreslås ophævet.

Den foreslåede ændring er en videreførelse af § 11, stk. 3, med den ændring, at afgørelser om regnskabsmæssige kontrolrammer, jf. § 6 a udgår, da § 6 a foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 17. Flytningen af bestemmelsen er begrundet i en tilføjelse af en bedre sammenhæng mellem bestemmelserne, der indsættes i lovforslagets § 1, nr. 32.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at offentligheden fortsat har adgang til Vandsektortilsynets afgørelser om de enkelte vandselskabers indtægtsrammer.

I det omfang en indtægtsramme er indbragt for Konkurrenceankenævnet eller domstole skal dette fremgå udtrykkeligt af offentliggørelsen.

Det foreslås i § 11 a, stk. 3, at Vandsektortilsynet kan offentliggøre andre afgørelser m.v., der ikke er omfattet af det foreslåede stk. 2.

Bestemmelsen er ny.

Formålet med bestemmelsen er at give hjemmel til, at Vandsektortilsynet kan offentliggøre andre typer af afgørelser m.v. end indtægtsrammeafgørelser, hvis afgørelserne vurderes at have interesse for andre. Det kan f.eks. være relevant at offentliggøre afgørelser eller tilsynssager om markedsmæssighed og tilknyttet virksomhed. Offentliggørelse kan ske, når Vandsektortilsynet skønner, at der er behov for en orientering til vandselskabernes forbrugere eller offentligheden mere bredt. *Hvis afgørelser indbringes for Konkurrenceankenævnet eller domstole skal dette fremgå udtrykkeligt af offentliggjorte. Offentliggørelse af afgørelser m.v. kan ske ved såvel overtrædelse af bestemmelserne i vandsektorloven, men også ved afgørelser, der fastslår, at der ikke er sket en overtrædelse.* Dette er for at sikre fuld gennemsigtighed, dog under hensynstagen til f.eks. andre parterets forretningshemmeligheder. Beslutning om offentliggørelse vurderes ikke at være en forvaltningsretlig afgørelse, jf. afsnit 3.2.5.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 11 a, stk. 4, 1. pkt., at Vandsektortilsynet kan offentliggøre oplysninger og data vedrørende vandselskaber og disses forhold.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Formålet med bestemmelsen er at give hjemmel til, at Vandsektortilsynet kan offentliggøre data vedrørende vandselskaber og disses forhold. Det kan f.eks. være relevant for Vandsektortilsynet at offentliggøre data i forbindelse med overvågningsopgaver efter foreslåede § 9 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 21. Overvågningsopgaver vil bl.a. kunne indebære digital systematisering og offentliggørelse af data om f.eks. forbrugerpriser, omkostninger til varetagelse af f.eks. miljøkrav og øvrige samfundsmæssige hensyn, investeringsniveau samt underskud og overskud.

Offentliggørelsen vil skulle ske i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler og principper om tavshedspligt. Herunder vil offentliggørelsen skulle ske under hensynstagen til f.eks. andre parter forretningshemmeligheder.

Det foreslås i § 11 a, stk. 4, 2. pkt., at Vandsektortilsynet kan offentliggøre navne på vandselskaber, der har overtrådt loven eller regler eller afgørelser udstedt i medfør af loven, med oplysning om, hvad overtrædelsen består i.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Bestemmelsen vil være et håndhævelsesmiddel over for vandselskaber, der f.eks. gentagne gange overskrider bl.a. de økonomiske rammer **dvs. vandselskaber der har haft en negativ differencesaldo længere end tilladt**. Forslaget vil medføre en adgang til at offentliggøre navne på vandselskaber, når Vandsektortilsynet skønner, at der er behov for en orientering af vandselskabernes forbrugere eller offentligheden mere bredt.

Vandsektortilsynet vil efter bestemmelsen f.eks. kunne offentliggøre en liste med navne på vandselskaber, der har overtrådt loven eller regler eller afgørelser udstedt i medfør af loven, herunder i forbindelse med kontrollen med vandselskabernes overholdelse af deres indtægtsrammer. Det vil for de enkelte selskaber **skulle kunne** fremgå, hvad overtrædelsen består i.

Det forventes, at Vandsektortilsynet vil orientere vandselskabets øverste ledelse, f.eks. bestyrelse om forholdet. Det er hensigten i medfør af den foreslåede § 22 at fastsætte regler om, at vandselskaber vil være forpligtet til at oplyse e-mailadresser på medlemmer af bestyrelsen og ajourføre disse løbende, så Vandsektortilsynet kan komme i kontakt med medlemmerne. Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 22, jf. lovforslagets § 1, nr. 41, og bemærkningerne dertil.

Det forventes i forhold til overholdelse af indtægtsrammerne, at Vandsektortilsynet, på deres hjemmeside, årligt vil offentliggøre en liste over alle vandselskaber. Listen vil markere både de vandselskaber, der har overholdt indtægtsrammen, men også de vandselskaber, der har overtrådt indtægtsrammen, dvs. vandselskaber der har haft en negativ differencesaldo længere end tilladt. Offentliggørelsen forventes at ske umiddelbart efter, at årets økonomiske rammer er offentliggjort.

UDKAST

Andre eksempler, hvor det, for at informere forbrugerne eller offentligheden mere bredt, kan være relevant at oplyse om vandselskabets navn, er ved vedvarende, grove eller gentagne overtrædelser af regler om markedsmæssighed, regler om tilknyttet virksomhed eller omkostningsbekendtgørelsen.

I det omfang tilsynets underliggende afgørelse er indbragt for Konkurrenceankenævnet eller domstole skal dette fremgå udtrykkeligt af offentliggørelsen.

Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, som det i almindelighed vil være ulovligt for Vandsektortilsynet at offentliggøre. Såfremt offentliggørelsen vil medføre dette, skal oplysninger fjernes inden offentliggørelsen.

Det følger af den eksisterende bemyndigelse i vandsektorlovens § 11, stk. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indhold og udformning af registeret over resultaterne af benchmarkingen efter § 4, stk. 1, samt offentliggørelse i henhold til § 11, stk. 2 og 3.

Det foreslås i § 11 a, stk. 5, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse i henhold til stk. 1-4, herunder om, at Vandsektortilsynet skal offentliggøre andre af Vandsektortilsynets afgørelser m.v. end dem, der er nævnt i stk. 2, eller skal offentliggøre bestemte oplysninger og data.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 31, hvorefter vandsektorlovens § 11, stk. 4, foreslås nyaffattet med et andet indhold, og den gældende bestemmelse i § 11, stk. 4, dermed ophæves. Den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 11 a, stk. 5, er en videreførelse og udvidelse af den gældende § 11, stk. 4.

Det forventes, at ministeren vil fastsætte regler om, at Vandsektortilsynets offentliggørelse skal ske på Vandsektortilsynets hjemmeside.

Bemyndigelsen giver også ministeren mulighed for at fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet skal offentliggøre andre af Vandsektortilsynets afgørelser m.v. end dem, der er nævnt i det foreslåede stk. 2, eller skal offentliggøre bestemte oplysninger og data. Det forventes ikke, at denne del af bemyndigelsen vil blive udnyttet på ved den første udmøntning.

Der bør stilles krav om, i det omfang tilsynets afgørelser er indbragt for Konkurrenceankenævnet eller domstole, skal dette forhold udtrykkeligt skal fremgå af det offentliggjorte. Det er ikke rimeligt at vandselskaber "hænges ud" for afgørelser, der er indbragte.

Det foreslås i vandsektorlovens § 11 b, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet skal orientere kommunalbestyrelsen i den eller de relevante kommuner om visse af Vandsektortilsynets afgørelser m.v. og i den forbindelse give visse bestemte oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Bestemmelsen har til formål, at der kan fastsættes regler om, at Vandsektortilsynet skal orientere kommunalbestyrelsen i den eller de relevante kommuner i tilfælde, hvor Vandsektortilsynet har truffet afgørelser eller i øvrigt er blevet opmærksom på forhold, som er relevante for kommunerne at have kendskab til, herunder tilfælde, hvor Vandsektortilsynet har konstateret, at et vandselskab har overtrådt gældende regler. Oplysningerne skal have relevans for kommunernes opgaver, herunder særligt kommunernes godkendelse af takster i henhold til vandforsyningsloven og spildevandsbetalingsloven.

Det er hensigten, at klima-, energi- og forsyningsministeren med hjemmel i bestemmelsen fastsætter regler om, at Vandsektortilsynet skal orientere kommunalbestyrelsen, hvis Vandsektortilsynet har truffet afgørelse om fradrag i rammen, fordi et vandselskab har overskredet sin indtægtsramme i længere tid end tilladt, jf. nærmere bemærkningerne til den foreslåede § 8, nr. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 18. Det er hensigten, at der i medfør af vandforsyningslovens og spildevandsbetalingsloven fastsættes regler om, at meddelelsen vil have den virkning, at kommunalbestyrelsen får pligt til at inddrage indtægtsrammen i takstkontrollen for det følgende kalenderår. Konkret vil det have den betydning, at kommunalbestyrelsen ikke kan godkende taksterne, medmindre selskabet har redegjort for, at det med de fastsatte takster må forventes at overholde indtægtsrammen for det følgende år, når der tages højde for forventede nye tillæg og forventede ændringer af IPO, jf. nærmere bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser § 54, stk. 2, i vandforsyningsloven og 3 a, stk. 2, i spildevandsbetalingsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 7, og § 3, nr. 6. Det forventes, at det fastsættes, at Vand-

sektortilsynet i meddelelsen vil skulle angive størrelsen af den fastsatte indtægtsramme for det følgende år og vedlægge deres afgørelse om indtægtsrammen.

Som vi forstår det ovenstående, lægges der op til, at den almene vandforsyning eller spildevandsselskabet skal afvikle fradrag i indtægtsrammen dét kommende kalenderår i stedet for over en kortere årrække. Hvis denne tolkning er korrekt, er det hverken fleksibelt eller hensigtsmæssigt, da det vil kunne give forholdsvist markante udsving i taksten i forhold til en mere stabil takstudvikling ved en flerårig afvikling af fradraget, samt give den almene vandforsyning en mindre fleksibel økonomistyring.

Forstået på den måde at kommunalbestyrelsen, i tilfælde af et fradrag til selskabets indtægtsramme, ikke kan godkende selskabets indtægtsramme takster for det kommende år, medmindre selskabet har godtgjort, at man med de budgetterede takster vil overholde den udmeldte indtægtsramme, hvor fradraget i rammen er indregnet.

Det er ligeledes hensigten at fastsætte, at Vandsektortilsynet skal orientere kommunalbestyrelsen, hvis Vandsektortilsynet konstaterer, at et vandselskab har afholdt omkostninger, der ikke må takstfinansieres, eller der er grund til at tro, at vandselskabet planlægger at afholde sådanne omkostninger.

Det forventes således, at Vandsektortilsynet bl.a. vil skulle meddele den eller de kommuner, som godkender vandselskabets takster, jf. den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 1, og spildevandsbetalingslovens § 3 a, jf. lovforslagets § 2, nr. 7 og § 3, nr. 6, når Vandsektortilsynet har truffet afgørelse om, at et vandselskab har indgået en aftale, som ikke er på markedsvilkår, og at Vandsektortilsynet har fastsat markedsprisen, hvis Vandsektortilsynet har konstateret, at vandselskabet har overtrådt omkostningsbekendtgørelsen eller at vandselskabet har deltaget i tilknyttet virksomhed i strid med reglerne herom. *Det forventes ligeledes, at Vandsektortilsynet vil skulle orientere denne eller disse kommuner, hvis Vandsektortilsynet har konstateret, at et vandselskab har afholdt omkostninger, som ikke må takstfinansieres i henhold til vandforsyningslovens § 52 a eller spildevandsbetalingslovens § 1. Dette med henblik på, at den relevante kommune eller de relevante kommuner som betingelse for godkendelse af takster skal påse, at taksterne er fastsat i overensstemmelse med vandforsyningsloven*

og spildevandsbetalingsloven i forhold til de konkrete omkostninger, jf. nærmere lovforslagets § 2, nr. 7 og § 3, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

DANVA skal henviser til sine bemærkninger under § 1 nr. 13 og 1 nr. 18.

Der vil i medfør af bestemmelsen også kunne blive fastsat regler om, at der skal ske orientering af kommunerne i andre relevante tilfælde.

Bestemmelsen giver desuden mulighed for at fastsætte regler om, hvilke oplysninger Vandsektortilsynet skal give kommunerne i forbindelse med orienteringen. Der vil være tale om oplysninger, som kommunerne har brug for, for at kunne vurdere, hvordan de skal agere i forhold til deres godkendelse af vandselskabernes takster.

Det er desuden bl.a. hensigten at fastsætte, at Vandsektortilsynet skal oplyse det, hvis en afgørelse, som Vandsektortilsynet har truffet, bliver påklaget, og hvis klage tillægges opsættende virkning, og oplyse om resultatet af klagesagen.

Til nr. 33

Det fremgår af den gældende § 13 i vandsektorloven, at opkrævning af betaling i strid med den fastsatte indtægtsramme, jf. § 6, eller den regnskabsmæssige kontrolramme, jf. § 6 a, ikke er tilladt.

Det foreslås, at ordene », eller den regnskabsmæssige kontrolramme, jf. § 6 a,« udgår af vandsektorlovens § 13.

Det foreslåede er en konsekvens af, at vandsektorlovens § 6 a foreslås ophevet, jf. lovforslagets § 1, nr. 17, hvorved reglerne om regnskabsmæssige kontrolrammer foreslås at udgå af den økonomiske regulering. Henvisningen i vandsektorlovens § 13 til regnskabsmæssige kontrolrammer, skal derfor også udgå.

Alle vandselskaber, som omfattes af vandsektorlovens kapitel 3, vil således efter lovforslaget fremover blive omfattet af indtægtsrammer efter § 6, og alle disse vandselskaber vil med den foreslåede ændring af vandsektorlovens § 13 være omfattet af forbuddet mod at opkræve betaling i strid med den fastsatte indtægtsramme.

UDKAST

Forslaget ændrer ikke i øvrigt på bestemmelsen i vandsektorlovens § 13. De foreslåede ændringer af reglerne om indtægtsrammer og kontrollen hermed vil imidlertid medføre en ændring af, i hvilke konkrete situationer et vandselskab anses for at have opkrævet betaling i strid med den fastsatte indtægtsramme. § 13 vil således efter lovforslaget indebære, at et vandselskab ikke må opkræve betaling, der medfører, at selskabets indtægter overskrider dets indtægtsrammer ud over den fleksibilitet, der ligger i det kontrolsystem, der fastsættes efter bemyndigelsen i den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 8, nr. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 18. Med den påtænkte udmøntning af § 8, nr. 5, hvor der indføres et system med differencesaldo, betyder det, at vandselskabet ikke må have en negativ differencesaldo i længere tid end tilladt. Overtrædelse af vandsektorlovens § 13 vil fortsat kunne straffes med bøde, jf. vandsektorlovens § 30.

Til nr. 34

Ifølge den gældende vandsektorlovs § 18, stk. 1, kan vandselskaber deltage i tilknyttet virksomhed, når denne har nær tilknytning til forsyningsvirksomheden, og når den udøves på kommercielle vilkår i et selvstændigt selskab med begrænset ansvar. Kravet om udskillelse i et selvstændigt selskab med begrænset ansvar gælder dog ikke for tilknyttet virksomhed, hvis samlede omsætning udgør mindre end en vis årlig grænse (i 2022 udgør beløbet 2.528.700 kr.). Den tilknyttede virksomhed, der ikke er udskilt i et selvstændigt selskab, skal regnskabsmæssigt holdes adskilt fra aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning.

Der er fastsat nærmere regler om udøvelse af tilknyttet virksomhed i bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed. Vandselskaber må deltage i de typer tilknyttet virksomhed, der er nævnt på positivlisten i bekendtgørelsens § 2, stk. 2. Listen er udtømmende og gælder, uanset om vandselskabet udøver aktiviteterne inden for eller uden for vandselskabet eller alene eller sammen med et andet selskab. Listen indebærer ikke et krav om, at vandselskaber skal deltage i de nævnte former for tilknyttet virksomhed, men alene en mulighed herfor.

DANVA finder det beklageligt at de politiske aftalte evalueringer af området jf. 2015-aftalen og 2018-aftalen ikke er gennemførte.

Det fremgår af bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed § 7, stk. 1, at vandselskaber hvert år skal indsende erklæringer indhentet hos vandselskabets revisor til Forsyningssekretariatet om vandselskabets overholdelse af

UDKAST

kravet i vandsektorlovens § 18, stk. 1, og bekendtgørelsens § 3 om udskillelse af tilknyttet virksomhed i et selvstændigt selskab, vandselskabets overholdelse af § 2, stk. 1 og 2, om hvilken tilknyttet virksomhed, vandselskabet må deltage i, vandselskabets overholdelse af § 4 om vilkår for vandselskabets deltagelse i tilknyttet virksomhed, vandselskabets overholdelse af § 5, stk. 1, om omsætningsgrænser og vandselskabets overholdelse af § 6 om separat regnskab med tilknyttet virksomhed.

Det fremgår ydermere af bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed § 7, stk. 2, at erklæringer skal være afgivet efter gennemførelse af en revision, der er udført i overensstemmelse med den revisionsinstruks for tilknyttet virksomhed, der udarbejdes af Energistyrelsen og offentliggøres af Forsyningssekretariatet. Erklæringerne skal hvert år indsendes til Forsyningssekretariatet senest den 1. maj, og Forsyningssekretariatet videregiver erklæringer, hvor revisor har påført en anmærkning, til Energistyrelsen, jf. § 7, stk. 3, i bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed.

Det fremgår af § 7, stk. 1, 3. pkt., i lov om kommuners afståelse af vandselskaber, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan træffe afgørelse om, at kommunalt ejede forsyningsvirksomheder skal afstå eller afvikle deltagelsen i tilknyttet virksomhed, der ikke har nær tilknytning til forsyningsvirksomheden, og meddele en frist herfor. Denne kompetence gælder kun for kommunalt ejede vandselskaber. Der findes ikke en tilsvarende bestemmelse for vandselskaber, der ikke er kommunalt ejede. Derudover er der ikke i vandsektorloven eller bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed fastsat yderligere regler om, at klima-, energi- og forsyningsministeren eller en anden myndighed kan træffe afgørelse vedrørende overtrædelse af reglerne om vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed.

Der foreslås indsat et nyt *stk. 3*, i vandsektorlovens § 18, hvoraf det fremgår, at Vandsektortilsynet fører tilsyn med vandselskabernes overholdelse af regler om tilknyttet virksomhed og påbud efter stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Vi mener det savner grundlag at ændre på området nu. Vi mener ikke ændringer bør gennemføres nu.

DANVA til trods herfor valgt også at kommentarer til lovforslaget på et mere detaljeret plan. I detailkommenteringen er blå kursiv, erstattet med fed, blå, kursiv.

*Den foreslåede bestemmelse vil sikre **klarhed om**, at det er Vandsektortilsynet, som er tilsynsmyndighed for vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed, og vil betyde, at Vandsektortilsynet skal føre et aktivt tilsyn med vandselskabernes overholdelse af reglerne om tilknyttet virksomhed.*

Formålet med tilsynet med vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed vil bl.a. være at sikre, at vandselskaberne kun deltager i anden virksomhed, når denne har nær tilknytning til forsyningsvirksomheden, og at de øvrige krav til og betingelser for vandselskabernes deltagelse i tilknyttet virksomhed er opfyldt.

Herudover er formålet med tilsynet også, at der ikke sker krydssubsidiering mellem vandselskabets hovedvirksomhed og den tilknyttede virksomhed, og at der ikke foretages ulovlige udlodninger fra den tilknyttede virksomhed.

Tilsynet vil omfatte alle de vandselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens § 18, dvs. alle vandselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, uanset om de er omfattet af reguleringen i vandsektorlovens kapitel 3 eller ej.

Vandsektortilsynet vil skulle følge op på de tilfælde, hvor revisor i revisorerklæringen vedrørende overholdelse af reglerne om tilknyttet virksomhed har påført en anmærkning om manglende overholdelse, men herudover vil Vandsektortilsynet, i det omfang der ikke fastsættes regler herom i medfør af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 18, stk. 5, 3. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 35, selv skulle fastlægge niveauet for tilsynet, herunder vil det f.eks. kunne tilrettelægges som et risiko-, stikprøve- eller analysebaseret tilsyn, et tilsyn på baggrund af begrundet mistanke eller en kombination heraf.

Vandsektortilsynet vil således ikke have pligt til at vurdere alle de indsendte revisorerklæringer, som ikke indeholder anmærkninger, men vil kunne udvælge visse af de indsendte revisorerklæringer, som ikke indeholder anmærkninger, til nærmere kontrol, f.eks. på basis af omsætning eller andre forhold, på grundlag af analyser, hvor der er fundet særlige risikomomenter, eller som tilfældig stikprøve

Revisor er ikke selskabets mand men samfundets vagthund. Lovforslaget er dermed ikke blot en mistillidserklæring til vandsektoren og men

også til revisorstanden. Der forligger ingen undersøgelser eller evalueringer af området, herunder at den allerede etablerede kontrol med overholdelse af tilknyttet virksomhed, og der er ingen evidens for behovet for føre yderligere tilsyn med området.

2015-aftalen er fortsat er gældende og dermed også det heri fastsatte bærende princip om mindre bureaukrati i organisering og tilsyn. Implementering af et øget tilsyn med øget oplysningsindhentelse i tillæg til revisorerklæringer osv - uden evidens for behovet - harmonerer ikke hermed.

Vandsektortilsynet vil efter bestemmelsen også skulle føre tilsyn med, at påbud efter det foreslåede § 18, stk. 4, i vandsektorloven efterkommes.

Vandsektortilsynet vil således skulle påse, at påbuddet efterkommes inden den fastsatte frist, og hvis dette ikke sker, foretage passende håndhævelseskridt.

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om tilsynet, jf. lovforslagets § 1, nr. 35, og bemærkningerne hertil.

Vandsektortilsynet vil have mulighed for indhentelse af oplysninger og data til tilsynet med vandselskabernes deltagelse i tilknyttet virksomhed med hjemmel i regler udstedt i medfør af den foreslåede § 22 i vandsektorloven, og ved påbud i medfør af den foreslåede § 22 a i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 41, og bemærkningerne hertil.

Hvis Vandsektortilsynet konstaterer en overtrædelse af reglerne, vil tilsynet skulle vurdere, hvordan overtrædelsen bedst bringes til ophør. Ofte vil det første håndhævelsesskridt være, at Vandsektortilsynet meddeler vandselskabet, at tilsynet har konstateret en overtrædelse, og indskærper, at reglerne skal overholdes, evt. med angivelse af, at hvis overtrædelsen ikke er bragt til ophør inden en vis frist, vil tilsynet tage yderligere håndhævelsesmidler i brug. Det kan bl.a. være anvendelse af den foreslåede § 11 b i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 32, hvorefter Vandsektortilsynet vil kunne offentliggøre navne på vandselskaber, der har overtrådt loven eller regler eller afgørelser udstedt i medfør af loven. Det kan også være påbud efter det foreslåede stk. 4 i vandsektorlovens § 18.

*For vandselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3, vil Vandsektortilsynet have mulighed for at foretage fradrag i et vandselskabs indtægtsramme, hvis vandselskabet ulovligt har **takst**finansieret tilknyttet virksomhed, uanset om denne i øvrigt er eller ikke er lovlig i henhold til reglerne om tilknyttet virksomhed.*

Henlæggelser af differencen mellem selskabets indtægter og omkostninger i et kalenderår kan henlægges og henlæggelsen bla. anvendes til indskud i tilknyttet virksomhed jf. Bekendtgørelsen om økonomiske rammer § 17 samt Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets høringsnotat af 13. Februar 2016 om en række bekendtgørelser vedrørende udmøntning af vandsektorlovsforslaget. Vandselskabernes midler kommer som bekendt fra takster, hvorfor ordet bør slettes for at undgå unødige misforståelser.

Vandsektortilsynet vil kunne politianmelde forholdet efter vandsektorloven § 30, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 6, og strafbestemmelsen i bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed.

Vandselskaber kan bl.a. ifalde strafansvar, såfremt de udøver tilknyttet virksomhed inden for vandselskabet i større omfang end tilladt efter vandsektorlovens § 18, stk. 1, eller regler udstedt i medfør af loven.

Også medlemmer af vandselskabets ledelse vil efter omstændighederne kunne ifalde strafansvar efter det foreslåede nye stk. 4 i vandsektorlovens § 30, hvis de har været eller burde have været vidende om overtrædelsen og undladt at træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre, at overtrædelsen bringes til ophør, jf. lovforslagets § 1, nr. 36, og bemærkningerne hertil.

DANVA skal henvise til sine bemærkninger til denne bestemmelse.

Det forventes, at Vandsektortilsynet i de fleste tilfælde vil anvende andre håndhævelsesmidler, herunder give et påbud efter det foreslåede stk. 4, før end der vil ske politianmeldelse. Det vil dog være Vandsektortilsynet, som skal foretage en konkret vurdering af, hvilke håndhævelsesmidler eller kombinationer heraf, der er hensigtsmæssige i de konkrete tilfælde.

Der foreslås indsat et nyt stk. 4, i vandsektorlovens § 18, hvorefter Vandsektortilsynet kan påbyde et vandselskab at afstå eller afvikle deltagelse i virksomhed, der er i strid med § 18, stk. 1, og regler udstedt i medfør af stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Bestemmelsen har til formål at sikre overholdelse af reglerne om vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed.

*Vandsektortilsynet vil i et påbud efter stk. 4 kunne fastsætte frist for afståelse eller afvikling af et vandselskabs tilknyttede virksomhed. **Den fastsatte frist skal være rimelig henset til den tilknyttede virksomheds karakter og omfang.** Efter fristens udløb vil Vandsektortilsynet skulle kontrollere, om påbuddet er efterlevet, jf. den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 18, stk. 3. Som led i denne kontrol vil Vandsektortilsynet, jf. den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 41, kunne meddele påbud til vandselskaber og disses koncernforbundne selskaber om relevant dokumentation.*

*En frist i et påbud om afståelse eller afvikling vil imidlertid ikke bevirke, at den ulovlige tilknyttede aktivitet anses som lovlige, indtil fristen er udløbet. **Overtrædelsen af reglerne om tilknyttet virksomhed vil således f.eks. kunne straffes også for den periode, der ligger før fristens udløb.***

Lovforslaget om øget personlig straf til ledelsesmedlemmer bør selvfølgelig ikke kunne bringes i spil i den periode selskabet har fået til at afvikle en ulovlig aktivitet eller i den periode, hvor tilsynets afgørelse er under behandling hos Konkurrenceankenævnet eller domstole.

Vandsektortilsynets afgørelse om påbud vil kunne påklages til Konkurrenceankenævnet, jf. vandsektorlovens § 26, stk. 2.

En sådan klage bør selvfølgelig tillægges opsættende virkning da, det ikke er muligt at omgøre afviklingen af tilknyttet virksomhed, som er sket i den periode, hvor klagesagen har verseret ved Konkurrenceankenævnet og eventuelt domstole. Alternativt risikeres det, at der rejses erstatningssager mod tilsynet i forhold til omgjorte afgørelser. DANVA skal i den sammenhæng understrege, at det er vandselskabernes kunder, som betaler alle omkostninger til tilsynet og som dermed også kommer til at betale omkostningen i denne situation.

Det foreslås, at manglende efterkommelse af et påbud skal kunne straffes selvstændigt, jf. den foreslåede nr. 4 i vandsektorlovens § 30, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 44.

Det foreslås, at § 7, 3. pkt., i lov om kommuners afståelse af vandselskaber ophæves, jf. lovforslagets § 4, nr. 4. Den foreslåede ophævelse er en konsekvens af indførelsen af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 18, stk. 4, som bl.a. vil dække de tilfælde, der er omfattet af § 7, 3. pkt., i lov om kommuners afståelse af vandselskaber.

Til nr. 35

Ifølge den gældende vandsektorlovs § 18, stk. 3, 1. pkt., kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om den i § 18, stk. 1, nævnte virksomhed, herunder om hvilke typer virksomhed der kan udøves efter stk. 1, og om, at omsætningen vedrørende visse typer af tilknyttet virksomhed ikke skal indgå i beregningen af vandselskabets samlede omsætning fra tilknyttet virksomhed i relation til kravet om udskillelse, jf. stk. 1. Endvidere følger det af den gældende § 18, stk. 3, 2. pkt., at ministeren også kan fastsætte regler om omsætningen vedrørende den tilknyttede virksomhed, herunder om omsætningen i tilknyttet virksomhed, hvor en fastsat andel af selskabet ejes af erhvervsdrivende, fonde, foreninger m.v., der ikke samtidig ejer vandselskaber, samt om anvendelse af overskud fra tilknyttet virksomhed. Endelig kan ministeren efter vandsektorlovens § 18, stk. 3, 3. pkt., fastsætte regler om regnskabs- og forretningsmæssige forhold og om, at der skal indhentes erklæringer fra vandselskabets revisor eller en statsautoriseret revisor.

Det fremgår af bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed § 7, stk. 1, at vandselskaber hvert år skal indsende erklæringer indhentet hos vandselskabets revisor til Forsyningssekretariatet om vandselskabets overholdelse af kravet i vandsektorlovens § 18, stk. 1, og bekendtgørelsens § 3 om udskillelse af tilknyttet virksomhed i et selvstændigt selskab, vandselskabets overholdelse af § 2, stk. 1 og 2, om, hvilken tilknyttet virksomhed vandselskabet må deltage i, vandselskabets overholdelse af § 4 om vilkår for vandselskabets deltagelse i tilknyttet virksomhed, vandselskabets overholdelse af § 5, stk. 1, om omsætningsgrænser og vandselskabets overholdelse af § 6 om separat regnskab med tilknyttet virksomhed.

Det fremgår ydermere af bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed § 7, stk. 2, at erklæringer skal være afgivet efter gennemførelse af en revision, der er udført i overensstemmelse med den revisionsinstruks for tilknyttet virksomhed, der udarbejdes af Energistyrelsen og offentliggøres af Forsyningssekretariatet. Erklæringerne skal hvert år indsendes til Forsyningssekretariatet senest den 1. maj, og Forsyningssekretariatet videresender erklæringer, hvor revisor har påført en anmærkning, til Energistyrelsen, jf. § 7, stk. 3, i bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed.

UDKAST

Det foreslås, at vandsektorlovens § 18, stk. 3, 3. pkt., der bliver § 18, stk. 5, 3. pkt., affattes således, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om Vandsektortilsynets tilsyn efter det foreslåede § 18, stk. 3, og om påbud efter det foreslåede § 18, stk. 4.

Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler, der nærmere fastlægger, hvordan Vandsektortilsynet skal tilrettelægge tilsynet med vandselskabernes tilknyttede virksomhed, jf. den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 18, stk. 3.

Ministeren vil desuden kunne fastsætte nærmere regler om Vandsektortilsynets påbud efter den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 18, stk. 4, f.eks. grundlaget for og indholdet i påbud eller krav til sagsbehandlingen.

Det forventes ikke, at ministeren i første omgang vil udnytte bemyndigelsen, men behovet vil blive vurderet på baggrund af de erfaringer, som opnås med Vandsektortilsynets tilsyn og administration på området.

Der henvises om de foreslåede bestemmelser i vandsektorlovens § 18, stk. 3 og 4, til lovforslagets § 1, nr. 34, og bemærkningerne hertil.

Som konsekvens af den foreslåede nyaffattelse udgår den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 18, stk. 3, 3. pkt., hvorefter klima- energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om regnskabs- og forretningsmæssige forhold og om, at der skal indhentes erklæringer fra vandselskabets revisor eller en statsautoriseret revisor.

Der vil fortsat være bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte sådanne regler, idet det er dækket af dels den eksisterende bemyndigelse i vandsektorlovens § 20, stk. 1, 2. pkt., der bliver § 20, stk. 1, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 39, og bemærkningerne hertil.

Det forventes, at ministeren fortsat vil fastsætte regler om pligt til at indhente revisorerklæring vedrørende overholdelse af reglerne om tilknyttet virksomhed. Det forventes dog, at ministeren vil fastsætte, at det i stedet for Energistyrelsen vil være Vandsektortilsynet, som vil skulle udarbejde en revisorinstruks til brug for udarbejdelsen af revisorerklæring om vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed. Vandsektortilsynet vil fortsat skulle offentliggøre revisorinstruksen. Det forventes, at revisorerklæringen vil skulle indeholde en gennemgang af, hvorvidt reglerne i bekendtgørelsen om

tilknyttet virksomhed er overholdt. Revisor vil således i forbindelse med revisorerklæringen skulle påse, at reglerne i bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed er overholdt, jf. revisionsinstruksen.

Det forventes desuden, at ministeren med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22, jf. lovforslagets § 1, nr. 41, fortsat vil fastsætte regler om, at vandselskaberne vil skulle indsende revisorerklæringen til Vandsektortilsynet. Herudover vil Vandsektortilsynet, jf. de foreslåede bestemmelser i vandsektorlovens § 22 a, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 41, kunne indhente oplysninger og data til brug for deres tilsyn med, hvorvidt vandselskaber har overholdt reglerne om vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed.

Kravet om revisorerklæring er ikke ensbetydende med, at Vandsektortilsynet kun vil kunne anmode om oplysningerne og føre tilsyn med vandselskabernes deltagelse i tilknyttet virksomhed, såfremt revisoren har anmærkninger, jf. bemærkningerne til det foreslåede § 18, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 34.

DANVA skal henvises til sine bemærkninger om revisors rolle og det manglende grundlag for indførelsen af en dobbelt kontrol på området for tilknyttet virksomhed.

Til nr. 36

Ifølge den gældende vandsektorlovs § 19, stk. 4, skal aftaler, der indgås af vandselskaber, indgås på markedsvilkår.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2008-09, Tillæg A, side 4668, at kravet om, at vandselskabernes aftaler skal indgås på markedsvilkår, er udtryk for det grundlæggende princip, at alle aftaler skal være indgået alene til varetagelse af vandselskabets interesser og således, at hverken kunder eller leverandører diskrimineres. Et vandselskab må således navnlig ikke ved at købe for dyrt ind eller sælge for billigt overføre midler til interesseforbundne virksomheder, men skal også i øvrigt drives omkostningseffektivt, herunder ved at foretage indkøb billigst muligt. Dermed sikres det, at den pris, som vandselskabets kunder betaler, ikke belastes af selskabet uvedkommende eller unødvendige omkostninger. Det fremgår videre af bemærkningerne, at dette i praksis betyder, at vandselskaberne er forpligtet til at sikre sig, at vandselskabet ved køb af ydelser på det frie marked har afsøgt markedet tilstrækkeligt og anvendt effektive indkøbsprocedure. Ligeledes betyder kravet, at vandselskaber ved køb af ydelser,

UDKAST

der ikke indkøbes på det frie marked, skal sikre sig, at selskabet ikke betaler mere end, hvad sammenlignelige ydelser vil kunne indkøbes til på markedsvilkår eller produceres for internt i selskabet.

Kravet om, at aftaler skal indgås på markedsvilkår, gælder for alle aftaler, som indgås af vandselskaber omfattet af vandsektorloven, herunder også aftaler med andre selskaber i en koncern. Vedrørende serviceselskaber er det i bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2008-09, Tillæg A, side 4668, anført, at formålet med at etablere et fælles serviceselskab vil være at opnå rationaliseringsgevinster og således levere serviceydelser billigere end, hvad forsyningsvirksomhederne ville kunne opnå på det frie marked, eller hvad virksomhedernes omkostninger ville være ved at producere ydelserne selv. Det servicerende selskab skal efter den gældende vandsektorlovs § 19, stk. 3, holde de enkelte vandselskaber og aktiviteter forbundet med vand- og spildevandsforsyning i det enkelte vandselskab regnskabsmæssigt adskilt. Særligt for serviceselskaber, der er en del af en kommunal koncernstruktur, gælder ifølge bemærkningerne, at samhandel med et vandselskab i samme koncern skal ske til kostpris, idet det ikke er en kommunal opgave at drive virksomhed med fortjeneste for øje. Det fremgår videre af bemærkningerne, at for vandselskaber i ikke-kommunale koncernstrukturer indebærer kravet om, at aftaler skal indgås på markedsvilkår, at der ikke i fælles serviceselskaber kan indkøbes ydelser til priser, der er højere, end hvad vandselskaberne kunne opnå på markedet, eller hvad vandselskabets omkostninger ville være ved selv at producere ydelserne.

Det fremgår af den gældende vandsektorlovs § 19, stk. 5, 1. pkt., at de aftaler, der er omfattet af stk. 4, skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Vandselskabet skal på begæring fra Forsyningssekretariatet forelægge tilstrækkelig dokumentation for, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat, jf. nugældende stk. 5, 2. pkt.

Det foreslås at ændre vandsektorlovens § 19, stk. 5, 2. pkt., således at bestemmelsens ordlyd bliver, at vandselskaberne skal være i besiddelse af tilstrækkelig dokumentation for, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat.

Ændringen indebærer, at det ikke længere følger af bestemmelsen, at vandselskaberne på begæring skal forelægge dokumentationen for Forsyningssekretariatet, men alene, at selskaberne skal være i besiddelse af den tilstrækkelige dokumentation.

UDKAST

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede samling af vandsektorlovens bestemmelser om oplysningspligter i det foreslåede nye kapitel 7 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 41. Bestemmelsen skal således ses i sammenhæng med de foreslåede bestemmelser i §§ 22 og 22 a, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om oplysningspligter og Vandsektor-tilsynet kan påbyde bl.a. vandselskaber at indsende oplysninger og data. Disse bestemmelser vil også omfatte krav om indsendelse af aftaler og oplysninger om aftaler samt dokumentation for disses markedsmæssighed.

Bestemmelsen i 2. pkt. vil fortsat alene omfatte væsentlige aftaler.

Alle aftaler -også ikke væsentlige- forventes i praksis at blive behandlet stort set ens, når tilsynets mulighed for at kræve oplysninger indsendt gælder både ikke væsentlige og væsentlige aftaler.

Indholdsmæssigt bør selskabernes dokumentation tage udgangspunkt i de krav, der findes i [regler og praksis om transfer pricing på skatteområdet](#), herunder f.eks. OECD's Transfer Pricing Guidelines og Skattestyrelsens vejledning vedrørende transfer pricing-dokumentationspligten, og som dermed allerede er stillet til aftaler omfattet af bekendtgørelse nr. 468 af 19. april 2022 om dokumentation af prisfastsættelsen af kontrollerede transaktioner. Dette vil medføre, at der foreligger ensartede krav til dokumentationen om markedsmæssighed med de øvrige forsyningssektorer.

Vi skal i forhold hertil henvide til bilag 2 til DANVAs høringsvar.

Det foreslås i vandsektorlovens § 19, stk. 10, nr. 1 og 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren skal kunne fastsætte nærmere regler om, hvilke aftaler der anses for væsentlige, og om krav til dokumentation, jf. lovforslagets § 1, nr. 38, og bemærkningerne hertil.

De foreslåede bestemmelser i vandsektorlovens §§ 22 og 22 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 41, vil kunne omfatte indsendelse af den dokumentation, som vandselskabet vil være forpligtet til at være i besiddelse af efter den foreslåede ordlyd af § 19, stk. 5, 2. pkt., og eventuelle regler fastsat i medfør af de foreslåede bemyndigelser i § 19, stk. 10, nr. 1 og 2, men vil også kunne omfatte yderligere oplysninger og dokumentation, herunder vedrørende aftaler, som ikke falder ind under væsentlighedsbegrebet i § 19, stk. 5, 2. pkt. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 41.

Til nr. 37

UDKAST

Det fremgår af den gældende § 19, stk. 1, i vandsektorloven, at aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning skal være regnskabsmæssigt adskilt. Endvidere skal aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsaktiviteter være regnskabsmæssigt adskilt fra aktiviteter forbundet med affaldshåndtering efter lov om miljøbeskyttelse samt fra aktiviteter af lov om elforsyning, lov om varmforsyning og lov om naturgasforsyning. Formålet med den regnskabsmæssige adskillelse er at sikre, at der ikke sker overførsel mellem de forskellige forsyningsarter.

Ifølge den gældende vandsektorlovs § 19, stk. 2, er vandsektorlovens § 19, stk. 1, og § 3 i lov om kommunal fjernkøling ikke til hinder for, at servicefunktioner varetages i et selvstændigt selskab, som også varetager servicefunktioner i forhold til opgaver forbundet med affaldshåndtering efter lov om miljøbeskyttelse samt opgaver omfattet af lov om elforsyning, lov om varmforsyning og lov om gasforsyning.

Det følger af den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 3, at det servicerende selskab skal holde de enkelte vandselskaber og aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning i det enkelte vandselskab regnskabsmæssigt adskilt.

Ifølge den gældende vandsektorlovs § 19, stk. 4, skal aftaler, der indgås af vandselskaber, indgås på markedsvilkår.

Det fremgår af den gældende vandsektorlovs § 19, stk. 5, at de aftaler, der er omfattet af stk. 4, skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Vandselskabet skal på begæring fra Forsyningssekretariatet forelægge tilstrækkelig dokumentation for, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat, hvilket, jf. lovforslagets § 1, nr. 36, foreslås ændret til, at vandselskabet skal være i besiddelse af den nævnte dokumentation.

Der er ikke i den gældende vandsektorlov fastsat regler om tilsyn med reglerne i § 19, eller regler om håndhævelsesmuligheder i forhold til ikke-markedsmæssige aftaler bortset fra, at overtrædelse af reglerne i § 19, stk. 4 og 5 er strafbelagt, jf. vandsektorlovens § 30, stk. 1, nr. 9.

Det foreslås, at der indsættes tre nye stykker efter vandsektorlovens § 19, stk. 5.

DANVA mener det savner grundlag at indfører et skærpet tilsyn med vandselskabernes aftaler på nuværende tidspunkt. Vi skal herom hen-vise til vores tidligere bemærkninger.

Vi skal gøre opmærksom på bilag 2 til DANVA hørings svar og de heri beskrevne konsekvenser af lovforslaget. Lovforslaget må eksempelvis forventes at have betydning for udnyttelsen af stordriftsfordele gen-nem koncerninterne serviceselskaber. Ligesom det vil medføre en stor bureaukratisk og økonomisk belastning.

I tillæg skal vi gøre opmærksom på, at vandsektorlov I også implemen-terede et internt overvågningsprogram i forhold til, at vandselskaberne ikke ved at købe for dyrt eller sælge for billigt, overførte midler til in-teresseforbundne virksomheder eller i øvrigt påfører forbrugerne mer-udgifter ved at indkøbe ydelser til selskabet uden først at afsøge mar-kedet tilstrækkeligt. Vandsektorlovens § 19 stk. 7 om det interne over-vågningsprogram blev ophævet efter evalueringen af vandsektoren i 2015, fordi de administrative byrder forbundet med indberetningen og kontrollen vurderes ikke at stå mål med udbyttet af ordningen.

DANVA har til trods herfor valgt også kommentarer til lovforslaget på et mere detaljeret plan. I detailkommenteringen er anvendt blå, fed kursiv.

For god ordens skyld skal det understreges, at valget ikke er udtryk for en accept fra DANVAs side af det principielle spørgsmål om indførelsen af et stærkt tilsyn med selskabernes aftale på nuværende tidspunkt og grundlag.

Det foreslås med § 19, stk. 6, at Vandsektortilsynet fører tilsyn med vand-selskabernes overholdelse af reglerne i vandsektorlovens § 19, stk. 1-5, og med overholdelse af afgørelser efter stk. 7, 1. pkt., og påbud efter stk. 8.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Formålet med bestemmelsen er, at Vandsektortilsynet skal føre et aktivt til-syn med reglerne i § 19, som overordnet har til formål at sikre, at der ikke sker en ulovlig overførelse af midler fra vandselskabet, og at forbrugerne ikke indirekte kommer til at betale for en ydelse, de ikke modtager. Herunder skal tilsynet sikre, at vandselskaberne ikke ved at købe for dyrt ind eller sælge for billigt overfører midler til koncernforbundne selskaber eller andre

interesseforbundne parter, at vandselskaberne drives omkostningseffektivt, herunder ved at foretage indkøb billigst muligt samt at sikre, at den pris, som vandselskabets kunder betaler, ikke belastes af selskabet uvedkommende eller unødige omkostninger. Herudover er formålet med tilsynet også at kontrollere, at vandselskaberne ved køb af ydelser på det frie marked har afsøgt markedet tilstrækkeligt, og ved køb ydelser, der ikke sker på det frie marked, sikrer sig, at selskabet ikke betaler mere end, hvad sammenlignelige ydelser vil kunne indkøbes til på markedsvilkår eller produceres for internt i selskabet.

Vandsektortilsynet vil i det omfang, der ikke fastsættes regler herom i medfør af den foreslåede § 19, stk. 10, selv skulle fastlægge niveauet for tilsynet, herunder vil det f.eks. kunne tilrettelægges som et risiko-, stikprøve- eller analysebaseret tilsyn, et tilsyn på baggrund af begrundet mistanke eller en kombination heraf.

Tilsynet med § 19, stk. 1-3, kan udføres på baggrund af oplysningerne, Vandsektortilsynet modtager i forbindelse med tilsynet med § 19, stk. 4. Derudover kan tilsynet baseres på oplysninger, som Vandsektortilsynet får i medfør af den øvrige kontrol med loven eller indhenter med henblik på tilsyn med § 19, stk. 1-3, med hjemmel i den foreslåede § 22 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 41. F.eks. vil det kunne påbydes, at selskabet sender dokumentation for regnskabsmæssig adskillelse.

I forhold til tilsynet med stk. 4 og 5 om aftalers markedsmæssighed er det umiddelbart forventningen, at Vandsektortilsynet årligt vil kunne indhente forskellige nøgletal m.v. fra alle vandselskaber. Dette forventes at ske med hjemmel i regler udstedt i medfør af den foreslåede § 22, jf. lovforslagets § 1, nr. 41 og bemærkningerne hertil. Det betyder, at Vandsektortilsynet fra alle vandselskaber vil kunne indhente aftaler eller data om deres aftaler, f.eks. af en bestemt type eller over en vis størrelse, men kun dokumentation for prissætningen, hvis selskaberne er forpligtet til at ligge inde med dokumentationen, f.eks. efter § 19, stk. 5, 2. pkt. Indhentningen af disse data forventes at ske i forbindelse med vandselskabernes årlige indberetning.

Der indføres således en ny årlig indberetning for vandselskaberne og dermed en øget administrativ byrde uden, at der er evidens for behovet herfor, idet analyser først foretages efterfølgende.

Oplysningerne forventes bl.a. at blive benyttet til et analysebaseret tilsyn, og bestemmelsen vil således også skulle ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 9 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 21, hvor det fremgår, at Vandsektortilsynet, som led i sit analyse- og overvågningsarbejde, vil kunne analysere og overvåge, om aftaler indgået af vandselskaber indgås på markedsmæssige vilkår.

Vandsektortilsynet vil kunne indhente yderligere oplysninger og dokumentation til brug for tilsynet i medfør af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 41, og bemærkningerne hertil. Det vil bl.a. kunne være selve aftalen, dokumentation for transaktioner og dokumentation for den markedsmæssige pris. Også for aftaler, hvor selskabet ikke har pligt til at ligge inde med dokumentation, vil Vandsektortilsynet kunne kræve, at vandselskabet tilvejebringer de nødvendige oplysninger til brug for vurderingen af, om aftalen er indgået på markedsmæssige vilkår.

Da det ofte vil være lettere at sikre dokumentationen up front end på bagkant, må det formodes, at tilsynets adgang til at kræve oplysninger og tilvejebringelse af oplysninger, vil føre til, at alle aftaler behandles ens og som omfattet af pligten til at ligge inde med dokumentation.

Vandsektortilsynet forventes herudover at indhente sådanne mere detaljerede oplysninger om aftaler fra udvalgte selskaber i forbindelse med et stikprøvebaseret tilsyn eller ved konkret mistanke, evt. som følge af det analysebaserede tilsyn.

Vandsektortilsynet vil også skulle føre tilsyn med vandselskabers aftaler med serviceselskaber i kommunale koncerner, herunder at serviceselskabet alene kræver kostprisen for de serviceydelser, der leveres til vandselskabet i koncernen, jf. Folketingstidende 2008-09, Tillæg A, side 4631 og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 36. Det er ikke hensigten at ændre på, at serviceselskaber i en kommunal koncernstruktur kun kan opkræve kostprisen. Vandsektortilsynet kan i forbindelse med tilsynet med aftaler med serviceselskaber for både kommunale og ikke-kommunale koncerner føre tilsyn med, at der er regnskabsmæssig adskillelse efter vandsektorlovens § 19, stk. 3.

Endvidere skal bestemmelsen ses i sammenhæng med den foreslåede § 19, stk. 10, nr. 3, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne

fastsætte regler om Vandsektortilsynets tilsyn med vandselskabernes overholdelse af kravet om markedsmæssighed, jf. lovforslagets § 1, nr. 38, og bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen skal også ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indberetning af oplysninger og data, og § 22 a, stk. 2, hvorefter Vandsektortilsynet kan påbyde vandselskaber og disses koncern- og interesseforbundne parter at indsende oplysninger og data til brug for bl.a. Vandsektortilsynets tilsyn med, om aftaler indgået af vandselskaber er indgået på markedsvilkår. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 22 og 22 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 41.

Hvis Vandsektortilsynet konstaterer en overtrædelse af reglerne, vil tilsynet skulle vurdere, hvordan overtrædelsen bedst bringes til ophør, og hvordan vandselskabets kunder bedst kan kompenseres for, at vandselskabet har haft for høje udgifter eller for lave indtægter. Herunder vil tilsynet kunne fastsætte en markedsmæssig pris efter det foreslåede nye stk. 7 i vandsektorlovens § 19, og hvis der er tale om en aftale med en koncern- eller interesseforbunden part, meddele påbud til denne om at foretage tilbagebetaling eller efterbetaling efter det foreslåede stk. 8 i vandsektorlovens § 19. Herudover kan Vandsektortilsynet overveje at anvende den foreslåede § 11 a, stk. 4, i vandsektorloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 32, hvorefter Vandsektortilsynet vil kunne offentliggøre navne på vandselskaber, der har overtrådt loven eller regler eller afgørelser udstedt i medfør af loven.

Vandsektortilsynet vil også kunne politianmelde forholdet efter vandsektorloven § 30, stk. 1, nr. 9, der bliver nr. 8, eller nr. 10, der bliver nr. 9, jf. lovforslagets § 1, nr. 46.

Også medlemmer af vandselskabets ledelse vil efter omstændighederne kunne ifalde strafansvar efter det foreslåede nye stk. 4 i vandforsyningslovens § 30, jf. lovforslagets § 1, nr. 36, og bemærkningerne hertil.

For at sikre Vandsektortilsynets mulighed for effektiv håndhævelse af kravet om, at aftaler bliver indgået på markedsvilkår, foreslås det, at Vandsektortilsynet også fører tilsyn med overholdelse af afgørelser om fastsættelse af den markedsmæssige pris efter den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 7, 1. pkt., og påbud efter den foreslåede bestemmelser i vandsektorlovens § 19, stk. 8, om tilbage- eller efterbetaling.

Vandsektortilsynet vil som led i tilsynet i medfør af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 41, kunne kræve dokumentation for, at vandselskabet har modtaget betaling i overensstemmelse med påbuddet.

Manglende efterkommelse af et påbud om tilbage- eller efterbetaling foreslås at kunne straffes, jf. det foreslåede nr. 10 i vandsektorlovens § 30, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 47.

Det foreslås med § 19, stk. 7, 1. pkt., i vandsektorloven, at Vandsektortilsynet skal kunne fastsætte den markedsmæssige pris i tilfælde, hvor Vandsektortilsynet finder, at en aftale ikke er indgået på markedsvilkår, jf. stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Det er hensigten med ordningen at sikre en effektiv håndhævelse af kravet om markedsmæssighed.

Vurderingen af, hvorvidt en transaktion er indgået i strid med kravet om markedsmæssighed, vil for væsentlige aftaler være baseret på vandselskabernes dokumentationspligt, jf. § 19, stk. 5, i vandsektorloven. Hvis Vandsektortilsynet finder, at en aftale ikke er indgået på markedsvilkår skal Vandsektortilsynet skønmæssigt kunne fastsætte den markedsmæssige pris.

Det fremgår ikke af lovbemærkningerne hvornår en aftale ikke er fastsat på markedsvilkår. En henvisning til dokumentationspligten jf. § 19 stk. 5 siger ikke noget. Det i lovbemærkninger under § 19 stk. 5 anførte er heller ikke entydigt.

Da regelgrundlagene vedrørende aftalers markedsmæssighed i vandsektorloven, hvor det er relevant, vil tage udgangspunkt i reglerne på skatteområdet, vil det i konkrete tilfælde kunne være hensigtsmæssigt med en dialog med skatteforvaltningen i forbindelse med Vandsektortilsynets sagsbehandling.

Hvad menes der med, “hvor det er relevant, vil tage udgangspunkt i reglerne på skatteområdet”. Hvornår er det ikke relevant og hvad gælder så?

Ved fastsættelse af den markedsmæssige pris, herunder kostprisen for aftaler med serviceselskaber i kommunale koncerner, vil Vandsektortilsynet

skulle følge den forståelse af kravet om markedsmæssighed, som fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 36, samt eventuelle regler fastsat i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 19, stk. 10, nr. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 38.

I praksis vil Vandsektortilsynet i mange tilfælde kunne fastsætte den markedsmæssige pris ud fra principperne i de krav, der findes i regler og praksis om transfer pricing på skatteområdet, herunder f.eks. OECD's Transfer Pricing Guidelines og Skattestyrelsens vejledning vedrørende transfer pricing-dokumentationspligten. Det er forventningen, at Vandsektortilsynet vil tage udgangspunkt i heri i alle tilfælde, hvor det er relevant. Dette vil medføre et ensartet grundlag med andre forsyningsområder. Vandsektortilsynet vil dog også skulle inddrage særlige forhold i vandsektoren, hvor det er relevant.

I forhold til dokumentation for, at vandselskabernes aftaler er indgået på markedsvilkår henvises til transfer pricing reglerne, med visse justeringer. Lovbemærkningernes beskrivelse giver ikke sikkerhed om den foreslåede regulering. I forhold til henvisningen til transfer pricing så følger vandselskaberne allerede principperne i Transfer pricing vejledningen (TP-vejledningen) i dag, idet der er tale om anerkendte og udbredte værdiansættelsesprincipper. TP-vejledningen indeholder dog også krav om, at der skal udarbejdes et stort analyse og dokumentationsarbejde som synes unødvendigt for vandselskaber. Vandselskaber køber som oftest services mv. fra et serviceselskab (til kostpriser) eller fra markedet/tredjemand, som er definitionen på en markedspris. Samtidig skal det understreges, at de omfattende dokumentationskrav er fundet at være ”skudt langt over målet for størstedelen af vandselskaberne. I Danmark er det således kun en lille andel af vandselskaberne ca. 5-10% som er omfattet af reglerne om TP-dokumentation. Med lovforslaget følger derfor en ikke ubetydelig ekstra byrde for sektoren generelt. Vi er uforstående overfor forslaget om, at vandselskaberne skal påføres dette omfattende arbejde via vandsektorloven, uden evidens og uden noget særligt formål. Frem for at lave en altomfattende belastning, som foreslået, bør en eventuel ny kontrol med vandselskabernes aftale være afgrænset til der, hvor selskabers transaktioner kan være til skade for forbrugerne. Samtidig bør reglerne selvfølgelig være klare. Gennemførelsen af lovforslaget ville eksempelvis lade det stå hen i det uvisse, om tilsynet skal lægge den af vandselskabet valgte metode TO-metode til grund ved deres vurdering.

De nævnte vejledninger bygger på armslængdeprincippet, der indebærer, at en virksomhed ved indgåelse af aftaler med andre virksomheder, herunder koncernforbundne selskaber, skal anvende priser og vilkår i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis aftalen var indgået mellem uafhængige aftalparter.

Bestemmelsen vil finde anvendelse på alle aftaler efter § 19, stk. 4, der ikke er indgået på markedsvilkår. Det betyder, at bestemmelsen også vil finde anvendelse i tilfælde, hvor en aftale mellem to uafhængige parter ikke er indgået på markedsvilkår. Bedømmelsen vil også i mange af disse tilfælde kunne ske ud fra principperne i de krav, der findes i regler og praksis om transfer pricing på skatteområdet.

Betyder dette, at hvis et vandselskab indgår en aftale som tilsynet finder er for dårlig for vandselskabet, skal vandselskabet "straffes herfor"?

I relation til serviceselskaber i en kommunal koncernstruktur, vil en aftale fortsat alene skulle indgås til kostprisen. Det er ikke hensigten med den foreslåede bestemmelse at ændre dette. Vandsektortilsynet vil således føre tilsyn med, at serviceselskaber i en kommunal koncernstruktur indgår aftaler til kostprisen, og vil i medfør af bestemmelsen, hvis dette findes ikke at være tilfældet, kunne fastsætte den markedsmæssige pris til kostprisen.

På hvilket grundlag skal tilsynet vurdere, om der er indgået aftale til kostpris. Tilsvarende mangler en beskrivelse i lovebemærkningerne, der giver en ramme for tilsynets fastsættelse af kostprisen (hvad skal det ske på baggrund af)?

Det vurderes, at der ofte vil være omstændigheder, der gør, at Vandsektortilsynet bør inddrage og partshøre den part, som vandselskabet har indgået aftalen med, før der træffes afgørelse om den markedsmæssige pris. Aftalparten vil således have mulighed for at dokumentere, at aftalen er indgået på markedsvilkår.

Det er hensigten i medfør af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 41, at fasttætte, at Vandsektortilsynet i visse tilfælde vil kunne fastsætte den markedsmæssige pris til nul. Det kan f.eks. dreje sig om situationer, hvor dokumentationen er så mangelfuld, at der kan opstå tvivl om, hvorvidt der reelt er indgået en aftale, jf. nærmere bemærkningerne til den foreslåede § 22 b.

Det er vandselskabernes erfaring, at vandselskabernes indberetninger er præget af korte tidsfrister og uklare dokumentationskrav. Det er i forvejen nødvendigt at sikre frister af en vis længde (rimelige tidsfrister) og klarhed om dokumentationskrav og at bedre dette i forhold til den nuværende regulering. Men at foreslå indførelsen af en "straf", hvor markedsprisen kan sættes til 0 kr. – uanset at prisen aldrig de facto vil være 0 - forekommer uproportionalt. Samtidig ville det kræve, at dokumentationskravene var fuldstændigt klare og fast definerede, at selskaberne var sikret mod umulige dokumentationskrav og at selskaberne have lange frister til at tilvejebringe materialet.

Vandsektortilsynets afgørelse om den markedsmæssige pris vil i sig selv ikke medføre, at en aftale, der ikke er markedsmæssig, automatisk vil blive anset som ugyldig, da dette er et privatretligt forhold mellem aftaleparterne, ligesom det heller ikke vurderes, at Vandsektortilsynet skal have hjemmel til at træffe afgørelse herom. Dette skyldes bl.a., at det ville være en indgribende beføjelse, særlig i forhold til aftaleparter, som ikke er koncern- eller interesseforbundet med vandselskabet.

Lovbemærkningerne ændrer ikke på, at lovforslaget og den kompetence, der tillægges tilsynet, vil have en effekt på de privatretlige aftaler, som vandselskaberne indgår. Vandselskaberne og deres aftaleparter vil således i aftalerne være nødt at forholde sig til den eventuelitet, at tilsynet træffer en afgørelse om den indgåede aftale, herunder den aftaleretlige og økonomiske følger. Dette vil komplicere og fordyre aftalen og processen omkring dens indgåelse.

Vandselskabet vil, såfremt Vandsektortilsynet har vurderet, at en aftale ikke er indgået på markedsvilkår, og har truffet afgørelse om den markedsmæssige pris, i medfør af vandsektorlovens § 19, stk. 4, have pligt til at sørge for, at forholdet lovliggøres, herunder ved hurtigst muligt at opsige eller genforhandle aftalen. Vandselskabet vil også have pligt til at forsøge at få tilbageført eller efterbetalt det – eller så meget som muligt af det – som vandselskabet har betalt enten for meget eller modtaget for lidt for en ydelse. De almindelige aftaleretlige regler vil i den forbindelse være gældende. Herudover foreslås det i stk. 8, at Vandsektortilsynet skal kunne påbyde vandselskabers koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet at foretage tilbageføring eller efterbetaling, hvis de har indgået en ikke-markedsmæssige aftale med et vandselskab, jf. nærmere bemærkningerne til stk. 8.

Når vandselskabet forpligtes til lovliggørelse hurtigst muligt, rejser det spørgsmålet om tilsynets eventuelle erstatningsforpligtelser for kontaktparternes eventuelle tab, hvis tilsynets afgørelse ikke stadfæstes af Konkurrenceankenævnet eller domstolene. DANVA henleder opmærksomheden på, at de erstatninger, som tilsynet vil skulle betale, vil blive opkrævet hos vandselskaberne og dermed forbrugerne. Samtidig i forlængelse heraf gøres opmærksom på, at omkostninger til førelsen af sager også vil ende hos forbrugerne.

Det vil have karakter af en forvaltningsretlig afgørelse, såfremt Vandsektortilsynet skønsmæssigt fastsætter den markedsmæssige pris. Vandsektortilsynets afgørelse om fastsættelse af en markedsmæssig pris vil kunne påklages til Konkurrenceankenævnet, jf. vandsektorlovens § 26, stk. 2. Afgørelsen vil være en selvstændig afgørelse, som vil kunne påklages uafhængigt af afgørelse om indtægtsramme.

En sådan klage bør selvfølgelig tillægges opsættende virkning. Den vil have både praktiske som økonomiske konsekvenser at opsiges eller genforhandle og eventuelt foretage tilbagebetaling/efterbetaling. Konsekvenser det kan være svært at tilbagerulle. Derfor bør krav herom først få virkning, når en klage og eventuel efterfølgende domstolsbehandling er afsluttet. Alternativet er der rejstes erstatningssager mod tilsynet ved omgjorte afgørelser. DANVA skal i den sammenhæng understrege, at det er vandselskabernes kunder, som betaler alle omkostninger til tilsynet og som dermed også kommet til at betale omkostningen i denne situation.

Sagsbehandlingstiden ved Konkurrenceankenævnet er i forvejen lang. Indklagede afgørelse om indtægtsrammer, der er truffet i september 2021 er endnu ikke afsluttet den 27. juli 2022. DANVA finder derfor anledning til at spørge, hvor stor en sagspukkel og sagsbehandlingstid, der påregnes hos Konkurrenceankenævnet efter indførelsen af tilsyn og afgørelser med vandselskabernes tilknyttet virksomhed og vandselskabernes aftaler.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte nærmere regler om Vandsektortilsynets afgørelser efter det foreslåede stk. 7, jf. den foreslåede § 19, stk. 10, nr. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 38.

Det foreslås med stk. 7, 2. pkt., at Vandsektortilsynet lægger den fastsatte markedsmæssige pris til grund for afgørelser om indtægtsrammer m.v., jf. vandsektorlovens kapitel 3.

Hvorledes kompenseres vandselskaberne i de økonomiske rammer, hvis en af tilsynet fastsat markedsmæssig pris ikke stadfæstes af Konkurrenceankenævnet eller domstolene. I denne situation skal vandselskabet selvfølgelig kompenseres retvisende. Det skal bl.a. sikres ved, at beløbet ikke bortreguleres, fordi det giver anledning til en for stor kontrolsaldo eller via de fleksible rammers udformning osv.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Den foreslåede bestemmelse vil kun finde anvendelse over for de vandselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3.

Hvis Vandsektortilsynet finder, at der er betalt for meget, eller at vandselskabet har modtaget for lidt for en ydelse, vil et tilsvarende beløb kunne fratrækkes i indtægtsrammen. Dette vil potentielt kunne omfatte perioden fra kravet om, at alle vandselskabers aftaler skal indgås på markedsmæssige vilkår, trådte i kraft, dvs. fra den 1. juli 2009. Hvis der er tale om store beløb, vil fradraget kunne fordeles over flere år.

Fra 1 juli 2009 til 1. marts 2016 har der været kontrol med selskabernes aftaler via det interne overvågningsprogram, hvoraf der skete årlig indberetning til Forsyningssekretariatet. Det er derfor fuldstændig unødvendigt at indføre en "Gen kontrol" af samme periode med henblik på at lade det have indflydelse på vandselskabers indtægtsrammer fremadrettet.

Fra nu og tilbage til 1. juli 2009 er i øvrigt 14 år. Der er således samtidig tale om, at man ønsker en længere periode end forældelseslovens almindelige forældelsesfrister. Behovet herfor bør selvfølgelig begrundes nærmere. DANVA savner begrundelsen for nødvendigheden og betimeligheden og skal igen understrege at lovforslaget ikke er baseret på nogen forudgående evalueringer af lov, tilsyn eller vandselskabernes aftaler.

Efterbetalinger, som vandselskabet modtager fra aftaleparten, vil skulle holdes ude af kontrollen med overholdelse af indtægtsrammen, og vil således ikke skulle indtægtsføres, i det omfang vandselskabet har fået fradrag i rammen.

Vandsektortilsynet vil derudover også kunne foretage fradrag i indtægtsrammen, så selskabet ikke fremadrettet kan opkræve forbrugerne for omkostninger til aftaler, der ikke er fastsat på markedsvilkår, og omkostninger, der overstiger den markedsmæssige pris vil ikke blive medregnet ved genberegningen af omkostningsrammen ved overgangen til ny reguleringsperiode. Hvis tilsynets afgørelse ikke stadfæstes af Konkurrenceankenævnet eller domstolene i tilfælde af afgørelsens indbringelse herfor, skal vandselskabet fuld ud kompenseres for foretagne fradrag i fremadrettede indtægtsrammer.

Det forventes, at der vil blive fastsat nærmere regler herom med hjemmel i de foreslåede bestemmelser i vandsektorlovens § 8 og § 19, stk. 10, nr. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 18 og 38, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås med vandsektorlovens § 19, stk. 8, 1. pkt., at Vandsektortilsynet vil kunne påbyde vandselskabers koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, at tilbageføre betalinger fra vandselskabet, der overstiger den fastsatte markedsmæssige pris, jf. det foreslåede stk. 7, eller foretage efterbetaling i tilfælde, hvor der er betalt mindre end den markedsmæssige pris til vandselskabet.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Baggrunden for forslaget er, at vandselskabet, særlig når aftalen er indgået med en koncern- eller i øvrigt interesseforbunden part, ikke nødvendigvis vil have tilstrækkeligt incitament til at sørge for at få justeret en aftale, så den bliver markedsmæssig, eller sørge for at få det, vandselskabet har betalt for meget eller lidt, tilbagebetalt, henholdsvis efterbetalt.

For at sikre en effektiv håndhævelse af kravet om, at aftaler skal indgås på markedsvilkår, vurderes det derfor nødvendigt, at Vandsektortilsynet kan give påbud til et vandselskabs koncernforbundne selskab eller andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, om at tilbageføre betalinger fra vandselskabet, der overstiger den markedsmæssige pris, eller efterbetale i tilfælde, hvor der er betalt mindre end den markedsmæssige pris.

Vandsektortilsynets påbud vil være en forvaltningsretlig afgørelse. Afgørelsen om tilbageføring eller efterbetaling vil have direkte virkning for det koncernforbundne selskab eller parten, der er interesseforbundet med vandselskabet. Afgørelsen vil kunne påklages til Konkurrenceankenævnet, jf. vandsektorlovens § 26, stk. 2.

DANVA skal henvisse til sine tidligere bemærkninger om behovet for at give klager opsættende virkning. Idet de her beskrevne forhold også må forventes at gøre sig gældende i forhold til vandselskabernes koncernforbundne parter og andre parter der er interesseforbundne med vandselskabet jf. Den foreslåede definition af disse.

Vandsektortilsynet vil til brug for afgørelsen efter den foreslåede § 19, stk. 8, kunne meddele påbud til den koncern- eller interesseforbundne part om at give nødvendige oplysninger til brug for afgørelsen, jf. den foreslåede § 22 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 41. Vandsektortilsynet vil også skulle foretage partshøring efter de almindelige forvaltningsretlige regler.

Vandsektortilsynets påbud om tilbageføring af betalinger eller efterbetaling efter den foreslåede bestemmelse, vil skulle overholde proportionalitetsprincippet, herunder vil Vandsektortilsynet skulle vurdere, om det ønskede formål vil kunne opnås ved en mindre indgribende foranstaltning. Et påbud efter stk. 8, der følger den fastsatte pris i stk. 7, vil som udgangspunkt kunne anses for at være proportionalt.

Koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, skal forstås således, at det bl.a. omfatter parter eller selskaber, der har samme kreds af selskabsdeltagere med bestemmende indflydelse som vandselskabet, har fælles ledelse med vandselskabet, er direkte eller indirekte ejet af vandselskabet, direkte eller indirekte ejer vandselskabet eller ejes af nærtstående til medlemmer af vandselskabets ledelse. Den angivne kreds af juridiske og fysiske personer tilsigtes således at omfatte de generelle interessefællesskaber inden for erhvervs- og forsyningsforhold. F.eks. vil et kommunalt ejet vandselskab være koncernforbundet med den kommune, der ejer vandselskabet, da kommunen har bestemmende indflydelse. Endvidere vil eksempelvis søsterselskaber i samme koncern, herunder selskaber med andre forsyningsarter, serviceselskaber m.v. samt medlemmer af vandselskabets ledelse, f.eks. en direktør eller et bestyrelsesmedlem og nærtstående familiemedlemmer til disse, også være omfattet.

Hvilke konsekvenser forventes disse definitioner at have for de koncernstrukturer som vandselskaberne indgår i og mulighederne for at implementere 2017 aftalens punkt 7, hvorefter forsyningsselskaber skal have mulighed for at anvende fri kapital fra andre forsyningsområder i vandselskaberne med henblik på, at vandselskaberne kan optimere kapitalstrukturen i forhold til et fluktuerende investeringsbehov og lånebehov?

Ved afgrænsningen af, hvad der skal forstås ved koncernforbundne selskaber og andre interesseforbundne parter i vandsektorloven vil de skatteretlige begreber, der findes i den skatteretlige lovgivning, bl.a. skattekontrollovens § 37 og ligningslovens § 2, kunne inddrages, idet disse regler ligeledes omhandler markedsmæssighed i kontrollerede transaktioner.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil efter den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 10, kunne fastsætte nærmere regler om Vandsektortilsynets afgørelser efter den foreslåede bestemmelse i stk. 8, herunder hvilke selskaber og andre parter der vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse i stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 38, og bemærkningerne hertil.

Manglende efterkommelse af et påbud om tilbage- eller efterbetaling foreslås at kunne straffes, jf. det foreslåede nr. 10 i vandsektorlovens § 30, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 47.

Det foreslås med stk. 8, 2. pkt., at påbud efter 1. pkt., kan omfatte en periode på op til 35 år før påbudstidspunktet.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

For at sikre Vandsektortilsynets mulighed for effektiv håndhævelse af kravet om, at aftaler bliver indgået på markedsvilkår, foreslås det, at påbud til koncern- og interesseforbundne parter om tilbage- eller efterbetaling, vil kunne omfatte en periode på op til 35 år før påbudstidspunktet.

DANVA skal igen spørge til begrundelsen for at fravige almindelige indrettelseshensyn og forældelseslovens frister. Hvorfor er det, at tilsynet har behov for ekstra lang tid til at reagere på aftaler, når det i øvrigt forudsættes at være kompetent og effektivt. Den ekstra lange periode vil have konsekvensen for aftalerne og dermed økonomien i disse.

UDKAST

Det foreslås med stk. 8, 3. pkt., at tilbageføring og efterbetaling skal tillægges en årlig rente af beløbet svarende til den rente, der er fastsat i § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter og andre forhold ved forsinket betaling.

Renterne vil efter forslaget skulle opgøres efter reglerne i lov om renter og andre forhold ved forsinket betaling. Det betyder bl.a., at der skal betales rente fra den betalingsfrist, der er fastsat i påbuddet.

Det foreslås med stk. 8, 4. pkt., at påbud efter stk. 8, 1. pkt., vil blive forældet 5 år efter meddelelsen, medmindre forældelsen er afbrudt efter reglerne i forældelsesloven, eller Vandsektortilsynet har indgivet politianmeldelse for manglende efterlevelse af påbuddet.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Den foreslåede forældelsesfrist for et påbud efter stk. 8, 1. pkt., på 5 år efter, at påbuddet er meddelt, er en udvidelse af den almindelige forældelsesfrist efter forældelsesloven. Den foreslåede 5-årig forældelsesfrist vil følge de skatteretlige regler på området om transfer pricing.

Forældelsen vil kunne blive afbrudt af vandselskabet som kreditor efter reglerne i forældelsesloven. Da Vandsektortilsynet ikke er kreditor for kravet, foreslås det at fastsætte en særlig regel om, hvordan Vandsektortilsynet kan afbryde forældelsen. Det vurderes, at afbrydelse bør kunne ske ved, at Vandsektortilsynet indgiver politianmeldelse for manglende efterlevelse af påbuddet.

Til nr. 38

Der er ikke i de gældende regler nogen bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler i relation til kravet om, at vandselskabets aftaler skal indgås på markedsmæssige vilkår, jf. vandsektorlovens § 19, stk. 4.

Det foreslås med bestemmelsen til vandsektorlovens § 19, stk. 10, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om en række forhold vedrørende reglerne om aftalers markedsmæssighed og Vandsektortilsynets tilsyn hermed og med de øvrige bestemmelser i § 19.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Det foreslås i § 19, stk. 10, nr. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om, hvilke aftaler der anses for væsentlige, jf. den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 5.

Formålet med, at ministeren vil kunne fastsætte regler om, hvilke aftaler der anses for væsentlige er at kunne skabe klarhed i forhold til, hvilke aftaler der omfattes af kravet om, at vandselskaberne skal være i besiddelse af dokumentation for deres markedsmæssighed.

Ministeren vil i medfør af bestemmelsen kunne fastsætte regler om, at aftaler over en vis beløbsgrænse eller af bestemte typer skal anses for væsentlige. Det vil f.eks. kunne være bestemte aftaletyper, som selskaber, omfattet af loven, forventeligt har mange af, eller som er forbundet med en særlig risiko for manglende markedsmæssighed, såsom koncerninterne transaktioner.

Det forventes ikke, at ministeren i første omgang vil udnytte bemyndigelsen, men behovet vil blive vurderet på baggrund af de erfaringer, som Vandsektortilsynet opnår med tilsynet.

Skal det forstås således, at lovbemærkningernes beskrivelser af, at nogle krav kun gælder væsentlige aftaler er illusoriske grundet indtil en eventuel udnyttelse af bemyndigelsen?

Det foreslås i § 19, stk. 10, nr. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om krav til dokumentation, jf. den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 5.

Formålet med at fastsætte nærmere regler om krav til dokumentation af væsentlige aftale i forbindelse med et aktivt og styrket tilsyn, vil være at sikre, at det er tydeligt for vandselskaberne, hvilke dokumentationskrav der er. Herudover er det formålet at sikre, at Vandsektortilsynet kan følge systematisk op på de transaktioner, som vandselskaberne indgår med henblik på at understøtte regelefterlevelsen, og for at øge Vandsektortilsynets mulighed for at håndhæve reglerne og anvende sanktionsbeføjelser ved manglende regelefterlevelse.

Ministeren vil med bemyndigelsen kunne fastsætte nærmere krav til dokumentationen af aftalernes markedsmæssighed, herunder kriterier, metoder samt mindstekrav til indholdet af dokumentationen. Ministeren kan f.eks. også fastsætte nærmere regler om vurdering af dokumentation for

overholdelse af armslængdeprincippet og sammenlignelighedsanalyse.

Det forventes, at regler om dokumentation ved den første udmøntning vil tage udgangspunkt i de krav, der findes i regler og praksis om transfer pricing på skatteområdet, herunder f.eks. OECD's Transfer Pricing Guidelines og Skattestyrelsens vejledning vedrørende transfer pricing-dokumentationspligten, og som allerede er stillet til aftaler omfattet af bekendtgørelse nr. 468 af 19. april 2022 om dokumentation af prisfastsættelsen af kontrollerede transaktioner. Dette vil medføre, at der vil foreligge ensartede krav til dokumentationen om markedsmæssighed med de øvrige forsyningssektorer.

Vi skal henvises til bilag 2 til DANVAs hørings svar og det her anførte om transfer pricing.

Selv om der bliver fastsat bekendtgørelsesregler om dokumentationskravet, vil Vandsektortilsynet fortsat skulle foretage en konkret vurdering af, om den indsendte dokumentation godtgør, at aftalen er indgået til markedsmæssig pris og på markedsmæssige vilkår.

DANVA forstår ikke meningen med ovenstående afsnit. Tilsynet vil vel altid skulle foretage en konkret vurdering af om dokumentationen overholder de i bekendtgørelsen fastsatte regler. Der kan næppe menes at tilsynet, uanset bekendtgørelsesregler om dokumentationskrav, er frit stillet i sin bedømmelse af om det er dokumenteret at aftalen er indgået til markedsmæssig pris og på markedsmæssige vilkår.

Herudover foreslås det i stk. 10, nr. 3, at ministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om Vandsektortilsynets tilsyn efter den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 6.

Der vil med den foreslåede bestemmelse være bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om Vandsektortilsynets tilsyn efter stk. 6. Ministeren vil således kunne fastsætte regler om Vandsektortilsynets tilsyn med vandselskabernes overholdelse af reglerne i lovens § 19, stk. 1-5, herunder bl.a. at aktiviteter forbundet med vand- og spildevandsforsyning skal være regnskabsmæssige adskilt og alle aftaler, der indgås af vandselskaber, skal indgås på markedsvilkår. Ministeren vil tillige kunne fastsætte regler om Vandsektortilsynets tilsyn med overholdelse af afgørelser efter det foreslåede § 19, stk. 7, 1. pkt., og med påbud efter det

foreslåede stk. 8. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 37, og bemærkningerne hertil.

Det forventes ikke, at ministeren i første omgang vil udnytte bemyndigelsen, men behovet vil blive vurderet på baggrund af de erfaringer, som opnås med Vandsektortilsynets tilsyn.

Grundet vandselskabernes erfaringer med korte høringsfrister /indberetningsfrister og uklare dokumentationskrav er det DANVAs holdning, at bemyndigelsen skal udnyttes hvis reglerne indføres, navnlig henset til de vidtrækkende konsekvenser af manglende eller mangelfuld indsendelse af oplysninger, der introduceres med lovforslaget.

Det foreslås med stk. 10, nr. 4, at ministeren vil kunne fastsætte regler om Vandsektortilsynets afgørelser efter stk. 7.

Ministeren vil med bemyndigelsen kunne fastsætte regler, der nærmere regulerer Vandsektortilsynets afgørelser i forbindelse med fastsættelsen af den markedsmæssige pris, i tilfælde, hvor markedsmæssigheden findes ikke at være godtgjort.

Ministeren vil også at kunne fastsætte regler om, at skønnet afskæres eller begrænses ved regler om krav til anvendelse af bestemte kvantitative metoder. Ministeren kan herunder f.eks. fastsætte regler om, hvilken beregningsmetode Vandsektortilsynet skal lægge til grund ved fastsættelsen af den markedsmæssige pris, såfremt vandselskabets dokumentation ikke godtgør, at aftalen er indgået på markedsmæssige vilkår.

Ministeren vil f.eks. kunne fastsætte regler, der svarer til regler og praksis om transfer pricing på skatteområdet, herunder OECD's Transfer Pricing Guidelines og Skattestyrelsens vejledning vedrørende transfer pricing-dokumentationspligten. Ministeren vil dog også kunne fastsætte regler, der afviger fra eller supplerer regler og praksis på skatteområdet, bl.a. for at tage højde for vandsektorens særlige forhold.

Ovenstående afgrænser intet og giver ingen klarhed over intentioner i og rækkevidden af lovforslaget. Men det giver dog anledning til at spørge, hvad det er for nogle særlige forhold i vandsektoren, der skulle

fordre regler, som afviger eller supplerer normale regler og praksis på skatteområdet?

Endvidere vil ministeren i medfør af denne bestemmelse og den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 41, kunne fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet vil kunne fastsætte den markeds-mæssige pris til nul- Det vil f.eks. kunne være i situationer, hvor dokumentationen er så mangelfuld, at der kan opstå tvivl om, hvorvidt der reelt er indgået en aftale, jf. i øvrigt bemærkningerne til den foreslåede § 22 b.

DANVA skal i forhold hertil henvise til sine tidligere bemærkninger herom.

Endelig foreslås det med stk. 10, nr. 5, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om Vandsektortilsynets afgørelser efter stk. 8, herunder hvilke selskaber og andre parter, der er omfattet af stk. 8.

Ministeren vil med bemyndigelsen kunne fastsætte regler om Vandsektortilsynets afgørelser efter stk. 8. Det forventes, at ministeren med bemyndigelsen vil fastsætte nærmere regler om, i hvilket tilfælde Vandsektortilsynet kan meddele påbud til vandselskabers koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, om at tilbageføre betalinger fra vandselskabet, der overstiger den fastsatte markeds-mæssige pris, eller foretage efterbetaling i tilfælde, hvor der er betalt mindre end den markeds-mæssige pris til vandselskabet.

Det forventes også, at ministeren vil fastsætte regler om, hvad der skal forstås ved koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, i overensstemmelse med det, der er angivet i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 37, og at der vil blive fastsat tilsvarende regler i medfør af den foreslåede § 22 a, stk. 4, jf. stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 41.

Efterhånden som der opnås erfaring med Vandsektortilsynets afgørelser efter den foreslåede § 19, stk. 8, i vandsektorloven, vil bemyndigelsen også kunne anvendes til at tilpasse reglerne.

Til nr. 39

Det fremgår af den gældende vandsektorlovs § 20, stk. 1, 1. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indlevering af data

UDKAST

fra vandselskaber til Forsyningssekretariatet til brug for administration af og kontrol med loven og regler udstedt i medfør af loven, herunder til brug for benchmarking og fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, samt data til brug for Forsyningssekretariatets generelle analyser m.v.

Det foreslås, at § 20, stk. 1, 1. pkt., i vandsektorloven ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens §§ 22 og 22 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 41, hvorefter § 20, stk. 1, 1. pkt. anses for at være overflødig.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne i lovforslagets § 1, nr. 41.

Til nr. 40

Ifølge den gældende vandsektorlovs § 20, stk. 1, 2. pkt., bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om øvrige regnskabs- og forretningsmæssige forhold og om, at der skal indhentes erklæringer fra vandselskabets revisor eller en statsautoriseret revisor.

Det foreslås, at § 20, stk. 1, 2. pkt., i vandsektorloven, der bliver 1. pkt., ændres fra »Herudover kan ministeren« til »Klima-, energi- og forsyningsministeren kan«.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at det foreslås, at 1. pkt., udgår af § 20, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 39.

Som konsekvens af den foreslåede nyaffattelse af vandsektorlovens § 18, stk. 3, 3. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 35, udgår den særlige bemyndigelse til at fastsætte regler om regnskabs- og forretningsmæssige forhold og om revisorerklæringer for så vidt angår tilknyttet virksomhed. Det vil derfor være med hjemmel i vandsektorlovens § 20, stk. 1, at sådanne regler fremover skal fastsættes.

Til nr. 41

Det foreslås, at der i vandsektorloven indsættes et nyt kapitel 7 a, hvori der foreslås indsat fire nye bestemmelser §§ 22, 22 a, 22 b og 22 c.

Det bemærkes, at de eksisterende indberetnings- og oplysningspligter i loven, herunder i § 4, stk. 4, 2. pkt., § 5, stk. 2, § 6, stk. 7 og 8, § 19, stk. 5, 2.

UDKAST

pkt., og § 20, stk. 1, 1. pkt., foreslås ophævet, da de erstattes af det nye foreslået kapitel 7 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 41.

Den gældende vandsektorlovs § 4, stk. 4, bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger og data vandselskaber skal indberette til Forsyningssekretariatet til brug for benchmarking. Det foreslås ovenfor med lovforslagets § 1, nr. 7, at bemyndigelsen til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger og data som vandselskaberne skal indberette, udgår af § 4, stk. 4.

Det følger endvidere af den gældende § 5, stk. 2, at vandselskaber, jf. § 2, stk. 1, skal indberette nødvendige oplysninger til brug for miljøministerens beregning af vandselskabernes performance inden for forhold vedrørende miljø, sundhed, energi og klima samt forsyningsikkerhed. Ifølge bemærkningerne, jf. Folketingstidende 2015-16, A, L 91 som fremsat, side 42, kan der f.eks. være tale om oplysninger vedrørende vandtab og brudfrekvens, vandkvalitet, omfang af overløb af spildevand og energieffektivitet.

Det følger af den gældende vandsektorlovs § 6, stk. 7, at et vandselskab skal indberette sit årsregnskab til Forsyningssekretariatet. Årsregnskabet skal indeholde de nødvendige oplysninger til brug for sekretariatets fastsættelse af og kontrol med overholdelse af indtægtsrammen, herunder om vandselskabet overholder betingelserne for tillæg. Endvidere fremgår det af § 6, stk. 8, at såfremt vandselskabet ikke opfylder oplysningsforpligtelsen efter stk. 7, kan Forsyningssekretariatet skønsmæssigt fastsætte vandselskabets indtægtsrammer.

Den gældende vandsektorlovs § 8, 1. pkt., bemyndiger bl.a. ministeren til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger og data vandselskaberne skal indberette til Forsyningssekretariatet til brug for Forsyningssekretariatets arbejde med fastsættelse af indtægtsrammer og kontrolrammer.

Den gældende vandsektorlovs § 18, stk. 3, 3. pkt., bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om, at der skal indhentes erklæringer fra vandselskabets revisor eller en statsautoriseret revisor. Det fremgår af bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed § 7, at vandselskaberne skal indsende revisorerklæringer til Forsyningssekretariatet senest den 1. maj, og at revisorerklæringerne skal være udarbejdet i overensstemmelse med den revisionsinstruks for tilknyttet virksomhed, der offentliggøres af Forsyningssekretariatet.

UDKAST

Ifølge den gældende vandsektorlovs § 19, stk. 4, skal aftaler, der indgås af vandselskaber, indgås på markedsvilkår.

Det fremgår af den gældende vandsektorlovs § 19, stk. 5, at de aftaler, der er omfattet af stk. 4, skal foreligge i skriftlig form på aftaletidspunktet. Vandselskabet skal på begæring fra Forsyningssekretariatet forelægge tilstrækkelig dokumentation for, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat.

Efter den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 20, stk. 1, 1. pkt., har klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om indlevering af data fra vandselskaber til Forsyningssekretariatet til brug for administration af og kontrol med loven og regler udstedt i medfør af loven, herunder til brug for benchmarking og fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer, samt data til brug for Forsyningssekretariatets generelle analyser m.v. og om vandselskabernes klimatilpasning.

I forhold til analyser m.v. anvendes bemyndigelsen efter bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L 50 som fremsat, side 24, alene i forhold til visse bestemte analyser, som efterfølgende er fastsat i ØR-bekendtgørelsen, idet overvejelser om en mere bred hjemmel til at indhente data forudsattes at skulle ske i forbindelse med opfølgningen på den del af 2018-aftalen, der omhandler Forsyningssekretariatets rolle og opgaver.

Forsyningssekretariatets analyser og overvågning bygger således – bortset fra visse specifikke analyser - på de oplysninger, som Forsyningssekretariatet i forvejen er i besiddelse af, eller som Forsyningssekretariatet kan fremskaffe fra offentligt tilgængelige kilder eller fra frivillige indberetninger fra vandselskaberne.

De nævnte bemyndigelser i vandsektorlovens § 4, stk. 4, og § 8, 1. pkt., og § 20 er udmøntet i ØR-bekendtgørelsen, hvor der bl.a. er fastsat regler om vandselskabernes indberetning af oplysninger m.v., jf. særlig § 6, stk. 2, § 19 og kapitel 15 og 16. Det er i bekendtgørelsens § 27, stk. 1 fastsat, at vandselskabernes anmeldelser, indberetninger og redegørelser til Forsyningssekretariatet skal ske elektronisk. Forsyningssekretariatet fastsætter formatet for disse og offentliggør disse på deres hjemmeside.

UDKAST

Den nævnte bemyndigelse i vandsektorlovens § 5, stk. 2, er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1234 af 25. november 2017 om performancebenchmarking af vandselskaber. Ifølge bekendtgørelsens § 5, stk. 1, skal indberetning af data ske elektronisk via www.virk.dk.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 22, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om indberetning af oplysninger og data til brug for Vandsektortilsynets og miljøministerens opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven, herunder om indhold, form og frister for indberetning.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

De regler, der fastsættes efter bemyndigelsen vil skulle afspejle de behov for oplysninger, som Vandsektortilsynet og miljøministeren har i forhold til deres opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven. Reglerne vil dermed bl.a. skulle differentieres i forhold til, om der er tale om vandselskaber, der er omfattet af den økonomiske regulering i vandsektorlovens kapitel 3 eller ej.

Det forventes, at ministeren vil fastsætte regler om indberetning af oplysninger og data til brug for følgende opgaver: benchmarking, jf. § 4, fastsættelse af indtægtsrammer m.v., jf. kapitel 3, overvågning og analyser efter § 9 a, Vandsektortilsynets tilsyn med vandselskabernes deltagelse i tilknyttet virksomhed, jf. § 18, stk. 3, Vandsektortilsynets tilsyn med, at aftaler indgået af vandselskaber indgås på markedsvilkår, jf. § 19, stk. 6, samt Vandsektortilsynets tilsyn med foreninger til forbedring af vandsektorens effektivitet og kvalitet, jf. § 21, stk. 4.

Det forventes med den foreslåede bestemmelse, at ministeren vil fastsætte regler om, at vandselskaber f.eks. vil skulle indberette oplysninger om vandselskabets årlige drifts- eller anlægsomkostninger, årsregnskab, indtægter, planlagte investeringer, anlæg, m.v. til brug for Vandsektortilsynets fastsættelse af benchmarking, indtægtsrammer og effektiviseringskrav.

Det forventes derudover, at ministeren vil fastsætte regler om, at vandselskaberne vil skulle indberette oplysninger og data om virksomhedstype, omsætning, ejerforhold, regnskaber, m.v., til brug for Vandsektortilsynets tilsyn med vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed.

UDKAST

Det forventes også, at ministeren vil fastsætte regler om, at vandselskaber er forpligtet til at oplyse e-mailadresser på medlemmer af ledelsen og bestyrelsen til Vandsektortilsynet og ajourføre disse løbende. Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 11 a, stk. 4, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 32, og bemærkningerne hertil.

Herudover forventes det også, at ministeren vil fastsætte regler om, at vandselskaber skal indberette nødvendige oplysninger til beregning af vandselskabernes performance inden for forhold vedrørende miljø, sundhed, energi og klima samt forsyningssikkerhed. Det kan bl.a. være oplysninger om vandkvalitet, vandtab, energieffektivitet.

Endvidere indebærer bestemmelsen, at ministeren vil kunne fastsætte regler om, at vandselskaberne f.eks. årligt efter Vandsektortilsynets anmodning skal indberette oplysninger til Vandsektortilsynet til brug for Vandsektortilsynets tilsyn med vandselskabernes indgåelse af aftaler på markedsvilkår i henhold til den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 37. Vandsektortilsynet vil i så fald f.eks. kunne anmode om, at oplysningerne indberettes sammen vandselskabernes indberetning til fastsættelse af de økonomiske rammer.

Der vil f. eks. kunne være tale om indberetning af visse typer af aftaler, aftaler med en kontraktsum over en vis størrelse eller specifikke data vedrørende vandselskabernes aftaler. Det specifikke indhold vil kunne variere fra år til år. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 37.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1, indebærer, at klima-, energi- og forsyningsministeren foruden indholdsmæssige krav til indsendelse af oplysninger og data vil kunne fastsætte regler om tidsfrister og formen på oplysninger og data, som vandselskaberne vil skulle indsende.

Det er vigtigt at de fastsatte krav sikrer vandselskaberne rimelige frister til indberetninger og afgivelse af hørings svar på udkast til afgørelser. Rimelige frister skal selvfølgelig afspejle omfanget af indberetningen, omfanget af dokumentationskravet (påkrævet nødvendig dokumentation), om oplysninger er tilgængelige eller skal tilvejebringes, kompleksitet af afgørelsen osv.

UDKAST

Det forventes, at ministeren vil fastsætte regler om, at oplysninger og data, som Vandsektortilsynet tilbagevendende har brug for til fastsættelse og kontrol af indtægtsrammer og andre lovbundne opgaver, skal indberettes af de nævnte vandselskaber med en fast tilbagevendende kadence, f.eks. hvert år eller hvert 2. eller hvert 4. år, afhængig af, hvilken opgave oplysningerne skal indberettes til brug for. Det vil f.eks. også kunne være tilfældet, hvis klima-, energi- og forsyningsministeren har anmodet om, at Vandsektortilsynet tilbagevendende vil skulle foretage overvågninger og analyser, jf. den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens 9 a, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Det forventes derudover, at ministeren i medfør af den foreslåede § 22 c i vandsektorloven, vil fastsætte regler om, at indberetningerne skal ske elektronisk i et format fastsat af Vandsektortilsynet.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil ved anvendelsen af bemyndigelsen til at fastsætte regler skulle tage højde for, at reglerne fastsættes i overensstemmelse med almindelige retssikkerhedsmæssige principper, herunder forvaltningsretlige principper om proportionalitet og dansk ret i øvrigt, herunder retssikkerhedsloven.

Hvis et vandselskab ikke indsender oplysninger i overensstemmelse med de fastsatte regler, vil Vandsektortilsynet *kunne vælge at skal* rette **henvedelse** til vandselskabet med henblik på at indskærpe, at selskabet er forpligtet til at indsende de pågældende oplysninger. *Vandsektortilsynet vil dog ikke have pligt hertil, og vil også kunne* *Først herefter kan Tilsynet* vælge at anvende andre håndhævelsesmidler *direkte*, herunder træffe en bebyrdende afgørelse i medfør af regler udstedt med hjemmel i den foreslåede § 22 b i vandsektorloven, offentliggørelse af navn på vandselskabet, jf. den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 11 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 32, eller information af vandselskabets ledelse.

DANVA finder forslaget om, at håndhævelsesmidler kan anvendes direkte uden forudgående varsel for urimeligt og uproportionalt. Det bør være et krav, at tilsynet skal give selskaberne direkte besked umiddelbart inden fristen for indberetning udløber, inden håndhævelsesmidlerne kan bringes i anvendelse. Dette kunne fx være en uge eller 14 dage før. Den situation man ønsker at lovhjemle er eksempelvis følgende fra 2021 indberetningen: Et selskab der altid tidligere har indberettet, får i 2021 ikke indberettet på grund af personaleudskiftning. Tilsynet tager

ikke kontakt til selskabet men fastsætter i stedet et individuelt effektiviseringskrav til den maksimalprocentsat. DANVA finder fremgangsmåde urimelig og uproportional og har selvfølgelig samme holdning til en lovfæstelse heraf. For god ordens skyld gøres opmærksom på, at Tilsynets afgørelse i øvrigt er indbragt for Konkurrenceankenævnet og endnu uafgjort.

Det er desuden hensigten med hjemmel i vandsektorlovens § 30, stk. 2, at fastsætte, at overtrædelse af de fastsatte indberetningspligter vil kunne straffes med bøde.

Også medlemmer af vandselskabets ledelse vil efter omstændighederne kunne ifalde strafansvar efter det foreslåede nye stk. 4 i vandforsyningslovens § 30, jf. lovforslagets § 1, nr. 36, og bemærkningerne hertil.

DANVA finder det uproportionalt at indføre bødestraf for manglende indberetning af oplysninger. Der er ingen grund til at fravige det nuværende og i øvrigt normale forvaltningsretlige udgangspunkt om skønmæssig fastsættelse og at erstatte dette med et strafelement.

Den foreslåede § 22 a omhandler Vandsektortilsynets mulighed for at påbyde vandselskaber, foreninger omfattet af vandsektorlovens § 21, vandselskabers koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, at indsende oplysninger og data til brug for Vandsektortilsynets virksomhed.

Det foreslås i § 22 a, stk. 1, at Vandsektortilsynet kan påbyde vandselskaber og foreninger omfattet af lovens § 21 at indsende oplysninger og data, som ikke skal indsendes i medfør af regler fastsat i medfør af § 22, men som er nødvendige for Vandsektortilsynets varetagelse af opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Efter den foreslåede bestemmelse vil det være Vandsektortilsynet, der vurderer, om oplysninger og data er nødvendige for tilsynets varetagelse af opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven. Vandsektortilsynet vil således have et vidt skøn, men der skal foreligge et behov i forhold til Vandsektortilsynets opgaver, førend de kan påbyde vandselskaber og foreninger omfattet af § 21 at indsende oplysninger og data.

UDKAST

Vandsektortilsynet vil således ikke kunne meddele påbud om fremsendelse af oplysninger, som tilsynet ikke har behov for til at løse sine opgaver. Det vil bl.a. betyde, at de mindre, forbrugerejede vandselskaber, som er udtrådt af den økonomiske regulering i vandsektorlovens kapitel 3, kun vil kunne afkræves oplysninger, som er relevante for administration og tilsyn i forhold til de regler, som disse selskaber er omfattet af, herunder reglerne om tilknyttet virksomhed og markedsmæssighed af aftaler, jf. vandsektorlovens §§ 18 og 19, eller for Vandsektortilsynets overvågning og analyser m.v. efter den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 9 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Den foreslåede bestemmelse vil heller ikke give Vandsektortilsynet bemyndigelse til at kunne indhente oplysninger og data, som Vandsektortilsynet allerede er i besiddelse af, eller som Vandsektortilsynet indhenter i medfør af de almindelige indberetninger til brug for fastsættelse og kontrol af de økonomiske rammer eller andre opgaver, hvor der er fastsat indberetningskrav i medfør af den foreslåede § 22.

Bestemmelsen vil dog kunne anvendes, hvis Vandsektortilsynet på baggrund af oplysninger, som de modtager i medfør af regler udstedt i medfør af § 22, vurderer, at der er behov for yderligere oplysninger. Hvis Vandsektortilsynet f.eks. modtager en revisorerklæring med en anmærkning, vil Vandsektortilsynet kunne bede vandselskabet om at indsende relevant materiale til brug for Vandsektortilsynets vurdering af, om reglerne er overholdt, jf. den foreslåede bestemmelse om tilsyn med tilknyttet virksomhed i § 18, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 34. Det vil på baggrund af en sådan anmærkning eksempelvis kunne være relevant for Vandsektortilsynet at anmode vandselskaberne om at indsende en redegørelse for den tilknyttet virksomhed, herunder særligt med fokus på regnskabsmæssig adskillelse. Endvidere vil det som eksempel kunne være relevant for Vandsektortilsynet at anmode vandselskabet om at indsende selvstændigt regnskab for den tilknyttet virksomhed, når denne ikke er udskilt i et selvstændigt selskab, og dokumentation for, at omsætningsgrænserne er overholdt samt redegørelse for, hvorvidt den tilknyttet virksomhed udføres i vandselskabet eller i selskaber, som helt eller delvist er ejet af vandselskabet.

Det kunne ligeledes være oplysninger, som dokumenterer, at vandselskabets aftaler er indgået på markedsmæssige vilkår, jf. vandsektorlovens § 19, stk. 4-6, og som ligger ud over det, der er fastsat regler om i medfør af den foreslåede § 22, jf. lovforslagets § 1, nr. 41. Dokumentationen kunne f.eks. være budgetter, investeringskalkuler, investeringsoversigter med angivelse

UDKAST

af hæftelser m.v. Det vil også kunne være relevant for Vandsektortilsynet at indhente oplysninger om medarbejderoversigter, fakturaer, regnskabsmateriale, som vandselskabet skal opbevare som følge af reglerne i bogføringsloven og skattelovene, herunder bilag for omkostninger, der indgår i skatte-regnskabet m.v., som f.eks. dokumentation for, at der ikke sker krydssubsidiering mellem selskaberne.

Vandsektortilsynet vil af egen drift kunne foretage et risikobaseret tilsyn, et analysebaseret tilsyn, tilsyn på baggrund af begrundet mistanke eller et stikprøvebaseret tilsyn. Ved det analysebaserede tilsyn kan den nødvendige information f.eks. i første omgang være mindre, fordi det f.eks. kun vil være nøgletal i aftalerne, som man vil sammenligne med andre aftaler fra samme selskab eller sammenlignelige aftaler fra andre selskaber. Hvis det f.eks. på baggrund heraf viser sig at være relevant, kan Vandsektortilsynet indhente yderligere oplysninger fra relevante vandselskaber og virksomheder. Det forventes, at selskaberne, ved det stikprøvebaserede tilsyn og tilsynet på baggrund af begrundet mistanke, umiddelbart skal indsende mere fyldestgørende information om aftalerne.

I forhold til oplysninger om vandselskabers aftaler er den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a, stk. 1, ikke afgrænset til kun at omfatte væsentlige aftaler som i vandsektorlovens § 19, stk. 5, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 35. Bestemmelsen omfatter derimod oplysninger om alle aftaler i det omfang, de er nødvendige for Vandsektortilsynets varetagelse af opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven. Der er dog efter den foreslåede bestemmelse i § 22 a, stk. 1, ikke en pligt for vandselskaber til at ligge inde med færdig dokumentation for aftaler, der ikke er omfattet af vandsektorlovens § 19, stk. 5, 2. pkt., men Vandsektortilsynet vil kunne meddele påbud om oplysninger, som vandselskabet allerede ligger inde med eller som kan tilvejebringes ved en rimelig ressourceindsats, jf. den foreslåede § 22 a, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 41.

Vandsektortilsynet vil også kunne indhente data og oplysninger til brug for udvikling af benchmarking-modellerne.

Endvidere vil oplysningerne og data eksempelvis også kunne være relevante at indhente i forbindelse med analyse- og overvågningsopgaver efter den foreslåede § 9 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 21.

Vandsektortilsynets mulighed for at indhente oplysninger og data vil skulle administreres i overensstemmelse med almindelige retssikkerhedsmæssige

UDKAST

principper, herunder forvaltningsretlige principper om proportionalitet og dansk ret i øvrigt, herunder retssikkerhedsloven. Vandsektortilsynet vil således ikke kunne kræve oplysninger og data, hvis det anses for ikke at være proportionalt for vandselskabet at skulle fremskaffe eller afgive oplysninger og data. Det vil sige, at bestemmelsen kun må anvendes, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, og hvis anvendelsen af bestemmelsen står i et rimeligt forhold til formålet.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 22 a, *stk. 2*, at Vandsektortilsynet kan påbyde vandselskabers koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, at indsende oplysninger og data, som ikke skal indsendes i medfør af regler fastsat i medfør af § 22, men som er nødvendige for Vandsektortilsynets varetagelse af opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a, *stk. 2* indebærer bl.a., at Vandsektortilsynet vil kunne indhente de oplysninger og data, som er nødvendige for Vandsektortilsynets tilsyn med, at aftaler, der indgås af vandselskaber, er indgået på markedsvilkår, eller som er nødvendige for Vandsektortilsynets tilsyn med vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed. Det er formålet med bestemmelsen, at Vandsektortilsynet får mulighed for at indhente al den information om fastsættelse af priser, aftalevilkår, transaktioner som følge af aftalen, m.v., som må anses for at være nødvendig for tilsynet hermed. Endvidere vil oplysningerne og data eksempelvis også kunne være relevante i forbindelse med analyse- og overvågningsopgaver efter den foreslåede § 9 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 21. Det vil dog ikke være relevant at indhente oplysninger fra vandselskabers koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, i forbindelse med analyseopgaver, som alene vedrører vandselskabets forhold, eksempelvis analyser af benchmarkingen, som alene vedrører vandselskabets effektivitet.

DANVA skal bemærke, hvorledes det sikres, at andre forsyningselskaber i koncernen ikke oplever en markant administrativ byde med indberetning af oplysninger til både eget tilsyn og tilsynet med vandsektoren.

Den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a, stk. 2, giver ikke Vandsektortilsynet bemyndigelse til at kunne indhente oplysninger og data, som Vandsektortilsynet allerede er i besiddelse af.

De omfattede er både selskaber, der er koncernforbundet med et vandselskab, og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, herunder bl.a. andre forsyningsvirksomheder og kommunen, der ejer vandselskabet.

Det forudsættes, at begrebet koncern- og interesseforbundne parter skal afgrænses på samme måde som i den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 37 og bemærkningerne hertil.

Vandsektortilsynets mulighed for at indhente oplysninger og data vil skulle administreres i overensstemmelse med almindelige retssikkerhedsmæssige principper, herunder forvaltningsretlige principper om proportionalitet og dansk ret i øvrigt, herunder retssikkerhedsloven. Vandsektortilsynet vil således ikke kunne kræve oplysninger og data, hvis det anses for ikke at være proportionalt for den koncern- eller i øvrigt interesseforbundne parts økonomi og ressourceforbrug ved afgivelse af oplysninger og data. Det vil sige, at bestemmelsen kun må anvendes, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, og hvis anvendelsen af bestemmelsen står i et rimeligt forhold til formålet.

Hvem fører tilsyn med tilsynet? DANVA opfordrer til, at tilsynet evalueres inden der gennemføres markante ændringer og at det igen evalueres 5 år efter der er gennemført ændringer.

Det foreslås i § 22 a, *stk.* 3, at et påbud efter stk. 1 og 2 kan omfatte tilvejebringelse af nye, nødvendige oplysninger og data.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Vandsektortilsynet vil således efter bestemmelsen kunne påbyde vandselskaber og disses koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med dem, samt foreninger omfattet af vandsektorlovens § 21 at tilvejebringe nye, nødvendige oplysninger og data.

Tilvejebringelse af nye, nødvendige oplysninger og data vil skulle forstås således, at Vandsektortilsynet vil kunne meddele påbud om at udarbejde oplysninger og data, som ikke allerede eksisterer. Det kan f.eks. være mindre

beregninger af enkeltstående emner eller sammenligninger på tværs af regnskabsår for så vidt angår de emner, som Vandsektortilsynet f.eks. vil skulle analysere og overvåge. Vandsektortilsynet vil ikke kunne meddele påbud til vandselskaberne om at udarbejde hele analyser om de emner, som Vandsektortilsynet f.eks. efter § 9 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 21, vil skulle overvåge og analysere.

Påbuddet om at tilvejebringe nye, nødvendige oplysninger og data vil skulle kunne opfyldes ved en rimelig ressourceindsats. Det indebærer en proportionalitetsvurdering af såvel behovet for indhentelse af oplysninger og data, som metoden og formen. Der vil således som altovervejende hovedregel ikke kunne meddeles påbud, hvis indhentelsen af oplysningerne og data indebærer større ændringer i vandselskabernes IT- og regnskabssystemer.

Vandsektortilsynet vil i deres påbud efter § 22 a, stk. 1-3, om at fremsende oplysninger kunne fastsætte en frist for indsendelse af oplysninger og data. *Den fastsatte frist skal være rimelig i forhold til omfanget af oplysninger og disses karakter, herunder om oplysninger er tilgængelige eller skal tilvejebringes.*

Såfremt oplysningerne efter § 22 a ikke fremsendes inden for den af Vandsektortilsynet fastsatte frist, *vil skal* Vandsektortilsynet *kunne vælge* at rette henvendelse til påbudsadressaten med henblik på at indskærpe, at denne, jf. vandsektorlovens § 22 a, stk. 1 eller 2, er forpligtet til at indsende de påbudte oplysninger og data. *Først herefter kan* Vandsektortilsynet *vil dog ikke have pligt hertil, og vil også kunne* vælge at anvende andre håndhævelsesmidler *direkte*, herunder træffe en bebyrdende afgørelse i medfør af regler udstedt med hjemmel i den foreslåede § 22 b i vandsektorloven, offentliggørelse af navn på vandselskabet, jf. den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 11 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 32, eller information af vandselskabets ledelse.

DANVA skal henviser til sine tidligere bemærkninger til stort de set enslydende bemærkninger

Såfremt påbudsadressaten efter § 22 a ikke fremsender oplysninger og data til Vandsektortilsynet inden for den af Vandsektortilsynets fastsatte frist, vil påbudsadressaten, endvidere som følge af den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 30, stk. 1, nr. 10, jf. lovforslagets § 1, nr. 49, kunne pålægges bøde.

UDKAST

Også medlemmer af vandselskabets ledelse vil efter omstændighederne kunne ifalde strafansvar efter det foreslåede nye stk. 4 i vandforsyningslovens § 30, jf. lovforslagets § 1, nr. 36, og bemærkningerne hertil.

Vandsektortilsynets påbud efter § 22 a om at fremsende oplysninger eller data vil have karakter af en afgørelse og vil i medfør af vandsektorlovens § 26, stk. 2, kunne påklages til Konkurrenceankenævnet.

Det foreslås i vandsektorlovens § 22 a, *stk. 4*, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om, hvilke selskaber og andre parter, der er omfattet af bestemmelsens stk. 2, og hvilke typer af oplysninger og data, der kan omfattes af et påbud efter stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Det forventes, at ministeren, for så vidt angår afgrænsningen af de omfattede selskaber og andre parter, vil fastsætte regler, der svarer til det, som fastsættes i medfør af den foreslåede bemyndigelse i vandsektorlovens § 19, stk. 10, nr. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 38. Det forventes således, at ministeren vil fastsætte regler om, hvad der skal forstås ved koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, i overensstemmelse med det, der er angivet i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 37.

Efterhånden som der opnås erfaring med Vandsektortilsynets afgørelser efter den foreslåede § 19, stk. 8, i vandsektorloven, vil bemyndigelsen også kunne anvendes til at tilpasse reglerne.

Det foreslås i § 22 b, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvordan Vandsektortilsynet skal træffe afgørelse efter loven og regler udstedt i medfør af loven i tilfælde, hvor Vandsektortilsynet ikke har modtaget oplysninger og data i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 22 eller en anmodning efter § 22 a, eller ikke har modtaget disse inden den fastsatte frist. Det foreslås endvidere, at ministeren skal kunne fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet kan afvise en ansøgning eller i øvrigt træffe bebyrdende afgørelse.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Det er hensigten, at bemyndigelsen og regler udstedt i medfør heraf bl.a. skal erstatte den eksisterende regel i vandsektorlovens § 6, stk. 8, hvorefter

Vandsektortilsynet skønsmæssigt kan fastsætte vandselskabets indtægtsramme, hvis vandselskabet ikke opfylder oplysningspligten i § 6, stk. 7. Begge bestemmelser foreslås ophævet, og regler om indsendelse af oplysninger vil efter forslaget blive udstedt i medfør af den foreslåede § 22.

Formålet med bemyndigelsen er, at der skal kunne fastsættes regler, som forhindrer, at manglende efterlevelse af oplysningspligter medfører, at Vandsektortilsynet ikke kan træffe afgørelse efter loven eller regler udstedt i medfør af loven, eller at Vandselskaber ved at undlade at indsende oplysninger, kan opnå en bedre retsstilling, end hvis de havde indberettet.

Så længe tilsynet kan træffe en skønsmæssig afgørelse og de manglende oplysninger dermed får bevismæssig skadesvirkning, bliver der ikke tale om, at tilsynet ikke kan træffe en afgørelse eller at selskabet får en bedre retsstilling. Bevisskøn er i øvrigt den almindelige forvaltningsretlige fremgangsmåde også hos andre forsyningssektorer.

Det er hensigten med hjemmel i den foreslåede bestemmelse f.eks. at fastsætte regler om, at omkostninger som det klare udgangspunkt ikke medtages ved den regelmæssige genberegning af indtægtsrammer, hvis et selskab ikke indberetter regnskaber, hvoraf omkostningerne fremgår, inden den fastsatte frist, eller i øvrigt ikke rettidigt giver Vandsektortilsynet de oplysninger, som er nødvendige for at Vandsektortilsynet kan foretage genberegningen, herunder nødvendig dokumentation i forhold til betingelser for, at omkostninger kan medregnes.

Det er vandselskabernes erfaring, at vandselskabernes indberetninger er præget af korte tidsfrister og uklare dokumentationskrav. Det er i forvejen nødvendigt at sikre frister af en vis længde (rimelige tidsfrister) og klarhed om dokumentationskrav og at bedre dette i forhold til den nuværende regulering.

Lovgivningsmæssigt fastsatte sanktioner ved indsendelse af mangelfuld dokumentation kræver, at der er fuldstændig tydelighed omkring, hvilken dokumentation, der kræves og rimelige frister for indsendelse. DANA skal i øvrigt henvises til sine tidligere bemærkninger om emnet.

Det er desuden hensigten med hjemmel i den foreslåede bestemmelse at fastsætte regler om, at det individuelle effektiviseringskrav som det klare udgangspunkt fastsættes til maksimum, hvis et selskab ikke indberetter oplysninger til brug for benchmarkingen inden den fastsatte frist, eller hvis der

er så væsentlige mangler heri, at Vandsektortilsynet ikke kan foretage en retvisende benchmarking af selskabet.

Den situation man ønsker at lovhjemle er eksempelvis følgende fra 2021 indberetningen: Et selskab der altid tidligere har indberettet, får i 2021 i ikke indberettet på grund af personaleændring. Tilsynet tager ikke kontakt til selskabet, men fastsætter i stedet et individuelt effektiviseringskrav til den maksimale procentsats. Dette betyder, at selskabet med nuværende regulering i al evighed (ikke blot i den kommende reguleringsperiode) bliver "straffet" for en fejl. DANVA finder fremgangsmåden urimelig og uproportional og har selvfølgelig samme holdning til en lovfæstelse heraf. For god ordens skyld gøres opmærksom på, at Tilsynets afgørelse i øvrigt er indbragt for Konkurrenceankenævnet og endnu ikke afgjort.

Det er også hensigten at fastsætte regler om, at der som det klare udgangspunkt ikke kan gives tillæg for det pågældende år, herunder medregne IPO, hvis ansøgning med den krævede dokumentation ikke er modtaget inden den fastsatte frist, eller hvis der er væsentlige mangler i den fremsendte dokumentation.

Dette fordrer, at det er fuldstændigt klart, hvornår der er væsentlige mangler i den fremsendte dokumentation.

De påtænkte regler vil ikke betyde, at Vandsektortilsynet vil have pligt til at træffe bebyrdende afgørelse i de nævnte tilfælde. Vandsektortilsynet vil f.eks. kunne lægge oplysninger til grund, som er indsendt efter indberetningsfristens udløb, hvis forsinkelsen enten har været uden betydning for sagsbehandlingen eller skyldtes forhold uden for vandselskabets kontrol. Vandsektortilsynet vil i den forbindelse f.eks. også kunne lægge vægt på, om vandselskabet har givet Vandsektortilsynet meddelelse om forsinkelsen inden fristen.

Det er også hensigten at fastsætte regler om, hvordan kontrollen med overholdelse af indtægtsrammen udføres, i tilfælde af, at et selskab ikke har indsendt oplysninger om f.eks. indtægter og andre oplysninger, som er nødvendige for at udføre kontrollen.

Endvidere forventes det, at ministeren vil fastsætte regler om, hvordan Vandsektortilsynet vil kunne fastsætte den markedsmæssig pris, jf. den forslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 7, jf. lovforslagets § 1, nr.

37, såfremt dokumentationen er åbenlyst mangelfuld. Vandsektortilsynet vil på denne baggrund justere vandselskabets indtægtsramme eller indtægtsrammer, så forbrugerne ikke kommer til at bære risikoen for, at omkostningerne forbundet med aftalen er for høje. Det vil *f.eks. kunne* være i situationer, hvor dokumentationen er så mangelfuld, at der kan opstå tvivl om, hvorvidt der overhovedet er indgået en aftale. *Ministeren vil kunne fastsætte regler om, at Vandsektortilsynet i sådanne tilfælde kan fastsætte den markedsmæssige pris til nul.* Det vurderes, at den foreslåede retsfølge forudsætter grov tilsidesættelse af den dokumentationspligt, som vandselskaberne har ifølge vandsektorlovens regler og regler udstedt medfør heraf. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis vandselskabet ikke fremsender dokumentation i form af faktura eller lignende eller på nogen anden måde kan dokumentere betalingsstrømme, som vandselskabet har foretaget, og som kan identificeres som betaling for en given ydelse, der er omfattet af aftalen.

Der udestår en beskrivelse af, på hvilket grundlag den markedsmæssige pris fastsættes, idet vi selvfølgelig forudsætter, at det ikke er hensigten altid at sætte den til 0 kr. I forhold til muligheden for at fastsætte en markedsmæssig pris på 0 kr., til vores tidligere bemærkninger til omtalen heraf.

Der vil også kunne fastsættes regler i medfør af bestemmelsen om andre tilfælde, hvor der er behov for at regulere, hvordan Vandsektortilsynet kan træffe afgørelse i tilfælde af overtrædelse af oplysningspligterne.

Bestemmelsen omfatter også tilfælde, hvor de manglende oplysninger vedrører andre parter end vandselskabet, f.eks. oplysninger om koncern- eller interesseforbundne parter. Det vil dog være en forudsætning for, at der kan fastsættes regler om, at dette kan komme vandselskabet til skade, at vandselskabet også har haft pligt til at fremsende de pågældende oplysninger, evt. som følge af et påbud efter den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a, stk. 1, og ikke har indsendt oplysningerne rettidigt. Det vil således ikke være tilstrækkeligt, at den koncern- eller interesseforbundne part har tilsidesat en oplysningspligt.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil ved anvendelsen af bemyndigelsen til at fastsætte regler skulle tage højde for, at reglerne fastsættes i overensstemmelse med almindelige retssikkerhedsmæssige principper, herunder forvaltningsretlige principper om proportionalitet og dansk ret i øvrigt, herunder retssikkerhedsloven.

UDKAST

Det foreslås at indsætte en ny § 22 c om digital kommunikation.

Det foreslås i § 22 c, *stk. 1*, at klima- energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler fastsat i henhold til loven, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af særlige digitale formater og om fritagelse for anvendelse for visse personer og virksomheder.

Generelt gælder det for bemyndigelsen, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at en forespørgsel, ansøgning, anmeldelse, indberetning m.v., fra vandselskaber til myndigheder, som ikke indgives digitalt eller rettidigt, skal afvises, dog efter behørig vejledning efter forvaltningsloven.

Det forventes, at ministeren vil fastsætte regler om, at en ansøgning, anmeldelse, indberetning m.v., fra vandselskaber til Vandsektortilsynet skal ske digitalt. Det forventes også, at ministeren vil fastsætte regler om, hvilket særlige digitale formater der skal anvendes.

Der bør heri stilles krav om, at vandselskaberne kan udskrive/udtrække en dokumentation for deres indsendelse.

De ansvarlige myndigheder er de myndigheder, der er tillagt kompetence efter vandsektorloven. Det er i første omgang Vandsektortilsynet, men det vil også kunne være klima-, energi- og forsyningsministeren, Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, samt Energistyrelsen som i medfør af bekendtgørelse nr. 1068 af 25. oktober 2019 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser har fået tillagt en række af ministerens kompetencer efter vandsektorloven.

Det forventes ikke, at ministeren vil fastsætte regler om fritagelse i forhold til regler om kommunikation mellem vandselskaber og Vandsektortilsynet.

Det forventes heller ikke, at der fastsættes regler om undtagelse i tilfælde, hvor et vandselskab midlertidigt er afskåret fra at anvende det fastsatte digitale system f.eks., hvis et vandselskab har mistet adgangsplysninger til nem-id eller midlertidigt er uden internetforbindelse pga. teknisk nedbrud. I sådanne tilfælde forventes det at være fristen for indberetning m.v., som det kan være relevant at fravige, ikke anvendelse af det påkrævede digitale system.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse i § 22 c ændrer ikke på vandselskabernes materielle rettigheder efter anden lovgivning eller efter de love, der er omfattet af lovforslaget. Det er alene måden, hvorpå vandselskabet skal ansøge, anmelde, indberette m.v., der slås fast som digital kommunikation, i det omfang ministeren udnytter bemyndigelsen.

Det bemærkes, at hvis bemyndigelsen måtte blive udnyttet, skal reglerne ligge indenfor rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679/EU af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (herefter databeskyttelsesforordningen), og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (herefter databeskyttelsesloven). En eventuel udveksling af oplysninger mellem myndigheder kan rummes inden for forvaltningslovens videregivelsesregler.

Det forslås i § 22 c, *stk. 2*, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til Vandsektortilsynet på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for tilsynet, dvs. når Vandsektortilsynet kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for den pågældende. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældende har mistet sin digitale signatur, *eller tekniske udfordringer*.

Erfaringerne med årets indberetninger til Vanddata har vist, at det er nødvendigt at sikre vandselskaberne ikke tillægges byrderne ved udfordringer med indberetningerne som skyldes centrale forhold ved eksempelvis regulator. Det kan ikke være op til vandselskaberne at bevise, at det ikke er et forhold som ikke skyldes deres forhold (er op til

dem at overvinde), da adgangen til systemoplysninger, fejlmeldingerne fra de forskellige selskaber er samlet hos tilsynet.

Til nr. 42

Det følger af den gældende vandsektorlovs § 30, stk. 1, nr. 3, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning straffes med bøde den, der undlader at indberette oplysninger efter § 4, stk. 2.

Den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 4, stk. 2, fastsætter, at vandselskaber, som er omfattet af kravet om totaløkonomisk benchmarking i § 4, stk. 1, skal indberette oplysninger om vandselskabets økonomiske forhold til brug for Forsyningssekretariatets beregning af vandselskabernes effektivitet.

Det følger af den gældende vandsektorlovs § 30, stk. 1, nr. 4, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning straffes med bøde den, der undlader at indberette årsregnskaber til Forsyningssekretariatet, jf. § 6, stk. 6, eller § 6 a, stk. 4.

I den gældende bestemmelse i vandsektorlovens § 6 a findes regler om fastsættelse af regnskabsmæssige kontrolrammer for vandselskaber omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 m³.

Det foreslås, at § 30, stk. 1, nr. 3 og 4, ophæves.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 6 og 17. Den foreslåede ophævelse af § 30, stk. 1, nr. 3 og 4, er en konsekvens af, at reglerne om den totaløkonomiske benchmarking efter § 4, stk. 2, og reglerne om den regnskabsmæssige kontrolramme efter § 6, foreslås ophævet.

Ophævelsen af § 30, stk. 1, nr. 3 og 4, er således en konsekvens af ophævelsen af § 4, stk. 2, og § 6 a, stk. 4.

Bestemmelserne i § 30, stk. 1, nr. 3 og 4, vil herefter være overflødige.

Til nr. 43

Det følger af den gældende vandsektorlovs § 30, stk. 1, nr. 5, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning straffes med bøde den, der opkræver betaling fra forbrugerne i strid med den af Forsyningssekretariatet

UDKAST

fastsatte indtægtsramme, jf. § 6, eller regnskabsmæssige kontrolramme, jf. § 6 a, jf. § 13.

Det foreslås i § 30, stk. 1, nr. 5, der bliver nr. 3, ændres således, at »den af Forsyningssekretariatet« og »jf. § 6, eller regnskabsmæssige kontrolramme, jf. § 6 a,« udgår af bestemmelsen.

Forslaget er en konsekvens af, at § 6 a foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 17, hvorefter reglerne om fastsættelse af regnskabsmæssige kontrolrammer for vandselskaber omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 m³ ophæves.

Til nr. 44

Ifølge den gældende vandsektorlovs § 30, sanktioneres overtrædelse af lovens centrale bestemmelser med bødestraf.

Der kan efter gældende lovs § 30, stk. 1, pålægges bødestraf for at undlade at indgive anmeldelse til Forsyningssekretariatet om, at et vandselskab opfylder betingelserne for at være omfattet af lovens § 2, stk. 1, for at undlade at indberette oplysninger og data til brug for Forsyningssekretariatets beregning af vandselskabernes effektivitet, for at undlade straks at indgive anmeldelse til Forsyningssekretariatet, hvis vandselskabet ikke længere opfylder betingelserne for at være forbrugerejet på grund af ændringer i ejerforholdene, og for at undlade at indberette årsregnskaber til Forsyningssekretariatet. Der kan endvidere pålægges bødestraf for at opkræve betaling fra forbrugerne i strid med den fastsatte økonomiske ramme, og for at udøve vand- eller spildevandsaktiviteter i strid med lovens § 15, hvorefter kommuner kun kan deltage i aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning omfattet af vandsektorloven, hvis aktiviteterne udøves i et eller flere selskaber, som drives i aktie- eller anpartsselskabsform. Der kan også pålægges bødestraf for at overtræde reglerne om vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed og krav om regnskabsmæssig adskillelse, jf. vandsektorlovens §§ 18 og 19. Derudover kan der pålægges bødestraf for at undlade at efterkomme Forsyningssekretariatets påbud, jf. vandsektorlovens § 21, stk. 5 og 6.

Det følger endvidere af den gældende vandsektorlovs § 30, stk. 2, at der ved regler, der udstedes i medfør af loven, kan fastsættes en straf af bøde for den, der overtræder bestemmelserne i reglerne.

UDKAST

Både fysiske og juridiske personer kan straffes for overtrædelser af vandsektorloven. Strafansvaret for de juridiske personer er udtrykkeligt fastsat i vandsektorlovens § 30, stk. 3, og straffelovens § 26, stk. 1. Ved lovovertrædelser begået af juridiske personer er udgangspunktet ved valg af ansvarssubjekt, at tiltalen rejses mod den juridiske person.

Det gælder især, når den juridiske persons lovovertrædelse er motiveret af økonomiske grunde, men også hvis den udviste uagtsomhed ikke er grave-rende, eller hvis forholdet er begået af underordnet personale.

Det foreslås indsat i vandsektorlovens § 30, *stk. 1*, efter nr. 5, der bliver nr. 3, et nyt *nr. 4*. Det foreslås efter den nye bestemmelse, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning straffes med bøde den, der undlader at efterkomme Vandsektortilsynets påbud, jf. § 18, stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 18, stk. 4, vil indebære, at Vandsektortilsynet kan påbyde et vandselskab at afstå eller afvikle deltagelse i virksomhed, der er i strid med reglerne om tilknyttet virksomhed efter lovens § 18, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 18, stk. 5, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 34. Såfremt vandselskaberne ikke efterkommer anmodningen, vil vandselskaberne kunne blive pålagt en bøde.

Bøde bør ikke kunne pålægges for manglende overholdelse af påbud, der er indbragt for Konkurrenceankenævnet eller domstolene. Hvis der kan pålægges bøder for indbragte påbud, rejser det i øvrigt spørgsmålet om tilbagebetaling af bøder inkl. rente, hvis tilsynets påbud ikke stadfæstes.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at Vandsektortilsynet får adgang til at kunne sikre, at vandselskaberne overholder reglerne om deltagelse i tilknyttet virksomhed. Vandsektortilsynet vil således efter den foreslåede § 18, stk. 4, kunne fastsætte en frist for afståelse eller afvikling af den ulovlige tilknyttet virksomhed. Såfremt vandselskaberne ikke efterkommer denne frist, vil de komme straffes med bøde.

En klage over tilsynets påbud bør have opsættende virkning jf. vores bemærkninger tidligere bemærkninger. Tilsvarende bør bøde selvfølgelig ikke kunne pålægges for manglende overholdelse af påbud, der er indbragt for Konkurrenceankenævnet eller domstolene. Samtidig vil pålæggelse af bøder for indbragte påbud nødvendiggøre regulering

af tilbagebetaling af bøder inkl. rente, hvis tilsynets påbud ikke stadfæstes.

Den foreslåede strafbestemmelse har således på samme måde som de gældende strafbestemmelser til formål at sikre, at vandselskaber underlægges og overholder den regulering, som vandsektorloven med tilhørende bekendtgørelser foreskriver.

Overtrædelsen af reglerne vil kunne straffes også for den periode, der ligger før fristens udløb.

Til nr. 45

Det følger af den gældende vandsektorlovs § 30, stk. 1, nr. 8, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning straffes med bøde den, der undlader regnskabsmæssig adskillelse, jf. § 19.

Følgende aktiviteter skal efter den gældende § 19 være regnskabsmæssig adskilt: aktiviteter forbundet med vand- og spildevandsforsyning, jf. § 19, stk. 1, 1. pkt., aktiviteter forbundet med vand- og spildevandsaktiviteter skal være regnskabsmæssigt adskilt fra aktiviteter forbundet med affaldshåndtering efter lov om miljøbeskyttelse samt aktiviteter omfattet af lov om elforsyning, lov om varmforsyning og lov om naturgasforsyning, jf. § 19, stk. 1, 2. pkt., samt aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning skal holdes regnskabsmæssig adskilt fra et servicerede selskab, jf. § 19, stk. 3.

Det foreslås i § 30, stk. 1, nr. 8, der bliver nr. 7, at indsætte »stk. 1 og 3,« efter »19,«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det præciseres, at der kan straffes med bøde, såfremt der ikke foretages regnskabsmæssig adskillelse efter reglerne i § 19, stk. 1 og 3.

Til nr. 46

Det følger af den gældende vandsektorlovs § 30, stk. 1, nr. 10, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning straffes med bøde den, der undlader at forelægge tilstrækkelig dokumentation efter § 19, stk. 5, 2. pkt.

Det foreslås i § 30, stk. 1, nr. 10, der bliver nr. 9, at ændre »forelægge« til »være i besiddelse af«, og at »eller« udgår.

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 19, stk. 5, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 36, hvorefter vandselskaberne skal være i besiddelse af tilstrækkelig dokumentation for, hvordan priser og vilkår for væsentlige aftaler er fastsat.

Der er stor forskel på at strafbelægge manglende efterkommelse af en anmodning om at fremlægge dokumentation og at strafbelægge forholdet "ikke at være i besiddelse af nødvendig tilstrækkelig dokumentation". Pålæggelse af strafansvar fordrer, at det står fuldstændigt klart, hvordan staf undgås, og dermed hvornår kravet om tilstrækkelig dokumentation kan anses som opfyldt. Dette er ikke tilfældet med lovforslaget. Til illustration skal vi, ud over uklarhed om selve dokumentationskravet, pege på den manglende definition af væsentlige aftaler ved den første påtænkte udmøntning.

Til nr. 47

Ifølge den gældende vandsektorlovs § 30, sanktioneres overtrædelse af lovens centrale bestemmelser med bødestraf.

Der kan efter gældende lovs § 30, stk. 1, pålægges bødestraf for at undlade at indgive anmeldelse til Forsyningssekretariatet om, at et vandselskab opfylder betingelserne for at være omfattet af lovens § 2, stk. 1, for at undlade at indberette oplysninger og data til brug for Forsyningssekretariatets beregning af vandselskabernes effektivitet, for at undlade straks at indgive anmeldelse til Forsyningssekretariatet, hvis vandselskabet ikke længere opfylder betingelserne for at være forbrugerejet på grund af ændringer i ejerforholdene, og for at undlade at indberette årsregnskaber til Forsyningssekretariatet. Der kan endvidere pålægges bødestraf for at opkræve betaling fra forbrugerne i strid med den fastsatte økonomiske ramme, og for at udøve vand- eller spildevandsaktiviteter i strid med lovens § 15, hvorefter kommuner kun kan deltage i aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning omfattet af vandsektorloven, hvis aktiviteterne udøves i et eller flere selskaber, som drives i aktie- eller anpartsselskabsform. Der kan også pålægges bødestraf for at overtræde reglerne om vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed og krav om regnskabsmæssig adskillelse, jf. vandsektorlovens §§ 18 og 19. Derudover kan der pålægges bødestraf for at undlade at efterkomme Forsyningssekretariatets påbud, jf. vandsektorlovens § 21, stk. 5 og 6.

UDKAST

Det følger endvidere af den gældende vandsektorlovs § 30, stk. 2, at der ved regler, der udstedes i medfør af loven, kan fastsættes en straf af bøde for den, der overtræder bestemmelserne i reglerne.

Både fysiske og juridiske personer kan straffes for overtrædelser af vandsektorloven. Strafansvaret for de juridiske personer er udtrykkeligt fastsat i vandsektorlovens § 30, stk. 3, og straffelovens § 26, stk. 1. Ved lovovertrædelser begået af juridiske personer er udgangspunktet ved valg af ansvarssubjekt, at tiltalen rejses mod den juridiske person.

Det gælder især, når den juridiske persons lovovertrædelse er motiveret af økonomiske grunde, men også hvis den udviste uagtsomhed ikke er grave-rende, eller hvis forholdet er begået af underordnet personale.

Det foreslås indsat i vandsektorlovens § 30, stk. 1, efter nr. 10, der bliver nr. 9, et nyt *nr. 10*. Det foreslås efter den nye bestemmelse, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning straffes med bøde den, der undlader at efterkomme Vandsektortilsynets påbud, jf. § 19, stk. 8.

Den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 19, stk. 8, vil indebære, at Vandsektortilsynet kan påbyde et vandselskabs koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, at tilbageføre betalinger fra vandselskabet, der overstiger den fastsatte markedsmæssige pris, jf. § 19, stk. 4 og 7, eller foretage efterbetaling i tilfælde, hvor der er betalt mindre end den markedsmæssige pris til vandselskabet. Såfremt vandselskabets koncernforbundne selskaber eller andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, ikke efterkommer anmodningen, vil vandselskaberne kunne blive pålagt en bøde.

Forslaget om, at et vandselskab kan pålægges bøde for en anden juridisk persons manglende overholdelse af et påbud, er fuldstændig uacceptabel. Hvis ikke en kommune overholder et påbud om eksempelvis at foretage en efterbetaling, kan det ikke være sådan, at selskabet skal straffes herfor. DANVA skal i forlængelse heraf påpege, at vandselskabets omkostninger til en eventuel sag mod andre parter på baggrund af påbuddet, ligesom bøden, vil skulle finansieres af forbrugerne.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at Vandsektortilsynet får adgang til at kunne sikre, at vandselskabernes koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, overholder

reglerne om indgåelse af aftaler på markedsmæssige vilkår. Vandsektortilsynet vil efter den foreslåede § 19, stk. 8, 1. pkt., kunne give et påbud, der omfatter en periode på op til 5 år før påbudstidspunktet.

DANVA skal i forhold til påbudsperioden på 5 år henlede opmærksomheden på sine bemærkninger til § 1 nr. 37.

Den foreslåede strafbestemmelse har således på samme måde som de gældende strafbestemmelser til formål at sikre, at vandselskaber underlægges og overholder den regulering, som vandsektorloven med tilhørende bekendtgørelser foreskriver.

Til nr. 48

Det følger af den gældende vandsektorlovs § 30, stk. 1, nr. 11, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning straffes med bøde den, der undlader at efterkomme Forsyningssekretariatets påbud, jf. § 21, stk. 5 eller 6.

Det foreslås i § 30, stk. 1, nr. 11, at ændre »eller 6.« til »eller 6, eller«.

Ændringen er en konsekvens af, at der foreslås indsat et nyt nummer efter gældende lovs § 30, stk. 1, nr. 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 49. Hermed vil den gældende nr. 11 ikke længere være det sidste, men næstsidste nummer i § 30, stk. 1, hvorfor ordet »eller« bør indgå i bestemmelsen.

Ændringen er lovteknisk begrundet og vil ikke medføre nogen materielle virkninger.

Til nr. 49

Ifølge den gældende vandsektorlovs § 30, sanktioneres overtrædelse af lovens centrale bestemmelser med bødestraf.

Der kan efter gældende lovs § 30, stk. 1, pålægges bødestraf for at undlade at indgive anmeldelse til Forsyningssekretariatet om, at et vandselskab opfylder betingelserne for at være omfattet af lovens § 2, stk. 1, for at undlade at indberette oplysninger og data til brug for Forsyningssekretariatets beregning af vandselskabernes effektivitet, for at undlade straks at indgive anmeldelse til Forsyningssekretariatet, hvis vandselskabet ikke længere opfylder betingelserne for at være forbrugerejet på grund af ændringer i ejerforholdene, og for at undlade at indberette årsregnskaber til Forsyningssekretaria-

UDKAST

tet. Der kan endvidere pålægges bødestraf for at opkræve betaling fra forbrugerne i strid med den fastsatte økonomiske ramme, og for at udøve vand- eller spildevandsaktiviteter i strid med lovens § 15, hvorefter kommuner kun kan deltage i aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning omfattet af vandsektorloven, hvis aktiviteterne udøves i et eller flere selskaber, som drives i aktie- eller anpartsselskabsform. Der kan også pålægges bødestraf for at overtræde reglerne om vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed og krav om regnskabsmæssig adskillelse, jf. vandsektorlovens §§ 18 og 19. Derudover kan der pålægges bødestraf for at undlade at efterkomme Forsyningssekretariatets påbud, jf. vandsektorlovens § 21, stk. 5 og 6.

Det følger endvidere af den gældende vandsektorlovs § 30, stk. 2, at der ved regler, der udstedes i medfør af loven, kan fastsættes en straf af bøde for den, der overtræder bestemmelserne i reglerne.

Både fysiske og juridiske personer kan straffes for overtrædelser af vandsektorloven. Strafansvaret for de juridiske personer er udtrykkeligt fastsat i vandsektorlovens § 30, stk. 3, og straffelovens § 26, stk. 1. Ved lovovertrædelser begået af juridiske personer er udgangspunktet ved valg af ansvarssubjekt, at tiltalen rejses mod den juridiske person.

Det gælder især, når den juridiske persons lovovertrædelse er motiveret af økonomiske grunde, men også hvis den udviste uagtsomhed ikke er gravevende, eller hvis forholdet er begået af underordnet personale.

Det foreslås indsat i vandsektorlovens § 30, *stk. 1.* som nr. 12, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning straffes med bøde den, undlader at efterkomme et påbud efter § 22 a, stk. 1 eller 2.

Den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a, stk. 1, vil indebære, at vandselskaber efter påbud fra Vandsektortilsynet skal indsende de oplysninger og data, som er nødvendige for Vandsektortilsynets opgavevaretagelse efter loven og regler udstedt i medfør af loven, inden for den af Vandsektortilsynet fastsatte frist, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 41. Såfremt vandselskaberne ikke efterkommer anmodningen, vil vandselskaberne kunne blive pålagt en bøde.

Den foreslåede bestemmelse i vandsektorlovens § 22 a, stk. 2, vil indebære, at vandselskabers koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet, efter påbud fra Vandsektortilsynet skal

indsende de oplysninger og data, at indsende oplysninger og data, som er nødvendige for Vandsektortilsynets opgavevaretagelse efter loven og regler udstedt i medfør af loven, inden for den af Vandsektortilsynet fastsatte frist, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 41.

Såfremt påbudsadressaten ikke efterkommer et påbud, vil denne kunne blive pålagt en bøde.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at Vandsektortilsynet får adgang til de oplysninger og data, som er nødvendige for Vandsektortilsynets varetagelse af opgaver efter loven og regler udstedt i medfør af loven.

DANVA skal gøre opmærksom på sine tidligere bemærkninger , herunder om den manglende proportionalitet i fastsættelse af bødestraf for manglende overholdelse af oplysningskrav. Herunder skal DANVA efterspørge, hvorfor det i lovforslaget er fundet nødvendigt at indføre dobbelt strafbestemmelser på adskillige områder, sådan at forholdet både vil føre til en bebyrdende afgørelse og en bødestraf.

Den foreslåede strafbestemmelse har således på samme måde som de gældende strafbestemmelser til formål at sikre, at vandselskaber underlægges og overholder den regulering, som vandsektorloven med tilhørende bekendtgørelser foreskriver.

Til nr. 50

Ifølge den gældende vandsektorlovs § 30, sanktioneres overtrædelse af lovens centrale bestemmelser med bødestraf.

Der kan efter gældende lovs § 30, stk. 1, pålægges bødestraf for at undlade at indgive anmeldelse til Forsyningssekretariatet om, at et vandselskab opfylder betingelserne for at være omfattet af lovens § 2, stk. 1, for at undlade at indberette oplysninger og data til brug for Forsyningssekretariatets beregning af vandselskabernes effektivitet, for at undlade straks at indgive anmeldelse til Forsyningssekretariatet, hvis vandselskabet ikke længere opfylder betingelserne for at være forbrugerejet på grund af ændringer i ejerforholdene, og for at undlade at indberette årsregnskaber til Forsyningssekretariatet. Der kan endvidere pålægges bødestraf for at opkræve betaling fra forbrugerne i strid med den fastsatte økonomiske ramme, og for at udøve vand- eller spildevandsaktiviteter i strid med lovens § 15, hvorefter kommuner kun kan deltage i aktiviteter forbundet med vand- eller spildevandsforsyning

omfattet af vandsektorloven, hvis aktiviteterne udøves i et eller flere selskaber, som drives i aktie- eller anpartsselskabsform. Der kan også pålægges bødestraf for at overtræde reglerne om vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed og krav om regnskabsmæssig adskillelse, jf. vandsektorlovens §§ 18 og 19. Derudover kan der pålægges bødestraf for at undlade at efterkomme Forsyningssekretariatets påbud, jf. vandsektorlovens § 21, stk. 5 og 6.

Det følger endvidere af den gældende vandsektorlovs § 30, stk. 2, at der ved regler, der udstedes i medfør af loven, kan fastsættes en straf af bøde for den, der overtræder bestemmelserne i reglerne.

Både fysiske og juridiske personer kan straffes for overtrædelser af vandsektorloven. Strafansvaret for de juridiske personer er udtrykkeligt fastsat i vandsektorlovens § 30, stk. 3, og straffelovens § 26, stk. 1. Ved lovovertrædelser begået af juridiske personer er udgangspunktet ved valg af ansvarssubjekt, at tiltalen rejses mod den juridiske person.

Det gælder især, når den juridiske persons lovovertrædelse er motiveret af økonomiske grunde, men det vil også gælde, hvis den udviste uagtsomhed ikke er graverende, eller hvis forholdet er begået af underordnet personale.

Det foreslås at indsætte et nyt § 30, stk. 4, hvorefter et medlem af et vandselskabs ledelse, jf. årsregnskabslovens bilag 1, A, nr. 6, som er eller burde være vidende om, at et vandselskab ikke overholder strafbelagte regler i loven eller strafbelagte regler udstedt i medfør af loven, og som undlader at træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre, at overtrædelsen bringes til ophør, straffes med bøde, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Hvorfor er ledelsesmedlemmer og bestyrelser i vandselskaber meget mere “kriminelle” end ledelses- og bestyrelsesmedlemmer i varmeselskaber, affaldsselskaber eller Novo Nordisk. DANVA finder vurderingen af, at bestyrelses- og ledelsesmedlemmer i vandselskaber skal have et særligt ledelsesansvar i forhold til alle andre bestyrelsesmedlemmer, blot fordi der er tale om et vandselskab, for helt uacceptabelt. En logisk konsekvens vil være, at professionelle bestyrelseskræfter undlader at indgå i vandselskaberne og for i stedet at bruge “kræfterne” i andre sektorer/selskaber.

Den logiske konsekvens af forslaget er, at bestyrelseshonorarer og aflønning af ledelsen hæves for at kompensere for det øgede personlige strafansvar (risikoen for bøder, der ikke er omfattet af en bestyrelsesansvarsforsikring). Dermed vil forbrugerne komme til at betale up front og for alle selskaber. DANVA kan hverken se fornuften eller rimeligheden i forslaget.

Endelig skal DANVA påpege, at ledelsesmedlemmer ud fra beskrivelsen af ansvarssubjekt ved lovovertrædelse begået af juridiske personer allerede kan ifalde ansvar, hvis der er udvist en graverende uagtsomhed. Med de givne konsekvenser, mener DANVA, det mangler grundlag af indføre en særlig stafmulighed (ved fortsæt og grov uagtsomhed).

DANVA skal i øvrigt henvise til bilag 2 til høringssvaret.

Det følger af årsregnskabslovens bilag 1, A, nr. 6, at der ved virksomhedens ledelse forstås medlemmer af de ansvarlige ledelsesorganer, som varetager henholdsvis den øverste ledelse og den daglige ledelse efter de love, vedtægter, aftaler eller sædvaner, der gælder for virksomheden. I virksomheder, som har et tilsynsorgan eller et tilsynsråd, er tilsynsorganet eller tilsynsrådet omfattet af de bestemmelser, som gælder for det øverste ledelsesorgan. Er der ikke et særskilt ledelsesorgan i virksomheden, anses de personligt ansvarlige ejere i fællesskab for at udgøre det ansvarlige ledelsesorgan. Det vil således være denne kreds af ansvarssubjekter, der vil kunne straffes efter den foreslåede § 30, stk. 4.

Der vil eksempelvis kunne foreligge strafansvar, hvis Vandsektortilsynet har oplyst en direktør i et vandselskab direkte om den manglende overholdelse af reglerne om tilknyttet virksomhed eller om den manglende overholdelse af indtægtsrammen, og direktøren herefter ikke træffer de nødvendige foranstaltninger for at standse overtrædelsen.

Det er ikke hensigten med den foreslåede bestemmelse, at ledelsen i et vandselskab skal kunne straffes, såfremt de har gjort, hvad der må forventes af dem, f.eks. hvis et bestyrelsesmedlem er blevet opmærksom på manglende overholdelse af reglerne, men hvor de nødvendige foranstaltninger herefter bliver nedstemt af den øvrige bestyrelse eller på en generalforsamling. Det forudsættes således, at der ved overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i § 30, stk. 4, vil skulle foreligge forhold af en vis grovhed, og at det dermed

i praksis også vil være sager om tilsidesættelse af normer og handlepligter begået ved forsæt eller grov uagtsomhed, som vil kunne blive strafforfulgt.

Der vil derfor som minimum skulle foreligge grov uagtsomhed. Dette skyldes bl.a., at hvis tilregnelserkravet blot er simpel uagtsomhed kan der være risiko for, at ikke-strafværdig ledelsessvigt m.v. vil blive strafbart, og vil dermed stille sig i vejen for sædvanlig ledelse og drift af vandselskaber.

Det forudsættes også, at bøder til et medlem af et vandselskabs ledelse som udgangspunkt vil skulle udmåles i et interval fra 5.000 kr. og indtil en nettomånedsløn. Dog vil der i visse tilfælde skulle udmåles en skærpet bøde, eksempelvis hvis overtrædelsen er systematisk. Skærpede bøder vil skulle udmåles, så de svarer til 1-2 nettomånedslønninger. Bødeniveauet vil, selvom det er fastsat som interval, bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil derfor kunne fraviges i op- og nedgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10. Der vil ved bødeudmålingen skulle lægges vægt på, at bødestraffniveauet ligger i et interval, der vil tage højde for, at der i praksis forekommer forskellige lønninger for ledelsesmedlemmer af et vandselskab, og samtidig også vil indeholde den fornødne fleksibilitet i domstolenes mulighed for at fastsætte en passende og individualpræventiv bødestraf, som i særligt grove tilfælde vil kunne fraviges i opadgående retning.

Til § 2

Til nr. 1

Ifølge den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 46, stk. 3, er det miljø- og fødevarerministeren, der træffer afgørelse, såfremt der opstår uenighed om leveringsprisen i forbindelse med levering af vand fra en almen vandforsyning til en anden almen vandforsyning, når begge er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, i vandsektorloven.

Det foreslås, at vandforsyningslovens § 46, stk. 3, ændres, således at det vil være klima-, energi- og forsyningsministeren, der træffer afgørelse, såfremt der opstår uenighed om leveringsprisen i forbindelse med levering af vand

UDKAST

fra en almen vandforsyning til en anden almen vandforsyning, når begge er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1, i vandsektorloven.

Den foreslåede ændring i vandforsyningslovens § 46, stk. 3, vil medføre, at kompetencen til at træffe afgørelse flyttes fra miljøministeren til klima-, energi- og forsyningsministeren. Der er ikke tilsigtet øvrige ændringer i § 46, stk. 3.

Begrundelsen for forslaget er, at afgørelser om leveringsprisen mellem to almene vandforsyninger omfattet af vandsektorloven bedst varetages af klima-, energi- og forsyningsministeren set i forhold til denne ministers øvrige ressortansvar vedrørende regulering af takster og økonomiske rammer på vandsektorområdet.

Det bemærkes i øvrigt, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har haft ressortansvaret for sager om takster for bidrag til vandforsyningsanlæg fra forbrugerne siden 2015, hvor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet overtog sagerne fra Miljøministeriet, jf. kongelig resolution af 28. juni 2015.

Til nr. 2

Af vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1, 2. pkt., fremgår hvilke udgifter, som en almen vandforsyning lovligt må indregne i prisen for levering af vand. Disse udgifter skal være nødvendige og direkte relateret til den almene vandforsynings almindelige forsyningsaktivitet.

Det foreslås i § 52 a, stk. 1, 2. pkt., at flytte leddet »nødvendige omkostninger til« fra nr. 1 til begyndelsen af 2. pkt.

Den foreslåede ændring i vandforsyningsloven er en præcisering af gældende ret og der tilsigtes ingen ændringer i gældende retstilstand.

Bestemmelsen blev ved lov nr. 1518 af 27. december 2009 affattet til at indeholde en punktopstilling over udgifter, hvoraf det fremstår som at kun nødvendige omkostninger til indvinding og distribution af vand kan indregnes i prisen. Dette er imidlertid upræcist, eftersom en almen vandforsyning efter gældende ret vil kunne indregne alle de anførte udgifter efter § 52 a, stk. 1, i prisen, såfremt udgifterne er nødvendige omkostninger.

Med ændringen ønskes præciseret, at en almen vandforsyning vil kunne indregne alle de anførte udgifter efter § 52 a, stk. 1, i prisen, såfremt udgifterne

er nødvendige omkostninger, som er direkte relateret til den almene vandforsynings almindelige forsyningsaktivitet. Der foreslås derudover ikke nogen ændring af, hvilke omkostninger der er nødvendige og dermed kan indregnes i prisen for levering af vand.

Begrundelsen for ændringen er, at præcisere at kravet om omkostningernes nødvendighed gælder for alle de anførte udgifter i § 52 a, stk. 1, 2. pkt.

Nødvendighedsvurderingen er primært en vurdering, som skal varetages af de, som drifter forsyningen og deres bestyrelse. De skal dog naturligvis have saglige argumenter herfor, som bl.a. afspejler de planer og lovgivning, som de opererer under.

I Energistyrelsens takstvejledning fra 2017 fremgår, hvorledes takster afspejler det som er miljømæssigt eller forsyningsmæssigt nødvendige, se eksempelvis afsnit 5.4 om differentierede takster.

Se i øvrigt styrelsens bemærkninger til nr. 5.

Til nr. 3

Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1, nr. 4, at bidrag til dækning af udgifter til Forsyningssekretariatet, jf. kapitel 4 i vandsektorloven, kan indregnes i prisen for levering af vand.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 52 a, stk. 1, nr. 4, at ændre navnet Forsyningssekretariatet til Vandsektortilsynet.

Bemærkning:

DANVA skal i forhold hertil gøre opmærksom på sine bemærkninger til § 1 nr. 1.

Den foreslåede ændring i vandforsyningslovens § 46, stk. 3, er en konsekvens af, at Forsyningssekretariatet foreslås at skifte navn til Vandsektortilsynet, da dette er mere dækkende jf. lovforslagets § 1, nr. 1 og bemærkningerne hertil.

Til nr. 4

§ 52 a i vandforsyningsloven vedrører fastsættelse af bidrag for drikkevand. Der er efter den gældende bestemmelse i § 52 a, hjemmel til at bidragsfinansiere nødvendige omkostninger,

Vi skal henviser til den under § 2 nr. 2 anførte kommentar til nødvendige omkostninger.

der er direkte relateret til den almene vandforsynings almindelige forsyningsaktivitet. Det fremgår af § 52 a, stk. 1, nr. 6, at udgifter ved forrentning af fremmedkapital kan indregnes i prisen. Dette gælder dog kun forrentning af fremmedkapital, som er nødvendig for en effektiv drift. Efter bemærkningerne til følgeloven til den oprindelige vandsektorlov kan forrentning, som ikke er nødvendig for en effektiv drift, ikke indregnes. Dette gælder f.eks. stiftertilgodehavender eller gæld optaget til indfrielse af sådanne tilgodehavender, som er opstået ved indskud af vandforsyningsaktiver i et kapitalsselskab, som overstiger den værdi, hvortil aktiverne er nedskrevet over priserne. Forrentning af den form for fremmedkapital er åbenbart unødvendige udgifter og vil resultere i, at vandforbrugerne vil betale udgifterne flere gange.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 52 a, stk. 4, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om prisfastsættelsen efter stk. 1, herunder regler om forrentning af indskudskapital.

Det foreslås, at », herunder regler om forrentning af indskudskapital« udgår af § 52 a, stk. 4.

Den foreslåede ændring vil medføre, at en eventuel fremtidig indførelse af mulighed for, at drikkevandsforsyningselskaber kan opkræve bidrag til forrentning af andet end nødvendig fremmedkapital, vil kræve en lovændring.

Bemyndigelsen har aldrig været udnyttet, og en udnyttelse ville stride mod de principper, som de nuværende regler i den økonomiske regulering i vandforsyningsloven og vandsektorloven bygger på.

Der er ikke en tilsvarende bemyndigelse i spildevandsbetalingsloven, hvorfor indførelse af mulighed for en sådan forrentning for spildevandsforsyningselskaberne efter gældende ret ville kræve en lovændring.

DANVA er ikke enig i, at bemyndigelsen er stridende mod de nuværende principper i den økonomiske regulering. Vi skal gøre opmærksom på, at bestemmelsen bevidst er valgt opretholdt ved ændringen af vandsektorloven.

Endvidere finder DANVA anledning til at spørge, hvorledes fjernelsen harmonerer med den tilpasning af modregningsreglerne og den økonomiske regulering, som skal finde sted når 2018 –aftalens punkt 7 skal implementere (Punktet er ikke medtaget i nærværende lovforslag). Ifølge 2018–aftalens punkt 7 skal tilpasningen give mulighed for at anvende fri kapital fra andre forsyningsområder i vandselskaberne med henblik på, at vandselskaberne kan optimere kapitalstrukturen i forhold til et fluktuerende investeringsbehov og lånebehov samt skat.

Vi finder ikke entydigt, at det ikke hjemmel til indregning af indskudskapital efter spildevandsbetalingsloven, idet vi henviser til dennes § 1, stk. 8 med tilhørende lovbemærkninger.

DANVA mener ikke, at muligheden for at fastsætte forretning af indskudskapital skal begrænses på hverken vand- eller spildevandsområdet.

Til nr. 5

Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 1. pkt., at en almen vandforsyning fastsætter anlægs- og driftsbidrag en gang årligt.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 53, *stk. 1, 1. pkt.*, at en almen vandforsyning fastsætter anlægs- og driftsbidrag.

Den foreslåede affattelse af vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 1. pkt., vil medføre, at det ikke længere fremgår af lovens § 53, stk. 1, 1. pkt., at almene vandforsyninger fastsætter anlægs- og driftsbidrag en gang årligt.

Baggrunden for forslaget om at ophæve kravet i loven om forsyningens årlige fastsættelse er, at der er behov for mere klare regler om sammenhængen mellem selskabets fastsættelse, kommunalbestyrelsens godkendelse og kommunens tilsyn med forsyningens overholdelse af pligten til at indsende til godkendelse. Dette kan mest hensigtsmæssigt fastsættes samlet i en bekendtgørelse, herunder klare regler om hvor ofte, forsyningen som minimum skal fastsætte anlægs- og driftsbidrag samt indsende til kommunalbestyrelsen. Det forventes, at der ved udmøntning af den foreslåede § 53, stk. 7, i vandforsyningsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 6, og bemærkningerne hertil, vil blive fastsat krav om, at fastsættelse af anlægs- og driftsbidrag skal ske mindst en gang årligt.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 1. pkt., vil udover ovennævnte ændring medføre, at den nugældende § 53, stk. 1, 1 pkt., videreføres, således at almene vandforsyninger har en pligt til at fastsætte de anlægs- og driftsbidrag, som forsyningen vil opkræve i kommende opkrævningsperiode. Anlægs- og driftsbidrag omfatter både engangsbidrag (herunder bidrag til vandforsyningens hovedanlæg, bidrag til forsyningsledninger og bidrag til stikledning) og løbende bidrag.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 2. pkt., at bidragsfastsættelsen for selskaber omfattet af vandsektorloven skal ske under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af §§ 6 eller 6 a i vandsektorloven.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 3. pkt., at anlægs- og driftsbidrag i særlige tilfælde kan fastsættes forskelligt for geografiske områder.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 2. pkt., at anlægs- og driftsbidrag i særlige tilfælde kan fastsættes forskelligt for geografiske områder.

Forslaget til affattelse af vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 2. pkt., vil medføre en ophævelse af den nugældende § 53, stk. 1, 2. pkt., hvoraf det fremgår, at fastsættelsen af bidrag skal ske under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af §§ 6 eller 6 a i vandsektorloven. Baggrunden for forslaget om ophævelse af vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 2. pkt. er, at bestemmelsen indebærer en unødvendig dobbeltkontrol i forhold til indtægtsrammeregulering. Der henvises til bemærkningerne herom i lovforslagets kapitel 3.3. Der henvises endvidere til den foreslåede § 54, stk. 2, i vandforsyningslovens, jf. lovforslagets § 2, nr. 7, og bemærkningerne herom. Heraf fremgår det, at klima-, energi- og miljøministeren gives bemyndigelse til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens afgørelse, herunder f.eks. krav vedrørende kommunal kontrol af indtægtsrammeregulering.

Forslaget om affattelse af vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 2. pkt., vil desuden medføre, at den nugældende § 53, stk. 1, 3. pkt., bliver til 2. pkt.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 2. pkt., vil have den virkning, at almene vandforsyninger i særlige tilfælde kan diffe-

rentiere bidrag mellem ensartede forbrugere. Udgangspunktet for fastsættelse af bidrag er primært et solidaritetsprincip, hvorefter alle betaler den samme kubikmetertakst for levering af vand, samme administrationsbidrag og samme anlægsbidrag for tilslutning af sammenlignelige ejendomme til anlægget. De fleste almene vandforsynings bidrag (takster) fastsættes som én takst for én type forbrugere i én kommune. Bestemmelsen indebærer, at almene vandforsyninger i særlige tilfælde kan differentiere bidrags (takster) inden for selskabets forsyningsområder.

Med særlige tilfælde sigtes f.eks. til tilfælde, hvor den almene vandforsyning kan begrunde differentieringen i historiske eller fremtidige faktiske forhold vedrørende forsyningsmuligheder eller forsyningsydelser. Der kan differentieres på grundlag af, at omkostninger til at forsyne ejendomme navnlig varierer efter områdets karakter, herunder om et område er tæt eller mindre tæt bebygget.

Et særligt tilfælde kan også være, at en stor vandforbrugende virksomhed får nedsat, og dermed differentieret, det faste kubikmeterbidrag, hvis det konkret kan begrundes i, at omkostningerne forbundet med forsyningen af denne virksomhed er væsentligt mindre pr. kubikmeter end forsyningen af mindre ejendomme. Videre kan særlige tilfælde omfatte tilfælde, hvor fusionerede almene vandforsyninger differentierer taksterne inden for de tidligere forskellige forsyningsområder, da de tidligere forsyningsområder med overvejende sandsynlighed har haft forskellige takster. Forskellene kan være begrundet i historisk forskellig prioritering af drift og investering, men kan også være begrundet i forskellige miljømæssige eller geografiske forhold, som giver anledning til forskelle i den almene vandforsynings omkostninger til at drive forsyningen.

Bestemmelsen vil også kunne anvendes, hvis en almen vandforsyning dækker flere kommuner (f.eks. efter en fusion), men hvor de enkelte kommunalbestyrelser stiller forskellige krav til den almene vandforsynings opnåelse af krav til miljø og service inden for den enkelte kommunes geografiske område. Den almene vandforsyning kan som en følge heraf differentiere taksterne, så forbrugerne i den kommune, som ønsker et højt miljø- og serviceniveau, eller hvor nye tiltag er miljømæssigt eller forsyningsmæssigt nødvendige, betaler mere, hvorimod forbrugerne i en kommune, som f.eks. ønsker et lavere miljø- eller serviceniveau eller, hvor tilsvarende tiltag ikke er miljømæssigt eller forsyningsmæssigt nødvendige, betaler mindre.

UDKAST

De særlige tilfælde skal kunne varetages efter vandforsyningslovens formålsbestemmelse, f.eks. kan fastsættelsen af differentierede takster fortsat ikke begrundes i hensyn til bestemte forbrugerkategorier, f.eks. af sociale hensyn eller som indirekte støtte til erhverv.

Differentierede takster kan fastsættes i en overgangsperiode, f.eks. efter en fusion, eller som en blivende forskel i taksten. Dette vil gælde uagtet om almene vandforsyninger fusionerer på tværs af kommunegrænser, men dog kun så længe differentieringens formål kan begrundes sagligt.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 4. pkt., at de årligt fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 3. pkt., at de fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal godkendes eller anmeldes i overensstemmelse med § 54 og regler udstedt i medfør heraf.

Den foreslåede affattelse af vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 3. pkt., vil indebære, at den almene vandforsynings fastsatte anlægs- og driftsbidrag enten godkendes eller anmeldes, og godkendelse henholdsvis anmeldelse vil skulle ske i overensstemmelse med vandforsyningslovens § 54 og regler, der vil skulle fastsættes i medfør af lovens § 54.

Baggrunden for forslaget om, at størrelsen på anlægs- og driftsbidrag skal enten godkendes eller som noget nyt anmeldes, er, at det er vurderet, at der kan være tilfælde, hvor godkendelse hvert år ikke er nødvendig. Der henvises til den foreslåede § 54, stk. 3, i vandforsyningsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

Baggrunden for forslaget om, at godkendelse og anmeldelse skal ske i overensstemmelse med § 54 og regler fastsat i medfør af § 54, er, at det ud fra erfaringerne med nuværende praksis er vurderet, at den kommunale godkendelsesordning kan styrkes ved, at der fastsættes mere klare regler om formålet med og indholdet i godkendelsesordningen. Der henvises til den foreslåede § 54, stk. 1, og stk. 2, i vandforsyningsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 7, og bemærkningerne herom.

Ifølge den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 6. pkt., skal de godkendte anlægs- og driftsbidrag være tilgængelige på den almene vandforsynings hjemmeside.

UDKAST

Det foreslås i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 4. pkt., at de godkendte eller anmeldte anlægs- og driftsbidrag skal være tilgængelige på den almene vandforsynings hjemmeside.

Den foreslåede affattelse af vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 4. pkt., vil indebære, at såvel godkendte som anmeldte bidrag skal være tilgængelige på den almene vandforsynings hjemmeside.

Begrundelsen for forslaget er, almene vandforsyningers fastsatte bidragsstørrelser skal være tilgængelige på den almene vandforsynings hjemmeside. Dermed kan den almene vandforsynings kunder til enhver tid finde oplysninger om den almene vandforsynings priser. Forslaget vil desuden indebære, at gældende § 53, stk. 1, 6. pkt. bliver til § 53, stk. 1, 4. pkt.

Det følger af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 5. pkt., at for almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender bidragene for de øvrige kommuner.

Den foreslåede affattelse af vandforsyningslovens § 53, stk. 1, vil indebære, at den gældende § 53, stk. 1, 5. pkt., ophæves i § 53, stk. 1. Begrundelsen for dette forslag er, at den gældende § 53, stk. 1, 5. pkt., af lovtekniske grunde foreslås at indgå i § 54, stk. 1, 4. pkt., i vandforsyningsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 6

Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandforsyningslov § 53, stk. 7, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om almene vandforsyningers fastsættelsen af bidrag, herunder om blandt andet form og indhold af almene vandforsyningers takstblade.

Det foreslås, at det i vandforsyningslovens § 53, stk. 7, som 2. pkt., indsættes, at ministeren endvidere kan fastsætte regler om, hvor ofte den almene vandforsyning som minimum skal fastsætte anlægs- og driftsbidrag, herunder om fastsættelsen skal ske for kalenderår.

Den foreslåede indsættelse i vandforsyningslovens § 53, stk. 7, 2. pkt., vil medføre, at ministeren vil kunne fastsætte krav om, hvor ofte en almen vandforsyning som minimum vil skulle fastsætte størrelsen på anlæg- og driftsbidrag, herunder at fastsættelsen skal ske for kalenderår.

UDKAST

Begrundelsen for forslaget om krav til, hvor ofte en almen vandforsyning som minimum skal fastsætte anlægs- og driftsbidrag, er, at lovforslagets § 2, nr. 5, om indsættelse af § 53, stk. 1, i vandforsyningsloven vil indebære, at det gældende krav, der fremgår af i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 4. pkt., om at en almen vandforsyning årligt skal fastsætte anlægs- og driftsbidrag, ophæves i loven. Fastsættelse af krav om, hvor hyppigt selskaberne som minimum skal fastsætte bidrag, i en bekendtgørelse i stedet for som i dag i loven, vil indebære, at der i en bekendtgørelse kan fastsættes samlede regler om sammenhængen mellem selskabets bidragsfastsættelse og kommunens bidragsgodkendelse.

Det er hensigten, at der i første omgang vil blive fastsat krav om, at for almene vandforsyninger, der er omfattet af kapitel 3 i vandsektorloven, skal fastsættelsen ske for kalenderår. En sådan bestemmelse vil ikke være til hinder for at selskabet ændrer bidraget i løbet af kalenderåret i overensstemmelse med gældende regler. Det er endvidere hensigten, at der i første omgang for øvrige vandforsyninger vil blive fastsat, at en almen vandforsyning mindst en gang årligt skal fastsætte anlægs- og driftsbidrag. Dette vil indebære, at der ikke er et krav om, at en opkrævningsperiode skal være præcist et år. Det bliver dermed tydeligere, at en opkrævningsperiode kan være mindre end et år, hvis der er anledning til dette, men ikke mere end 12 måneder.

Begrundelsen for forslaget om muligheden for at fastsætte regler om, at en almen vandforsyning skal fastsætte anlæg- og driftsbidrag for et kalenderår, er, at almene vandforsyninger, der er omfattet af vandsektorloven, får fastsat deres indtægtsrammer for en periode, der følger kalenderåret. I forhold til kommunalbestyrelsens eventuelle kontrol, af at en almen vandforsynings fastsatte anlægs- og driftsbidrag forventes at kunne overholde indtægtsrammereguleringen, kan der være behov for, at fastsættelsen af anlægs- og driftsbidrag sker for en periode, der svarer til den periode, som indtægtsrammereguleringen følger.

Fastsættelse af regler om, at en almen vandforsyning skal fastsætte anlæg- og driftsbidrag for et kalenderår, kan anvendes for en gruppe af almene vandforsyninger f.eks. almene vandforsyninger omfattet af vandsektorlovgivningen. Fastsættelse af regler herom vil ikke være til hinder for, at den almene vandforsyning i løbet af kalenderåret fastsætter og får godkendt eller anmelder nye drifts- og anlægsbidrag for den resterende del af kalenderåret, hvis der er forsyningen har behov for dette.

UDKAST

Til nr. 7

Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 4. pkt., at de årligt fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges.

Det foreslås, at det i vandforsyningslovens § 54, stk. 1, 1. pkt., indsættes, at de i medfør af § 53, stk. 1, fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 1, 1. pkt., vil medføre, at de anlægs- og driftsbidrag, som den almene vandforsyning fastsætter i medfør af § 53, stk. 1, 1. og 2. pkt., skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 1, 1. pkt., vil alene indebære den ændring, at den nugældende § 53, stk. 1, 4. pkt., bliver til § 54, stk. 1, 1. pkt. Begrundelsen for forslaget om flytning af dette bestemmelse er alene lovteknisk. Bestemmelsen i forslaget til § 54, stk. 1, 1. pkt., i vandforsyningsloven samles hermed i forslaget til § 54 i vandforsyningsloven sammen med andre bestemmelser, der regulerer kommunalbestyrelsens opgaver vedrørende den almene vandforsynings bidrag.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 1, 1. pkt., vil indebære, at en almen vandforsyning, der leverer vand til forbrugere i flere kommuner, skal have bidragene godkendt af flere kommunalbestyrelser. Dog foreslås det i § 54, stk. 1, 4. pkt., at kommunalbestyrelserne har mulighed for at aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender for alle kommuner, jf. lovforslagets § 2, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 4. pkt., at kommunalbestyrelsen skal godkende de anlægs- og driftsbidrag, der er fastsat af den almene vandforsyning. Der er i gældende regler ikke fastsat nærmere eksplicite regler om formålet og indholdet i kommunalbestyrelsens godkendelse.

Det foreslås, at det i vandforsyningslovens § 54, stk. 1, 2. pkt., indsættes, at kommunalbestyrelsens godkendelse skal ske i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 54, stk. 2, og i medfør af § 55 b.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 1, 2. pkt., vil indebære, at kommunalbestyrelsens afgørelse om de anlæg og driftsbidrag,

der er fastsat for kommende opkrævningsperiode, vil skulle træffes i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 54, stk. 2, og i medfør af § 55 b.

Begrundelsen for forslaget om, at godkendelse skal ske i overensstemmelse med nærmere fastsatte regler, er, at der har vist sig at være behov for mere klare regler om grundlaget for kommunalbestyrelsen afgørelser om godkendelse eller afslag. Der henvises til den foreslåede § 54, stk. 2, og den foreslåede § 55 b i vandforsyningsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 7, og bemærkningerne herom.

Det foreslås, at det vandforsyningslovens § 54, stk. 1, 3. pkt., indsættes, at anlægs- og driftsbidrag dog ikke skal godkendes, såfremt fastsættelsen anmeldes til kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges, i henhold til regler fastsat i medfør af § 54, stk. 3, og i medfør af § 55 b.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 1, 3. pkt., vil indebære, at anlægs- og driftsbidrag ikke skal godkendes af kommunalbestyrelsen, såfremt fastsættelsen er lovligt anmeldt til kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges, i henhold til regler fastsat i medfør af § 54, stk. 3, og i medfør af § 55 b.

Begrundelsen for forslaget om, at kravet om godkendelse kan ændres til et krav om anmeldelse, er, at nuværende praksis vedrørende godkendelsesordningen har vist, at der i nogle tilfælde kan anvendes en anmeldelsesordning, der administrativt er mere enkel for både selskaber som kommuner end den nuværende ordning med årlige forudgående godkendelser. Der henvises til den foreslåede § 54, stk. 3, i vandforsyningsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 7, og bemærkningerne om betingelserne for at udmønte anmeldelsesordningen.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 5. pkt., at for almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at kun den ene kommunalbestyrelsen godkender bidragene for de øvrige kommuner.

Det foreslås, at det i vandforsyningslovens § 54, stk. 1, 4. pkt., indsættes, at for almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelsen i de pågældende kommuner aftale, at kun den ene

UDKAST

kommunalbestyrelse godkender eller modtager anmeldelse af bidragene for de øvrige kommuner.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 1, 1. pkt., vil indebære, at den nugældende § 53, stk. 1, 5. pkt., bliver til § 54, stk. 1, 4. pkt. Dette forslag er lovteknisk begrundet.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 1, 4. pkt., vil endvidere indebære, at for almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelsen i de pågældende kommuner aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender eller modtager anmeldelse af bidragene for de øvrige kommuner. Begrundelsen for dette forslag er en konsekvens af, at der med forslaget til vandforsyningslovens § 54, stk. 1, 3. pkt., som noget nyt indføres mulighed for anmeldelse i stedet for godkendelse.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 1, 4. pkt., der er flyttet fra § 53, stk. 1, 5. pkt., samt ændret som følge af forslaget om anmeldelse, vil indebære, at kommunalbestyrelserne har mulighed for at aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender taksterne henholdsvis modtager anmeldelser for alle kommuner (sideordnet delegation). F.eks. kan det aftales, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender takster henholdsvis modtager anmeldelser for alle kommuner, *eller at alle kommunalbestyrelser skal være enige om godkendelse af taksterne henholdsvis om tilsynet med anmeldte takster for alle kommuner, også selvom der er indført differentierede takster.*

DANVA tænker ikke, at der er behov for at synliggøre denne aftalemulighed. En sådan aftale vil skabe yderst u hensigtsmæssige rammer for forsyningerne ift. godkendelsesprocesserne og samspillet med den økonomiske regulering.

Den vil også skabe en særdeles kompleks godkendelsesprocedure, hvilket som udgangspunkt ikke er formålet med at gøre brug af den sideordnede delegation.

Kommunernes delegationskompetence forudsættes udnyttet ved, at de respektive kommunalbestyrelser indgår en aftale, hvori rækkevidden af kompetencefordelingen og om eventuelt ophør af aftalen om delegation udtrykkeligt er fastsat.

UDKAST

Ifølge den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 4. pkt., skal anlægs- og driftsbidrag godkendes af kommunalbestyrelsen. Derudover er der ikke fastsat nærmere eksplicite regler om formål med og indhold i kommunalbestyrelsens godkendelse. Det forudsættes, at kommunalbestyrelsens kontrol i henhold til vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 4. pkt., omfatter en kontrol af, at anlægs- og driftsbidrag er fastsat under overholdelse af hvile i sig selv-princippet, jf. vandforsyningslovens § 52 a. Det forudsættes endvidere, at kommunalbestyrelsens kontrol af hvile i sig selv-princippet, herunder af nødvendigheden af de af den almene vandforsynings udgifter, vedrører typen af konkrete udgifter såvel som størrelsen på konkrete udgifter, samt planlagte såvel som afholdte udgifter.

Der henvises til beskrivelsen af gældende ret i afsnit 3.3.1.1.

Det foreslås, at det i vandforsyningslovens § 54, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 1, 1. pkt., herunder om formålet med godkendelsen og om krav til kommunalbestyrelsens godkendelse.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 2, 1. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle fastsætte nærmere regler om den i § 54, stk. 1, 1. pkt., fastlagte kommunale godkendelse af anlægs- og driftsbidrag, herunder om formålet med godkendelsen og om krav til kommunalbestyrelsens kontrol i forbindelse med godkendelse.

Begrundelsen for den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 2, 1. pkt., er, at en mere klar regulering vedrørende godkendelsesordningen vil medføre, at kommunerne kan varetage en kontrol, hvor ensartetheden i sammenlignelige sager og effektiviteten i den kommunale kontrol øges i forhold til vandselskabernes overholdelse af reglerne om fastsættelse af størrelsen på anlægs- og driftsbidrag, herunder overholdelsen af hvile i sig selv-princippet og andre bestemmelser om, hvad vandselskabet kan indregne i anlægs- og driftsbidrag. En mere klar regulering af formål og krav til godkendelsesordningen vil bedst kunne fastsættes i en bekendtgørelse.

Den foreslåede bemyndigelse vedrørende anlægs- og driftsbidrag indeholder mulighed for at fastsætte regler om formål og indhold m.v. i forhold til de typer af delbidrag, som anlægs- og driftsbidrag omfatter.

UDKAST

Bemyndigelsen til at fastsætte regler om formålet med godkendelsen indeholder mulighed for at fastsætte regler om, at formålet med den kommunale godkendelses- og anmeldelsesordning fastlagt i lovens § 54, stk. 1, er at sikre en effektiv kontrol af almene vandforsyningers overholdelse af betalingsregler i vandforsyningsloven i forhold til fastsættelse og opkrævning af anlægs- og driftsbidrag. Bemyndigelsen indeholder endvidere mulighed for at fastsætte regler om, at formålet med reglerne om godkendelse eller anmeldelse af bidrag er at sikre forbrugernes interesser i gennemsigtighed i forhold til almene vandforsyningers opkrævning af bidrag. Bemyndigelsen kan desuden anvendes til at fastsætte regler om, at fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal være godkendt af kommunalbestyrelsen eller anmeldt til kommunalbestyrelsen inden opkrævningsperiodens begyndelse. Bemyndigelsen kan endvidere anvendes til at fastsætte regler om den almene vandforsynings foreløbige opkrævninger og om eventuel udligning, hvis kommunalbestyrelsen mod forventning ikke har truffet afgørelse om godkendelse inden opkrævningsperiodens begyndelse.

Bemyndigelsen til at fastsætte regler om indholdet i kommunalbestyrelsens godkendelsen vil indebære, at der i medfør af § 54, stk. 2, 1. pkt., skal fastsættes regler om, hvilke regler kommunalbestyrelsen skal påse overholdelsen af som led i godkendelsen af bidragene. Hensigten er at gøre det klart, at kommunalbestyrelsens opgave fortsat *alene* er at udføre en legalitetskontrol, og at gøre det klart, hvilke reglers overholdelse, der indgår i kommunalbestyrelsens legalitetskontrol.

Forslaget vil have den virkning, at det vil kunne fastsættes, at kommunalbestyrelsen skal godkende fastsatte anlægs- og driftsbidrag, såfremt kommunalbestyrelsen har konstateret, at selskabet har indsendt de påkrævede oplysninger, og såfremt det er konstateret, at anlægs- og driftsbidrag er fastsat i overensstemmelse med de regler, der i bekendtgørelsen fastlægges som betingelse for at kommunalbestyrelsen kan godkende bidragene. En sådan udmøntning vil indebære, at det bliver tydeliggjort, at kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om godkendelse, når kommunalbestyrelsen forinden har kontrolleret overensstemmelse med de nærmere fastlagte regler om fastsættelse af bidragsstørrelser. Konsekvensen vil endvidere være, at kommunalbestyrelsen ikke kan nægte godkendelse, hvis alle de af legalitetskontrollen omfattede regler er opfyldt af selskabet ved fastsættelsen af bidragene.

I medfør af forslaget til § 54, stk. 2, 1. pkt., vil ministeren kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen inden godkendelse af størrelsen på ind-

sendte anlægs- og driftsbidrag skal kontrollere, at bidragene er fastsat i overensstemmelse med de i vandforsyningslovens gældende regler om fastsættelse af størrelsen på anlægs- og driftsbidrag, dvs. de såkaldte betalingsregler. Betalingsreglerne omfatter navnlig vandforsyningslovens § 52 a, § 53, samt eventuelle regler fastsat i medfør af § 53, stk. 7. Det bemærkes, at en kontrol af overholdelsen af betalingsreglerne kan omfatte inddragelse af vandforsyningslovens øvrige relevante bestemmelser, herunder f.eks. lovens formålsbestemmelser i det omfang disse har betydning for betalingsreglerne. I medfør af forslaget til § 54, stk. 2, 1. pkt., kan ministeren endvidere fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen inden godkendelse af størrelsen på indsendte anlægs- og driftsbidrag skal kontrollere miljø- og vandforsyningsregler i vandforsyningsloven.

Bemyndigelsen vil endvidere kunne anvendes til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens kontrol af overholdelsen af hvile i sig selv-princippet, herunder regler der kan styrke kontrollen af, om indtægter og udgifter balancerer over en årrække. Det er hensigten, at der ved den første udmøntning af hjemlen fastlægges krav om, at kommunalbestyrelsen inden godkendelse af størrelsen på indsendte anlægs- og driftsbidrag skal kontrollere, at bidrag er fastsat i overensstemmelse med et godkendt regulativ samt i overensstemmelse med nærmere fastlagte betalingsregler i vandforsyningsloven.

I medfør af forslaget til § 54, stk. 2, 1. pkt., vil ministeren endvidere kunne videreføre eller tilpasse det i dag i medfør af § 54, stk. 1, 2. pkt., gældende krav om, at kommunalbestyrelsen for forsyninger omfattet af vandsektorloven i alle tilfælde, hvert år skal kontrollere, at fastsættelsen af anlægs- og driftsbidrag sker under overholdelse af den indtægtsramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af § 6 i vandsektorloven. Herunder vil det nugældende krav kunne opretholdes i en overgangsperiode, indtil de ændrede regler efter vandsektorloven om fastsættelse og kontrol af indtægtsrammerne finder anvendelse.

Bemyndigelsen vil f.eks. kunne anvendes til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen som led i takstgodkendelsen alene skal kontrollere indtægtsrammen for et konkret selskab, såfremt kommunalbestyrelsen har modtaget en meddelelse fra Vandsektortilsynet om, at der i forhold til det konkrete selskab er anledning til, at kommunalbestyrelsen foretager en kontrol i forbindelse med kommende godkendelse. Hermed kan kommunalbestyrelsens kontrol i det enkelte år f.eks. blive begrænset til de konkrete selskaber, hvor den fleksibilitet mellem de enkelte år, der er indbygget i indtægtsrammereguleringen, er overskredet, jf. den påtænkte kontrolordning

UDKAST

omhandlet i de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.5, og de konkrete selskaber, som har fået et fradrag i rammen på grund af, at de har afholdt omkostninger, der ikke lovligt kunne takstfinansieres.

Ved den første udmøntning af bemyndigelsen er det således hensigten at fastsætte, at kommunalbestyrelsen alene skal kontrollere, om indtægtsrammen for det kommende år kan overholdes, hvis Vandsektortilsynet har truffet afgørelse om fradrag i rammen for de følgende år, fordi vandselskabet har overskredet fleksibiliteten i indtægtsrammesystemet, eller fordi der er konstateret en ulovlig omkostning og foretaget fradrag i indtægtsrammen af den grund, og Vandsektortilsynet har sendt meddelelse herom til selskabet og kommunen. Vandsektortilsynet vil således skulle give meddelelse til selskabet og kommunen i de tilfælde, hvor selskabet i foregående år har overskredet sine indtægtsrammer i et omfang, så den fleksibilitet mellem de enkelte år, der er indbygget i indtægtsrammereguleringen, er overskredet, jf. den påtænkte kontrolordning omhandlet i de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.5. og Vandsektortilsynet derfor har foretaget fradrag i indtægtsrammen for det følgende år. Vandsektortilsynet vil endvidere skulle give meddelelse til kommunen i tilfælde, hvor tilsynet har konstateret, at vandselskabet har afholdt ulovlige omkostninger, og tilsynet har foretaget fradrag i rammen af den grund. Vandsektortilsynets meddelelse til kommunen skal indeholde oplysning om størrelse af indtægtsrammen for det følgende kalenderår samt i givet fald oplysninger om de ulovligt afholdte omkostninger. Efter modtagelse af meddelelsen fra Vandsektortilsynet skal selskabet i forbindelse med indsendelse af takst til kommunal kontrol indsende en redegørelse til kommunen om den forventede overholdelse af rammen. Kommunen vil skulle kontrollere, at vandselskabet har indsendt denne redegørelse til kommunen om, hvordan indtægtsrammen for det kommende kalenderår forventes overholdt, ved siden af oplysninger for den almindelige kontrol af hvile i sig selv-princippet, herunder oplysninger om budget. På baggrund heraf skal kommunen påse, at vandselskabets indtægtsramme for det kommende år må forventes overholdt. Kommunen skal således påse, at selskabets samlede indtægter fra anlægs- og driftsbidrag tillagt andre forventede indtægter, som skal indtægtsføres i medfør af bekendtgørelsen om økonomiske rammer, f.eks. indtægter fra salg, forpagtning, udlejning eller lignende af overskudskapacitet i vandselskabets anlæg, salg af overskuds- eller biprodukter og salg af energi, finansielle indtægter og overskud fra tilknyttet virksomhed, ikke forventes at overstige vandselskabets indtægtsramme for det kommende kalenderår tillagt forventede nye tillæg og forventede ændringer i IPO.

I forbindelse med den første udmøntning af den foreslåede bemyndigelse er det endvidere hensigten, at der fastsættes en overgangsbestemmelse i forhold til kommunalbestyrelsens godkendelse af bidrag efter vandforsyningslovens § 54, stk. 2, for vandselskaber, der er omfattet af kapitel 3 i vandsektorloven. Det kan fastsættes, at i forhold til godkendelser, der vedrører en opkrævningsperiode, der omfatter hele eller dele af 2024, skal kommunalbestyrelsen påse, at bidragene er fastsat under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af §§ 6 eller 6 a i vandsektorloven.

Som beskrevet i bemærkningerne til forslaget til vandsektorlovens § 8, nr. 1, litra a, og nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, er det hensigten at fastsætte, at Vandsektortilsynet kan træffe afgørelse om at udelukke omkostninger fra genberegningen af omkostningsrammen og foretage fradrag i rammen, hvis Vandsektortilsynet bliver opmærksom på en omkostning, som tilsynet vurderer, ikke lovligt kan bidragsfinansieres i henhold til vandforsyningsloven. Dette gælder *både* de omkostninger, hvor Vandsektortilsynet generelt er tillagt tilsynsrollen, som det efter gældende ret er tilfældet i forhold til omkostningsbekendtgørelsen, *og omkostninger, hvor tilsynsforpligtelsen generelt ligger hos kommunalbestyrelsen som led i godkendelsen af vandselskabets takster*. Det gælder også, selv om kommunalbestyrelsen har godkendt takster på baggrund af et budget, hvori de pågældende omkostninger indgår, eller i øvrigt har fundet, at de pågældende omkostninger kunne bidragsfinansieres.

DANVA finder det dybt kritisabel, at det centrale tilsyn med vandsektoren fremadrettet tillægges beføjelsen til at vurdere, hvilke omkostninger som vandselskaberne kan få dækket uanset ressortfordeling. Med bestemmelsen bliver det den centrale økonomiske regulator og ikke hverken selskabets ledelse eller ejere, som træffer beslutningerne af betydning for selskabets aktivitet, drift og investeringer. Da det er tilsynet, som skal bedømme, hvornår der er tale om et nødvendigt lån til investeringer, en nødvendig henlæggelse eller en nødvendige beskyttelse af grundvandsressourcen.

Ændringen kan få betydelig og måske utilsigtede konsekvenser jf. erfaringerne fra andre forsyningssektorer. Forsyningstilsynet har eksempelvis vurderet at køb af grøn energi ikke er en nødvendig omkostning i fjernvarmeselskaberne jf. Tilsynets vejledende udtalelse af 22. januar 2021 om indregning af omkostninger til køb af grøn energi mv. i fjernvarmer priserne. Ligeledes har spørgsmålet om hvorvidt en underdækning er

en nødvendig omkostning, der kan opkræves og dermed rækkevidden af hvile-i-sig-selv princippet været omstridt jf. Energiklagenævnets afgørelse af 19. december 2018.

DANVA er bekymret for, at det ikke bliver forsyningsekspertise og lokale myndigheders beslutninger men den centraliserede økonomiske regulators syn på nødvendighed der bliver afgørende for forsyningssikkerhed, klimasikring, samt innovation og grøn omstilling i fremtiden.

Forslaget om at tilsynet ikke skal respektere afgørelser fra administrative rekursmyndigheder finder DANVA ligeledes særdeles problematisk. En afgørelse fra Energiklagenævnet som ikke er respekteret af tilsynet, kan herefter blive genstand for behandling hos endnu en rekursmyndighed, når tilsynet afgørelse indbringes for Konkurrenceankenævnet.

I medfør af forslaget til § 54, stk. 2, 1. pkt., vil ministeren endvidere kunne fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens kontrol af betalingsreglerne i vandforsyningsloven, herunder i forhold til kravet om nødvendige udgifter. Dette kan f.eks. omfatte regler om kontrol i tilfælde, hvor afgørelser, truffet af Vandsektortilsynet, fremsendes til kommunalbestyrelsen. Ministeren kan i medfør af forslaget fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen inden godkendelse af bidrag, indsendt af vandsektorlovsselskaber, konkret skal kontrollere, om eventuelle budgetterede udgifter, der er omfattet af en af Vandsektortilsynet meddelt afgørelse i henhold til vandsektorlovgivningen, kan indregnes i henhold til vandforsyningslovens betalingsregler, jf. § 52 a. Vandsektortilsynets afgørelser kan f.eks. være afgørelser truffet i henhold til vandsektorlovens regler om markedsmæssighed eller tilknyttet virksomhed eller afgørelser om indtægtsrammer, hvor ulovlige omkostninger ikke er blevet medtaget af Vandsektortilsynet i genberegningen af omkostningsrammen, eller der er foretaget fradrag i rammen.

Kommunalbestyrelsen vil skulle lægge de afgørelser til grund, som Vandsektortilsynet har truffet i henhold til vandsektorlovgivningen om lovligheden af tilknyttet virksomhed eller markedsmæssighed af aftaler. *Endvidere forventes det, at kommunalbestyrelsen normalt også vil lægge Vandsektortilsynets vurdering til grund i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt en omkostning lovligt har kunnet indregnes i anlægs- og driftsbidrag i henhold til vandforsyningslovens § 52 a, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, herunder f.eks. at der er oplysninger i sagen, som ikke har indgået i sagen i Vandsektortilsynet.*

DANVA mener ikke at kompetencen i forhold til Vandforsyningsloven herunder hvile i sig selv princippet skal tillægges tilsynet.

Det er dobbelt administration og unødvendigt, at tilsynet bemyndiges til at tjekke lovligheden af anlægs- og driftsbidrag, når kommunerne har denne kompetence.

I medfør af forslaget til § 54, stk. 2, 1. pkt., vil ministeren endvidere kunne fastsætte krav om, at kommunalbestyrelsens afgørelse for almene vandforsyninger omfattet af vandsektorloven tidligst kan træffes inden et nærmere fastsat tidspunkt. Formålet er at sikre, at Vandsektortilsynets afgørelser kan inddrages i den kommunale kontrol, inden afgørelse om bidrag træffes.

Bemyndigelsen om krav til godkendelsen vil desuden kunne anvendes til at fastsætte et krav om, at kommunalbestyrelsens godkendelse i henhold til lovens § 54, stk. 1, skal ske inden for en bestemt frist efter den almene vandforsynings indsendelse af fastsatte anlægs- og driftsbidrag. Sådanne fristregler kan bidrage til at sikre, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om de indsendte anlægs- og driftsbidrag inden den påtænkte opkrævningsperiode.

Ifølge almindelig forvaltningsret kan kommunalbestyrelsen have pligt til eller mulighed for at genoptage tidligere truffne afgørelser. Dette kan omfatte kommunalbestyrelsens afgørelser truffet i medfør af vandforsyningslovens § 54, stk. 1, 1. pkt., om godkendelse af fastsatte anlægs- og driftsbidrag.

Det foreslås, at det i vandforsyningslovens § 54, stk. 2, 2. pkt., indsættes, at ministeren fastsætter regler om afgræsning af kommunalbestyrelsens adgang til at inddrage tidligere afholdte udgifter i forbindelse med afgørelser efter § 52, stk. 1, og om afgræsning af kommunalbestyrelsens adgang til at genoptage tidligere afgørelser, der er truffet i henhold til stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 2, 2. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren skal fastsætte nærmere regler om afgræsning af kommunalbestyrelsens adgang til at inddrage tidligere afholdte udgifter i forbindelse med afgørelser efter stk. 1, herunder navnlig i hvilke tilfælde kommunalbestyrelsen ikke må inddrage tidligere ulovligt afholdte udgifter i afgørelser om godkendelse af bidrag og takster.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere indebære, at ministeren skal fastsætte regler om afgræsning af kommunalbestyrelsens adgang til at genoptage tidligere afgørelser, der er truffet i henhold til § 54, stk. 1, 1. pkt. Dette indebærer, at der skal fastsættes regler om hvilke tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen ikke må genoptage tidligere afgørelser.

Begrundelsen for denne foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 2, 2. pkt., er, at der med kommunalbestyrelsen og Vandsektortilsynet ellers ville kunne være to sideordnede myndigheder, der ville kunne træffe afgørelser om tilbageførelse af tidligere ulovligt opkrævede bidrag.

Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelse vil skulle bruges til at afskære kommunalbestyrelsen fra at træffe afgørelse om afslag på godkendelse i henhold til vandforsyningslovens § 54, stk. 1, 1. pkt., med den begrundelse, at der tidligere ulovligt har været afholdt udgifter, som ikke kunne indregnes i prisen i henhold til vandforsyningslovens § 52 a. Den foreslåede bemyndigelse vil endvidere skulle bruges til at afskære kommunalbestyrelsen fra at træffe afgørelse om genoptagelse af tidligere afgørelser om godkendelse af anlægs- og driftsbidrag i henhold til vandforsyningslovens § 54, stk. 1, 1. pkt., med den begrundelse, at der tidligere har været afholdt ulovlige udgifter.

Bemyndigelsen forventes ved første udmøntning anvendt til disse formål i forhold til vandselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3. Det vil i stedet tilfalde Vandsektortilsynet som opgave at sikre, at de tidligere ulovligt opkrævede midler tilbageføres til forbrugerne, hvilket Vandsektortilsynet vil kunne sikre ved at træffe afgørelse om et tilsvarende fradrag i selskabets indtægtsramme for efterfølgende år.

Ifølge gældende bestemmelser i vandforsyningsloven har kommunalbestyrelsen ikke pligt til at orientere Forsyningssekretariatet om nogen af kommunalbestyrelsens afgørelser om almene vandforsyninger omfattet af vandsektorlovens regler.

Det foreslås, at det i vandforsyningslovens § 54, stk. 2, 3. pkt., indsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen skal orientere andre myndigheder om afgørelser truffet i henhold til § 54, stk. 1, og om tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen kommer i besiddelse af oplysninger, som tyder på, at en almen vandforsyning, som er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, ulovligt har afholdt udgifter, som ikke kan indregnes i prisen i henhold til vandforsyningslovens § 52 a.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 2, 3. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen skal orientere andre myndigheder om afgørelser truffet i henhold til § 54, stk. 1, 1. pkt. og om tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen kommer i besiddelse af oplysninger, som tyder på, at en almen vandforsyning, som er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, ulovligt har afholdt udgifter, som efter kommunalbestyrelsens vurdering ikke kan indregnes i prisen i henhold til vandforsyningslovens § 52 a. Dette vil også kunne omfatte tilfælde, hvor der er oplysninger, der tyder på, at der er takstfinansieret omkostninger til tilknyttet virksomhed eller ikke-markeds-mæssige aftaler.

Begrundelsen for den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 2, 3. pkt. er, at der i forhold til Vandsektortilsynets opgavevaretagelse med f.eks. at træffe afgørelser om selskabers indtægtsrammer med videre kan være behov for øget meddelelse af oplysninger fra kommunalbestyrelserne.

Det kan således være relevant at meddele f.eks. om kommunale afgørelser om afslag på godkendelser af bidrag eller om tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen er blevet opmærksom på, at et vandselskab tidligere ulovligt har afholdt udgifter, som ikke kan indregnes i prisen i henhold til § 52 a.

Der vil f.eks. kunne fastsættes krav om, at kommunalbestyrelsen skal underrette Vandsektortilsynet om kommunalbestyrelsens afgørelser om afslag på godkendelse af bidrag fastsat af selskaber, der er omfattet af vandsektorloven. Der vil ligeledes kunne fastsættes krav om, at kommunalbestyrelsen skal underrette Vandsektortilsynet om nærmere fastlagte afgørelser vedrørende anlægs- og driftsbidrag. Dette kan f.eks. omfatte afgørelser om afslag på godkendelse af anlægsbidrag eller driftsbidrag med en begrundelse om, det fastsatte bidrag på baggrund af udgifter, der ikke lovligt kan indregnes i henhold til vandforsyningslovens § 52 a. Der kan endvidere fastsættes regler om underretning, såfremt kommunalbestyrelsens afslag påklages og lignende.

Desuden vil der kunne fastsættes krav om, at kommunalbestyrelsen skal underrette Vandsektortilsynet, hvis kommunalbestyrelsen bliver opmærksom på, at et vandselskab, omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, tidligere ulovligt har afholdt udgifter, som ikke kan indregnes i prisen i henhold til § 52 a. Kommunalbestyrelsen kan f.eks. blive opmærksom på sådanne ulovligt

UDKAST

afholdte udgifter i forbindelse med godkendelse af fremadrettede bidrag, hvis de ulovligt afholdte udgifter fremgår af dokumenter, f.eks. tidligere års årsregnskab, der er indsendt i forbindelse med godkendelse af bidrag fastsat for kommende opkrævningsperiode. Kommunalbestyrelsen kan også blive opmærksom på tidligere ulovligt afholdte udgifter ved at den modtager en henvendelse herom fra f.eks. en forbruger. Underretningen af Vandsektortilsynet vil ske med henblik på at muliggøre for Vandsektortilsynet at sikre, at de ulovligt afholdte udgifter tilbageføres til selskabets forbrugere.

Der vil desuden kunne fastsættes krav, om kommunalbestyrelsen skal oplyse Vandsektortilsynet, hvis kommunalbestyrelsen bliver bekendt med relevante oplysninger i en sag, som ikke har indgået i Vandsektortilsynet afgørelse. Herefter skal kommunalbestyrelsen informere Vandsektortilsynet om de nye oplysninger med henblik på eventuel genoptagelse hos Vandsektortilsynet.

Ifølge den gældende bestemmelse i § 53, stk. 1, 4. pkt. i vandforsyningsloven skal de årligt fastsatte anlægs- og driftsbidrag godkendes af kommunalbestyrelsen.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 54, *stk. 3, 1. pkt.*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kravet om godkendelse, jf. § 54, stk. 1, ikke gælder i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med kontrollen, og hvor ministeren i stedet fastsætter krav om en almen vandforsynings anmeldelse af anlægs- og driftsbidrag.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 3, 1. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kravet om godkendelse, jf. § 54, stk. 1, ikke gælder i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med kontrollen, og om hvor ministeren i stedet fastsætter krav om en almen vandforsynings anmeldelse af anlægs- og driftsbidrag.

Begrundelsen for den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 3, 1. pkt. er, at der kan være tilfælde, hvor en forudgående godkendelse ikke er nødvendig.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 3, 1. pkt., vil have den virkning, at der vil kunne fastsættes regler om, at vandselskaber kan anmelde et bidrag, og hvis betingelserne for anmeldelse er opfyldt, skal

UDKAST

selskabet ikke afvente kommunalbestyrelsens godkendelse inden selskabet kan opkræve de anmeldte takster. Det kan dog fastsættes, at selskabet kan opkræve f.eks. tidligst fire uger efter anmeldelse.

Forslaget vil endvidere indebære, at der kan fastsættes regler om, at selskabet selv kan vælge, om anlægs- og driftsbidrag indsendes til godkendelse eller som en anmeldelse inden for fastsatte betingelser herfor.

I forhold til afgrænsning af bemyndigelsen bemærkes, at hensigten med forslaget er, at bemyndigelsen f.eks. vil kunne anvendes i forhold til tilfælde, hvor der ikke er sket væsentlige ændringer i størrelsen på bidraget i forhold til det senest godkendte eller anmeldte bidrag ud over indeksregulering, og hvor der ikke i øvrigt er sket væsentlige ændringer i grundlaget for fastsættelsen af størrelsen af bidraget fra sidste godkendelse eller fra sidste anmeldelse. Der vil kunne fastsætte nærmere regler om betingelsen om indeksregulering, herunder om hvordan indeksregulering skal ske i denne forbindelse. Det vil kunne fastsættes f.eks., at indeksregulering skal ske efter et af Danmarks Statistik udarbejdet reguleringstal baseret på bygge- og anlægsomkostninger eller efter Vandsektortilsynets indeks for pristalsregulering vedrørende alle selskabernes almindelig drift. Det vil også kunne fastsættes, at der under alle omstændigheder skal ske godkendelse inden for et bestemt tidspunkt som f.eks. tre år. *Desuden vil også kunne fastsættes, at selskaber omfattet af vandsektorloven ikke kan foretage anmeldelser, herunder eventuelt nogle nærmere fastlagte selskaber omfattet af vandsektorloven.*

Vi mener, ovenstående bør udelades, da vi ikke kan se nogen begrundelse for, at vandforsyninger eller spildevandsselskaber omfattet af vandsektorloven skal have afskåret muligheden for at kunne foretage anmeldelse i stedet for godkendelse.

Ifølge den gældende bestemmelse i vandforsyningsloven § 65, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen påse, at loven og de regler, der er fastsat med hjemmel i loven, overholdes.

Det foreslås, at det i vandforsyningslovens § 54, stk. 3, 2. pkt., indsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens tilsyn, herunder om frister for gennemførelse af tilsyn, med anlægs- og driftsbidrag, der er anmeldt af almene vandforsyninger.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 3, 2. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere

regler om udførelsen af den tilsynsopgave, som kommunalbestyrelsen har i henhold til vandforsyningslovens § 65, stk. 1. Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 3, 2. pkt., vil således kunne anvendes til at fastsætte f.eks. regler om frister for kommunalbestyrelsens gennemførelse af tilsyn med overholdelse af betingelser for anmeldelse. Forslaget vil endvidere indebære, at der kan fastsættes regler om tilsyn med anmeldelser, der i medfør af aftale modtages for andre kommuner, jf. forslaget til § 54, stk. 1, 4. pkt. i vandforsyningsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

Begrundelsen for den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 54, stk. 3, 2. pkt. er, at der i forhold til anlægs- og driftsbidrag, der anmeldes til kommunalbestyrelsen i medfør af regler udstedt i medfør af forslaget til vandforsyningslovens § 54, stk. 3, 1. pkt., kan være behov for, at et kommunalt tilsyn med f.eks. at betingelserne for anmeldelse er overholdt, gennemføres inden for en bestemt frist. Dette kan styrke forbrugernes interesse i gennemsigtighed i forhold til lovligheden af opkrævninger af anlægs- og driftsbidrag, der er anmeldt til kommunalbestyrelsen.

Til nr. 8

Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 1, at almene vandforsyninger skal udarbejde et regulativ, som skal indeholde nærmere regler om retten til forsyning fra forsyningsledningerne, herunder om forbruget skal måles ved vandmålere, og om grundejernes forpligtigelser med hensyn til vandindlæg. Regulativet kan endvidere indeholde andre bestemmelser af almindelig betydning for vandforsyningen.

Det fremgår endvidere af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 2, at regulativet for almene vandforsyninger udarbejdes af den almene vandforsyning og godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. Regulativet for anlæg, der ejes af et andelsselskab eller interessentskab, kan indeholde bestemmelser om forbrugernes medlemskab. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender regulativet for de øvrige kommuner. Det godkendte regulativ skal være tilgængeligt på den almene vandforsynings hjemmeside.

Det fremgår desuden af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 3, at for almene vandforsyninger, der forestås af staten, udfærdiges regulativet af vedkommende minister.

UDKAST

Endeligt fremgår det af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 4, klima-, energi- og forsyningsministeren kan udarbejde normalregulativer.

Det foreslås, at vandforsyningslovens § 55, *stk. 1-4*, ophæves.

Forslaget om ophævelse af § 55, stk. 1-3, er en lovteknisk konsekvens af forslaget om indsættelse af vandforsyningslovens § 55 a, stk. 1-3, jf. lovforslagets § 2, nr. 9, og bemærkningerne herom. Som det fremgår heraf foreslås nuværende § 55, stk. 1-3, indsat som § 55 a, stk. 1-3. Hermed vil vandforsyningsloven i § 55 a indeholde mere samlet bestemmelser om regulativer.

Den foreslåede bestemmelse om ophævelse af § 55, stk. 4, vil medføre at loven ikke fremover indeholder en bestemmelse om, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan udarbejde normalregulativer.

Forslaget om ophævelsen af § 55, stk. 4, om udarbejdelse af normalregulativer er begrundet i, at den nugældende bestemmelse vurderes at være unødvendig. Hvis den ressortansvarlige myndighed ønsker at udarbejde et vejledende normalregulativ, kan dette ske uden en egentlig lovbestemmelse herom i forhold til regulering på myndighedens område.

Til nr. 9

Det følger af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 1, 1. og 2. pkt., at almene vandforsyninger skal udarbejde et regulativ, som skal indeholde nærmere regler om retten til forsyning fra forsyningsledningerne, herunder om forbruget skal måles ved vandmålere, og om grundejernes forpligtigelser med hensyn til vandindlæg. Regulativet kan endvidere indeholde andre bestemmelser af almindelig betydning for vandforsyningen.

Det foreslås, at det i vandforsyningslovens § 55 a, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes, at en almen vandforsyning skal udarbejde et regulativ.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 1, 1. pkt., vil indebære, at den nugældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 1, 1. og 2. pkt., der ophæves som forslået i lovforslagets § 2, nr. 8, indsættes i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 1, 1. pkt. Denne flytning er

UDKAST

begrundet i et lovteknisk hensyn til i forslaget til § 55 a i vandforsyningsloven at samle bestemmelser om regulativer.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 1, 1. pkt., vil endvidere indebære, at det af vandforsyningslovens § 55 a, stk. 1, 1. pkt. alene fremgår, at den almene vandforsyning har pligt til at udarbejde et regulativ. Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 1, 1. pkt., vil således sammen med lovforslagets § 2, nr. 9 indebære, at dele af den tidligere § 55, stk. 1, 1. og 2. pkt., ikke længere fremgår af loven.

Begrundelsen for dette forslag er, at klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af forslaget til vandforsyningslovens § 55 a, stk. 1, 2. pkt., skal fastsætte krav til et regulativ. De krav til et regulativ, der følger af den nu gældende vandforsyningslov § 55, stk. 1, 1. og 2. pkt., der ikke indsættes i medfør af forslaget til § 55 a, stk. 1, 1. pkt., i vandforsyningsloven, vil kunne fastsættes i en bekendtgørelse udstedt i henhold til den foreslåede bemyndigelse til vandforsyningslovens § 55 a, stk. 5. Baggrunden for dette forslag er, at det er vurderet mere hensigtsmæssigt, at de mere detaljerede krav til et regulativ fremgår af en bekendtgørelse. Krav til et regulativ kan hermed administrativt tilpasses fremadrettet.

Det foreslås, at det i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 1, 2. pkt., indsættes, at klima- energi- og forsyningsministeren efter forhandling med miljøministeren fastsætter regler om krav til almene vandforsyningers regulativer.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 1, 2. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med miljøministeren skal fastsætte nærmere regler om krav til det i stk. 1, 1. pkt., nævnte regulativ, som en almen vandforsyning skal udarbejde.

Det er næppe tilstrækkeligt, at klima-, energi- og forsyningsministeren kun forhandler med miljøministeren ift. at fastsætte regler om krav til almene vandforsyningers regulativer.

Der er vandinstallationer, herunder målere, med afgørende betydning for forsyningsikkerhed og gennemsigtighed, og anvendelsen af disse installationer er baseret på regulering fra sikkerhedsstyrelsen/ Erhvervsministeriet.

DANVA ønsker, at det bliver indlagt en forpligtelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren skal sikre, at øvrige relevante sektormyndigheder kommenterer og supplerer. Dette gælder såvel i denne

fase som i forbindelse med kommentering af interesseorganisationernes udkast til regulativ.

Baggrunden for forslaget er, at det ud fra forbrugerbeskyttelse hensyn vurderes hensigtsmæssigt, at der i en bekendtgørelse fastsættes klare bestemmelser om krav til forsyningens regulativ.

Sætningen er lidt misvisende. Normalregulativet har reelt tidligere haft samme funktion. Kundernes interesse er i høj grad blevet vedtaget i den forbindelse.

Forslaget vil bidrage til at sikre forbrugernes interesse i gennemsigtighed i forhold til almene vandforsynings opkrævning af bidrag, gebyrer og renter, og forbrugernes interesse i gennemsigtighed i forhold til forsyningens anvendelse af leveringsbetingelser i øvrigt over for forbrugerne.

Det er hensigten, at bemyndigelsen anvendes til at *fastsætte krav om, at et regulativ skal indeholde vilkår der efter drøftelse med de relevante interessenter fastsættes krav* om forbrugernes ret til forsyning fra forsyningsledningerne, herunder om forbruget skal måles med vandmålere, samt om forbrugernes forpligtigelse med hensyn til vandindlæg. Det er således hensigten, at det i vandforsyningslovens nuværende § 55, stk. 1, fastsatte krav til et regulativ videreføres i regler fastsat i medfør af den foreslåede bemyndigelse.

Bemyndigelsen vil desuden kunne anvendes til at fastsætte krav om, at et regulativ skal indeholde de nærmere betingelser om selskabets forsyningspligt og om forbrugernes ret til forsyning, som selskabet ønsker at fastsætte indenfor lovgivningens rammer. *Det kan nævnes, at der inden for lovgivningens rammer også er plads til bestemmelser af lokal karakter.* Bemyndigelsen kan endvidere anvendes til at fastsætte krav om, at et regulativ skal indeholde vilkår om alle eventuelle øvrige nærmere betingelser for forbrugernes ret til forsyning, der er fastsat i overensstemmelse med miljø- og forsyningsregler samt betalingsregler i vandforsyningsloven.

Bemyndigelsen vil endvidere kunne anvendes til at fastsætte krav om, at et regulativ skal indeholde vilkår om nærmere opgørelse og opkrævning af bidrag, som den almene vandforsyning skal opkræve i henhold til betalingsregler i vandforsyningsloven. Der vil f.eks. kunne fastsættes krav, der indebærer, at det af regulativet skal fremgå, hvilke typer af anlægs- og driftsbidrag, forsyningen dels skal og dels vælger at opkræve inden for de gældende

regler. I det omfang der skal opkræves hovedanlægsbidrag, forsyningsledningsbidrag, stikledningsbidrag og supplerende anlægsbidrag i henhold til vandforsyningsloven, skal vilkår om den nærmere opgørelse og opkrævning heraf fremgå af regulativet.

DANVA er af den opfattelse, at begrebet "vilkår" ikke er hensigtsmæssigt. DANVA er enig i, at det af regulativet skal fremgå, såfremt at forsyningen ønsker denne opdeling af taksterne, at der vil ske en takstopkrævning bestående af følgende udvalgte bidrag: Hovedanlæg, forsyningsledninger osv.

De bagvedliggende beregninger/principper for de forskellige bidrag er alt for detaljerede og ikke egnede til at indgå i leveringsbetingelserne/regulativet.

Se også forslag til omformulering herunder.

I medfør af forslaget vil det endvidere kunne bestemmes, at der i regulativet skal *fremgå rammerne for alle typer af takster/bidrag, renter og gebyrer, som de almene vandforsyning opkræver fastsættes vilkår om alle typer af takster, bidrag, renter eller gebyr, som den almene vandforsyning skal og eventuelt vælger at opkræve*. Dette omfatter den almene vandforsynings opkrævning af eventuelle renter og gebyr, der opkræves i medfør af renteloven. Det vil endvidere kunne bestemmes, at der i regulativet skal fastsættes vilkår om den almene vandforsynings opkrævning af eventuelle renter og gebyrer, der opkræves i medfør af regler fastsat i medfør af forslaget til § 55 a, stk. 4, i vandforsyningsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

I medfør af forslaget vil det desuden kunne bestemmes, at krav fastsat til et regulativ om betalingsforhold er en betingelse for selskabets opkrævning af bidrag, gebyrer og renter.

Det følger af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 2, 1. pkt., at regulativet for almene vandforsyninger udarbejdes af den almene vandforsyning og godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 1. pkt., at et nyt regulativ og en ændring af et regulativ skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 1. pkt., vil indebære, at den nugældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 2, 1. pkt., der ophæves som følge af lovforslagets § 2, nr. 8, indsættes i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 1. pkt. Denne flytning er begrundet i et lovteknisk hensyn til i forslaget til § 55 a at samle bestemmelser om regulativer.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 1. pkt., vil endvidere indebære, at det i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 1. pkt. bliver klart, at såvel regulativer som ændringer af regulativer skal godkendes. Begrundelsen for dette forslag er, at det sikres, at kommunalbestyrelsen i alle kommuner, hvor vandet forbruges, skal godkende regulativet. Kommunalbestyrelserne kan dog beslutte, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender regulativet (sideordnet delegation). Der henvises til den foreslåede § 55 a, stk. 1, 5. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 9, og bemærkningerne herom. Det forudsættes, at kommunalbestyrelsens godkendelse af regulativet sker efter forudgående forhandling med den almene vandforsyning.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 2, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen skal godkende det af vandforsyningen udarbejdet regulativ. Der er i gældende regler ikke fastsat nærmere eksplícitte regler om formålet og indholdet i kommunalbestyrelsens godkendelse.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 2. pkt., at kommunalbestyrelsens godkendelse skal ske i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af stk. 5, og regler fastsat i medfør af § 55 b.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 2. pkt., vil indebære, at kommunalbestyrelsens godkendelse skal ske i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af stk. 5, og regler fastsat i medfør af vandforsyningslovens § 55 b.

Baggrunden for dette forslag er, at det på baggrund af nuværende praksis er vurderet hensigtsmæssigt, at der i en bekendtgørelse vil kunne fastsættes regler om grundlaget for kommunalbestyrelsens afgørelser om godkendelse eller afslag på godkendelse af forsyningens regulativ eller ændring af regulativ. Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 55 a, stk. 5, i vandforsyningsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 9, om bemærkningerne hertil, samt til den foreslåede § 55 b, i vandforsyningslovens, jf. forslaget til § 2, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

UDKAST

Det foreslås i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 3. pkt., at ændringer af regulativer dog ikke skal godkendes, såfremt ændringen anmeldes til kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges, i henhold til regler fastsat i medfør af stk. 6, og regler fastsat i medfør af § 55 b.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 3. pkt. vil indebære, at en ændring af et regulativ ikke skal godkendes, såfremt ændringen er lovligt anmeldt til kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges, i henhold til regler fastsat i medfør af § 55 a, stk. 6 og i medfør af § 55 b.

Begrundelsen for forslaget om, at kravet om godkendelse kan ændres til et krav om anmeldelse, er at nuværende praksis vedrørende godkendelsesordningen har vist, at der i nogle tilfælde kan anvendes en anmeldelsesordning, der er administrativt mere enkel end den nuværende godkendelsesordning. Der henvises til den foreslåede § 55 a, stk. 6, i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 6, jf. lovforslagets § 2, nr. 9, og bemærkningerne om betingelserne for at udmønte anmeldelsesordningen.

Det følger af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 2, 2. pkt., at regulativet for anlæg, der ejes af et andelsselskab eller interessentskab, kan indeholde bestemmelser om forbrugernes medlemskab.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 4. pkt., at regulativet for anlæg, der ejes af et andelsselskab eller interessentskab, kan indeholde bestemmelser om forbrugernes medlemskab.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 4. pkt., vil indebære, at den nugældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 2, 2. pkt., der ophæves som forslået under dette lovforslag § 2, nr. 8, indsættes i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 4. pkt. Denne flytning er begrundet i et lovteknisk hensyn til i forslaget til § 55 a i vandforsyningsloven at samle de centrale bestemmelser om regulativer.

Det følger af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 2, 3. pkt., at for almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender regulativet for de øvrige kommuner.

UDKAST

Det foreslås i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 5. pkt., at for almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne i de pågældende kommuner aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender eller modtager anmeldelse af nye regulativer eller ændringer for de øvrige kommuner.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 5. pkt., vil indebære, at den nugældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 2, 3. pkt., der ophæves som forslået under dette lovforslags § 2, nr. 8, indsættes i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 5. pkt. Denne flytning er begrundet i et lovteknisk hensyn til i forslaget til § 55 a i vandforsyningsloven at samle de centrale bestemmelser om regulativer.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 5. pkt. vil endvidere indebære, at for almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelsen i de pågældende kommuner aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender eller modtager anmeldelse af regulativer eller ændringer heraf for de øvrige kommuner. Begrundelsen for dette forslag er en konsekvens af, at der med forslaget til vandforsyningslovens § 55 a, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 9, som noget nyt indføres mulighed for anmeldelse i stedet for godkendelse.

Det følger af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 2, 4. pkt., at det godkendte regulativ skal være tilgængeligt på den almene vandforsynings hjemmeside.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 6. pkt., at det godkendte eller anmeldte regulativ skal være tilgængeligt på den almene vandforsynings hjemmeside.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 6. pkt., vil indebære, at den nugældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 2, 4. pkt., der ophæves som forslået under dette lovforslag § 2, nr. 8, indsættes i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 6. pkt. Denne flytning er begrundet i et lovteknisk hensyn til i forslaget til § 55 a i vandforsyningsloven at samle de centrale bestemmelser om regulativer.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 2, 6. pkt., vil endvidere indebære, at også anmeldte regulativer og ændringer heraf skal være tilgængelige på forsyningens hjemmeside. Begrundelsen for forslaget

UDKAST

er, at den almene vandforsynings kunder til enhver tid skal kunne finde oplysninger om de almene vandforsynings leveringsbetingelser.

Det følger af vandforsyningslovens nugældende § 55, stk. 3, at for almene vandforsyninger, der forestås af staten, udfærdiges regulativet af vedkommende minister.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 55 a, *stk. 3*, at for almene vandforsyninger, der forestås af staten, udfærdiges regulativet af vedkommende minister.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, *stk. 3*, omfatter vandforsyninger, som er underlagt Forsvarsministeriet, og bestemmelsen vil indebære, at det i de tilfælde er vedkommende minister, der skal udfærdige et regulativ.

Det følger af vandforsyningslovens nugældende § 55, stk. 1, at almene vandforsyninger skal udarbejde et regulativ med nærmere regler om betalingsordningen. I dette regulativ kan den almene vandforsyning fastsætte, hvornår forsyningen er berettiget til at opkræve gebyrer og renter, jf. beskrivelsen i afsnit 3.3.1.1. om gældende ret.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 55 a, *stk. 4*, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om almene vandforsyningers mulighed for at opkræve renter og gebyrer.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, *stk. 4*, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren i en bekendtgørelse fastsætter et mere klart regelgrundlag i sektorlovgivningen for fastsættelse af vilkår om renter og gebyrer og dermed om selskabers opkrævning heraf over for forbrugerne. Forslaget omfatter ikke renter og gebyr, der opkræves i medfør af renteloven.

Baggrunden for dette forslag er, at det er hensigtsmæssigt at præcisere grundlaget for fastsættelse af renter og gebyrer, der er fastsat i et godkendt eller anmeldt regulativ.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, *stk. 4*, vil kunne anvendes til at fastsætte regler om, at den almene vandforsyning kan fastsætte vilkår om renter og gebyr, der ikke er omfattet af renteloven. Det kan

UDKAST

endvidere fastsættes, at størrelsen på et gebyr ikke må overstige de gennemsnitlige, rimelige omkostninger ved den særlige ydelse, som gebyret skal dække.

Ifølge den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 55, stk. 1, 3. pkt., skal et regulativ godkendes af kommunalbestyrelsen. Derudover er der ikke fastsat nærmere regler om formål og indhold i kommunalbestyrelsens godkendelse.

Det foreslås, at det i vandforsyningslovens § 55 a, *stk. 5*, indsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med miljøministeren fastsætter nærmere regler om kommunalbestyrelsens i § 55 a, stk. 2, 1. pkt. nævnte afgørelse, herunder om formålet med godkendelsen og om krav til kommunalbestyrelsens kontrol.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 5, vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med miljøministeren fastsætter nærmere regler om den i § 55 a, stk. 2, 1. pkt. nævnte afgørelse, herunder om formålet med godkendelse og om krav til kommunalbestyrelsens kontrol.

Forslaget er begrundet i, at det forventes at ville kunne forbedre den kommunale godkendelsesordning, hvis der i en bekendtgørelse er fastsat klare bestemmelser om grundlaget for kommunalbestyrelsens godkendelse.

Bemyndigelsen til at fastsætte regler om formålet indeholder mulighed for at fastsætte formålsbestemmelser, der fastlægger, at formålet med godkendelses- og anmeldelseskravene er, at sikre en effektiv kontrol af almene vandforsynings overholdelse af betalingsregler i vandforsyningsloven i forhold til fastsættelse og opkrævning af anlægs- og driftsbidrag, eventuelle andre bidrag samt renter og gebyr. Bemyndigelsen indeholder endvidere mulighed for at fastsætte bestemmelser om, at formålet med reglerne om godkendelse eller anmeldelse af regulativer er at sikre forbrugernes interesser i gennemsigtighed i forhold til forsyningens opkrævninger og anvendelse af leveringsvilkår.

Bemyndigelsen til at fastsætte krav til kontrollen indeholder mulighed for at fastsætte regler om, hvilke regler kommunen skal påse overholdelsen af, for at kunne godkende vandforsyningens fastsatte regulativ. Bemyndigelsen vil således f.eks. kunne anvendes til at fastsætte regler om, at kommunalbesty-

relsens godkendelse forudsætter, at kommunen har kontrolleret overensstemmelse med betalingsregler samt miljø- og forsyningsregler i vandforsyningsloven. *Energistyrelsen udformer vejledninger, der vil synliggøre, hvorledes dette godkendelsesarbejde i praksis vil kunne foregå - herunder samspillet med eventuelle branchevejledninger.*

DANVA vil anbefale, at det overvejes, hvorledes dette godkendelsesarbejde kan understøttes ved, at kommunen kan inddrage branchevejledninger som de relevante sektormyndigheder har været involveret i udformningen af, jf. ovenstående forslag til teksttilføjelse i lovbemærkningerne.

Bemyndigelsen vil endvidere kunne anvendes til at fastsætte krav om, at kommunalbestyrelsens godkendelse af regulativet forudsætter, at det er konstateret, at regulativets vilkår er i overensstemmelse med fastsatte krav til regulativet om retten til forsyning fra forsyningsledningerne, herunder om at forbruget skal måles ved vandmålere, om grundejeres forpligtigelser med hensyn til vandindlæg og om krav vedrørende renter og vilkår.

Ifølge den gældende bestemmelse i § 55 a, stk. 1, i vandforsyningsloven skal alle regulativer og alle ændringer af regulativer godkendes af kommunalbestyrelsen.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 55 a, *stk. 6, 1. pkt.*, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kravet om godkendelse af en ændring af et regulativ, jf. § 55 a, stk. 2, 1. pkt., ikke gælder i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med godkendelsen og hvor ministeren i stedet fastsætter krav om almenes vandforsynings anmeldelse af en ændring af et tidligere godkendt regulativ eller af et tidligere anmeldt regulativ.

Forslaget vil indebære, at der kan fastsættes regler om, at *almene vandforsyninger vandselskaber* i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med godkendelsen, kan anmelde en ændring af et regulativ, og hvis betingelserne for anmeldelse er opfyldt, skal selskabet ikke afvente kommunalbestyrelsens godkendelse for at regulativet kan anvendes. Der kan dog fastsættes krav om, at det anmeldte regulativ først kan anvendes efter f.eks. otte uger. Forslaget indebærer også, at der kan fastsættes regler om, at selskabet selv kan vælge, om forslaget indsendes til godkendelse eller som en anmeldelse inden for fastsatte betingelser herfor.

Begrundelsen for den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 6, 1. pkt., er, at der kan være tilfælde, hvor en forudgående godkendelse ikke er nødvendig.

I forhold til afgrænsning af bemyndigelsen bemærkes, at hensigten med forslaget er, at bemyndigelsen kan anvendes f.eks. i forhold til tilfælde, hvor ændringen i forhold til et tidligere godkendt regulativ eller en anmeldt ændring af et regulativ alene vedrører forhold, der ikke vedrører spørgsmålet om lovlighed i forhold til de regler, som kommunalbestyrelsen skal påse ved godkendelse.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 55 a, stk. 6, 2. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med miljøministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens tilsyn, herunder om frister for gennemførelse af tilsyn, med ændringer af regulativer, der er anmeldt.

I medfør af § 55 a, stk. 6, 2. pkt., kan klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med miljøministeren fastsætte bestemmelser om, at kommunalbestyrelsen inden for en bestemt frist efter anmeldelsen skal føre tilsynet i henhold til vandforsyningslovens § 65 med, at betingelserne for anmeldelse i stedet for indsendelse til godkendelse, er opfyldt. Det bemærkes, at kommunalbestyrelsen i medfør af vandforsyningslovens § 65, stk. 1, har pligt til at påse selskabernes overholdelse af regler, der fastlægger betingelser for anmeldelse. Hvis tilsynsmyndigheden konstaterer, at betingelserne for anmeldelse ikke er opfyldt, vil myndigheden skulle meddele dette til selskabet. Konsekvensen vil være, at selskabet enten skal justere anmeldelsen eller indsende regulativet til godkendelse.

I forhold til forslaget til vandforsyningslovens § 55 a, stk. 5-6, om »efter forhandling med miljøministeren« bemærkes det, at begrundelsen for indsættelse heraf er, at forslaget i stk. 5-6, indeholder regulering, der kan omfatte miljø- og forsyningssspørgsmål, der hører under Miljøministeriets område. Stk. 5-6, indeholder regulering, der også kan omfatte spørgsmål om bidrag for vandforsyning. Denne del af reguleringen hører under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets område, jf. resolution fra juni 2015 om fordeling af sager mellem ministerier, hvoraf det fremgår, at ressortansvaret for sager om takster for bidrag til vandforsyningsanlæg overføres. På denne baggrund omfatter den nævnte forhandling med miljøministeren fastsættelse af regler inden for Miljøministeriets område.

UDKAST

Forslaget om indsættelse af en ny § 55 b vedrører almene vandforsynings oplysningspligter ved indsendelse af anlægs- og driftsbidrag, samt regulativer til kommunalbestyrelsens godkendelse.

Der er i dag ingen eksplicitte krav i vandforsyningsloven om, hvilke oplysninger, som almene vandforsyninger skal fremsende til kommunalbestyrelsens godkendelse af anlægs- og driftsbidrag og regulativer. Det følger dog implicit af kravet om godkendelse, at almene vandforsyninger skal fremsende alle nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse. Efter gældende ret skal de fastsatte anlægs- og driftsbidrag ledsages af nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens vurdering af, om bidragene er fastsat inden for vandforsyningslovens rammer, herunder navnlig overholdelsen af hvile i sig selv-princippet og overensstemmelse med regulativet. Der er blandt disse nødvendige oplysninger eksempelvis tale om indsendelse af et årsregnskab, budget og en flerårig investeringsplan, såfremt den almene vandforsyning planlægger at spare op over flere år til planlagte investeringer. Såfremt den almene vandforsyning er omfattet af vandsektorloven, skal den almene vandforsynings indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme, der er fastsat i medfør af §§ 6 eller 6 a i vandsektorloven, indsendes til kommunalbestyrelsen til brug for kommunalbestyrelsens kontrol af den almene vandforsynings budgetterede indtægter. Eksemplerne er ikke udtømmende.

For så vidt angår kommunalbestyrelsens kontrol af regulativer, er der i dag ingen eksplicitte krav i vandforsyningsloven om, hvilke oplysninger der skal fremsendes, men det følger implicit af kravet om godkendelse, at selskabet skal fremsende alle nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse. Efter gældende ret skal vandforsyningens nye regulativ eller ændringer af regulativet ledsages af nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens vurdering af, om vilkårene i regulativet er fastsat inden for vandforsyningslovens rammer.

Forslaget i § 55 b, *stk. 1*, indeholder forslag til en bemyndigelse, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om en almen vandforsynings pligt til at indsende anlægs- og driftsbidrag og regulativer til kommunalbestyrelsens godkendelse i medfør af § 54, stk. 1, § 55 a, stk. 2, og regler fastsat i medfør af § 54, stk. 2, og § 55 a, stk. 5. Den foreslåede bemyndigelse medfører også, at der kan fastsættes pligt for den almene vandforsyning til at indsende oplysninger,

Vi skal henvise til DANVAs tidligere bemærkning ift. sammenspillet med eventuelle branchevejledninger om emnet.

der er nødvendige til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af anlægs- og driftsbidrag og regulativer. Ministeren kan herunder fastsætte differentierede pligter for indsendelse af oplysninger, samt nærmere frister for indsendelsen.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at ministeren kan fastsætte regler om, at en almen vandforsyning skal indsende de fastsatte anlægs- og driftsbidrag, jf. § 53, stk. 1, til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse i medfør af § 54, stk. 1. Ligeledes vil ministeren med bemyndigelsen kunne fastsætte regler om, at en almen vandforsyning skal indsende deres regulativ, jf. 55 a, stk. 1, til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse i medfør af § 55 a, stk. 2. Dette omfatter både indsendelse af nyt regulativ og ændringer af regulativet til kommunalbestyrelsen. I medfør af den foreslåede bemyndigelse kan det bestemmes, at en almen vandforsyning skal indsende de fastsatte anlægs- og driftsbidrag eller regulativ indenfor en bestemt frist, f.eks. inden kommende opkrævningsperiode. Der kan endvidere fastsættes regler om, at kommunalbestyrelsen efter anmodning kan give tilladelse til, at den almene vandforsyning indsender anlægs- og driftsbidrag og regulativer indenfor en frist, der er kortere end den generelt fastsatte frist.

Forslaget i stk. 1, indeholder endvidere bemyndigelse til at fastsætte regler vedrørende en almen vandforsynings pligt til at indsende oplysninger, der er nødvendige til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af anlægs- og driftsbidrag og regulativer. Bemyndigelsen indebærer mulighed for fastsættelse af frister og differentierede pligter til indsendelse af de nødvendige oplysninger. Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler om, at selskaberne skal indsende oplysninger, som f.eks. et regnskab, budget og investeringsplan ved fremsendelsen af de fastsatte anlægs- og driftsbidrag til brug for kommunalbestyrelsens kontrol af hvile i sig selv-princippet m.v.

Med den foreslåede bemyndigelse vil ministeren kunne fastsætte krav til indsendelse af nødvendige oplysninger, som vil omfatte alle vandselskaber **menes der almen vandforsyning?**, uanset vandselskabets størrelse. Oplysningskravene vil blandt andet kunne omfatte, at vandselskabets fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal ledsages af de nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse. Ministeren vil kunne tydeliggøre hvilke oplysninger som er nødvendige til brug for kommunalbestyrelsens

UDKAST

kontrol af størrelsen på anlægs- og driftsbidrag og deres overensstemmelse med reglerne i vandforsyningsloven og selskabets godkendte regulativ. Det vil blandt andet kunne medføre en tydeliggørelse af de eksempler på nødvendige oplysninger, som er oplistet i vejledning nr. 9214 af 7. marts 2017 om fastsættelse af takster for vandforsyning.

Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte krav til indsendelse af begrundelse for de fastsatte anlægs- og driftsbidrag. Dette kan f.eks. være et krav om, at den almene vandforsyning skal kunne begrundes sagligt og objektivt for differentierede anlægs- og driftsbidrag, såfremt den almene vandforsyning fastsætter differentierede anlægs- og driftsbidrag inden for forsyningsområdet i medfør af vandforsyningslovens § 53, stk. 1, 2. pkt. Ministeren vil med bemyndigelsen endvidere kunne fastsætte krav om, at den almene vandforsyning skal indsende en kort forklaring for baggrunden for ændrede eller uændrede anlægs- og driftsbidrag i forhold til seneste godkendte bidrag.

Derudover vil der kunne fastsættes krav om, at den almene vandforsyning oplyser om, hvorvidt anlægs- og driftsbidrag opgøres i delbidrag, såsom hovedanlægsbidrag, forsyningsledningsnetsbidrag og stikledningsbidrag, samt fast bidrag, variabelt bidrag og målerbidrag.

Ovenstående krav er unødvendigt, da dette jo fremgår af det konkrete regulativ

Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse endvidere kunne fastsætte nærmere krav til de enkelte, nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens kontrol, herunder krav til indholdet af regnskab, budget, investeringsplan m.v. Dette kan eksempelvis være krav om, at selskabets indsendte budget vedrører en særlig periode, at budgettet skal opdeles på særskilte budgetter, at den almene vandforsynings forventede opsparede midler skal angives eller at planlagte udgifter i budgettet kan konkret henføres til de oplistede udgifter i vandforsyningslovens § 52 a. Endvidere vil der kunne fastsættes regler om, at beregningsgrundlaget for de fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal fremsendes til kommunalbestyrelsen, f.eks. oplysninger om den almene vandforsynings forventede debiterede vandmængder til brug for beregning af driftsbidraget. Ligeledes vil der kunne stilles krav om, at selskabets planlagte udvidelser og renoveringer i den kommende årrække angives i investeringsplanen eller budgettet, herunder med oplysninger om planlagte og igangværende udvidelser og renoveringer af anlæg og ledningsnet inden for forsyningsområdet eller andre større anlægsarbejder,

tidshorisonten og investeringsbeløbene for investeringerne, samt hvor stor andel af investeringen, som finansieres af opsparede midler. Bemyndigelsen omfatter desuden muligheden for at fastsætte krav om indsendelse af oplysninger om omfanget af den almene vandforsynings opsparede midler, som en del af f.eks. investeringsplanen eller budgettet. Den foreslåede bemyndigelse giver desuden mulighed for at fastsætte krav om selskabets indsendelse af en plan for afvikling af opsparede midler, såfremt de opsparede midlers anvendelse ikke er oplyst af selskabet. Dette kan f.eks. være i form af en redegørelse, som beskriver årsagen til de opsparede midler, samt hvorledes og hvornår selskabet vil afvikle de opsparede midler. Ministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om, at det indsendte årsregnskab skal ledsages af en erklæring afgivet af en revisor, som er omfattet af revisorloven, om nærmere regler for udarbejdelse af en revisorerklæring og revisorinstruks, samt om krav vedrørende oplysninger om hvorvidt et regnskab er revideret af en revisor.

I ministerens evt. udnyttelse af bemyndigelsen bør omdrejningspunktet dels være forudgående drøftelse med relevante interessenter samt et fast fokus på, at de nødvendige oplysninger alene skal afspejle kommunens legalitetskontrol.

Oplistningen giver DANVA anledning til at være bekymret for et uhenigtsmæssigt overlap med arbejde, der hører ind under Forsyningssekretariatet/Vandsektortilsynet.

Ministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om indsendelse af oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens konkrete kontrol foranlediget af afgørelser truffet af Vandsektortilsynet, f.eks. i henhold til reglerne om genberegning eller fradrag i indtægtsrammer, reglerne om markedsmæssighed af aftaler eller reglerne om tilknyttet virksomhed. Dette omfatter blandt andet, at der kan fastsættes yderligere krav til budgettet og indsendelse af en redegørelse, således at kommunalbestyrelsen kan kontrollere, om vandsektorlovsselskabers budgetterede udgifter indeholder omkostninger, der er omfattet af Vandsektortilsynets meddelte afgørelser m.v. i henhold til vandsektorlovgivningen, og om disse i så fald kan indregnes i henhold til vandforsyningslovens § 52 a. Med den foreslåede bemyndigelse vil der endvidere kunne fastsættes pligt til at selskabet skal indsende oplysninger, f.eks. i form af en redegørelse, om bl.a. forventede nye tillæg og forventede ændringer i ikke-påvirkelige omkostninger, såfremt Vandsektortilsynet har orienteret kommunalbestyrelsen om, at selskabet har fået fradrag i rammen for det følgende år, fordi de har haft negativ differencesaldo i 3 år i træk.

UDKAST

Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse kunne differentiere ovenstående oplysningskrav, f.eks. på baggrund af størrelsen på selskabernes årlige debiterede vandmængder. Differentierede oplysningskrav vil f.eks. kunne indebære, at mindre selskaber ikke skal indsende visse oplysninger, eller at kravene til de enkelte oplysninger bliver mindre omfattende. Ministeren kan desuden fastsætte tidsfrister for vandselskabernes indsendelse af oplysninger.

Formålet med den foreslåede bemyndigelse er, at kommunalbestyrelsen får adgang til ensartede kategorier af oplysninger. Den foreslåede bemyndigelse vil endvidere medføre, at selskaber og kommuner opnår større klarhed i forhold til, hvilke oplysninger der skal indsendes til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af anlægs- og driftsbidrag og regulativer.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i vandforsyningslovens § 55 b, *stk.* 2, kunne fastsætte regler om en almen vandforsynings mulighed for at indsende anlægs- og driftsbidrag og regulativer til kommunalbestyrelsen, samt pligt til at indsende oplysninger, der er nødvendige til brug for kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldte anlægs- og driftsbidrag og regulativer i medfør af den foreslåede anmeldelsesordning, jf. § 54, *stk.* 3, og § 55 a, *stk.* 6.

Den foreslåede bemyndigelse i *stk.* 2 vil indebære, at ministeren kan fastsætte regler vedrørende en almen vandforsynings mulighed for at indsende anlægs- og driftsbidrag og regulativer til kommunalbestyrelsen, til brug for kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldte anlægs- og driftsbidrag og regulativer, jf. den foreslåede anmeldelsesordning i § 54, *stk.* 3, og § 55 a, *stk.* 6. Ministeren kan endvidere fastsætte regler vedrørende en almen vandforsynings pligt til at indsende oplysninger, der er nødvendige til brug for kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldte anlægs- og driftsbidrag og regulativer, såfremt den almene vandforsyning benytter muligheden for at anmelde anlægs- og driftsbidrag og ændringer af regulativet. Bemyndigelsen indebærer mulighed for fastsættelse af særlige frister for indsendelse af anlægs- og driftsbidrag, regulativer og oplysninger.

Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler om, at selskaberne skal indsende nødvendige oplysninger ved fremsendelsen af de fastsatte anlægs- og driftsbidrag til brug for kommunalbestyrelsens kontrol af, om der kan ske gyldig anmeldelse af anlægs- og driftsbidrag. Disse oplysninger kan eksempelvis være et budget eller oplysninger om, at der ikke er sket væsentlige ændringer i grundlaget for fastsættelse af størrelsen

på anlægs- og driftsbidrag siden sidste godkendelse eller anmeldelse. Bemyndigelsen omfatter endvidere mulighed for at fastsætte regler om, at selskaberne skal indsende oplysninger som f.eks. en forklaring af, at ændringerne i regulativet alene omfatter vilkår, der ikke vedrører overensstemmelsen med betalingsregler eller miljø- og forsyningsregler i vandforsyningsloven til brug for kommunalbestyrelsens kontrol af, om der kan ske gyldig anmeldelse af regulativer.

Bemyndigelsen knytter sig til den foreslåede anmeldelsesordning, jf. § 54, stk. 3, og § 55 a, stk. 6, hvorfor der i øvrigt henvises til bemærkninger til vandforsyningslovens § 55 a, stk. 6, jf. lovforslagets § 2, nr. 9.

Kommunalbestyrelsen kan under de gældende regler i dag afslå at godkende den almene vandforsynings fastsatte anlægs- og driftsbidrag med henvisning til manglende oplysninger. Kommunalbestyrelsen har få muligheder for at tilvejebringe de oplysninger, som er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse, såfremt den almene vandforsyning ikke fremsender oplysningerne.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 55 b, stk. 3, kunne fastsætte regler om kommunalbestyrelsens mulighed for meddelelse af påbud til en almen vandforsyning om indsendelse af oplysninger, der er nødvendige ved kommunalbestyrelsens godkendelse af anlægs- og driftsbidrag, jf. § 54, stk. 1, og regler fastsat i medfør af § 54, stk. 2. Ministeren kan herunder fastsætte regler om kommunalbestyrelsens meddelelse af påbud til en almen vandforsynings koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med den almene vandforsyning.

Med den foreslåede bemyndigelse i stk. 3, vil ministeren kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan påbyde en almen vandforsyning at fremsende yderligere konkrete og nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af de fastsatte anlægs- og driftsbidrag.

Bemyndigelsen medfører, at ministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens mulighed for at påbyde en almen vandforsynings koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet at fremsende oplysninger, som er nødvendige for til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af den almene vandforsynings fastsatte anlægs- og driftsbidrag. Kommunalbestyrelsens påbud vil være en forvaltningsretlig afgørelse, og manglende efterlevelse af et påbud vil kunne føre

til afvisning af godkendelse af bidrag. Såfremt et koncern- eller interesseforbundet selskab ikke efterlever et påbud om fremsende af oplysninger, vil det kun kunne medføre afvisning af godkendelse af bidrag, såfremt der også er meddelt påbud til vandselskabet. Det forventes, at kommunalbestyrelsen indgår i forudgående dialog med selskaberne, inden et påbud meddeles til et vandselskab.

Ovenstående bemyndigelse er yderst vidtgående, og der er ingen begrundelse for, at den er nødvendig. Det er endvidere uhørt, at forsyningen skal "straffes" for, at en tredjepart ikke efterlever et påbud.

Det må være forsyningen alene, der kan påbydes at fremskaffe de nødvendige oplysninger herunder fra forsyningens koncern- eller interesseforbundne partere.

Derfor foreslås bemyndigelsen slettet.

Det forudsættes, at koncern- og interesseforbundne parter skal forstås på samme måde som i de foreslåede bestemmelser i vandsektorlovens § 19, stk. 8. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 37 og 41, og bemærkningerne hertil.

Det forventes, at regler udstedt i medfør af bemyndigelsen i stk. 3, bliver anvendt således, at kommunalbestyrelsen vurderer, om fremsendelse af yderligere konkrete oplysninger er nødvendig for kommunalbestyrelsens godkendelse ved den konkrete sagsbehandling. Der vil være tale om en konkret vurdering af forholdene for det enkelte selskab. Kommunalbestyrelsen vil ikke kunne påbyde tilvejebringelse af oplysninger, som kommunalbestyrelsen allerede er i besiddelse af, eller som kommunalbestyrelsen indhenter og modtager i medfør af de fastsatte oplysningskrav i stk. 1 og 2. Kommunalbestyrelsen vil således kunne påbyde fremsendelse af andre oplysninger, som ikke er fastsat som et særligt oplysningskrav efter bemyndigelserne i stk. 1 og 2, men som kommunalbestyrelsen finder nødvendige til brug for kontrollen af bidragenes overensstemmelse med bl.a. reglerne i vandforsyningsloven og det godkendte regulativ. Som udgangspunkt vil der være tale om eksisterende oplysninger, som selskabet allerede er i besiddelse af, men der kan – inden for rimelige og proportionale rammer – også være tale om, at selskabet skal fremskaffe konkrete oplysninger, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse ved den konkrete sagsbehandling.

Med den foreslåede bemyndigelse vil ministeren kunne fastsætte regler, om at kommunalbestyrelsen f.eks. vil kunne kræve oplysninger fra koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandsel-

skabet til brug for kommunalbestyrelsens kontrol af om en udgift kan bidragsfinansieres efter § 52 a *eller oplysninger, som er nødvendige for kontrollen af om der er indgået ikke-markedsmæssige aftaler, som ikke må bidragsfinansieres.*

Kontrollen af om der er indgået ikke-markedsmæssige aftaler ligger vel hos Tilsynet. Derudover så er det afgørende i forhold til aftaler i denne forbindelse vel fortsat om de kan bidragsfinansieres efter § 52 a. (altså det ligger implicit heri).

Samlet giver det således mere forvirring end afklaring med risiko for uhensigtsmæssigt ressourceforbrug og dobbeltarbejde.

Muligheden for, at kommunalbestyrelsen kan påbyde selskaber at fremsende oplysninger angår både selskaber, som ikke er omfattet af vandsektorloven, og selskaber, som er omfattet *af* vandsektorloven. Kommunalbestyrelsen vil for selskaber, der er omfattet af vandsektorloven, kunne lægge Vandsektortilsynets afgørelser til grund om, hvorvidt selskabet har indgået ikke-markedsmæssige aftaler eller deltager i ulovlig tilknyttet virksomhed. Dette vil begrænse kommunalbestyrelsens behov for at indhente oplysninger fra koncern- og interesseforbundne parter i sager herom.

Den foreslåede bemyndigelse vil medvirke til at sikre, at kommunalbestyrelsen har de tilstrækkelige muligheder for at kunne indhente de nødvendige oplysninger for at kunne udføre godkendelsesopgaven efter den foreslåede § 54, stk. 2.

Der henvises til de foreslåede klagebestemmelser i vandforsyningslovens §§ 82 og 83, jf. lovforslagets § 2, nr. 12, om muligheden for at påklage kommunalbestyrelsens afgørelser om påbud udstedt i medfør af stk. 3 *og 4*.

DANVA er af den opfattelse, at såfremt påbudsmuligheden fastholdes, så skal der være klagemulighed ift. såvel stk. 3 som stk. 4.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 55 b, *stk. 4*, kunne fastsætte regler om kommunalbestyrelsens mulighed for meddelelse af påbud til en almen vandforsyning om indsendelse af oplysninger, der er nødvendige ved kommunalbestyrelsens godkendelse af regulativer, jf. § 55 a, stk. 2, og regler fastsat i medfør af § 55 a, stk. 5.

UDKAST

Kommunalbestyrelsen kan under de gældende regler i dag afslå at godkende den almene vandforsynings fastsatte regulativ med henvisning til manglende oplysninger. Kommunalbestyrelsen har få muligheder for at tilvejebringe de oplysninger, som er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse, såfremt den almene vandforsyning ikke fremsender oplysningerne.

Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse i stk. 4 kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan påbyde vandselskaberne at fremsende yderligere konkrete og nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af fastsatte regulativer og deres overensstemmelse med vandforsyningsloven. Kommunalbestyrelserne vil f.eks. kunne indhente oplysninger, som har været relevant for den almene vandforsynings fastsættelse af vilkår i regulativet. Eksempler på sådanne oplysninger omfatter blandt andet referater af bestyrelsesmøder, hvor regulativet er vedtaget.

Der henvises i øvrigt til bemærkninger for stk. 3 om ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens mulighed for meddelelse af påbud om fastsatte anlægs- og driftsbidrag.

Det bemærkes, at tilsyn med overholdelse af regler udstedt i medfør af de foreslåede bemyndigelser i § 55 b, vil være omfattet af den nugældende kommunale tilsynspligt i vandforsyningslovens § 65. Det bemærkes endvidere, at den nugældende § 84, stk. 2, indeholder en bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte bødestraf for overtrædelse af regler, der er fastsat i medfør af forslaget til § 55 b.

De omtalte gældende regler i § 65 og § 84, stk. 2, gælder over for vandselskaber, koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet.

DANVA stiller spørgsmål ved, om denne udlægning af de gældende regler i § 65 og § 84 stk. 2 er korrekt. Vi er ikke støt på eksisterende lovbemærkninger eller andet, der understøtter denne udlægning.

Det bemærkes endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved anvendelsen af bemyndigelserne i forslagets § 55 b, skal tage højde for, at reglerne fastsættes i overensstemmelse med almindelige retssikkerheds-

mæssige principper, herunder forvaltningsretlige principper om proportionalitet og dansk ret i øvrigt, herunder retssikkerhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 12. november 2019 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Det skal tilføjes – og fremgå klart i – lovbemærkningerne, at kommunerne også skal anvende ovennævnte principper i forbindelse med deres forvaltning af reglerne.

Det vil blandt andet betyde, at meddelelse af påbud til selskaber om fremsendelse af oplysninger kun må anvendes, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige og hvis anvendelsen af påbud står i et rimeligt forhold til formålet. Det indebærer, at der ikke kan fastsættes regler, som væsentligt belaster selskabernes økonomi og ressourceforbrug ved afgivelse af oplysninger, samt at der skal foretages en proportionalitetsvurdering af såvel behovet for indhentelse af oplysninger, som metoden og formen.

Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 3 c i spildevandsbetalingsloven om tilsvarende regler for spildevandforsyningssekskabernes oplysningspligter, jf. lovforslagets § 3, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

I den gældende vandforsyningslov er der ikke fastsat bestemmelser vedrørende vandbranchens organisationers standardiserede vejledninger, der vedrører en almen vandforsynings fastsættelse af takster, bidrag og regulativer.

Det foreslås, at der i vandforsyningslovens § 55 c, 1. pkt., indsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om vandbranchens organisationers indsendelse af standardiserede vejledninger, der vedrører almene vandforsynings fastsættelse af takster, bidrag og regulativer, til myndigheder på ministeriets område.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 c, 1. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at vandbranchens organisationer pålægges pligt til at indsende egne standardiserede vejledninger om almene vandforsynings fastsættelse af bidrag, takster og regulativer til nærmere fastsatte myndigheder, herunder indsendelse for eksempel i rimelig tid inden udstedelse. Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse ikke forudsætter, at den fastsatte pligt til indsendelse omfatter både vejledninger om bidrag, takster og regulativer. Der kan såle-

UDKAST

des fastsættes pligt til indsendelse i forhold til f. eks. standardiserede vejledninger om regulativer, uden at det samme sker i forhold til standardiserede vejledninger om bidrag og takster.

I forhold til forslaget til vandforsyningslovens § 55 c, herunder begrundelsen herfor, henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.3.4.

Forslaget har den virkning, at indsendelsen vil indebære, at myndighederne vil skulle vurdere de indsendte vejledninger i henhold til myndighedernes ulovbestemte tilsynspligt. Det skal endvidere bemærkes, at det er hensigten, at sektormyndigheden primært har en dialog med organisationerne i forhold til eventuel uoverensstemmelse med lovgivning på sektormyndighedens område. Det bemærkes, at det ikke er hensigten, at sektormyndighederne pålægges pligt til en løbende kontrol.

Det foreslås, at det i vandforsyningslovens § 55 c, 2. pkt., indsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med vedkommende minister kan fastsætte regler om indsendelse til andre statslige myndigheder.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 55 c, 2. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med vedkommende minister kan fastsætte regler om indsendelse til andre statslige myndigheder end myndigheder inden for Klima-, energi- og forsyningsministeriets område.

Baggrunden for forslaget er, at der i branchens vejledninger kan være vilkår, der vedrører spørgsmål inden for andre ministeriers ressortområder, herunder vedrørende miljø- og forsyningssspørgsmål, sikkerhedsforskrifter, renteloven, afgiftsspørgsmål m.v. I det omfang der i medfør af § 55 c, stk. 2, fastsættes regler om indsendelse til de nævnte myndigheder, kan der om disse myndigheders opgave henvises til § 55 c, stk. 1.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i vandforsyningslovens § 55 d, stk. 1, 1. pkt., kunne fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af kapitel 9 eller regler fastsat i henhold til kapitel 9, skal ske digitalt.

I de nuværende regler i vandforsyningsloven findes ingen krav vedrørende digital fremsendelse af oplysninger eller at kommunikation skal foregå digitalt.

Med den foreslåede bemyndigelse vil ministeren kunne fastsætte, at kommunikation om forhold, som er omfattet af kapitel 9 eller regler fastsat i henhold til kapitel 9, skal ske digitalt. Dette kan f.eks. være tale om at den almene vandforsynings anlægs- og driftsbidrag, regulativer og oplysninger, jf. § 55 b, skal fremsendes digitalt til kommunalbestyrelsen.

Klima-, energi- og forsyningsministeren *vil kan* i medfør af den foreslåede bemyndigelse i vandforsyningslovens § 55 d, stk. 1, 2. pkt., fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af bestemte formater eller særlige digitale formater og om fritagelse for anvendelse for visse personer og virksomheder.

Dette kan være hensigtsmæssigt, men vi foreslår, det formuleres som en mulighed for ministeren.

Efter den foreslåede bemyndigelse vil ministeren kunne fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af særlige digitale formater og fritagelse i særlige tilfælde fra pligterne efter 1. pkt. for visse personer, selskaber eller grupper af selskaber. Der kan for eksempel fastsættes regler om, at fremsendelse af den almene vandforsynings anlægs- og driftsbidrag, regulativer og oplysninger, der er nævnt i § 55 b, skal fremsendes i bestemt form eller i særlige digitale formater.

Herunder kan der fastsættes undtagelser om fremsendelse af anlægs- og driftsbidrag, regulativer og oplysninger, der er nævnt i § 55 b for visse personer, selskaber eller grupper af selskaber. Dette kan f.eks. være tale om mindre selskaber, hvor det ville medføre en ikke proportional økonomisk og administrativ byrde, såfremt selskabet skal anvende særlige digitale formater.

Den foreslåede bemyndigelse i § 55 d, stk. 1, vil kunne medføre, at kommunernes sagsbehandling bliver mere effektiv, eftersom kommunerne vil modtage oplysninger og kommunikation digitalt.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i vandforsyningslovens § 55 d, stk. 2, kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte og udforme bestemte formater eller særlige digitale formater, som anlægs- og driftsbidrag, regulativer og oplysninger, jf. § 55 b, skal fremsendes i. Ministeren kan herunder fastsætte regler om fritagelse i særlige tilfælde fra pligterne om fremsendelse i bestemte formater eller særlige digitale formater for visse personer og selskaber.

Den foreslåede bemyndigelse i vandforsyningslovens § 55 d, stk. 2, indebærer, at ministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om, at en kommunalbestyrelse kan fastsætte og udforme bestemte formater eller særlige digitale formater, som anlægs- og driftsbidrag, regulativer og oplysninger, jf. § 55 b, skal fremsendes i.

Såfremt indsendelse skal være efter en bestemt form, særlige digitale formater eller skabeloner, så skal kommunalbestyrelserne sikre, at der sker en koordinering af sådanne krav på tværs af kommunegrænser, når forsynings forsyningsområde omfatter flere kommuner. Dette bør fremgå som krav.

Med bemyndigelsen i stk. 2, vil ministeren kunne give mulighed for, at almindelige vandforsyninger skal indsende de fastsatte anlægs- og driftsbidrag, regulativer og oplysninger i bestemt form eller særlige digitale formater, som er nærmere fastsat og udformet af kommunalbestyrelsen, f.eks. i form af en skabelon eller indberetningssystem, som bidrager til en ensartet indsendelse af anlægs- og driftsbidrag, regulativer og oplysninger. Et særligt digitalt format til indsendelse af bidrag, regulativer og oplysninger vil kunne effektivisere kommunalbestyrelsernes sagsbehandling, eftersom kommunalbestyrelserne vil modtage ensartede anlægs- og driftsbidrag ved kommunalbestyrelsens kontrol og godkendelse. Dette kan være særligt fordelagtigt i de tilfælde, hvor en kommunalbestyrelse har et stort antal årlige godkendelsesager af bidrag og regulativer. Ministeren vil kunne fastsætte de overordnede rammer for en ordning om brug af særlige digitale formater, mens den konkrete udformning og vil være op til den enkelte kommunalbestyrelse at vælge, såfremt kommunalbestyrelsen vurderer, at det vil være fordelagtigt at anvende særlige digitale formater.

Den foreslåede bemyndigelse i § 55 d, stk. 2, vil kunne medføre, at kommunernes sagsbehandling bliver mere effektiv, eftersom kommunerne vil modtage ensartede bidrag, regulativer og oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens kontrol af disse.

Til nr. 10

Det følger af gældende vandforsyningslov, at kapitel 13 handler om klage. Det fremgår endvidere af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 75, stk. 1, at der på lovens område er klageadgang til Miljø- og fødevareklagenævnet.

Det foreslås, at det af overskriften til kapitel 13 fremgår, at dette kapitel handler om klage til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Forslaget vil indebære, at det i kapiteloverskriften bliver klart, at kapitel 13 handler om klage til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Baggrunden for forslaget er, at klage efter vandforsyningsloven fremadrettet vil være delt mellem Miljø- og Fødevarerklagenævnet og Energiklagenævnet, idet der med forslaget til § 80 b, stk. 1, i vandforsyningslovens indføres klageadgang til Energiklagenævnet. For overskuelighedens skyld og fordi reglerne for de to nævn ikke er ens, indføres der et kapitel 13 a om klage til Energiklagenævnet. Der henvises til den foreslåede indførelse af kapital 13 a og den foreslåede § 80 b, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 15, og bemærkningerne hertil. Da der blive to kapitler med bestemmelser om klageadgang, er det hensigtsmæssigt, at det af overskriften til kapitel 13 fremgår, at dette kapitel handler om klager til Miljø- og fødevarerklagenævnet.

Til nr. 11

Ifølge den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 75, stk. 1, kan kommunalbestyrelsens afgørelser efter loven påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Det foreslås, at det før § 75, stk. 1, i en ny bestemmelse § 74 d i vandforsyningslovens kapitel 13 indsættes, at at reglerne i kapitel 13 gælder for afgørelser efter loven, der kan påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Forslaget vil indebære, at det bliver tydeligt, at reglerne i vandforsyningslovens §§ 75-81 gælder for afgørelser, der kan påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet. Det bliver dermed tilsvarende tydeligt, at §§ 75-81 ikke gælder for afgørelser, der kan påklages til Energiklagenævnet.

Baggrunden for forslaget er, at der med forslaget til lovens § 80 b indføres klageadgang til Energiklagenævnet. Der henvises til den foreslåede indførelse af kapital 13 a og den foreslåede § 80 b, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 15, og bemærkningerne hertil. Da der hermed bliver to kapitler med bestemmelser om klageadgang, er det hensigtsmæssigt, at det af den foreslåede § 74 d tydeligt fremgår, at §§ 75-81 alene gælder for klager til Miljø- og fødevarerklagenævnet.

Til nr. 12

UDKAST

Der fremgår af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 75, stk. 1, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter loven, jf. dog stk. 2, og miljø- og fødevareministerens nævnte afgørelser kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Det foreslås, at der i § 75, *stk. 1*, efter »jf. dog stk. 2« indsættes » og § 80 b, stk. 1«.

Forslaget vil indebære, at det i § 75, stk. 1, bliver tydeligt, at afgørelser, der er omfattet af § 80 b, stk. 1, ikke kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Baggrunden for forslaget er, at der med forslaget til lovens § 80 b, stk. 1, indføres klageadgang til Energiklagenævnet. Der henvises til den foreslåede indførelse af kapital 13 a og den foreslåede § 80 b, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 15, og bemærkningerne hertil. Det er hensigtsmæssigt, at det af den § 75, stk. 1, om klageadgang til Miljø- og Fødevareklagenævnet tydeligt fremgår, at § 75 ikke gælder for klager omfattet af § 80 b, stk. 1.

Til nr. 13

Det følger af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 76, nr. 4, jf. § 75, at vandforsyningsselskaber ikke kan indbringe kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til lovens kapitel 9 for Miljø- og Fødevareklagenævnet, dog undtaget afgørelser efter lovens § 55, stk. 2, om selskabets regulativ eller ændring af regulativ. Det følger således af vandforsyningslovens § 76, nr. 4, jf. § 75, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter lovens § 52, stk. 2, og kommunalbestyrelsens afgørelser efter lovens § 53, stk. 1, stk. 2 og stk. 4, ikke kan påklages.

Det foreslås at nyaffatte vandforsyningslovens § 76, *nr. 4*.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 76, nr. 4, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 52, stk. 2, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed:

Forslaget vil indebære, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter lovens § 52, stk. 2, om kommunalbestyrelsens pålæg vedrørende indskrænkninger af vandforbruget fortsat ikke kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Forslaget indebærer endvidere, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter loven, jf. forslaget til § 55a, stk. 1, i vandforsyningsloven, jf. lovforslagets §

2, nr. 9, om godkendelse af regulativer og ændringer af regulativer fortsat kan påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Baggrunden for forslaget er, at § 76, nr. 4 skal ændres som en konsekvens af, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter lovens kapital 9 vedrørende betalingsmæssige forhold ikke længere er omfattet af vandforsyningslovens regler om klageadgang til Miljø- og Fødevarerklagenævnet og dermed af § 76, 4. Der henvises til den foreslåede indførelse af kapital 13 a og den foreslåede § 80 b, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 15, og bemærkningerne hertil. Afgørelser om betalingsmæssige forhold omfatter kommunalbestyrelsens afgørelser om anlægs- og driftsbidrag i henhold til den gældende § 53, stk. 1, kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til gældende § 53, stk. 2, om forhøjelse af visse bidrag samt kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til gældende § 53, stk. 4, om pålæg til grundejere.

Til nr. 14

Det følger af de gældende regler i vandforsyningslovens kapitel 13, at der ikke er fast regler om, at den ansvarlige minister kan afskære klageadgang.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 76, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler fastsat i medfør af § 55 b, stk. 4, om påbud til almene vandforsyninger, ikke skal kunne indbringes for nævnet.

Forslaget vil indebære, at ministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser om påbud om indsendelse af oplysninger til brug for behandlingen af regulativer ikke skal kunne indbringes for Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Forslaget er begrundet i, at der kan være behov for at afskære klageadgangen i tilfælde, hvor det vurderes, at klagesager vedrørende påbud kan medføre en forsinkelse i godkendelsen af regulativer eller ændringer heraf.

DANVA er ikke enig i denne afskæring af klageadgangen og begrundelsen for den. Det har ingen reel betydning for forsyningen af kunderne, om der evt. måtte være forsinkelse i godkendelse af regulativer eller ændringer heraf.

Forsyninger skal have mulighed for at klage over påbud mhp. at sikre, at forvaltningen af denne bestemmelse overholder centrale juridiske principper som proportionalitet, saglighed o. lign.

Vi henviser også til vores hørings svar om styrkelse af kontrol med takster, regulativer og vedtægter.

Til nr. 15

Det følger af de i dag gældende bestemmelser i vandforsyningslovens kapitel 13, at der i det i §§ 75-81 fastlagte omfang er klageadgang til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Der er således i dag ikke klageadgang til Energiklagenævnet inden for vandforsyningslovens område.

Det foreslås, at der i vandforsyningsloven efter § 80 indsættes følgende nyt kapitel 13 a med overskriften klage til Energiklagenævnet.

Det foreslås, at kapital 13 a indeholder §§ 80 a–80 c.

Forslaget vil indebære, at det bliver tydeligt, at reglerne i vandforsyningslovens §§ 80 a–80 c gælder for afgørelser, der kan påklages til Energiklagenævnet. Det bliver dermed tilsvarende tydeligt, at §§ 80 a–80 c ikke gælder for afgørelser, der kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Det foreslås i § 80 a i vandforsyningsloven, at reglerne i kapitel 13 a gælder for afgørelser efter loven, der kan påklages til Energiklagenævnet.

Forslaget vil indebære, at det bliver tydeligt, at reglerne i vandforsyningslovens §§ 80 a-80 c gælder for afgørelser, der vil kunne påklages til Energiklagenævnet. Det bliver dermed også tydeligt, at §§ 80 a–80 c ikke vil gælde for afgørelser, der påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 80 b, stk. 1, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 53, stk. 2, og 4, § 54, stk. 1, og kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler fastsat i medfør af lovens § 53, stk. 5, og § 55 b, stk. 3, kan påklages af en almen vandforsyning til Energiklagenævnet.

Forslaget vil indebære, at almene vandforsyninger vil kunne indbringe kommunalbestyrelsens afgørelser for Energiklagenævnet.

Baggrunden for forslaget om klageadgang til Energiklagenævnet er, at dette nævn i dag behandler andre sager om takster og bidrags overensstemmelse med betalingsregler, herunder i forhold til hvile i sig selv-princippet.

Konsekvensen af forslaget vil være, at almene vandforsyninger får mulighed for en administrativ afklaring af eventuelle uenigheder vedrørende kommunalbestyrelsens afgørelser om anlægs- og driftsbidrag.

UDKAST

Denne klageadgang i forhold til kommunalbestyrelsens afgørelser om bidrag svarer til de gældende regler i elforsyningsloven og varmforsyningsloven, der indebærer, at forsyningsselskaber på disse områder kan indbringe Forsyningstilsynets afgørelser om selskabernes tariffer for en administrativ klagemyndighed (Energiklagenævnet). På el- og varmeområdet behandler Energiklagenævnet imidlertid også sager om leveringsbetingelser samt klager fra andre end forsyningsselskaberne.

I henhold til almindelige forvaltningsretlige regler er det i dag udgangspunktet, at en klage ikke tillægges opsættende virkning. Efter en konkret vurdering og efter anmodning fra en part kan Energiklagenævnet i dag dog træffe beslutning om at tillægge en klage opsættende virkning. Hensynet til vandforsynings forsyningspligt kan efter omstændighederne være begrundelse for, at klage tillægges opsættende virkning.

Det følger af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 76, nr. 4, jf. § 75, at kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til lovens kapitel 9 om betalingsmæssige forhold ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed. Disse afgørelser om betalingsmæssige forhold omfatter kommunalbestyrelsens afgørelser om anlægs- og driftsbidrag i henhold til den gældende § 53, stk. 1, kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til gældende § 53, stk. 2, om forhøjelse af visse bidrag, kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til gældende § 53, stk. 4, om pålæg til grundejere samt kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til regler, der måtte blive udstedt i medfør af lovens § 53, stk. 5. Kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til den gældende § 53, stk. 1, flyttes lovteknisk til vandforsyningslovens § 54, stk. 1, jf. lovforslaget § 2, nr. 7.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 80 b, *stk. 2, 1. pkt.*, at kommunalbestyrelsen afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet.

Forslaget vil indebære, at kommunalbestyrelsens afgørelser truffet i henhold til regler i lovens kapitel 9 om vandforsynings betalingsmæssige forhold ikke kan påklages til anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet. Forslaget omfatter kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 53, stk. 2, om forhøjelse af visse bidrag, kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 53, stk. 4, om pålæg til grundejere, samt kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 54, stk. 1, om anlægs- og driftsbidrag. Forslaget omfatter endvidere, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler fastsat

UDKAST

i medfør af lovens § 53, stk. 5, og § 55 b, stk. 4. Den foreslåede bestemmelse svarer til varmforsyningslovens § 26, stk. 2, 1. pkt.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 80 b, stk. 2, 2. pkt., at afgørelserne kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

Forslaget vil indebære, at kommunalbestyrelsens afgørelser truffet i henhold til regler i lovens kapitel 9 om vandforsynings betalingsmæssige forhold ikke kan indbringes for domstolene inden den administrative rekurs er udtømt. Dette omfatter efter forslaget kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 53, stk. 2, om forhøjelse af visse bidrag, kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 53, stk. 4, om pålæg til grundejere, samt kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 54, stk. 1, om anlægs- og driftsbidrag. Forslaget omfatter endvidere, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler fastsat i medfør af lovens § 53, stk. 5, og § 55 b, stk. 4. Den foreslåede bestemmelse svarer til varmforsyningslovens § 26, stk. 2, 2. pkt.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 80 b, stk. 3, at klage skal være indgivet skriftligt inden fire uger efter, at afgørelsen er meddelt.

Forslaget vil indebære, at klage skal indgives til Energiklagenævnet, og ikke til den myndighed, hvis afgørelse påklages. Den foreslåede bestemmelse svarer til varmforsyningslovens § 26, stk. 3.

Det foreslås i vandforsyningslovens § 80 b, stk. 4, at energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler fastsat i medfør af loven.

Forslaget vil indebære, at Energiklagenævnets formand kan træffe afgørelse på nævnets vegne. Dette omfatter efter forslaget afgørelser om lovligheden af kommunalbestyrelsens i henhold til § 53, stk. 2, om forhøjelse af visse bidrag, kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 53, stk. 4, om pålæg til grundejere, samt kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 54, stk. 1, om anlægs- og driftsbidrag. Forslaget omfatter endvidere afgørelser om lovligheden af kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler fastsat i medfør af lovens § 53, stk. 5, og § 55 b, stk. 4. Forslaget svarer til de tilsvarende bestemmelser i bl.a. elforsyningsloven og varmforsyningsloven. Adgangen udnyttes typisk inden for sagsområder, hvor sagerne er af mindre kompleks karakter og hvor sagerne ligner hinanden.

UDKAST

Det foreslås i vandforsyningslovens § 80 c, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser om anlægs- og driftsbidrag, der er truffet i henhold til § 53, stk. 2 og 4, og kommunalbestyrelsens afgørelser truffet efter regler udstedt i medfør af lovens § 53, stk. 5 og § 55 b, stk. 4, ikke kan indbringes for Energiklagenævnet.

Forslaget vil indebære, at klima-, energi og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 53, stk. 2 og 4, og kommunalbestyrelsens afgørelser truffet efter regler udstedt i medfør af lovens § 53, stk. 5 og § 55 b, stk. 4, ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet.

Baggrunden for forslaget er, at kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 53, stk. 2 og 4, ikke kan påklages efter de gældende bestemmelser til Miljø- og Fødevarerklagenævnet. Efter flytningen af disse afgørelser til kapitel 13 a om klageadgang til Energiklagenævnet er det forsat hensigten, at disse afgørelser ikke skal kunne påklages. Baggrunden for forslaget er endvidere, at der i forhold til kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til regler udstedt i henhold til § 53, stk. 5, ikke er klageadgang i dag og denne retstilstand forventes opretholdt.

I forhold til afgørelser om påbud truffet efter regler udstedt i medfør af lovens § 55 b, stk. 4, kan der være behov for at afskære klageadgangen i tilfælde, hvor det vurderes, at klagesager vedrørende påbud kan medføre en forsinkelse i godkendelsen af regulativer eller ændringer heraf.

Til nr. 16

Efter de gældende straffebestemmelser i vandforsyningslovens § 84, stk. 1, straffes med bøde den, der overtræder de i stk. 1, 1, nævnte bestemmelser i loven. Det følger heraf, at det ikke er strafbart for almene vandforsyninger ikke at opfylde kravet i lovens § 55, stk. 1, 1. pkt., om udarbejdelse af et regulativ.

Det foreslås, at der i vandforsyningslovens § 84, *stk. 1, nr. 1*, indsættes en henvisning til lovens § 55 a, stk. 1, 1. pkt., i forhold til overtrædelser af § 55 a, stk. 1, om pligt til at udarbejde et regulativ straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

UDKAST

Forslaget vil indebære, at almene vandforsyningers manglende overholdelse af kravet i lovens § 55 a, stk. 1, 1. pkt., om udarbejdelse af et regulativ, kan straffes. Ifølge forslaget til § 55 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 9, flyttes den nugældende § 55, stk. 1, 1. pkt., til § 55 a, stk. 1, 1. pkt.

Der kan efter gældende § 84, stk. 2, i vandforsyningsloven fastsættes straf af bøde for overtrædelse af regler, der fastsættes af miljøministeren eller af klima-, energi- og forsyningsministeren.

I medfør af denne gældende bemyndigelse i vandforsyningslovens § 84, stk. 2, vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte straffebestemmelser vedrørende almene vandforsyningers manglende overholdelse af regler, der fastsættes i henhold til bemyndigelser, der indføres med dette lovforslag.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil således kunne fastsætte straffebestemmelser i forhold til almene vandforsyningerne manglende overholdelse af f.eks. pligt til at sende regulativer og fastsatte bidrag til godkendelse eller til tilsyn i forbindelse med anmeldelse, pligt til årligt at fastsætte bidrag, pligt til inden en bestemt frist at indsende bidrag til kommunalbestyrelsen samt pligt til at indsende påkrævede oplysninger, herunder pligt til at opfylde påbud om indsendelse af nødvendige oplysninger.

DANVA vil foreslå, at det understreges eksplicit, at såfremt ministeren bruger denne beføjelse, vil der naturligvis blive taget hensyn til proportionalitetsprincippet.

Hele lovforslaget er udtryk for megen kontrol/mistillid og opfølgning med påbud og straf. Det er ikke motiverende for branchen at operere i. Minimum bør det således understreges, at proportionalitetsprincippet er omdrejningspunktet såvel ved udnyttelsen af bemyndigelsen som ved den efterfølgende forvaltning/brug af bestemmelserne.

Til nr. 17

Ifølge den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 84, stk. 1, sanktioneres overtrædelse af lovens bestemmelser med bødestraf medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Der kan efter den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 84, stk. 2, fastsættes straf af bøde for overtrædelse af regler, der fastsættes af miljøministeren eller af klima-, energi- og forsyningsministeren.

UDKAST

Både fysiske og juridiske personer kan straffes for overtrædelser af vandforsyningsloven. Strafansvaret for de juridiske personer er udtrykkeligt fastsat i vandforsyningslovens § 84, stk. 3, og straffelovens § 26, stk. 1. Ved lovovertrædelser begået af juridiske personer er udgangspunktet ved valg af ansvarssubjekt, at tiltalen rejses mod den juridiske person.

Det gælder især, når den juridiske persons lovovertrædelse er motiveret af økonomiske grunde, men også hvis den udviste uagtsomhed ikke er gravevende, eller hvis forholdet er begået af underordnet personale.

Det foreslås at indsætte et nyt § 84, *stk. 4*, hvorefter et medlem af en almen vandforsynings ledelse, jf. årsregnskabslovens bilag 1, A, nr. 6, som er eller burde være vidende om, at en almen vandforsyning ikke overholder strafbelagte regler i lovens § 55 a, stk. 1, 1. punktum, eller strafbelagte regler udstedt i medfør af lovens § 53, stk. 7, eller § 55 b, og som undlader at træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre, at overtrædelsen bringes til ophør, straffes med bøde, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Det følger af årsregnskabslovens bilag 1, A, nr. 6, at der ved virksomhedens ledelse forstås medlemmer af de ansvarlige ledelsesorganer, som varetager henholdsvis den øverste ledelse og den daglige ledelse efter de love, betalingsvedtægter, aftaler eller sædvaner, der gælder for virksomheden. I virksomheder, som har et tilsynsorgan eller et tilsynsråd, er tilsynsorganet eller tilsynsrådet omfattet af de bestemmelser, som gælder for det øverste ledelsesorgan. Er der ikke et særskilt ledelsesorgan i virksomheden, anses de personligt ansvarlige ejere i fællesskab for at udgøre det ansvarlige ledelsesorgan. Det vil således være denne kreds af ansvarssubjekter, der vil kunne straffes efter den foreslåede § 84, stk. 4.

Der vil eksempelvis kunne foreligge strafansvar, hvis en direktør i en almen vandforsyning er blevet oplyst direkte om den manglende overholdelse af regler om, at den almene vandforsyning skal udarbejde et regulativ eller nærmere fastsatte regler om, at den almene vandforsyning mindst en gang årligt skal fastsætte drifts- og anlægsbidrag, og direktøren herefter ikke træffer de nødvendige foranstaltninger for at standse overtrædelsen.

Det er ikke hensigten med den foreslåede bestemmelse, at ledelsen i den almene vandforsyning skal kunne straffes, såfremt de har gjort, hvad der må

forventes af dem, f.eks. hvis et bestyrelsesmedlem er blevet opmærksom på manglende overholdelse af reglerne, men hvor de nødvendige foranstaltninger herefter bliver nedstemt af den øvrige bestyrelse eller på en generalforsamling.

De overtrædelser, der vil kunne straffes, er overtrædelse af pligterne vedrørende fastsættelse af anlægs- og driftsbidrag, overtrædelse af pligten til inden for en nærmere fastsat frist at indsende anlægs- og driftsbidrag til godkendelse eller til anmeldelse, overtrædelse af pligten til at udarbejde et regulativ, samt overtrædelse af pligten til at indsende et regulativ til godkendelse eller til anmeldelse.

Det forudsættes således, at der ved overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i § 84, stk. 4, vil skulle foreligge forhold af en vis grovhed, og at det dermed i praksis også vil være sager om tilsidesættelse af normer og handlingspligter begået ved forsæt eller grov uagtsomhed, som vil blive strafforfulgt.

Der vil derfor som minimum skulle foreligge grov uagtsomhed. Dette skyldes bl.a., at hvis tilregningskravet blot er simpel uagtsomhed kan der være risiko for, at ikke-strafværdig ledelsessvigt m.v. vil blive strafbart, og vil dermed stille sig i vejen for sædvanlig ledelse og drift af en almen vandforsyning.

Det forudsættes også, at bøder til et medlem af en vandforsyning ledelse som udgangspunkt vil skulle udmåles i et interval fra 5.000 kr. og indtil en nettomånedsløn. Dog vil der i visse tilfælde skulle udmåles en skærpet bøde, eksempelvis hvis overtrædelsen er systematisk. Skærpede bøder vil skulle udmåles, så de svarer til 1-2 nettomånedslønninger. Bødeniveauet vil, selvom det er fastsat som interval, bero på domstolenes konkrete bedømmelse i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil derfor kunne fraviges i op- og nedgående retning, hvis der foreligger skærpende eller formildende omstændigheder. Der vil ved bødeudmålingen skulle lægges vægt på, at bødestrafniveauet ligger i et interval, der vil tage højde for, at der i praksis forekommer forskellige lønninger for ledelsesmedlemmer af en almen vandforsyning, og samtidig også vil indeholde den fornødne fleksibilitet i domstolenes mulighed for at fastsætte en passende og individualpræventiv bødestraf, som i særligt grove tilfælde vil kunne fraviges i opadgående retning.

Til § 3

Til nr. 1

Ifølge den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 2, stk. 9, skal det tilslutningsbidrag, der er fastsat i lovens § 2, stk. 2 og stk. 3, reguleres årligt af spildevandsforsyningsselskabet efter et af Danmarks Statistik udarbejdet reguleringstal baseret på bygge- og anlægsomkostninger.

Det følger af den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 2, stk. 2, at det såkaldte standardtilslutningsbidrag udgør 30.000 kr. eksklusiv moms for en boligenhed. Det følger af den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 2, stk. 3, at for erhvervsejendomme fastsættes standardtilslutningsbidraget til 30.000 kr. eksklusive moms pr. påbegyndt 800 m² grundareal.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 2, *stk. 9*, at tilslutningsbidraget, jf. stk. 2 og 3, reguleres årligt, samt at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilket indeks et spildevandsforsyningsselskab skal regulere tilslutningsbidragene i stk. 1 og 2 efter.

Det bør være et krav at indeks er fastsat på baggrund af tal fra Danmarks Statistik.

Den foreslåede affattelse af spildevandsbetalingslovens § 2, stk. 9, vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren skal fastsætte regler om, hvilket indeks et spildevandsforsyningsselskab skal regulere tilslutningsbidragene i stk. 1 og 2 efter.

Baggrunden for forslaget er, at der er regler om årlig regulering af størrelsen på bidrag og på økonomiske rammer både i spildevandsbetalingsloven og i vandsektorlovgivningen. Der er behov for at sikre en bedre sammenhæng på tværs af lovområderne i forhold til hvilken pristalsregulering, der skal anvendes af spildevandsselskaberne. Det er derfor uhensigtsmæssigt, at der i spildevandsbetalingslovens § 2, stk. 9, er fastsat teknisk-økonomisk prægede regler om pristalsregulering. En fastsættelse heraf i en bekendtgørelse vil give bedre muligheder for løbende at tilpasse pristalsreguleringskravene.

Forslaget har den virkning, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvilket fagligt begrundet indeks tilslutningsbidragene skal reguleres efter. Det kan være et af Danmarks Statistik udarbejdet reguleringstal baseret på bygge- og anlægsomkostninger, et af Vandsektortilsynet

UDKAST

udarbejdet indeks for pristalsregulering vedrørende alle selskabers almindelige drift eller et andet fagligt begrundet indeks.

Til nr. 2

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 4, 1. pkt., og i § 2 a, stk. 7., 4. pkt., at ændre § 3, stk. 1, til § 3, stk. 1 og 2.

Forslaget er en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring af spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 4, hvorefter spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, affattes således, at det fremgår af stk. 1, at et spildevandsforsyningsselskab skal fastsætte differentierede degressive kubikmetertakster, der varierer afhængigt af vandforbruget, i overensstemmelse med regler, der er udstedt i medfør af stk. 4-8. Vælger spildevandsforsyningsselskabet at indføre et fast bidrag efter § 2 a, stk. 7, skal spildevandsforsyningsselskabet fastsætte bidraget i overensstemmelse med § 2 a, stk. 7 og 8, samt regler udstedt i medfør af stk. 8. Spildevandsforsyningsselskabet kan i særlige tilfælde fastsætte kubikmetertaksterne og faste bidrag forskelligt for forskellige geografiske områder.

Som følge af samme konsekvensændring foreslås § 3, stk. 2, affattet således, at det fremgår, at de fastsatte størrelser på kubikmetertakster og faste bidrag, jf. stk. 1, skal godkendes eller anmeldes i overensstemmelse med reglerne i § 3 a, og regler udstedt i medfør heraf.

Til nr. 3

Ifølge den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 8, reguleres det faste vandafledningsbidrag, som et spildevandsforsyningsselskab kan vælge at opkræve i henhold til lovens § 2 a, stk. 7, årligt af spildevandsforsyningsselskabet efter et af Danmarks Statistik udarbejdet reguleringstal baseret på bygge- og anlægsomkostninger. Det følger endvidere af den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 8, at den maksimale grænse for den faste del af vandafledningsbidraget er 500 kr. inklusive moms pr. år.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 8, at den maksimale grænse på 500 kr. inklusive moms pr. år for den faste del af vandafledningsbidraget, jf. stk. 7, reguleres årligt, samt at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilket indeks et spildevandsforsyningsselskab skal regulere det faste vandafledningsbidrag efter.

UDKAST

Den foreslåede affattelse af spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 8, vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren skal fastsætte regler om, hvilket indeks et spildevandsforsyningsselskab skal regulere det faste vandafledningsbidrag efter.

Baggrunden for forslaget er, at der er regler om årlig regulering af størrelsen på bidrag og på økonomiske rammer både i spildevandsbetalingsloven og i vandsektorlovgivningen. Der er behov for at sikre en bedre sammenhæng på tværs af lovområderne i forhold til hvilken pristalsregulering, der skal anvendes af spildevandsselskaberne. Det er derfor uhensigtsmæssigt, at der i spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 8, er fastsat teknisk-økonomisk prægede regler om pristalsregulering. En fastsættelse heraf i en bekendtgørelse vil give bedre muligheder for at tilpasse pristalsreguleringskravene.

Forslaget har den virkning, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvilket fagligt begrundet indeks det faste vandafledningsbidrag skal reguleres efter. Dette kan være et af Danmarks Statistik udarbejdet reguleringstal baseret på bygge- og anlægsomkostninger, et af Vandsektortilsynet udarbejdet indeks for pristalsregulering vedrørende alle selskabers almindelige drift eller et andet fagligt begrundet indeks.

Til nr. 4

Det fremgår af den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 1. pkt., at et spildevandsforsyningsselskab en gang årligt skal fastsætte differentierede degressive kubikmetertakster, der varierer afhængigt af vandforbruget, og fastsættelsen skal ske i overensstemmelse med § 3, stk. 4-8.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3, *stk. 1, 1. pkt.*, at et spildevandsforsyningsselskab skal fastsætte differentierede degressive kubikmetertakster, der varierer afhængigt af vandforbruget, i overensstemmelse med regler, der er udstedt i medfør af stk. 4-8.

Forslaget vil medføre den indholdsmæssige ændring, at kravet om årlig fastsættelse ophæves i loven.

Baggrunden for dette forslag om at ophæve kravet i loven om forsyningens årlige fastsættelse er, at der er behov for mere klare regler om sammenhængen mellem selskabets fastsættelse, kommunalbestyrelsens godkendelse og kommunens tilsyn med forsyningens overholdelse af pligten til at indsende

UDKAST

til godkendelse. Dette kan mest hensigtsmæssigt fastsættes samlet i en bekendtgørelse, herunder klare regler om hvor ofte, forsyningen som minimum skal fastsætte takster samt indsende til kommunalbestyrelsen. Det forventes, at der ved udmøntning af den foreslåede § 3, stk. 8, i spildevandsbetalingsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 5, og bemærkningerne hertil, vil blive fastsat krav om, at fastsættelse af taksten for det variable vandafledningsbidrag skal ske mindst en gang årligt.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsforsyningslovens § 3, stk. 1, 1. pkt., vil udover ovennævnte ændring medføre, at den nugældende § 3, stk. 1, 1. pkt., videreføres, således at et spildevandsforsyningssselskab har en pligt til at fastsætte størrelsen på taksten for det variable vandafledningsbidrag, som forsyningen vil opkræve i kommende opkrævningsperiode.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 2. pkt., at et spildevandsforsyningssselskab, der vælger at indføre et fast bidrag efter § 2 a, stk. 7, skal fastsætte bidraget en gang årligt.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 2. pkt., at hvis spildevandsforsyningssselskabet vælger at indføre et fast bidrag efter § 2 a, stk. 7, skal spildevandsforsyningssselskabet fastsætte bidraget i overensstemmelse med § 2 a, stk. 7 og 8, samt regler udstedt i medfør af stk. 8.

Forslaget vil medføre den indholdsmæssige ændring, at kravet om årlig fastsættelse ophæves i loven.

Baggrunden for dette forslag om at ophæve kravet i loven om forsyningens årlige fastsættelse er, at der er behov for mere klare regler om sammenhængen mellem selskabets fastsættelse, kommunalbestyrelsens godkendelse og kommunens tilsyn med forsyningens overholdelse af pligten til at indsende til godkendelse. Dette kan mest hensigtsmæssigt fastsættes samlet i en bekendtgørelse, herunder klare regler om hvor ofte, forsyningen som minimum skal fastsætte takster samt indsende til kommunalbestyrelsen. Det forventes, at der ved udmøntning af den foreslåede § 3, stk. 8, i spildevandsbetalingsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 5, og bemærkningerne hertil, vil blive fastsat krav om, at fastsættelse det eventuelle faste vandafledningsbidrag skal ske mindst en gang årligt.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsforsyningslovens § 3, stk. 1, 1. pkt., vil udover ovennævnte ændring medføre, at den nugældende § 3, stk. 1, 1. pkt. videreføres, således at et spildevandsforsyningssselskab har en pligt

til at fastsætte størrelsen på det eventuelle faste vandafledningsbidrag, som forsyningen vil opkræve i kommende opkrævningsperiode.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 3. pkt., at kubikmetertakster og faste bidrag i særlige tilfælde kan fastsættes forskelligt for geografiske områder.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 3. pkt., at spildevandsforsyningsselskabet i særlige tilfælde kan fastsætte kubikmetertaksterne og faste bidrag forskelligt for forskellige geografiske områder.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 3. pkt., vil indebære en undtagelse til hovedreglen om solidaritetsprincip, da bestemmelsen giver spildevandsforsyningsselskaberne en mulighed for i særlige tilfælde at differentiere taksterne inden for selskabets forsyningsområde.

Det drejer sig f.eks. om tilfælde, hvor spildevandsforsyningsselskabet kan begrunde differentieringen i historiske eller fremtidige faktiske forhold vedrørende forsyningsmuligheder eller forsyningsydelser.

Fusionerede spildevandsforsyningsselskaber vil endvidere have mulighed for at differentiere taksterne inden for de tidligere forskellige forsyningsområder, da de tidligere forsyningsområder med overvejende sandsynlighed har haft forskellige takster. Forskellene kan være begrundet i historisk forskellig prioritering af drift og investering, men kan også være begrundet i forskellige miljømæssige eller geografiske forhold, som giver anledning til forskelle i spildevandsforsyningsselskabets omkostninger til at drive forsyningen.

Bestemmelsen vil også kunne anvendes, når et spildevandsforsyningsselskab dækker flere kommuner (f.eks. efter en fusion), men hvor de enkelte kommunalbestyrelser stiller forskellige krav til spildevandsforsyningsselskabets opnåelse af krav til miljø og service inden for den enkelte kommunes geografiske område. Spildevandsforsyningsselskabet kan som en følge heraf differentiere taksterne, så forbrugerne i den kommune, som ønsker et højt miljø- og serviceniveau, eller hvor nye tiltag er miljømæssigt eller forsyningsmæssigt nødvendige, betaler mere, hvorimod forbrugerne i en kommune, som ønsker et lavere miljø- og/eller serviceniveau eller, hvor tilsvarende tiltag ikke er miljømæssigt eller forsyningsmæssigt nødvendige, betaler mindre.

UDKAST

De særlige tilfælde skal kunne varetages efter betalingslovens § 1, stk. 1, f.eks. kan fastsættelsen af differentierede takster fortsat ikke begrundes i hensyn til bestemte forbruger kategorier, f.eks. af sociale hensyn eller som indirekte støtte til erhverv.

Det vil, efter den foreslåede affattelse, alene være muligt at fastsætte differentierede takster for vandafledningsbidraget, dvs. det kubikmeterafhængige bidrag, jf. § 2 a, og fast bidrag, hvis et sådant er indført, jf. betalingslovens § 2 a, stk. 7. Bestemmelsen kan ikke udgøre hjemmel til at differentiere andre bidrag, herunder særbidrag, tilslutningsbidrag, vejbidrag, justeret betalingsprincip m.fl.

Differentierede takster kan fastsættes i en overgangsperiode, f.eks. efter en fusion, eller som en blivende forskel i taksten. Dette vil gælde uagtet om spildevandsforsynings selskaber fusionerer på tværs af kommunegrænser, men dog kun så længe at formålet, der ligger til grund for differentieringen består.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 4. pkt., at spildevandsforsynings selskabets fastsættelse skal ske under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af §§ 6 eller 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Forslaget om affattelsen af spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, vil indebære en ophævelse af den nugældende § 3, stk. 1, 4. pkt.

Baggrunden for forslaget om ophævelse af spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 4. pkt. er, at bestemmelsen indebærer en unødvendig dobbeltkontrol i forhold til indtægtsrammeregulering. Der henvises til bemærkningerne herom i lovforslagets kapitel 3.3. Der henvises endvidere til den foreslåede § 3 a, stk. 4, i spildevandsforsyningslovens, jf. lovforslagets § 3, nr. 6, og bemærkningerne herom. Heraf fremgår det, at klima-, energi- og miljøministeren gives bemyndigelse til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens afgørelse, herunder f.eks. krav vedrørende kommunal kontrol af indtægtsrammeregulering.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 5. pkt., at kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsynings selskabet modtager spildevand, en gang årligt skal

UDKAST

godkende de af spildevandsforsyningsselskabets fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag.

Det foreslås i spildevandbetalingslovens § 3, stk. 2, 1. pkt., at de fastsatte størrelser på kubikmetertakster og faste bidrag, jf. stk. 1, skal godkendes eller anmeldes i overensstemmelse med reglerne i § 3 a, og regler udstedt i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsforsyningslovens § 3, stk. 2, 1. pkt., vil indebære, at spildevandsforsyningsselskabets fastsatte variable og faste vandafledningsbidrag enten skal godkendes eller skal anmeldes, og godkendelse henholdsvis anmeldelse skal ske i overensstemmelse med spildevandsforsyningslovens § 3 a, og regler fastsat i medfør heraf.

Baggrunden for forslaget om, at størrelsen på kubikmetertakster og faste bidrag skal enten godkendes eller som noget nyt anmeldes, er, at det er vurderet, at der kan være tilfælde, hvor godkendelse hvert år ikke er nødvendig. Der henvises til den foreslåede § 3 a, stk. 3, i spildevandsforsyningsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

Baggrunden for forslaget om, at godkendelse og anmeldelse skal ske i overensstemmelse med § 3 a og regler fastsat i medfør deraf, er, at det ud fra erfaringerne med nuværende praksis er vurderet, at den kommunale godkendelsesordning kan styrkes ved, at der fastsættes mere klare regler om formålet med og indholdet i godkendelsesordningen. Der henvises til den foreslåede § 3 a, stk. 2, i spildevandsforsyningsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 6, og bemærkningerne herom.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 7. pkt., at de godkendte kubikmetertakster og faste bidrag skal være tilgængelige på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside.

Det foreslås i spildevandbetalingslovens § 3, stk. 2, 2. pkt., at de godkendte og anmeldte kubikmetertakster og faste bidrag skal være tilgængelige på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, 2. pkt., vil indebære, at størrelsen på såvel godkendte som anmeldte kubikmetertakster for det variable vandafledningsbidrag og eventuelt fast vandafledningsbidrag skal være tilgængelig på den almene vandforsynings hjemmeside.

UDKAST

Dermed kan spildevandsforsyningsselskabets tilsluttede forbrugere til enhver tid kan finde oplysninger om spildevandsforsyningsselskabets priser.

Til nr. 5

Det fremgår af den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 8, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om fastsættelse af forskellige kubikmetertakster og faste bidrag for forskellige geografiske områder, herunder om, hvad der anses for at være særlige tilfælde efter stk. 1.

Det foreslås, at der i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 8, som 2. *pkt.* indsættes at ministeren endvidere kan fastsætte regler om, hvor ofte et spildevandsforsyningsselskab skal fastsætte kubikmetertakster for det variable vandafledningsbidrag og størrelsen af det faste vandafledningsbidrag, herunder at fastsættelsen skal ske for kalenderår, samt regler om form og indhold af spildevandsforsyningsselskabers takstblade.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 8, 2. *pkt.*, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvor ofte spildevandsforsyningsselskaber som minimum skal fastsætte størrelsen på kubikmetertakster for det variable vandafledningsbidrag og på det eventuelle faste vandafledningsbidrag, herunder at fastsættelsen skal ske for kalenderår. Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 8, 2. *pkt.*, vil endvidere medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere om form og indhold af spildevandsforsyningsselskabers takstblade.

Baggrunden for forslaget om, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvor ofte de nævnte takster og bidrag som minimum skal fastsættes, er, at forslaget til spildevandsforsyningslovens § 3, stk. 1, 1. *pkt.*, jf. lovforslagets § 3, nr. 4, indebærer, at kravet om, at selskaberne årligt skal fastsætte kubikmetertakster for vandafledningsbidraget, ophæves i loven. Formålet med forslaget er således, at der i medfør af forslaget om indsættelse af 2. *pkt.*, er hjemmel til, at ministeren kan fastsætte krav om, hvor ofte selskaberne skal fastsætte størrelsen på kubikmetertakster og på det faste vandafledningsbidrag. Det er hensigten, at der fastsættes krav om, at bidragene skal fastsættes mindst en gang årligt.

Fastsættelse af krav om, hvor hyppigt selskaberne som minimum skal fastsætte bidragsstørrelsen, i en bekendtgørelse i stedet for som i dag i loven indebærer en mulighed for, at der i de nærmere regler i en bekendtgørelse

UDKAST

kan fastsættes mere samlet og mere klare regler om sammenhængene mellem selskabets bidragsfastsættelse og kommunalbestyrelsens bidragsgodkendelse.

Det er hensigten, at der vil blive fastsat krav om, at et spildevandsforsyningsselskab mindst en gang årligt skal fastsætte kubikmetertakster for variabelt vandafledningsbidrag. Det er endvidere hensigten, at der i første omgang vil blive fastsat krav om, at et spildevandsforsyningsselskab mindst en gang årligt skal fastsætte det faste vandafledningsbidrag, hvis selskabet har valgt at opkræve fast bidrag. Dette vil indebære, at der ikke er et krav om, at en opkrævningsperiode skal være præcist et år. Det vil dermed blive tydeligere, at en opkrævningsperiode kan være mindre end et år, hvis der er anledning til dette, men ikke mere end 12 måneder.

Begrundelsen for forslaget om muligheden for at fastsætte regler om, at et spildevandsforsyningsselskab skal fastsætte kubikmetertakster for det variable vandafledningsbidrag og størrelsen af det eventuelle faste vandafledningsbidrag for et kalenderår, er, at spildevandsforsyningsselskaber, der er omfattet af vandsektorloven, får fastsat deres indtægtsrammer for en periode, der følger kalenderåret. I forhold til kommunalbestyrelsens eventuelle kontrol, af at et spildevandsforsyningsselskabs fastsættelse af takster og bidrag forventes at kunne overholde indtægtsrammereguleringen, kan der være behov for, at fastsættelsen af takster og bidrag sker for en periode, der svarer til den periode, som indtægtsrammereguleringen følger. Fastsættelse af regler om, at et spildevandsforsyningsselskab skal fastsætte de nævnte takster og bidrag for et kalenderår, kan anvendes for en gruppe af spildevandsforsyningsselskaber f.eks. spildevandsforsyningsselskaber omfattet af vandsektorlovgivningen. Fastsættelse af regler herom vil ikke være til hinder for, at spildevandsforsyningsselskabet i løbet af kalenderåret fastsætter og får godkendt eller anmelder nye takster og bidrag, hvis forsyningen har behov for dette.

Forslaget om at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om form og indhold af spildevandsforsyningsselskabers takstblade vil indebære, at ministeren kan fastsætte krav om, hvad der som minimum skal fremgå af takstblad og krav til udformningen. Forslaget svarer til den i dag gældende bemyndigelse i vandforsyningslovens § 53, stk. 7.

Til nr. 6

Det fremgår af den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 5. pkt., at kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra

UDKAST

spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand, en gang årligt skal godkende de af spildevandsforsyningsselskabet fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, 1. pkt., at de i medfør af § 3, stk. 1, fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra et spildevandsforsyningsselskab modtager spildevand.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, 1. pkt., vil medføre, at den tidligere gældende § 3, stk. 1, 5. pkt. flyttes til § 3 a, stk. 1, 1. pkt. Begrundelsen for forslaget om flytning af dette bestemmelse er alene lovteknisk. Bestemmelsen i forslaget til § 3 a, stk. 1, 1. pkt., i spildevandsbetalingsloven samles hermed i forslaget til § 3 a sammen med andre bestemmelser, der regulerer kommunalbestyrelsens opgaver vedrørende selskabets takster. Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, 1. pkt., vil indebære, at de kubikmetertakster for variabelt vandafledningsbidrag og det eventuelle faste vandafledningsbidrag, som spildevandsforsyningsselskabet fastsætter, skal godkendes i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand. Formålet med denne bestemmelse er at sikre, at den enkelte kommunalbestyrelse godkender de nævnte takster og bidrag i kommunens eget område. Dog foreslås det i § 3 a, stk. 1, 4. pkt., at kommunalbestyrelserne har mulighed for at aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender for alle kommuner, jf. lovforslaget § 3, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 5. pkt., at kommunalbestyrelsen skal godkende de af spildevandsforsyningsselskabet fastsatte kubikmetertakster for det variable vandafledningsbidrag og det eventuelle faste vandafledningsbidrag. Der er i gældende regler ikke fastsat nærmere eksplicitte regler om formålet og indholdet i kommunalbestyrelsens godkendelse.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, 2. pkt., at kommunalbestyrelsens godkendelse skal ske i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af stk. 2, og regler fastsat i medfør af § 3 c.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, 2. pkt., vil medføre, at kommunalbestyrelsens afgørelse om den fastsatte størrelse på kubikmetertakster for det variable vandafledningsbidrag og det

UDKAST

eventuelle faste vandafledningsbidrag, der er fastsat for den kommende opkrævningsperiode, vil skulle træffes i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 3 a, stk. 2, og regler fastsat i medfør af § 3 c.

Begrundelsen for forslaget om, at godkendelse skal ske i overensstemmelse med nærmere fastsatte regler er, at der har vist sig at være behov for mere klare regler om grundlaget for kommunalbestyrelsen afgørelser om godkendelse eller afslag. Der henvises til den foreslåede § 3 a, stk. 2, og den foreslåede § 3 c, jf. lovforslagets § 3, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås, at der spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, 3. pkt., indsættes, at kubikmetertakster og faste bidrag dog ikke skal godkendes, såfremt fastsættelsen anmeldes til kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra et spildevandsforsyningsselskab modtager spildevand, i henhold til regler fastsat i medfør af stk. 3, og regler fastsat i medfør af § 3 c.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, 3. pkt., vil medføre, at kubikmetertakster for det variable vandafledningsbidrag og det eventuelle faste vandafledningsbidrag ikke skal godkendes af kommunalbestyrelsen, såfremt fastsættelsen er lovligt anmeldt til kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges, i henhold til regler fastsat i medfør af § 3 a, stk. 3, og i medfør af § 3 c.

Begrundelsen for forslaget om, at kravet om godkendelse kan ændres til et krav om anmeldelse, er, at nuværende praksis vedrørende godkendelsesordningen har vist, at der i nogle tilfælde kan anvendes en anmeldelsesordning, der administrativt er mere enkel for både selskaber som kommuner end den nuværende ordning med årlige forudgående godkendelser. Der henvises til den foreslåede § 3 a, stk. 3, i spildevandsforsyningsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 6, og bemærkningerne om betingelserne for at udmønte anmeldelsesordningen.

Det fremgår af spildevandsbetalingslovens gældende § 3, stk. 1, 6. pkt., at for spildevandsforsyningsselskaber, som modtager spildevand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at den ene kommunalbestyrelse godkender bidragene for de øvrige kommuner.

Det foreslås, at der i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, 4. pkt., indsættes, at for spildevandsforsyningsselskaber, som modtager spildevand i flere

kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at den ene kommunalbestyrelse godkender takster og faste bidrag eller modtager anmeldelse for de øvrige kommuner.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, 4. pkt., vil medføre, at den tidligere gældende § 3, stk. 1, 6. pkt. lovteknisk flyttes til den nye § 3 a, stk. 1, 4. pkt. Baggrunden for denne lovtekniske ændring er, at regler om kommunalbestyrelsens opgaver samles i § 3 a.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, 4. pkt., vil endvidere indholdsmæssigt medføre den ændring, at for spildevandsforsyningsselskaber, som modtager vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelsen i de pågældende kommuner aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender eller modtager anmeldelse af fastsatte kubikmetertakster for det variable vandafledningsbidrag og det eventuelt fastsatte faste vandafledningsbidrag. Baggrunden for denne indholdsmæssige ændring er en konsekvens af, at der med den foreslåede § 3 a, stk. 3, i spildevandsbetalingslovens, jf. lovforslagets § 3, nr. 6, og bemærkningerne hertil, som noget nyt indføres mulighed for anmeldelse i stedet for godkendelse.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, 4. pkt., vil have den virkning, at kommunalbestyrelserne har mulighed for at aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender taksterne eller modtager anmeldelse for alle kommuner (sideordnet delegation). F.eks. kan det aftales, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender takster og/eller modtager anmeldelser for alle kommuner, *eller at alle kommunalbestyrelser skal være enige om godkendelse af taksterne og/eller tilsynet med anmeldte takster for alle kommuner, også selvom der er indført differentierede takster.*

DANVA tænker ikke, at der er behov for at synliggøre denne aftalemulighed. En sådan aftale vil skabe yderst u hensigtsmæssige rammer for forsyningerne ift. godkendelsesprocesserne og samspillet med den økonomiske regulering.

Den vil også skabe en særdeles kompleks godkendelsesprocedure, hvilket som udgangspunkt ikke er formålet med at gøre brug af den sideordnede delegation.

Delegationskompetencen udnyttet ved, at de respektive kommunalbestyrelser indgår en aftale, hvori rækkevidden af kompetencefordelingen og om eventuelt ophør af aftalen om delegation udtrykkeligt er fastsat.

UDKAST

Ifølge den gældende bestemmelse i spildevandsforsyningslovens § 3, stk. 1, 5. pkt., skal de af spildevandsforsyningsselskabet fastsatte kubikmetertakster for det variable vandafledningsbidrag og det eventuelt fastsatte faste vandafledningsbidrag godkendes af kommunalbestyrelsen. Derudover er der ikke fastsat nærmere eksplicitte regler om formål med og indhold i kommunalbestyrelsens godkendelse. Det forudsættes, at kommunalbestyrelsens kontrol i henhold til spildevandsbetalingslovens § 53, stk. 1, 4. pkt., omfatter en kontrol af, at vandafledningsbidrag er fastsat under overholdelse af hvile i sig selv-princippet, jf. spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 4. Det forudsættes endvidere, at kommunalbestyrelsens kontrol af hvile i sig selv-princippet, herunder af nødvendigheden af spildevandsforsyningsselskabet udgifter, vedrører typen af konkrete udgifter såvel som størrelsen på konkrete udgifter, samt planlagte såvel som afholdte udgifter. Der henvises til beskrivelsen af gældende ret i afsnit 3.3.1.1.

Det foreslås, at der i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 2, 1. pkt. indsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om kommunalbestyrelsens godkendelse efter stk. 1, 1. pkt., herunder om formålet med godkendelsen og om krav til kommunalbestyrelsens kontrol.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 2, 1. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle fastsætte nærmere regler om den i § 3 a, stk. 1, 1. pkt., fastlagte kommunale godkendelse af variabelt og eventuelt fast vandafledningsbidrag, herunder om formålet med godkendelsen og om krav til kommunalbestyrelsens kontrol i forbindelse med godkendelse.

Begrundelsen for den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 2, 1. pkt. er, at en mere klar regulering vedrørende godkendelsesordningen vil medføre, at kommunerne kan varetage en kontrol, hvor ensartetheden i sammenlignelige sager og effektiviteten i den kommunale kontrol øges i forhold til vandselskabernes overholdelse af reglerne om fastsættelse af størrelsen på variabelt og eventuelt fast vandafledningsbidrag, herunder overholdelsen af f.eks. hvile i sig selv-princippet og andre bestemmelser om, hvad vandselskabet kan indregne i vandafledningsbidrag. En mere klar regulering af formål og krav til godkendelsesordningen vil bedst kunne fastsættes i en bekendtgørelse.

Bemyndigelsen til at fastsætte regler om formålet med godkendelsen indeholder mulighed for at fastsætte regler om, at formålet med den kommunale godkendelsesordning fastlagt i lovens § 3 a, stk. 1, er at sikre en effektiv

kontrol af spildevandsforsyningsselskabers overholdelse af betalingsregler i spildevandsforsyningsloven i forhold til fastsættelse og opkrævning af vandafledningsbidrag. Bemyndigelsen indeholder endvidere mulighed for at fastsætte regler om, at formålet med reglerne om godkendelse er at sikre forbrugernes interesser i gennemsigtighed i forhold til spildevandsforsyningsselskabers opkrævning af vandafledningsbidrag. Bemyndigelsen kan desuden anvendes til at fastsætte regler om, at fastsatte kubikmetertakster for variabelt vandafledningsbidrag og eventuelt fast vandafledningsbidrag skal være godkendt af kommunalbestyrelsen inden opkrævningsperiodens begyndelse. Bemyndigelsen kan endvidere anvendes til at fastsætte regler om spildevandsforsyningsselskabets foreløbige opkrævninger og om eventuel udligning, hvis kommunalbestyrelsen mod forventning ikke har truffet afgørelse om godkendelse inden opkrævningsperiodens begyndelse.

Bemyndigelsen til at fastsætte regler om indholdet i kommunalbestyrelsens godkendelsen vil indebære, at der i medfør af § 3 a, stk. 2, 1. pkt., skal fastsættes regler om, hvilke regler kommunalbestyrelsen skal påse overholdelsen af som led i godkendelsen af vandafledningsbidragene. Hensigten er at gøre det klart, at kommunalbestyrelsens opgave fortsat *alene* er at udføre en legalitetskontrol, og at gøre det klart, hvilke reglers overholdelse, der indgår i kommunalbestyrelsens legalitetskontrol.

Forsaget vil have den virkning, at det vil kunne fastsættes, at kommunalbestyrelsen skal godkende størrelsen på kubikmetertakster vedrørende det variable vandafledningsbidrag, såfremt kommunalbestyrelsen har konstateret, at selskabet har indsendt de påkrævede oplysninger, og såfremt det er konstateret, at vandafledningsbidrag er fastsat i overensstemmelse med de regler, der i bekendtgørelsen fastlægges som betingelse for at kommunalbestyrelsen kan godkende vandafledningsbidrag. En sådan udmøntning vil indebære, at det bliver tydeliggjort, at kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om godkendelse, når kommunalbestyrelsen forinden har kontrolleret overensstemmelse med de nærmere fastlagte regler om fastsættelse af bidragsstørrelser. Konsekvensen vil endvidere være, at kommunalbestyrelsen ikke kan nægte godkendelse, hvis alle de af legalitetskontrollen omfattede regler er opfyldt af selskabet ved fastsættelsen af bidragene.

I medfør af forslaget til § 3 a, stk. 2, 1. pkt., kan ministeren således f.eks. fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen inden godkendelse af størrelsen på indsendte kubikmetertakster for variabelt vandafledningsbidrag og eventuelt fast vandafledningsbidrag skal kontrollere, at bidragene er fastsat i overensstemmelse med de i spildevandsforsyningslovens gældende regler

om fastsættelse af størrelsen på vandafledningsbidrag, dvs. de såkaldte betalingsregler. Betalingsreglerne om variable kubikmetertakster for vandafledningsbidraget omfatter navnlig spildevandsforsyningslovens § 1 og § 3. Det bemærkes, at en kontrol af overholdelsen af betalingsreglerne kan omfatte inddragelse af spildevandsforsyningslovens øvrige relevante bestemmelser, herunder f.eks. lovens formålsbestemmelser i det omfang disse har betydning for betalingsreglerne. I medfør af forslaget til § 3 a, stk. 2, 1. pkt., kan ministeren endvidere fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen inden godkendelse af størrelsen på indsendte vandafledningsbidrag skal kontrollere miljø- og spildevandsforsyningsregler i miljøbeskyttelsesloven.

Bemyndigelsen vil endvidere kunne anvendes til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens kontrol af overholdelsen af hvile i sig selv-princippet, herunder regler der kan styrke kontrollen af, om indtægter og udgifter balancerer over en årrække.

Det er hensigten, at der ved den første udmøntning af hjemlen fastlægges krav om, at kommunalbestyrelsen inden godkendelse af størrelsen på indsendte kubikmetertakster for variabelt vandafledningsbidrag og eventuelt fast vandafledningsbidrag skal kontrollere, at bidrag er fastsat i overensstemmelse med en godkendt betalingsvedtægt samt i overensstemmelse med nærmere fastlagte betalingsregler i spildevandsforsyningsloven.

I medfør af forslaget til § 3 a, stk. 2, 1. pkt., kan ministeren endvidere videreføre eller tilpasse det i dag i medfør af § 3, stk. 1, 4. pkt. gældende krav om, at kommunalbestyrelsen for forsyninger omfattet af vandsektorloven i alle tilfælde, hvert år skal kontrollere, at fastsættelsen af anlægs- og driftsbidrag sker under overholdelse af den indtægtsramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af § 6 i vandsektorloven. Herunder vil det nugældende krav kunne opretholdes i en overgangsperiode, indtil de ændrede regler efter vandsektorloven om fastsættelse og kontrol af indtægtsrammerne finder anvendelse.

Bemyndigelsen vil f.eks. kunne anvendes til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen som led i takstgodkendelsen alene skal kontrollere indtægtsrammen for et konkret selskab, såfremt kommunalbestyrelsen har modtaget en meddelelse fra Vandsektortilsynet om, at der i forhold til det konkrete selskab er anledning til, at kommunalbestyrelsen foretager en kontrol i forbindelse med kommende godkendelse. Hermed kan kommunalbestyrelsens kontrol i det enkelte år f.eks. blive begrænset til de konkrete sel-

skaber, hvor den fleksibilitet mellem de enkelte år, der er indbygget i indtægtsrammereguleringen, er overskredet, jf. den påtænkte kontrolordning omhandlet i de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.5, og de konkrete selskaber, som har fået et fradrag i rammen på grund af, at de har afholdt omkostninger, der ikke lovligt kunne takstfinansieres.

Ved den første udmøntning af bemyndigelsen er det således hensigten at fastsætte, at kommunalbestyrelsen alene skal kontrollere, om indtægtsrammen for det kommende år kan overholdes, hvis Vandsektortilsynet har truffet afgørelse om fradrag i rammen for de følgende år, fordi vandselskabet har overskredet fleksibiliteten i indtægtsrammesystemet eller fordi der er konstateret en ulovlig omkostning og foretaget fradrag i indtægtsrammen af den grund, og Vandsektortilsynet har sendt meddelelse herom til selskabet og kommunen. Vandsektortilsynet vil således skulle give meddelelse til selskabet og kommunen i de tilfælde, hvor selskabet i foregående år har overskredet sine indtægtsrammer i et omfang, så den fleksibilitet mellem de enkelte år, der er indbygget i indtægtsrammereguleringen, er overskredet, jf. den påtænkte kontrolordning omhandlet i de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.5, og Vandsektortilsynet derfor har foretaget fradrag i indtægtsrammen for det følgende år. Vandsektortilsynet vil endvidere skulle give meddelelse til kommunen i tilfælde, hvor tilsynet har konstateret, at vandselskabet har afholdt ulovlige omkostninger, og tilsynet har foretaget fradrag i rammen af den grund. Vandsektortilsynets meddelelse til kommunen skal indeholde oplysning om størrelse af indtægtsrammen for det følgende kalenderår samt i givet fald oplysninger om de ulovligt afholdte omkostninger. Efter modtagelse af meddelelsen fra Vandsektortilsynet skal selskabet i forbindelse med indsendelse af takst til kommunal kontrol indsende en redegørelse til kommunen om den forventede overholdelse af rammen. Kommunen vil skulle kontrollere, at vandselskabet har indsendt denne redegørelse til kommunen om, hvordan indtægtsrammen for det kommende kalenderår forventes overholdt, ved siden af oplysninger for den almindelige kontrol af hvile i sig selv-princippet, herunder oplysninger om budget. På baggrund heraf skal kommunen påse, at vandselskabets indtægtsramme for det kommende år må forventes overholdt. Kommunen skal således påse, at selskabets samlede indtægter fra takster og bidrag tillagt andre forventede indtægter, som skal indtægtsføres i medfør af bekendtgørelsen om økonomiske rammer, f.eks. indtægter fra salg, forpagtning, udlejning eller lignende af overskudskapacitet i vandselskabets anlæg, salg af overskuds- eller biprodukter og salg af energi, finansielle indtægter og overskud fra tilknyttet virksomhed, ikke forventes at overstige vandselskabets indtægtsramme for det

kommende kalenderår tillagt forventede nye tillæg og forventede ændringer i IPO.

I forbindelse med den første udmøntning af den foreslåede bemyndigelse er det endvidere hensigten, at der fastsættes en overgangsbestemmelse i forhold til kommunalbestyrelsens godkendelse af bidrag efter spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 2, for vandselskaber, der er omfattet af kapitel 3 i vandsektorloven. Det kan fastsættes, at i forhold til godkendelser, der vedrører en opkrævningsperiode, der omfatter hele eller dele af 2024, skal kommunalbestyrelsen påse, at bidragene er fastsat under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af §§ 6 eller 6 a i vandsektorloven.

Som beskrevet i bemærkningerne til forslaget til vandsektorlovens § 8, nr. 1, litra a, og nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, er det hensigten at fastsætte, at Vandsektortilsynet kan træffe afgørelse om at udelukke omkostninger fra genberegningen af omkostningsrammen og foretage fradrag i rammen, hvis Vandsektortilsynet bliver opmærksom på en omkostning, som tilsynet vurderer, ikke lovligt kan bidragsfinansieres i henhold til spildevandsbetalingsloven. Dette gælder *både* de omkostninger, hvor Vandsektortilsynet generelt er tillagt tilsynsrollen, som det efter gældende ret er tilfældet i forhold til omkostningsbekendtgørelsen, og *omkostninger, hvor tilsynsforpligtelsen generelt ligger hos kommunalbestyrelsen som led i godkendelsen af vandselskabets takster*. Det gælder også, selv om kommunalbestyrelsen har godkendt takster på baggrund af et budget, hvori de pågældende omkostninger indgår, eller i øvrigt har fundet, at de pågældende omkostninger kunne bidragsfinansieres.

DANVA finder det dybt kritisabel, at det centrale tilsyn med vandsektoren fremadrettet tillægges beføjelsen til at vurdere, hvilke omkostninger som vandselskaberne kan få dækket uanset ressortfordeling. Med bestemmelsen bliver det den centrale økonomiske regulator og ikke hverken selskabets ledelse eller ejere, som træffer beslutningerne af betydning for selskabets aktivitet, drift og investeringer. Da det er tilsynet, som skal bedømme, hvornår der er tale om et nødvendigt lån til investeringer, en nødvendig henlæggelse, osv.

Ændringen kan få betydelig og måske utilsigtede konsekvenser jf. erfaringerne fra andre forsyningssektorer. Forsyningstilsynet har eksempelvis vurderet at køb af grøn energi ikke er en nødvendig omkostning i fjernvarmeselskaberne jf. Tilsynets vejledende udtalelse af 22. januar 2021

om indregning af omkostninger til køb af grøn energi mv. i fjernvarmepriserne. Ligeledes har spørgsmålet om hvorvidt en underdækning er en nødvendig omkostning, der kan opkræves og dermed rækkevidden af hvile-i-sig-selv princippet været omstridt jf. Energiklagenævnets afgørelse af 19. december 2018.

DANVA er bekymret for, at det ikke bliver forsyningsekspertise og lokale beslutninger men den centraliserede økonomiske regulators syn på nødvendighed, der bliver afgørende for forsyningssikkerhed, klimasikring, samt innovation og grøn omstilling i fremtiden.

Forslaget om at tilsynet ikke skal respektere afgørelser fra administrative rekursmyndigheder finder DANVA ligeledes særdeles problematisk. En afgørelse fra Energiklagenævnet som ikke er respekteret af tilsynet, kan herefter blive genstand for behandling hos endnu en rekursmyndighed, når tilsynets afgørelse indbringes for Konkurrenceankenævnet.

I medfør af forslaget til § 3 a, stk. 2, 1. pkt., kan ministeren endvidere f.eks. fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens kontrol af betalingsreglerne i spildevandsbetalingsloven, herunder i forhold til kravet om nødvendige udgifter. Dette kan f.eks. omfatte regler om kontrol i tilfælde, hvor afgørelser, truffet af Vandsektortilsynet, fremsendes til kommunalbestyrelsen. Ministeren kan i medfør af forslaget fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen inden godkendelse af bidrag, indsendt af vandsektorlovsselskaber, konkret skal kontrollere, om eventuelle budgetterede udgifter, der er omfattet af en af Vandsektortilsynet meddelt afgørelse i henhold til vandsektorlovgivningen, kan indregnes i henhold til spildevandsforsyningslovens betalingsregler. Vandsektortilsynets afgørelser kan f.eks. være afgørelser truffet i henhold til vandsektorlovens regler om markedsmæssighed eller tilknyttet virksomhed eller afgørelser om indtægtsrammer, hvor ulovlige omkostninger ikke er blevet medtaget af Vandsektortilsynet i genberegningen af omkostningsrammen, eller der er foretaget fradrag i rammen.

Kommunalbestyrelsen vil skulle lægge de afgørelser til grund, som Vandsektortilsynet har truffet i henhold til vandsektorlovgivningen om lovligheden af tilknyttet virksomhed eller markedsmæssighed af aftaler. *Endvidere forventes det, at kommunalbestyrelsen normalt også vil lægge Vandsektortilsynets vurdering til grund i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt en omkostning lovligt har kunnet indregnes i vandafledningsbidrag i henhold til spildevandsforsyningslovens §§ 1 og 3, medmindre der foreligger særlige*

omstændigheder, herunder f.eks. at der er oplysninger i sagen, som ikke har indgået i sagen i Vandsektortilsynet.

DANVA mener ikke at kompetencen i forhold til betalingsloven herunder hvile i sig selv princippet skal tillægges tilsynet.

Det er dobbelt administration og unødvendigt, at tilsynet bemyndiges til at tjekke lovligheden af anlægs- og driftsbidrag, når kommunerne har denne kompetence.

DANVA henviser også til vores høringsbrev om kontrol med takster og leveringsvilkår.

I medfør af forslaget til § 3 a, stk. 2, 1. pkt., kan ministeren endvidere f.eks. fastsætte krav om, at kommunalbestyrelsens afgørelse for spildevandsforsyningsselskaber omfattet af vandsektorloven tidligst kan træffes inden et nærmere fastsat tidspunkt. Formålet er at sikre, at Vandsektortilsynets afgørelser kan inddrages i den kommunale kontrol, inden afgørelse om takster og bidrag træffes.

Bemyndigelsen om krav til godkendelsen kan desuden anvendes til at fastsætte et krav om, at kommunalbestyrelsens godkendelse i henhold til lovens § 3 a, stk. 1, skal ske inden for en bestemt frist efter spildevandsforsyningsselskabets indsendelse af fastsatte kubikmetertakster for variabelt vandafledningsbidrag og eventuelt fast vandafledningsbidrag. Sådanne fristregler kan bidrage til at sikre, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om de indsendte bidrag inden den påtænkte opkrævningsperiode.

Ifølge almindelig forvaltningsret kan kommunalbestyrelsen have pligt til eller mulighed for at genoptage tidligere truffne afgørelser. Dette kan omfatte kommunalbestyrelsens afgørelser truffet i medfør af spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, 1. pkt. om godkendelse af fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 2, 2. pkt., at ministeren fastsætter regler om afgræsning af kommunalbestyrelsens adgang til at inddrage tidligere afholdte udgifter i forbindelse med afgørelser efter § 3 a, stk. 1, og om afgræsning af kommunalbestyrelsens adgang til at genoptage tidligere afgørelser, der er truffet i henhold til stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 2, 2. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren skal fastsætte nærmere regler om afgræsning af kommunalbestyrelsens adgang til at inddrage tidligere afholdte udgifter i forbindelse med afgørelser efter stk. 1, 1.

pkt., herunder navnlig, i hvilke tilfælde kommunalbestyrelsen ikke må inddrage tidligere ulovligt afholdte udgifter i afgørelser om godkendelse af bidrag og takster.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere indebære, at ministeren skal fastsætte regler om afgrænsning af kommunalbestyrelsens adgang til at genoptage tidligere afgørelser, der er truffet i henhold til § 3 a, stk. 1, 1. pkt. Dette indebærer, at der skal fastsættes regler om hvilke tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen ikke må genoptage tidligere afgørelser.

Begrundelsen for denne foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 2, 2. pkt., er, at der med kommunalbestyrelsen og Vandsektortilsynet ville kunne være to sideordnede myndigheder, der ville kunne træffe afgørelser om tilbageførelse af tidligere ulovligt opkrævede bidrag.

Det er hensigten, at den foreslåede bemyndigelse vil kunne bruges til at afskære kommunalbestyrelsen fra at træffe afgørelse om afslag på godkendelse i henhold til spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, 1. pkt., med den begrundelse, at der tidligere ulovligt har været afholdt udgifter, som ikke kunne indregnes i prisen i henhold til spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 4. Den foreslåede bemyndigelse vil endvidere skulle bruges til at afskære kommunalbestyrelsen fra at træffe afgørelse om genoptagelse af tidligere afgørelser om godkendelse af vandafledningsbidrag i henhold til spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 1, 1. pkt., med den begrundelse at der tidligere har været afholdt ulovlige udgifter.

Bemyndigelsen forventes ved første udmøntning anvendt til disse formål i forhold til vandselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens kapitel 3. Det vil i stedet tilfalde Vandsektortilsynet som opgave at sikre, at de tidligere ulovligt opkrævede midler tilbageføres til forbrugerne, hvilket Vandsektortilsynet vil kunne sikre ved at træffe afgørelse om et tilsvarende fradrag i selskabets indtægtsramme for efterfølgende år.

Ifølge gældende bestemmelser i spildevandsbetalingsloven har kommunalbestyrelsen ikke pligt til at orientere Forsyningssekretariatet om nogen af kommunalbestyrelsens afgørelser om almene vandforsyninger omfattet af vandsektorlovens regler.

Det foreslås, at det i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 2, 3. pkt., indsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen skal orientere andre myndigheder om afgørelser truffet i henhold til § 3 a, stk. 1, 1. pkt., og om tilfælde, hvor kommunal-

bestyrelsen kommer i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at et spildevandsforsyningsselskab, som er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, ulovligt har afholdt udgifter, som ikke kan indregnes i prisen i henhold til spildevandsbetalingsloven.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsforsyningslovens § 3 a, stk. 2, 3. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen skal orientere andre myndigheder om afgørelser truffet i henhold til § 3 a, stk. 1, 1. pkt. og om tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen kommer i besiddelse af oplysninger, som tyder på, at et spildevandsforsyningsselskab, som er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, ulovligt har afholdt udgifter, som efter kommunalbestyrelsens vurdering ikke kan indregnes i prisen i henhold til spildevandsbetalingsloven. *Dette vil også kunne omfatte tilfælde, hvor der er oplysninger, der tyder på, at der er takstfinansieret omkostninger til tilknyttet virksomhed eller ikke-markedsmæssige aftaler.*

Kontrollen af om der er indgået ikke-markedsmæssige aftaler ligger vel hos Tilsynet. Derudover så er det afgørende i forhold til aftaler i denne forbindelse vel fortsat om de kan bidragsfinansieres efter § 1 i betalingsloven.

Samlet giver det således mere forvirring end afklaring med risiko for uhensigtsmæssigt ressourceforbrug og dobbeltarbejde.

Begrundelsen for den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 2, 3. pkt. er, at der i forhold til Vandsektortilsynets opgavevaretagelse med f.eks. at træffe afgørelser om selskabers indtægtsrammer med videre kan være behov for øget meddelelse af oplysninger fra kommunalbestyrelserne.

Det kan således være relevant at meddele f.eks. om kommunale afgørelser om afslag på godkendelser af bidrag eller om tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen er blevet opmærksom på, at et vandselskab tidligere ulovligt har afholdt udgifter, som ikke kan indregnes i prisen i henhold til spildevandsbetalingsloven.

Der vil f.eks. kunne fastsættes krav om, at kommunalbestyrelsen skal underrette Vandsektortilsynet om kommunalbestyrelsens afgørelser om afslag på godkendelse af bidrag fastsat af selskaber, der er omfattet af vandsektorloven. Der vil ligeledes kunne fastsættes krav om, at kommunalbestyrelsen

UDKAST

skal underrette Vandsektortilsynet om nærmere fastlagte afgørelser vedrørende vandafledningsbidrag. Dette kan f.eks. omfatte afgørelser om afslag på godkendelse af fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag med en begrundelse om, de fastsatte takster og bidrag på baggrund af udgifter, der ikke lovligt kan indregnes i henhold til spildevandsbetalingsloven. Der kan endvidere fastsættes regler om underretning, såfremt kommunalbestyrelsens afslag påklages og lignende.

Desuden vil der kunne fastsættes krav om, at kommunalbestyrelsen skal underrette Vandsektortilsynet, hvis kommunalbestyrelsen bliver opmærksom på, at et vandselskab, omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, tidligere ulovligt har afholdt udgifter, som ikke kan indregnes i prisen i henhold til § 1, stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan f.eks. blive opmærksom på sådanne ulovligt afholdte udgifter i forbindelse med godkendelse af fremadrettede bidrag, hvis de ulovligt afholdte udgifter fremgår af dokumenter, f.eks. tidligere års årsregnskab, der er indsendt i forbindelse med godkendelse af bidrag fastsat for kommende opkrævningsperiode. Kommunalbestyrelsen kan også blive opmærksom på tidligere ulovligt afholdte udgifter ved at den modtager en henvendelse herom fra f.eks. en forbruger. Underretningen af Vandsektortilsynet vil ske med henblik på at muliggøre for Vandsektortilsynet at sikre, at de ulovligt afholdte udgifter tilbageføres til selskabets forbrugere jf. bemærkninger om ændringsforslaget til spildevandsforsyningslovens § 3 a, stk. 2, 2. pkt.

Der vil desuden kunne fastsættes krav, om kommunalbestyrelsen skal oplyse Vandsektortilsynet, hvis kommunalbestyrelsen bliver bekendt med relevante oplysninger i en sag, som ikke har indgået i Vandsektortilsynet afgørelse. Herefter skal kommunalbestyrelsen informere Vandsektortilsynet om de nye oplysninger med henblik på eventuel genoptagelse hos Vandsektortilsynet.

Ifølge den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 5. pkt., skal de fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag godkendes en gang årligt af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand.

Det foreslås, at det i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 3, indsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kravet om godkendelse, jf. § 3 a, stk. 1, kan fraviges i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med kontrollen, og om et

spildevandsforsyningsselskabs anmeldelse af kubikmetertakster og faste bidrag.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 3, vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kravet om godkendelse, jf. § 3 a, stk. 1, ikke gælder i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med kontrollen, og hvor ministeren i stedet fastsætter krav om et spildevandsforsyningsselskabs anmeldelse af fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag.

Begrundelsen for den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 3, er, at der kan være tilfælde, hvor en forudgående godkendelse ikke er nødvendig. Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 a, stk. 3, har den virkning, at der kan fastsættes regler om, at vandsekskaber kan anmelde kubikmetertakster og faste bidrag, og hvis betingelserne for anmeldelse er opfyldt, skal selskabet ikke afvente kommunalbestyrelsens godkendelse inden selskabet kan opkræve de anmeldte takster og bidrag. Det kan dog fastsættes, at selskabet kan opkræve f.eks. tidligst fire uger efter anmeldelse.

Forslaget vil endvidere indebære, at der kan fastsættes regler om, at selskabet selv kan vælge, om kubikmetertakster og faste bidrag indsendes til godkendelse eller som en anmeldelse inden for fastsatte betingelser herfor.

I forhold til afgrænsning af bemyndigelsen bemærkes, at hensigten med forslaget er, at bemyndigelsen f.eks. vil kunne anvendes i forhold til tilfælde, hvor der ikke er sket væsentlige ændringer i størrelsen på kubikmetertakster og faste bidrag i forhold til det senest godkendte eller anmeldte takster og bidrag ud over indeksregulering, og hvor der ikke i øvrigt er sket væsentlige ændringer i grundlaget for fastsættelsen af størrelsen fra sidste godkendelse eller fra sidste anmeldelse. Der vil kunne fastsættes nærmere regler om betingelsen om indeksregulering, herunder om hvordan indeksregulering skal ske i denne forbindelse. Det vil kunne fastsættes f.eks., at indeksregulering skal ske efter et af Danmarks Statistik udarbejdet reguleringstal baseret på bygge- og anlægsomkostninger eller efter Vandsektortilsynets indeks for pristalsregulering vedrørende alle selskabernes almindelig drift. Det vil også kunne fastsættes, at der under alle omstændigheder skal ske godkendelse inden for et bestemt tidspunkt som f.eks. tre år. *Desuden vil det kunne fastsættes, at selskaber omfattet af vandsektorloven ikke kan foretage anmeldelser, herunder eventuelt nogle nærmere fastlagte selskaber omfattet af vandsektorloven.*

Vi mener, ovenstående bør udelades, da vi ikke kan se nogen begrundelse for, at vandforsyninger eller spildevandsselskaber omfattet af vandsektorloven skal have afskåret muligheden for at kunne foretage anmeldelse i stedet for godkendelse.

Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 10 i spildevandsbetalingsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

Det fremgår af den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, 1. pkt., at spildevandsforsyningsselskaberne skal udarbejde en betalingsvedtægt med nærmere regler om betalingsordningen, og at denne betalingsvedtægt skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand.

Det foreslås, at det i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 1, 1. pkt., indsættes, at et spildevandsforsyningsselskab skal udarbejde en betalingsvedtægt.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 1, 1. pkt., vil medføre, at kravet i den nugældende § 3, stk. 2, 1. pkt., om udarbejdelse af en betalingsvedtægt lovteknisk flyttes til § 3 b, stk. 1, 1. pkt. Baggrunden for dette forslag er, at forslaget til den nye § 3 b, vil indeholde de centrale regler om betalingsvedtægten.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 1, 1. pkt., vil endvidere medføre den indholdsmæssige ændring, at det af § 3 b, stk. 1, 1. pkt., alene fremgår, at et spildevandsforsyningsselskab har pligt til at udarbejde en betalingsvedtægt. Baggrunden for dette forslag er, at krav til betalingsvedtægtens indhold vil blive fastsat i medfør af den foreslåede § 3 b, stk. 1, 2. pkt., jf. lovforslagets § 3, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 1, 1. pkt., vil desuden medføre den indholdsmæssige ændring, at det af § 3 b, stk. 1, 1. pkt., ikke længere fremgår, at betalingsvedtægten skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand. Baggrunden for dette forslag er, at denne bestemmelse fremgår af den foreslåede § 3 b, stk. 2, 1. pkt., jf. lovforslagets § 3, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

UDKAST

Det fremgår af den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, 1. pkt., at spildevandsforsyningsselskaberne skal udarbejde en betalingsvedtægt med nærmere regler om betalingsordningen.

Det foreslås, at det i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 1, 2. pkt., indsættes, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med miljøministeren fastsætter regler om krav til spildevandsforsyningsselskabers betalingsvedtægter.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 1, 2. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med miljøministeren skal fastsætte nærmere regler om krav til den i stk. 1, 1. pkt., nævnte betalingsvedtægt, som et spildevandsselskab skal udarbejde.

Baggrunden for forslaget er, at det ud fra forbrugerbeskyttelse hensyn vurderes hensigtsmæssigt, at der i en bekendtgørelse fastsættes klare bestemmelser om krav til forsyningens betalingsvedtægt. Forslaget vil bidrage til at sikre forbrugernes interesse i gennemsigtighed i forhold til spildevandsforsyningsselskabers opkrævning af takster og bidrag, gebyr og renter, og forbrugernes interesse i gennemsigtighed i forhold til forsyningens anvendelse af leveringsbetingelser i øvrigt over for forbrugerne.

Bemyndigelsen kan anvendes til at fastsætte krav om, at en betalingsvedtægt skal indeholde de nærmere betingelser om selskabets forsyningspligt og om forbrugernes ret til forsyning, som selskabet ønsker at fastsætte inden for lovgivningens rammer. Bemyndigelsen kan endvidere anvendes til at fastsætte krav om, at en betalingsvedtægt skal indeholde vilkår om alle eventuelle øvrige nærmere betingelser for forbrugernes ret til forsyning, der er fastsat i overensstemmelse med miljø- og forsyningsregler i miljøbeskyttelsesloven samt betalingsregler i spildevandsbetalingsloven.

Bemyndigelsen kan endvidere anvendes til at fastsætte krav om, at en betalingsvedtægt skal indeholde vilkår om nærmere opgørelse og opkrævning af bidrag, som spildevandsforsyningsselskabet skal opkræve i henhold til betalingsregler i spildevandsbetalingsloven. Der kan f.eks. fastsættes krav, der indebærer, at det af betalingsvedtægten skal fremgå, hvornår tilslutningsbidrag forfalder, idet spildevandsforsyningsselskabet inden for spildevandsbetalingslovens § 2, stk. 10, kan vælge tidspunktet.

UDKAST

Det vil i medfør af forslaget endvidere kunne bestemmes, at der i betalingsvedtægten skal fastsættes vilkår om alle typer af takster, bidrag, renter eller gebyr, som spildevandsforsyningsselskabet skal og eventuelt vælger at opkræve. Dette omfatter spildevandsforsyningsselskabets opkrævning af eventuelle renter og gebyr, der opkræves i medfør af renteloven. Det kan endvidere bestemmes, at der i betalingsvedtægten skal fastsættes vilkår om spildevandsforsyningsselskabets opkrævning af eventuelle renter og gebyrer, der opkræves i medfør af regler fastsat i medfør af forslaget til § 3 b, stk. 3, i spildevandsbetalingsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

I medfør af forslaget vil det kunne bestemmes, at krav fastsat til en betalingsvedtægt er en betingelse for selskabets opkrævning af bidrag, gebyrer og renter.

Det følger af den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, at 1. pkt., at spildevandsforsyningsselskabets betalingsvedtægt skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand.

Det foreslås, at det i spildevandsbetalingslovens § 3 b, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes, at en ny betalingsvedtægt og en ændring af en betalingsvedtægt skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 2, 1. pkt., vil medføre, at kravet i den nugældende § 3, stk. 2, 1. pkt., om, at en betalingsvedtægt skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand lovteknisk flyttes til § 3 b, stk. 1, 1. pkt. Baggrunden for dette forslag er, at forslaget til den nye § 3 b, vil indeholde regler om betalingsvedtægten.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 2, 1. pkt., vil endvidere indebære, det er klart, at såvel nye betalingsvedtægter som ændringer af betalingsvedtægter skal godkendes. Begrundelsen for forslaget er, at det sikres, at kommunalbestyrelsen i alle kommuner, hvor vandet forbruges, skal godkende regulativet. Kommunalbestyrelserne kan dog beslutte, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender betalingsvedtægten (sideordnet delegation). Der henvises til den foreslåede § 3 b, stk. 2, 4. pkt., jf. lovforslagets § 3, nr. 6, og bemærkningerne herom.

UDKAST

Det fremgår af den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen skal godkende den af spildevandsforsyningsselskabet udarbejdet betalingsvedtægt. Der er i gældende regler ikke fastsat nærmere eksplicitte regler om formålet og indholdet i kommunalbestyrelsens godkendelse.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 2, 2. pkt., at kommunalbestyrelsens godkendelse skal ske i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af stk. 4, og regler fastsat i medfør af § 3 c.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens 3 b, stk. 2, 2. pkt., vil indebære, at kommunalbestyrelsens godkendelse skal ske i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af stk. 4, og regler fastsat i medfør af § 3 c.

Baggrunden for dette forslag er, at det på baggrund af nuværende praksis vedrørende anvendelse af de nuværende regler er vurderet hensigtsmæssigt, at der i en bekendtgørelse vil kunne fastsættes mere klare regler om grundlaget for kommunalbestyrelsens afgørelser om godkendelse eller afslag på godkendelse af forsyningens betalingsvedtægt eller ændring af betalingsvedtægt. Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 3 b, stk. 4, i spildevandsbetalingsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 6, og bemærkningerne hertil, samt til den foreslåede § 3 c i spildevandsbetalingsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 2, 3. pkt., at ændringer af betalingsvedtægter dog ikke skal godkendes, såfremt fastsættelsen er omfattet af anmeldelse til kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand, i henhold til regler fastsat i medfør af stk. 5, og regler udstedet i medfør af § 3 c.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 2, 3. pkt., vil indebære, at en ændring af en betalingsvedtægt ikke skal godkendes, såfremt ændringen er lovligt anmeldt til kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand, i henhold til regler fastsat i medfør af stk. 5, og regler udstedet i medfør af § 3 c.

Begrundelsen for forslaget om, at kravet om godkendelse kan ændres til et krav om anmeldelse er, at nuværende praksis vedrørende godkendelsesordningen har vist, at der i nogle tilfælde kan anvendes en anmeldeordning, der

UDKAST

er administrativt mere enkel end den nuværende godkendelsesordning. Der henvises til den foreslåede § 3 b, stk. 5, i spildevandsbetalingsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 6, og bemærkningerne hertil om betingelserne for at udmønte anmeldelsesordningen.

Det følger af den gældende § 3, stk. 2, 2. pkt., i spildevandsbetalingsloven, at for spildevandsforsyningsselskaber, som modtager spildevand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at den ene kommunalbestyrelse godkender betalingsvedtægten for de øvrige kommuner.

Det foreslås i spildevandsforsyningslovens § 3 b, stk. 2, 4. pkt., at for spildevandsforsyningsselskaber, som modtager spildevand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne i de pågældende kommuner aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender eller modtager anmeldelse af nye betalingsvedtægter eller ændringer for de øvrige kommuner.

Den foreslåede bestemmelse i vandforsyningslovens § 3 b, stk. 2, 4. pkt., vil indebære, at den nugældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, 2. pkt., lovteknisk flyttes til § 3 b, stk. 2, 4. pkt. Denne flytning er begrundet i et lovteknisk hensyn til i forslaget til § 3 b, at samle de centrale bestemmelser om betalingsvedtægter.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, 4. pkt., vil endvidere indebære, at for spildevandsforsyningsselskaber, som modtager spildevand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelsen i de pågældende kommuner aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender betalingsvedtægten eller ændringer heraf (sideordnet delegation) eller modtager anmeldelse af betalingsvedtægter eller ændringer heraf for de øvrige kommuner.

Det følger af spildevandsbetalingslovens gældende § 3, stk. 2, 3. pkt., at den godkendte betalingsvedtægt skal være tilgængelig på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 2, 5. pkt., at den godkendte eller anmeldte betalingsvedtægt skal være tilgængelig på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 2, 5. pkt., vil indebære, at den nugældende bestemmelse i spildevandsforsyningslovens § 3, stk. 2, 3. pkt., lovteknisk flyttes spildevandsbetalingslovens § 3

b, stk. 2, 5. pkt. Denne flytning er begrundet i et lovteknisk hensyn til i forslaget til § 3 b, at samle de centrale bestemmelser om betalingsvedtægter.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 2, 5. pkt., vil endvidere indebære, at også lovligt anmeldte ændringer af en betalingsvedtægt skal være tilgængelige på forsyningens hjemmeside. Bestemmelsen sikrer, at spildevandsforsyningsselskabets kunder til enhver tid kan finde oplysninger om spildevandsforsyningsselskabets leveringsbetingelser. Det følger af den gældende bestemmelse i § 3, stk. 2, at 1. pkt., i spildevandsbetalingsloven, at spildevandsforsyningsselskaberne skal udarbejde en betalingsvedtægt med nærmere regler om betalingsordningen. I denne betalingsvedtægt kan et spildevandsforsyningsselskab fastsætte, hvornår forsyningen er berettiget til at opkræve gebyrer og renter, jf. beskrivelsen i afsnit 3.3.1.1. om gældende ret.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 b, *stk. 3*, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om spildevandsforsyningsselskabers mulighed for at opkræve renter og gebyrer.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 3, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren i en bekendtgørelse fastsætter et mere klart regelgrundlag i sektorlovgivningen for fastsættelse af vilkår om renter og gebyrer og dermed om selskabers opkrævning heraf over for forbrugerne. Forslaget omfatter ikke renter og gebyr, der opkræves i medfør af renteloven.

Baggrunden for dette forslag er, at det er hensigtsmæssigt at præcisere grundlaget for fastsættelse af renter og gebyrer, der er fastsat i en godkendt eller anmeldt betalingsvedtægt.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 3, vil kunne anvendes til at fastsætte regler om, at et spildevandsforsyningsselskab kan fastsætte vilkår om renter og gebyr, der ikke er omfattet af renteloven. Det vil endvidere kunne fastsættes, at størrelsen på et gebyr ikke må overstige de gennemsnitlige, rimelige omkostninger ved den særlige ydelse, som gebyret skal dække.

Ifølge den gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, 1. pkt., skal en betalingsvedtægt godkendes af kommunalbestyrelsen. Derudover er der ikke fastsat nærmere regler om formål og indhold i kommunalbestyrelsens godkendelse.

UDKAST

Det foreslås i spildevandbetalingslovens § 3 b, *stk. 4*, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med miljøministeren fastsætter nærmere regler om kommunalbestyrelsens i *stk. 2*, nævnte afgørelse, herunder om formålet med godkendelse og om krav til kommunalbestyrelsens kontrol.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandbetalingslovens § 3 b, *stk. 4*, vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med miljøministeren fastsætter nærmere regler om den i § 3 b, *stk. 2*, 1. pkt. nævnte afgørelse, herunder om formålet med godkendelse og om krav til kommunalbestyrelsens kontrol.

Forslaget er begrundet i, at det forventes at ville kunne forbedre den kommunale godkendelsesordning, hvis der i en bekendtgørelse er fastsat klare bestemmelser om grundlaget for kommunalbestyrelsens godkendelse.

Bemyndigelsen til at fastsætte regler om formålet indeholder mulighed for at fastsætte formålsbestemmelser, der fastlægger, at formålet med godkendelses- og anmeldelseskravene er, at sikre en effektiv kontrol af spildevandsforsyningsselskabers overholdelse af betalingsregler i forhold til fastsættelse og opkrævning af takster, bidrag, renter og gebyr. Bemyndigelsen indeholder endvidere mulighed for at fastsætte bestemmelser om, at formålet med reglerne om godkendelse eller anmeldelse af regulativer er at sikre forbrugernes interesser i gennemsigtighed i forhold til forsyningens anvendelse af leveringsvilkår.

Bemyndigelsen til at fastsætte krav til kontrollen indeholder mulighed for at fastsætte regler om, hvilke regler kommunen skal påse overholdelsen af, for at kunne godkende spildevandsforsyningsselskabets fastsatte betalingsvedtægt. Bemyndigelsen kan således f.eks. anvendes til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens godkendelse forudsætter, at kommunen har kontrolleret overensstemmelse med betalingsregler samt miljø- og forsyningsregler i miljøbeskyttelsesloven.

Bemyndigelsen vil i forhold til overensstemmelse med miljø- og forsyningsregler f.eks. kunne anvendes til at fastsætte, at kommunalbestyrelsens godkendelse af en betalingsvedtægt forudsætter, at betingelser vedrørende forsyningsret og pligt er i overensstemmelse med miljøbeskyttelseslovens krav, herunder eksempelvis lovens §§ 28, *stk. 4*, og 32 b.

UDKAST

Bemyndigelsen vil endvidere kunne anvendes til at fastsætte krav om, at kommunalbestyrelsens godkendelse af betalingsvedtægten forudsætter, at det er konstateret, at betalingsvedtægten vilkår er i overensstemmelse med fastsatte krav til betalingsvedtægten.

Ifølge den gældende bestemmelse i § 3, stk. 2, 1. pkt., i spildevandsbetalingsloven skal alle regulativer og alle ændringer af regulativer godkendes af kommunalbestyrelsen.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 b, *stk. 5*, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kravet om godkendelse, jf. stk. 2, ikke gælder i tilfælde, hvor godkendelse ikke er nødvendig i forhold til formålet med godkendelsen og hvor ministeren i stedet fastsætter krav om et spildevandsforsynings-selskabs anmeldelse af en vedtaget ændring af en tidligere godkendt betalingsvedtægt eller af et tidligere anmeldt ændring af betalingsvedtægt.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 5, vil medføre, at der kan fastsættes regler om, at vandselskaber i nogle tilfælde kan anmelde en ændring af en betalingsvedtægt, og hvis betingelserne for anmeldelse er opfyldt, skal selskabet ikke afvente kommunalbestyrelsens godkendelse. Forslaget vil også indebære, at der kan fastsættes regler om, at selskabet selv kan vælge, om forslaget indsendes til godkendelse eller som en anmeldelse inden for fastsatte betingelser herfor.

Begrundelsen for den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 5, er, at der kan være tilfælde, hvor en forudgående godkendelse ikke er nødvendig.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 5, vil have den virkning, at der kan fastsættes regler om, at vandselskaber kan anmelde en ændring af en betalingsvedtægt, hvis betingelserne for anmeldelse er opfyldt, skal selskabet ikke afvente kommunalbestyrelsens godkendelse inden selskabet kan anvende den anmeldte betalingsvedtægt. Det kan dog fastsættes, at selskabet kan anvende vedtægten f.eks. tidligst otte uger efter anmeldelse.

I forhold til afgrænsning af bemyndigelsen bemærkes, at hensigten med forslaget er, at bemyndigelsen vil kunne anvendes i forhold til tilfælde, hvor ændringen i forhold til en tidligere godkendt betalingsvedtægt alene vedrør-

rer forhold, der ikke vedrører spørgsmålet om lovlighed i forhold til de regler, som kommunalbestyrelsen skal påse ved godkendelse. Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 10 i spildevandsbetalingsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 9, og bemærkningerne hertil om kommunalbestyrelsens tilsyn med spildevandsforsyningsselskabers overholdelse af betingelser for anmeldelse i stedet for indsendelse til godkendelse.

Forslaget om indsættelse af en ny § 3 c vedrører spildevandsforsyningsselskabers oplysningspligter ved indsendelse af kubikmetertakster og faste bidrag, samt betalingsvedtægter til kommunalbestyrelsens godkendelse.

Der er i dag ingen eksplicite krav i spildevandsbetalingsloven om, hvilke oplysninger, som spildevandsforsyningsselskaber skal fremsende til kommunalbestyrelsens godkendelse af takster og betalingsvedtægter. Det følger dog implicit af kravet om godkendelse, at spildevandsforsyningsselskaber skal fremsende alle nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse. Efter gældende ret skal de fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag ledsages af nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens vurdering af, om taksterne er fastsat i overensstemmelse med betalingsreglerne, herunder navnlig overholdelsen af hvile i sig selv-princippet og overensstemmelse med betalingsvedtægten.

Der er blandt disse nødvendige oplysninger eksempelvis tale om indsendelse af et årsregnskab, budget og en flerårig investeringsplan, såfremt selskabet planlægger at spare op over flere år til planlagte investeringer. Såfremt spildevandsforsyningsselskabet er omfattet af vandsektorloven, skal spildevandsforsyningsselskabets indtægtsramme eller regnskabsmæssige kontrolramme, der er fastsat i medfør af §§ 6 eller 6 a i vandsektorloven, indsendes til kommunalbestyrelsen til brug for kommunalbestyrelsens kontrol af spildevandsforsyningsselskabets budgetterede indtægter. Eksemplerne er ikke udtømmende.

For så vidt angår kommunalbestyrelsens kontrol af betalingsvedtægter, er der i dag ingen eksplicite krav i spildevandsbetalingsloven om, hvilke oplysninger der skal fremsendes, men det følger implicit af kravet om godkendelse, at selskabet skal fremsende alle nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse. Efter gældende ret skal spildevandsforsyningsselskabets nye betalingsvedtægt eller ændringer af betalingsvedtægten ledsages af nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens vurdering af, om vilkårene i betalingsvedtægten er fastsat inden for spildevandsbetalingslovens rammer.

Forslaget i § 3 c, *stk. 1*, indeholder forslag til en bemyndigelse, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om et spildevandsforsyningsselskabs pligt til at indsende kubikmetertakster, faste bidrag og betalingsvedtægter til kommunalbestyrelsens godkendelse i medfør af § 3 a, stk. 1, § 3 b, stk. 2, og regler udstedt i henhold til § 3 a, stk. 2, og § 3 b, stk. 3. Den foreslåede bemyndigelse medfører også, at der kan fastsættes pligt for spildevandsforsyningsselskabet til at indsende oplysninger, der er nødvendige til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af kubikmetertakster, faste bidrag og betalingsvedtægter. Ministeren kan herunder fastsætte differentierede pligter for indsendelse af oplysninger, samt nærmere frister for indsendelsen.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at ministeren kan fastsætte regler om, at et spildevandsforsyningsselskab skal indsende de fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag, jf. § 3, stk. 1 til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse i medfør af § 3 a, stk. 1. Ligeledes vil ministeren med bemyndigelsen kunne fastsætte regler om at et spildevandsforsyningsselskab skal indsende deres betalingsvedtægter, jf. § 3 b, stk. 1 til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse i medfør af § 3 b, stk. 2. Dette omfatter både indsendelse af ny betalingsvedtægt og ændringer af betalingsvedtægten til kommunalbestyrelsen. I medfør af den foreslåede bemyndigelse kan det bestemmes, at et spildevandsforsyningsselskab skal indsende de fastsatte takster og bidrag eller betalingsvedtægt indenfor en bestemt frist, f.eks. inden kommende opkrævningsperiode. Der kan endvidere fastsættes regler om, at kommunalbestyrelsen efter anmodning kan give tilladelse til, at spildevandsforsyningsselskabet indsender takster, bidrag og betalingsvedtægt inden for en frist, der er kortere end den generelt fastsatte frist.

Forslaget i stk. 1, indeholder endvidere bemyndigelse, til at fastsætte regler vedrørende et spildevandsforsyningsselskabs pligt til at indsende oplysninger, der er nødvendige til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af takster, bidrag og regulativer. Bemyndigelsen indebærer mulighed for fastsættelse af frister og differentierede pligter til indsendelse af de nødvendige oplysninger. Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler om, at selskaberne skal indsende oplysninger, som f.eks. et regnskab, budget og investeringsplan ved fremsendelsen af de fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag til brug for kommunalbestyrelsens kontrol af hvile i sig selv-princippet m.v.

UDKAST

Med den foreslåede bemyndigelse vil ministeren kunne fastsætte krav til indsendelse af nødvendige oplysninger, som vil omfatte alle vandselskaber, uanset vandselskabets størrelse. Oplysningskravene vil blandt andet kunne omfatte, at vandselskabets fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag skal ledsages af de nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse. Ministeren vil kunne tydeliggøre hvilke oplysninger som er nødvendige til brug for kommunalbestyrelsens kontrol af størrelsen på kubikmetertakster og faste bidrag og deres overensstemmelse med reglerne i betalingsreglerne og selskabets godkendte betalingsvedtægt. Det vil blandt andet kunne medføre en tydeliggørelse af nødvendige oplysninger, som i dag er gældende ret.

Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte krav til indsendelse af begrundelse for de fastsatte takster og bidrag. Dette kan f.eks. være et krav om, at spildevandsforsyningsselskabet skal kunne begrunde sagligt og objektivt for differentierede takster, såfremt spildevandsforsyningsselskabet fastsætter geografisk differentierede kubikmetertakster i medfør af spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, 3. pkt. Ministeren vil med bemyndigelsen endvidere kunne fastsætte krav om, at spildevandsforsyningsselskabet skal indsende en kort forklaring for baggrunden for ændrede eller uændrede kubikmetertakster i forhold til seneste godkendte takster.

Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse endvidere kunne fastsætte nærmere krav til de enkelte, nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens kontrol, herunder krav til indholdet af regnskab, budget, investeringsplan m.v. Dette kan eksempelvis være krav om, at selskabets indsendte budget vedrører en særlig periode, at budgettet skal opdeles på særskilte budgetter eller at spildevandsforsyningsselskabets forventede opsparede midler skal angives. Endvidere vil der kunne fastsættes regler om, at beregningsgrundlaget for de fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag skal fremsendes til kommunalbestyrelsen, f.eks. oplysninger om spildevandsforsyningsselskabets forventede debiterede vandmængder til brug for beregning af kubikmetertaksterne. Ligeledes vil der kunne stilles krav om, at selskabets planlagte udvidelser og renoveringer i den kommende årrække angives i investeringsplanen eller budgettet, herunder med oplysninger om planlagte og igangværende udvidelser og renoveringer af anlæg og ledningsnet inden for kloakeringsområdet eller andre større anlægsarbejder, tidshorizonten og investeringsbeløbene for investeringerne, samt hvor stor andel af investeringen, som finansieres af opsparede midler. Bemyndigelsen omfatter desuden muligheden for at fastsætte krav om indsendelse af oplysninger om omfanget af spildevandsforsyningsselskabets opsparede midler,

som en del af f.eks. investeringsplanen eller budgettet. Den foreslåede bemyndigelse giver desuden mulighed for at fastsætte krav om selskabets indsendelse af en plan for afvikling af opsparede midler, såfremt de opsparede midlers anvendelse ikke er oplyst af selskabet. Dette kan f.eks. være i form af en redegørelse, som beskriver årsagen til de opsparede midler, samt hvorledes og hvornår selskabet vil afvikle de opsparede midler. Ministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om, at det indsendte årsregnskab skal ledsages af en erklæring afgivet af en revisor, som er omfattet af revisorloven, om nærmere regler for udarbejdelse af en revisorerklæring og revisorinstruks, samt om krav vedrørende oplysninger om hvorvidt et regnskab er revideret af en revisor.

I ministerens evt. udnyttelse af bemyndigelsen bør omdrejningspunktet dels være forudgående drøftelse med relevante interessenter samt et fast fokus på, at de nødvendige oplysninger alene skal afspejle kommunens legalitetskontrol.

Oplistingen giver DANVA anledning til at være bekymret for et uhenigtsmæssigt overlap med arbejde, der hører ind under Forsyningssekretariatet/Vandsektortilsynet.

Ministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om indsendelse af oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens konkrete kontrol foranlediget af afgørelser truffet af Vandsektortilsynet, f.eks. i henhold til reglerne om genberegning eller fradrag i indtægtsrammer, reglerne om markedsmæssighed af aftaler eller reglerne om tilknyttet virksomhed. Dette omfatter bl.a., at der kan fastsættes yderligere krav til budgettet og indsendelse af en redegørelse, således at kommunalbestyrelsen kan kontrollere, om vandsektorlovsselskabers budgetterede udgifter indeholder omkostninger, der er omfattet af Vandsektortilsynets meddelte afgørelser m.v. i henhold til vandsektorlovgivningen, og om disse i så fald kan indregnes i henhold til betalingsreglerne i spildevandsbetalingsloven eller er ulovlige efter omkostningsbekendtgørelsens § 11. Med den foreslåede bemyndigelse vil der endvidere kunne fastsættes pligt til at selskabet skal indsende oplysninger, f.eks. i form af en redegørelse, om bl.a. forventede nye tillæg og forventede ændringer i ikke-påvirkelige omkostninger, såfremt Vandsektortilsynet har orienteret kommunalbestyrelsen om, at selskabet har fået fradrag i rammen for det følgende år, fordi de har haft negativ differencesaldo i 3 år i træk.

Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse kunne differentiere ovenstående oplysningskrav, f.eks. på baggrund af størrelsen på selskabernes årlige debiterede vandmængder. Differentierede oplysningskrav vil f.eks.

kunne indebære, at mindre selskaber ikke skal indsende visse oplysninger eller at kravene til de enkelte oplysninger bliver mindre omfattende. Ministeren kan desuden fastsætte tidsfrister for vandselskabernes indsendelse af oplysninger.

Dette er i modstrid med, at man i øvrigt har ensrettet den økonomiske regulering, så alle deltagende selskaber behandles ens. Det vil være hensigtsmæssigt med ens regler, der er lette at administrere for alle selskaber.

Kommunalbestyrelsen skal ikke kontrollere størrelsen på tilslutningsbidrag for spildevandsforsyningsselskaber, eftersom størrelsen på tilslutningsbidrag er fastsat i spildevandsbetalingslovens § 2, stk. 2. For så vidt angår størrelsen på vandafledningsbidrag, er der i bekendtgørelse nr. 1327 af 10. december 2014 om differentieret betalingsstruktur fastsat regler om differentieringen. Denne nærmere regulering på spildevandsområdet indebærer, at kommunalbestyrelsens kontrolopgave på visse punkter er anderledes set i forhold til vandforsyningsområdet, hvorfor der kan fastsættes forskellige krav til, hvilke oplysninger der er nødvendige til kommunalbestyrelsens takstkontrol på spildevandsområdet i forhold til vandforsyningsområdet.

Formålet med den foreslåede bemyndigelse er, at kommunalbestyrelsen får adgang til ensartede kategorier af oplysninger. Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at selskaber og kommuner opnår større klarhed forhold til, hvilke oplysninger der skal indsendes til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af kubikmetertakster, faste bidrag og betalingsvedtægter.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 3 c, stk. 2, kunne fastsætte regler om spildevandsforsyningsselskabets mulighed for at indsende kubikmetertakster, faste bidrag, betalingsvedtægter til kommunalbestyrelsen, samt pligt til at indsende oplysninger, der er nødvendige til brug for kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldte kubikmetertakster, faste bidrag og betalingsvedtægter i medfør af den foreslåede anmeldelsesordning, jf. § 3 a, stk. 3, og § 3 b, stk. 5.

Den foreslåede bemyndigelse i stk. 2 vil indebære, at ministeren kan fastsætte regler vedrørende spildevandsforsyningsselskabets mulighed for at indsende kubikmetertakster, faste bidrag og betalingsvedtægter til kommunalbestyrelsen, til brug for kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldte kubikmetertakster, faste bidrag og betalingsvedtægter, jf. den foreslåede anmeldelsesordning i § 3 a, stk. 3, og § 3 b, stk. 5. Ministeren kan endvidere

UDKAST

fastsætte regler vedrørende spildevandsforsyningsselskabets pligt til at indsende oplysninger, der er nødvendige til brug for kommunalbestyrelsens tilsyn med anmeldte kubikmetertakster, faste bidrag og betalingsvedtægter, såfremt den spildevandsforsyningsselskabet benytter muligheden for at anmelde kubikmetertakster, faste bidrag og ændringer af betalingsvedtægten. Bemyndigelsen indebærer mulighed for fastsættelse af særlige frister for indsendelse af kubikmetertakster, faste bidrag, betalingsvedtægter og oplysninger.

Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse kunne fastsætte regler om, at selskaberne skal indsende nødvendige oplysninger ved fremsendelsen af de fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag til brug for kommunalbestyrelsens kontrol af, om der kan ske gyldig anmeldelse af kubikmetertakster og faste bidrag. Disse oplysninger kan eksempelvis være et budget eller oplysninger om, at der ikke er sket væsentlige ændringer i grundlaget for fastsættelse af størrelsen på kubikmetertakster og faste bidrag siden sidste godkendelse eller anmeldelse ved fremsendelsen af de fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag til brug for kommunalbestyrelsens kontrol af om der kan ske gyldig anmeldelse af kubikmetertakster og faste bidrag. Bemyndigelsen omfatter endvidere mulighed for at fastsætte regler om, at selskaberne skal indsende oplysninger, som f.eks. en forklaring af, at ændringerne i betalingsvedtægten alene omfatter vilkår, der ikke vedrører overensstemmelsen med miljø- og forsyningsregler i miljøbeskyttelsesloven eller betalingsregler i spildevandsbetalingsloven til brug for kommunalbestyrelsens kontrol af om der kan ske gyldig anmeldelse af betalingsvedtægter.

Bemyndigelsen er betinget af den foreslåede anmeldelsesordning, jf. § 3 a, stk. 3, og § 3 b, stk. 5, hvorfor der i øvrigt henvises til bemærkninger til spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 5, jf. lovforslagets § 3, nr. 6.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 3 c, *stk. 3*, kunne fastsætte regler om kommunalbestyrelsens mulighed for meddelelse af påbud til et spildevandsforsyningsselskab om indsendelse af oplysninger, der er nødvendige ved kommunalbestyrelsens godkendelse af kubikmetertakster og faste bidrag, jf. § 3 a, stk. 1, og regler udstedt i henhold til § 3 a, stk. 2. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om kommunalbestyrelsens meddelelse af påbud til et spildevandsforsyningsselskabs koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med spildevandsforsyningsselskabet.

UDKAST

Kommunalbestyrelsen kan under de gældende regler i dag afslå at godkende spildevandsforsyningsselskabets fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag med henvisning til manglende oplysninger. Kommunalbestyrelsen har få muligheder for at tilvejebringe de oplysninger, som er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse, såfremt den almene vandforsyning ikke fremsender oplysningerne.

Med den foreslåede bemyndigelse i stk. 3, vil ministeren kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan påbyde et spildevandsforsyningsselskab at fremsende yderligere konkrete og nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af de fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag.

Bemyndigelsen medfører, at ministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens mulighed for at påbyde spildevandsforsyningsselskabet *koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandselskabet at fremsende oplysninger, som er nødvendige for til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af spildevandsforsyningsselskabets fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag. Kommunalbestyrelsens påbud vil være en forvaltningsretlig afgørelse og manglende efterlevelse af et påbud vil føre til afvisning af godkendelse af takster og bidrag. Såfremt et koncern- eller interesseforbundet selskab ikke efterlever et påbud om fremsende af oplysninger, vil det kun kunne medføre afvisning af godkendelse af takster og bidrag, såfremt der også er meddelt påbud til vandselskabet.* Det forventes, at kommunalbestyrelsen indgår i forudgående dialog med selskaberne, inden et påbud meddeles til et vandselskab.

Ovenstående bemyndigelse er yderst vidtgående, og der er ingen begrundelse for, at den er nødvendig. Det er endvidere uhørt, at forsyningen skal "straffes" for, at en tredjepart ikke efterlever et påbud.

Det må være forsyningen alene, der kan påbydes at fremskaffe de nødvendige oplysninger herunder fra forsyningens koncern- eller interesseforbundne parter.

Derfor foreslås bemyndigelsen slettet.

Det forudsættes, at koncern- og interesseforbundne parter skal forstås på samme måde som i de foreslåede bestemmelser i vandsektorlovens § 19, stk. 8, og § 22 a, stk. 2. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 37 og 41, og bemærkningerne hertil.

UDKAST

Det forventes, at regler udstedt i medfør af bemyndigelsen i stk. 3, bliver anvendt således, at kommunalbestyrelsen vurderer, om fremsendelse af yderligere konkrete oplysninger er nødvendig for kommunalbestyrelsens godkendelse ved den konkrete sagsbehandling. Der vil være tale om en konkret vurdering af forholdene for det enkelte selskab. Kommunalbestyrelsen vil ikke kunne påbyde tilvejebringelse af oplysninger, som kommunalbestyrelsen allerede er i besiddelse af, eller som kommunalbestyrelsen indhenter og modtager i medfør af de fastsatte oplysningskrav i stk. 1 og 2. Kommunalbestyrelsen vil således kunne påbyde fremsendelse af andre oplysninger, som ikke er fastsat som et særligt oplysningskrav efter bemyndigelserne i stk. 1 og 2, men som kommunalbestyrelsen finder nødvendige til brug for kontrollen af taksters og bidragenes overensstemmelse med bl.a. betalingsreglerne og den godkendte betalingsvedtægt. Som udgangspunkt vil der være tale om eksisterende oplysninger, som selskabet allerede er i besiddelse af, men der kan – inden for rimelige og proportionale rammer – også være tale om, at selskabet skal fremskaffe konkrete oplysninger, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse ved den konkrete sagsbehandling.

Med den foreslåede bemyndigelse vil ministeren kunne fastsætte regler, om at kommunalbestyrelsen f.eks. vil kunne kræve oplysninger fra koncernforbundne selskaber og andre parter, der er interesseforbundet med vandsekskabet til brug for kommunalbestyrelsens kontrol af om der planlægges afholdelse af en bestemt udgift, der er omfattet af en meddelelse fra Vandsektortilsynet i henhold til § 11 i omkostningsbekendtgørelsen. Muligheden for, at kommunalbestyrelsen at påbyde selskaber kan fremsende oplysninger angår både selskaber, som ikke er omfattet af vandsektorloven, og selskaber, som er omfattet af vandsektorloven. Kommunalbestyrelsen vil for selskaber, der er omfattet af vandsektorloven, skulle lægge Vandsektortilsynets afgørelser til grund om, hvorvidt selskabet har indgået ikke-markedsmæssige aftaler eller deltager i ulovlig tilknyttet virksomhed. Dette vil begrænse kommunalbestyrelsens behov for at indhente oplysninger fra koncern- og interesseforbundne parter i sager herom.

Den foreslåede bemyndigelse vil medvirke til at sikre, at kommunalbestyrelsen har de tilstrækkelige muligheder for at kunne indhente de nødvendige oplysninger for at kunne udføre godkendelsesopgaven efter § 3 a, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til foreslåede klagebestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 7, om muligheden for at påklage kommunalbestyrelsens afgørelser om påbud efter stk. 3 og 4.

UDKAST

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 3 c, *stk. 4*, kunne fastsætte regler om kommunalbestyrelsens mulighed for meddelelse af påbud til et spildevandsforsyningsselskab om indsendelse af oplysninger, der er nødvendige ved kommunalbestyrelsens godkendelse af betalingsvedtægter, jf. § 3 b, *stk. 2*, og regler fastsat i medfør af § 3 b, *stk. 4*.

Kommunalbestyrelsen kan under de gældende regler i dag afslå at godkende et spildevandsforsyningsselskabs fastsatte betalingsvedtægt med henvisning til manglende oplysninger. Kommunalbestyrelsen har få muligheder for at tilvejebringe de oplysninger, som er nødvendige for kommunalbestyrelsens godkendelse, såfremt spildevandsforsyningsselskabet ikke fremsender oplysningerne.

Ministeren vil med den foreslåede bemyndigelse i *stk. 4* kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan påbyde vandselskaberne at fremsende yderligere konkrete og nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens godkendelse af fastsatte betalingsvedtægter og deres overensstemmelse med miljøbeskyttelsesloven og spildevandsbetalingsloven. Kommunalbestyrelserne vil f.eks. kunne indhente oplysninger, som har været relevant for spildevandsforsyningsselskabets fastsættelse af vilkår i betalingsvedtægten. Eksempler på sådanne oplysninger omfatter blandt andet referater af bestyrelsesmøder, hvor betalingsvedtægten er vedtaget.

Der henvises i øvrigt til bemærkninger for *stk. 3* om ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens mulighed for meddelelse af påbud om fastsatte kubikmetertakster og faste bidrag.

Det bemærkes endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved anvendelsen af bemyndigelserne i forslaget § 3 c, skal tage højde for, at reglerne fastsættes i overensstemmelse med almindelige retssikkerhedsmæssige principper, herunder forvaltningsretlige principper om proportionalitet og dansk ret i øvrigt, herunder retssikkerhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 12. november 2019 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Det vil blandt andet betyde, at meddelelse af påbud til selskaberne om fremsendelse af oplysninger kun må anvendes, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige og

hvis anvendelsen af påbud står i et rimeligt forhold til formålet. Det indebærer, at der ikke kan fastsættes regler, som væsentligt belaster selskabernes økonomi og ressourceforbrug ved afgivelse af oplysninger.

Det skal tilføjes – og fremgå klart i – lovbemærkningerne, at kommunerne også skal anvende ovennævnte principper i forbindelse med deres forvaltning af reglerne.

Det bemærkes, at tilsyn med overholdelse af regler udstedt i medfør af de foreslåede bemyndigelser i § 3 c, vil være omfattet af den foreslåede kommunale tilsynspligt i medfør af lovforslagets § 10. Det bemærkes endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 10 a, vil kunne fastsætte bødestraf for overtrædelse af regler, der er fastsat i medfør af forslaget til § 3 c.

Der henvises i øvrigt til den foreslåede § 55 b i vandforsyningsloven om tilsvarende regler for almene vandforsynings oplysningspligter, jf. lovforslagets § 2, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

I den gældende spildevandsbetalingslov er der ikke fastsat bestemmelser vedrørende vandbranchens organisationers standardiserede vejledninger, der vedrører et spildevandsforsyningsselskabs fastsættelse af takster, bidrag og regulativer.

Det foreslås i spildevandsbetalingsloven § 3 d, 1. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om vandbranchens organisationers indsendelse af standardiserede vejledninger, der vedrører et spildevandsforsyningsselskabs fastsættelse af takster, bidrag og regulativer til myndigheder på ministeriets område.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingsloven § 3 d, 1. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at vandbranchens organisationer pålægges pligt til at indsende egne standardiserede vejledninger om spildevandsforsyningsselskabers fastsættelse af bidrag, takster og betalingsvedtægter til nærmere fastsatte myndigheder, herunder indsendelse for eksempel i rimelig tid inden udstedelse. Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse ikke forudsætter, at den fastsatte pligt til indsendelse omfatter både vejledninger om bidrag, takster og regulativer. Der kan således fastsættes pligt til indsendelse i forhold til f. eks. standardiserede vejledninger om regulativer, uden at det samme sker i forhold til standardiserede vejledninger om bidrag og takster.

I forhold til forslaget til spildevandsbetalingsloven § 3 d, herunder begrundelsen herfor, henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.3.4.

Forslaget har den virkning, at indsendelsen vil indebære, at myndighederne vil skulle vurdere de indsendte vejledninger i henhold til myndighedernes ulovbestemte tilsynspligt. Det skal endvidere bemærkes, at det er hensigten, at sektormyndigheden primært har en dialog med organisationerne i forhold til eventuel uoverensstemmelse med lovgivning på sektormyndighedens område. Det bemærkes, at det ikke er hensigten, at sektormyndighederne pålægges pligt til en løbende kontrol.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 3 d, 2. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med vedkommende minister kan fastsætte regler om indsendelse til andre statslige myndigheder.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 3 d, 2. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med vedkommende minister kan fastsætte regler om indsendelse til andre statslige myndigheder.

Baggrunden for forslaget er, at der i branchens vejledninger kan være vilkår, der vedrører spørgsmål inden for andre ministeriers ressortområder, herunder vedrørende miljø- og forsyningsspørgsmål, sikkerhedsforskrifter, rentespørgsmål m.v. I det omfang der i medfør af § 3 d, 2. pkt., fastsættes regler om indsendelse til de nævnte myndigheder, kan der om disse myndigheders opgave henvises til den foreslåede § 3 d, 1. pkt. i spildevandsbetalingsloven.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 3 e, stk. 1, 1. pkt., kunne fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af spildevandsbetalingsloven eller regler fastsat i henhold til spildevandsbetalingsloven, skal ske digitalt.

I de nuværende regler i spildevandsbetalingsloven findes ingen krav vedrørende digital fremsendelse af oplysninger eller at kommunikation skal foregå digitalt.

Med den foreslåede bemyndigelse vil ministeren kunne fastsætte, at kommunikation om forhold, som er omfattet af spildevandsbetalingsloven eller regler fastsat i henhold til spildevandsbetalingsloven, skal ske digitalt. Dette

UDKAST

kan f.eks. være tale om at spildevandsforsyningsselskabets fastsatte kubikmetertakster, faste bidrag, betalingsvedtægter og oplysninger, jf. § 3 c, skal fremsendes digitalt til kommunalbestyrelsen.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i vandforsyningslovens § 3 e, stk. 1, 2. pkt., fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af bestemte formater eller særlige digitale formater og om fritagelse for anvendelse for visse personer og virksomheder.

Efter den foreslåede bemyndigelse vil ministeren kunne fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af særlige digitale formater og fritagelse i særlige tilfælde fra pligterne efter 1. pkt. for visse personer, selskaber eller grupper af selskaber. Der kan for eksempel fastsættes regler om, at fremsendelse af spildevandsforsyningsselskabets fastsatte kubikmetertakster, faste bidrag, betalingsvedtægter og oplysninger, der er nævnt i § 3 c, skal fremsendes i bestemt form eller i særlige digitale formater.

Herunder kan der fastsættes undtagelser om fremsendelse af de fastsatte kubikmetertakster, faste bidrag, betalingsvedtægter og oplysninger, der er nævnt i § 3 c for visse personer, selskaber eller grupper af selskaber. Dette kan f.eks. være tale om mindre selskaber, hvor det ville medføre en ikke proportional økonomisk og administrativ byrde, såfremt selskabet skal anvende særlige digitale formater.

Den foreslåede bemyndigelse i § 3 e, stk. 1, vil kunne medføre, at kommunernes sagsbehandling bliver mere effektiv, eftersom kommunerne vil modtage oplysninger og kommunikation digitalt.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse i vandforsyningslovens § 3 e, stk. 2, kunne fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte og udforme bestemte formater eller særlige digitale formater, som fastsatte kubikmetertakster, faste bidrag, betalingsvedtægter og oplysninger, jf. § 3 c, skal fremsendes i. Ministeren kan herunder fastsætte regler om fritagelse i særlige tilfælde fra pligterne om fremsendelse i bestemte formater eller særlige digitale formater for visse personer og selskaber.

Såfremt at indsendelse skal være efter en bestemt form, særlige digitale formater eller skabeloner, så skal kommunalbestyrelserne sikre, at der sker en koordinering af sådanne krav på tværs af kommunegrænser,

når forsyningers forsyningsområde omfatter flere kommuner. Dette bør fremgå som krav.

Den foreslåede bemyndigelse i spildevandsbetalingslovens § 3 e, stk. 2, indebærer, at ministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om, at en kommunalbestyrelse kan fastsætte og udforme bestemte formater eller særlige digitale formater, som fastsatte kubikmetertakster, faste bidrag, betalingsvedtægter og oplysninger, jf. § 3 c, skal fremsendes i.

Med bemyndigelsen i stk. 2, vil ministeren kunne give mulighed for, at spildevandsforsyningsselskaber skal indsende de fastsatte kubikmetertakster, faste bidrag, betalingsvedtægter og oplysninger i bestemt form eller særlige digitale formater, som er nærmere fastsat og udformet af kommunalbestyrelsen, f.eks. i form af en skabelon eller indberetningssystem, som bidrager til en ensartet indsendelse af takster, bidrag, betalingsvedtægter og oplysninger. Et særligt digitalt format til indsendelse af bidrag og takster vil kunne effektivisere kommunalbestyrelsernes sagsbehandling, eftersom kommunalbestyrelserne vil modtage ensartede kubikmetertakster og faste bidrag ved kommunalbestyrelsens kontrol og godkendelse. Dette kan være særligt fordelagtigt i de tilfælde, hvor en kommunalbestyrelse har et stort antal årlige godkendelsesager af takster, bidrag og betalingsvedtægter. Ministeren vil kunne fastsætte de overordnede rammer for en ordning om brug af særlige digitale formater, mens den konkrete udformning og vil være op til den enkelte kommunalbestyrelse at vælge, såfremt kommunalbestyrelsen vurderer, at det vil være fordelagtigt at anvende særlige digitale formater.

Den foreslåede bemyndigelse i § 5 c, stk. 2, vil kunne medføre, at kommunernes sagsbehandling bliver mere effektiv, eftersom kommunerne vil modtage ensartede takster, bidrag, betalingsvedtægter og oplysninger til brug for kommunens kontrol af disse.

Til nr. 7

Det følger af gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 8, at kommunalbestyrelsens afgørelser og vedtagelser efter loven ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Spildevandsforsyningsselskaber kan således ikke indbringe kommunalbestyrelsens afslag på godkendelse af takster og faste bidrag, jf. spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, og afslag på godkendelse af betalingsvedtægter eller ændring af betalingsvedtægt, jf. spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, for anden administrativ myndighed.

UDKAST

Det foreslås, at spildevandsbetalingslovens § 8, *stk. 1*, affattes således, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter § 3 a, *stk. 1*, og § 3 b, *stk. 2*, og kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler udstedt i medfør af § 3 c, *stk. 3* og *4*, kan påklages af spildevandsforsyningsselskaber til Energiklagenævnet.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 8, *stk. 1*, vil indebære, at kommunalbestyrelsens afgørelser om spildevandsforsyningsselskabers fastsatte takster, faste bidrag og betalingsvedtægter, herunder afgørelser om påbud udstedt i henhold til regler udstedt i henhold til loven, kan indbringes af spildevandsforsyningsselskaber for Energiklagenævnet.

Forslaget vil give spildevandsforsyningsselskaber en administrativ klageadgang, der svarer til, at forsyningsselskaber på el- og varmeområderne kan indbringe Forsyningstilsynets afgørelser om tariffer og leveringsbetingelser for en administrativ klagemyndighed (Energiklagenævnet).

I henhold til almindelige forvaltningsretlige regler er det i dag udgangspunktet, at en klage ikke tillægges opsættende virkning. Efter en konkret vurdering og efter anmodning fra en part kan Energiklagenævnet i dag dog træffe beslutning om at tillægge en klage opsættende virkning. Hensynet til spildevandsforsyningsselskabets forsyningspligt kan efter omstændighederne være begrundelse for at klage tillægges opsættende virkning.

Det foreslås, at spildevandsbetalingslovens § 8, *stk. 2, 1. og 2. pkt.*, affattes således at kommunalbestyrelsens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end det i *stk. 1* nævnte Energiklagenævn, samt at afgørelserne ikke kan indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

Forslaget til spildevandsbetalingslovens § 8, *stk. 2, 1. pkt.*, vil indebære, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter spildevandsbetalingsloven § 3 a, *stk. 1*, og § 3 b, *stk. 2*, og kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler udstedt i medfør af spildevandsbetalingslovens § 3 c, *stk. 3* og *4*, ikke kan påklages til anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet. Den foreslåede bestemmelse svarer til varmforsyningslovens § 26, *stk. 2, 1. pkt.*

Forslaget til spildevandsbetalingslovens § 8, *stk. 2, 2. pkt.*, vil indebære, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter spildevandsbetalingsloven § 3 a, *stk. 1*, og § 3 b, *stk. 2*, og kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler udstedt i medfør af spildevandsbetalingslovens § 3 c, *stk. 3* og *4*, ikke kan indbringes

UDKAST

for domstolene inden den administrative rekurs er udtømt. Den foreslåede bestemmelse svarer til varmemforsyningslovens § 26, stk. 2, 2. pkt.

Det foreslås, at spildevandsbetalingslovens § 8, *stk. 3*, affattes således at klage skal være indgivet skriftligt inden fire uger efter, at afgørelsen er meddelt.

Forslaget vil indebære, at klage skal indgives til Energiklagenævnet, og ikke til den myndighed, hvis afgørelse påklages. Den foreslåede bestemmelse svarer til varmemforsyningslovens § 26, stk. 3.

Det foreslås, at spildevandsbetalingslovens § 8, *stk. 4*, affattes således at Energiklagenævnets formand kan efter nærmere aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, der behandles efter denne lov eller regler fastsat i medfør af loven.

Forslaget vil indebære, at Energiklagenævnets formand kan træffe afgørelse på nævnets vegne. Dette omfatter efter forslaget afgørelser om lovligheden af kommunalbestyrelsens afslag på godkendelse af takster og faste bidrag, jf. spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 1, og afslag på godkendelse af betalingsvedtægter eller ændring af betalingsvedtægt, jf. spildevandsbetalingslovens § 3, stk. 2, samt kommunalbestyrelsens påbud om indsendelse af oplysninger udstedt efter regler, der er udstedt i medfør af § 3 c, stk. 3 og 4. Forslaget svarer til de tilsvarende bestemmelser i bl.a. elforsyningsloven og varmemforsyningsloven. Adgangen udnyttes typisk inden for sagsområder, hvor sagerne er af mindre kompleks karakter og hvor sagerne ligner hinanden.

Det foreslås, at spildevandsbetalingslovens § 8, *stk. 5, 1. og 2. pkt.*, affattes således at søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter loven skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, samt at hvis afgørelsen er offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen.

Forslaget vil indebære, at søgsmål til prøvelse af Energiklagenævnets afgørelser skal være anlagt inden seks måneder efter, at afgørelsen er meddelt. Den foreslåede bestemmelse svarer til varmemforsyningslovens § 26, stk. 4.

Til nr. 8

Det følger af gældende bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 8, at kommunalbestyrelsens afgørelser og vedtagelser efter loven ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Den foreslåede affattelse af § 8 i spildevandsbetalingsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 7, og bemærkningerne hertil, indfører klageadgang i forhold til de i forslaget nævnte afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 8 a, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter regler udstedt i medfør af § 3 c, stk. 3, ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 8 a, stk. 1, vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser truffet efter regler udstedt i medfør af § 3 c, stk. 3, om påbud om indsendelse af oplysninger vedrørende takster og bidrag ikke kan påklages til Energiklagenævnet. Det er hensigten, at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens påbud om indsendelse af oplysninger, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens afgørelse om godkendelse eller afslag på godkendelse af fastsatte takster og bidrag, ikke kan påklages. Begrundelsen for dette forslag er, at påbuddet omfatter pligt til indsendelse af oplysninger, som kommunalbestyrelsen har vurderet nødvendige i forhold til kommunalbestyrelsens lovpligtige kontrol.

DANVA er ikke enig i denne afskæring af klageadgangen og begrundelsen for den.

Spildevandsselskaber skal have mulighed for at klage over påbud mhp. at sikre, at kommunens forvaltning overholder centrale juridiske principper som proportionalitet, saglighed o. lign.

Vi henviser også til vores høringssvar om styrkelse af kontrol med takster, regulativer og vedtægter.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 8 a, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 3 b, stk. 2, og afgørelser truffet efter regler fastsat i medfør af § 3 c, stk. 4, ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 8 a, stk. 2, vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med

miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til § 3 b, stk. 2, om afslag på at godkende betalingsvedtægter, og afgørelser truffet efter regler udstedt i medfør af § 3 c, stk. 4, om påbud om indsendelse af oplysninger vedrørende betalingsvedtægter ikke kan påklages til Energiklagenævnet.

Det er hensigten, at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til lovens § 3 b, stk. 2, om afslag på at godkende spildevandsforsyningselskabets betalingsvedtægt ikke kan påklages, såfremt afslaget er begrundet i manglende overensstemmelse med miljø -og forsyningsregler.

Det er endvidere hensigten, at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens afgørelser udstedt efter regler udstedt i medfør af § 3 c, stk. 4, om påbud om indsendelse af oplysninger, der er nødvendige for kommunalbestyrelsens afgørelse om godkendelse eller afslag i forhold til fastsatte betalingsvedtægter, ikke kan påklages. Begrundelsen for dette forslag er, at påbuddet omfatter pligt til indsendelse af oplysninger, som kommunalbestyrelsen har vurderet nødvendige i forhold til kommunalbestyrelsens lovpligtige kontrol.

Generelt mener DANVA, at spildevandsselskabers og almene vandforsynings klageadgang (jf. vores kommentarer under vandforsyning) bliver alt for restriktiv.

Spildevandsselskaberne skal have mulighed for at klage over påbud mhp. at sikre, at kommunen overholder centrale juridiske principper som proportionalitet, saglighed o. lign.

Vi henviser også til vores høringsvar om styrkelse af kontrol med takster, regulativer og vedtægter.

Kommunalbestyrelsens meddelelser om indskærpelser i medfør af regler om tilsyn, der udføres i henhold til regler fastsat i medfør af forslaget til spildevandsbetalingslovens § 10 anses ikke for en afgørelse, og meddelelsen kan derfor ikke påklages. Kommunalbestyrelsens indskærpelse til et spildevandsforsyningselskab om, at betingelserne for anmeldelse af takster eller ændringer af betalingsvedtægter, vil således ikke være omfattet af reglerne om klageadgang.

Det skrevne om betalingslovens § 10 er meget svært at forstå. Vi opfordrer derfor til, at det beskrives mere klar her, hvad der tænkes afskåret fra klageadgang.

Til nr. 9

Efter de gældende bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven og i spildevandsbetalingsloven har kommunalbestyrelsen ikke en lovfastsat tilsynspligt over for de ca. 110 kommunalt ejede spildevandsforsyningsselskaber i forhold til spildevandsforsyningsselskabernes nuværende pligter til at indsende takster og betalingsvedtægter til kommunal godkendelse, jf. pligterne fastsat i betalingslovens § 3, stk. 1, 5. pkt., og § 3, stk. 2, 1. pkt.

Det følger af den gældende bestemmelse i vandforsyningslovens § 65, at kommunalbestyrelsen har pligt til at føre tilsyn med, at de ca. 2.200 vandforsyningsselskaber overholder vandforsyningsloven. Denne nuværende kommunale tilsynsopgave omfatter, at kommunerne løbende skal føre tilsyn med, at vandforsyningsselskaberne overholder deres pligt i lovens § 53, stk. 1, 4. punktum til årligt at fremsende fastsatte anlæg- og driftsbidrag og deres pligt i lovens § 55, stk. 2, til at sende regulativer og ændringer af regulativer til kommunalbestyrelsen med henblik på godkendelse.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 10, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om kommunalbestyrelsens tilsyn, herunder regler om frister for gennemførelse af tilsyn, med spildevandsforsyningsselskabers overholdelse af § 3, stk. 1 og 2, og overholdelse af regler fastsat i medfør af § 3, stk. 2, § 3, stk. 8, § 3 a, stk. 3, § 3 b, stk. 3, § 3 b, stk. 5 eller § 3 c.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 10, vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren får mulighed for at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens tilsyn med de ca. 110 spildevandsforsyningsselskabernes overholdelse af de gældende pligter til årligt at indsende fastsatte bidrag og takster til kontrol og overholdelse af de gældende pligter til at indsende betalingsvedtægter til kontrol.

Forslaget vil endvidere indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren får mulighed for at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens tilsyn i forhold til anmeldeordningerne, jf. den foreslåede § 3 a, stk. 3, jf. lovforslagets § 3, nr. 6, og bemærkningerne hertil, samt den foreslåede § 3 b, stk. 5, jf. lovforslagets § 3, nr. 6, og bemærkningerne hertil.

Forslaget er begrundet i hensynet til et styrket forbrugerbeskyttelse. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.3.

UDKAST

Forslaget vil give mulighed for at fastsætte, at kommunalbestyrelsen inden for en bestemt frist efter anmeldelsen skal føre tilsyn med, at betingelserne for anmeldelse af takster eller betalingsvedtægter i stedet for indsendelse til godkendelse, er opfyldt. Tilsynsmyndigheden kan over for selskaber meddele, at betingelserne for anmeldelse ikke er opfyldt. Konsekvensen vil være, at selskabet skal indsende til godkendelse.

De gældende bestemmelser i spildevandsbetalingsloven indeholder ingen straffebestemmelser. Der er således ikke straffeansvar for spildevandsforsyningsselskaber, der eventuelt ikke måtte følge spildevandsbetalingslovens regler, herunder regler udstedt i medfør af spildevandsbetalingsloven.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 10 a, stk. 1, at medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder § 3 b, stk. 1, 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 10 a, stk. 1, vil indebære, at såfremt et spildevandsforsyningsselskab ikke overholder pligten i spildevandsbetalingslovens § 3 b, stk. 1, 1. pkt., om udarbejdelse af en betalingsvedtægt, vil overtrædelsen være strafbar.

Forslaget er begrundet i hensynet til den forbrugerbeskyttelse, der ligger bag kravet om udarbejdelse af en betalingsvedtægt. Der henvises til den foreslåede § 3 b, stk. 1, 1. pkt., jf. lovforslagets § 3, nr. 6, om pligten til at udarbejde en betalingsvedtægt.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 10 a, stk. 2, at energi-, forsynings- og klimaministeren i regler, der udstedes i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 10 a, stk. 2, vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om straf af bøde for overtrædelse af regler, der udstedes i medfør af loven.

Forslaget er begrundet i hensynet til den forbrugerbeskyttelse, der er grundelsen for de pligter, der påhviler spildevandsforsyningsselskaber.

Forslaget vil have den virkning, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte straffebestemmelser i forhold til spildevandsforsynings-

UDKAST

selskabers manglende overholdelse af regler, der er udstedt i medfør af eksisterende hjemler i loven og i medfør af de hjemler, der med dette lovforslag foreslås indført i spildevandsbetalingsloven.

De eksisterende regler, der er fastsat i medfør af spildevandsbetalingsloven, og som ministeren i medfør af forslaget til § 10 a, stk. 2, vil kunne fastsætte straffebestemmelser i forhold til, er de bekendtgørelser, der allerede er udstedt. Dette omfatter bekendtgørelsen om variabelt vandafledningsbidrag, bekendtgørelsen om særbidrag, bekendtgørelsen om afdragsordninger og bekendtgørelsen om omkostninger vedrørende klimatilpasning. Det er ikke hensigten, at der på nuværende tidspunkt fastsættes straffebestemmelser i disse bekendtgørelser i medfør af forslaget til spildevandsbetalingslovens § 10 a, stk. 2.

De bemyndigelser, der med dette lovforslag foreslås indført i spildevandsbetalingsloven, og som ministeren i medfør af forslaget til § 10 a, stk. 2, vil kunne fastsætte straffebestemmelser i forhold til overtrædelser er følgende foreslåede bemyndigelser: § 2, stk. 9, 2. pkt., om selskabernes indeksregulering af tilslutningsbidrag, § 2 a, stk. 8, 2. pkt., om selskabernes indeksregulering af fast vandafledningsbidrag, § 3, stk. 8, 2. pkt., om selskabernes opkrævningsperiode m.v., § 3 b, stk. 1, 2. pkt., om krav til selskabernes betalingsvedtægt, § 3 b, stk. 3, om selskabers gebyr og renter og § 3 c om selskabernes pligt til at sende fastsatte takster og bidrag og fastsatte betalingsvedtægter til kommunalbestyrelsen, selskabernes oplysningspligter og selskabernes pligt til at opfylde påbud om indsendelse af oplysninger.

Det er hensigten, at der i medfør af § 10 a, stk. 2, fastsættes straffebestemmelser i forhold til spildevandsforsyningsselskabers manglende overholdelse af krav til en betalingsvedtægt, overtrædelse af pligten til at sende betalingsvedtægter til godkendelse, pligten til minimum årligt at fastsætte størrelsen på takster vedrørende vandafledningsbidraget, pligten til inden en bestemt frist at indsende takster og bidrag til kommunalbestyrelsen samt pligten til indsende påkrævede oplysninger, herunder pligten til at opfylde kommunalbestyrelsens påbud, der er udstedt i henhold til regler, der udstedes i henhold til forslaget til § 3 c.

DANVA vil foreslå, at det understreges eksplicit, at såfremt ministeren bruger denne beføjelse, vil der naturligvis blive taget hensyn til proportionalitetsprincippet.

Hele lovforslaget er udtryk for megen kontrol/mistillid og opfølgning med påbud og straf. Det er ikke motiverende for branchen at operere i. Minimum bør det således understreges, at proportionalitetsprincippet er omdrejningspunktet såvel ved udnyttelsen af bemyndigelsen som ved den efterfølgende forvaltning/brug af bestemmelserne.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 10 a, *stk. 3*, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel

Den foreslåede bestemmelse i spildevandsbetalingslovens § 10 a, *stk. 3*, vil indebære, at både fysiske og juridiske personer kan straffes for overtrædelser af spildevandsbetalingsloven.

Det er hensigten, at der i medfør af § 10 a, *stk. 3*, fastsættes straffebestemmelser for både fysiske og juridiske personer i forhold til spildevandsforsyningsselskabers manglende overholdelse af de regler, der er nævnt i forhold til den forventede udmøntning af forslaget til spildevandsbetalingslovens § 10 a, *stk. 2*.

Ifølge forslaget til spildevandsbetalingslovens § 10 a, *stk. 1*, sanktioneres overtrædelse af spildevandsbetalingslovens § 3 b, *stk. 1*, 1. pkt., om et spildevandsforsyningsselskabs pligt til at udarbejde en betalingsvedtægt med bødestraf, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Ifølge forslaget til spildevandsbetalingslovens § 10 a, *stk. 2*, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af regler, der fastsættes af klima-, energi- og forsyningsministeren.

Ifølge forslaget til spildevandsbetalingslovens § 10 a, *stk. 3*, vil både fysiske og juridiske personer kunne straffes for overtrædelser af spildevandsbetalingslovens. Ved lovovertrædelser begået af juridiske personer er udgangspunktet ved valg af ansvarssubjekt, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Det gælder især, når den juridiske persons lovovertrædelse er motiveret af økonomiske grunde, men også hvis den udviste uagtsomhed ikke er graverende, eller hvis forholdet er begået af underordnet personale.

Det foreslås i spildevandsbetalingslovens § 10 a, *stk. 4*, at et medlem af et spildevandsforsyningsselskabs ledelse, jf. årsregnskabslovens bilag 1, A, nr. 6, som er eller burde være vidende om, at spildevandsforsyningsselskabet ikke overholder strafbelagte regler i lovens § 3 b, *stk. 1*, 1. punktum, eller

strafbelagte regler udstedt i medfør af loven, og som undlader at træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre, at overtrædelsen bringes til ophør, straffes med bøde, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning. Den foreslåede bestemmelse er ny.

Ovennævnte regler er meget vidtgående. DANVA ønsker, at det i lov-bemærkningerne beskrives, hvorfor dette er hensigtsmæssigt sammenlignet med reguleringen inde for andre forsyningssektorer og i øvrigt er juridisk forsvarligt.

Det følger af årsregnskabslovens bilag 1, A, nr. 6, at der ved virksomhedens ledelse forstås medlemmer af de ansvarlige ledelsesorganer, som varetager henholdsvis den øverste ledelse og den daglige ledelse efter de love, betalingsvedtægter, aftaler eller sædvaner, der gælder for virksomheden. I virksomheder, som har et tilsynsorgan eller et tilsynsråd, er tilsynsorganet eller tilsynsrådet omfattet af de bestemmelser, som gælder for det øverste ledelsesorgan. Er der ikke et særskilt ledelsesorgan i virksomheden, anses de personligt ansvarlige ejere i fællesskab for at udgøre det ansvarlige ledelsesorgan. Det vil således være denne kreds af ansvarssubjekter, der vil kunne straffes efter den foreslåede § 10 a, stk. 4.

Der vil eksempelvis kunne foreligge strafansvar, hvis en direktør i et spildevandsforsyningsselskab er blevet oplyst direkte om den manglende overholdelse af regler om, at spildevandsforsyningsselskabet skal udarbejde en betalingsvedtægt eller nærmere fastsatte regler om, at spildevandsforsyningsselskabet mindst en gang årligt skal fastsætte kubikmetertakster, og direktøren herefter ikke træffer de nødvendige foranstaltninger for at standse overtrædelsen.

Det er ikke hensigten med den foreslåede bestemmelse, at ledelsen i spildevandsforsyningsselskabet skal kunne straffes, såfremt de har gjort, hvad der må forventes af dem, f.eks. hvis et bestyrelsesmedlem er blevet opmærksom på manglende overholdelse af reglerne, men hvor de nødvendige foranstaltninger herefter bliver nedstemt af den øvrige bestyrelse eller på en generalforsamling.

De overtrædelser, der vil kunne straffes, er overtrædelse af pligten til at fastsætte kubikmetertakster i henhold til spildevandsbetalingslovens § 2 a, overtrædelse af pligten til inden for en nærmere fastsat frist at indsende fastsatte kubikmetertakster til godkendelse, overtrædelse af pligten til at udarbejde

UDKAST

en betalingsvedtægt samt overtrædelse af pligten til at indsende en betalingsvedtægt til godkendelse eller til anmeldelse.

Det forudsættes således, at der ved overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i § 10 a, stk. 4, vil skulle foreligge forhold af en vis grovhed, og at det dermed i praksis også vil være sager om tilsidesættelse af normer og handlingspligter begået ved forsæt eller grov uagtsomhed, som vil blive strafforfulgt.

Der vil derfor som minimum skulle foreligge grov uagtsomhed. Dette skyldes bl.a., at hvis tilregningskravet blot er simpel uagtsomhed kan der være risiko for, at ikke-strafværdig ledelsessvigt m.v. vil blive strafbart, og vil dermed stille sig i vejen for sædvanlig ledelse og drift af spildevandsforsyningselskaber.

Det forudsættes også, at bøder til et medlem af et spildevandsforsyningselskabs ledelse som udgangspunkt vil skulle udmåles i et interval fra 5.000 kr. og indtil en nettomånedsløn. Dog vil der i visse tilfælde skulle udmåles en skærpet bøde, eksempelvis hvis overtrædelsen er systematisk. Skærpede bøder vil skulle udmåles, så de svarer til 1-2 nettomånedslønninger. Bødeniveauet vil, selvom det er fastsat som interval, bero på domstolenes konkrete bedømmelse i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil derfor kunne fraviges i op- og nedgående retning, hvis der foreligger skærpene eller formildende omstændigheder. Der vil ved bødeudmålingen skulle lægges vægt på, at bødestraffniveauet ligger i et interval, der vil tage højde for, at der i praksis forekommer forskellige lønninger for ledelsesmedlemmer af et spildevandsforsyningselskab, og samtidig også vil indeholde den fornødne fleksibilitet i domstolenes mulighed for at fastsætte en passende og individualpræventiv bødestraf, som i særligt grove tilfælde vil kunne fraviges i opadgående retning.

Til § 4

Til nr. 1

Ifølge den gældende § 1, stk. 1, i stoploven finder loven anvendelse på kommunalt ejede vandselskaber omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1. Af stoplovens § 1, stk. 2, fremgår, at der ved virksomheder og forsyningsvirksomheder i loven forstås vandselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1.

Det foreslås, at § 1, stk. 2, ændres således, at »virksomheder og« udgår.

UDKAST

Den foreslåede ændring vil betyde, at ordet »virksomhed« i loven ikke længere skal læses som »vandselskab, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1«.

Der er tale om rettelse af en fejl, som er opstået i forbindelsen med ændringen af loven ved lov nr. 132 af 16. februar 2016 om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, lov om vandforsyning m.v., lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. og forskellige andre love (Opfølgning på politisk forlig om en ny og forbedret regulering af den danske vandsektor). Ved denne lov blev den nuværende ordlyd af stoplovens § 1, stk. 2, indsat, hvorefter der ved virksomheder og forsyningsvirksomheder i loven forstås vandselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1. Imidlertid benyttes ordene »virksomhed« og »virksomheder« i loven om andre selskaber end blot vandselskaber, og benyttes ikke, hvor der alene menes vandselskaber. Den nuværende definition i § 1, stk. 2, er derfor misvisende, og giver anledning til, at der kan opstå tvivl om forståelsen af bestemmelser i loven, som anvender ordet »virksomhed« eller »virksomheder«. Med den foreslåede ændring vil »virksomhed« i loven skulle forstås i overensstemmelse med den almindelige forståelse af virksomhedsbegrebet, og vil ikke være begrænset til vandselskaber omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1.

Dette gælder således stoplovens § 2, stk. 2, hvorefter kommuner registrerer modtagne uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele i virksomheder, der direkte eller indirekte ejer eller i perioden efter den 1. februar 2007 har ejet ejerandele i forsyningsvirksomheder, der er eller i perioden efter den 1. februar 2007 har været omfattet af § 1.

Det samme gælder § 2, stk. 3, hvorefter kommuner registrerer andre uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele eller aktiviteter i forsyningsvirksomheder, der er eller i perioden efter den 1. februar 2007 har været omfattet af § 1, når modtageren af uddelingen eller vederlaget er en af kommunen direkte eller indirekte ejet virksomhed. Er den modtagende virksomhed kun delvis direkte eller indirekte ejet af kommunen, registrerer kommunen alene en forholdsmæssig andel af uddelingen eller vederlaget.

Det gælder ligeledes § 2, stk. 4, hvorefter selskabsmæssige omstruktureringer ikke er omfattet af stk. 1-3, når de ejere, der direkte eller indirekte har ejerandele i de virksomheder, der berøres af den selskabsmæssige omstrukturering, ikke opnår andet vederlag i forbindelse hermed end direkte eller

UDKAST

indirekte ejerandele i samme indbyrdes forhold i den virksomhed eller de virksomheder, der består efter den selskabsmæssige omstrukturering. Dette er dog betinget af, at virksomheden eller virksomhederne er omfattet af stk. 1-3.

Endelig gælder det i § 3, stk. 1, hvorefter registreringen efter § 2 skal omfatte den dato, hvor uddelingen eller vederlaget er til rådighed for kommunen eller virksomheden (rådgighedsdatoen), og beløbets størrelse.

Til nr. 2

Det følger af den gældende § 2, stk. 1 og 2, i stoploven, at kommunen pålægges en registreringspligt. Registreringspligten efter stk. 1 omfatter uddelinger fra og vederlag ved afståelse af ejerandele i forsyningsvirksomheder. Lovens § 2, stk. 2, omfatter uddelinger og vederlag fra virksomheder, der direkte eller indirekte ejer eller har ejet andele i vandselskabet. Endvidere følger det også af stk. 3, at der skal ske registrering ved uddeling og salg, når modtageren af uddelingen eller vederlaget er en af kommunen direkte eller indirekte ejet virksomhed, dvs. en koncern.

Det fremgår af gældende § 4, stk. 1, i stoploven, at kommuner senest den 1. februar hvert år skal indberette de registreringer, som kommunen i det foregående kalenderår har foretaget efter stoplovens §§ 2 og 3. Er der ikke foretaget uddelinger, afståelser eller omstruktureringer, afgiver kommunen erklæring herom. Klima-, energi- og forsyningsministeren udpeger den myndighed, der skal modtage og behandle indberetningerne (indberetningsmyndigheden).

Endvidere følger det af den gældende vandsektorlovs § 9, stk. 2, at Forsyningssekretariatet varetager indberetningsmyndighedens opgave efter stoploven.

Det foreslås, at § 4, stk. 1, 3. pkt., nyaffattes således, at indberetning af registreringer og erklæring, jf. 1. og 2. pkt., skal ske til Vandsektortilsynet.

Den foreslåede ændring medfører ikke nogen ændringer i gældende ret, idet det allerede i dag er lagt fastlagt i vandsektorlovens § 9, stk. 2, at Forsyningssekretariatet er indberetningsmyndighed efter stoploven. Klima-, energi- og forsyningsministeren, kan således heller ikke i dag udpege den myndighed, der skal modtage og behandle indberetningerne (indberetningsmyndigheden), som det ellers fremgår af den gældende ordlyd af stoplovens

§ 4, stk. 1, 3. pkt. Ændringen skal ses i sammenhæng med, at den gældende § 9, stk. 2, i vandsektorloven foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

DANVA kan ikke støtte den foreslåede ændring i stoploven. Ændringen vil betyde, at alle ændringer i tilsynet, herunder en simpel navneændring, ikke kan finde sted uden ændring af stoploven. Ændringen vil dermed gøre fremtidige ændringer af tilsynet, herunder organiseringen af tilsynet med forsyningssektorerne vanskeligere. Det finder DANVA selvfølgelig problematisk.

Til nr. 3

Det følger af den gældende § 4, stk. 2, 1. pkt., i stoploven, at indberetningen skal angive det samlede beløb, der er blevet til rådighed i det foregående kalenderår (rådighedsbeløbet), og skal ledsages af dokumentation for størrelsen af de registrerede uddelinger og vederlag og for de registrerede rådighedsdatoer. Indberetningsmyndigheden kan forlange yderligere dokumentation, hvis de indberettede oplysninger er utilstrækkelige, jf. lovens § 4, stk. 2, 4. pkt.

Efter den gældende § 5 i stoploven skal indberetningsmyndigheden træffe afgørelse om, hvorvidt de indberettede rådighedsbeløb, rådighedsdatoer, den beregnede forrentning og eventuelle fradrag efter lovens § 4, stk. 3, kan godkendes. Hvis indberetningsmyndigheden ikke kan godkende disse, fastsætter myndigheden rådighedsbeløb, rådighedsdatoer, beregnet forrentning og størrelsen af eventuelle fradrag. Bestemmelsen indebærer således, at indberetningsmyndigheden skal godkende kommunernes indberetninger, og meddele Indenrigsministeriet de godkendte beløb med henblik på reduktion i bloktilskuddet. *Lovforslaget indebærer ikke ændringer i indberetningsmyndighedens bemyndigelser efter stoploven.*

Endvidere følger det af den gældende vandsektorlovs § 9, stk. 2, at Forsyningssekretariatet varetager indberetningsmyndighedens opgave efter stoploven.

Det bør for en god ordens skyld udtrykkeligt fremgå af lovbemærkningerne, at der ikke med beskrivelsen og de foreslåede ændringer, er tiltænkt en ændring af indberetningsmyndighedens kompetence, da det tidligere har været nødvendigt for domstolene at fastlægge denne overfor Forsyningssekretariatet jf. U 2016. 1805 H.

UDKAST

Det foreslås i stoplovens § 4, stk. 2, 4. pkt., § 5, 1. og 2. pkt., og § 6, 1. pkt., at »Indberetningsmyndigheden« ændres til »Vandsektortilsynet«. Herudover foreslås det i stoplovens § 5, 2. pkt., at »myndigheden« ændres til »Vandsektortilsynet«.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af, den foreslåede ændring af stoplovens § 4, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 4, nr. 2, hvorefter indberetninger skal ske til Vandsektortilsynet.

Vi skal henvide til vores bemærkninger under § 4 nr. 2.

Til nr. 4

Det følger af den gældende § 7, 1. og 2. pkt., i stoploven, at forsyningsvirksomheder (hvorved ifølge stoplovens § 1, stk. 2, forstås vandselskaber, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, kun må deltage i tilknyttet virksomhed, når denne har nær tilknytning til forsyningsvirksomheden, og når den udøves på kommercielle vilkår i et selvstændigt selskab med begrænset ansvar, jf. § 18 i vandsektorloven. Midler anvendt i strid hermed betragtes som uddelinger efter § 2, stk. 3.

Ifølge § 7, 3. pkt., træffer klima-, energi- og forsyningsministeren afgørelse om, at forsyningsvirksomheden skal afstå eller afvikle deltagelsen i tilknyttet virksomhed, der ikke har nær tilknytning til forsyningsvirksomheden, og meddeler en frist herfor. Denne kompetence gælder kun for kommunalt ejede vandselskaber. Der findes ikke en tilsvarende bestemmelse for vandselskaber, der ikke er kommunalt ejede. Derudover er der ikke i vandsektorloven eller bekendtgørelsen om tilknyttet virksomhed fastsat yderligere regler om, at klima-, energi- og forsyningsministeren eller en anden myndighed kan træffe afgørelse vedrørende overtrædelse af reglerne om vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed.

Det foreslås, at stoplovens § 7, 3. pkt., ophæves.

Den foreslåede ophævelse er en konsekvens af, at det foreslås, at Vandsektortilsynet skal føre tilsyn med reglerne om tilknyttet virksomhed i vandsektorlovens § 18, og at der i den forbindelse foreslås indført en bestemmelse i vandsektorlovens § 18, stk. 4, hvorefter Vandsektortilsynet kan påbyde et vandselskab at afstå eller afvikle deltagelse i virksomhed, der er i strid med vandsektorlovens § 18, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 18, stk. 5. Denne bestemmelse vil bl.a. dække de tilfælde, der i dag er omfattet af § 7,

3. pkt., i stoploven. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 34, og bemærkningerne hertil.

Til § 5

Det foreslås, i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. februar 2023.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 1, nr. 5, 13-17, 33 og 43 ikke finder anvendelse på fastsættelse af indtægtsrammer for spildevandsforsyningsaktiviteter for 2023 og for fastsættelse af indtægtsrammer for vandforsyningsaktiviteter for 2023 og 2024. Det foreslås endvidere, at de hidtil gældende regler i vandsektorloven finder anvendelse for fastsættelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer for spildevandsforsyningsaktiviteter for 2023 og for fastsættelse af indtægtsrammer og regnskabsmæssige kontrolrammer for vandforsyningsaktiviteter for 2023 og 2024.

Dette indebærer overordnet, at de nye regler om fleksible omkostningsrammer, forrentningsrammer, nyt kontrolsystem og de øvrige ændringer i indtægtsrammereguleringen først finder anvendelse fra og med rammerne for 2024 for spildevandsforsyningsselskaberne og 2025 for drikkevandsselskaberne.

De øvrige ændringer af reglerne i vandsektorloven finder anvendelse fra den 1. februar 2023, herunder ændringerne vedrørende styrkelse af Vandsektor-tilsynets tilsyn, og ændringerne vedrørende tilknyttet virksomhed og markedsmæssighed af aftaler.

Yderligere overgangsregler vil blive fastsat i de respektive bekendtgørelser, særlig den kommende reviderede ØR-bekendtgørelse, hvor der bl.a. vil blive fastsat overgangsregler vedrørende kontrol med de økonomiske rammer og regler om oplysningspligter til brug for fastsættelse af rammer i overgangsperioden.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovens §§ 2 og 3 finder anvendelse fra den 1. januar 2024. De hidtil gældende regler i §§ 53 og 55 i lov om vandforsyning m.v. og § 3 i lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. om vandselskabers fastsættelse af regulativer, betalingsvedtægter, anlægs- og driftsbidrag samt kubikmetertakster for variabelt vandafledningsbidrag og fast vandafledningsbidrag, og om kommunalbestyrelsens godkendelse af re-

UDKAST

regulativer, betalingsvedtægter, anlægs- og driftsbidrag samt kubikmetertakster for variabelt vandafledningsbidrag og fast vandafledningsbidrag finder fortsat anvendelse på vandselskabers fastsatte bidrag og takster samt regulativer, betalingsvedtægter og ændringer heraf der er indsendt til kommunalbestyrelsen inden den 1. januar 2024.

Det indebærer, at reglerne om kommunalbestyrelsens godkendelse af regulativer, betalingsvedtægter, anlægs- og driftsbidrag samt kubikmetertakster for variabelt vandafledningsbidrag og fast vandafledningsbidrag finder fortsat anvendelse i medfør af lovens §§ 2 og 3 først finder anvendelse fra den 1. januar 2024.

Dette indebærer endvidere, at regulativer, betalingsvedtægter, anlægs- og driftsbidrag samt kubikmetertakster for variabelt vandafledningsbidrag og fast vandafledningsbidrag, som er fastsat og indsendt til kommunalbestyrelsen inden den 1. januar 2024 fortsat skal behandles efter de gældende regler. Endvidere skal regulativer, betalingsvedtægter, anlægs- og driftsbidrag samt kubikmetertakster for variabelt vandafledningsbidrag og fast vandafledningsbidrag, som er godkendt før den 1. januar 2024 fortsat behandles efter de gældende regler.

Det foreslås i *stk. 4*, at regler fastsat i medfør af de hidtil gældende regler i vandsektorloven forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler fastsat i medfør af vandsektorloven som affattet ved denne lov. Regler om straf for overtrædelser af regler, der er fastsat i de pågældende bekendtgørelser, forbliver i kraft, indtil bekendtgørelsen ophæves eller afløses af regler fastsat i medfør af denne lov.

Det foreslås i *stk. 5*, at regler og normalregulativer, der er fastsat i medfør af § 55, stk. 4-7, i lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 602 af 10. maj 2022, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 55, stk. 1-3, i lov om vandforsyning m.v., som ændret ved denne lovs § 2, nr. 8.

Det indebærer, at bekendtgørelse nr. 525 af 14. juni 1996 om betaling for vand efter målt forbrug m.v. på ejendomsniveau, bekendtgørelse nr. 837 af 27. november 1998 om individuel afregning efter målt vandforbrug, bekendtgørelse nr. 972 af 21. juni 2022 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg og vejledning nr. 9289 af 4. maj 2014 om normalregulativ for almene vandforsyninger forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses

UDKAST

af regler udstedt i medfør af § 55, stk. 1-3, i lov om vandforsyning m.v., som ændret ved denne lovs § 2, nr. 8.

Det foreslås i *stk. 6*, at regulativer og betalingsvedtægter samt ændringer heraf, der er godkendt inden den 1. februar 2023 eller godkendes i henhold til stk. 3 efter den 1. februar 2023, opretholdes indtil de ændres af det udstedende vandselskab i medfør af § 55 a i lov om vandforsyning m.v. eller i medfør af § 3 b i lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v.

Det indebærer, at regulativer og betalingsvedtægter samt ændringer af regulativer og betalingsvedtægter, der er godkendt inden den 1. februar 2023 opretholdes indtil de ændres af det udstedende vandselskab. Regulativer og betalingsvedtægter som godkendes i henhold til stk. 3 efter den 1. februar 2023, opretholdes ligeledes indtil de ændres af det udstedende vandselskab.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de hovedlove, der foreslås ændret ikke gælder for Færøerne og Grønland og ikke indeholder hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland, jf. vandsektorlovens § 38, vandforsyningslovens § 90, spildevandsbetalingslovens § 13 og stoplovens § 15.